

Стефан БОХОНЮК

Євангельські Альманахи

**Видання друге,
виправлене та доповнене**

Луцьк
ПП “Волинська друкарня”
2022

УДК 27-28
ББК 68
С 79

Оскільки Бог дарував мені мудрість, завдяки якій я можу розуміти Його Слово і Його Суди, то я з любов'ю до всіх прошу: зверніться до Христа Ісуса, Спасителя всіх кінців землі, бо Він – Нова правдива дорога життя.

Ми, християни Богушівсько-Вічинської общини, віримо і проповідуємо що Христос – Бог живе в серцях людських, і влаштовує Царство Боже на землі, яке складається з усіх народів, народностей і племен без різниці на статі, клас і національність.

Нехай послужать ці євангельські альманахи для зцілення і укріплення всіх смиренних і сокрушених серцем.

ISBN 978-617-8018-22-1

© Бохонюк С., 1924–1939
© Друкарня Ф. Ріхтера
(F. Richtera), 1924–1938
© ПП “Волинська друкарня”, 2020
© ПП “Волинська друкарня”, 2022

Степан Якович Бохонюк народився 1973 року в селі Богушівка біля Луцька.

19–20 жовтня 1911 року мав відкриття від Бога про майбутню Велику переміну в світі.

“19 лютого 1914 року Луцьким окружним судом я був засуджений на довічне заслання у віддалені краї Сибіру з позбавленням усіх прав за спалення і непоклоніння мертвим богам, а також за викриття неправди цього світу” (Євангельський альманах № 5 за 1928 рік).

Після звільнення 1917 року активно проповідував Царство Боже на землі.

З 1924 по 1939 роки видавав у Луцьку щомісячні євангельські альманахи, підписуючися: «**Стефан Бохонюк**».

З 1922 по 1943 роки служив пастирем в Богушівсько-Вічинській общині євангельських християн.

Загинув під час Волинської трагедії.

Відкриття, отримане ним від Бога, дало йому розуміння Святого Письма, що відрізняється від віросповідання усіх нинішніх християнських конфесій.

*Переклали й адаптували авторський текст
євангельських альманахів сучасною українською мовою
Л. Я. Дмитришин, М. П. Савчук*

З М І С Т

Передмова духовних нащадків Стефана Бохонюка	6
1. 1924 рік № 1	19
2. 1924 рік № 2	24
3. 1924 рік № 3	32
4. 1924 рік № 4	36
5. 1926 рік № 1	42
6. 1926 рік № 2	48
7. 1926 рік № 3	54
8. 1926 рік № 4	59
9. 1926 рік № 5	64
10. 1926 рік № 6	72
11. 1926 рік № 7	77
12. 1926 рік № 8	83
13. 1927 рік № 9	88
14. 1927 рік № 10	94
15. 1927 рік № 11	99
16. 1927 рік № 12	106
17. 1927 рік № 13	112
18. 1927 рік № 14	118
19. 1927 рік № 15	124
20. 1927 рік № 16	130
21. 1927 рік № 17	136
22. 1927 рік № 18	142
23. 1928 рік № 1	148
24. 1928 рік № 2	154
25. 1928 рік № 3	157
26. 1928 рік № 4	160
27. 1928 рік № 5	166
28. 1928 рік № 6-7	172
29. 1928 рік № 8-9	177
30. 1928 рік № 10-11	183
31. 1928 рік № 12	188
32. 1929 рік № 1	193
33. 1929 рік № 2	199
34. 1929 рік № 3	205
35. 1929 рік № 4	211
36. 1929 рік № 5	217
37. 1929 рік № 6	223
38. 1929 рік № 7	226
39. 1929 рік № 8	229
40. 1929 рік № 9-10	234
41. 1929 рік № 11	239
42. 1929 рік № 12	244
43. 1930 рік № 1	249
44. 1930 рік № 2	255
45. 1930 рік № 3-4	260
46. 1930 рік № 5-6 (конфісковано поліцією)	265
47. 1930 рік № 7-8	266
48. 1930 рік № 9-10	271
49. 1931 рік № 1-2	277
50. 1931 рік № 3	282

51. 1931 pik № 4-5	287
52. 1931 pik № 6	293
53. 1931 pik № 7-8	299
54. 1931 pik № 9-10	305
55. 1932 pik № 1	311
56. 1932 pik № 2-3	317
57. 1932 pik № 4-5	323
58. 1932 pik № 6-7	328
59. 1932 pik № 8	334
60. 1932 pik № 9-10	340
61. 1933 pik № 1	345
62. 1933 pik № 2-3	350
63. 1933 pik № 4-5	356
64. 1933 pik № 6-7	362
65. 1933 pik № 8-9	368
66. 1933 pik № 10-11	374
67. 1934 pik № 1	380
68. 1934 pik № 2-3	386
69. 1934 pik № 4-5	391
70. 1934 pik № 6-7	396
71. 1934 pik № 8-9	401
72. 1934 pik № 10-11	406
73. 1934 pik № 12	411
74. 1935 pik № 1-2	416
75. 1935 pik № 3-4	422
76. 1935 pik № 5-6	427
77. 1935 pik № 7-8	432
78. 1935 pik № 9-10	437
79. 1935 pik № 11-12	442
80. 1936 pik № 1-2	447
81. 1936 pik № 3-4	453
82. 1936 pik № 5-6	458
83. 1936 pik № 7-8	464
84. 1936 pik № 9-10	469
85. 1936 pik № 11-12	474
86. 1937 pik № 1-2	479
87. 1937 pik № 3-4	485
88. 1937 pik № 5-6	491
89. 1937 pik № 7-8	497
90. 1937 pik № 9-10	502
91. 1937 pik № 11-12	508
92. 1938 pik № 1-2	514
93. 1938 pik № 3-4	519
94. 1938 pik № 5-6	524
95. 1938 pik № 7-8	530
96. 1938 pik № 9-10	536
97. 1938 pik № 11-12	542
98. 1939 pik № 1-2	548
99. 1939 pik № 3-4	553
100. 1939 pik № 5-6	559
101. 1939 pik № 7-8	565

П Е Р Е Д М О В А

духовних нащадків Стефана Бохонюка

На переломних поворотах історії народів Господь піднімає, духовно освідчує Своїх благовісників, щоб вони в Світі Одкровення Істини Його вічних Завітів Життя виявляли правителям і народам їх беззаконня, відкривали єдину для них дорогу спасіння, – визволення від всіх облудних вірувань, руйнацьких, смертоносних ідеологій, які ввергають людство в криваві зіткнення.

Християнський подвижник, провісник Слова Божого Стефан Бохонюк, благоговійно досліджував, глибоко вникав в духовну сутність Святого Писання. Духовно-символічне розуміння Біблії явилось для нього великим Одкровенням Істини, про яке він уже не міг мовчати в його духовно-просвітницькій місії, на яку був покликаний в 1911 році Божим Провидінням. За незгоду з церковною догматикою, Бохонюк в 1914 році, був засуджений пануючою Російсько-імперською церквою на довічне ув'язнення.

Його просвітницьке піклування про духовне прозріння, відродження людської гідності – духовне воскресіння народу, постійно викликало спротив різних політиканів. В жорстокий час жахливого беззаконня другої світової війни на теренах Волині, цей подвижник Божої Правди був страчений релігійно-політичними фанатиками.

1911 рік... Духовне становлення і утвердження Стефана проходило в надзвичайно складний період суспільно-політичних і міжрелігійних протистояннях також і на західних теренах великої імперії. Державна релігія відслідковувала і посилювала свою боротьбу проти «іноверія» і інакодумства. Напружена міждержавна ворожнеча була доведена до крайніх меж. Зловіщою хмарою насувались світові потрясіння. Народи, осліплені владиками державницьких релігій і політичними вождями, були підведені на край прірви; і вже в 1914 році величезні маси так званих християнських народів і весь світ були ввергнуті ними в жахливу кроваву бійню. Згідно невідворотних Божих закономірностей, почалась та грізна пора великих світових потрясінь, про які звіщали Пророки. Нестримне зростання беззаконня прискорювало жахливі сві-

тові події, які спалахнули двома найжорстокішими світовими війнами. Стефан Бохонюк, натхнений Святим Духом Істини, в своїх скромних публікаціях сміливо відкривав ті пророцтва.

«...Так говорить Господь Саваоф: ще раз, і буде те скоро, Я потрясу небо (себто, ідеологічно релігійні, політичні сфери правлячих систем) і землю, море і сушу (духовно спустошені, жорстоко пригноблені, обездолені народи, як бурхливе море, схвильовані і пригнічені, вибухнуть заколотами, сум'яттями, бунтами, повстаннями, жахливими революціями)... і поперевертаю трони царств, і винищу силу язичницьких царств, і поперевертаю колісниці і тих, хто сидить на них, і попадають коні та їхні вершники, один мечем одного. (Вікові пануючі династії, трони царств будуть перевернуті, зміщені. Правляча система і верховні вожді на цій «колісниці» будуть перекинуті, і та сліпа тяглова сила і керівники її в жорсткому войовничому зіткненні будуть взаємно уражати одні одних.) (Агг.2:6,22)

Всі історичні події підпорядковані твердо встановленим Божим закономірностям. Жахливі потрясіння в ті часи пережиті народами, обов'язково повинні привести до відповідно важливих глобальних висновків. І якщо, перше всього релігійні предводителі, і з ними політичні вожді не можуть до цього дійти і освідомити – то це свідчить про їх безнадійну сліпоту і приреченість бути ганьбою народів. Всі трагічні потрясіння – кроваві революції, громадянські, міжнаціональні і світові війни є наслідком повного духовного спустошення народів, осліплених фальшивими релігіями і руйнівними політичними ідеологіями. Релігія, в першу чергу, понесе пряму відповідальність перед Богом і перед гріховно обездоленими народами за їх беззаконня. Бо традиційна, державницька релігія не просвітлювала, а різними формами марновірства затемнювала розум і свідомість. – Такі мислі в братерському спілкуванні висловлював Стефан. По іншому ці роздуми виражені у всіх його виданнях.

В зв'язку з цими спогадами важливо зазначити. Людство охоплене тотальним беззаконням, і в своєму безумстві створило явну загрозу самознищення. А традиційні релігії не проявляють себе миротворцями, відкрито не осуджують всяке насильство і, всупереч всім силовим дер-

жавним системам, не закликають народ відмовитись від участі у всяких війнах, і не об'являють Десять Заповідей основою збереження миру – тоді перед всім світом стає явною ганебна криза всіх таких релігій.

Історичний процес розпаду світових імперій і тоталітарних систем – це очевидний прояв Божих закономірностей. Хто з політиканів міг передбачити безкровне падіння такої могутньої імперії, якою була советська Росія, з підвладними їй багатьма народами Євразії?! І хто міг надіятись, що без насильницької боротьби, Україна водночас стане незалежною від вікового імперського засилля? А скільки заради цього було пролито крові, загублено молодих життів, скалічено доль, скоєно жахливих злочинів... І про всі ці трагедії Стефан Бохонюк попереджував, волаючи в пустелі бездуховності народу. І тільки за таку очевидну Правду цей свідок Божий жорстоко гнаний і осуджений спочатку державною православною церквою. Потім він був принижуваний польськими властями, які в своїй гордині не хотіли його розуміти. Про його духовне служіння в газетах публікували різні вигадки і викривлені визначення.

...Стефан закликав до мудрості Слова Божого, з благоговінням читати і вникати в його життєствердну силу. Епіграфом його видань були слова пророка «Розумні це зрозуміють». Він молився за братів по вірі і за всіх людей краю, вболіваючи, що в цей жахливий час, їх в духовному незнанні, ввергають в страшні кровопролиття.

Духовний наставник в своїх проповідях постійно навертав і опікувався про людей, щоб вони більше самостійно читали Святе Писання, і в молитовному благоговінні вникали в духовну сутність Слова Божого; шукали і відкривали Його царство праведності в своєму серці і розумі.

Два тисячоліття тому, святий мученик Степан сміливо свідкував Істину Христового Одкровення перед Сінедріоном, – цими сліпими релігійними верховодами, і був засуджений ними на жахливі катування.

Так перед нами представ і сучасний образ праведника, який в надзвичайно страшному періоді двох світових війн, Словом Господнім викривав блудливу релігію, яка вкупі з звірськими політичними силами чинила жорстокі кроваві розправи над праведниками. Звертаючись до людей і володарів світу, застерігав не брати участі в цій смертоносній, братовбивчій борні народів.

Стефан Бохонюк, все, що йому випало витерпіти від світу цього, прийняв сповна. В проповідях часто нагадував слова Христа: «Мене

гнали і вас будуть гнати». Світло Істинної Віри в Єдиного Бога, Світло Премудрості вічних Заповітів Його Божественної Волі, відкрите Аврааму, освітлювало темряву бездуховної пустині народів. В символічному образі вогненного стовпа це Світло освітлює дорогу виходу, вивільнення з єгипетського гріховного рабства. Це Світло, від початку відкрите всім Посланникам Божим, Мойсею і Пророкам, згодом, в віках спотворене противниками Істини, – знову явилось, і в усій його первозданній повноті засіяло в Святому Дусі Євангельського Одкровення Ісуса Христа. Святий Дух Істини Заповідей Божих, відкритий в Благій Вісті Сина Божого, освітлював розум і серце Стефана, провадив до останньої, трагічної хвилини його земного життя...

Праведники і їх блага вість посланого Слова Божого не проходять на землі безслідно. Відданий послідовник Христа відійшов у вічність з вірою всіх Пророків, що народи, вкрай згорьовані, змучені гріхами беззаконня, неминуче обернуться до Слова Правди. *«... Прийдуть і поклоняться перед Тобою, Господи і прославлять ім'я Твоє...»* (Пс.85:9) *«Усі кінці землі згадають і навернуться до Господа. І вклоняться перед Ним усі племена народів»* (Псл.22:28). *«Царство світу сталося царством Господа нашого і Христа його, і Він царюватиме на віки вічні.»* (Откр.11:15). *«Про Мене звіщати будуть: Лиш у Господа – справедливість і сила.»* До Нього прийдуть засоромлені, всі ті, що кипіли гнівом проти Нього. (Іс.45:23)

Істинність віри Стефан утверджував на правдивому розумінні Біблійних оповідей в їх духовно пророчому значенні. Вони є прообразом того, що в періоди, коли грішний світ беззаконня приходить у вкрай критичний, безвихідний стан, його правителі неминуче звернуться до Божих посланників, які у всіх віках представляють Його благодатну Волю на землі. Освічений Святим Духом Одкровення, впевнено благовістив становлення Божого царства на землі і що **«... царство, і влада, і величність царствена під усім небом буде дана народові святих Всевишнього. Його царство буде царство вічне, і всі владарювання будуть Йому служити покійно.** (Дан.7: 18,27)

Яскравими свідченнями про те є прообрази Святого Писання. Йосип, жорстоко пригноблений, зневажений братами і проданий ними до Єгипту; обмовлений властями і кинутий в темницю, був покликаний

фараоном вирішити найважливішу проблему порятунку народу від духовного голоду. (Амос.8:11) Пророк відкриває справжню сутність його духовної місії в Єгипті: *«володар народів поставив його правителем над всім володінням своїм, щоб він наставляв вельмож його по своїй душі і старійшин його навчав мудрості»*. (Псл.104:16-22)

Даниїл, вірний служитель Бога, натхненний духом Істини Його Волі, царем Вавилону був визнаний керівником всіх його мудреців і возведений на вищий ступінь влади.

Цар Ніневії, по слову пророка, усвідомив вкрай гріховний стан народу і його системи правління. *«Встав з престолу свого, зняв з себе царський одяг свій.»*, і царственным велінням зазвав народ великого міста в глибокому покаянні звернутися до Бога, *«щоб кожен звернувся від злого шляху свого і від насильства рук своїх»*. (Іон.3:6-8)

Ці та інші Біблійні історії, мають своє продовження, – вони є прообразами процесів духовного перетворення світу, що відбуваються, коли народи і їх правителі, гноблені своїм беззаконням, усвідомлять свій трагічний стан і навернуться до Бога. *«Пригадають, і звернуться до Господа всі кінці землі, і поклоняться перед Тобою всі племена язичників, бо Господне є царство, і Він – Владика над народами»*. (Пс.21:28,29)

Величезний істукан із золота, срібла, міді, заліза і глини, який бачив уві сні володар великої Вавілонської імперії, представляє змінюючі одна іншу чотири політичні формації впродовж історії всіх народів. Пророк Божий відкриває властям світу (*представленим в образі царя*), що всі ці світові системи, що спираються на крихкі підґрунтя «ніг» із заліза і глини, будуть роздроблені і вщент зруйновані величним Каменем, відторгнутим від гори не руками. Він зробиться великою Горою і наповнить всю землю. (Дан.2:35) «Камінь» – це та повнота і сила Святого Духа Істини, яка виходить з висот Премудрості Волі Бога, і у всій повноті відкрита в Євангельському Вченні Христа. Вірне Богопізнання з'явиться величною вершиною, «Горою» всієї досконалості і наповнить всю землю. *«Не робитимуть зла і шкоди на всій святій горі Моїй, бо земля буде наповнена пізнанням Бога, як води наповнюють море»*. (Іс.11:9) Вся світова система беззаконня буде усунена і зруйнована по слову пророка: *«... безмірно багатою правдою»*. (Іс.10:17-22) *«Царство ж і влада і велич царстве-*

не у всій піднебесній дано буде народу святих Всевишнього, Якого царство – царство вічне, і всі володарі служитимуть і покорятимуться Йому».
(Дан.7:14,18,22,27; Отк.11-15; Зах.14:8-9; Соф.3:9).

Володимир Хомік

*«Якщо замовчать вибрані Богом,
то каміння заголосить» (Лк 19:40)*

Як може звучати найнепридатніше для цього – каміння?

Майже 100 років тому на кораблі всесвітньої історії пролунав сигнал SOS, і подав його не старший з команди, а навпаки – найнижчий чин з екіпажу – Стефан Бохонюк. Він часто називав себе орачем і пастухом, бо саме таким він і був. Символічно, що голос лиха прозвучав не в знатній столиці, де є велика кількість вчених людей, а в маленькому селі Богушівка Волинської губернії, яке знаходиться на одному шляху з селом Боголюби. Саме там Стефан Бохонюк придбав книгу життя – Біблію. Таким чином, через злиття совісті та світла з'явився ще один праведник, який побачив причини бід всього людства, про які він ясно та просто твердив стільки часу, скільки й тривало його земне життя.

Як в сигналі SOS весь час повторюються три літери, закликаючи до спасіння душ людських, так і Стефан Бохонюк у своїх листках-зверненнях постійно повторював три заклики:

- «читайте, розумійте Біблію і пізнаєте, що живете в день Божого Суду»;

- «покайтесь, побачивши себе в духовному дзеркалі Божого Закону»;

- «на землі повинні судити і правити не юристи, а мужі віри, які встановлять Царство Боже без усіяких паперових угод, де сильні служать слабкому, і тільки в цьому люди будуть змагатися один з одним, незалежно від рас і національностей».

Цей так званий сигнал SOS не почули в 1915 році в Російській імперії – і вона розвалилась через два роки. Цей голос п'ятнадцять років не чули в Європі – і грянула Друга світова війна. Може, народ прислухається до нього хоча би зараз, і таким чином він уникне Третьої світової війни, яка могла би стати для людства останньою.

«Перед падінням возноситься
серце людини» (Притч 18:13).

Однією із головних турбот Стефана Бохонюка, відданого орача і пастуха, були запитання: чи досягло людство вершини свого відступництва і коли почнеться його повернення до Бога? Проте повернення не до бога ряженого, театрального, а саме до Бога заповідей. В переказах до нас дійшли правила, яких дотримувався Стефан Бохонюк при вивченні Біблії.

Пам'ятаючи, що у Бога «немає зміни і тіні перемены» (Як 1:17), інакомовному духовному тлумаченню підлягають лише рекомендовані Богом норми, тобто такі, що протирічать Його ж волі, вираженій в Десяти Заповідях Божих. Наприклад: безумовна заповідь «не вбивай» раптом порушується: «Хто буде лихословити батька свого або матір свою, той нехай буде відданий на смерть» (Лев 20:9). Смертю карались і багато інших злочинів, у тому числі і поклоніння язичницьким богам (Втор 17:3-5). Біблія сама дає можливість пояснити цю ситуацію, розкриваючи в подальших текстах значення таких слів як «меч», «вбивство», «мертві» та ін.

Головна ідея смерті грішника в Біблії – це не смерть «його крові і плоті» (Еф 6:12), а смерть його неправильного світогляду. В інших випадках ми бачимо явне порушення людиною фізичних законів природи, Богом же і встановлених. Ось наприклад: «сплила сокира» (4 Цар 6:6), або «Він [Єлисей] ... взяв пару волів і заколов їх і, запаливши плуг волів, засмажив м'ясо їх ...» (3 Цар 19:21).

Знання значень таких основних слів як «дерево», «сокира», «вода», «земля», «вогонь» і т.д., розкритих самою Біблією, дозволяє пояснити те, що сталося, з великою повчальною користю. В третій випадках оповідь явно не відповідає здоровому глузду. Наприклад: Давид не просто вбиває полонених, що не є розумно, а розпилює, розрубє, змелює і потім вже спалює (що дуже недешево) в печах: «він вивів і поклав їх під пилки, під залізні молотарки, під залізні сокири, і кинув їх у випалювальні печі» (2 Цар 12:31). Так і військо під час втечі спочатку кидає коней, золото, срібло, а вже аж потім речі, що залишились (4 Цар 7:7-15), хоч повинно би бути навпаки. Ось у цьому місці знання значень таких ключових слів як «війни», «коні», «золото», «одяг» та ін. відкриває ту правду, що війни, описані в Біблії – війни духовні, а заповідь

«не убивай» – непорушна. Проте, це не подобається людській натурі, якій принцип «якщо не можна, але дуже хочеться, то можна» є ближчим, аніж інші. Буквальний текст Біблії влаштовує таку психологію і правду. Але, не дивлячись на це, такого роду правда як не влаштовує Бога, так і не влаштовувала Стефана Бохонюка., який вірив, що неправда людини своїми ділами-плодами відкриє правду Божу і люди зі здивуванням побачать наскільки ця правда була поруч; і що про неї не дарма попереджали пророки та їх послідовники, передрікаючи братство всіх людей на землі (Іс 19:23-25), (Одкр 21:3-4).

Отож, Стефан Бохонюк, найбільше прагнув до правди, борючись з кричущою несправедливістю того часу, а також між бідністю і багатством, та невірністю Богу різноманітних вчителів і вождів народу, що й заважало поширенню істини серед людей.

Віктор Бартенев

*«Бо Господь Бог нічого не робить,
не відкривши Своєї таємниці рабам
Своїм, пророкам» (Ам 3:7)*

На початку 20-го століття на Волині жив і трудився на ниві Господній невтомний проповідник Євангелія Божого – Стефан Бохонюк. До нас дійшла збережена вірними людьми духовна спадщина цього слуги Божого – євангельські альманахи, які він видавав впродовж 15-ти років, будучи служителем Богущівсько-Вічинської общини Євангельських християн.

Доля слуги Божого, Стефана Бохонюка не є гладкою. Звичайно, люди, які проповідують чисте вчення Господнє, ніколи не були угодні цьому лукавому, розпусному, несправедливому світові. Голос свідка Божого не сподобався ні тогочасній пануючій церкві, ні владі. У 1914 році Стефана Бохонюка чекало нелегке випробування – на підставі фальшивого звинувачення за образу царя і пануючої церкви, його засудили і заслали до Сибіру. Проте, у 1917 році, Бог передбачив йому повернутися у рідну Богущівку і самовіддано продовжувати трудитися, проповідуючи про Суд Божий та Царство Боже на землі і про загибель цього злого світу (тобто устрою, систем управління). Отож, свою місію Стефан

Бохонюк продовжував і під час Волинської трагедії: він виступав проти братовбивства між поляками і українцями, за що, власне, і був розстріляний у 1943 році.

Протягом багатьох років такі вірні члени общини як Євсей Рублюк, Андрій Хомік та Йосип Васюк зберігали і переховували альманахи аж до самої їхньої смерті. Після того, як ці мужі віри відійшли у вічність, їхню естафету перейняла дружина Йосипа Васюка, - Віра Васюк, а також сини Андрія Хоміка: Володимир, Яків і Петро. Вони подбали, щоб спадщина досягнула нас, духовних внуків Стефана, жителів 21-го століття.

Стефан Бохонюк був Християнином з великої літери. Мене надзвичайно вражає мужність і велика відповідальність, з якою він приймає своє покликання стати свідком Божих планів.

У 1911-му році, перед світовою війною, він одержує відкриття (через видіння і голоси) про намір Божий щодо землі. Дещо про це він сам описує в альманахах. Стефан пише: «Хоч мені і відкрив Бог про Свій задум, але я не інакше зрозумів його, як лише за посередництвом Його Божественного Плану – Біблії. Святі свідки Божі докладно розповіли про те, що було мені показано і сказано, позаяк і голос я чув у той пам'ятний для мене час: «Ми його навчимо». І поступово Стефан одержує особливе, вірне бачення і розуміння всього існуючого – бачення його таким, яким насправді воно є. «І Господь розгорнув перед пророком книгу і вона була заповнена писанням зсередини та ззовні і написано в ній: «плач і стогін і горе...» (Єз 2,10).

Стефан був піднятий духовно, щоб у світлі правди Божої виявити правителям і народам про те, що Бог робить Велику перемену на землі, бо закінчилися часи процвітання язичницьких царств, з причини їх беззаконня і падіння віри в істинного Бога в народі. Отож царства світу цього мусять зробитися Царством Бога і Його Христа, а цього світу (устрою) вже ніхто не викує, бо він гине. Є лише одні ліки – це вчення Ісуса Христа, але цей світ не приймає їх. А Ісус Христос є, і буде Царем по всій землі. Про це може знати тільки той, хто повірить і Вічну Книгу Життя перевірить. Так і написано: «Багато прочитає її (Біблію), і збільшиться відання» (Дан 12:4). А той, хто не читає, не роздумує і не виконує Святого Письма, той і не знає і знати не може майбутнього, що визначено Богом. У ті незабутні дні відкриття істини Стефану було також сказано:

«Дам тобі голос, якого ще немає у світі». Саме відтоді голос проповідника почав звучати у християнському колі: «Цей день – день Господній! Сьогодні Бог випробовує діло кожного. «Діло кожного виявиться; бо день (Господній) покаже, тому що у вогні відкривається, і вогонь випробує діло кожного, яке воно є» (1Кор 3,13). «Полум'яний гнів Господа не відвернеться, доки Він не звершить і не виконає намірів серця Свого» (Єр 30,24). «Не надійтеся на князів на синів людських у них немає спасіння.» (Пс 145,3). «Ворогуйте, народи, але тремтіть... Озбройтеся, але тремтіть... Задумуйте задуми, але вони руйнуються; говоріть слово, але воно не збудеться: бо з нами Бог» (Іс 10,8-9). Ми, свідки Божі, судимо цей світ Іменем Господа Ісуса Христа. Виконуючи свою місію, орієнтуємося на Того, Хто покликав нас, Котрий сказав: «Я є дорога, і правда, і життя; ніхто не приходить до Отця, як тільки через Мене» (Ін 14,6). «Дана Мені всяка влада на небі і на землі. Отже, йдіть, навчайте всі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця, І Сина, і Святого Духа... І ось Я з вами по всі дні до кінця віку. Амінь» (Мф 28,18-20)».

З цієї причини Стефанові доводилося боротися з так званими «духовними отцями», котрі, не будучи народженими від Бога-Отця, тобто Духа Святого, і не розуміючи слів Пророків Божих, вводили народ в блуд, навчаючи їх заповідям людським, і вказуючи на спасіння десь високо і далеко. Йому дорікали: «Хто тебе уповноважив до нас говорити»? «Мене послала до вас любов Божа» – відповідав Стефан. Вони дивувались силі і відвазі його відповідей, і не розуміли, що посланик Божий діє не від самого себе, а в Ім'я Господа Ісуса Христа, Котрий послав його. Духовним джерелом сили посланого Ісусом Христом – є Бог. Бог обирає людину, котрій Він довіряє, навчивши і випробувавши її. «Погляньте браття, хто ви, покликані; небагато серед вас мудрих за плоттю, небагато сильних, небагато благородних, але Бог обрав немудре світу, щоб посоромити мудрих, і немічне світу обрав Бог, щоб посоромити сильне; і незначне світу і принижене, і нічого не значуще обрав Бог, щоб скасувати значуще, – щоб ніяка плоть не хвалилася перед Богом» (1Кор 1,26-31).

Стефан говорить: «Вічно живий Бог-Правда, відкрив мені очі і розум для того щоб я жив із чистою совістю, і був свідком Його планів, які Він записав через Своїх Пророків і утвердив через Господа нашого Ісуса Христа і Його святих Апостолів. Бог дав людині Закон добрий, вірний,

досконалий, заснований на істині і правоті, на віки і вікі. Такий Закон виконуючи, людина була би живою. Проте, через свій непослух і впертість вона дійшла до гріха, а гріх породжує смерть, і тепер тільки чутно і видно все смертельне, але зате випробуване, і як виявилось нікчемне, ні до якого доброго діла не придатне. Тому я звертаюсь до всіх і пропоную: облиште гріх і всяке беззаконня і неправду і почніть обновляти дух і серце ваше. А маємо це робити тільки згідно з ученням Господа нашого Ісуса Христа, тобто Спасителя Помазанця, бо іншого Імені для спасіння, для оновлення під небом нема і не буде. Законом пізнається гріх. Якби не Закон, то не знав би ніхто гріха. Закон даний не праведникам, а грішникам – нам усім. Отож, коли ми через Закон пізнаємо гріх, то через Ісуса Христа – Виконавця Закону, отримуємо прощення гріхів. Крім цієї Дороги, іншої правдивої нема і не буде. Це – єдина, правдива і вічна путь життя, але небагато нею іде. Шляху цього правдивого і життєвого я є свідком, і не лишень я, є ще й інші свідки, але ми всі одно в Господі!»

Після цих слів і задумуєшся як доступно слуга Божий Стефан направляє людей, і мене в тому числі, ходити цією доброю Дорогою, по якій тільки праведники ходять, а нечестиві не можуть устояти на ній. Він навчає: «Якби я йшов від одного якогось предмета й ухилився б направо чи наліво, то мені ще можна би простити, тому що від одного предмета складно пряму лінію вести, але тут у нас два головні предмети: Закон Десяти Заповідей і Христос – Виконавець Закону, то через дві точки-предмети вже можна пряму лінію вести, вже за злочин прощення немає, тому що це Пряма путь по ній і недосвідчені ідуть і не блудять».

А скільком ще речам нас вчать євангельські альманахи! Заглиблюючись в них можна здобути багато цінного і цілющого матеріалу для розуміння Дня Господнього, Суду Божого, а також для розуміння того, як припинити братовбивчі війни, або яким чином побудувати загальнолюдський мир на землі. Свідок Божий Стефан стверджує: «Ось тепер-то розумним і можна навчитися, бо сьогодні на землі виконуються всі пророчі передбачення. Бог сьогодні виконує висловлювання святих Своїх мужів-Пророків, у яких Він жив, їхніми устами говорив і їхніми руками у Книгу Життя записав, а нам Його свідкам, Духом Своїм Святим розуміння цього дарував. Розумні, це ті, хто сьогодні з вірою читає Святе Письмо, розуміє і виконує, такій людині Бог дарує знання Сво-

їх визначень, судів, намірів. Це найдосконаліший і найцінніший за все дар Божий, бо написано: «Нехай не хвалиться мудрий мудрістю своєю, нехай не хвалиться сильний силою своєю, нехай не хвалиться багатий багатством своїм. Але, хто хвалиться, хвалися тим, що розумієш і знаєш Мене, що Я – Господь, Який творить милість, суд і правду на землі; бо тільки це благоугодно Мені» (Єр 9, 23-24).

Настає і настав уже час, коли багато з державних мужів візьмуться за план Божий, Біблію, і зрозуміють як будувати мир та як утверджувати суд і правду на землі. Написано: «Бо правосуддя і справедливість – основа престолу Твого». (Пс 88:15). А ми, свідки Божі, весь час будемо стояти на сторожі і підносити голос і говорити всім: «Звертайтеся до Закону й Одкровення (свідоцтво мужів віри), якщо вони не говорять, як це Слово, то немає у них світла» (Іс 8:20). Тільки таким чином ми зрозуміємо як можна уникнути всіх тих передбачених нещасть, які визначені на світ цей. А те, що визначено Богом, те і збудеться, якщо ми не покаємося. День Господній уже іде, Суди Божі уже відбуваються. Кожен судиться написаним словом Божим. Знають про цей День Господній тільки сини дня, сини світла – сини Божі. І місію побудови Царства Божого на землі Бог покладає на синів Своїх, які мають у собі мир, тому є справжніми будівниками миру. Вони є і істинними суддями і їм буде дана влада (право) від Бога чинити волю Його на землі. Написано: «Потім сядуть судді і відберуть у нього (антихриста) владу губити і знищувати до кінця. Царство ж і влада і велич царствена в усій піднебесній дані будуть народу святих Всевишнього, Якого царство – царство вічне, і всі володарі будуть служити і коритися Йому». (Дан 7, 26-27).

Господь наш Ісус Христос, посилаючи Своїх учнів у світ, дає настанови: «Хто приймає пророка в ім'я пророка, одержить винагороду пророка; і хто приймає праведника в ім'я праведника, одержить винагороду праведника. І хто напоїть одного з малих цих чашею холодної води, тільки в ім'я ученика, істинно кажу вам, не втратить нагороди своєї» (Мф 10, 41-42).

Отож, друзі, йдімо за Господом нашим Ісусом Христом – Він є Нова правдива дорога життя. А також надихаймось прикладом чистої і гідної людини, справжнього християнина, свідка Божого Стефана Бохонюка, який в свій час, одержавши високі Божі нагороди, посіяв добре насіння і

воно проростає в потомках праведного роду добрими плодами. Візьмімо у думки і серце наше Закон Божий: Закон життя, Закон духовний, Закон вірний і вічний – Десять Заповідей Божих, і прокладаймо Нову, правдиву, добру і живу дорогу для всіх, хто любить Бога. Несімо у світ Правду, Мир, Радість і Любов; і відновлюймо Царство Боже на землі. Це святий обов'язок усіх нас, оскільки час не зволікає.

Пам'ять про Стефана Бохонюка не буде забута в роді праведних. Читайте Біблію, розумійте і виконуйте, то будете жити вічно; бо цю Книгу писали святі Божі мужі, які живуть вічно в роді праведних.

Марія Савчук

Бесіда Друга

День гніву – день цей, день скорботи і тісноти, день спустошення і руйнування, день пільми і мороку, день хмари й імлі, день труби і військового крику проти укріплених міст і високих веж (Соф 1,15-16)

Любий друже-читачу, звернімо нашу увагу на сказані Пророком слова, і якщо заглибимося в себе і подивимося навколо себе, то побачимо і засвідчимо, що слова Пророка істинні.

День гніву. Сьогодні дуже і дуже складно зустріти хоча б одне сімейство, що жило би в мирі, згоді і любові. У кожній сім'ї панують навпаки гнів, ненависть, заздрість, сварливість, чвари, розлад і всіляке невдоволення. Разом із сімейством розгляньмо найменші общини, спільноти, партії, народності і цілі держави і побачимо той самий гнів, розлад і т.ін.

День скорботи і тісноти. Хай із ким зустрінешся, хоч із ким заговориш, почувеш одне тільки нарікання на життя, на недостачі в усіх відношеннях, хоч би то був найбільший багач, учений чи невчений, мудрий віку цього чи навіть безумний – від усіх одне чути: всім тісно.

День спустошення і руйнування. Подивимося навколо себе в недавнє минуле і в теперішнє: скільки знищено народу і народної праці, і скільки її пропадає марно в усяких військових пристроях (вибухових, літаючих, металевих). Народна праця марнується також на різноманітні безцільні роз'їзди, з'їзди, підкомісії, комісії, конференції і т.ін., де все робиться лише на папері і язиком, а не серцем. Язиком говорять про мир, а в серці у них війна. Такі постанови не здійсняться, а загинуть. Чи не є це спустошення і руйнування? Крім того, скільки ще відбувається стихійних спустошень: землетрусів, повеней, і т.ін. Але ми на все це дивимося байдуже, без страху і жалю, як ті, хто втратив усе людське, тобто любов до ближнього.

День пільми і мороку, день хмари і імлі. Загляньмо у себе і навколо себе: що твориться? З високих башт ніхто не звертає уваги на розмаїті святкування, на яких творяться всілякі гріхи: пияцтво, розпуста, сварки,

бійки, вбивства, навчання різної брехні і т. ін. А говориться, що це просвітництво і культура.

По-друге, замість навчати грамоти батьки непокояться, якої ж мови навчати дітей. Здебільшого навчають відразу кількох мов, через що деякі не розуміють ні тієї, ні іншої, а час летить, і багато хто залишається без грамоти. Ще батьки не навчають пильно дітей, щоб вони вчилися простоти, покори, смирення і послуху, а в думках у них те, щоб їхні діти були державними керівниками не знати в якій державі. Вірять брехні, дурницям і різноманітним пліткам, одним словом, істину Святу замінили обманом. Чи це не пільма і морок і т. ін.?

День труби і військового крику проти укріплених міст і високих башт. Друже, що ми чуємо навколо себе? А ось що. Перше. Як у трубу трублять, лають і ремствують на владу, самі вибирають і відразу ж не довіряють, бо мало не всі пожадливі до зисків, бундючні, горді і т. ін. Кожен забув, що він є ніщо – порох, але може бути і сином Бога, вічним, як Бог Отець. Друге. Із книги того самого Пророка: «Досліджуйте себе уважно, досліджуйте, народе неприборканий, доки не прийшло визначення – день пролетить, як полова, – доки не прийшов на вас полум'яний гнів Господній, доки не настав для вас день люті Господньої» (Соф 2,1-2). Любий друже, читачу і слухачу, чи заглиблювалися ми в себе, чи зрозуміли ми, в якому ми душі живемо? Якщо ні, то я прошу в Ім'я Любові Христової пильно вдивлятися в себе і зрозуміти, що живе в тобі? І я скажу, що живе мало доброго. Тому що ми звикли чуже бачити далеко, а свого не бачити впритул. Не подумайте, що я осуджую, бо сказано: «Не судіть, щоб і вас не судили» (Мф 7,1). У нас же часто виходить навпаки: якщо ми сходимося разом дві-три людини, то розмова починається про когось відсутнього, про себе ж ми мовчимо, нібито ми в усіх відношеннях праві. А якщо ж хто докоряє нам, то ми його ще за це не любимо і вважаємо ворогом, хоч би то був і друг наш. О, друже, велика це помилка наша, ми всі не праві, всі згрішили, всі позбавлені слави Божої, але ми всі повинні розкаятися і будемо помилувані. За посередництвом чого ми можемо дізнатися, що ми не праві, і за посередництвом чого ми можемо бути помилувані? Якщо на те буде воля Бога, і ми будемо живі, то, наскільки зможемо, розповімо про це у наступному номері.

Із Книги Премудрості Соломона 6,1 - 8

«Отже, слухайте, царі, і зрозумійте, навчіться, судді кінців землі, слухайте, володарі багатства і ті, які пишаються перед народами. Від Господа дана вам держава і сила від Вишнього, який досліджує ваші діла і випробовує наміри. Бо ви, будучи служителями Його Царства, не судили справедливо, не дотримувалися закону і не чинили згідно з волею Божою. Страшно і скоро Він з'явиться вам, і суворий суд над начальниками, бо менший заслуговує помилування, а сильні будуть покарані. Господь усіх не забоїться якоїсь особи і не застрашиться перед чиеюсь величчю, бо Він створив малого і великого й однаково думає про всіх, але начальників очікує суворе випробування».

Друже мій читачу і слухачу! Я, як той, хто любить будь-яку людину, як і себе самого, згідно із заповітом Христа Ісуса, Спасителя нашого, це нагадував колишньому царю Миколі II-му 10-го травня 1915 року і тогочасному міністрові юстиції того ж 15 травня з селища Тулун Нижньоудинського повіту Іркутської губернії рекомендованим листом. Чи звернув хто увагу на те, чи ні, не знаю. Вочевидь, ні. Але я зробив те, що лежало на моїй совісті і змушувало мене зробити. Сталося їхнє падіння, але я відчуваю, що чистий від їхньої крові, бо попереджав. Розміркуйте самі, друже-читачу. Якщо той, хто йшов попереду, на шляху провалився, то кожен знає, що на тій дорозі небезпека, і як добросовісний остерігає інших. Нині ж, бачачи таку невлаштованість і ворожнечу, я не можу змовчати, моя совість мене змушує говорити. Якщо ж не дають говорити чи не слухають, то я пишу, щоб живі бадьорилися, а мертві і ті, що сплять, почувши, пробудилися. За мовчання я дам звіт перед Всемогутнім Богом, Якому служу. Тому я переконливо прошу всіх, хто читає і слухає, малих, великих, бідних, багатих, грамотних, неграмотних, можновладців і тих, які влади не мають: «Зупиніться на шляхах ваших, подумайте добре, загляньте у ваші серця, пробудіть вашу совість, відшукайте, чи є у вас любов до ближнього, спитайте у древніх родів через Біблію, де Путь добра, і Нею йдіть. Зрозумійте, що ваше життя нічим не захищене. Подумайте про Того, Хто нам відкрив шлях Новий і Живий; Хто нам явив ділом істинну і нелицемірну любов, Який Він був. Він залишив нам приклад і Святу дорогу, якою ми повинні йти.

Для цього я раджу прочитати Книгу Пророка Ісаї 53 главу. Нагадую, що часи язичницьких царств добігають кінця.

Здійснюється все написане в Святому Письмі. Господь діє, Закон Його сплюндрували. Браття мої улюблені, я нагадую вам: коли б вам хто сказав 1913 року, що до цього часу буде те, що ми бачили, переживали і бачимо, то я думаю, з вас ніхто б не повірив. Людина так захоплена суєтою, що не помічає нічого. Але хто любить Бога, тому дано знання від Нього. А нам Бог це відкрив Духом Святим, бо Дух проникає і в глибини Божі. Розважте самі, якщо сильні впали, то навіщо ж іти тією дорогою слабким? Остерігаю вас, нагадую й указую Нову, Живу і Вічну Христову путь. Але знайте, друже, що шлях цей вузький, тяжкий, скорботний і тернистий, і небагато ним іде, але зате він правильний і вічний. Наведу вам приклад: якщо ми в цьому короткому нашому житті бажаємо що-небудь надбати чи заслужити славу в народах, то часто згодом це обертається ганьбою і прокляттям, бо кожен старається заслужити славу пролиттям людської крові (а Христос Своєю пролив!). І ще скільки треба докласти зусиль для цього! Хоча не знаємо, чи скористаємося ми тим, чи ні, бо не відомо, що буде з нами через хвилину. Але пропонована вам дорога є правильною і вічною, бо вірний Той, Хто обіцяв. Він сказав: «Живу Я, і ви будете жити» (Ів 14,19). І хоча ми не вірні, але Він пробуває вірним навіки. Отож, друже, забудьмо наші попередні і теперішні суперечки, розбіжності і напади один на одного, а почнімо входити в Нього, і Він увійде в нас, і тоді прийде Царство Боже, і ми будемо виконувати волю Його на землі. Пізнайте ж, друже, що Царство Боже складається з усіх народів, народностей і племен без різниці на стать, клас і національність. Тому переконливо прошу всіх: відкиньте все штучне, театральне, артистичне, спокусливе і звабливе, а візьміть чисте, просте, покірне, смиренне, повне любові, натуральне, явне для всіх, хто боїться Господа Христа Ісуса. Він – виправдання наше. Ідімо, друже, за Ним, несучи Його наругу, Він із нами, в усі дні життя нашого і на віки. Амінь. Знайте: Царство Боже – всередині вас. «Хіба ж не знаєте, що ви – Храм Божий, і Дух Божий живе у вас» (1 Кор 3,16). І ще: «[...] Бо ви – храм Бога Живого, як сказав Бог: «Оселюся в них, і ходитиму в них, і буду їхнім Богом, і вони будуть Моїм народом» (2 Кор 6,16). Друже мій, це говорить до нас усіх, а подумаймо гарненько, чи ми є цим? Якщо ми те, то чи є в нас плоди

Духа Божого, тобто любов, радість, мир, довготерпіння, великодушність, милосердя, віра, покірність і стримання. О, друже, таких дуже і дуже мало в світі, а навпаки – в багатьох царює в серцях злий дух, плоди його (діла плотські): «[...] перелюб, блуд, нечистота, безсоромність, ідолослужіння, чародійство, ворожнеча, чвари, заздрість, гнів, розбрат, незгоди, спокуси, єресі, ненависть, убивство, пияцтво, безчинство і таке інше. Попереджаю вас, як і раніше попереджав, що ті, хто так роблять, Царства Божого не успадкують» (Гал 5,19-21). Тільки розумійте, що Бог живе в нас, тобто в серцях наших, і ми в Ньому. Але прошу вас, не уявляйте собі видимого Бога, а робіть із себе видимого Бога. Пізнайте ж, друже: хто ви є? І якому ви Богові служите? Наверніться і служіть Богу істинному, живому, Богові Духові Святому, Якого бачити неможливо, а тільки вірою відчувати. Бог є Любов. А Любов – це виконання Закону Божого. «Хто говорить: «Я пізнав Його», але заповідей Його не виконує, той неправдомовець і немає в ньому правди» (1 Ін 2,4). Будьте ж виконавцями Слова, а не слухачами лишень.

С. Б.

(Продовження буде)

Бесіда друга

Я не пізнав гріх інакше, як через закон (Рим 7,7)

Любий друже! У першому номері нашої бесіди було сказано, що всі ми згрішили, і всі позбавлені слави Божої. По-перше, уявімо собі світ і його розмаїте життя. Одні живуть, приховуючи свої злочини, інші скоюють їх відкрито. Одні вчиняють злочини від розкоші, інші через нужду; але як би людина не робила це, все-таки надходить час, і все відкривається і стає явним. По-друге, багато людей не визнають себе винними, кажучи, що ми нічого такого поганого не робимо і тому нам не потрібно каятися. Багато хто кажуть, що ми дотримуємося всього, встановленого Церквою і Законом, і тому ми чесні й справедливі і каятися нам немає необхідності. «Після того ж, як виданий був Іван, прийшов Ісус до Галилеї, проповідуючи Євангеліє Царства Божого і кажучи, що настав час і наблизилося Царство Боже: покайтеся і віруйте в Євангеліє» (Мк 1,14-15). Любий друже і брате, зверніть вашу увагу на слова Ісуса «настав час і наблизилося Царство Боже».

Я вже говорив у першому нашому номері і ще нагадаю: слова «Царство Боже» розумійте, беручи до уваги «Царство Боже всередині вас є» (Лк 17,21). Друже мій, зазирніть усередину себе і зрозумійте, який Бог, тобто який дух панує у вас, і ви дізнаєтеся, що царює у вас недобрий дух, я вже нагадував плоди його (Див.: Гал 5,19-21). Нагадаю, що за вченням Христа Ісуса, Господа нашого, ми повинні жити з чистою совістю, яку сьогодні знайти дуже і дуже важко; шукайте ж її у собі, у вашому серці, докладайте для цього всі зусилля і здібності ваші, бо Царство Боже зусиллям береться (Див.: Лк 16,16). Не дивіться на зовнішні обряди, це помилка, а робіть у себе жертви, приємні для Бога, за прикладом Ісуса Христа, бо написано: «А без віри догодити Богові неможливо, бо треба, щоб той, хто приходить до Бога, вірував, що Він є, і тим, хто шукає Його, дає винагороду» (Євр 11,6).

У теперішній же час всюди й скрізь проповідують і кажуть: «Покайтеся і вірте в Євангеліє». Я і тому радий, але духом сумую, чому ці різноманітні проповідники не переконують людей дотримуватися

Заповідей Божих, та й самі не дотримуються; а улюблений учень Господа нашого Ісуса Христа, Апостол Іван каже: «Хто говорить: «Я пізнав Його», але заповідей Його не виконує, той неправдомовець і немає в ньому правди» (1 Ін 2,4). Я не засуджую, а нагадую всім, особливо проповідникам, пастирям, наставникам, учителям, священникам усіх різноманітних церков і всім, хто тільки взявся говорити Слово Боже: говори від уст Господніх, а не мрії серця свого (Див.: Єр 23,16). Але все це повинно бути; бо написано: «Небо і земля перейдуть, слова ж Мої не перейдуть» (Лк 21,33). А Господь наш Ісус Христос, люблячи нас і застерігаючи, каже: «Стережіться, щоб вас не ввели в оману: бо багато прийде у Моє ім'я, кажучи, що це Я. І час цей наблизився. Отже, не йдіть слідом за ними» (Лк 21,8). А подивіться, друже мій, читачу і слухачу, скільки тепер людей вже введено в оману тими проповідниками й благовісниками, біблійними працівниками, як вони себе називають, їздять і ходять усюди з Євангелієм в руках, кажучи: «Покайтеся і віруйте в Євангеліє», але не говорять: «Виконуйте Заповіді Божі». Але ж вірою Закон стверджується (Див.: Рим 3,31). Це люди душевні, що не мають Духа, бо Закону Божому не коряться, та й не можуть. Якщо таким проповідникам нагадати четверту заповідь, то вони дуже противляться; а в Писанні сказано: «Хто дотримується всього закону і згрішить у чому-небудь одному, той стає винним у всьому. Бо Той же, Хто сказав: «Не чини перелюбу», сказав і: «Не вбий» (Як 2,10-11). Отже, друже, Законом пізнається гріх; Закон є духовним дзеркалом, через яке розглядаються гріхи роду людського в усі віки. Закону потрібно дотримуватися свято; як написано: «Тому закон святий і заповідь свята, і праведна, і добра» (Рим 7,12). Інакше Бога не можна знати: «А що ми пізнали Його, розуміємо з того, що дотримуємось Його заповідей» (1 Ін 2,3). «Хто говорить: Я пізнав Його, але заповідей Його не виконує, той неправдомовець і немає в ньому правди (істини – С.Б.)» (1 Ін 2,4). В Ім'я любові Господа нашого Ісуса Христа я попереджаю вас і застерігаю всіх без винятку: не ходіть за ними, бо ці люди не підкоряються істині, а прийміть у ваші серця слова Спасителя: «Якщо любите Мене, то дотримуйтеся Моїх заповідей» (Ін 14,15).

Улюблений наш брат у Господі й Апостол Ісуса Христа, Спасителя нашого, Павло в першому своєму посланні до вірного Свого учня Тимофія

каже: «Я просив тебе залишитися в Ефесі й умовляти деяких, щоб вони не навчали іншого і не займалися байками та нескінченними родоводами, які більше викликають суперечки, ніж Боже утвердження у вірі. Метою ж умовляння є любов від щирого серця і доброї совісти та нелицемірної віри, від чого відступивши, деякі вдалися до марнослів'я, бажаючи бути законовчителями, але не розуміють ні того, про що говорять, ні того, що стверджують. А ми знаємо, що закон добрий, якщо хто законно вживає його, знаючи, що закон призначений не для праведника, а для беззаконних і непокірних, нечестивих і грішників, неправедних і нечистих, для кривдників батька і матері, для людинобивць, для блудників, мужоложців, розбійників, наклепників, скотоложців, неправдомовців, клятвопорушників та для всіх, що противляться здоровому вченню, за славним благовістям блаженного Бога, яке мені довірене. Дякую Христу Ісусу, Господеві нашому, Який дав мені силу, що Він визнав мене вірним, поставивши на служіння, мене, колишнього хулителя і гонителя, і кривдника, але помилюваного тому, що так чинив за невіданням, у невірстві; благодать же Господа нашого Ісуса Христа відкрилася в мені щедро з вірою і любов'ю у Христі Ісусі. Вірне і всякого прийняття гідне слово, що Христос Ісус прийшов у світ спасти грішників, серед яких я перший» (1 Тим 1,3-15)

В іншому місці той самий Апостол повторює слова Пророка Давида: «Не стало тих, хто чинив би добро. Господь поглянув з неба на синів людських, щоб побачити: чи є розумний, що шукає Бога? Всі заблукали, всі нікчемні стали: нема тих, хто чинив би добро, нема жодного» (Пс 13,1-3; Рим 3,10-12). Я ще раз повторю: всі ми не праві, всі згрішили і всі позбавлені слави Божої, і це ми пізнаємо за допомогою Закону Божого. Але передусім нам потрібно визнати свою провину і покаятися, тоді будемо помилювані за допомогою Ісуса Христа. Я наведу приклад гідного плоду покаяння. «І ось чоловік ефіопський, євнух, вельможа Кандакії, цариці ефіопської, хранитель усіх її скарбів, який приїжджав до Єрусалима на поклоніння, повертався і, сидючи на своїй колісниці, читав пророка Ісаю. Дух сказав Филипіві: «Підійди і пристань до цієї колісниці». Филип підійшов і, почувши, що він читає Пророка Ісаю, сказав: «Чи розумієш, що читаєш?» Він сказав: «Як можу розуміти, коли ніхто не настановить мене?» І попросив Филипа піднятися і сісти з

ним» (Діян 8,27-31). Любий друже, читачу і слухачу, з наведеного вище прикладу ясно видно, що згаданий муж був міністром фінансів і, напевно, був з університетською освітою, і, повертаючись із поклоніння, не читав який-небудь непотрібний твір, щоб забивати собі голову порожнечою, а читав Книгу Пророка Ісаї, читав і не розумів.

І коли Филип запитав: «Чи розумієш, що читаєш?», вельможа без гордості та без докору відповів: «Як же можу розуміти, коли ніхто не настановить мене?» І просить Филипа як друга! Який чудовий і добрий приклад. Який чистий, святий і гідний плід покаяння нам залишив чоловік високого роду, людина-володар. Чи не для нас це? Так, для нас усіх. Тому я переконливо прошу всіх без винятку і кажу: «Настав час, і наблизилось Царство Боже» (Мк 1,15). Покайтеся і вірте в Євангеліє, прошу вас усіх: читайте Святе Письмо, тобто Біблію, ба більше священники всіх церков, бо мені було особливо сумно спостерігати, що священники православної церкви зовсім не знають Святого Писання, це я бачив під час Луцьких курсів. І той, хто викладав ці курси, багато влив отрути в народ, він навчав ворожнечі один проти одного і ненависті один до одного, це вчення антихриста. А Ісус Христос навчав миру і любові один до одного. Нагадую вам усім, начальникам і наставникам, і вчителям, на вас, улюблені, народ дивиться, не на ваші слова, а на діла, за вашими справами і буде вам. Поки є час, виправте шляхи ваші і діяння ваші. Ісус Христос за всіх нас страждав і пробачить нам гріхи, як простив розбійникові на хресті і як простив жінці, яку зловили на перелюбі. Це для нас приклад. Отже, покайтеся.

Із Книги Послання до Ефесян 6,1-4

“Діти, слухайтеся своїх батьків у Господі, бо цього вимагає справедливість. «Шануй батька твого і матір» – це перша заповідь з обітницею: «щоб тобі було добре і щоб був ти довголітнім на землі» (Див.: Вих 20,12). І ви, батьки, не роздратовуйте дітей ваших, а виховуйте їх у вченні і наставлянні Господньому.”

Улюблені мої друзі, діти! Чи коритесь ви своїм батькам? О, дорогі, скажу вам правду, що ні. Прошу: коріться, бо ви в свій час будете батьками й матерями, і буде вам гірко, коли ваші діти не слухатимуться вас. До вас моє прохання, улюблені батьки і матері: виховуйте ваших дітей у вченні та наставленні Господньому. Але я знаю, багато з вас цього не робили, бо не розуміли, а якщо хто з вас навчав, то в багатьох випадках неправильно,

тому що вчив тільки словом, а не ділом, тобто прикладом, бо і я таким самим був. Батьки й матері, зверніть вашу увагу на таке: ми старші віком, більше прожили на землі, більше маємо досвіду, і якщо ми любимо наших дітей, то повинні перед ними бути стримані, а виходить іноді навпаки, а то мало не постійно, – ми, батьки та матері, робимо справи ганебні, безчесні, а від дітей наших вимагаємо, щоб вони були чесними й справедливими. Це стосується не тільки батьків і матерів, але всіх старших, і навіть більше керівників, бо молодші дивляться на старших, бо написано: «Отже, все, чого бажаєте, щоб вам робили люди, так і ви робіть їм, бо в цьому є Закон і Пророки» (Мф 7,12).

Із Книги Послання до Ефесян 5,22-23

“Жінки, коріться своїм чоловікам, як Господеві, бо чоловік є голова жінки, як і Христос глава Церкви, і Він же Спаситель тіла. Але як Церква підкоряється Христу, так і жінки своїм чоловікам у всьому.”

Улюблені жінки, у Христі сестри! Чи коритесь ви своїм чоловікам, як Господу? О, дуже рідко це можна зустріти, а навпаки – часта непокора, через яку багато різного лиха є у сім'ях, а саме: пияцтво, перелюб, сварки, бійки і т.ін. Не думайте, що я звинувачую дружин, це не так, але я молю і прошу: коріться своїм чоловікам і ви будете щасливі в усіх відношеннях, бо це до вподоби Самому Господеві. Коли ви слухаетесь своїх чоловіків, то обов'язок святого чоловіка любити свою дружину.

Із Книги Послання до Ефесян 5,25

“Чоловіки, любіть своїх жінок, як і Христос полюбив Церкву і віддав Себе за неї.”

Улюблені чоловіки, у Христі брати! Чи любите дружин своїх так, як власні тіла, бо від цього залежить добробут ваш? Але горе там, де немає покори, нічого немає гірше у світі, це вже, брате, доля важка, нехай збереже вас Господь від цього.

З Книги соборного послання святого Апостола Якова 1,19

“Отож, браття мої улюблені, кожна людина нехай буде скорою на слухання, повільною на слова, повільною на гнів.”

Любий друже, добре подумай над словами Апостола, чи робиш ти так, як каже Яків? Скажу правду, що дуже рідко можна зустріти таку людину. А навпаки, скільки нам доводиться говорити Слово Боже, то багато хто навіть не прагне слухати, а намагається говорити

всяку неправду; але я не засуджую, бо всі роблять через невідання, в невір'ї, тому що мало від кого це чули, бо і я прожив до 37 років, і сам грамотний, а цього ні від кого не чув і сам не читав, поки Сам Господь не повелів мені читати і ниспослав мені розуміння згори. Тому я прошу вас усіх: читайте і розумійте Святе Письмо, тоді навчитесь справедливого життя, не слухайте тих, хто вам каже: «Хто читає Біблію, той – несповна розуму». Неправда: несповна розуму той, хто Біблії не читає. Тож не лініуйтеся, друзі, подбайте, щоб у вас у кожній домівці була Біблія, якщо не Біблія, то хоча б Євангеліє із Псалтирем. Заставте самі себе читати або слухати, тоді ви побачите, як вам добре буде, бо вас ваші наставники вводять в оману. Повірте мені й перевірте себе, і тоді ви, друже, скажете: «Так», і іншому будете казати те, що я вам кажу. Амінь.

Із Книги Пророка Осії 4,1-2

“Слухайте слово Господнє, сини Ізраїлеві; бо суду Господа з жителями цієї землі, тому що немає ні істини, ні милосердя, ні Богопізнання на землі. Клятва й обман, убивство і крадієство, і перелюбство вкрай поширилися, і кровопролиття йде за кровопролиттям.”

Любий друже-читачу! Якщо ми вслухаємося в слова пророка і подивимося в себе і навколо себе, то засвідчимо, що все це відбувається в нашому житті, у нас і на наших очах. По-перше, сказано: немає істини, подивимося раніше в себе, а потім в інших, і побачимо, що немає істини. Але щоб нам розуміти істину, потрібно прочитати Євангеліє від Івана (14,6): «Ісус сказав йому: Я є путь, і істина, і життя; ніхто не приходить до Отця, як тільки через Мене». Це означає, що Ісус Христос був виконавцем волі Бога Отця. Як написано: «Я бажаю виконати волю Твою, Боже мій, і закон Твій у серці моїм» (Пс 39,9). Отже, Він любив усіх людей, як і Себе, й усім нам Він залишив приклад любові й життя. А чи любимо ми, як Він любив? Ні. Тому давайте, друже, будемо і ми намагатися так любити ближніх, як Він любив. По-друге, чи є в нас милосердя? Мабуть, немає, бо якщо ми дивимося на страждання бідних сиріт і вдів і не допомагаємо їм ділом, то ми – не милосердні. Але зрозумійте одне, що це говорить до всіх нас, а найбільше до тих, хто може виявити милосердя, тобто хто має владу, силу і засоби.

По-третє, немає Богопізнання на землі; в цьому-то найбільше горе, що священники вчать якогось і десь Бога пізнавати, а не вчать, щоб людина відчувала в собі Бога. А священники повинні бути подібні до живих богів,

як нам вказав Спаситель наш Ісус Христос. Він сказав Филипу: «Хіба ти не віриш, що Я в Отці і Отець у Мені? Слова, які Я кажу, не від Себе кажу; Отець, Який в Мені перебуває, Він творить діла» (Ін 14,10). І ще: «І кожний, хто має цю надію на Нього, очищає себе, бо Він чистий» (1 Ін 3,3). Із наведених цих двох віршів ясно видно і зрозуміло, що Бог живе і не високо, і не далеко від нас, «[...] але дуже близько до тебе слово це: *воно* в устах твоїх і в серці твоєму» (Втор 30,14). І ще: «Бо так говорить Вишній і Звеличений, Який вічно живе, – Святий ім'я Його: Я живу на висоті небес і у святилищі, а також із упокореними і смиренними духом, щоб оживляти дух смиренних і оживляти серця упокорених» (Іс 57,15). Але наші вчителі навчають навпаки, вказуючи нам у височинь і в далечинь. Не вірте таким вчителям, не лінуйтеся, візьміть Святе Євангеліє та перевірте, тоді побачите, як вас обдурили, та й ви самі себе обманювали, тому що лінувалися читати, або лінувалися слухати, якщо ви не письменний. Я прошу всіх без винятку: зверніть вашу увагу на ваше життя і ви побачите, і дізнаєтеся, що живете ви не з Богом. Яка б радість була, якщо б ви читали Євангеліє і навчилися жити в Бозі, тобто в Дусі Святому. Це радість, яку описати пером не можливо. Візьміться ж, друже, за справу сміливо, без остраху, і не думайте, що ті, хто читає Біблію, – божевільні, насправді божевільні ті, хто не читає Біблії. Дорогий друже, над усім нам потрібно працювати, хоча те все є тимчасово, але як другу моєму я пропоную вам вічне ім'я слави, тільки потрудіться і зрозумійте, що я пишу, бо ми вже не вмираємо, а живемо вічно в роді праведних.

Яка радість вічно жити, чи можна порівняти це з чим-небудь? Ні, отож, друже, читайте Євангеліє для вічної слави вашої.

«Як було в дні Ноя, так буде і в дні Сина Людського: їли, пили, одружувалися і виходили заміж аж до того дня, як увійшов Ной у ковчег, і прийшов потоп, і погубив усіх. Так само, як було й у дні Лота: їли, пили, купували, продавали, саджали, будували; а в той день, в який Лот вийшов із Содому, линули сірка палаюча й вогонь із небес і погубили всіх; так буде і в той день, коли Син людський явиться» (Лк 17,26-30).

Любий друже читачу і слухачу, чи замислюєтеся ви коли-небудь про те, що нам усім потрібно буде з'явитися на Суд перед лице Бога? Знаю, друже, що дуже мало ви думали про це, а майже і зовсім не думали; тому що турботи світу цього вам не дають про це розмірковувати. Якщо ви

бідні, то намагаєтеся задовольнити ваші щоденні потреби, якщо багаті, то хочете ще багатшими бути, якщо високого становища, то хочете бути вище, і так без кінця. Словом, людина, як вогонь, ненаситна: все пожирає і нічого не залишає. Але ніхто з вас не знає, скільки кому визначено жити, і наприкінці цього життя багато хто думає, що трудився, мовляв, я для плоті, а для духу – нічого: «І повернувся порошок у землю, чим він і був; а дух повернувся до Бога, Який дав його» (Екл 12,7). Бог же воздає за ділами кожному. Отже, друже, подумайте про це і виправте шляхи ваші й свої вчинки, поки є ще час. Я пам'ятаю одне російське прислів'я: «За Богом молитва і за царем служба не пропадають». Що за Богом молитва не пропадає, це так. Істинно. Але за царем служба вже пропала. Наочний приклад: Росія, Німеччина, Австрія та інші. Тому я прошу всіх: заслужіть собі добре славне ім'я, яке би згадувалося в роді праведних. Для цього я раджу серйозно подумати, виявити всі свої провини і покаятися, тобто покинути лицемірне життя, а повірити вчення Христа Ісуса і за цим ученням намагатися жити. Прошу вас: не на голови ваші кладіть Євангеліє, а в голови. Більше беззаконня вже не може бути, як тепер є. Ісус Христос, Спаситель наш, кличе всіх: «Прийдіть до Мене, всі струджені й обтяжені, і Я заспокою вас; візьміть ярмо Моє на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і смиренний серцем, і знайдете спокій душам вашим; бо ярмо Моє – благо, і тягар Мій легкий» (Мф 11,8-30).

Я прошу: читайте Євангеліє і розумійте для вашої користі; ви побачите те, що ви не бачили, і почуете те, що не чули, будьте ж виконавцями слова, а не слухачами тільки.

С. Б. (Стефан Бохонюк)

(далі буде)

Бесіда друга

Ісус сказав їм у відповідь: стережіться, щоб хто не спокусив вас, бо багато хто прийде під іменем Моїм і казатиме: «Я Христос», і багатьох спокусять (Мф 24,4-5)

Любий друже читачу і слухачу, ніколи ще так активно не проповідувалося Євангеліє, як у ці роки. Всюди і скрізь можна чути слово Євангелія різними мовами і на різний лад. Євангеліє зробилося музичним інструментом у руках гравців, і кожен виводить своїм голосом на свій лад і за власним смаком. За смаком набираються і слухачі. Так, наприклад, православний священник читає Євангеліє і каже, що наша віра істинна. Римо-католицький ксьондз читає Євангеліє і мовить: «Наша віра – істинна». Лютеранський пастор читає Євангеліє і говорить, що наша віра істинна. Питається: «Де ж істина?», тому що істина одна і віра одна. Прочитаймо Євангеліє і тоді знайдемо, що вищезгадані віри й істини не узгоджуються з Євангелієм Господа нашого Ісуса Христа, бо багато чого додали і відняли, звідси випливає, що в цих трьох спільнотах немає істини Ісуса Христа, це відшукується легко і швидко. Далі йдуть нібито нові істинні віри, як от: баптисти, євангелісти, єговісти, п'ятдесятники, духобори, скопці, адвентисти сьомого дня (суботники) – всі ці общини мені особисто відомі. А скільки ще на земній кулі є інших різноманітних общин? Рахунку їм я не знаю, духовно кажу число звіра 666. У всіх цих общинах проповідники читають Євангеліє, і кожен по-своєму говорить, що в нашій общині віра істинна. Де ж істина? Істина у Христі Ісусі, Господеві нашому! А Христос де? Христос у нас, і ми у Христі! Але хто говорить, що він у Христі, той повинен чинити так, як Він чинив. Улюблений друже і брате, чи поводишся ти так, як поведився Він – Христос Ісус, Спаситель наш. Скажу, друже, правду, що дуже небагато людей так вчиняють. І хоч би безліч діяли так, як Він діяв, а ми з тобою, друже, не будемо, - чи буде нам від цього користь? Ні! Так давайте, друже, будемо і ми вчитися так поводитися, як Він поведився, і тоді тільки буде нам користь і похвала самих у собі, а не в інших. Бо багато хто говорить чи думає, що, мовляв, хоч я не так чиню, зате багатьох здобуваю, то мені

простяться гріхи; це велика помилка так думати. В Ім'я любові Христа Ісуса, Спасителя нашого, я всіх прошу: шукайте Христа Ісуса в собі, а не в общинах чи в комусь іншому, тоді лише будете мати похвалу в собі, і буде вам радість, втіха, мир і любов, і у вас тільки тоді буде істинна віра Христова, хай ким би ти був. Я ще нагадаю пересторогу Христа Ісуса, Спасителя нашого. «Тож за їхніми плодами пізнаєте їх. Не кожен, хто говорить Мені: «Господи! Господи!» – увійде в Царство Небесне, а той, хто виконує волю Отця Мого Небесного. Багато хто скаже Мені того дня: «Господи! Господи! Чи не Твоїм ім'ям ми пророкували, і чи не Твоїм ім'ям бісів виганяли, і чи не Твоїм ім'ям багато чудес творили?» І тоді скажу їм: «Я ніколи не знав вас, відійдіть від Мене, хто чинить беззаконня» (Мф 7,20-23). Тут, друже, питання глибоке, чи посланий ти? Що взяв Євангеліє в руки й у уста, не прийнявши в серце Христа і пішов навчати беззаконня, не навчившись раніше сам, і тишиш себе, що робиш Боже діло? О друже! Подумай над цим; тобі треба буде дати звіт перед Всевидячим і Всезнаючим Богом неба і землі. Я прошу вас: зрозумійте себе! Світло, що є в тобі, чи не пільма це? Тому що ти не любиш мене. А Христос Ісус любив і любить тебе й мене. Де немає любові, нема там і Бога. Бог є любов. Прошу вас усіх, особливо проповідників різних общин: під час читання Євангелія читайте самих себе, бо багато з вас, та мало не всі, вивчаєте Євангеліє для того, щоб сперечатися з іншими; це не відповідає вченню Христа Ісуса. Це ваші власні похоті і пожадання. Господь наш Ісус Христос навчав про Царство Боже, учні Його й Апостоли викладали вчення про Царство Боже (Див.: Мк 1,14-15; Діян 28,23.31). Ви вчитеся лише для того, щоб знати і пишатися. А Христос Ісус покірним і смиренным був, і всіх своїх просить навчитися від Нього, бо Він є главою Церкви і всього істинного. Нагадаю ще слова Спасителя нашого Ісуса Христа. «І коли вони їли, Ісус сказав: «Істинно кажу вам, що один із вас зрадить Мене». Вони дуже засмутились і почали говорити Йому, кожен з них: «Чи не я, Господи?»» (Мф 26,21-22).

Люб'язний друже читачу, зрозумій слова учнів Христових, то збагнеш, що жоден із них за себе не ручався, а питав: «Чи не я Господи?». Це приклад точний і правильний для нас, а чи так ви поводитесь, як поводитися учні Його? Ні. Бо я трохи докорив у 2-му номері нашої «Бесіди друга», і то були нападки від деяких проповідників, а тепер і поготів. Але як би там не було, я це роблю згідно із заповіддю Христа, тому що люблю. Ці дні особливо лукаві, але не дні, а люди, то я нагадую

і прошу всіх: слідкуйте за шляхами вашими, направляйте стопи ваші на путь Христову. Бадьоріться і моліться, бо ворог роду людського – диявол – не спить, рикає, як лев, бажаючи поглинути, протистаньте йому твердою вірою вашою, і він утече від вас. Знайте, що князь світу цього буде незабаром зв'язаний, небагато йому вже залишається часу, але знайте, що він є дух, який діє в синах непокірних. Стежте за собою, бо він був, і нема його, і вийде з безодні і піде на погибель. Я прошу вас і напучую від чистого серця і доброї совісті, і нелицемірної віри: зверніться до Світла істинного – Ісуса Христа, що просвітає кожную людину, яка приходить до Бога Отця, бо ви повинні бути в Ньому, і Він буде у вас. Я пишу до вас, друзі, з любові і з обов'язку, послухаєте чи не послухаєте, але я повинен своє служіння виконати, бо я дам звіт перед Всемогутнім Богом Отцем, Якому служу. Знаю, що багато з вас мене ненавидять, а після цього ще гірше деякі зненавидять, але я на те не зважаю, а виконую своє служіння. Господь близько. Прошу вас, проповідники і біблійні працівники, не називайте Біблії Христом, тому що це книга Святих Писань. Це ви помиляєтесь: не в книзі Христос, а в серці сокрушеному і духові смиренному. Отже, друзі, прошу: покайтеся і віруйте в Євангеліє за вченням Христа Ісуса і вченням Святих Його Апостолів, а не за вашим вченням, покайтеся, поки є ще час, бо часу не буде. «Ми від Бога; той, хто знає Бога, слухає нас; хто не від Бога, той не слухає нас. З цього пізнаємо духа істини і духа омани. Улюблені! Будемо любити один одного, бо любов від Бога, і кожен, хто любить, народжений від Бога і знає Бога. Хто не любить, той не пізнає Бога, тому що Бог є любов» (1 Ін 4,6-8). «Хто говорить, що він у світлі, а ненавидить брата свого, той ще в темряві. Хто любить брата свого, той перебуває у світлі, і немає в ньому спокуси. А хто ненавидить брата свого, той перебуває в темряві, і в темряві ходить, і не знає, куди йде, бо темрява засліпила очі йому» (1 Ін 2,9-11).

Улюблений друже і брате! Якщо ви попрацюєте і розберетеся з цими словами і самі з собою, то я вас запевняю, що ви знайдете себе в п'їтмі, бо дуже мало можна знайти таких людей, що справді люблять своїх братів; не подумайте, що брати тільки ті, які від однієї матері, – ні. Усі ми – браття. Тому що Бог сотворив одну людину, тобто чоловіка і жінку (Див.: Бут 1,27), із тих двох людей наповнився весь світ, значить, усі ми – брати. Я ще питаю: чи любимо ми братів? О, друже, дуже мало любимо, то намагаймося любити любов'ю Христа Ісуса, не зважаючи на жодні особистості чи общини, але зважаймо на Христа Ісуса, наслідуймо

Його діла, діймо покірно, смиренно, з дитячою простотою. Він до таких ставиться прихильно. Згаданих общин я не засуджую, бо вони повинні бути, за словом Христа Ісуса, але пишу це тому, що є ще час розкаятися, тільки потрібно усвідомити свої провини, хоч хто б ти був. Але такі проповідники над цим насміхаються і не хочуть покоритися Богові Отцеві і Його Сину, бачать себе знаючими і віруючими, це є впертість. Бог через Давида, раба Свого, говорить: «Хто та людина, що боїться Господа? Він укаже їй дорогу, яку треба обирати» (Пс 24,12). А дорога до Бога одна: якщо хто вірує, то і я, якщо хто говорить: «Я – Христовий», скажу і я теж. Але де ж єдність віри, єдність духа, однодумність? Дуже в небагатьох, тому-то і пізнаємо, що не всі від Бога Отця народжені. У багатьох місцях Євангелія Господь наш Ісус Христос ніби докоряє, кажучи: «Горе вам, книжники, фарисеї, лицеміри»; а ці проповідники тільки й посилаються на книгу, отже на паперову формальність, не відділяючись нітрохи від світу цього. Якщо доводиться нам говорити з такими проповідниками, то вони відразу ж наводять тексти зі Святого Письма, виймаючи з кишені книгу, Христос Ісус і його святі Учні навчали життям Своїм, доводячи невірним із Писань, що Він – Той Пророк, який згідно з обітницею Бога Отця має прийти на землю для спасіння роду людського. Ісус проголосив, кажучи: «Хто спраглий, іди до Мене і пий; хто вірує в Мене, у того, – як сказано в Писанні, – з черева потечуть ріки води живої» (Див.: Іс 12,3; Іоїл 3,18). А тому проповідники повинні проповідувати згідно з Духом Христа, а не за старою буквою вчити. Життя і вчення Ісуса Христа є Новим Заповітом у Його Крові. Я ще раз повторюю і звертаюся до вас, проповідники, вчителі, благовісники, біблійні працівники і багато інших, і прошу вас від щирого серця мого: досліджуйте найбільше самих себе, чи є у вас Христос? О, друзі, скажу, що дуже таких мало. Бо багато погналося за зиском, тобто за американськими доларами, і вже безліч людей ввели в оману, тому що прагнете побільше хрестити, а не навчати. Але передусім прошу вас: себе навчіть, не поспішайте. Говорю вам правду, що скоро ніч пройде, а День настане, тоді буде все видно тим, хто боїться Господа і дотримується Заповідей Його, і тоді сором тим, хто говорить і не робить. Бо Христос сказав: «За ділами їхніми пізнаєте їх». Друзі, читачі і слухачі, провадьмо життя тихе, мирне, покірне, смиренне, повне благодаті Христової і любові, і тільки тоді ми будемо виконавцями Слова Його.

Бесіда друга

Хто читає, нехай розуміє!

На жаль! шум народів багатьох! шумлять вони, як шумить море. Ревіння племен! вони ревуть, як ревуть сильні води (Іс 17,12)

Сердечний друже читачу і слухачу, хто з вас читає книги Святого Письма, тобто Біблію, і має хоч трохи віри в Бога, той скаже, що, дійсно, слова Пророка збуваються в наші дні життя і на наших очах, бо історія не пам'ятає такого народного шуму, як ми чуємо і бачимо в нас і навколо нас. Ревіння племен! Справді ревуть племена, кожен збирається бігти до свого племені, це тому, що треба здійснитися словам того самого Пророка, що говорить: «Тоді кожен, як переслідувана сарна і як покинуті вівці, повернеться до народу свого, і кожен побіжить у свою землю» (Іс 13,14). І побіжать і ніхто не годен утримати: «Бо слово Господнє праве і всі діла Його праведні» (Пс 32,4). Чому ж це так робиться? Для того, щоб думки людські виявити назовні і втілити в життя, і щоб розважливий чоловік підтвердив слова Божі: «Як то добре і як то гарно, коли брати живуть у згоді!» (Пс 132,1). А в незгоді – погано, і щоб мудрість мудреців була відкинута: «Погублю мудрість мудреців і розум розумних відкину» (1 Кор 1,19). На кого ж шумлять народи? «[...] на все горде й зарозуміле і на все звеличене, – і воно буде принижене» (Іс 2,12).

Прислухайтесь, володарі багатств і набундючені перед народами! Від Господа дана вам держава і сила від Вишнього, Який досліджує ваші діла і випробовує наміри. Бо ви, будучи служителями Його Царства, не судили справедливо, не дотримувалися закону і не чинили згідно з волею Божою. Страшно і скоро Він з'явиться вам, – і суворий суд над начальниками, «бо менший заслуговує помилування, а сильні сильно будуть покарані. Господь усіх не убоїться лиця і не устрашить величі, бо Він створив і малого, і великого й однаково промишляє про всіх, але на начальників чекає суворе випробування» (Див.: Прем 6,2-8). До вас, правителі, начальники і судді землі, слова мої і прохання моє: зберігайте суд і правду, бо в цьому буде вся мудрість ваша. Але погляньмо на теперішні суди, чи може бідняк знайти право. О, це зрідка трапляється бідним, тому що теперішні суди вимагають багато грошей, і тому незаможним суд недоступний. Я прошу прочитати

книгу 5-у Мойсея, де говориться: «І дав я повеління суддям вашим у той час, говорячи: вислуховуйте братів ваших і судіть справедливо, як брата з братом, так і прибулого його; не розрізняйте осіб на суді, як малого, так і великого вислуховуйте: не бійтеся лиця людського, тому що суд – справа Божа» (Втор 1,16-17). «Не викривляй закону, не дивися на особи і не бери дарунків, тому що дарунки засліплюють очі мудрих і перекручують справу правих» (Втор 16,19). Але теперішні суди це відкинули. А справджується слово Пророка Михея: «Глави його судять за подарунки і священники його навчають за плату, і пророки його передвіщають за гроші, а тим часом спираються на Господа, говорячи: «Чи не серед нас Господь? Не спіткає нас біда!» (Мих 3,11). Пророк Єзекиїль говорить: «Священники її порушують закон Мій і оскверняють святині Мої, не відокремлюють святого від несвятого і не вказують різниці між чистим і нечистим, і від суббот Моїх вони закрили очі свої, і Я принижений у них. Князі у неї, як вовки, які викрадають здобич; проливають кров, гублять душі, щоб придбати користь. А пророки її все замазують брудом, бачать пусте і пророкують їм неправдиве, говорячи: «Так говорить Господь Бог», тоді як не говорив Господь. А в народі гнітять одне одного, грабують і пригноблюють бідного й убогого, і прибульця пригноблюють несправедливо. Шукав Я у них людину, яка поставила б стіну і стала б переді Мною у проломі за цю землю, щоб Я не погубив її, але не знайшов. Отже, виляю на них обурення Моє, вогнем люті Моєї знищу їх, поведінку їхню поверну їм на голову, – говорить Господь Бог» (Єз 22,26-31).

Пророк Давид говорить: «Хоч захиталася земля і всі, що живуть на ній, Я утверджу стовпи її». Я кажу нечестивцям: «Не чиніть беззаконня!» І до злих: «Не надійтеся на силу свою! Не підносьте високо ріг ваш і [не] говоріть [на Бога] неправду». Бо не від сходу й не від заходу, і не з гір пустелі піднесення. А Бог є Суддя: одного принижує, а іншого підносить. Бо чаша в руці Господній, у ній кипить вино, повне приправ, і Він наливає з неї; а гущу його вижмуть і вип'ють усі грішники землі» (Пс 74,4-9). А Пророк Ісаїя мовить: «Ворогуйте, народи, але тремтіть, і слухайте, усі віддалені землі! Озброюйтесь, але тремтіть; озброюйтесь, але тремтіть! Задумуйте задуми, але вони руйнуються; говоріть слово, але воно не збудеться: бо з нами Бог! Бо так говорив мені Господь, *тримаючи на мені міцну руку* і напоумлюючи мене не ходити шляхом цього народу, і сказав: «Не називайте змовою

усього того, що народ цей називає змовою; і не бійтеся того, чого він боїться, і не страшіться. Господа Саваофа – Його шануйте свято, і Він – страх ваш, і Він – тремтіння ваше! І буде Він освяченням і каменем спотикання, і скелею спокуси для обох домів Ізраїля, петлею і сіткою для жителів Єрусалима. І багато хто з них спіткнеться і впаде, і розіб'ється, і заплутається у сітях, і буде уловлений. Зав'яжи свідчення, і запечатай одкровення при учнях Моїх» (Іс 8,9-16).

А у дні царювання свого у Вавилоні цар Валтасар бачив кисть руки людської, що писала навпроти лампади на вапном біленій стіні царських палат, писано було так: мене, мене, текед, упарсин. Мудреці всі Вавилонські не могли прочитати і зрозуміти написане; але в ті дні жив у Вавилоні чоловік Божий, Пророк і служитель Бога Всевишнього Даниїл, що був покликаний і прочитав, пояснивши гордому і марнославному царю Валтасару: «Мене – обчислив Бог царство твоє і поклав кінець йому; текед – ти зважений на терезах і знайдений дуже легким; перес – розділене царство твоє і дане мідянам і персам» (Дан 5,25-28).

А святий Іван повідає: «[...] побачив іншого Ангела, який сховався з неба і мав владу велику; і земля освітилася від слави його. І вигукнув він сильно, гучним голосом, кажучи: «Упав, упав Вавилон, велика блудниця; він зробився житлом бісів і пристановищем усякому нечистому духові, пристановищем усякому нечистому й огидному птахові; бо лютим вином блудодіяння свого вона напоїла всі народи, і царі земні любодіяли з нею, і купці земні розбагатіли від великих розкошів її» (Одкр 18,1-3). Той самий Іван бачив: «І небо зникло, згорнувшись, як сувій; і всяка гора й острів зрушилися з місць своїх. І царі земні, і вельможі, і багаті, і тисячонаачальники, і сильні, і всякий раб, і всякий вільний сховались у печери і в ущелини гір, і кажуть горам і каменям: упадіть на нас і закрийте нас від лиця Того, Хто сидить на престолі, й від гніву Агнця; бо прийшов великий день гніву Його, і хто може встояти?» (Одкр 6,14-17). Пророк Осія каже: «Говорять слова *пусті*, клянуться неправдиво, укладають союзи; за те з'явиться суд над ними, як отруйна трава на борознах поля» (Ос 10,4). «Сійте собі у правду, і пожнете милість; розорюйте у себе новину, бо час знайти Господа, щоб Він, коли прийде, дощем пролив на вас правду. Ви обробляли нечестя, пожинаєте беззаконня, їсте плід неправди, тому що ти надіявся на путь твій, на безліч ратників твоїх. І станеться сум'яття у народі твоєму, і всі твердині твої будуть зруйновані,

як Салман зруйнував Бет-Арбел у день брані: мати була вбита з дітьми. Ось що заподіє вам Вефіль за крайнє нечестя ваше» (Ос 10,12-15).

«І було до мене слово Господнє: сину людський! Виречи слово до синів народу твого і скажи їм: якщо Я на яку-небудь землю наведу меч, і народ тієї землі візьме із середовища свого людину і поставить її у себе стражем; і вона, побачивши меч, який іде на землю, засурмить у трубу і застереже народ; і якщо хто буде слухати голос труби, але не остереже себе, – то, коли меч прийде і захопить його, кров його буде на його голові. Голос труби він чув, але не остеріг себе, кров його на ньому буде; а хто остерігся, той спас життя своє. Якщо ж страж бачив меч, який іде, і не засурмив у трубу, і народ не був застережений, – то, коли прийде меч і візьме у когось із них життя, цей схоплений буде за гріх свій, але кров його стягну від руки стража. І тебе, сину людський, Я поставив стражем дому Ізраїлевого, і ти будеш чути з уст Моїх слово і напоумляти їх від Мене. Коли Я скажу беззаконникові: «Беззаконнику! Ти смертю помреш», а ти не будеш нічого говорити, щоб застерегти беззаконника від путі його, – то беззаконник той помре за гріх свій, але кров його стягну від руки твоєї. Якщо ж ти застерігав беззаконника від путі його, щоб він навернувся від неї, але він від путі своєї не навернувся, – то він помирає за гріх свій, а ти спас душу твою. І ти, сину людський, скажи дому Ізраїлевому: ви говорите так: «Злочини наші і гріхи наші на нас, і ми танемо у них: як же можемо ми жити?» Скажи їм: «Живу Я, – говорить Господь Бог, – не хочу смерти грішника, але щоб грішник навернувся від путі своєї і живий був. Наверніться, наверніться від злих путей ваших; для чого помирати вам, доме Ізраїлів? І ти, сину людський, скажи синам народу твого: праведність праведника не спасе у день злочину його, і беззаконник за беззаконня своє не впаде у день навернення від беззаконня свого, так само як і праведник у день гріха свого не може залишитися у живих за свою праведність. Коли Я скажу праведнику, що він буде живий, а він понадіється на свою праведність і зробить неправду, – то всі праведні діла його не пом'януться, і він помре від неправди своєї, яку вчинив. А коли скажу беззаконникові: «Ти смертю помреш», і він навернеться від гріхів своїх і буде творити суд і правду, *якщо* цей беззаконник поверне заставу, за вкрадене заплатить, буде ходити за законами життя, не роблячи нічого поганого, – то він буде живий, не помре. Жоден із гріхів його, які він учинив, не пом'януться йому; він став творити суд і правду, він буде

живий. А сини народу твого говорять: «Неправа путь Господа», тоді як їх путь неправа» (Єз 33,1-17).

Любий друже-читачу! Нині люди так і говорять на тих, хто намагається виконувати свято Заповіді Божі, що дані чоловікові для життя: «Ось цей святить суботу, неправильно він чинить», отже, такі люди і говорять: «Неправа путь Господа». А найбільше наговорюють ті, які взяли на навчати і не розуміють слів Божих, які ввели вже багато незміцнених душ в оману, проповідуючи, що Закону Божого не треба дотримуватися. Я в цьому нашому номері навів багато цитат зі Святого Письма для того, щоб люб'язні друзі-читачі читали і зрозуміли, що Бог був, є і буде, бо Він Безначальний і Безкінечний, і, що говорив через рабів Своїх Пророків – те підтвердив у наші дні через Спасителя нашого і Господа Ісуса Христа при багатьох вірних Своїх свідках, тобто Апостолах. Ми бачимо своїми очима і чуємо своїми вухами, і будемо свідчити нашим життям і смертю, що все, сказане Богом, здійснюється достеменно, згідно з планом Бога Живого Вічно існуючого. У Нього Рада і Мудрість.

Наприклад, візьмімо хоча би тексти з Книги Пророка Ісаї (8 глава від 9-го вірша і далі), придивімося до життя народів і засвідчимо, що істинні слова Пророка, тому що історія мало пам'ятає такої ворожнечі, як є тепер. Я вже писав, що важко знайти хоча б одне сімейство, яке би жило у згоді, мирі і любові, не кажучи вже про народи і держави. І візьміть до уваги: ворогують і тремтять, і тому один з одним укладають неймовірні союзи, з цього видно, що народи бояться чогось. Кричать про мир, а самі озброюються щосили; з цього також видно, що бояться один одного. Задумують задуми, але вони руйнуються. Подивімося сюди: майже кожного місяця відбуваються конференції і підписуються різноманітні договори, але мало виконуються, а скільки-то йде народної праці на безцільні роз'їзди різних світових дипломатів, місій і комісій? А до Бога звернутися не бажають! Всі винні, а шукають винуватців війни, щоб покласти тягар на бідні народи. Або якоїсь багатой країни чоловік багатий і твердоший, вигадає односторонній ворожий проект, що над ним проводять час і витрачають трудові кошти, і, хоча знають, що такий проект складно втілити в життя, але все-таки його затверджують лише тому, що він вигаданий чоловіком багатой країни, і можна буде бідним державам скористатися грошовими позиками. А до Бога звернутися

не бажають. Усі ці народи називають себе благородним ім'ям, а саме – Християни. То я, як найменший служитель Христа Ісуса, Господа і Спасителя нашого, звертаюся зі щирим проханням до вас усіх без винятку: прийміть для спасіння душ ваших у серця ваші Слова Христові: «Якщо любите Мене, дотримуйтеся Моїх заповідей», і тоді зійдеться, один з одним примиріться, і один одному пробачте, й один одного не бійтеся, і почніть нове життя у Христі Ісусі, тоді тільки буде мир і любов на землі. О, люди, подумайте над цим, це є правдивий і вічний план Божий. Улюблені друзі! Якщо ви проводите багато часу над проектами, складеними і вигаданими корисливими, пожадливими чоловіками, то я прошу вас: вникніть у життя і вчення Христа Ісуса, Царя вічного, в Ньому ви знайдете матеріал для загального вічного миру. І передусім прошу вас усіх: загляньте в себе, тобто в серця ваші, чи є мир у вашому серці? Знаю, що ні; а якщо у ваших серцях немає миру, то як ви можете робити мир! Про це потрібно подумати глибоко... «Блаженні миротворці, бо вони синами Божими назвуться» (Мф 5,9).

Улюблені мої друзі! Ви всі добре знаєте, що мир робиться постійно після бійки і сварки, невже ви хочете ще більше бійок і сварок, як уже було і є! О, я застерігаю вас від цього. Нагадую, що хто взяв меча, від меча і загине. Я нагадую вам, друзі, що наше життя – година, і навіть ж вам мучитися в путах гріховних; звільніться від цього, я вам і спосіб звільнення сьогодні пропоную: від сьогодні не шукайте винуватців тієї сварки і бійки, бо всі винні, визнайте всі себе винними, примиріться один з одним зі щирим серцем, простіть один одному всі провини і не згадуйте старого, зійдеться, поцілуйтеся і почніть творити новий світ. Бо написано: «Ось, творю все нове» (Одкр 21,5). Ось це план Божий. Без цього плану ніхто і ніколи миру у світі не зробить. Якщо захочете і послухаєте, то будете споживати блага землі; а якщо не захочете і не послухаєте, то вогонь пожере вас. Бо вже горить вогонь гніву Божого. Слухайте звук труби, я вас усіх застерігаю. І ще прошу вас: примиріться з Богом і один з одним і починайте творити все нове: нове небо і нову землю, на яких панує правда. Нехай буде прийдешній 1925 рік роком ювілею і роком прощення, і нехай допоможе нам Господь Бог і Спаситель наш Ісус Христос почати нове життя на Славу Імені Його. Амінь.

Нова правдива дорога життя

Ось, Я творю нове; нині ж воно явиться;
невже ви і цього не хочете знати? Я прокладу
дорогу в степу, ріки у пустелі (Іс 43,19)

У теперішній важкий час численні передові люди різноманітних партій, сект і спільнот задумалися, як вийти з нинішнього складного становища. Хоч і не всі передові люди, то принаймні деякі з них докладають багато зусиль, не шкодуючи ніяких засобів, аби лише вийти з такого скрутного становища, але не можуть вийти. Так, скажу правду в Господі, і не вийдуть, якщо не звернуться до Господа Бога Вічно живого через Ісуса Христа – Спасителя всіх кінців землі, бо написано: «До Мене наверніться, і будете спасенні, всі кінці землі, бо я Бог, і немає іншого» (Іс 45,22). Сердечний друже, ти, що читаєш, слухаєш і розумієш це, подивися і подумай як слід, чи не кінець цій землі, тобто системам управління? Так, говорю правду в Господі, що кінець добіг цій землі, тому що розпусти і беззаконня більше не може бути, як тепер уже є. Таке тільки було перед всесвітнім потопом, а в Содомі і Гоморрі під час винищення.

Питання: як же навернутися до Бога? Бо багато є різних учень і звернень до Бога через молитви за гроші, через засоби, через багато матеріальних предметів і таке інше! Але чи буде таке звернення до Бога правильним? То я скажу правду в Господі, що – ні, неправильне. Необхідно придивитися уважно до **слова Божого**: «До Мене наверніться, і будете спасенні, усі кінці землі [...]» (Іс 45,22). А це говорить ще ясніше: «Прийдіть до Мене, всі стружені й обтяжені, і Я заспокою вас; візьміть ярмо Мое на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і смиренний серцем, і знайдете спокій душам вашим» (Мф 11,28-29). Хто буває на зібраннях так званих штундистів або тих, які іменують себе Євангельськими християнами- баптистами, Євангелистами, Єговістами і багатьма іншими відповідними назвами, той не раз чув від проповідників слова з Євангелія від Матвія (11,28), тобто: «Прийдіть до Мене...». Але говорити, то багато хто говорить, і чути – багато хто чує, але чи розуміють? То скажу

правду, що мало хто розуміє слова «Прийдіть до Мене». Вони значать: будьте такі, як Я, чи уподібнюйтеся до Мене, чи ідіть за Мною, а саме: потрібно навчитися від Нього, бо Він покірний і смиренний серцем. Всі речові початки Ісус Христос відмінив (Див.: Євр 10,5-10). Сказав: «Я бажаю виконати волю Твою, Боже мій, і закон Твій у серці моїм» (Пс 39,9). Мені багато доводилося чути від одного проповідника слова такі: «Покладемо чи складемо гріхи біля ніг Ісуса Христа». Спитати би такого проповідника: чи знає він, що означають «ноги Христа Ісуса»? Знаю: не розуміють, що ноги є останньою частиною Тіла Христового.

«Горе світові від спокус, бо потрібно, щоб прийшли спокуси; але горе такій людині, через яку спокуса приходить» (Мф 18,7). Любий друже, читачу, слухачу і той, хто розуміє, якщо ми добре подумаємо над вищенаведеним віршем і якщо ми віримо, що все Святе Письмо повинне в свій час виконатися, то не будемо дивуватися, що з'явилося багато спокусників у світі під виглядом і Ім'ям Ісуса Христа. Якщо ми придивимося до євангельського віку, то голова не зробила стільки спокус, скільки зробив спокус хвіст. «Старець і знатний, – це голова; а пророк-лжевчитель є хвіст» (Іс 9,15). Святий Іван в Об'явленні бачив, що вийшла саранча на землю, і їй дана влада, яку мають земні скорпіони. За виглядом своїм саранча була подібна до коней, приготованих на війну, а на головах у неї ніби вінці, схожі на золоті, лиця ж її, як лиця людські, і волосся у неї, як волосся у жінок, а зуби в неї були, як у левів; на ній була броня, ніби залізна, у неї були хвости, а в хвостах – жала. Тут потрібно розуміти, що таке саранча, ба більше тепер треба розуміти, що таке хвіст (Див.: Одрк 9,3-11; 12,3-4).

Хто відкидає Закон Божий, той не знає Бога. А подивися, друже, скільки тепер з'явилося лжепророків, лжехристів і різних лжевчителів, що говорять: «Закон Божий виконувати не потрібно», і збираються на проповіді чи не щодня, щоб потягнути за собою побільше учнів. І велику кількість людей уже спокусили; але все це повинно бути, щоб записати в Світову історію, щоб у майбутньому справедливому віці вже не знайшовся який-небудь провісник, бо тоді йому скаже батько його чи мати його, що тобі не треба жити, бо ти неправду говориш в Ім'я Господа. Тому що всі спокуси і спокусники будуть записані в книгу і долучені до Біблії, і люди будуть розумні і будуть керуватися згаданою

історією (Див.: Зах 13,1-4). Невігласа вже не будуть називати шанованим і про підступного не скажуть, що він чесний, як це спостерігається тепер, що всякого глашатая називають мудрим. Ми тепер ясно бачимо, що мудрість мудреців цього світу – це безумство.

«І буде в останні дні, гора дому Господнього буде поставлена у главу гір і підніметься над пагорбами, і потечуть до неї всі народи. І підуть багато народів і скажуть: прийдіть і зійдемо на гору Господню, у дім Бога Якова, і навчить Він нас Своїх шляхів і будемо ходити стежками Його; бо від Сіону вийде закон, і слово Господнє – з Єрусалима. І буде Він судити народи, і викриє багато племен; і перекують мечі свої на орала, і списи свої – на серпи: не підніме народ на народ меча, і не будуть більше вчитися воювати» (Іс 2,2-4). У теперішній перехідний тяжкий час усі народи і племена склали союз народів чи Лігу народів, розказують про роззброєння армій, на словах говорять про мир, а в серці їхньому війна, і кожен із них озброюється з голови до ніг, один перед іншим таїться, хоч і знають, що все таємне у свій час відкривається, як, наприклад, різні таємні організації. Тоді відкривається сильна люта ворожнеча, й один одного винищують.

Так, Бог Господь наперед це знав і це має бути, бо написано: «Проголосіть про це між народами, приготуйтеся до війни, збудіть хоробріх; нехай виступлять, піднімуться всі лицарі. Перекуйте орала ваші на мечі і серпи ваші на списи; слабкий нехай говорить: «Я сильний» (Іоїл 3,9-10). Друже-читачу, чи не так тепер робиться, як написано? Так, бо мусить здійснитися все написане у Святому Письмі. Бог Господь це знав наперед і повелів написати, щоб Йому бути Вірним Єдиному у Своєму Слові і Ділі. Він знав і знає, що людина коли що задумає, її неможливо зупинити, поки вона сама не випробує. Дав нам дві дороги: життя і смерть, вибирай яку хочеш; людина вибрала смерть. І ось тепер усюди видно смерть, але від неї є порятунок. Визволитель від смерті – Христос Ісус, тільки треба навчитися від Нього і наслідувати приклад, тобто спосіб життя Його, і будемо вічні, як і Він вічний.

Сьогодні слабкий говорить: «Я сильний». Слабкі, та погляньте навкруги: вже сильні попадали, як же встоїте ви? О, я застерігаю вас: перестаньте сваритися і чубитися, а навчіться краще миритися, тоді ви будете воїнами Христовими, й імена ваші будуть вписані до Книги Життя для пам'яті.

Наприклад, Господь Бог уподобав для суду долину Йосафата, що і до сьогодні називається долиною благословіння, але потрібно нам знати, чому Богові сподобалася така долина? Ми бачимо, що цар Йосафат ходив першими шляхами, отця свого Давида, і не шукав Ваалів, тобто всякої неправди, а чинив згідно із Заповідями Божими, відмінив висоти, тобто гордість, поводився з людьми лагідно і справедливо, встановив справедливі суди і закони для всіх однакові без привілеїв, дав свободу чесним людям, щоб навчали народ, маючи з собою книгу Закону Господнього, тоді Господь Бог утвердив царство Йосафата. Розташовані ж навколо царства боялися воювати з Йосафатом, тому що був мир і порядок у тій країні; ось тому-то і називається долина Йосафата долиною благословіння до сьогодні. Тому й написано: «Нехай устануть народи і спустяться у долину Йосафата; бо там Я возсяду, щоб судити всі народи звідусюди» (Іоїл 3,12). Для кращого розуміння я прошу читача про долину суду прочитати 2 Книгу Параліпоменон глави 17-20, додавши Євангеліє від Івана (3,5-6).

Проживаючи ці короткі скорботні дні у цій країні, я молю Господа Бога, Отця мого Небесного, щоб Він зі своєї ласки до нас дарував мудрість, силу, міць і розуміння Слова Божого правителю і начальникові землі цієї, щоб мудро і розумно керував народами, які населяють цю землю, і щоб країна процвіла і прославилася, і для навколишніх народів стала прикладом нового правильного життя. Нехай благословить Господь Бог, нехай утвердить і укріпить думки, наміри і діла справедливих чоловіків у прагненні до правопорядку і законного встановлення загального миру, що є складовою загальнолюдської програми, без розрізнення статі і національності. І нехай буде Господь Бог із нами, як Він був із батьками нашими. Амінь.

Деякі проповідники говорять: «Для того, щоб зрозуміти путь Господню, достатньо прочитати Євангеліє від Івана, і вистачить». Це помилка. Апостол Петро так пише: «До того ж маємо найдостовірніше пророче слово; і ви добре робите, коли звертаєтесь до нього, як до світильника, що сяє у темному місці, доки не почне розвиднятися день і не засяє зірниця у серцях ваших. Знайте насамперед те, що ніяке пророцтво в Писанні не залежить від власного вирішення. Бо ніколи не було пророцтва з людської волі, а промовляли його святі Божі люди, натхнені

Духом Святим» (2 Пет 1,19-21). Багато людей питають: «Чому Господь так зробив, що не всі можуть розуміти слів Пророків?» То я тільки можу відповісти Словом Божим: «Господь Саваоф визначив це, щоб посоромити гордовитість усякої слави, щоб принизити всі знаменитості землі» (Іс 23,9). Правдоподібно про це висловилося 5 березня 1924 року член Польського Теософічного товариства (газета «За свободу» № 1122) пані Єв. Карась. Торкнувшись здатності людей через самозаглиблення і вищу напругу духу осягати таємниці світобудови, отримувати дар яснобачення й осягнення потойбічного загробного життя, доповідачка підкреслила, що цього досягнути можуть лише вибрані натури і то тільки після довгої і впертої роботи над самовдосконаленням свого «я», скаліченого умовами сучасного життя. Спроби ж звичайних людей добитися штучного розвитку цього дару можуть бути навіть небезпечні для здоров'я, розхитуючи нервову систему і психіку, зважаючи на повну непристосованість їхнього організму до таких напружених переживань духу, що вимагають гармонійного розвитку і підготовки до них всієї людини шляхом відповідного способу життя і самовдосконалення.

Відповідно до вказівок і ознак другого пришестя Господа нашого і Спасителя Ісуса Христа, зазначеними у Святому Письмі, ми ясно бачимо, як багато заблукало, вийшовши самі від себе, не будучи народженими від Бога-Отця. Але Святе Письмо не може не здійснитися, а мусить збутися. «І тоді відкриється беззаконник (чоловік гріха, син погибелі – С.Б.), якого Господь Ісус уб'є духом уст Своїх і знищить явленням пришестя Свого» (2 Сол 2,8). Отож, слухайте звук труби, проповідники, випробуйте самих себе, чи від Бога ви, і якщо від Бога Істинного, то ось вам знамення: хто від Бога, той повинен любити і дотримуватися Заповідей Божих. А ви, деякі проповідники, баптисти і євангелісти, говорите, тобто навчаєте, що Закону Божого виконувати не треба. Чи не анархія це? Подумайте про свої вчинки, бо час не зволікає.

Знайте: «Від краю небес вихід його, і захід його на краю їх, і ніщо не сховається від тепла його» (Пс 18,7). Ми маємо уявляти лице Бога за прикладом: «[...] Він прийде прославитись у святих Своїх і з'явиться дивним у день той у всіх, хто увірував [...]» (2 Сол 1,10). Христос Ісус нам відкрив Бога Отця і небо небес. Ми – Його Тіло. Ми повинні йти вслід за Ним. Нехай послужать ці листки для зцілення і лікування всіх

смирених і сокрушених серцем, і нехай зрозуміють Лице Його й Ім'я Його, нехай напишуть у думках і в серцях своїх: «Це є Христос Ісус, і Його слово – це початок і кінець». Будьмо ж слухняні Слову Його, не повертаймося в ту землю, з якої вийшли, тобто будьмо чистими, такими, яким був Адам чистий до гріхопадіння: над усім владарював, і був подібний до Бога. На завершення прошу всіх: читайте Біблію, читайте і розумійте, не перекручуйте Слів Його, тоді не будете небожественними, бо багато хто засоромиться діл рук своїх, тобто видань, обрань і т. ін.

Господи, допоможи всім пізнати путь Твою. Амінь!

Редактор і видавець Стефан Бохонюк

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє

Відкиньте від себе всі гріхи ваші, якими згрішили ви, і сотворіть собі нове серце і новий дух; і навіщо вам помирати, доме Ізраїлів? (Єз 18,31)

У теперішній перехідний час чи не всі люди звикли з особливою цікавістю слухати різні новини, не розбираючись, чи це правда, чи це брехня, чи які-небудь плітки; переказують один одному, обговорюють, і це все йде вперед, далі, вище і все більше, і кінця поки нема. І ніхто навіть із тих, хто називає себе богами народів, не звертає на те уваги; й обман сіється, і неправда народжується, і краю не видно. Брехня з давніх-давен існує, але ніколи ще так швидко вона не поширювалася, як від початку світової війни і дотепер. Вийшов же обман із так званих просвічених культурних чи освічених кіл чи прошарків суспільства. Наприклад, у всіх воюючих країнах, де брали в полон 10 чоловіків, то писали 100, а де брали 100, то писали 1000 і т.д., думали неправдою прикритися і перемогти, але помилились, і всі залишилися переможеними; ще можна було би багато-багато прикладів навести, але... Пророк Ісая говорить: «Ніхто не підносить голосу за правду, і ніхто не заступається за істину; сподіваються на пусте і говорять неправду, починають зло і породжують злодіяння» (Іс 59,4).

Якщо ми розуміємо, що люди полюбили з особливою цікавістю слухати новини, і якщо ми знаємо, що за посередництвом язика, а надто пера, все це швидко поширюється, то зупинімося на наших дорогах, зробимо кінець усякій брехливості і неправді. Переродімося, зробимо у себе нове серце і новий дух, і почнімо прокладати нову путь до життя за вченням Христа Ісуса, Спасителя всіх кінців землі. Віддалімо від себе звирячі і кровожерні серця і сотворімо в собі нове серце Людини-Бога, який сказав: «Отче Святий, прости їм, бо не відають, що роблять», а перемагаймо зло добром, тоді тільки і будемо переможцями. Отже, оскільки брехня почала хутко поширюватися за посередництвом язика і пера, то я і звертаюся до всіх, хто говорить, ба більше до тих, хто пише:

озбройтеся мирною думкою, говоріть і пишіть ваші новини, повісті, розпорядження, накази, розповіді, справи і т. ін., правдиво, справедливо і на мирну тему у дусі Людини-Бога, сійте правду і будете пожинати плоди її. Сійте правду у всіх країнах, у всіх державах, у всіх землях, у всіх народах, племенах і народностях, тому що правда ніколи не буде забута. Сійте правду, істину і суд усі, особливо ви, вигнанці землі російської, бо ви вже деякі випили чашу скорботи до дна, і, напевне, декотрі з вас маєте великий досвід і зрозуміли 2-у заповідь, яку раніше не розуміли на ділі. Я твердо вірю і знаю, що люди, які люблять Правду і випробувані, необхідні Богові-Правді для створення всесвітнього вічного справедливого Його Царства. Таке Царство твориться з усіх народів, племен і народностей без різниці на стать і національність, але з усіх чоловіків, що люблять Правду. Бог говорить через Пророка Єремію: «Але хто хвалиться, хвалися тим, що розумієш і знаєш Мене, що Я – Господь, Який творить милість, суд і правду на землі; бо тільки це благоугодно Мені, – говорить Господь» (Єр 9,24).

Багато людей, партій, спільнот і окремих особистостей надіються на небо, тобто на повітряний безкінечний простір, на великі столичні престольні міста, на царів і вождів народних і партійних, на перевороти, на переміни урядів і на революції, але ця надія марна, все це ми бачимо в житті нині. Нам здається, як з одного боку подивитися: не потрібно того, що тепер робиться, але коли поглянемо з іншого боку, то треба, бо не можна спокусам не прийти, але горе тому чоловікові, що через нього спокуса приходить. Все це, що відбувається, необхідне для того, щоб записати в Світову історію для майбуття, тобто для прийдешніх поколінь, аби наступні роди не чинили безумно, як теперішні, бо в будучині рід божевільний буде умялятися доти, доки зовсім щезне з лиця землі; як і сказано у Святому Письмі, що невігласа не назвуть мудрим, і мудрого не назвуть невігласом, але все буде воздаватися за ділами.

Тепер же воздають хвалу людині красивого вигляду, людині знатній високого роду, людині багатій і добре вбраній, людині, що багато говорить, хоч і неправду, і прославляють все те, що гарне і штучне, чарівне, принадне і величаве, хоча воно і без натуральної природної краси, і без ради, і без розуму.

І все це мусить бути, і на ділі виявитися нездатним і непридатним ні до чого доброго. Господь через раба Свого Пророка Михея мовить: «Бо

ось, Господь виходить із місця Свого, зійде і наступить на висоти землі, – і гори розтануть під Ним, долини розпадутся, як віск від вогню, як води, що ллються з кручі» (Мих 1,3-4). Справді, якщо зрозуміти Слово Боже, сказане Пророком, і придивитися до життя народів, то побачимо, що Господь наступив на висоти землі і вони тануть, як віск. Це значить, що проекти, програми та інші подібні постанови достойників не витримують перевірки життям, утрачають силу, тобто тануть, як віск, тому що вони складені тими, хто проти інших мав погані думки, а саме: войовничі. Це називається рада, союз, постанова, договір і багато інших замислів і вигадок, що укладені без Мене, – говорить Господь, – не зреалізуються, не збудуться, не виконаються.

Слова «без Мене» значать: під час складання, заключення союзу, ради і т. ін. не було Мене, – говорить Господь. Значить: у тих чоловіків, тобто осіб, що радили, схвалювали, підписували і закріплювали, не було в почуттях, думках і серці Любові Божої: любові духовної, любові щиросердної, любові загальнолюдської і всебічної. Така Любов і є Бог. А були в серцях тих людей, що радили, пропонували, схвалювали, доповнювали і відмінляли, складали, читали, підписували і скріплювали, – думки погані, хитрі, дволичні, лукаві. На язиці у них був мир, а в серці – війна. Ось через це ніякі договори, союзи, ліги – не міцні, не довговічні і не реалізуються. «Як віск від вогню розтануть і як дим розсіються», – так сказав Сам Господь Бог Саваоф, бо то такий час, і такий рід людський. І все це повинно бути згідно з Писанням, тому що Бог Істинний і Вірний у Своему Слові і Ділі.

Бог говорить через раба Свого, Пророка Єремію: «Нехай не слабшає серце ваше, і не бійтеся поголосу, який буде чути на землі; чутка прийде в *один* рік, і потім у *другий* рік, і на землі *буде* насильство, володар *повстане* на володаря» (Єр 51,46). Якщо ми уважно придивимося до життя, то почуємо і побачимо, що, справді, мало не у всіх країнах володар повстає на володаря. І що ж виходить? Володарі борються, народи знемагають, і країна не будується. Нам з одного боку здається: для чого це? А для того, що багато хто думає і хоче бути володарями, а самі і собою не можуть керувати! Бог говорить через раба Свого Соломона: «Коли країна відступить від закону, тоді багато в ній начальників; а при розумному і знаючому мужі вона довговічна» (Притч 28,2). Чи не

так тепер є? Так, так і є. Ми живемо напередодні того часу, коли будуть шукати людину, і вона буде дорожчою від золота і золота чистого. «Тоді захопиться людина за брата свого, у сімействі батька свого, і скаже: «У тебе є одяг, будь нашим вождем, і нехай будуть ці руїни під рукою твоєю». А він із клятвою скаже: «Не можу зцілити ран суспільства; і в моєму домі немає ні хліба, ні одягу; не робіть мене вождем народу» (Іс 3,6-7). Хліб же – це Слово Боже, а одяг – святість і праведність. Але де ж та праведність? Пророк Давид говорить: «[...] бо не стало праведного, бо нема вірних між синами людськими. Неправду говорить кожен ближньому своєму; уста улесливі говорять від серця лукавого» (Пс 11,2-3). Тому я нагадую і прошу всіх так званих просвічених та освічених: покажіть же ваше світло і вірець життя собою, щоб побачили непросвічені і неосвічені світло ваше і просвітилися, і преобразилися в образ досконалий, в образ Ісуса Христа, такий образ усіх приводить до святості і праведності, і правильного нового життя, тільки облиште гордість, зовнішнє, показне і формальне, а виберіть внутрішність сердечної духовної чистоти і нелицемірної любові. О, тоді буде правдиве ваше світло і образ!

Тоді побачить усяка плоть спасіння Боже. Тоді буде знамено підняте на відкритій горі Божій, тоді не будуть бездумні люди гнати і гнатися жити високо на небі, а прийде Царство Боже на землю, і буде воля Божа, як на небі, так і на землі. О, коли ж настане той щасливий блаженний і жаданий День, про який сказав раб і Пророк Божий Даниїл: «Потім сядуть судді і відберуть у нього владу губити і знищувати до кінця. Царство ж і влада, і велич царствена в усій піднебесній дані будуть народу святих Всевишнього, Якого Царство – Царство вічне, і всі володарі будуть служити і коритися Йому» (Дан 7,26-27). Тоді з'єднається все небесне і земне під главою Христом (Див.: Еф 1,10). Тоді буде так, як говорить Пророк Божий Ісаї: «Ось, Цар буде царювати за правдою, і князі будуть правити за законом; і кожен із них буде як захист від вітру і покрив від негоди, як джерела вод у степу, як тінь від високої скелі у землі спраглий. І очі тих, що бачать, не будуть закриватися, і вуха тих, що чують, будуть слухати. І серце легковажних буде вмінати міркувати; і недорікуваті будуть говорити ясно. Невігласа уже не будуть називати шановним, і про підступного не скажуть, що він чесний» (Іс 32,1-5 і далі до 8 вірша), а буде процвітати милість, правда і суд. Не буде так, як тепер: усе робиться за гроші подібно

до того, що говорив Пророк Михей: «Глави його судять за подарунки і священники його навчають за плату, і пророки його передвіщають за гроші, а тим часом спираються на Господа, говорячи: «Чи не серед нас Господь? Не спіткає нас біда!» (Мих 3,11). Ісус Христос відкрив нам, віруючим у Нього, Духа Божого, тобто Бога Отця Небесного, бо сказав: «[...] віднині побачите небо відкрите і ангелів Божих, які піднімаються і спускаються над Сином Людським» (Ін 1,51). І тепер наш обов'язок дивитися не в висоту (повітряного) простору, а вглиб душі і серця свого, там є житло Боже.

Тепер необхідно нам усім і всюди, хто любить правду і суд, взяти до серця і до відома Слова Божі, передані через раба Божого Ісаю: «На стінах твоїх, Єрусаліме, Я поставив вартових, які не будуть умовкати ні вдень, ні вночі. О, ви, що нагадуєте про Господа! Не вмовкайте, – не вмовкайте перед Ним, доки Він не відновить і доки не зробить Єрусалім славою на землі» (Іс 62,6-7). Залишається тільки зрозуміти ці пророчі слова і подивитися, що робиться довкола в світі; а робиться таке беззаконня, що подібного йому історія не пам'ятає. Одним словом, цей світ гине, тому що далеко відійшов від виконання Волі Вічного Бога-Правди, тобто Десяти Заповідей Божих, які виконуючи, чоловік був би живий, тому що в Заповідях Божих уся мудрість приховується, і вони засновані на істині і правоті на віки і віки (Див.: Пс 110,7-8). Перший вік винищений водою, тобто потопом; а цей другий вік винищується люттю полум'яного вогню і буде горіти постійно, ніколи не згасне, доки не винищаться нечестиві язичники, так сказав Господь. Тому я прошу й молю всіх без винятку, тих, хто знає, вірить і любить Бога-Правду, Бога-Любов, Бога-Мир, Бога-Милість і суд, і всіляке Добро без кінця-краю: спасайте цей світ, що горить, гине. Бог Миру і Любові буде нам у поміч.

Ще звертаюсь із моїм щирим проханням до всіх будівничих миру і прошу: зійдіть із висоти додолу, погляньте на землю, поміркуйте і заглибтеся, покладіть міцну основу, то, може бути, і побудуєте, а то ви піднялися дуже високо і почали будову зверху. Хто з вас бачив, щоб будували що-небудь, починаючи зверху? Цього не було! І скільки ви не будуєте, все виявляється марним; ще бурі нема, а вже від вітру все валиться. Що ж буде, як буря і вихори розбушуються, вочевидь, нічого не залишиться? Бо все, що падає з висоти, в друзки розбивається, і нічого не

залишається. Я прошу вас, будівничих миру: спустіться донизу, на кінець землі і на край неба, тоді ви зможете все побачити, тобто зрозуміти, як потрібно почати нову непохитну будівлю, що зможе встояти за будь-якої погоди і негоди. Ще звертаюся з моїм щирим проханням до Всесвітнього Дорожнього Відділу: виправте дороги ваші: гори опустіть, а долини підійміть, криві шляхи випростайте і нерівні путі зробіть гладкими, щоб могли проходити всякі народи і племена; бо йде Великий Цар і Суддя судити всі народи. Перед Ним же йде велика кількість народу, знівченого і скаліченого з тягарями, втомленого на ваших дорогах, виправте шляхи ваші, поки є ще час, бо його не буде. А на завершення прошу всіх: читайте Біблію, а хто не хоче сам читати, то хоча би тим, хто бажає читати, не заважайте, як це тепер робиться. Нехай буде Бог з усіма нами. Амінь.

Редактор-видавець Стефан Бохонюк

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

Я є путь, і істина, і життя; ніхто не приходить до Отця, як тільки через Мене (Ін 14,6)

Деяким людям уже ясно видно, що світ цей добігає кінця, тому що такого беззаконня, непорядності, розпусти, обману, злодійства, гордості і всілякої підлості не було, та, напевне, більше і бути не може, як тепер уже є. А все те, що було і є, повинно бути за визначенням Всевишнього Творця, бо цей світ називається лукавим, злим, перелюбним і невірним; і всякі беззаконня в ньому мають звершитися, і все мусить бути записане у Світову історію, щоб у майбутньому справедливому світі зло вже не повторювалося. Вічно живий Бог-Правда дав чоловікові Закон добрий, вірний, досконалий, заснований на істині і правоті, на віки і віки. Такий Закон виконуючи, людина була би живою. Чоловік же через свій непослух і впертість дійшов до гріха, а гріх породжує смерть, і тепер тільки чутно і видно все смертне, але зате випробуване і, як виявилось, нікчемне, ні до якого доброго діла не придатне. Тому я прошу всіх, хто має розум: облиште гріх і все беззаконня, і неправду, а візьміть у думки і серце ваше Закон Життя, Закон духовний, Закон вірний і вічний – Десять Заповідей Божих і прокладайте дорогу Нову, правдиву і вічну, дорогу живу, добру для всіх, хто любить Бога, Мир і Любов.

Якщо послухаетесь, то отримаєте життя вічне, будуть вас спогадувати роди численні і далекі, а якщо не послухаете, то вмрете, буде так, ніби вас не було, та ще і ганьба буде вічна. Я пишу і прошу всіх, понад те тих, хто начальствує, управляє, розпоряджається, видає і путь життя прокладає: зверніться до Христа Ісуса, Господа всіх. Невже ви не вірите Йому, що про Нього свідчать двадцять чотири Старці і дванадцять Апостолів і величезна кількість святих? І я, як останній і великий грішник, але такий, що кається, гнаний, усіма відкинутий, зневажений, обриджений та осміяний, ще раз прошу: зверніться до Христа Ісуса, тоді ви зрозумієте життя і Новий живий правдивий шлях, що про нього багато хто мріє.

Безліч народних путівників, начитавшись різних не перевірених життям книг, хочуть за їхнім посередництвом прокладати дороги для

життя людей, то я говорю, кричу голосно, що це все даремно. Але все це повинно бути, щоб упевнитися і не бути невірним, а бути вірним, тому що чоловік зробився невірним, і якщо не випробує, то й не повірить. Це тяжкий час, і хто встоїть? Блаженні, хто не бачив, але вірить. Але де ж вони? Їх нема. Справді, необхідно тут навести слова Пророка Ісаї: «[...] бо коли суди Твої звершуются на землі, тоді мешканці світу навчаються правди» (Іс 26,9). Але тут потрібно розуміти, що кожне Слово Боже – це суд Його. Саме тепер розумним і можна навчитися, тому що на землі виконуються всі пророчі віщування, лише треба читати Святе Письмо, книги пророків, читати і розуміти. Безліч людей питають: «Чому Бог допустив зло?» Я в ім'я Бога Духа Святого відповім: по-перше, необхідно знати Бога, Він живе не в довгому вбранні і не в довгому волоссі, і у неголених чи поголених головах, і не в дереві, не в сріблі і не в золоті, і не у коштовному камінні, і не у великих і високих будівлях, а живе Бог – Дух Святий – у смиренних і сокрушених серцем, там оселя Б о ж а, т а к п о к а з а в н а м Г о с п о д ь і Спаситель Ісус Христос, сказавши: «Хто бачив Мене, бачив і Отця Мого Небесного. Я й Отець – одно». Значить, ми бачимо Бога Духа Святого в особі людини. Зло чи злий дух нечистий наслідують ту ж подобу, але тільки за зовнішнім виглядом, і як він не приховується в особистості людини, але все-таки його видно, тому що пора настала, і зло чи сатану потрібно зв'язати, щоб він уже не царював, тому-то його царство добігає кінця. Зло вживає всіх заходів і хоче як-небудь утриматися, але ні, не втримається, тому що самі ж коханці зла до нага роздягають його і плоть його з'їдають, тому що так Бог судив. Ось тут і з'явиться зло в особі людини, але впізнають його лише діти Божі, що усвідомлюють свою провину перед Богом, бо Бог тільки того й хоче, щоб чоловік усвідомив свою провину і розкаявся, і почав нове життя у Христі Ісусі.

Було би бажано, якби Господь поклав на серце тому, кому слід, аби він зібрав усіх передових верховних Богошукачів. У такому зібранні Бог Дух Святий явив би Себе в особі людини, а дух зла явив би себе також в особі чоловіка, і це з часом буде.

Ісус Христос сказав: «[...] дана Мені всяка влада на небі і на землі. Отже, йдіть, навчайте всі народи, хрестячи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа» (Мф 28,18-19). А Апостол Павло говорить: «[...] і не

беріть участі в неплідних ділах темряви, але викривайте» (Еф 5,11). Із цих Божественних слів треба зрозуміти, що всім нам, хто любить Правду-Бога, дана влада, тобто право чи досконале розуміння путі істини, поперше, щоб ми самі навчилися справедливо жити, а по-друге, щоб і інших навчили, найбільше прикладом, тому що Христос залишив нам приклад, аби ми йшли слідами Його. І приклад життя ми зобов'язані показувати тут, на цій землі, і погромників та беззаконників повинні викривати, тому що завдяки світлу все виявляється і робиться явним; а Христос сказав: «Ви – світло світу». Значить, усім, хто любить Бога, дана влада, тобто право чинити в усіх відношеннях справедливо і супротивників засуджувати. Апостол Павло каже: «[...] наша боротьба не проти крові і плоті, а проти начальства, проти влади, проти світоправителів темряви віку цього, проти духів злоби піднебесних» (Еф 6,12).

Я вже писав у 2-му номері, що будівничі миру будову починають зверху, тому-то і валиться все. Відповідно до правила, потрібно починати будівлю знизу і треба заглибитися і покласти тверду основу, не іншу, а утверджену, що нею є Христос Ісус, тобто вчення Ісуса Христа, ґрунтоване на любові і мирі, суді, милості і правді, і з усіх народів за основу брати тих, що люблять Правду. Як таку основу покладете, то ваша споруда встоїть без пактів і гарантійних договорів. Усі ті договори є лицемірством. Договір правильний, життєвий і правдивий – це взаємна солідарна любов. Лише любов може встояти вічно і мирно. Бажано було б, якби начальники мали охоту читати Святе Письмо, читати і розуміти, тоді би зло зійшло з місця свого. Я знаю, що мало є так званих просвічених людей, що вдома мали би Біблію, тобто книги Святого Письма. А є чимало таких, у яких удома є цілі бібліотеки, а Біблії нема. У чому ж полягає просвіта таких людей? Велика кількість книг цих знищиться, бо вони укладені національно вороже, і дотеперішня освіта і просвіта легші від порожнечі, тому що все складено у ворожому дусі і налаштуванні. Значить, сіяли вітер і пожинають порожнечу.

У Книзі Закону сказано: «Дивіться, чиніть так, як повелів вам Господь, Бог ваш; не ухиляйтеся ні праворуч, ні ліворуч» (Втор 5,32). Якби я йшов від одного якогось предмета й ухилився б направо чи наліво, то мені ще можна би простити, тому що від одного предмета складно пряму лінію вести, але тут у нас два головні предмети: Закон

Десяти Заповідей і Христос-виконавець, то через дві точки-предмети вже можна пряму лінію вести, вже за злочин прощення немає, тому що це пряма путь, по ній і недосвідчені йдуть, тільки треба вірити. Ось чому Христос і сказав: «Якщо любите Мене, дотримуйтеся Моїх заповідей». Настає час, коли багато розсудливих людей визнають за істину Закон Божий, і будуть жити і радіти, і хвалити Творця свого. Для цього перший чоловік Адам і був спокушений гріхом, аби дізнатися, яка користь від послуху і від непослуху. Ось тепер-то і видно всім мудрим, що в послуші істинному полягає все життя людини. Де ж послух, якщо син не слухає батька, і молодший не слухається старшого, ні володар володаря, а лише противляться один одному? Це і повинно бути відповідно до Писання, аби було записано в Світову історію і щоб надалі не повторювалось.

«О, людино! Сказано тобі, що – добро і чого жадає від тебе Господь: діяти справедливо, любити діла милосердя і смиренномудро ходити перед Богом твоїм» (Мих 6,8). Та подумай, чоловіче, що Ти є образ і подоба Бога, що тобі дана влада над всякою твариною, тобі дана мудрість усілякі таємниці осягати, ти є Царем землі! Але до кого ти уподібнився? До звіра кровожерного! І дітей твоїх ти не поважаєш, який приклад ти їм залишиш, подивися в себе та навколо себе, та на швидкоплинний час і, головне, на твій вік, що він – година, і облиш твої згубні звички і нахили, а покажи з себе лице Бога, покажи діла любові і милосердя до ближнього, а ближнім може бути будь-яка добра людина, зберігай суд, милість і правду на землі, тобто в тому місці, де ти живеш, незважаючи на те, малий ти чи великий, багатий чи бідний, живеш у Європі чи в Африці – роби добро, то добро і буде, хай де б ти був. Але знай, що цей лукавий світ добра не любить і того, хто його творить. Нагорода ж твоя попереду. Найбільше шукай Бога в собі, то ти Його скоро пізнаєш і знайдеш. Його там нема, де світ цей знайшов. Там місце порожнє. Шукай Його в твоїх думках, у твоїх почуттях і в твоєму серці, май бажання читати Святе Письмо – Біблію, особливо пророцтва, то збагнеш мудрість не цього світу. Але для цього приготуйся зносити всі образи і глум, навіть хоч би й до смерті, але для нас смерті нема, за правду смерть є надбання. Борися в цьому світі перш за все зі собою, а потім зі звірами, і в Ім'я Господа Ісуса Христа переможеш і наслідуєш життя вічне, рід праведний не забуде тебе по віки. Бачиш: із першого світу Праотець наш Ной живе в нас. Перший світ

пройшов, і слава його з ним, так і другий світ проходить, і слава його з шумом проходить.

Іде Господь наш, і не в безмовності, перед Ним сильна буря. Поглянь, друже! Яка в світі сильна буря в народі, а понад те в робочих масах, зростає невдоволення, і до чого воно доросте, то й подумати страшно! Але вищі керівні кола навіть і не подумують про це. Воно все визначене наперед Творцем неба і землі за непослух. Але є засіб від цієї хвороби, що його ті керівники не приймають, а насміхаються з усього того, знають тільки їздити й укладати неймовірні союзи і договори, що ніякої користі не принесуть, а навернутися і подивитися в Історію Життя не хочуть, думаючи, що вони мудріші від усіх. То погляньмо, до чого та мудрість доведе?

Я все-таки прошу всіх, хто любить життя: зупиніться на ваших шляхах та подумайте добре, та розпитайте старців, де дорога добра. Та і я вам указую путь добру, правдиву і життєву, і вічну, це путь єдина – Христова, нею йдіть, то житимете, але навчіться від Нього, бо Він лагідний і смиренний серцем. Ви, начальники! Покажіть добрий приклад чоловіколюбства вашого, досить нам дивитися на ваше лице, покажіть нам ваше добре, милостиве і співчутливе серце. Дайте правдивий справедливий суд, дайте тому, хто потребує, добру пораду, заступіться за того, хто сам за себе не може, правого виправдайте і винного покарайте в міру і відповідно до його провини, тому, хто розкався, простіть, знайте, що і ви не праві, і знайте, що ви сьогодні засуджуєте, а, може статися, завтра вас будуть судити, бо тепер такий час. Суд же буває без милості тому, хто не виявив милості. Пам'ятайте, що низ тримає верх, або корінь тримає стовбур і гілки, а якщо корінь зіпсований, то стовбур і гілки теж ні до чого не придатні, хоч якими б гарними вони були. Подивіться: якщо господар хоче молоко споживати, то має добре корову годувати, то буде їй і йому добре. Тож подумайте, чи так ви робите? Якщо ж не робите, то я прошу вас усіх: навчіться робити, то будете мати життя. Нехай допоможе нам Господь по нашій змозі всюди, скрізь і всім робити добро і не палайте гнівом один до одного. Нехай буде з нами Бог миру і любові в усі дні наші. Амінь.

Редактор-видавець Стефан Бохонюк

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

Сійте собі у правду, і пожнете милість;
розорюйте у себе новину, бо час знайти Господа,
щоб Він, коли прийде, дощем пролив на вас
правду (Ос 10,12)

Любий читачу! Якщо ви хоч трохи любите Правду, то я думаю, і не тільки думаю, а знаю, що і ви бачите і знаєте, що, хто сів неправду, той пожав її плоди, і сьогодні те саме відбувається. Бачачи це, я не можу змовчати, знаючи передусім про те, що таланта в землю закопувати не можна, бо написано: «Кому дано, з того спитають» (Див.: Лк 12,48). Життя ж людини – година, і я зобов'язаний діяти, поки ще можна, бо не знаю, що принесе завтрашній день, і чи буду мати силу трудитися чи ні. Тому я переконливо прошу всіх, надто Вас, правителів, законників, начальників, наставників, пастирів, учителів, радників і всіх можновладців усіх релігій, віросповідань, переконань і національностей, будь-якого класу і статі, незалежно від того, членом якого товариства чи спільноти ви є: зупиніться на ваших дорогах, подумайте гаразд, чи можна проходити вашою путтю іншим народам. Можливо, ви йдете гарної днини ситі, веселі і радісні, нічого важкого не несете. Розважте, чи можна проходити вашим шляхом голодному, скорботному і засмученому, що несе непосильний тягар і за будь якої погоди? Я впевнений, якщо ви зупинитеся на ваших дорогах та поміркуєте, то далі вашими путями не підете, бо це шляхи погибелі. А почнете у себе розорювати новину, тобто обновляти дух ваш і серце (бо в теперішнього роду людського дух злостивий і серце зіпсуге, звіряче, наповнене лихими і лукавими думками, тобто: як би щонайсолодше поїсти, попити, блуд творити, нічого не робити, і щоб інші не помічали, одним словом, аби обманювати інших). Обновлювати ж дух і серце тільки згідно з ученням Господа нашого Ісуса Христа, тобто Спасителя Помазанця, бо іншого імені для спасіння, для обновлення під небом нема. Крім цієї дороги іншої правдивої нема, і не буде. Це – єдина правдива і вічна путь життя,

але небагато нею йде. Шляху цього правдивого і вічного, життєвого я є свідком, і не лишень я, є ще й інші свідки, але ми всі – одно в Господі! Прошу вас усіх: шукайте й ідіть дорогою Господньою. Відчувши покликання, залишайтеся в вашому званні, бо обрізання і необрізання – ніщо; але все у дотриманні Заповідей Божих, хто в якому званні покликаний, утакому і залишайся. Для віри потрібне діло, бо віра без діл – мертва. Діла ж необхідні Його, тобто Божі, а «Діла рук Його – істина й правосуддя; всі заповіді Його вірні» (Пс 110,7). Отже, хто може нас засуджувати за те, що ми дотримуємося діл Його, тобто шануємо день суботній відповідно до Заповіді, тому що вона правдива, свята і добра, і вічна. Засуджують же нас тільки ті люди, що опираються Богові і не можуть виконувати Закон Божий. Нині ж деякі люди, думаючи, що вони очищуються від злих своїх справ зміною їхніх звань, почали переходити із церкви в церкву, від спільноти до спільноти (що є одне і те ж). Наприклад: багато хто думає, а саме: баптисти і баптисто-євангелісти, що оскільки вони зорганізувалися в окремі общини, тютюну не курять, горілки й пива не п'ють, не лаються, то вже вони спасенні, й очікують взяття себе кудись, тобто на небо. А вчителі православної церкви чи спільноти, що називають себе священниками, почали переходити з православ'я в унію і назад; про чесне ж і святе життя не думаючи, а бажаючи лише зиску і догоджання існуючій владі і для заслуги чинів. Як ті, так і інші думають, що вони роблять щось добре, тобто Боже і нове. То я кажу в Ім'я Господа, що в одних порожньо, а в інших нічого немає, бо це діло не Боже.

У цьому номері я хотів би поділитися з моїми люб'язними друзями-читачами моїми почуттями і вірою:

перше, ми живемо у скорботні і лукаві дні, гірших від цих уже бути не може, але можуть і бути, якщо ми проспимо;

друге: життя наше дуже коротке, але кожен із нас хотів би жити довгі дні, для цього є порада Божа: «Ухиляйся від всього злого і роби добро, будь мирний і пильнуй того» (Пс 33,15). А улюблений наш у Господі Апостол Павло говорить: «[...] і не беріть участі в неплідних ділах темряви, але й докоряйте» (Еф 5,11). А Господь наш Ісус Христос говорить: «[...] і коли Він (Дух Святий) прийде, викриє світ за гріх, і за правду, і за суд» (Ін 16,8). То як можу я змовчати, бачачи в світі таку неправду і беззаконня, але тому

пишу, і прошу всіх, хто співчуває: не робіть зла, не схвалюйте тих, хто робить зло, але викривайте таких, то зло щезне з лица землі, неправда не буде царювати над правдою, як це тепер є. А прийде Царство Боже, і воля Його буде на землі, як і на небі. Не мрійте про повернення і відновлення колишньої Росії, про відокремлення України, про укріплення національної держави, про повернення в Палестину, тобто в святу Землю. Вся земля Господня і Свята. А мрійте про те, як би відновити справедливість, милість, суд і всезагальний мир на землі, тій, на якій ви живете (бо всі боги народів, які правила, – розділяли, завойовували і владарювали беззаконно над народами, що їм пам'ятники зводять і портрети їхні прикрашають, і пісні їм співають – у сучасності загинуть, говорю правду в Господі). Візьмімо, наприклад, тих народних представників, що засідають у сеймі і сенаті, скільки пішло на них народної праці, і що вони за весь час своєї каденції зробили? А ось що: озлоблення, ненависть і ворожнечу, тому що постійно сперечалися одні з іншими про мови, про церкви, про школи, про розділення, про національність і про те, якій нації більше права дати і яку релігію поставити вище. І якщо все це скласти разом, то виявиться нічого, а якщо ще покласти на ваги, то буде легше від порожнечі, ось що дають незгода і суперечки. Немає там і не було Бога-Правди, Бога-Миру, Бога-Любові, милості, суду і згоди, але і це повинно бути, щоб деякі навчилися. А ті, що себе вважали мудрими і під час голосування на виборах до сейму і сенату багато наобіцяли, зганьбилися, щоб не піднімали високо голови, бо то такий час, що один падає, а інший встає. Хто читає, нехай розуміє це, а якщо не розуміє, нехай не соромиться спитати, бо хто питає, той не блудить. Перш за все я хочу нагадати тим, хто себе називає новим творінням, начальствує в церквах, харчується й одягається від цього, і ніколи, здається, з Євангелієм не розлучається: подумайте над собою. Чи так чините ви, ті, що маєте всі зовнішні регалії, засідаєте у великих містах і роз'їжджаєте по пустелях, будujete те, що не встоїть, зв'яжете те, що вже зігнило.

Знайте, що Бог говорить так: «Я Бог у перших, і в останніх – Я той самий. Якщо любите Мене, дотримуйтеся Моїх заповідей; і хто говорить: «Я пізнав Бога, а заповідей Його не дотримується, той неправдомовець і немає в ньому істини, тобто Духу Божого». Ось яке ви нове творіння! Тому я в Ім'я Господа Ісуса Христа нагадую вам Євангеліє вічне, а ваше ви

залиште, бо Бог не хоче смерті грішника, але щоб грішник навернувся від злих своїх діл і жив. Заповіді Божі і є життя, тому що через них пізнається гріх. Тепер такий час, що всі діла людей відкриються, але не тих чоловіків, що зайняті плугом, косою і сокирою, і не тих, хто торгує дрібними товарами, тут необхідно розуміти, що пишу. Але відкриються діла тих чоловіків, що керували і керують беззаконно, що видають закони, але не відповідні до духу Божого, діла тих людей, що складали різні книги, і через них багато хто введений в оману. Як, наприклад, дослідники Святого Письма вказали дату, що 1925 року воскреснуть отці наші Авраам, Ісаак та Яків, ось тут вони і помилилися, бо отці наші праведні не вмирали і не помруть, а живуть вічно з Богом Отцем Небесним.

Адвентисти сьомого дня вказали, що 1847 року буде горіти земля, але в своєму розумуванні помилилися і не розкаялися, а збираються разом із баптисто-євангелистами відлетіти на небо. Ніколи цього не буде, а тільки будуть вони знеславлені через свою впертість і мудрування, бо не розуміють Слова Божого, але і такі мають бути за Писанням. На завершення я переконливо всіх прошу: робіть добро, перемагайте в собі зло і викривайте тих, хто робить зло, не бійтеся тих, хто вбиває тіло, але душі не можуть убити, за правду і смерть легка, за правду смерть набуває життя (Див.: Мат 10,28).

І тому, як я вже нагадував, хто де живе, не зважаючи: в Америці, Азії чи Африці, чи найближче – в Польщі, починайте робити добро всім усюди і скрізь, то добро буде, як і сказав пророк Божий, сійте собі в правду і пожнете милість. Відкиньте ваші національні патріотичні почуття, а надбайте людські почуття, такі, що були у Людини, народженої від Духа, народіться й ви від Духа доброго, миротворного, цей дух є Святий, і дається всім, хто просить, без різниці. Хто хоче бути більшим, – будь меншим, то будеш великим, не прагніть влади, бо всі владолюбні посоромляться, оскільки ними заволоділа гордість й осліпила їх, дивляться зверхньо на такого ж чоловіка, як і сам, а у ділах страждальців не беруть участі. Всі чиновники зіпсувалася, лише й думають, якби щонайшвидше години відбуті і користь придбати, а що з цього вийде, це справа не їхня, так міркують і так роблять усі, і якщо детально описати, то мені часу не вистачить, бо я не письменник, а землероб і пастух. Пророк говорить, що час шукати Господа, то і я ще

кажу: шукайте Господа в собі, але знайте, що Бог є Добро, я вже говорив (у третьому номері), де живе Бог. Бог Себе нам відкрив в особі Ісуса Христа, і не думайте, що Він там живе, де вказують вам усі решта, там Його нема, там місце порожнє.

Якщо ви послухаете і почнете робити добро, то всі прийдуть до добра (не потрібно ні договорів, ні гарантій, це називається спілка зі смертю, людина нібито живе і боїться всього, хоч і кругом озброєна, а все-таки боїться, бо совість мучить її). Не йдіть тією дорогою, що нею йшли ваші попередники, ви самі бачите, що вони вже впали і впадуть, навіщо ж вам іти тією путтю. Я наведу один вірш: «Ви блудите, даремно б'єте ноги, Святого хочете знайти; та Ви не знаєте дороги, вам іншим шляхом треба йти, ідіть ви шляхом миру, правди, до злих не йдіть ви на совіт (пораду), братів любіть ви щирим серцем, то раєм зробиться цей світ». Ось цей вірш лишень зрозуміти та виконати, то буде дуже добре.

Я думаю, що ви гаразд знаєте, якщо чоловіку що заборонити, то він більше добивається і злоститься, це вже не є добром. І так хто якою мовою хоче говорити, не забороняйте, хто хоче як у Бога вірити, не забороняйте, хто як хоче навчатися, не забороняйте, аби лише все вело до миру, згоди і загальнолюдської любові. Це буде міцний устрій царства, держави, країни, краю чи землі, як хочете, так собі назвіть, бо не в званні життя, а в ділі. Нехай буде Бог у поміч усім, хто робить добро. Ще слово моє до письменників: покиньте писати травлю один на одного, тим ви не переможете, а собі тільки нашкодите, говорю правду в Господі: хто вам робив зло, то ви йому зробіть добро, то буде перемога ваша. О, як радісно було би читати і слухати, якби всі писали про мир, а не їздили укладати неймовірні союзи і договори. Боже Вічний, врозуми нас усіх і допоможи нам усім робити добро на славу Імені Твого. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

Не хлібом єдиним житиме людина, але всяким словом, що виходить з уст Божих (Мф 4,4)

Любий читачу, якщо ми уважно вдивимося у життя народів і прислухаємося до їхніх голосів, то зрозуміємо, що всім народам, племенам та народностям постійно чогось бракує на землі. Народи не можуть насититися нічим, скажу, правду в Господі, – і не наситяться, якщо не звернуться до істинного Слова Божого через Ісуса Христа. Для прикладу візьмемо найменше сімейство і дійдемо до великого і багатого царства цього світу, то всім, всюди і всього мало. Чому? Тому що вони залишили Слово Боже, в якому є життя; перестали чинити Правду і суд на землі, вигадуючи свої постанови та закони, але не за Духом Божим.

За це Бог-Правда і зробив усіх голодними. Їдять, п'ють, набувають і все кричать, що мало, ніколи нічим не можуть насититись. Кожен у погоні за користю, незважаючи ні на кого і ні на що; без милосердя і співчуття навіть до бідних і незаможних, намагаючись отримати з кожного наживу, і все це має бути через те, що знехтували Слово Боже, й суєта лише в їхньому серці. А що вони не вважали за потрібне мати Бога в розумі, то Бог віддав їх перекрученому розумові чинити неподобства... (Див.: Рим 1,18-32).

Пророк Ісая говорить: «Ніхто не підносить голосу за правду, і ніхто не заступається за істину; сподіваються на пусте і говорять неправду, зачинають зло і породжують злочинство» ... «І не стало істини, і той, хто віддаляється від зла, піддається образі» (Іс 59:4,15). Нам, що віруємо у Христа Ісуса, Господа нашого, не тільки не дозволяється робити зло, але й тих, хто його чинить, ми маємо викривати, щоб зло викоринювати.

Я тут коротко згадаю деякі факти з мого життя. 1911 року Господь наш, Ісус Христос, за Своїм благоволінням до мене, відкрив мені Свою нову, правдиву і вічну дорогу. Відтоді я і почав віддалятися від зла, і почав зазнавати приниження.

19 лютого 1914 року Луцьким окружним судом я був засуджений на довічне заслання у віддалені краї Сибіру з позбавленням усіх прав за

спалення і непоклоніння мертвим богам, а також за викриття неправди цього світу. На початку 1917 року я повернувся із Сибіру у моє рідне село Богущівку Торчинської волості. При Тимчасовому уряді я впродовж 1917-1919 рр. займав декілька посад, а саме: був головою волосного виконавчого комітету, головою волосної продовольчої управи, головою волосної земельної управи, гласним волосним, повітовим і губернським, головою волосної ревізійної комісії і членом повітового земельного комітету. 1919 року, дізнавшись про мою віру, до мене приєдналися декілька жителів урочища Чехівщина і декілька жителів села Вічині, і ми створили церкву євангельських християн із дотриманням Заповідей Божих. 1920 року про нашу маленьку церкву дізналися адвентисти сьомого дня і ми об'єдналися. Проте з другої половини 1921 року наші погляди розійшлися. Із жовтня 1921 року ми існуємо самостійно, без втручання адвентистів та інших. Саме звідси і починається найважливіше. Із початку 1921 року членом вищезгаданої церкви став син мого рідного брата, Олександр. Він відвідував суботні молитовні зібрання, слухав духовні настанови і вчення про Царство Боже. Олександра, який ще на той момент був членом євангельсько-християнської церкви, сільська громада обрала солтисом. Слухати настанови, то він слухав, але виконувати їх - не вивиконував, за що йому і дорікали. Дійшло до того, що він зі своєю дружиною обляяли мого рідного брата Михайла, який має психічну хворобу. Його земельну частку спадкового наділу вищезгаданий Олександр зі своїм батьком, моїм братом Федором, отримали незаконно. Коли мій брат Михайло почав жалітися мені на Олександра за те, що він його ображає, то я сказав: «Ти маєш таке ж право на частку наділу, як я та інші брати». Про це, що я сказав, дізнався Олександр, і сказав мені: «Як ти можеш таким як він говорити правду?». Я, в свою ж чергу, відповів: «А чи можна від таких землю забирати і їх ображати?»»

Я ще нагадав, що начальникам особливо потрібно вчиняти справедливо, але він не звертав на це уваги. 1922 року Олександр вийшов із нашої церкви і почав мені мститися. Тому я змушений був донести про це його керівництву. Ось те, що я повідомляв пану Луцькому старості.

До пана старости Луцького повіту
від мешканця села Богущівка Торчинської гміни
Луцького повіту, Стефана, сина Якова Бохонюка.

Лист

В цьому листі я хочу розповісти вельможному пану старості як великому і високому керівнику Луцького повіту, як, що і де робиться. А що я кажу, то як перед моїм Богом і Начальником, бо вірю Богу і боюся Його, і як мовчатиму, то не буду вірним Його робітником, і Він покарає мене на віки-вічні. У нашому селі Богушівка солтисом служить уже четвертий рік мій племінник Олександр, син Федора Бохонюка, і вважається найкращим у гміні. Знаю, що всі ми грішні і нікого немає без гріха, проте, все ж таки потрібно боятися Бога, але цей солтис не боїться Бога.

Описую деякі його вчинки :

1. 1922 року він узяв залишки мосту з залізничної колії і сховав їх у себе у дворі, де вони лежать і досі.

2. Минулої зими зрізав дуба у панському лісі та зробив слід до одного бідняка, на якого лісник і склав протокол, а солтис затвердив це печаткою. А ось коли цей бідняк дізнався, що той дуб зрізав солтис, і хотів подати заяву на нього, то солтис сказав: «Не бійся, я виправдаю тебе на суді», він так і зробив.

3. Дали йому з гміни дерева на спорудження мосту, то він одну колоду порізав для себе та зробив скриню на борошно.

4. Ми живемо неподалік від панського лісу і часто буває таке, що худоба вискочить на пашу, а інколи й чоловік навмисне нишком випасає худобу, щоб лісник не бачив. А солтис ціле літо відкрито випасає корів і коней у цьому лісі. І ось одного разу вночі лісник впіймав його коней. Солтис відразу прибіг додому, збудив дружину, щоб та кричала, що злодії викрали коней із хліва, та ще й хотів лісника звинуватити.

5. А податки бере, які тільки можна.

6. Навесні в старостві взяв овес і роздав по 2 пуди і 20 фунтів, а збирає грішми як за 3 пуди, бо каже, що його в старостві обманули, так як він не знав справжньої ваги. Виходить хтось злодій, а він – ні. Були й випадки, коли я казав йому, що він нечесно вчиняє, то він так зненавидів мене, що вже другий рік поспіль не дає проходу ні мені, ні моїй дружині та дітям. Якої він тільки шкоди мені не робив, але я все терпів, згадуючи слова Ісуса Христа: «Терпінням вашим спасайте душі ваші» (Лк 21,19). Нарешті він узявся мені межу на полі зорювати. Зорав раз, то я його спитав: «Що

ти робиш?» Він мені сказав: «Я хочу, щоби ти зі мною судився». Коли він зробив це першого разу, то я ще стерпів. На початку цього місяця, коли він мені знову зорав межу, то я вже покликав його батька та ще двох чоловіків. То його батько, мій рідний брат, почав його трохи ганьбити при тих чоловіках. Тоді він, солтис, так мене обізвав, що я навіть не можу Вам цього описати. Я йому сказав, що тепер уже мовчати і терпіти не буду. Сьомого числа цього місяця, ввечері, я носив із городу тички, а він прибіг на мій город з кілком у руках і хотів мене вбити. Кричав: «Ти – паршивий штунда, більше мене не будеш мучити, я тебе сьогодні вб'ю!» Коли я почав утікати від нього та кричати: «Гвалт!», то він втік до своєї хати. А коли на крик походилися люди, то він вийшов, підійшов до нас і каже: «Люди, що ж це таке? Чи цей штунда знову здурів, чи що? Бо я аж в хаті злякався!» Ось так він і почав пускати плітки, що я здурів. Хіба можна це терпіти? Знаючи слова Бога: «Якщо нечестивий буде помилуваний, то не навчиться він правди – буде лиходійствувати у землі правих і не буде дивитися на велич Господа» (Іс 26,10). Тому я звертаюся з проханням до Пана Старости: «Зробіть Ваше Милосердне розслідування, бо, мабуть, не в одній тільки Богушівці таке коїться».

Служитель вічного Бога і справедливої влади, яка є –
Стефан Бохонюк.

22 жовтня 1925 р.

У цій справі було допитано 17 свідків і не було прийнято жодного рішення. Крім того, вищезгаданий солтис попросив помічника вїта, щоб його висунули на чергових виборах кандидатом у солтиси, що той і зробив, і його знову повторно затвердили солтисом. Подумайте, люди добрі, що він тепер зі мною зробить, а ще кажуть, що нині немає гонінь на християн. Ось вам приклад утисків та переслідувань невинних людей. Хто і головне – як гнітить і переслідує? Я хоча б коротко опишу переслідування. 1922 року я подав у Луцьке староство прохання з п'ятдесятьма підписами про легалізацію церкви або общини Євангельських Християн. Я нагадував за прохання декілька разів, проте мені казали: «Чому Ви так поспішаєте?». Після цього я подав ще два прохання теж з п'ятдесятьма підписами. Останнє з них я подав до Луцького староства 17 березня 1926 року.

Я постійно інформував, у чиїх будинках та де саме проводяться молитовні зібрання, й отримував словесні дозволи від чиновника староства про те, що зібрання проводити можна. 8 травня 1926 року до мене у Богушівку із села Березолуки йшли двоє молодих людей на молитовне зібрання. Їх зустрів солтис Олександр Бохонюк і спитав, куди вони прямують. Вони ж відповіли, що йдуть на молитовне зібрання до Стефана Бохонюка. Солтис їм сказав: «Ви заарештовані, ви – дезертири!», і не пустив їх до мене. Він арештував їх та забрав до себе додому для відправки до поліцейського постерунку. Коли ж я дізнався, що ці люди заарештовані, то відіслав до солтиса Максима Зайцева, який перед цим був у мене півтора роки робітником і прийшов на зібрання. Незважаючи на те, що солтис знав Максима Зайцева особисто, він усіх трьох під конвоєм відправив у постерунок в м. Торчин, яке знаходиться від мене за 14,5 версти. Коли ж наступного дня, тобто 9-го травня, я з'явився до коменданта з проханням, щоб він звільнив ні в чому невинних людей, то думаю, що пан комендант, мабуть, ніколи так не кричав на бандитів та злодіїв, як кричав на мене, при цьому погрожуючи мені в'язницею і кажучи, що якби таких Бохонюків було б з 20, то світ загинув би. Але, врешті-решт, комендант м. Торчина доручив мені при пакеті доставити арештованих Максима Зайцева, Лаврентія Любашевського і Василя Кузьмука до поліцейського постерунку в село Доросині, яке знаходиться за 15 верст (а то й більше) від м. Торчина, де заарештованих і звільнили. З того ж дня, тобто із 8 травня і досі молитовне зібрання закриті солтисом. 18 вересня цього року до мене приїхали гості з села Великі Березолуки – мій однодумець Кузьма Любашевський зі своєю дружиною, і з Чехівщини теж прийшли мої одновірці – Михайло Денисюк із дружиною, Тетяна Денисюк зі своєю донькою Василисою та Агафія Коновалюк зі своїм сином Михайлом. І коли ми були у мене вдома, то являється солтис з двома десятськими і говорить: «Що це за зібрання? Тобі було сказано, що в тебе збиратися не можна». Тоді я йому сказав: «Зло чиниш ти, чому не забороняєш різні зборища та гульбища, які відбуваються цілими ночами?» То солтис відповів: «Це забава, яка дозволена урядом». На мене поліціантом Грабовським був складений протокол, і пригрозили, що мене відправлять за Брест, де у в'язниці я пропаду, бо: «Ми знаємо, чим пахне твоє видавництво щомісячника». Наступного дня, тобто

19 вересня, я вийшов на своє поле орати, а солтис Олександр прийшов з палицею в руках, почав мене нещадно сварити, штовхати та бити палицею, говорячи: «Я тебе вб'ю, бо я маю владу!» Неподалік пасла корови моя дружина, і ми з нею вдвох відібрали палицю, проте солтис починає пліткувати, ніби це я хотів його вбити. Він постійно зводить на мене наклеп, ніби то я займаюся пропагандою, намовляю людей для здійснення якогось перевороту, і що я найбільш зісна людина, яка йде проти уряду. Я насправді не поважаю такої влади, як солтис Олександр, тому що це авантюрист, який любить лише зло, то як же я маю поважати зло? Я говорю перед усім світом, що не люблю ні зла, ні тих, хто його робить, викорінюю в собі усяке зло і поки житиму на волі чи в неволі, буду всюди і скрізь викривати тих, хто чинить зло, бо я на те прийшов у цей світ.

Я пишу це для того, щоб відкрилася правда і неправда. Тому, коли я писав лист до пана Луцького старости і була надана довідка, що вищезгаданий солтис виявився чистим, про що свідчить повторне затвердження його солтисом, то, виявляється, що я писав неправду, тобто наклеп чи обман. Якщо це так, то мене як наклепника, за законом, потрібно було би притягнути до відповідальності та покарати в міру моєї провини. Тільки тоді буде виявлена правда чиста і світла, ясновидна для всіх. Тільки тоді багато хто навчиться правди та боятиметься чинної влади, бо в вашому законі добре написано про вибір влади. Але, мабуть, те, що я писав, – істинна правда, Свята Правда, яка і є моїм Богом! Пишу я це не тільки для свого захисту, але й для захисту багатьох, і для оновлення та впорядкування тієї країни, де я живу. Нехай благословить Господь Бог усю Польщу і всіх, хто любить правду; нехай наповнить Він серця Своєю невичерпною любов'ю і нехай відкриє Він уста багатьом для захисту справедливості і миру між усіма: лише тоді затихнуть брехуни та наклепники. Прошу вищу владу звернути увагу на це, тобто на нижчих чиновників, бо все залежить від кореня, а не від верхівки. Для цього я й прошу: очищуйте корені, то буде добре і стовбуру, гілкам і верхівці, але знайте, що корені знаходяться в землі, і їх важко роздивитися. Для цього потрібно добре покопатися в землі, щоб було видно де є пошкодження... Нехай виростить Господь Бог це дерево Добра на землі Польщі, особливо ми – християни, бажано поливати це дерево Добра чистою водою, щоб

воно постійно зеленіло, і щоби будь-який подорожній чи перехожий міг сховатися під час спеки і негоди під цим деревом Добра, і щоб усякий голодний міг насититися Його плодами, і щоб усякий хворий міг зцілитися Його листям. У цьому дереві Добра є різноманітні запахи і смаки, а саме: релігійні, політичні, фінансові, економічні та інші. Хоч я нині маю мало часу на те, щоб говорити про різне, то я скажу хоча б про те, що сьогодні є найголовніше: про фінансово-економічний аспект. Дерево Добра дає всім, хто любить його запах і смак – знання, тому я раджу, а чи приймете мою пораду, чи не приймете – це воля ваша, але я раджу: замість того, щоб списувати один пуд паперу на неправду, потрібно використати лише один аркуш, і написати на ньому Правду, тоді збережеться і те, й інше, і не потрібно буде жодних закордонних місій. Тепер багато хто скаже, що я втручаюся у політичні справи, а я в свою чергу відповім, що я, втручаючись у життєві справи, в жодних партіях не перебуваю і перебувати не буду. Я лише перебуваю і хочу входити до складу общини Ісуса Христа, Якому дана всяка влада, тобто право або розуміння, як на небі, так і на землі, як духовного, так і плотського життя. Він дає всяку владу, тобто право або розуміння, кому Він хоче. Користуючись даним мені правом я й пишу.

На основі Євангелія я викрив того чиновника, якого я здавна знаю, численні діла його бачу і замовчати не можу, бо за це дам звіт перед Усемогутнім і Всевидячим Богом. Доки сам не побачу правдиві діла, брехунам не повірю.

Нехай допоможе нам Господь Бог насититися Його словом та робити Добро там, де ми живемо. Амінь.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

- Волость – об'єднання певної кількості населених пунктів за правління Росії. У сучасному розумінні - об'єднана територіальна громада.

- Тимчасовий уряд - уряд Росії, створений після повалення влади царя Миколи II.

- Гласний - представник (депутат) до органів місцевої влади за часів царської Росії.

- Повіт – об'єднання певної кількості волостей за часів правління царської Росії. У сучасному розумінні – район.
- Губернія – об'єднання певної кількості повітів за правління царської Росії. За сучасного адміністративного поділу – область.
- Солтис – у Західній Україні за правління Польщі – сільський староста.
- Іміна – об'єднання певної кількості населених пунктів за правління Польщі. У сучасному розумінні - об'єднана територіальна громада.
- Постерунок – відділок поліції за правління Польщі.
- Пакет – конверт із листом офіційного змісту.

Нова правдива дорога життя

Бо Господь Бог нічого не робить, не відкривши Своєї таємниці рабам Своїм, пророкам (Ам 3,7)

Істинно, Бог відкриває тим, хто боїться Його, тобто слугам Своїм, те, що збирається зробити, бо і мені, як найменшому й останньому слугі Своему, Господь Бог відкрив, що Він починає робити велику перемену в світі. Бог мені відкрив 1911 року і через три роки почав діяти, а саме з 1914 року. Але, хоч мені і відкрив Господь Свій намір, то все-таки я не інакше зрозумів, як тільки за посередництвом Його Божественного Плану, тобто Святого Письма. Змалку я був наставлений до батьківських законів і виконував їх як повинність, хоч і мав страх Божий, але не розумів нічого, бо гадав, що в мертвих божествах є якась невідома чудодійна сила, одним словом, був, як написано Пророком Давидом: «Подібні до них і ті, що роблять їх, і ті, що надіються на них» (Пс 113,16). Значить, я стільки розумів, скільки розуміє мертвий бог, тобто ікона чи мертвий образ. Вірив я всіляким забобонам, навіть думав, що в лісах і болотах живуть дияволи, але 19 і 20 жовтня 1911 року, для мене особливо незабутні, я чув голос, який говорив мені, що в людях живуть біси. Після цієї події, що її детально не описати, я особливо замислився, що б це значило, але ніяк не міг зрозуміти, у мене лежала книга Євангелія, що я отримав як подарунок з нагоди закінчення курсу Заборольського народного училища, я багато разів брався читати її, але, читаючи, не розумів, хоча дещо-таки розумів. Мої односельці і всі люди навколо мене говорили, що я з розуму зійшов, бо я соромився вже заходити в компанію п'яних і непорядних, це для мене було мерзотою. Під час зустрічі з яким-небудь чоловіком я прагнув розказати про подію, що сталася зі мною, для того лише, щоб отримати від нього яке-небудь пояснення. Так пройшов майже рік, та за той час я вже почав ясно розуміти слово Псалтиря, що Псалтир написаний не для тих мертвих, яких кладуть у могилу, але для тих мертвих, які нібито живі, проте нічого не розуміють. Одного разу я зустрівся з одним чоловіком із

німців, і, бачачи, що він розумна людина, я йому розказав незвичну подію, яка трапилася зі мною. Він, слухаючи мене, просльозився і сказав мені: «О, брате! Ти – наперед вибраний Богом, спостерігай за собою, бо ти будеш увергнутий у спокусу, для цього купи собі Біблію, читай і ти в ній знайдеш все про тебе написане, вір без сумніву, що Бог, оскільки тебе вибрав, то Він і навчить тебе». Я вислухав зі страхом і трепетом сказані ним слова і прийняв їх до серця, ніби від самого Бога, і не давав собі спокою доти, доки не купив у Федорука з Боголюбів Біблії. Придбавши Біблію, я не міг натішитися нею, я радів і співав псалми, як той, хто набув великий скарб і навіть більше і дорожче.

Починаючи читати Біблію, я не міг зрозуміти значення Божественних слів, тоді мені пригадувалися достопамятні для мене дні о д к р о в е н н я і почутий мною голос, що говорив: «Він не знає», і другий голос: «Ми його навчимо». Віруючи цьому останньому, я благоговійно молився моєму Господу Богові, вічно живому через Ісуса Христа, Спасителя всіх кінців землі, про дарування мені розуміння Божественних Слів Святого Письма, і поступово такі дари отримував, за що славлю, звеличую і прославляю Вічно живого Бога, бо Він був, є і буде, і всіх, хто надіється на Нього, не залишає, зойк їхній чує і спасає. Тому я це пишу і всіх прошу: наверніться до Бога через Спасителя Ісуса Христа і ви зрозумієте, що має бути за планом Божим, бо все, що було, є і буде, ви знайдете на плані Божому, тобто в Біблії, і зрозумієте, як можна уникнути всіх тих прийдешніх бід, що визначені на світ цей, а що визначено, те і станеться, бо Бог наш вірний, Сильний і Кріпкий.

Святий обов'язок чи зобов'язання слуг Божих попереджати світ про прийдешні лиха, не зважаючи на те, послухають чи не послухають нас. Я пишу це, щоб почули на висоті! Слухайте звук труби Божої, почувши, зупиніться на путях ваших, та подумайте добре, розпитайте старців давніх родів, де шлях добрий, і ним ідіть, може, ви сховаєтеся від гніву Божого: «бо гряде день Господа Саваофа на все горде і зарозуміле, і на все звеличене, – і воно буде принижене» (Іс 2,12). Чому ви не дивитесь, що було і що сталося? Яка була велика і могутня Росія? Де та гордість і пихатість? Росіяни розкидані по закордонах, тільки і мріють про те, що було, але минулого не вернути. Час на місці не стоїть. Нині – час виконання всіх пророчих провіщень, це час воздаяння за ділами.

Не слухайте ваших висококультурних політиків, вони вас вводять в оману, вони розказують вам мрії свого серця впертого, їхні передбачення не звершаються, всі такі будуть засоромлені.

Зрозумійте хоч це пророцтво: «[...] як ранкова зоря поширюється по горах, народ численний і сильний, якого не було від віку і після того не буде у роди родів» (Іоїл 2,2). «Гори» – це світові держави чи висока влада, тепер подивіться: як поширюються темні народні робочі маси в усіх царствах і напірають на гори, тобто на високу владу, і подумайте: «Які наслідки можуть бути?» О горе... Але ці висоти не бачать, а все готують небесний, тобто повітряний електричний чи газовий вогонь, бо це така буде війна, якої не було від початку світу, і не буде вже. І не подумають, що самі на себе біду готують, бо пророк говорить: «Викопав яму і сам упав у неї».

Ще є трохи часу, і є ще засіб для спасіння, лише послухайте і прийміть, а якщо не послухаєтеся, то Господь Сильний зламати вашу впертість і гордість. Але краще було б, якби чоловік сам добровільно принизився за прикладом царя Йосафата. Коли зацарював цар Йосафат, то спочатку ходив дорогами батька свого Давида, тобто був справедливим до всіх народів, що населяли його царство, а саме: видав рівний для всіх закон, вибрав і поставив по всьому царству людей справедливих, які боялися Бога і дотримувалися заповідей Його, щоб вони навчали народ закону Божого, маючи при собі книгу **З а к о н у Б о ж о г о**; і, справді, тоді в його царстві був порядок, і всі любили його, а інші сусідні царства боялися нападати на нього. «І людина, будучи в честі, не розуміє, що вона зрівнялася з тваринами і уподібнюється їм» (Пс 48,13). Так сталося і з царем Йосафатом, і не тільки з ним, але такі випадки трапляються з усіма правителями землі до сьогодні. Поріднився цар Йосафат з іншим сусіднім царем Ахавом, що був недостойним, у його царстві був безлад, подібно сьогоднішньому. А ви знаєте, що зло особливо причепливе: як поріднився цар із недобрим і нечесним колегою, так поріднилися і всі його слуги, і зло почало поширюватися по всьому царству Йосафата. **З а в а ж т е**, що тоді теж було багато народностей, тобто національностей, бо євреї завоювали тоді сім народів. Бог є вічним і незмінним, і оселя Його постійно знаходиться в особливо вибраних чоловіках, служителях Божих до сьогодні. За днів царя Йосафата був слуга Божий, як тоді називали,

прозорливець Іиуй, він мав відкриті очі і бачив усе, що відбувалося, а оскільки бачив, то не міг мовчати, бо він був слугою не світу цього, а Бога, тобто Духа. Слуги Божі до сьогодні що бачать і знають, те мусять говорити правителям народним, тому що слуги Божі дають звіт перед Богом, Отцем Небесним. Слуг же Божих не любили і не люблять до сьогодні, але ми любимо і викриваємо світ грішний. І позаяк на ту пору не був ще так поширений друк, як сьогодні, то слуга Божий Іиуй виступив назустріч Царю Йосафатові, що повертався з недоброї путі, і сказав: «Чи пасувало тобі допомагати нечестивцеві і любити ненависників Господа? За це на тебе гнів від лиця Господнього». **З а у в а ж т е**, що багаті, розкішні, горді і всі, що гнітять бідний трудящий люд, це ті, хто ненавидить Господа; а правителі лише їм і допомагають. Цар Йосафат вислухав слова слуги Божого, прийняв у серце, обдумав, що недобре робив, порвав усі пакти, договори і союзи з нечестям, а взявся за влаштування порядку всередині своєї країни і навертав усіх людей, аби покинули пиху і гордість, а наслідували смиренних і лагідних, дав розумним право, а нерозумним і непокірним палку. Поставив справедливих суддів по всьому своєму царству і сказав їм: «Зважайте, що ви робите – ви творите не суд людський, але суд Господа, і Бог із вами в справі суду. Отже, нехай буде страх Господній на вас: дійте обачно, тому що немає у Господа, Бога нашого, неправди, ні упередженості, ні хабарництва» (Див.: 2 Пар 19,1-8). Після таких справедливих і законних добросовісних розпоряджень деякі народи бралися воювати з царем Йосафатом. Тоді цар ще кращим став для народу свого, тобто для всіх народностей царства свого: оголосив піст у всьому своєму царстві, тобто прощення, відпущення на свободу, ділення хліба з голодним, одягнення нагого, введення в дім безпритульного і будь-яку іншу добродієність – це є встановлений Богом вічний **п і с т**. За такі законні, справедливі і чесотні постанови і розпорядження всі народи, що населяли царство Йосафата, стали любити царя і допомагати йому у всіх ділах зі щирим серцем. Хоч і спалахнула війна, то все-таки цар Йосафат зі своїм дружнім народом перемиг, бо Господь був із ними. Ось це є долиною царя Йосафата, він послухав служителя Божого й опустився з висоти на низ, тобто в долину, і Господь благословив таку долину, низ, приниження. І долина Йосафата названа долиною благословіння до сьогодні. Я, що бачив і бачу гнів Божий, який іде на всі народи, що не

пізнали Бога, попереджаю: зупиніться на шляхах ваших, обдумайте, що ви робите? Не в ювілеях ваших і не в святкуваннях, і не в святощах ваших Господь. А живе Бог у простих, смиренних і лагідних серцях тих, що підневільні, беззахисні у ярмах, у тих, що несуть непосильні тягарі. Таких звільніть, то буде Бог із вами, і допоможе Він вам у будь-яких ваших справах, і визволить Він вас від лих, що незабаром настануть.

Ще звертаюся з моїм проханням до всіх, а надто до вас, що називаєте себе віруючими – баптисто-євангелістів і адвентистів: не забороняйте підвідомчим вам членам читати різні видання, журнали і газети, як це ви, деякі проповідники, робите. З цього вже видно, що ви хочете в темноті тримати підневільні вам невинні душі, ви невдовзі дасте звіт перед Всевидячим Богом, і буде вам сором і ганьба. Подумайте, проповідники, що ви проповідуєте: ви все збираєтеся відлетіти на небо з усіма тими, хто вас слухає? А хто ж буде очищати землю? Цього ви, проповідники, не бажаєте, бо чистильнику треба бути забрудненому, поки він що очистить? Адже ви звикли язиком вашим ходити по небесах і ще прагнете з ногами влізти на небо. Беріться хоча б головою увійти на небо, і то буде добре. Не розумієте Писань, ні сили Божої, а подумайте: скількох невинних людей ви ввели в оману, ви дасте звіт перед Богом і Господом Неба і землі. Попереджаю вас: одумайтеся і покайтеся, розпитайте старців давніх, а також Ісуса Христа й учнів Його, оскільки Вони всі – свідки Єдиного Істинного Бога, і я, як найменший, наслідую діла їхні.

Нехай допоможе нам Господь, Бог наш, пізнати дорогу Його, і нехай благословить Він нас іти Його путтю і світити всім, хто перебуває в темряві, і нехай врозумить Господь правителів країни цієї, і нехай збереже Він від усіх прийдешніх нещасть, і ми будемо Його славити як Бога Отця і Сина, і Святого Духа. Амінь.

Редактор і видавець Стефан Бохонюк

Нова правдива дорога життя

Нехай читач розуміє!

Навіщо бунтуються народи і люди замишляють марне? Повстають царі землі, і князі змовляються разом проти Господа і проти Христа Його (Пс 2,1-2)

Любий читачу! Зверни увагу на ці слова Пророка Божого Давида, зрозумій їх і подивися, що робиться сьогодні у світі; тоді, можливо, в тебе з'явиться віра в Пророків і ти забажаєш читати пророцтва, тобто книги Святого Письма, а якщо будеш вивчати їх уважно, то я впевнений, що ти пізнаєш істину і скажеш: «Бог є, був і буде». Тоді ти не залишишся нерозумним, а станеш розумним за подобою Божою.

Усі народи стривожилися, заметушилися, не знаючи що робити. Кожне плем'я та народ хоче жити окремо, відокремлюється, силкується бути чимось. Їхні царі, тобто правителі, і князі-виконавці збираються, радяться всі разом проти Бога і проти Ісуса Христа. Бог є любов, а подивіться на ці всілякі з'їзди, конференції і тому подібне – чи є там між їхніми учасниками любов? Правду кажучи, – ні. На словах немовби є любов, але в серцях панує і ворожнеча, і ненависть, і всяке зло, а от добро і любов ми бачимо лише на паперах. Якщо ж ми придивимося до життя народів, то добра і любові у них на ділі теж не побачимо – ось у цьому-то і біда. Навіть страшно подумати, до чого воно може призвести. А птахи небесні (міністри закордонних справ усіх царств) усе літають, збурюють повітря, але все те без користі. Всі ж народні правителі неначе взяли за щось нове, проте від старого ніяк не відірвуться: все вишуковують боржників, винуватців та зачинателів; а того, що всі винні – не визнають. Якщо починати нове, то потрібно відкинути все старе, що стало непридатним. Заповіді Божі, засновані на істині, правді і любові - на всі віки. Ось тому я прошу і благаю всіх, хто хоче жити, покиньте старе: ворожнечу, ненависть, заздрість, поготів зарозумілість і гордість, усілякі розділення й обмеження, й усяке зло. Натомість, прийміть у ваше серце і думки любов, правду, суд, милість, довготерпіння, братерство і злагоду, хоч би якої статі, класу і національності ви були; і будуйте Нове царство

Боже, тобто Добро, за вченням Христа Ісуса. Будуйте його саме там, де ви живете. Не зважайте на те, чи корінний ви житель, чи емігрант, знайте: всі ми - мандрівники і чужинці на землі, як і всі отці наші. Знайте, що час іде, і земне життя наше проходить, але правда – вічна, і той вічний, хто правду творить. Навчіться робити добро, то добро і буде, не звертайте уваги на більшість і починайте робити добро самі, бо трудівник першим вкусить плід від праці своєї, лишень сміливо візьміться за добре діло – це є виконання Закону Божого. Праця ваша не буде марною.

Чимало людей уже бачить, що цей несправедливий світ, а саме: система неправильного управління, уже добігає кінця. Написано: «І в дні тих царств Бог Небесний воздвигне царство, яке повіки не зруйнується, і царство це не буде передане іншому народові; воно скрушить і зруйнує всі царства, а саме буде стояти вічно» (Дан 2,44). Бог хоче, щоб усі люди скрізь покалися, тобто навчилися робити добро – тоді буде Царство Боже, тобто Добро, до якого всі прийдуть. Згідно з планом Божим, тобто за Писанням, Слово Правди вб'є всяке нечестя, але це побачать (пізнають) усі, хто вірить в Ісуса Христа і дотримується Заповідей Божих. Отже, Бог хоче, щоб усі люди врятувалися й отримали життя вічне. Також і я, як Його служитель, закликаю, нагадую, проголошую, благовіщу, говорю, пишу і прошу всіх без винятку: приєднуйтесь до Божого Царства, хоч ким би ви були та де б ви жили. Вливайтесь в ряди Божих служителів, не чекаючи паперового підтвердження, бо Він – Всюдисущий. Його служитель – той, хто любить правду і суд і ненавидить беззаконня. Ми, служителі Божі, маємо владу, тобто право від Бога, повсюди та всім говорити правду Його, незважаючи на те, що правителі світу цього нам не дозволяють це робити, як і не дозволяли слугам Його раніше. Запитували в Ісуса Христа: «Якою владою Ти це робиш?»

Ми живемо саме тоді, коли всі наміри, передбачення і пророцтва Божі виконуються на наших очах. Ми живемо з надією, що все беззаконня і безчестя винищаться і вже знищується. Наприклад, жодні договори не виконуються в повному обсязі, вони порушуються і руйнуються, а ті, хто їх укладав – осоромлюються. Де ж їхня мудрість? Загублена, бо вони надумали пригнічувати народ Божий. Не думайте, що народ Божий – це той, хто називає себе Божим, ні. Народ Божий – це ті, що чесно і справедливо трудяться своїми руками, не їдять дарма хліба і постійно із

зітханням промовляють: «Господи, коли ж закінчиться це беззаконня?». Нині – час скорбот, тому особливо зараз праведній душі потрібно уважно дивитись і стійко переносити всі скорботи, тяготи, несправедливість та образи, як і написано: «Багато скорбот у праведника, та від усіх них визволить його Господь» (Пс 33,20).

Під час цих скорбот «Багато хто очиститься, убіліться і переплавлений буде через спокуси...» (Дан 12,10). Багатьом покажуть шлях правильного та вічного життя: «І... будуть сяяти як світила...» (Дан 12:3). Багато хто буде зарахований до духів праведників, що досягнули досконалості, буде долучений до Церкви первородних на небесах, чії імена будуть уписані в Книгу Життя на віки вічні, і будуть вони царювати з Христом на землі. Здійсниться те, що сказав нам наш Спаситель і Господь, Ісус Христос: «... де Я, там і слуга Мій буде» (Ін 12:26). Де ж місце Христа Ісуса? Ось відповідь: «У смиренному та скорботному серці людини і в думках її». А де ж місце служителя Господнього Христового? Також там. Наприклад, ти заблукав у непрохідному нескінченному лісі, багато днів ти блукав у ньому; що в тебе було – ти все спожив і зносив; харчувався ти абичим, тільки б наповнити свій шунок, і, зрештою, не стало й того – ось і доводиться тобі помирати від голоду і холоду. Аж раптом знаходиться чоловік, що тебе підкріплює, вказує дорогу, направляє і виводить тебе на путь, рятуючи тебе від смерті. На той момент окрім слів у тебе нічого більше немає, тому ти кажеш: «Дякую». Проте цього замало. Ось ти вже вийшов із лісу - з твого блукання. Маєш їжу й одяг. Чим же ти повинен заплатити Тому Чоловікові? Скажи Йому, адже Він чує тебе, хоча ти Його не бачиш, Він поблизу тебе, Він – у серці твоєму та в думках твоїх. Скажи Йому: «Яйдуза Тобою, і робитимуте, що Тивчинив мені. Я прославлятиму Тебе, я хвалитимуся Тобою завжди, скрізь і всюди, щоб Тебе знайшли ті, хто Тебе шукає. Я плакатиму за Тобою зі всіма, хто плаче. Я радітиму Тобі зі всіма, хто радіє, тому що лише Ти вказав мені путь життя, путь спасіння і вічності, за що я і прославлятиму Тебе між народами доти, доки житиму. Я робитиму це усією моєю свідомістю і сутністю, особливо – устами, які Ти мені дав, щоб я тебе прославляв. Ти – в моєму серці та в моїх думках, ніщо земне, тимчасове, не привабить і не спокусить мене: все це я вважаю сміттям порівняно з Тобою. Я – Твоя оселя, а Ти – мій Бог. Я бачу Тебе, Царя мого, у всій красі, я бачу землю віддалену. Я бачу народ, котрому Ти

дав уста чисті, і він Тебе прославляє в істині та правоті. Я бачу, що мале Твоє стадо наповнить всю землю і Ти царюватимеш на віки вічні. Ти – Світло моє. Дозволь мені хвалитися Тобою до кінця».

Отже, Христос живе на висоті небес у неприступному світлі і в смиренному та скорботному серці людини, а не на небі, як учать баптисто-евангелісти й адвентисти, говорячи, що Христос скоро прийде за ними та візьме їх на небо, чого ніколи не буде, бо плоть і кров не успадкують Царства Небесного, а лише Дух. Це є правдиво, не хибно. Я пишу це без звинувачення і докору, а виявляю та нагадую: зверніться до Бога через Ісуса Христа, тоді ви зустрінетеся з Ним у душі, а написано «в повітрі». Знайте, що Бога ніхто ніколи не бачив і бачити не може. Пророк Давид говорить: «Повсякчас бачу (розумію – С.Б.) я Господа перед собою, бо Він праворуч мене, і я не захитаюся» (Пс 15,8). Потрібно робити добро, то і буде добро, тому що Бог – не матеріальний. Немає подібного до Нього. «До кого уподібните Мене і з ким порівняєте, і з ким звірите, щоб ми були подібні?» (Іс 46,5).

Одне слово, хай скільки б ми Його славили, Він є ще більш достойним, бо Він – безмірний та недослідимий, тому ми тільки тоді Бога пізнаємо, коли Його Заповідей дотримуємося.

Багато проповідників із течії баптисто-евангелістів та адвентистів виступають проти того, щоб я про них писав. І ви пишійте про мене, я не буду проти і не погрожуватиму вам, як деякі з вас. Я думаю, ви маєте знати, що повинна бути духовна боротьба (слово – меч обосічний), і той, хто переможе, той і залишиться правий. Знайте, що блискавки освітлюють Землю, і правду потрібно говорити привселюдно, бо тепер багато хто її шукає; і нічого ніде не приховається, все виявиться. Я і зараз підтверджую, що ви – проповідники, говорите неправду, бо проповідуете тільки для того, щоб вам побільше дали, бо вас багато і вам ні з чого жити, а працювати фізично ви не хочете. Я неодноразово бував на ваших зібраннях і жодного разу не чув проповідей про Царство Боже. Ви постійно розповідаєте завчені вами вірші, навіть не розуміючи їхнього значення і сенсу.

Проповідники, я прошу вас, прочитайте ті місця, які я вкажу, і подумайте, чи так ви вчиняєте та вчите, як учили ці, починаючи від Івана Хрестителя: «...Покайтеся, наблизилось бо Царство Небесне» (Мф 3,2), Ісус Христос почав проповідувати й говорити: «Покайтеся,

наблизилося бо Царство Небесне» (Мф 4,17, див. також: Мк 1,15; Лк 4,43; Лк 8,1, 17,20-27, 19,11). Апостоли проповідували, кажучи, що наблизилося Царство Небесне (Мф 10,7; Лк 9,2). Учні Христові думали, що це час встановлення Царства Божого (Див.: Лк 24,21-25; Дан 4,22, Діян 8,12; 28,23; 31). Фарисеї питали Ісуса про Царство Боже (див.: Лк 17,20.30; Лк 16,14-18; Мф 6,10.33; Мк 10,10-30; Лк 12,31-82, 18,16-17, 24,25-29; Як 2,5).

Тільки розумійте, що Царство Боже – всередині нас, тобто в серці нашому і в думках наших, тому я ще раз прошу і нагадую вам: перестаньте дивитися ввєрх на небо, у повітряний простір – там ви нічого не побачите, не зрозумієте, і тим не врятуєте ні себе, ні інших. Заглядайте постійно всередину себе, у своє серце і у свої думки – там ви знайдете місце для Бога, і являтимете собою лице Бога – це буде істинно і не хибно. І всі ми з'єднаємося воєдино під одною Головою, Христом, і тоді прийде Царство Боже, і буде виконуватися воля Божа і на землі, як на небі.

Подумайте добре про Сина Людського, бо що було з Ним, те буде і з Його слугами. Тепер такий період часу, що, хто гнівається даремно на брата свого, той і є людиновбивця. Навіщо ж ви, проповідники, гніваєтеся на мене, говорите, що в мені живе біс, тобто нечистий дух, і що я - брехливий пророк? Якби я був таким, то був би я з вами заодно, тоді ми були б із вами однодумцями. Але, вочевидь, істина в тому, що я не такий, як ви говорите. У мені біса немає, а виконую я волю Отця мого Небесного, бо народжений від Нього. А ви всі народилися один від одного і крадете Слова Божі один в одного, щоб інших убивати. Тому й сказано: «Всі, скільки їх проходило переді Мною, є злодії й розбійники...» (Ін 10,8). Нехай читач розуміє! Ви ж і є хвостом, а з'явилися ви наприкінці падіння язичницьких царств. Подумайте про це добре і покайтеся; можливо, Господь і помилує вас, бо ви ввели в оману багатьох.

На закінчення я прошу геть усіх: читайте Біблію. Читайте і розумійте, тоді не будете засоромлені. Ви побачите те, що не бачили, і почуєте те, що ви не чули. Бо сказано: «Слухайте, глухі, й дивіться, сліпі, щоб бачити» (Іс 42,18). Коли ви хоча б подумаєте про Бога і почнете визнавати за істину Його Слово, тобто Його вічні Заповіді, то вам засяє інше світло, Світло від Світла, бо написано: «Закон Твій – світильник для ніг моїх...» (Пс 118,105). «Господь – Просвітлення моє» (Пс 26,1). І це

ж Слово стало плоттю, і сказано: «... Я – Світло для світу; хто піде вслід за Мною, той не ходитиме в темряві, а матиме світло життя» (Ін 8,12). Подивіться-но, читачі, тепер у світ – яка темрява настала через те, що ви відкинули Слово Боже. Але цьому і належить бути, бо сказано: «... як без очей, ходимо навпомацки ...» (Іс 59,10). У теперішній час, коли увесь світ хворий, - усім нам потрібно звернутися до Христа Ісуса. Він зцілить, Він – наш правдивий лікар, а я – Його свідок, бо і я був сліпий 38 років, і не тільки сліпий, а й глухий та кульгавий. І Він, Добрий Пастир і Лікар, Сам знайшов мене, бо написано: «... Я сам знайду овець Моїх і огляну їх» (Єз 34,11). Хто тільки навернеться до Нього, той скаже і засвідчить, що я говорю правду. І я вірю, що відтепер земля наповнятиметься віданням, як води наповнюють море, бо прийшов час.

Нехай благословить Господь усіх тих, хто любить явлення Його; нехай укріпить і утвердить тих, хто сумнівається; і нехай допоможе Він слугам Своїм зі всією сміливістю говорити Слово Його для спасіння багатьох. Нехай буде Він з нами на віки вічні. Амінь.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

Волай голосно, не стримуйся; піднеси голос твій, подібно до труби, і вкажи народу Моему на беззаконня його, і дому Якова – на гріхи його (Іс 58,1)

Ми знаємо, що всі служителі Божі провіщали всі події, які ставалися і стаються на землі до сьогодні, і тим застерігали народи від нещастя. Лиха ж приходять на землю тоді, коли люди відступають від **Закону** і чинять беззаконня, і видають закони, але не за духом Божим. Якщо ми уважно придивимося і прислухаємося до того, що тепер усюди твориться, і якщо хоча б трохи любимо Закон Правди, Добрий, Духовний і вічний, то побачимо, тобто зрозуміємо, що більше беззаконня вже не може бути, як тепер є. Бачити ж можна тільки через Закон, тобто за посередництвом Закону, бо написано: «Але я не пізнав гріх (або беззаконня) інакше, як через закон» (Рим 7,7). Значить: **Законом пізнається гріх**. У теперішній же час з'явилося багато лжевчителів, лжехристів і лжепророків, як, до прикладу, проповідники баптисто-євангелістів навчають, що Закону Божого не треба дотримуватися, кажучи, що нещасний той чоловік, який намагається виконати Закон Божий. Питаю: чи можна так говорити тому, хто називає себе новим творінням і служителем Христовим? Якщо Сам Господь наш Ісус Христос зауважує: «Не думайте, що Я прийшов порушити Закон або Пророків: не порушити прийшов Я, а виконати» (Мф 5,17). Той самий Дух Христовий через Давида, раба Свого, говорить: «Я бажаю виконати волю Твою, Боже мій, і закон Твій у серці моїм» (Пс 39,9, а також: 36,31; 19,8-9; 110,7-10 і 118 псалом прошу прочитати весь, варто прочитати і Єр 9,13-16; 23,23-40; 31,31-38; Єз 36,23-38; Мф 19,17-19; 22,37-40; Мк 12,29-34; Лк 4,16-31; 10,27-29; Ін 14,15; 15,10; 17,14-17; Діян 13,14.27.42.44; 16,13; 17,2; 18,4; Як 2,10-12; 2 Пет 2,21; 3,16-17; 1 Ін 2,3-11; 4,17; 5,1-3; 2 Ін 1-7; Рим 2,12-29; 7; 8,1-10; 1 Кор 7,19; Євр 4,9; Одкр 12,17; 14,12; 22,14 і багато ще можна вказати місць зі Святого Письма, що ті, хто вірять Богу, виконували і виконують

Його Святий Закон, тобто **Десять Заповідей**, бо вірою утверджується Закон (Див.: Рим 3,31). А не так, як ці вище згадані брехливі проповідники навчають не дотримуватися Закону Божого і пишуть мені в листі, що я їх злословлю в моїх брошурах у номерах 1, 2, 3 і 4. Настала пора виконатися всьому написаному в Законі і Пророках. Закінчується доба язичників. Настали дні злиття Духа Святого на всяку плоть. Настали дні і той самий час, коли Господь повертає полон Юди і Єрусалима і збирає всі народи в долину Йосафата, щоб чинити над ними суд праведний і воздати кожному за ділами його.

Я, раб Ісуса Христа Господа нашого, на основі Євангелія від Івана 16,8-12 і 2 послання до Тимофія святого Апостола Павла 4,1-5 пишу це і прошу всіх: покайтеся і віруйте у вічне Євангеліє Боже (тобто благовість Божу), бо наблизилося Царство Боже. Я не злословлю, а прошу: «Звертайтеся до Закону й Одкровення. Якщо вони не говорять, як це слово, то немає у них світла» (Іс 8,20). Тому що «Споконвіку було Слово, і Слово було у Бога, і Слово було Бог» (Ін 1,1); «І Слово стало плоттю, і вселилося між нами, повне благодаті й істини» (Ін 1,14). Пророк Ісаї говорить: «Послухайте Мене ті, що знають правду, народ, у якого в серці закон Мій! Не бійтеся ганьби від людей, і лихослів'я їх не страшиться. Бо, як одяг, з'їсть їх міль і, як вовну, з'їсть їх черва; а правда Моя перебуватиме повік, і спасіння Моє – у роди родів» (Іс 51,7-8).

Бог нас закликає, щоб ми говорили голосно і піднесли голос, подібно до труби, і вказали народу Його на беззаконня його і на гріхи його. То я прошу всіх, хто любить Бога-Правду: допомагайте говорити голосніше, долучіться до Бога, щоб здійняти голос, хто і як, і чим може, всюди і скрізь, аби голос цей пройшов через усю землю – вниз і вгору, це святий обов'язок усіх, хто боїться Бога, оскільки час не зволікає. Поглянь, друже-читачу, що тепер робиться? Дуже рідко можна зустріти сімейство, що жило б у мирі, згоді і любові; і не тільки родину, але подружжя складно зустріти, що жило б, як закон велить. А чому? Та тому, що ніхто цього не вчить, а вчать і роблять лишень формально і буквально. Ми живемо в Європі, і всі ці царства йменують себе Християнами, назва-то хороша, тому що взята від імені Христа, але придивімося до діла, тобто до життя: чи є тут життя Христове? Та сказати треба правду, що ні. А все йде проти Христа. Тільки слова Христові і форма зовнішня, а дух противний, тобто

сатанинський, диявольський. Тому я звертаюся з моїм щирим проханням до всіх пастирів, наставників, урядників, учителів, проповідників, благовісників, що називають себе християнами: подумайте хоча б про Христа Ісуса, Спасителя всіх (смирених і сокрушених, перебуваючих у гробах і в темнищах). У вас лежать для форми в церквах, у костелах, у кірхах, у молитвених домах і у ваших приміщеннях книги Святого Письма, тобто Біблії, загляньте в ті книги і розважте, чи так ви поводитеся, як у тих книгах написано, і якщо не так чините, то прошу вас: учіться робити так, як навчали пророки, навчав і діяв Господь наш, Ісус Христос, і Його учні, позаяк я добре знаю і бачу, що поводитеся не відповідно істині, тобто не за духом Христовим, бо саме по собі нічого і ніколи не прийде, а потрібно нам кожному самому з собою боротися, щоб перемогти в собі гріх, тоді лише можемо й іншим указати.

Написано: «Отже, як Христос постраждав за нас тілом, так і ви озбройтеся тією самою думкою; бо хто страждає тілом, перестає грішити, щоб решту часу життя в тілі жити вже не за людськими похотями, а за волею Божою» (1Пет 4,1-2), тобто згідно із Заповідями Його. Отож, друзі, якщо ми читатимемо книги Святого Письма і розумітимемо, і хвалитимемося не лицем своїм, а серцем смиренным і духом сокрушеним, то у такий спосіб зможемо прийти до Христа, тобто уподібнитися Йому, зрозуміємо, який Він є. Але не десь високо, а в собі самих!

Пророк Давид говорить: «Стривожилися народи, захиталися царства: [Всевишній] подав голос Свій, і похитнулася земля» (Пс 45,7), а Ісус Христос мовить: «[...] на землі туга народів від раптового шуму морського і збурення» (Лк 21,25). Я навів лише ці два вірші тому, що багато вчителів нас звинувачують, кажучи, що необхідно розуміти Святе Письмо буквально. Дорогий читачу, хіба земля похитнулася? Чи Ісус Христос мав цікавість до моря? Подумай. А адвентисти сьомого дня навчають, що Святе Письмо все треба розуміти буквально. Вони глибоко помиляються. Давид говорить: «Хоч захиталася земля і всі, що живуть на ній, Я утверджу стовпи її» (Пс 74,4). Хто був стовпами? Чи не учні Христові?! Як же тут розуміти буквально? Це лишень лжевчителі розуміють буквально. Наприклад, Пророк Ісаїя мовить: «І буде в останні дні, гора дому Господнього буде поставлена у главу гір і підніметься над пагорбами, і потечуть до неї усі народи» (Іс 2,2). Хіба тут потрібно

розуміти буквально? Подумайте над цим гаразд, адвентисти, і покайтеся, оскільки будете засоромлені.

Візьмімо декілька місць із Нового Заповіту: «Горе ж вагітним і матерям-годувальницям у ті дні!» (Мф 24,19). Хіба Ісус Христос звертався до вагітних жінок і грудних немовлят? Подумайте над цим ви, що вивчили букву. Ще: «І поставить овець праворуч Себе, а козлів – ліворуч» (Мф 25,33). Подумайте, проповідники різних сект, ви розповідаєте, що Святе Письмо розуміти необхідно буквально. Чи не помиляєтеся ви? Скажу вам правду в Господі, що вельми помиляєтеся й обманюєтеся, не розуміючи Писань! А подумайте, скількох ви грудних немовлят ввели в оману вашими вченнями, розкайтеся у ваших вчинках, поки ще є час, бо його не буде.

Дехто, а саме: Д. Бузяк із Варшави, своїм листом від 27.X.1926 року просить мене з докором дати йому ясну відповідь на деякі місця мого видання, а конкретніше: з 1-го номера про хвіст, про закон Божий, про лжепророків і лжехриста, і про захоплення якихось учнів, з 2-го номера пункт останній до слів: «бо все, що падає згори, розсипається», з 3-го номера про ближнього, з 4-го номера про засудження мене за виконання волі, заповідей чи закону Божого і щодо їжі. Відповідаю: «Цьому я не противаюся, але молю Бога, Отця мого Небесного, щоб Він благоволив відкрити таємницю Своєї волі (тобто Заповідей чи Закону Свого) всім людям на всій землі». Відповідаю. У 1-му номері «хвіст» – це остання частина тіла звіра, потрібно розуміти, якого звіра, прочитай: Ісаї 9,14-16. Голова – це початок звіра. Святий Апостол Павло сказав: «Бо я знаю, що після відходу мого прийдуть до вас люті вовки, які не щадитимуть стада; та і з вас самих постануть люди, які говоритимуть неправдиво, щоб повести учнів за собою. А тому пильнуйте, пам'ятаючи, що я три роки день і ніч безперестанно зі сльозами навчав кожного з вас» (Діян 20,29-31). Пояснення: після відходу Апостолів у путь усїєї землі (Див.: 3 Цар 2,2) до керування Церквою поступово почали вступати люди старшого віку і знатні – це голова, і поступово відступали від Закону Божого, і так дійшло до наших днів. Тепер беруться керувати Церквою люди, не вибрані Богом (про те, якими є вибрані, йдеться у книзі Рим 8,28-31). Не вибрані Богом не розуміють не тільки духовно, але навіть буквально не розуміють, а взялися вчити інших, самі ж не розуміючи нічого, як і сказав нам наш співробітник – вибраний Божий святий

Апостол Павло: «бажаючи бути законовчителями, але не розуміють ні того, про що говорять, ні того, що стверджують» (1 Тим 1,7 до 20-го вірша). А погляньмо, друзі, тепер усюди: скільки різних проповідників, благовісників, біблійних працівників, книгорозповсюджувачів і різних інших обманників приховується під прапором Христа Ісуса, показують із себе ангельські обличчя, щоб потягнути за собою щонайбільше людей і вже захопили велику кількість простодушних (Див.: 2 Кор 11,13-15; 2 Тим 3,13-17). Чи це не хвіст, лжепророки, лжехристи і т. ін.? **Істинно, тобто кажу правду в Господі.**

Відповідаю щодо 2-го номера. «Гора» або «висота» – це гордість диявольська. А подивіться, як вивищується і пишається багато людей своїми знаннями, вони впадуть і розсиплються. Апостол святий Яків сказав: «Нехай хвалиться брат смиренний своєю висотою, а багатий – смиренням своїм [...]» (Як 1,9-10). Ще Він сказав: «Браття мої, не багато хто ставайте учителями, знаючи, що ми підпадемо під більший осуд» (Як 3,1). Відповідаю на номер 3-й про ближнього, прочитай Євангеліє про милосердного Самарянина, а також Матвія 5,47.

Відповідь на номер 4-й щодо суботи читай на 1 сторінці цього номера. Знайте, що свідоцтво двох людей істинне. Спасіння у Христі Ісусі, Господеві нашому. Законом же пізнається гріх у всі роди. Якщо ж не буде закону, то не буде і гріха, розумій, що говорю. Відносно суботи я прошу ще прочитати книги Пророків: Ісаї 56,58 і 66,22-24; Єремії 17,19-27; Єзекиїля 20 главу всю. Про їжу прочитай і зрозумій Римлянам усю 14 главу.

На завершення я всіх прошу і молю: визнайте за істину Закон Божий, тоді будете спасенні Спасителем Ісусом Христом. Він не порушив, а утвердив і прославив Закон Своєю Святою Кров'ю, пролитою на Голгофському Хресті. Нехай благословить Господь Бог усіх, хто роздумує про Закон Божий і дотримується Його. Нехай збере Він нас з усіх сторін і об'єднає нас Своїм Святим Духом і скріпить нас Своєю невимовною любов'ю на славу Його. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

Горе світові від спокус, бо потрібно, щоб прийшли спокуси; але горе такій людині, через яку спокуса приходить (Мф 18,7)

Сердечний читачу і слухачу! Ми живемо саме в такий час, що можемо бачити спокуси, які проходять, бо вони, особливо тепер, швидко проходять. Доба спокус добігає кінця. За визначенням Вічно живого Бога спокусам необхідно прийти для того, щоб записати їх у Світову історію, присоромити і зганьбити тих, що вигадують і чинять різноманітні зваби, і щоб у прийдешньому справедливому віці вони не повторювалися, бо у майбутньому віці правителі, судді і весь народ будуть праведні (Див.: Іс 32,1-20).

До 1914 року спокуси приходили повільно, так що простим неосвіченим людям їх помітити було складно. Це були дні язичницьких царств (тобто язичницьких повелінь), люди підкорялися сліпо і беззаперечно. Світова війна почала поступово відкривати неправду, і тепер народи не слухають словесних повелінь, а зважають на діла повелителів, **що є істинно**. «**За плодами їхніми пізнаєте їх**» (Мф 7,16). Час летить швидко і безповоротно, на місце одних правителів приходять інші. І що ж? Замість того, щоб робити краще, роблять гірше. Дивись з одного боку і дивуєшся! Поглянеш з іншого боку і скріплюєшся у вірі, що Бог праведний і суди Його істинні, бо все з точністю виконується... Бачити ж і розуміти це може тільки той, хто вірує в Бога; а вірує в Бога той, хто любить і дотримується Його Святого Закону, тобто Десяти Заповідей Божих, спостерігаючи за своїми путями і досліджуючи Святе Письмо. Святе Письмо – це план Божий. Без цього плану Божого нікому не можна йти, тому що заблукає. Доба блукань завершується, тому я переконливо прошу всіх Можновладців, Путівників, Будівничих, Сіячів, Садівників, Віяльників, Ведучих, Законодавців, Законотворців, Охоронців Порядку, Пастирів, Учителів, Проповідників і Благовісників: візьміть у ваші руки, у ваше серце і думки **план Божий**; так візьміть, як узяв Єдиний Великий Цар царів і Господь пануючих Ісус Христос, і скажіть: «Я бажаю

виконати волю Твою, Боже мій, і закон Твій у серці моїм» (Пс 39,9). Він Сам показав приклад нам Собою. Кого ж нам ще чекати?.. Подивіться сюди: на Мойсеєвому сідалищі сіли книжники і фарисеї. Тож, усе, що вони велять вам – дотримуйтеся і робіть, за ділами ж їхніми не чиніть, оскільки вони говорять, але не роблять (Див.: Мф 23,23). Справді, Мойсей був наймудріший і найлагідніший чоловік на землі у той час, коли Бог Господь доручив вивести йому народ Якова чи Ізраїлю із землі єгипетської. І то він зразу не міг, доки не настраждався; у стражданні отримав навик до послуху, тоді Сам Бог йому явився, і він, маючи силу терпіння, вивів народ Ізраїлю з Єгипту. Так і в цей час Сам Бог з'являється не всьому народові, а нам, свідкам Його (Див.: Діян 10,40-41). Ще написано: «Віруйте в Бога і в Мене віруйте» (Ін 14,1), ще: «Хто має заповіді Мої і дотримується їх, той любить Мене; а хто любить Мене, того полюбить Отець Мій; і Я полюблю його і явлюся йому Сам» (Ін 14,21). Тепер і є горе світові від спокус з усіх боків. Із боку цивільної влади горе, тому що немає суду і справедливості. Наприклад: людину судять за провину явну на 5 місяців тюрми, вона звертається з проханням до освіченого чоловіка, так званого присяжного повіреного, той відповідає їй: «А свідків ти можеш знайти, то справу твою виграєш». Людина старається щосили знайти свідків, що тепер не складно, позаяк серед простого народу склалася сьогодні така приказка: «Виручити з біди чоловіка не гріх». Отож, лжесвідки присягають, і суд винного звільняє, і злочини поширюються за злочинами.

З боку так званої духовної влади горе світу від спокус: навчають, аби миряни були милосердними, стриманими і т. ін., а самі деруть як тільки можуть із найбільш владних людей. Хто ж слухатиме ваших слів, коли ви приклади показуєте грабіжницькі. Але це все ще не так дивно, бо вони читають і не розуміють книг Святого Письма, а женуть усіх після смерті в царство Небесне, а самі хочуть тут, на землі, царювати. За ділами їхніми буде їм, і деяким уже є.

З боку ж так званих нових різних євангельських християн горе світові від спокус. Наприклад: баптисти-євангелисти навчають: «Віруй у Христа, то скоро на небо підеш, і Закону Божого не треба дотримуватися». А Христос скаже: «Я ніколи не знав вас, відійдіть від Мене, хто чинить беззаконня» (Мф 7,23). Адвентисти сьомого дня навчають: «Якщо не будеш знати буквального змісту Святого Письма і якщо не

будеш давати десятої частини від усього, що маєш, то не підеш на небо; а якщо будеш знати Писання і даси десятку частку, то скоро прийде Господь і всіх адвентистів забере на небо, а земля з усіма іншими людьми згорить, а адвентисти будуть тисячу років жити на небі». Самі ж проповідники адвентистів улаштовують для себе небо і рай тут, на землі, а всіх своїх послідовників обманюють, що скоро відлетять на небо. Хоч із якого боку дивися, то горе світу від спокусу, але буде горе і тому чоловікові, через якого спокуса приходить.

Бог говорить: «Творить правду і суд на землі, борітеся з усілякою беззаконною владою на землі, то хоч життя буде гірким, проте імена ваші будуть записані до Книги Життя на небесах» (Див.: Еф 6,10-13). Та на додачу подивіться, проповідники, на Пророків, Ісуса Христа і на Його Апостолів, яким було їхнє життя? Порівняйте з вашим! Ви, проповідники, роз'їжджаєте у першокласних купе з різною розкішшю, солодощами і навіть із гумовими подушками, бо ви боїтеся не тільки їжі бідняків, але навіть одягу і постелі. Чому ж ви, проповідники, не боїтеся брати гроші у злиденних? Але вживаєте всіх заходів, як би більше виманити для своїх розкошів і роз'їздів по закордонах; а якщо вам не кладуть до вашого рота і кишені, то ви проти таких оголошуєте війну. Ви, проповідники, бачите, що в різних пустельних місцях робиться, в Сахарах і Хівах та інших. Чому ж ви не дивитесь, що робиться на ваших очах, там, де ви живете, чому не викриваєте, не забороняєте, не напучуєте, кого слід, а ще підтримуєте руки беззаконних і хвалитеся, що робите діло Боже? Чому не в'яжете сатани, а очікуєте ангела з неба, а самі збираєтеся незабаром відлетіти на небо, нічого не роблячи?.. Якщо не розкаєтеся, то в пекло полетите, там за ваші діла вам місце (Див.: Іс 14,1-32). Ви, проповідники, намагаєтеся, нібито всіма вашими силами і засобами, вилікувати 440-мільйонне населення Китаю, а я вам, проповідники, раджу від чистого і щирого мого серця взятися за лікування цієї країни, де ми живемо, тому що такого свавілля, безчинства, обману, лиходійства, гордості і всякої підлоти на землі не було, як є в наші дні. Тому священний обов'язок будь-якого розважливого, чесного і справедливого чоловіка влаштовувати правильне загальнолюдське життя в тому місці чи в тій країні, де ми живемо і де нас приймають, а потім і всюди, остільки, оскільки у нас вистачає сил. Ви ж, проповідники, існуєте вже декілька десятків років і прийняті всіма

країнами, а також і цією країною – Польщею. Ви називаєте себе Божими посланцями, апостолами, ангелами, насінням Христа, Тілом Христовим, Церквою Христовою і багатьма іншими належними іменами. Що ж ви хорошого зробили? То я кажу правду в Ім'я Господа нашого Ісуса Христа, що ви, проповідники, є посланцями фальшивими.

Ми знаємо, що Бог послав Своїх слуг чи Пророків до правителів народів, до царів і до багатьох інших, і саме тоді, коли Його Закон спустошували. Наприклад, візьмемо Пророка Божого Єремію, що, очевидно, відмовлявся йти говорити, але йому Господь сказав: «[...] не говори: «Я молодий»; бо до всіх, до кого пошлю тебе, підеш, і все, що повелю тобі, скажеш. Не бійся їх; бо Я з тобою, щоб спасати тебе, сказав Господь» (Єр 1,7-8). Візьмімо Книгу Пророка Йони: він не хотів іти в Ніневію, втікав, Бог із любові Своєї до нього покарав його, і все-таки Йона пішов. Значить: «Кого Я люблю, тих викриваю і караю [...]» (Одкр 3,19). «Так і слово Моє, яке виходить з уст Моїх, – воно не повертається до Мене марним, але виконує те, що Мені угодно, і звершує те, для чого Я послав його» (Іс 55,11). Спаситель наш і Господь Ісус Христос прийшов для того, щоб виконати Закон і Пророків (Див.: Мф 5,17). Для того, щоб «заради правди Своєї возвеличити і прославити закон» (Іс 42,21). Для того, щоб показати Собою віру у вічного Бога, бо сказав: «Віруйте в Бога і в Мене віруйте» (Див.: Ін 14,7). Для того, щоб відкрити нам Собою Бога, Отця нашого Небесного (Див.: Ін 14,8-12). І для того, щоб смертю Своєю нас від смерті звільнити і щоб Собою нам вказати воскресіння і життя (Див.: Ін 11,25). Учням Своїм «дав силу (терпіння і любові – С.Б.) і владу (право чи розум згори – С.Б.) над усіма бісами і зціляти від недуг. І послав їх проповідувати Царство Боже [...]» (Лк 9,1-2). Проповідання Царства Божого – це не є вивчення букви Святого Письма суботніми школами, а вивчення Духу Христового, заснованого на повній досконалій і нелицемірній любові, якої тепер мало є в світі. Для цього я раджу прочитати і зрозуміти послання Галатам 5,22-26.

Бог Господь, вибравши Апостолом Своїм святого Павла, показав йому, скільки він повинен постраждати за Ім'я Його. «Та й усі, хто бажає жити побожно у Христі Ісусі, будуть гнані, лихі ж люди й обманники матимуть успіх у злomu, зводячи інших і себе зводячи» (2 Тим 3,12-13).

Отож, проповідники! Зрозумійте і досліджуйте себе: в якому ви душі? І навчіться жити у Христі, тоді ви дізнаєтеся, що я вас люблю і викриваю, щоб ви навернулися до Бога через Ісуса Христа (тобто подобою, життям Ісуса Христа) і почали нове життя на землі, що створена Творцем для життя людей і всіх інших створінь на віки (Див.: Єр 25,5). Навіщо вам мріяти про те, щоб летіти на небо? Чому ви так турбуєтеся про далекі країни, а найбільше про Китай, аби вилікувати його, турбуйтеся краще і передусім про ту місцевість, де ви живете. Погляньте, що робиться тут у народі? Закон Божий зневажили і тому час Господу діяти (Див.: Пс 118,126). І якщо ви слуги Господні, то через вас має діяти Господь Бог (тобто Святий Дух).

Я розгляну один із законів, що існує в нашій країні, а саме про право спадку на землю рівне для чоловічої і жіночої статі. Такий закон зовсім неприйнятний, бо до основи нищить малі господарства, доводить до сварок, бійок, убивств і до безкінечних бід і судів. Чому ж це так? Тому що у процесі поділу землі на ділянки Бог повелів рабу Своему Мойсею наділяти лише чоловічу статі ділянками землі, і якщо в родині (тобто сімействі) немає мужчин, то в такому випадку наділяти земельними ділянками і жіночу статі на рівних правах із чоловічою (Див.: Числа 27,1-11). Теперішні законодавці випустили цю статтю з уваги, і не лише цю, і повністю відкинули Божі установи, тому цілковитий розвал, горе, стогін і сльози! На кого? На тих, хто змінив постанови Божі. Хто ж мусить про це нагадувати? Слуги Божі повинні розуміти Боже і вказувати. Кому? Правителям і законодавцям! Ви ж, великі проповідники, що живете у Варшаві по сусідству із законодавчими палатами, жодного разу про це не обмовилися, хоча б письмово. «Це, – як ви думаєте, – не наше діло». Чому ж ви маєте справу до ваших покірних і смиренних овець, що від них харчуються й одягаються, але про яких не турбуєтеся, а посилаєте на небо? Чому ж вам нічого не падає з неба? О, подумайте над цим, якщо ви пастирі. Але ви не пастирі, а наймити. «[...] пастир добрий душу свою покладає за овець» (Ін 10,11, див.: Ін 10,1-21). Можна навести незліченні приклади беззаконь, але поки що буду закінчувати на цьому. Христос Ісус сказав: «[...] дана Мені всяка влада на небі і на землі» (Мф 28,18). Отже, Ісус Христос чи Бог, Отець Господа нашого Ісуса Христа, дає нам владу (чи правдиве розуміння) на небі (тобто в душі) і на землі (тобто в плоті), бо має з'єднатися під одним главою Христом і земне, і небесне.

Я прошу вас усіх, надто проповідників різноманітних общин: любіть Христа Ісуса, Спасителя нашого, не словом, а серцем і ділом (це діло полягає в приниженні), уподібніться Йому, зустріньтеся з Ним у душі, наблизьтеся до Нього, і Він наблизиться до вас. Він того, хто приходить до Нього, не проганяє. Він приймає всіх зневажених і втішає всіх скорботних, і ми, слуги Його, зобов'язані прийти до Нього від великого смутку, оскільки за викриття ненавидять, ненавиділи і Його. Нас за правду гонять, гнали так усіх і гнали Його. Ми в печалях і стражданнях радіємо, позаяк із Ним царювати будемо. Таким чином, хто за Ним іде, в тому – Христос, в пустелях Він не буває, не буває Він і в таємних кімнатах, не буває Він і в боязливих. Не бійся, мале стадо, йди вперед за Христом, веди боротьбу з ворогом, правдою і вірою все переможеш, перед сильним ворогом ти в Ньому встоїш, бо час настав, Христос наш у славі йде, Він вірним Своїм страждальцям і слугам нагороду несе.

Нехай благословить Господь, і нехай допоможе Він Своїм рабам сміливо до кінця проповідувати Царство Боже і пришестя Його у славі. Нехай затрублять Ангели Його трубами громогласними, що Господь іде судити землю. Він буде судити народи по правді і воздасть кожному за ділами його. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Нова правдива дорога життя

Хто має розум, нехай розуміє!

І будуть знамення на сонці, і місяці, і зірках, а на землі туга народів від раптового шуму морського і збурення. Люди вмиратимуть від страху і чекання біди, що йде на всесвіт, бо сили небесні захитаються (Лк 21,25-26)

Дорогий читачу і слухачу, я прошу вас: зверніть увагу на те, що вище написано, порівняйте з тим, що тепер відбувається на землі, тобто в світі; тоді ви самі засвідчите, що добіг кінця цей світ (тобто системи несправедливого управління). Сили небесні (тобто ті, які б мали бути духовні, сильні, твердої справедливої волі), давно вже хитаються, а сьогодні і зовсім падають, і ніколи вже такі не встануть во віки. Люди перебувають у якомусь страху, в очікуванні найрізноманітніших катастроф, що повинні прийти на всесвіт за нестачу відання, суду, милості, справедливості і віри в Бога. Море – тобто народи – шумлять і збурюються, ні в що не вірять, бо всі ті, хто називав себе світлом, тобто сонцем (як наприклад, Володимир – красне сонечко і т. ін.), місяцем – ідеться про церкву – не дають від себе світла, зірки гаснуть. Одним словом, усі зробилися п'ятьмою. Чи не є все це знаменням сконання цього лукавого і перелюбного віку чи світу. Мало не всі народи Європи називають себе просвіченими християнами. Назва-то хороша, бо написано: «Христос – світло для світу!» Але чи є від цього звання користь? Ні, користь тільки є від діл і від віри. Як же будуть світила світу чи віку цього світити, якщо у передових, тобто головних осіб, така книга як Біблія, лежить на столах, тобто престолах, для форми, для церемоній, і тільки для читання по-казенному. Наприклад, православний законовчитель читає Євангеліє в певний час, прагнучи подати голос, без роз'яснення; дяк читає дещо з послань апостольських, намагаючись лишень голос дати. Слухачі ж не напучуються нітрохи, тому що читці самі не розуміють, що читають, і не бажають розуміти.

Взагалі ж православні, католицькі і лютеранські пастори зайняті винятково тим, як би побільше наговорити людям проти штундо-баптизму, вважаючи, що вони спасуть себе та інших. Ні, помиляєтеся

й обманюєтеся: нічого не досягнете ворожнечею і ненавистю. Проповідники штундо-баптистів, тобто євангелістів, стараються більше вивчити букву в Святому Письмі для того, щоб із незнаючими такою битися, надиматися і пишатися своїм знанням, і не знають того, що і вони йдуть до погибелі, оскільки не бачать, що робиться, і соромляться як Христа, так і Його вічних святих слів.

Одним словом, весь світ знаходиться ніби у сні, в очікуванні чогось страшного, невідомого і неминучого. Я раджу взагалі всім, хай хто б де був: наверніться до світла через Ісуса Христа, то не будете в страху і не чекатимете чогось страшного для себе. Для цього візьміться читати книги Святого Письма, тобто книги старозавітніх Пророків і новозавітні, тоді ви дізнаєтеся, що було. Коли ж ви дізнаєтеся, що було, то, я думаю, у вас з'явиться бажання знати, що буде попереду, тоді ви захочете зі страхом Божим і вірою частіше читати Святе Письмо, розуміти і вірити, що Бог наш на небесах (і на землі) творить усе, що хоче (Див.: Пс 113,11). Тоді ви дізнаєтеся, що вже настав великий і страшний День гніву Божого, або час Суду Божого. Це вічний вогонь гніву Божого, де будуть горіти день і ніч нечестиві грішники і вже горять, і не погаснуть (Див.: Іс 1,31; 42,25).

Я вище писав уже, що ніхто з людей нікому і нічому не вірить, позаяк всі поголовно вірили брехні. Настала пора, що обман почав падати, падає і падає безповоротно; тому я всіх прошу: вірте Слову Божому, бо Слово Боже вічне і незмінне, і свого часу збудеться.

Я намагаюся нагадати чи не в кожному нашому альманасі «Нова правдива дорога життя»: погляньте, що робиться у вас та навколо вас? А робиться з кожним днем усе гірше. І це повинно бути за визначенням Вічно живого Бога. Нагадую ж я для того, щоб хоч не всі, то хоча б деякі звернулися до Слова Божого і допомагали підняти вище знамено Боже для спасіння покірних і смиренних, для зцілення сліпих і кульгавих і для відкриття темниць тим, хто там знаходиться (Див.: Пс 19,6; Іс 13,2; 61,1-2). Нагадую з тією метою, щоб хоч трохи загородити вуста всілякій брехні і неправді, щоб роздягнути до нага перед усіма брехню й осоромити її; і для того, щоб сильніше в'язати сатану, що, відчуваючи вже свою слабкість, метається в усі сторони, щоб устояти; але не встоїть, прийшов кінець його.

Як він, тобто сатана, не прикривається святістю своєю, вже стало деяким ясно видно дії його, що вони не в Бозі робляться. Ця самовільна

смиреномудрість – не є від Господа. Ніякі союзи і договори не підтримають його в день падіння, тому що настав кінець його. Він інших лякає, але сам боїться більше, оскільки всі залякування і дії його є обманом.

Свого часу Правда покаже силу свою, тому я прошу всіх: прагніть до Правди, позаяк Правда – це Бог. Прагніть до любові, бо Любов – це Бог. Шукайте Правосуддя, тому що Правосуддя – це Бог і т.д. Бог – Безначальний і Безкінечний, Він є Вічним і Незмінним, скільки б ми Його не славили, то Він ще більше гідний слави. На завершення скажу, що, хто хоче любити Бога, то люби Його Заповіді, хто має Любов, – люби виконувати Закон, оскільки Любов є виконанням Закону. А в кому немає любові, в тому немає і Бога. Бог у нас, тобто всередині нас – у серці і в думках наших.

Правда тверда, позаяк вічна і ніяких нікому і ніколи поступок не робить. А подивіться, друже, які тепер робляться поступки і поблажки тими, хто розповідає, що вони – хранителі закону і правопорядку? Вони – хранителі тільки свого класового закону і правопорядку. Цим законам уже закінчився термін існування безповоротно, і даремно вони застосовують колишні, тобто попередні системи управління. Це ні до чого не приведе, лише до розладу, і це має бути, це приготування до Царства Божого, бо Христос навчив молитися: «Нехай прийде Царство Твоє».

Царство Боже відкрите для всіх народів, племен, рас, мов, класів, незалежно від статі, національності і віри. Я від чистого мого серця прошу всіх без винятку: йдіть до Царства Божого. Виходьте з царства сатани, тобто противника Божого. Для цього подумайте гаразд над собою: чим було зайняте ваше серце і думки, чи не лукавим? Так, лукавим; обманом, вином, блудом, збагаченням, усяким злом і впертістю з ненаситністю. Зупиніться на ваших шляхах, тобто дорогах неправильного життя, покиньте, залишіть ваші попередні діла, подивіться на Ісуса Христа, Спасителя нашого, дізнайтеся, чим було зайняте Його серце? Його серце було наповнене любов'ю до виконання волі Божої, тобто повелінь чи заповідей, або Закону Божого. Озбройтеся ж і ви тією думкою, нехай буде ваше серце зайняте роздумами про Закон Божий і про те, хто Його з любов'ю беззаперечно виконав. Нехай у ваших думках укріпиться погляд на Того, Хто з любові до нас міг переносити різноманітну наругу і муки, і хресну

смерть задля виконання волі Божої, щоб вселявся й укріплювався у вас страх Його, що є початок мудрості (Див.: Пс 110,10).

Бог говорить через раба Свого Ісаю: «Проходьте, проходьте у ворота, готуйте шлях народові! Рівняйте, рівняйте дорогу, прибирайте камені, підніміть знамено для народів!» (Іс 62,10). Ми, що віруємо у Христа Ісуса, Спасителя нашого, є знаменом Його і зобов'язані йти Його путтю, не зважаючи ні на кого і ні на що, а тільки зважаючи на Начальника і Виконавця віри, маючи з собою постійно відповідний документ, що ним є Любов до виконання волі Його. Ми повинні уподібнюватися Йому серцем, духом і всіма такими ділами життя, які Він і Його учні показали нам.

Безліч людей наслідують Його, тобто Христа Ісуса, зовнішньою подібністю, наприклад: одягом, волоссям, самовільною смиренномудрістю, їжею і багатьма іншими подібними прикладами! Це лицемірство і вчення людське, а не Боже. Уподібнюватися Богові через Ісуса Христа необхідно лише простим чистим серцем і добрими ділами; ненавидіти беззаконня і будь-яку неправду, і викривати наскільки спроможні тих, хто коїть неправду, і кріпко любити Заповіді Божі, тобто Десять Заповідей Божих, тому що це є Вічна основа життя людей у всі віки і в усіх народів.

Ісус Христос сказав: «[...] ось ті слова, що Я говорив вам, коли ще був з вами, як належить справдитися всьому, написаному про Мене в законі Мойсеєвому і у пророків та в псалмах» (Лк 24,44). Якщо ми візьмемо і прочитаємо книгу Псалмів, то багато знайдемо там для життя. Псалми написані не для мертвих, що в могилах, а для тих мертвих, що живуть у світі, але насправді вони – прикрашені гроби. Псалми написані для живих, аби вони читали і розуміли. Я прошу всіх: читайте Псалми і навчитесь, як жити на землі. Давид говорить: «Живи на землі і зберігай істину» (Див.: Пс 36,3). **Отже, «залишаючи часи невідання, Бог нині повеліває всім людям усюди покаятися» (Діян 17,30).**

Колись Бог для Себе вибрав один народ Ізраїльський у власність Свою. Але коли Бог в особі Ісуса Христа прийшов відвідати народ Свій, то Його народ Ізраїльський не прийняв, відкинув, насміявся з Нього, поглумився і віддав на хресну смерть, за винятком вибраних душ, тобто Апостолів святих та інших. Він мовив: «Я посланий лише до загинувших овець дому Ізраїлевого» (Мф 15,24). Учнів Своїх напучував: «Ідіть

краще до овець загиблих дому Ізраїлевого» (Мф 10,6). Коли ж був вибраний залишок Ізраїлю на виконання слова Пророка, що говорить: «Хоча б синів Ізраїлевих було числом як піску морського, тільки останок спасеться» (Рим 9,27). Тоді Господь наш Ісус Христос посилає учнів Своїх до всіх народів, кажучи: «Ідіть по всьому світу і проповідуйте Євангеліє всьому творінню» (Мк 16,15).

Тепер усім без різниці наказується покаятися і вступати до Царства Божого, тобто в те Царство, що його заклав, заснував Сам Бог, Господь і Спаситель Ісус Христос. Тут не вимагається ні обрізання, ні необрізання, ні жертвоприношення, ні їжі, ні пиття і ніяких інших зовнішніх обрядів чи нарядів, а все полягає у виконанні волі Божої, що є духовними Заповідями Божими. Такі Заповіді вказують нам на наші гріхи. Якби не Заповіді, то ми не знали б наших гріхів, і Заповіді дані на віки і всім родам. Але не в Заповідях спасіння, оскільки написано, що Законом не виправдається жодна плоть. А виправдаємося ми вірою у Христа Ісуса (Виконавця Заповідей), і маємо так поводитися, як Він чинив, тобто все переносити, бути терплячими, покірними, смиренними, мати мир між собою, згоду, однодумство, а насамперед любов, ненавидіти зло і будь-яке беззаконня, загороджувати вуста тим, хто поширює неправду, не зважаючи на осіб людських, але раніше потрібно навчитися самому робити правду. Якщо Господь любить нас і збирає нас з усіх країн і з усіх народів, то і ми повинні любити Бога. Але хто говорить, що любить Бога, той мусить любити Його Святий Закон, тобто Десять Заповідей Божих. Наприклад, про свята скажу: в Європі здебільшого прийнято перший день тижня святкувати, а в Азії, тобто на Сході, прийнято переважно відзначати п'ятницю. Як тут прийти до згоди різних народів? Не інакше, як тільки Законом Божим. Людина Сходу скаже: «Магомет чи Будда був пророк Божий, який установив святкувати п'ятницю»; чоловік Заходу чи Європи відповість, що собор єпископів постановив відзначати перший день тижня, або неділю. Значить, згоди не може бути. А якщо прийдемо до Заповідей Божих, то погодимося на те, що Сам Бог установив, і буде Бог мир.

Нехай благословить нас Господь, і нехай допоможе Він нам пізнати, любити і дотримуватися Його Святого Закону, щоб нам усім без різниці вступати до Його Царства і зберігати Мир, Згоду і Любов. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Нова правдива дорога життя

Хто має розум, нехай розуміє!

Подивіться між народами й уважно вглядіться, і ви дуже здивуетесь; бо Я зроблю у дні ваші таке діло, якому ви не повірили б, якби вам розповідали (Авв 1,5)

Ми зараз саме і живемо у такий час, що всі передбачення святих Пророків виконуються на наших очах. Якби нам років 15 тому назад хто-небудь сказав, що так буде, як є тепер – ми б йому ніколи не повірили; ми б сказали, що він несповна розуму. Подивися, читачу, яка ж була велика і сильна Росія! Де вона? Вона впала і більше не встане ніколи. Проте, хіба земля впала, чи ті люди, що обробляють землю? – Ні. А впали ті, що керували народами не за Законом Божим, за правду притісняли, судили, гнали, висилали і багато інших несправедливостей робили, тому і порозбігалися по цілому світові. Якщо вони не розкаються, то помруть у муках своїх, а їхні імена служитимуть для прокляття. Ось це і є Суд Божий, це і є Великий День гніву Божого. Це є Страшний суд, Бог відплачує за вчинки кожному: не тим, хто з ранку до вечора в поті чола здобуває чесно собі для прожиття шматок насущного хліба; а тим, що розкошують, нічого не роблячи, або, хоча і роблять – то не за правдою, а лицемірно. Бог через раба Свого, Пророка Єзекиїля, каже: «Я приведу найлютіших з народів, і заволодіють домами їхніми. І покладу кінець пихатості сильних, і будуть осквернені святині їхні. Йде пагуба; будуть шукати миру, і не знайдуть. Біда піде за бідою, і звістка за звісткою; і будуть просити у пророка видіння, і не стане вчення у священника і поради у старців. Цар буде ремствувати, і князь одягнеться у жах, і в народу землі будуть тремтіти руки. Вчиню з ними за шляхами їхніми, і за сходами їхніми буду судити їх; і пізнають, що Я Господь» (Єз 7,24-27).

Я – людина з відкритими очима: що бачу, те й говорю і пишу; не звинувачую і не виправдовую; бо Один є Законодавець і Суддя - Вічний Бог Господь і Спаситель Ісус Христос, якому я служу. А оскільки я Йому служу, то я бачу, що на цю землю, на якій ми живемо, йде погибель, тому борг мій, тобто обов'язок – про це застерігати. Якщо ж я не робитиму

цього, то Господь і з мене стягне це. Чи послухають мене, чи ні – не моя справа, але я зобов'язаний говорити те, що знаю і бачу задля того, щоб це було почуто на верхах.

Бог знає від початку, що буде вкінці. «Бог є Дух, і тим, що поклоняються Йому, належить поклонятися духом та істиною» (Ін 4,24). Інколи Бог говорить особисто (Мф 3,17, Мк 1,11). «Дух дише, де хоче, і голос його чуєш, але не знаєш, звідки він приходить і куди йде: так буває з кожною людиною, народженою від Духа» (Ін 3,8), а також (Див.: Діян 9,3-5; 2 Цар 3,1-21) і багато інших місць. Багато Бог говорив устами Своїх Пророків. Вони говорили, писали і досліджували, на який час вказував їм Дух Христовий, виявлений в Ісусі Христі. Ця таємниця відкрита нам, слугам Його, що досягли останніх днів, але «...у Господа один день, як тисяча років, і тисяча років, як один день» (2 Пет 3,8). Ми, сини Пророків, дякуємо Богу, Отцю нашому Небесному за те, що Він за Своїм благоволінням відкрив нам Свою таємницю, яка зберігається у книгах Святого Письма, тобто в Біблії. Бог говорить: «... вилю Я від Духа Мого на всяку плоть...» (Діян 2,17, див. також: Іоїл 2,28-32). Хто має Духа Божого, тому і дано знати, тобто розуміти слово, сказане вустами святих Пророків; а той, хто служить Богові і мамоні – слів Пророків знати не може. Мамона – це багатства омани світу цього, які не приносять для спасіння душі жодної користі. Сюди також відносимо ідолопоклоніння, іконопоклоніння, гордість, марнославство, різні звичаї та обряди. Це все вже віджило свій вік і почало поступово падати та знищуватися – і впаде до кінця безповоротно. Багато тих, хто служить мамоні, хочуть відновити те, що вже падає, але це все марна праця, я говорю, Правду в Господі.

Я повернуся до того слова, де говориться: «Я приведу найлютіших з народів...» (Єз 7,24). Яскравий приклад для нас – це нинішній Радянський Союз Республік. Багато хто говорить, а тим більше пише у різних газетах та книгах, що там існує звірство, насильство, несправедливість та інші зlodіяння, які виконуються² Чека, Держинськими та іншими особами. Найчастіше згадується про гоніння на церкви, що є правдою, яку ніхто не заперечує. Якщо там так є, то і я говорю, що такий устрій, режим і союз є сатанинський! Проте я питаю: «Яка нам буде біда, якщо в Радянських Республіках твориться такий безлад?» Відповідаю, що ніяка. Якщо ж у Німеччині буде добрий устрій

та порядок, а у нас такого не буде, то чи буде нам від цього користь? Ні, не буде. Отже, в тій країні, де ми живемо, там і потрібно робити добро. Якщо ми, які йдемо попереду, прагнемо до правопорядку і справедливості, до любові без насилля, застосовуємо права і закон до всіх однаково: невинних виправдовуємо, а винних не залишаємо без покарань – тоді буде нам велика і добра користь; і будуть добрі люди прагнути до добра, правопорядку та благоустрою їхньої землі або краю, республіки, царства чи королівства – як бажаєте, так і називайте; не в назві суть, а в доброму ділі, яке показав нам Своїм життям тут, на землі, Господь наш Ісус Христос.

Далі говориться: «...І покладу кінець пихатості сильних, і будуть осквернені святині їхні» (Єз 7,24). Подумай, друже, яка ж була пишність і пихатість можновладців і всіх сильних колишньої Росії! Де ж вона поділася? Її немає, вона загинула із великим шумом; і хоча встає інша, але впаде і та.

«...осквернені святині їхні» (Єз 7,24): перша святиня – це Цар зі своїм домом; друга святиня – це так званий, Священний синод зі всіма вищими архієпископами та облаштованими для них будівлями. А де ж вони всі? Перший – вбитий, друга святиня розкинута по закордонах, а в будівлях святині влаштовують театри, танці, різні клуби та музеї.

«Іде пагуба; будуть шукати миру, і не знайдуть» (Єз 7,25). Подивіться сюди: а чи не йде згуба на всі країни від Росії, від комунізму? Так, іде. Зазирніть усередину нижчого класу, працюючого люду, поговоріть із ними – тоді ви зрозумієте, чого вони прагнуть. Вони всі хочуть до Чермного (Червоного) моря, яке хвилюється, бушує, і незабаром вийде із берегів; і буде велике горе, якого не бувало з тих пір, відколи існують люди на землі; та й не буде більше ніколи. Шукають миру і не знаходять, тому що шукають миру в класових, національних, релігійних, і в багатьох інших розділеннях; об'єднаннях, союзах, лігах, антантах. Шукають щасливих місць: Версалів, Локарнів і тому подібних. Там немає миру, і вони не знайдуть його.

«Біда піде за бідою і звістка за звісткою...» (Єз 7,26). Подивіться сюди: не встигнуть загасити пожежу або який-небудь конфлікт в одному місці, як уже в іншому місці починається якась біда, і таким нещастям немає назв і кінця. Не встигнеш добре дізнатися про якусь одну звістку – як уже друга є; і так їм кінця не видно; і що далі, то вони частіші й гірші.

«...і будуть просити у пророка видіння, і не стане вчення у священника і поради у старців» (Єз 7,26). Друже, візьмемо для прикладу Росію. Ким був Григорій Распутін при царському дворі? Хіба ж мало є таких распутіних в інших державах і парламентах? Є багато, але користі від них мало, і вони вже потрохи прикушують свої неправдиві язики, бо всі їхні передбачення не збуваються.

«...і не стане вчення у священника...» (Єз 7,26). Подивіться уважно: священникам уже мало хто вірить, хіба ж тільки ті, що ні про що не розмірковують, а також члени союзу російського народу і послідовники ⁵Віталія, ⁶Антонія та інших говорунів, яких я наслухався донесхочу, будучи у Петербурзі у 1913 році на 300-річному ювілеї дому Романових.

«Цар буде ремствувати, і князь одягнеться у жах, і в народі землі будуть тремтіти руки» (Єз 7,27). Усякий цар (повелитель, правитель) задоволений і радіє тоді, коли його закон, тобто розпорядження, накази і веління добросовісно виконуються якщо не всіма, то хоча би більшістю. Чи так воно тепер є? Ні. При складанні бюджетів виникає суперечка, при їх затвердженні – суперечка і розбрат, а при виконанні буває і бійка. Всі народи тремтять від різних тривожних чуток, від крадіжок, злодійства, вбивства, бо це невпинно розповсюджується. Злочинці ні перед чим не мають страху, бо фальшивим виявилось все те, що народи називали святинею.

«...Вчиню з ними за шляхами їхніми, і за сходами їхніми буду судити їх; і пізнають, що Я Господь» (Єз 7,27). Якщо ми уважно розміркуємо над цими словами Пророка, то засвідчимо, що вони виконуються зараз, на наших очах. Я працюю, пишу це і прошу всіх без винятку: візьміться за читання Біблії, особливо ті, хто керує общинами, різноманітними партіями та царствами: там ви знайдете все потрібне для життя правильного на землі.

Я ще раз згадую слова Пророка: «...осквернені святині їхні» (Єз 7,24). У газетах пишуть: «У Радянській Росії із православних церков більшовики зробили театри» – тут немає нічого дивного, бо православне так зване духовенство показало такі приклади, та ще й досі показує театральні постановки.

Один із православних священників написав мені відповідь на №9 альманаху «Нова правдива дорога життя» зі звинуваченням та докором,

нагадуючи мені: «Дорога життя вічного вказана нам Господом нашим, Ісусом Христом, приблизно дві тисячі років тому», «... Я є путь, істина і життя» (Ін 14:6). Це є істинно. Проте, Господь наш, Ісус Христос, показав нам життя на прикладі особистого життя, тобто Своєю працею та ділами, а не театральньо-артистично, так, як показують православні священники. Він показав нам Своє Святе лице і серце: чисте, лагідне, смиренне, добродічне і повне милосерця та любові. Без хитрості, лицемірства і без маски, в усіх місцях і перед усіма відкрито, у жодній інший одяг Він не одягався, в жодні окремі кімнати не ховався; тоді, коли Він учив народ – усе робив відкрито, переконливо і зрозуміло, питав, чи розуміють. Ісус Христос «... вигнав із храму всіх, овець і волів; і розсипав гроші ⁸мінцями, а столи їхні поперекидав» і т.д. (Ін 2,14-16). «І не дозволяв, щоб хтось переніс через храм будь-яку річ» (Мк 11,16). Чи так робите ви, священники православної церкви, та інші? Якщо можете заперечити, то відповідайте, а якщо не можете цього заперечити, то я прошу вас Іменем Ісуса Христа, Спасителя нашого: відкиньте древньо-юдейські священничі форми та обряди, та всі церемоніальні звичаї, і театральньо-артистичні виступи. Натомість прийміть новозавітне, чисто-християнське вчення без форм, різних фарб, масок, обрядів та різних інших язичницько-лицемірних вигадок. Візьміть учення Його так, як Він Сам вказав послідовникам Своїм – Апостолам і учням. Господь наш, Ісус Христос, Сам відкинув древньо-юдейський Єрусалимський храм і сказав: «Ось лишається вам дім ваш пустий» (Мф 23,38).

Святі Апостоли, послідовники Ісуса Христа, вчили народ всюди і скрізь: під відкритим небом, у домах, біля молитовних домів, в училищах, у синагогах, у єрусалимському храмі; вчили з великою ревністю та любов'ю до народу, без примусу і не по годинах, в міру своїх сил і у будь-який час дня та ночі. Найбільше бачимо святого Апостола Павла, який вчив у всі дні суботні (Див.: Діян 13,14.27.42.44; 16,13; 17,2; 18,4). Коли Апостол Павло оглядав афінські святині, то він сказав: «Саме Цього [незнаного Бога], Якого ви, не знаючи, шануєте, я і проповідую вам. Бог, що створив світ і все, що в ньому, Він, будучи Господом неба і землі, не в рукотворних храмах живе і не вимагає служіння людських рук...» (Діян 17,22-26). Він же, Павло, в посланні Своему говорить: «Хіба ж не знаєте, що ви – храм Божий і Дух Божий живе у вас?» (1 Кор 3,16). «Хіба не знаєте, що тіла

ваші є храм Святого Духа, Який живе у вас?...» (1 Кор 6,19). «Бо ви – храм Бога живого, як сказав Бог...» (2 Кор 6,16). «[...] і буду ходити серед вас і буду Вашим Богом, а ви будете Моїм народом» (Лев 26,12). Святий Апостол Петро вчив у посланні своєму: «...і самі, мов живе каміння, будуйте з себе дім духовний, святе священство...» (1 Пет 2,5). Святий первомученик християнський, Стефан, говорить: «Але Всевишній живе не в рукотворних храмах...» (Діян 7,48). Вищезгаданий священник у своєму звинуваченні пише мені, що я ніким не обраний і ні від кого не уповноважений, самохвальню звертаюся із закликком до нинішнього порядку, до усякої влади: як громадянської, так і духовної, чим виявляю непристойну самовпевненість і фарисейську гординю. Із цього ясно видно, що той священник зовсім не розуміє Святого Письма, як і не розуміє порядку вибору святих Апостолів та їх послідовників. По-перше, Господь Бог обирає слуг Своїх особисто. Святих Своїх Апостолів Він обирав Сам. Ким же були Його Апостоли? Звичайні рибалки, і люди не книжні. Святого Апостола Павла обрав Сам Господь, Ісус Христос, бо: «У пророків написано: і будуть усі навчені Богом. Кожен, хто чув [від] Отця і навчився, приходять до Мене» (Ін 6,45). Святі Апостоли мали при собі учнів, до прикладу, Павло мав учня Тимофія, якого обрізав, і Тимофій став єпископом, не проходячи навчання у духовній семінарії. Всі Пророки обиралися Самим Господом. Всі вони говорили правду, що вони обрані Богом, і не відрікались; і це не було самохвальство. Святий Павло говорив: «Павло апостол, обраний не людьми і не через людину, але Ісусом Христом і Богом Отцем [...]» (Гал 1,1). Спаситель дав нам обіцянку, що в останні дні виллє від Духа Свого Святого на всяку плоть. Він і виливає від Духа Свого. Він сказав: «Виженуть Вас, тобто, відлучать від синагог, будуть видавати вас і гнатимуть за ім'я Моє» (Див.: Ін 19,2). Так вчинили і зі мною.

На завершення скажу: дійсно, незабаром буде дві тисячі років від того часу, як Ісус Христос ученням Своїм відкрив ЕНову правдиву дорогу в Царство Боже, але цього Царства Його не було видно. Відповідно, потрібно було, щоб пройшов певний період існування язичницьких царств, який завершився 1914 року. В тому ж році почався суд з дому Божого (див. 1 Пет 4,17). Дім же Божий – ми (див. 1 Кор 3,16). Пророк Давид говорить: «Стривожилися народи, захиталися царства:

[Всевишній] подав голос Свій, і похитнулася земля» (Пс 45,7). Я даю зрозуміти, що з 1914 року почали поступово падати язичницькі царства, тобто несправедливі устрої та системи управління. Вони ще падатимуть довгий період часу, доки зовсім не впадуть, не зникнуть, або не згорять у вогні (Слова Божого), але не буквально. У той, або ж у цей час на всій земній кулі, із усіх народів, людей і племен створюється Царство Боже, або царство Христа Ісуса. (Див. Даниїла 2,44, Одкровення 11,15, 12:10; Захарії 13,1-4, Ісаї 2,2-6; Псалтир 2,1-2, 2,11-12). Кожен із нас, істинно вірних, має право сміливо сказати в Ім'я Господа: «...Царство світу зробилося царством Господа нашого, і Христа Його і буде царювати по вік...» (Одкр. 11,15).

Тому ж я і прошу всіх: ідіть в Царство Бога і Його Христа, бо прийшов час; ідіть усі: і багаті, і бідні, знатні і прості, місце для всіх є. Тільки робіть суд і правду на землі, бо тільки це благоугодно Богові. Сьогодні Бог кличе всіх, у Нього ще є милосердя, але заклик Його скоро припиниться і Бог виллюватиме гнів Свій на всіх непокірних. Просіть же всі Бога: нехай прийде Царство Твоє. Амінь.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

Друкарня Ф. Ріхтера

²Чека – скорочена назва Надзвичайної комісії для боротьби з контрреволюцією, саботажем і спекуляцією, яка існувала в перші роки Радянської влади.

³Версаль – місто та муніципалітет у Франції, у регіоні Іль-де-Франс.

⁴Локарн – муніципалітет у Франції, у регіоні Бретань.

⁵Віталій (Максименко) – архієпископ, діяч дореволюційної Російської православної церкви (далі – РПЦ), архієрей РПЦ за кордоном.

⁶Антоній (Храповицький) – митрополит РПЦ, відомий гострими виступами проти українського національного руху, активно борювався з прихильниками української автокефалії.

⁷Смета (кошторис) – план передбачуваних витрат і надходжень матеріальних і грошових ресурсів, потрібних для нормальної діяльності підприємства, установи, організації.

⁸Міняльник (мінйало) – той, хто займається розміном грошей.

⁹Не книжний – неосвічений; який не має освіти.

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

І побачив я мертвих, малих і великих, що стояли перед Богом, і книги розкриті були, й інша книга розкрита, яка є книга життя; і судимі були мертві за написаним у книгах, згідно з ділами своїми (Одкр 20,12)

Любі читачі, настав час відкритися всім ділам тих людей, що прагнули і до сьогодні намагаються встановити правильне життя на землі, але без істинного Бога, тобто Ісуса Христа. Добре, чи погано робили і роблять люди, Бог усі їхні діла приведе на суд і вже привів. Настав День Господній, але це День п'їтми і мороку, «[...] і немає у ньому сяйва» (Ам 5,20). **Коротке пояснення:** діла випробовуються не тих людей, що з ранку до вечора зайняті працею, але тих чоловіків, що видають закони, керують народами, судять, учать, випускають різні книги, журнали, газети, брошури і різноманітні видання, включно з усіма сектантськими провідниками і зі мною разом, як останнім і всіма будівничими відкинутим. Оцих-то людей справи **Цей День** випробує: чиє діло встоїть, той отримає нагороду; а у кого діло згорить, той зазнає шкоди, втім сам може спастися, але так, ніби з вогню (Див.: 1 Кор 3,12-15).

Багато хто говорить мені, а деякі пишуть листи, що мене ніхто не уповноважував на те, щоб я звертався із закликом до всіх, аби виправили свої путі. То я скажу правду в Господі, що надала повноваження мені на цю справу Любов Христа Ісуса, Спасителя мого, і я це діло, безцінне для мене і тих, хто любить Правду-Бога, роблю з любові і зі страхом Божим. Горе мені, коли я не робитиму цієї справи.

Я і в цьому альманасі 12 звертаюся до всіх, хто любить життя (а життя є Світлом для світу), з моїм щирим і нелицемірним проханням: зупиніться на шляхах ваших, поміркуйте про діла ваші, то ви самі зрозумієте і побачите, що ваші дороги і справи не життєві і не правильні, виправте їх, поки ще є хоч трохи часу, бо його не буде. Гнів Божий запалає скоро (Див.: Пс 2,12). Пишу я і прошу всіх, поготів владик і вчителів православної церкви: зупиніть ваш обман, нісенітницю, туман, облуду і всю різнорідну п'їтму, нічим необґрунтовану, зокрема, – оновлення

ікон. Тепер уже мертві воскресають і ясно бачать ваш такий мерзенний і підлий обман, за який ви отримуєте належну заплату. Я прошу вас: оновіть ви ваш тілесний образ, оновіть ви ваше серце і ваші думки, перестаньте обманювати й обплутувати темний народ, перестаньте гнати на небо після смерті і за гроші, а візьміться навчати народ жити справедливо, свято, чесно, покійно, з усім послухом, згідно із Заповідями Божими і вченням Христа Ісуса і Його святих Апостолів, тут, на землі. Бо небо, – небо Господу, а землю Він дав синам людським на віки (Див.: Пс 113,24; Єр 25,5). Бог утворив землю для проживання (Див.: Іс 45,18). А служителі православної церкви звикли обманювати й обплутувати народ, не боячись Бога, чи не соромно вам? Яка ваша совість, що чините такі брудні справи без страху Божого і не соромлячись людей? Де ви сховаєтеся під час гніву Божого і народного, хіба ви не пам'ятаєте, що робилося в Росії?

Погляньте: що діється в народі? Мало того, що батьки плачуть від дітей за різкі слова і побої, але вже вбивають на смерть діти батьків, наприклад: у селі Шепель син убив батька, і суд присудив лише три роки покарання тюрмою для сина-вбивці. То тепер у сімействах під час сварок і бійок тільки й чути: «Вб'ю тебе і тільки три роки відсиджу». А ось інший випадок у селі Забороль: син відрубав батькові голову. Важко перелічити всіх підлих, злих, лукавих і беззаконних учинків і прикладів як із боку дітей, так із боку батьків та інших. Але пастирі і вчителі церков зайняті лишень тим, як би отримати зиск і відповідно до форми обряд здійснити. Почну від хрещення дітей маленьких православних, бо і я був багато разів хресним батьком (тобто кумом) і жодного разу не чув, аби священник напучував як виховувати дітей, а чув слова: «дунь», «плюнь», «гроші дай» і «йди». От уся настанова при хрещенні. Сповідь: накриє священник і тихенько питає, чим ти грішний, і прощається: «Розгрішається в ім'я Отця і Сина, і Святого Духа. Йди в світ і не гріши». А якщо мирянин вилаяв чи набив батьків, чи яких-небудь інших гріхів допустився, – то положи 40 поклонів і купи, постав кілька свічок, і провина твоя заглажена. Коли шлюби здійснюють, хлопцеві чи дівчині, які бажають побратися, із 15 реальних років за гроші роблять 18 років. Повчання таке: вінці на голови наклали, руки зв'язав, навколо столу як сліпців обвів, гроші забрав і пішов. Святкові служби Божі:

вбирання священничого одягу встановленої форми, артистичні виступи з постійно завченими словами «Тобі Господи» і «Мені Господи» та іншими, що їх повторюєте 1600 років. От і вся наука православних.

Бог Господь Ісус Христос і Його Святі Апостоли таких прикладів і таких обрядів і вчень ніде і нікому не залишили. Амінь.

Всі перераховані і неперераховані приклади, обряди і напучування противні волі Божій. Такі вигадав сатана-антихрист – чоловік звір, лжепророк, і багато людей прийняли їх за святість і праведність, і божество. Прошу всіх: подумайте над цим добре й уважно, тоді ви скажете: «Так, Правда Свята є те, що мені Господь зі Своєї милості відкрив, Йому слава во віки істинно».

Я звертаюся до всіх народних провідників, передових, головних, ватажків, законодавців, законотворців, укладачів, складачів (авторів) і всіх читачів малих і великих: досліджуйте себе уважно і досліджуйте ваші діла, і всі вони виявляться легші від порожнечі, бо вони злі, не життєві і згорять.

Ваші діла, діла батьків ваших і батьків батьків ваших, тобто книги – розкриті, й інша Книга Життя розкрита. Після прочитання Книги Життя і розуміння її, ваші книги виявилися порожніми, не життєвими і ні до чого доброго не придатними, тільки для вогню.

Але для того, щоб разом зі своєю справою не згоріти, є спосіб: прочитай уважно Книгу Життя, віруй, що її написали Богом натхненні мужі, усвідом свою провину, що ти, творячи твої діла, не дивився у Книгу Життя, а якщо іноді і заглядав, то зі зневагою і для особистої користі чи слави. Якщо ти це зробиш, то справа твоя згорить, але сам спасешся, ніби з вогню. Істинно.

Особливе прохання і порада до всіх так званих віруючих чи євангельських християн, понад те до керівного духовенства, чи як вони себе самі називають – до єпископів: досліджуйте уважно себе, ваші повчання і діла, і передивіться уважно Книгу Життя і ви виявите, що ви і ваші справи не життєві. По-перше, ви знайдете, що ви не від Бога народжені, а один від одного, тобто людина від людини; по-друге, вас ніхто не відлучав від церков, по-третє, ви за Ім'я Христа Ісуса не страждали, а якщо хто з вас і страждав, то через свій нерозум і через марнославство. І тому ви мертві, не бачите, що робиться на землі, не

стараєтеся жити на землі і зберігати істини, підтримуєте різні вигадки, надієтеся на матеріальні начала, не хочете трудитися своїми руками і слугувати прикладом, любите лише командувати і повчати. А самі вчитися не бажаєте, тому що думаєте, що ви все знаєте, даремно гніваєтеся на тих, хто хоче вказати вам правдиву дорогу, одним словом, вийшли ви не за Писанням, а вийшли ви в передостанні дні для спокуси і зведення вибранців Божих і неутверджених, що і повинно бути. Я пишу і знаю вашу впертість, що ви не навернетесь, але знайте, що вам було сказано, щоб ви не нарікали на Бога. Все-таки я прошу вас і не Богохульствую (як ви говорите): не думайте летіти на небо, а навчіться жити на землі. Позаяк небо – Господу. Але так ви говорите, не розуміючи Писань. Порада: зробіться учнями, а не вчителями, я знаю і бачу, що ви Книгу Життя читаете і, здається, нібито не розлучаетесь з нею, але читаете не для того, щоб навчитися, впокоритися, оновитися і приниженням хвалитися, а читаете лишень із тим наміром, аби гордитися, бундючитися і з темрявою битися, це не відповідає вченню Христа. Прошу вас: роздягніть себе й одягніться у Христа, то, можливо, спасетесь. Ще трошки є для вас часу, покайтеся, усвідомте перед Богом свою провину, то, може, вам Бог простить.

Бог один, і вчення Його одне, і Бог є Світло, і немає в Ньому темряви. Бог хоче відкрити Світло людям, а ви закрити хочете. Мої листи наказуєте не читати, а палити, але листи мої вас палять. Ви вважаєте, що робите краще, але це буде для вас гірше, буде вам сором і ганьба перед усіма.

На завершення я хочу нагадати всім, хто співчуває і прагне до життя вічного, до життя довговічного: розважте над собою, що зробили ви в ці короткі дні вашого життя, яка від ваших діл залишиться пам'ять, чи ви хочете зазнати такого, ніби вас і не бувало? О, я не раджу вам. А раджу зробити хоч трохи для вічної пам'яті чи життя, наприклад: розбійник, який увірував на хресті, залишився живий для вічної пам'яті; Фінеес, що з ревності до Божого Закону вбив списом перелюбників, залишився у вічній пам'яті; Раав, блудниця, яка приховала і відпустила посланих, залишилася у вічній пам'яті (Див.: Нав 6,24). Неможливо перелічити всіх, хто зробив хоч трохи добрих справ і залишився у вічній пам'яті. Тож пробудіться всі, хто бажає жити, для вчинення Суду, Правди і Миру на землі, бо час настав. Не надіймося ні на кого, а візьмімося всі за

спільну працю, хто, де, як і чим може, покиньте войовничі думки, тому що сказано: «Хто взяв меч, від меча і загине». Зла злом не переможемо, а зробимо це Правдою і Судом: правого виправдаймо, а винного покараймо відповідно до провини, без покарань не залишаймо, тоді буде страх на землі. У теперішніх судах заведено давати клятви, де мовиться, що дам звіт перед Богом на страшному суді, і суддя читає, що за фальшиві покази винний карається тюрмою до 6 років, і тут же свідки двох сторін дають клятву, і суддя не звертає уваги, що одна зі сторін обов'язково дає брехливу клятву, і клятвoporушники залишаються непокарані, і страху Божого немає на землі. Злодіяння поширюються за злодіяннями, тому велика скорбота праведним душам. Судді, пастирі і вчителі різні – всі говорять, що праведний суд Божий буде, а самі не хочуть праведно судити, а так лише, щоб швидше час відбутися. А в Законі сказано: «Доки будете судити неправедно і догоджати грішникам?» (Пс 81,2, див.: 81,1-8). «Блаженні ті, хто чинить правосуддя і дотримується справедливості» (Пс 105,3).

У всіх країнах, у всі часи все життя залежить від суду і правди. Дайте ж суд і правду на землі, оскільки Правда-Суд є Бог. Любіть, судді землі, Правду-Суд, то буде порядок і життя на землі, а у вас тільки на папері міцні закони. О, я прошу вас, подумайте над цим, позаяк незабаром суд повернеться до правди, і за ним підуть усі праві серцем, тоді буде велике горе неправедним суддям. Дайте ж праведний суд, чесну працю всім, тоді вам не треба буде ламати голови над законами про вибори та над іншими неправдоподібними вигадками, тоді країна наша розквітне, як сад, і ще раз наголошую: дайте праведний суд усім без привілеїв, поки можна, бо скоро часу не буде.

Слухайте, всі церкви, настав уже час, коли з вас усіх зробиться тільки дві церкви: правильна і неправильна. Вибирайте, до якої вам увійти, поки є ще час, тому що скоро двері зачиняться, і будете стукати, але нагадую вам, аби не спізнилися. Уже виходить Закон від Сіону і Слово Господнє з Єрусалиму. Бадьоріться, приймайте Слово Боже і виконуйте, земля наповнюється віданням, ті, хто спить у поросі, пробуджуються, мертві воскресають і співають, пагорби опоясуються радістю, дощ напоює долини, гори хитаються і падають, долини розпадаються, народи тремтять, море шумить і вирує, трясеться небо

і земля, бо Господь іде судити землю. Він буде судити народи по правді: як вони судили, так Він буде судити їх, за ділами їхніми воздасть їм і вже воздає.

Друзі, не відкладаймо на потім, візьмімо Бога-Любов, Бога-Мир, Бога-Правду і Суд, зробімо ювілей, простімо борги одне одному, не згадуймо старого і будуймо все нове, ба більше: кожен турбуйся, щоб сам себе очистити й оновити своє серце та дух, тоді і все буде нове, добре і благословенне. Це моє хотіння і бажання, і постійна молитва до Бога життя мого. Нехай благословить Господь ці слова, щоб із них вийшли добрі діла. Нехай устрашаться грішники на землі, які спотворюють Його Слова. Нехай установиться Цар і Правда, Мир, Суд, Любов на землі знову. Нехай возликують усі праведні і ті, хто любить правду, і віддадуть Богові славу. Нехай чутна буде в усіх місцях хвала Богові: «Прославляйте Господа, бо Він благий, бо повіки милість Його» і далі (Пс 135,1). Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

У ті дні люди будуть шукати смерти, але не знайдуть її; захочуть умерти, але смерть утече від них (Одкр 9,6)

В наші дні життя ми бачимо, що майже всі люди світу цього зайняті пошуком смерті. Я маю на увазі не тих людей, що зайняті з ранку до вечора фізичною працею, але тих людей, що видають проекти, утверджують закони, керують партіями, спільнотами і цілими країнами. Такі люди в ці дні тільки і зайняті пошуком смерті, тобто всього смертоносного, бо у всіх людей дух войовничий, ворожий, непокірний, зарозумілий, противний, що не має любові і не шукає миру. Кожен копає яму своєму ближньому. Все це разом і ще багато чого означає шукання смерті. **Захочуть умерти, але смерть утече від них.** Це не те, що не зможуть утонути, застрілитися, повіситися, отруїтися і т. ін. А це означає те, що всі войовничі люди, наприклад, колишні полководці російські бажали б до будь-якої армії записатися й іти в бій, і в бою померти, вважаючи для себе це достоїнством і честю, ніж страждати де-небудь у чужих країнах на фабриках і заводах, не будучи підготованими до таких занять. Їх того навчали, вони самі начиталися військових бойових книг, вони вивчили молитву перед битвою, яка кличе до бою, це все разом суперечить ученню Господа нашого Ісуса Христа.

Все ж це повинно виконатися згідно зі **Святим Письмом**, і все добігло свого кінця. Настав День, коли всі діла людські випробовуються: добрі вони чи злі. Я сміливо говорю правду в Господі, що всі справи, які вчинили люди до сьогодні, погані, нежиттєві, всі такі діла пропадуть, тобто згорять, ніякої пам'яті від них не залишиться, всі вони зроблені для вогню. Даремно люди мучилися, роблячи їх, користі від них жодної немає, замість благословень лише прокляття, написано: **«Ось, усі ви, що запалюєте вогонь, озброєні запалювальними стрілами, – йдіть у полум'я вогню вашого і стріл, розжарених вами! Це буде вам від руки Моєї; у муках помрете»** (Іс 50,11).

Подумайте, друзі-читачі! Чи було таке за днів ваших чи за днів батьків ваших, як є за ці ваші дні життя? Скажу правду в Господі, що не було; немає такого дня, щоб пройшов без катастрофи на землі чи на морі, чи у повітрі, а про все це описано в Святому Письмі, тобто в Біблії, що її будівничі світу цього відкинули. Настав же День Великий виконання всього визначеного Творцем неба і землі, і всього видимого і невидимого, бо в світі є багато предметів і речей, що ми їх бачимо, але не розуміємо, тому що не роздумуємо, не завдаємо собі клопоту мати Бога в розумі. Як написано: «Називаючи себе мудрими, збожеволіли і славу нетлінного Бога змінили на подобу образу тлінної людини [...]» (Рим 1,22-23 і далі до 25-го вірша). Я прошу всіх: зверніться до Біблії, то навчитеся мудрості й успадкуєте життя вічне, тобто пам'ять праведника не загине ніколи. Якщо ж ви не хочете навернутися, то Бог Сильний і Він вас заставить звернутися, оскільки написано: **«Мною клянуся: з уст Моїх виходить правда, слово незмінне, що переді Мною схилиться усяке коліно, Мною буде клястися усякий язик»** (Іс 45,23). Це значить: Бог не прийде і не візьме чоловіка за руку чи за шию, і поведе чи нахилить, а Бог «[...] визначив день, у який праведно судитиме весь світ, через наперед настановленого Ним Мужа, подавши свідчення всім через воскресіння Його з мертвих» (Діян 17,31). Він буде судити живих і мертвих, але не тих мертвих, що в могилах, а тих, яких бачив (розумів) Святий Іван – малих і великих, тих, що назвалися Іменем Його і не виконують волі Отця Його Небесного, позаяк багато є званих, та мало вибраних, «бо визначене знищення звершить Господь, Господь Саваоф, по усій землі» (Іс 10,23). Суд Божий здійснюється не в двадцятичотирьохгодинний день, а в довгий проміжок часу, і Суд Божий уже почався на землі: **«Вогонь іде перед Ним і навколо спалює ворогів Його. Блискавки Його осявають всесвіт, земля бачить це і трясеться. Гори, наче віск, тануть від лиця Господа, від лиця Господа всієї землі»** (Пс 96,3-5). **Язык є вогонь. Гори – це Царства і висока влада. Блискавки – це телеграф, телефон. Земля – це люди, що не знають Святого Письма.**

Правду говорю, що чоловіки даремно трудяться, даремно їздять, збираються, змовляються, вирішують, постановляють і затверджують, дарма розказують про мир, що його не розуміють, і що далі, то гірше стає, а ті, яким би варто було це знати, навіть язиком не ворухнуть, аби

вказати, що це таке є Мир. Бог є Миром, і де Мир, там і Бог, а де Бог, там і Мир. Шукайте ж Миру, але не класового і не партійного, а шукайте Миру загальнолюдського, а насамперед любові до Бога, що є виконанням Закону Божого, і любові до ближнього, яка є спокійним життям без метушні.

ПРО ІКОНИ

Останнім часом часто і всюди оновлюються ікони. На моє переконання, це не приносить жодної користі нікому, за винятком тих, у кого вони оновилися першопочатково. Я наводжу декілька місць зі Святого Письма: по-перше, другу заповідь: «Не роби собі кумира і ніякого зображення того, що на небі вгорі, і що на землі внизу, і що у воді нижче землі, не поклоняйся їм і не служи їм, бо Я Господь, Бог твій, Бог ревнитель, що карає дітей за провину батьків до третього і четвертого роду, тих, які ненавидять Мене» (Вих 20,4-5). «Твердо дотримуйте в душах ваших, що ви не бачили ніякого образу в той день, коли промовляв до вас Господь на [горі] Хориві з середовища вогню, щоб ви не розбестилися і не зробили собі статуй, зображень якого-небудь кумира, що представляють чоловіка або жінку» (Втор 4,15-16). «А це рукотворне прокляте і саме, і той, хто зробив його – за те, що зробив, а це тлінне назване богом. Бо однаково ненависні Богу і нечестивець, і нечестя його, і зроблене разом із тим, хто зробив, буде покаране. Тому і на ідолів язичницьких буде суд, оскільки вони серед створіння Божого зробилися мерзотою, спокусою душ людських і сіттю для ніг нерозумних. Бо вигадка ідолів – початок блуду, і винахід їх – розтління життя. Не було їх спочатку, і не повіки вони будуть» (Прем 14,8-13). «Тесля [вибравши дерево], накреслює на ньому лінію, гострим знаряддям робить на ньому обрис, потім оброблює його різцем і округлює його, і витворює з нього образ людини, красивої на вигляд, щоб поставити його у домі» (Іс 44,13 і далі до 20-го вірша). «Так говорить Господь: «Не вчіться шляхів язичників і не страшіться знамень небесних, яких язичники страшаються. Бо устави народів – порожнеча: зрубують дерево в лісі, обробляють його руками теслі за допомогою сокири, покривають сріблом і золотом, прикріплюють цвяхами і молотом, аби не хиталося. Вони – як обтесаний стовп, і не говорять, їх носять, тому що ходити не можуть. Не бійтеся їх, тому що вони не можуть заподіяти

зла, але й добра вдіяти не в змозі. Немає подібного Тобі, Господи! Ти великий, і ім'я Твоє велике могутністю» (Єр 10, 2-7, далі до 11-го вірша). «Бог є Дух, і тим, що поклоняються Йому, належить поклонятися духом та істиною» (Ін 4,24). «Бог, що створив світ і все, що в ньому, Він, будучи Господом неба і землі, не в рукотворних храмах живе і не вимагає служіння людських рук, ніби в чомусь мав би потребу, Сам даючи усьому життю і диханню, і все. Від однієї крові створив увесь рід людський для проживання по всій землі, наперед визначивши часи і межі їх перебування, щоб вони шукали Бога, чи не відчують Його і чи не знайдуть, хоч Він і недалеко від кожного з нас: бо ми Ним живемо, і рухаємось, і існуємо, як і деякі з ваших віршотворців говорили: «Ми Його і рід». Отже, будучи родом Божим, ми не повинні думати, що Божество подібне до золота або срібла, або каменя, що приймає образ через мистецтво та домисел людський. Залишаючи часи невідання, Бог нині повеліває всім людям усюди покаятися» (Діян 17,24-30).

Отже, друзі, на основі вищенаведених місць зі Святого Письма нерозумно думати, що в іконах є якась святість. Святий Петро говорить: «Будьте святі – Я бо святий» (1 Пет 1,16). Ще: «І самі, мов живе каміння, будуйте з себе дім духовний, святе священство, щоб приносити духовні жертви, приємні Богові, через Ісуса Христа» (1 Пет 2,5). Тут мовиться до людей, а не до мертвих бездушних речей. Я пишу і прошу всіх служителів бездушних богів: залиште ви ваше безглузде служіння богам, а навчіться від Христа Ісуса і Його Апостолів, як необхідно служити Богові. Те, що було, то був час невідання, і Бог за Своїм милосердям простить вам, тільки усвідомте свою провину, що ви це робили через невідання і нерозум ваш. Якщо ж не розкаєтеся у ваших вчинках, то від сьогодні вже Бог вам не простить, я Його свідок і служитель. Це писання буде слугувати для свідоцтва в третьому майбутньому справедливому віці; це є істинно.

Тому прошу вас: оновіть ви ваш тілесний образ, оновіть ви ваше серце і думки, перестаньте робити зло, а навчіться робити добро. Христос Ісус особисто трудився Сам тілесно і залишив нам приклад, не у формах, не в одязі, не у волоссі і не в домах. Ось приклад: коли змовлялися проти Нього, то Він у народі сховався. Якщо ж ви Його служителі, то як ви сховаєтеся в народі з вашим волоссям і одягом? Вас скрізь буде видно. «Чи не сама природа вчить вас, що коли

чоловік запускає волосся, то це безчестя для нього» (1 Кор 11,14). За Писанням, значить, ви безчесні?

Я ще звертаюся з моїм щирим проханням до всіх людей без різниці: наверніться до Бога, тоді й Він обернеться до вас. Але тільки зверніться до Нього всім серцем і душею вашою. Тут особливого нічого не треба, по-перше, потрібно вірити, що Бог є, і тим, хто шукає Його, воздає. «Ось діла, які ви повинні робити: говоріть істину одне одному; відповідно до істини і миролюбно судіть біля воріт (уст – С.Б.) ваших. Ніхто з вас нехай не думає у серці своєму зла проти ближнього свого, і неправдивої клятви не любіть, бо все це Я ненавиджу», – говорить Господь» (Зах 8,16-17). Господь любить грішників, що розкаються. Господь закликає всіх грішників до покаяння; усвідомте ж, грішники, свою провину, і Він помилує вас; погляньте в духовне дзеркало, і ви побачите, що неправильно ви чинили. Духовне дзеркало – це вічні Його Заповіді. Написано: «[...] законом пізнається гріх» (Рим3,20). Полюбіть же ви Його Заповіді і ви побачите світло найдосконаліше, ви звільнитесь від гріха, будете новим творінням Його, створеним на всяке добре діло. Бог закликає всіх: і великих, і малих, бідних і багатих, росіян, поляків, українців, євреїв, німців і всіх-всіх, хай хто б ти був, чоловіче, і хоч де б ти жив, бо написано: «Благослови, душе моя, Господа на всякому місці владарювання Його».

Невже ви, люди, не бачите, що робиться на землі? Так, робиться те, що визначено Творцем неба і землі за невиконання волі Його, тобто Закону Його. Хто ж це бачить? А бачать ті, що виконують Заповіді Його. Прошу вас усіх: починайте виконувати Заповіді Його і ви побачите, яка мерзота робиться на землі, ви самі будете соромитися справ своїх, що їх робили з ненаситністю, ви побачите, що всі люди, які не виконують Закону Божого, трудяться лише для вогню, тому що всі діла народів – це вогонь, який і пожере їх, так сказав Сам Господь. Тепер час виконання всього, і тепер пора навчитися, бо написано: «Душею моєю я прагнув до Тебе вночі, і духом моїм я буду шукати Тебе у нутрощах моїх із раннього ранку, бо коли суди Твої звершуються на землі, тоді жителі землі навчаються правди» (Іс 26,9). Подивіться добре, хіба не виконується тепер передбачене Господом, що повстане народ на народ і царство на царство, і землетруси, голод і мор настануть місцями? (Див.: Мф 24,7).

Немає такого дня, щоб не прийшла яка звістка про руйнування. А саме: повені, землетруси, побиття градом, руйнації від бурі, що веде до голоду і мору. Мор – це чума, холера і всілякі інші хвороби. Брат озброюється проти брата, народ – проти народу, країна – проти країни. Чому? Тому що не знають судів Твоїх, Господи! Дивися, кому Він відкриває (Див.: Пс 147,8-9). А не знають тому судів Його, що не заглядають до Книги Його. А Книга Його – Біблія. А Біблія – це Книга Життя. Прошу вас: залиште ваші книги смерті, а візьміть Книгу Господню, Книгу Життя, там ви утвердитесь в мирі і житті. Говорю правду в Господі, що без цієї Книги ніхто, ніколи і ніде не знайде миру і життя. Істинно. Ви в ваших книгах знаходите лишень вогонь вічний і черву. Вогонь ваш негасимий, цей вогонь може загасити тільки один Господь Ісус Христос. Лише необхідно розуміти, що це значить.

Отож, читайте Книгу Життя, то будете мати життя. Лишень читайте і розумійте. «[...] Бійтеся Бога і воздайте Йому славу, бо настав час суду Його, і поклоніться Тому, Хто створив небо і землю, і море, і джерела вод» (Одкр 14,7).

Нехай допоможе нам усім Господь читати Книгу Його і зрозуміти суди вуст Його, і вберегтися від спокуси, що прийшла на весь всесвіт, і нехай буде Богові слава во віки. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Нова правдива дорога життя

І покажу знамення на небі і на землі: кров і вогонь і стовпи диму. Сонце перетвориться на темряву і місяць – на кров, перш ніж настане день Господній, великий і страшний (Іоїл 2,30-31)

Істинно, ми, що віримо в Бога через Ісуса Христа і читаємо уважно книги Святого Письма, тобто пророчі передбачення, чи Книгу Життя, чи Книгу Вічної Історії, чи Пам'ятну Книгу, бачимо вищевказані знамення на небі і на землі. А саме, бачимо **кров**, але крові без тіла не буває: це – людина. В людині ж немає Божого, тобто доброго, милосердного духу, а є дух такий, як узагалі в будь-якої живої тварини. Остання турбується тільки про догоджання собі і насичення своєї плоті. Кожна тварина, коли насититься, відпочиває, але чоловік теперішній, коли насититься, то хоче все собі забрати, всіх поневолити і так без кінця, як **вогонь**. Скільки вогню не давай, все для нього мало. Це і є здивування, тобто **стовпи диму**.

Сонце перетвориться на темряву: «сонце» означає світло, Ісус Христос сказав: «Я – Світло для світу». Під цією назвою багато людей перебуває, думає і говорить: «я – світло світу», але якщо до того світла уважно придивитися, то виявиться, що воно для світу є темрявою.

Місяць перетвориться на кров: «Місяць» означає церкву, тобто зібрання всього того світла в одне для захисту власних інтересів. Давид говорить: «[...] я як тварина був перед Тобою» (Пс 72,22). Всі ми без духу Божого уподібнюємося до тварин, від малого до великого.

Часи язичницьких царств закінчуються і вже закінчилися. На наших очах все виконується саме так, як передбачили пророки. Особливу увагу необхідно звернути на слова Господа нашого Ісуса Христа, якими Він нас, Його учнів застерігає: «Стережіться, щоб хто не спокусив вас» (Мф 24,4). **Знамення Ісуса Христа таке: що було зі Мною, те буде з Моїм слугою чи учнем.** Віддавна багато «записалося» до Нього в учні, тобто служителі, і намагаються наслідувати Його різноманітними зовнішніми знаками, формами, обрядами, традиціями і т.д., і проповідують по смерті Царство Небесне всім. Самі ж проповідники влаштовують

для себе царство тут, на землі. Перед останніми днями з'явилося безліч лжехристів і лжепророків, що проповідують: Христос прийде і всіх таких вірних, як вони, забере на небо, а земля з усіма, хто не вірив їм, згорить, вони ж будуть на небі царювати з Христом 1000 років. І багатьох уже спокусили. І все це повинно бути, за Писанням, бо сказано: «не можна спокусам не прийти» (Лк 17,1).

У теперішній час звершується те, про що писали численні Пророки, ба більше Пророк Ісус, і що підтвердили Апостоли: «**І буде останніми днями, говорить Господь, вилию Я від Духа Мого на всяку плоть [...]**» (Діян 2,17 і далі до 21-го вірша). А що це останні дні, ми бачимо з цього попередження Ісуса Христа: «Коли побачите все те таким, що здійснюється, знайте, що прийшов кінець світу цьому» (Див.: Мф 24,33-34), тобто кінець системам управління звірячого світового ладу. Бо з найдавніших часів у людей стало за правило напасти одне на одного, відняти щось одне в одного силоміць, за посередництвом зброї та всілякого насилля одне над іншим – і це вважалося доблестю і славою правлячих кіл. Все це визначено Вічним Богом, Всемогутнім Вседержителем, оскільки сказано: «сім часів пройде над тобою» (Див.: Дан 4,11-14). Вищеназвані **сім часів** ще можна розглядати в книзі Левит у 26 главі, і вся ця загарбницька влада існувала до 1914 року. Світова ж війна почала поступово деяким відкривати очі і розум. А ми тепер хоча діл не бачимо, та слова чуємо про всезагальний мир, про роззброєння на морі і на суші. Бачимо національні зближення, бо такі мусять бути, але ні до чого доброго вони не приведуть, читай книгу Пророка Ісаї 13,11-17.

Бачимо також, що саме зараз, за Вічним визначенням, Бог збирає всі народи на долину Йосафата, щоб учинити над ними Суд за Писанням. Бачимо, що Бог відкидає мудрість мудреців і розум розумних, щоб не хвалилася і не бундючилася жодна плоть, позаяк сказано: хто хвалиться, хвались Господом, що знаєш Його. А Його знає той, хто дотримується Його заповідей (Див.: 1 Ін 2,3). «Хто говорить: «Я пізнав Його», але заповідей Його не виконує, той неправдомовець і немає в ньому правди» (1 Ін 2,4). Бога знати чи бачити – це означає: розуміти Його наперед записані через Пророків визначення.

Численні так звані євангельські общини, церкви і т.д. посилаються на книгу Діяння Апостолів, де сказано: «Мужі галилейські, чого ви стоїте

і дивитися на небо? Цей Ісус, Який вознісся від вас на небо, прийде так само, як ви бачили Його, коли Він сходив на небо» (Діян 1,11).

Не приглядаються до слів і не розважають духовно, та і буквально не розуміють. Прошу: зверніть увагу хоча б на слова «прийде так само, як ви бачили Його, коли Він сходив на небо», особливо на слово «бачили»... Я думаю і не тільки думаю, а вірю і знаю, що в усі часи родів людських знаходилися останні частинки і кінці землі, тобто останні стають першими. Значить, святі Апостоли були вибранцями Божими, а Бог є серцевідцем. Апостоли були мужами благочестивими, розумними, і сліпо не йшли за Ісусом, вони чули про Нього як про великого Пророка і лише чекали закликати, і, почувши його, все залишили, пішли за Ним. У часи вибрання святих Апостолів теж було багато різних лжевчителів і лжепророків. І багато приходило до Христа Ісуса, немало і відходило. Ісус і цим вибраним Своїм говорив: «Чи не хочете і ви піти?» Святий Петро відповів: «До кого ж нам іти? Ти маєш слова вічного життя». Значить, вони вже бачили, тобто знали багатьох спокусників, які пізнаються за своїми ділами, тому що такі люблять лишень тих, хто їх прославляє і подарунки дає, і без роздумів підкоряється вказівкам їхнім.

Якщо це так було, то і тепер є. Тоді я в Ім'я Любові Господа нашого Ісуса Христа застерігаю всіх, хто боїться Господа: не йдіть за різними глашатаями, яких ви не знаєте, бо багато з'явилося лжехристів, що засідають у великих містах, мають платних агентів. Ці агенти приймають вигляд святих ангелів, але вони сили їхньої відреклися і спокушають багатьох простодушних своїми проповідями та наспівами. Попереджаю і прошу всіх: не йдіть услід за ними, пізнавайте їх: чи Христові вони, чи ні? Якщо Христові, то повинні мати розум Христів (Див.: 1 Кор 2,16), і якщо учні Його, то з учнями має бути те, що було з Учителем. Ісус сказав: «Пам'ятайте слово, яке Я сказав вам: раб не більший за господаря свого. Якщо Мене гнали, то гнатимуть і вас; якщо Мого слова дотримувались, будуть дотримуватись і вашого. Та все те чинитимуть вам за ім'я Моє, тому що не знають Того, Хто послав Мене» (Ін 15,20-21). Отже, прошу вас усіх, що прагнете до правди, до Бога через Ісуса Христа: спитайте ваших головних проповідників, тих, хто роз'їждає різними містами, як вони вибрані, і ви дізнаєтеся, що вони не є вибранцями Божими. Вони з'явилися для приваблення і зваблення багатьох, навіть і вибраних Божих.

Але ось настав День Господній, і Бог випробовує діла всіх людей: «У кого діло, яке він будував, устоїть, той одержить нагороду. А в кого діло згорить, той зазнає втрати [...]» (1 Кор 3,14-15).

Бог випробовує начальників та розумних світу цього (Див.: Прем 6,1-27). Пояснення: здавна люди відступили від Бога, тобто залишили Книгу Життя, книгу Святого Письма, знайшлися такі люди, що задумали здобути собі славу, понапридумували собі безліч книг, як, наприклад, Карл Маркс, якого величають і прославляють численні партії чи суспільства, але коли пустили видані проекти і постанови в хід, то вийшла порожнеча. Тобто для одного класу виходить добре, для іншого – погано, для однієї партії – добре, для іншої – погано, для однієї – життєве, для іншої – смертне. І все це діло не встоїть, а цього Дня Господнього згорить. А ім'я того, хто вигадав таке діло, буде для прокляття в майбутньому справедливому віці.

Так само візьмемо ми всі релігійні спільноти, що проповідують Царство десь високо у повітряному просторі, наприклад, адвентисти сьомого дня, проповідуючи іншим, і самі збираються відлетіти на небо і там бути тисячу років, і звідти судити цей світ, що за їхнім ученням згорить буквальним вогнем; а потім хочуть знову спуститися вже на поновому влаштовану землю і жити без кінця, ходити золотими вулицями Єрусалиму нового. Для цього вони вигадали багато своїх діл, тобто книг. Таких і всіх інших сект діла випробуються цього Дня і виявляться нежиттєвими, знищаться, а імена авторів тих книг і всіх послідовників залишаться на ганьбу вічну.

Ось такі-то діла Бог випробовує Дня цього, але День цей великий і страшний. Хто встоїть? Хто любить правду і суд, той устоїть.

Тому я звертаюся з моїм щирим проханням до всіх світил, а надто до письменників і укладачів різних книг: побільше творить і пишіть ваші книги, журнали і газети на мирну тему, покиньте вашу войовничу політику і ворожнечу одне проти одного. Даремно ви робите ваші войовничі задуми: зла злом не перемогти, незабаром стане так, що всім із войовничими думками місця не буде на землі. Написано: «[...] і не будуть більше вчитися воювати» (Іс 2,4). Уже багато поміркованих мужів над цим думають, як войовничу техніку зовсім скасувати. Слава тим синам Польської країни, тобто землі, що склали проект на мирну тему, де

сказано: 1) всяка війна, задля вирішення того чи іншого міжнародного конфлікту є, тобто повинна бути, недопустимою; 2) будь-які міжнародні конфлікти мають вирішуватися мирним шляхом. І от з усіх країн світу чуємо голос про **мир**, якщо ж чуємо голос про мир, то є надія, що будемо бачити **Діло Миру**. Є надія, що царство злоби, загарбництва, насилля і ненависті зробиться Царством Миру, радості і благополуччя, Царством Божим, Царством Христа Ісуса, Господа нашого, яке Він проповідував і навчив нас молитися: «Нехай прийде Царство Твоє».

Тому я прошу всіх **світил**, поготів тих, хто тримає в руках Євангеліє: зрозумійте вчення і життя Ісуса Христа, і слова пророчі, і почніть будувати Царство Боже на землі, за вченням істинним. Розуми ваші затьмарені, тому що ви бачите високо і далеко на небі. Чому ж ви не бачите, що робиться тут, близько, на землі? Уже йдуть попереду вас ті, хто не називається іменем Господнім, ви ж, які називаєтеся іменем Господнім, далеко відстали. Нагадую вам: поспішіть зайняти місце в Царстві Божому, поки ще можливо, бо всі діла людей виявляться і вже виявляються, і буде вам сором і ганьба, якщо не послухаєте і не виправите своїх справ, говорю Правду в Господі.

Ми бачимо, що Ісус Христос іде у славі Своїй з усіма Святими ангелами Своїми судити цей світ, і вже світ цей засуджений. Ми бачимо, що святі судять світ. Хто має розум, нехай зрозуміє!

Настане і настала вже пора, що земля не приймає людину. Але хіба земля не приймає ту людину, яку кладуть до гробу й опускають в могилу? Ні. Ось наочний і явний приклад: колишні російські володарі тепер розкидані по всій земній кулі, і деякі з них, не усвідомлюючи над собою суду Божого, зайняті войовничою пропагандою, що, на мою думку, нікому з розсудливих людей не подобається, тому їх будь-яка земля з себе вивергає. Кожен розважливий чоловік хоче жити з усіма в мирі і спокої, надто з сусідом. Саме тут і потрібно задуматися. Ми вже ясно бачимо, що пророцтво виконується на наших очах, позаяк настав День Господній, земля вивергає мертвих, і кожного суджено відповідно до його діл. Тому співчуваю всім, кого висилають, бо і я був висланий вами. Тож прошу вас: прийміть відміряну вам міру покарання і, де живете, живіть мирно і спокійно, то хоч вам тяжко і гірко деяким, але, може, дітям вашим буде краще. Те, чим ви були, що мали і що знали,

забудьте, тому що повернення не буде. Дивіться вперед, а не назад. Написано: «Море віддасть мертвих, що були в ньому», хто мудрий, нехай зрозуміє це!

На завершення прошу всіх чоловіків: одумайтеся, подивіться довкола і починайте нове життя в Христі Ісусі, хай ким ви є і хоч де б ви жили, оскільки настав час, що буде Один Пастир і одне стадо, тобто народ розділиться на дві частини: буде один народ праведний, а інший – неправедний. Але Бог хоче, щоб усі люди покаялися, тож я ще раз в Ім'я Бога, в Ім'я Правди, Суду, Миру і Любові прошу всіх: облиште ваші партійні розбіжності, будуйте всюди і скрізь Царство Боже, позаяк усі проекти і закони впадуть перед ученням і законом Любові Христа, і засоромляться всі, хто вигадав такі проекти, програми і закони. Кажу правду в Господі, і це буде для свідоцтва.

Нехай наведе Господь серця всіх начальників, аби вони зрозуміли Путь Істини і залишили б усі церемонії і традиції, що призводять до гордості, спокуси і всякої омани. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

Бо *гряде* день Господа Саваофа на все горде й зарозуміле і на все звеличене, – і воно буде принижене, – і на всі кедри ливанські, високі і піднесені, і на всі дуби васанські, і на всі високі гори, і на всі підвищені пагорби, і на всяку високу вежу, і на всяку міцну стіну, і на всі кораблі фарисейські, і на всі жадані прикраси їх. І впаде велич людська, і високе людське принизиться; і один Господь буде високий у той день. (Іс 2,12-17)

Настав День, тобто настав час, коли все зарозуміле і звеличене поступово принижується і принизиться до решти, бо це час здійснення всього, визначеного Господом, Творцем неба і землі. Великі гори впали і пропали безпощадно, на місце тих, які впали, стають інші гори і роблять ще гірше, ніж ті, що впали. Подумайте, якщо великі і сильні гори впали, то що буде з цими горами, які не навчилися нічого нового і доброго, а все йдуть тим же старим шляхом? Сьогодні багато говорять і пишуть про мир, але якщо придивитися до того що вони роблять, то виходить цілком зворотнє. По-перше, нема суду і правди на землі, а суд і правда – найголовніше і найважливіше на землі. Написано: Правда і Суд – основа престолу Його, тобто основа царства. Якщо ж немає Правди і Суду, то ніякі парламенти, ні диктатура, ні війська, ні охоронці, ніщо інше не збереже і не захистить царства – землі чи країни від падіння, все впаде, кажу правду в Господі. На святому місці постала мерзота запустіння, або на Мойсеевому сидінні сіли книжники і фарисеї – Мойсей був вибранцем Божим, він був правителем, тобто царем народу Ізраїльського, він був священиком і законодавцем – а теперішні правителі відкидають учення про Бога, про Його Закон вічний, а цей Закон є основою життя людського. Даремно трудяться мужі, які керують цілими країнами і безліччю різних народів та племен, які бажають відновити те, що віджило свій певний термін або вік. Я часто намагаюся нагадувати, що часи язичницьких царств закінчилися, тобто системи несправедливих управлінь, звірячих устроїв і насилля одне над іншим закінчилися.

Слово «закінчилися» або «кінець» означає певний період часу, коли старе, яке віджило свій вік і виявилось ні до чого непридатним, із корінням знищується, а нове, чисте, справедливе, життєздатне і натуральне насаджується. Це значить: «І в дні тих царств Бог небесний воздвигне царство, яке повіки не зруйнується, і царство це не буде передано іншому народові; воно скрушить і зруйнує всі царства, а саме буде стояти вічно» (Дан 2,44).

Я в цьому альманасі говорю сміливо, з вірою і надією на вічного Бога Ізраїлевого, що всі будівничі царств чи земель даремно трудяться і нічого доброго і довговічного не побудують. Бо будують не в Бозі, тобто не в Любові, не в Мирі, не в однодумстві, не в радості і не у веселості серця, тобто не в Дусі Святому, а такі діла всі швидко розпадуться і щезнуть.

Для того, щоб побудувати міцне і довготривале, я раджу всім будівничим за керівництво взяти Вічну Історію, тобто Біблію, в ній є всі можливі матеріали для побудови Життя Нового, довговічного і справедливого; а для цього сьогодні настав час, тобто настав День великий, і страшний для супротивників Божих і для беззаконників. Для побудови Нового я раджу всякому будівничому, хто б він не був і де б він не жив, по-перше, оновити себе, тобто оновити своє серце і свій дух, по-друге, пам'ятати і розуміти слово: «Блаженні миротворці, бо вони синами Божими назвуться» (Мф 5,9).

Слухайте всі, що знаходитеся в гробах, голос сина Божого і, почувши, оживіть і життєві добрі справи творіть, бо настала пора, що море, смерть і пекло віддають мертвих, котрі в них були, і кожен судиться за ділами своїми. Бо це Суд Божий на землі.

Отож, прошу всіх: читайте вічне Євангеліє, читайте, розумійте і виконуйте, тоді не будуть Вас судити зі світом цим. А самі в собі розважте: що погане, мерзенне і беззаконне – облиште, а що добре, милостиве, справедливе, правдоподібне – прийміть і живіть, а тим більше прийміть це: «Початок премудрости — страх Господній, і розум добрий мають ті, що додержуються заповідей Його» (Пс 110,10). Хто Заповідей Божих не виконує, в того розум неправосудний. Тож подумай, друже і брате, всяк сам за себе: чи виконуєш ти Заповіді Божі чи ні? Скажу правду в Господі, що ні, не виконуєш. Пророк Давид завчасу написав: «Сказав

безумний у серці своїм: «Бога нема». Впали в розпусту, опоганилися в ділах своїх; не стало тих, хто чинив би добро. Господь поглянув із неба на синів людських, щоб побачити: чи є розумний, що шукає Бога? Всі заблудили, всі нікчемні стали: нема тих, хто чинив би добро, нема жодного» (Пс 13,1-3). Отже, Заповіді Божі дані роду людському на всі віки, щоб через Заповіді Божі пізнавати гріх, як написано: «законом пізнається гріх» (Рим 3,20). Спасіння ж отримує кожен через віру в Ісуса Христа, тобто життям Його, оскільки Він не порушив Закон, а виконав, тому й каже: «Якщо любите Мене – дотримуйтеся Моїх заповідей» (Іоана 14,15). Христос Ісус і віки створив, і живі слова передав нам через Мойсея, раба Свого, і Сам прийшов виконати Свій закон, залишивши нам приклад (Див Еф 3,8-9).

Як же можна погодитися з новоявленими проповідниками і богословами, які проповідують про любов, про Ісуса Христа, ні слова не кажучи про Закон Божий? А написано: «любов є виконання закону» (Рим 13,10). Сам Ісус Христос говорить: «Я виконую волю Отця, Який Мене послав». А воля Отця нашого Небесного і є Вічні Його Заповіді: «Хто говорить: «Я Бога знаю», але заповідей Його не дотримується, той – неправдомовець, і немає в ньому істини» (1 Івана 2,4). Ось із чого пізнаємо, що багато з'явилося в світі лжепророків, лжевчителів і лжехристів, які перекручують шлях Христів, Нагадую всім, хто боїться Господа: не ходіть услід за ними і не вітайте, тобто не схвалюйте вчення їх. Але вони повинні бути, за визначенням Божим, для спокуси вибраних Божих, які не бадьоряться.

Я говорю всім, хто боїться Господа: бадьоріться і моліться, тоді не впадете в спокусу; гляньте, що робиться на землі і на небі, але тільки не в повітряному просторі, подивіться на тих людей, які робили з себе богів і небо високе та недоступне, де вони? Наприклад, вчили, молилися, клялися захищати до останньої краплі крові «царя, віру та отечество». Де ж цар, віра й «отечество»? Цар убитий. Віра похитнулася. Багато пастухів роздягнулося, і вже не за ними стада йдуть, а вони – за стадами, і велике горе, коли стадо вчить пастухів, це вже ясно видний кінець. Було «отечество» Росія, і ті, хто молився і вчив захищати, порозсипалися по різних землях і залишилися самі без «отечества». Мені пригадався 1914 рік і мій суд. Коли мене засудили на вічне заслання у віддалені губернії

Сибіру, то я просльозився і сказав: «Бог буде справедливий нас судити». На що суддя (прізвища котрого я не пам'ятаю) сказав: «Ми тут боги». Не знаю, як тепер ті боги мислять собі. Це я кажу не з докором і без закиду, а даю зрозуміти: передбачали ті боги що-небудь наперед чи ні? Тоді я скажу правду в Господі, що ні, тому що для них Біблія була насмішкою.

Доживаючи визначені мені дні на цій землі, і бачачи всю цю ж саму несправедливість усюди і скрізь, я попереджаю і прошу всіх від щирого мого серця, тим більше тих, що виступають начальниками у народів, зберігайте суд і правду на землі тій, де ви живете, кожен роби свою справу в охоту і з любов'ю, і не для себе тільки, а й для інших, то буде спокій у серці вашому; облиште гнатися за наживою – це смерть. Настав час, що все і всюди хоч би і таємне відкриється, бо це день відкриття доброго і злого; це день нагороди, але Бог нагороджує починаючи з останніх (Мт 1,16). Для цього візьміться читати книги Святих Писань – Біблію, тоді ви будете знати, як вберегти себе від вічної погібелі. З багатьма людьми буде так, ніби вони не існували, не залишиться від них нічого, хіба лишень деякі імена залишаться для прокляття.

Цар Соломон каже: складати багато книг – кінця не буде, і багато читати – втомлює тіло. Вислухаємо сутність усього: бійся Бога і заповідей Його дотримуйся, тому що у цьому все для людини. Бо всяке діло Бог приведе на суд, і все таємне, чи добре воно чи зле (Див.: Екл 12,12-14). Я вже нагадував, що Бог строго судить діла не тих людей, які постійно зайняті працею, але буде строго судити і вже судить діла тих людей, які неправильно керують народами, розпоряджаються, судять, видають закони, навчають і т.п., судить же Бог за вчинками їхніми. Бо сказано: воздам вам за ділами вашими. Бог не судить десь далеко в повітрі, але Бог судить за посередництвом Сина Свого Ісуса Христа тут на землі. А сини Його і дочки ті, котрі дотримуються волі Його, тобто Десяти Заповідей Його. Суд здійснив Ісус Христос, коли був на землі, сказавши: нині суд світу цьому. Тепер же ми, які ввірували в Ім'я Його, судимо світ цей згідно з готовим Його планом, тобто з Біблією. Настав День, що відкрилися і відкриваються діла всіх людей, тобто закони, проекти, програми та різні інші настанови, які запущені в хід, але в житті не витримують і не витримують, тому що не узгоджуються з іншою книгою розкритою, а ця книга є Книгою Життя, і вже ніхто закрити її не може, позаяк багато

мужів з'їло її. Виконується слово Господа нашого Ісуса Христа, котре Він сказав Своїм учням: «Істинно говорю вам, що ви, які пішли за Мною, при відновленні світу, коли Син Людський сяде на престолі слави Своєї, сядете і ви на дванадцяти престолах судити дванадцять колін Ізраїлевих» (Мф 19,28). Апостол Павло говорить: хіба не знаєте, що святі будуть судити світ (1 Кор 6,2). Багато хто думає, що святі прийдуть з якоїсь висоти, так думати – це омана, незнання Писань, ні сили Божої. Затим що святі прийдуть від великої скорботи, будуть усіма зненавиджені, судимі, гонимі, будуть самими останніми; і у таких з'явиться Господь у День Свій. Таким днем є День цей, читай і розумій книгу Пророка Софонії (1,2-18).

Тому я прошу і молю всіх, які йдуть до вишнього Єрусалиму, до міста Небесного, до міста, де живе Цар царів і Господь пануючих, прошу всіх первістків, що бажаєте бути записані до Книги Життя, бажаєте жити в престольному місті, де живе Сам Великий і Вічний Цар, зрозумійте Його День, Його пришестя і Його Суд. Мета ваша й обов'язок ваш – викривати світ за гріх, і за правду, і за суд; зобов'язання ваші – викорінювати і розоряти, губити і руйнувати, творити і насаджувати (Ін 16,8; Єр 1,10).

Але подумайте, чи маєте ви право зайти до міста вишнього через ворота. Ворота – це Ісус Христос. Ісус Христос виконав волю Бога Отця Свого Небесного. Подумайте: чи виконуєте ви? Ті, котрих я знаю, які назвалися іменем Господнім, не йдуть воротами, а перелазять деінде, а хто перелазить – той злодій і розбійник (Ін 10,1). А по сьому я прошу всіх, які називаються євангельськими християнами, подумайте над цим і над собою, тоді ви знайдете, що ви не віруєте в Ісуса Христа. Для цього подивіться в духовне дзеркало, в Закон Божий Десятислів'я, і ви ясно побачите гріх, що ви не віруєте у Христа. Закон Божий є єдиним найправильнішим інструментом при розгляді гріхів, тобто неправд. Якщо ви визнаєте першу, другу і третю заповіді, то чому ж ви не визнаєте четвертої заповіді? Прочитайте псалом Давида: «Діла рук Його – істина й правосуддя; всі заповіді Його правильні, тверді на віки вічні, встановлені на істині й правоті» (Пс 110,7-8). Хто, як і чим може заперечити ці божественні слова? Це може зробити лише та людина, котра є невігласом у законі, людиною неосвіченою. Може хтось із вас скаже, як дехто і говорить: нам Псалмів не треба, то прочитайте Євангеліє від Луки: «Ось ті слова, що Я говорив вам, коли ще був з

вами, як належить справдитися всьому, написаному про Мене в законі Мойсеєвому і у пророків та в псалмах» (Лк 24,44).

Ті, що називаєте себе віруючими, подивіться навколо себе: вже велика кількість тих, які не називають себе народом Божим, іде попереду вас до Царства Божого, бо починають творити правду і суд на землі, викривають тих, що схибили, сиріт і вдів захищають від утисків, зі всякою неправдою борються, не шкодуючи свого життя. А ви, що називаєте себе вірними, тільки заглядаєте на небо і збираєтеся відлетіти туди. Це ви неправильно розумієте. Я раджу вам дивитися на землю і всіляку неправду викорінювати і руйнувати, а правду творити і насаджувати, це буде в'язання сатани і відновлення Царства Божого на землі. Це є істинно.

На завершення прошу всіх, хто любить життя, – скиньте з себе маску лицемірства і починайте будувати Царство Боже справедливе на землі, то будете і на небі. Будуйте Царство Боже всі разом – без різниці на стать, націю, релігію, традиції і церемонії. Будуймо Царство Боже Правдою, Судом, Миром і Любов'ю, будуймо Царство Боже згідно з ученням Ісуса Христа, Господа нашого, тоді воно буде стояти твердо і довго, без гарантій і договорів. Нехай буде наш договір – Мир і Любов, бо це є Бог наш. Залишмо всіх інших богів, прагнімо до Бога Миру і Любові, тоді лише буде спокій душам нашим. Не слухаймо ніяких партійців, а слухаймо свого внутрішнього голосу, котрий тягне нас до Миру і Любові, тоді тільки переможемо, коли Його Заповідей дотримаємося.

Отож, браття, всі, візьміться за мир і любов, тобто вічного Бога, бо настала пора, що войовничих людей земля вивергає і море віддає, і вони будуть мучитися у всі віки.

Нехай благословить Бог усіх, хто прагне Миру і Любові, і нехай воздасть Богові славу вся земля. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк.

Нова правдива дорога життя

Віра ж є здійснення очікуваного і впевненість у невидимому (Євр 11,1)

Багато народів із усіх країн називають себе такими, що вірять у Бога. Одні вірять у потойбічне життя, у те, що після смерті людина встане із могили: той, який вірував у Бога — житиме вдруге, а той, хто не вірував – мучитиметься вічно у вогні. Інші вірять у те, що незабаром полетять на небо та оселяться там у новому Єрусалимі; Ісус Христос одягне на їхні голови золоті вінці, і вони розгулюватимуть золотими вулицями міста; і що на новому небі вони судитимуть інші народи 1000 років, а нинішня земля і небо, і все, що на них знаходиться – згорять. Віра та очікування одних та інших не здійсниться, тому що це – омана і незнання як Писань, так і сили Божої. Для перших потрібно прочитати книгу Пророка Ісаї, де сказано: «Мертві не оживуть; рефаїми не встануть, тому що Ти відвідав і знищив їх, і знищив усяку пам'ять про них» (Іс 26,14). У книзі Еклезіяста говориться: «Живі знають, що помруть, а мертві нічого не знають, і вже нема їм відплати, тому що і пам'ять про них піддана забуттю, і любов їх, і ненависть їх, і ревності їх уже зникли, і нема їм більше частки повіки ні в чому, що відбувається під сонцем» (Екл 9,5-6). Пророк Єремія говорить: «І напою доп'яна князів його і мудреців його, областенаачальників його, і градоправителів його, і воїнів його, і заснуть сном вічним, і не прокинуться, – говорить Цар – Господь Саваоф ім'я Його» (Єр 51,57). Йов подібно висловлюється: «[...] так людина ляже і не встане; до закінчення неба вона не пробудиться і не встане від сну свого» (Іов 14,12). Можна було б навести ще багато місць зі Святого Письма, проте і цих буде досить. Для інших, тобто для тих, хто збирається летіти на небо, потрібно прочитати Буття: «І відчув Господь приємні пахощі, і сказав Господь [Бог] у серці Своєму: не буду більше проклинати землю за людину, тому що помисли серця людського – зло від юности його; і не буду більше знищувати усе живе, як Я зробив: надалі в усі дні землі сівба і жнива, холод і спека, літо і зима, день і ніч не припиняться» (Бут 8,21-22). «Ти поставив землю на

тверді її, не захитається вона повік віку» (Пс 103,5). Книга Еклезіяста: «Рід проходить, і рід приходять, а земля перебуває повіки» (Екл 1,4). Ісаїа говорить «Господь... утворив землю... не марно створив її; Він утворив її для проживання» (Іс 45,18). У Єремії «[...] і живіть на землі... із віку у вік» (Єр 25,5). Святий Петро говорить: «...тому і тодішній світ загинув, затоплений водою. А нинішні небеса і земля, які утримуються тим же словом, зберігаються для вогню на день суду і погібелі нечестивих людей» (2 Пет 3,6-7). Я прошу нових вірян, усіх послідовників: зверніть особливу увагу на це! Чи загинули при потопі небо і земля? Ні, не загинули. Чи був Ной узятий на небо при винищуванні потопом? Ні, він врятувався на дереві, тобто на кораблі. А чи був Лот узятий на небо при винищуванні Содому і Гоморри та інших міст? Ні, його вивели з цих розпусних міст, і він врятувався на землі.

Прочитаймо книгу Пророка Ісаї, а саме такі слова: «...бо від Сиону вийде закон, і слово Господнє – з Єрусалима» (Іс 2,3). Багато так званих «вірян», говорять: «Ми є Сион, новий Єрусалим; ім'я Христове, тіло Христове, церква Христова, церква первородних» і т.п. Сказано: «...від Сиону вийде закон...» (Іс 2,3)! Чому ж ви, баптисти, євангелісти, п'ятдесятники та інші, проповідуєте, що Закону Господнього дотримуватися не потрібно? Відразу зрозуміло, що ви не є Сион. Слово Господнє вийде з Єрусалиму: слово ²«Салим» означає «Цар Миру, правитель миру». Чому ж ви, так звані «віряни», не творите миру, а все воюєте та хочете всіх перемагати? Себе ж перемогти не хочете. Тож ви не є новим духовним, тобто Небесним, Єрусалимом.

Ось завдання нового Єрусалиму: піднести свій голос проти війни та всіх боєприпасів і озброєнь. Віддати свій голос за справедливий суд і правду на землі; щоб суд та правда, які, на жаль, зараз є не в усіх країнах, царювали на землі. Віддати свій голос за те, щоб покарання стосувалося лише винного, а не всієї країни, племені чи нації, так як це було досі. Всім істинним вірянам узяти на себе обов'язок не бути бездумними виконавцями, а бути людьми, створеними за образом та подобою Божою, розкрити свої очі і подивитися на землю: яка всюди несправедливість твориться! Всіх, хто вчиняє несправедливо, потрібно сміливо викривати, але і самому потрібно бути вірним у всьому, бути безкорисливим, не п'яницею, не розбишакою, бути безпристрасним, не срібллюбним,

непідкупним, не тим, хто дивиться на лица і бере дари. У майбутньому саме такі пастухи будуть потрібні для стада, бо час невпинно поспішає до свого кінця і не забариться.

Святий Апостол Яків говорить: «Яка користь, браття мої, коли хто говорить, що він має віру, а діл не має? Чи може ця віра спасти його?» (Як 2,14).

Я нагадував вище, що багато народів вірять у щось і очікують здійснення своєї надії, але це марне очікування, бо немає здорового глузду в такій вірі і надії.

Існують ще й такі люди, котрі надіються, що життя поліпшиться, очікують та запитують: «Коли ж буде краще?» Їхні очікування та впевненість ніби правдоподібні, проте сказано: «...віра без діл мертва» (Як 2,26). Для поліпшення життя також потрібне діло. За російською приказкою: «Діло повинне боятися майстра, а не майстер — діла». Сьогодні ж усе навпаки: майстри бояться діла, і є у них підмайстри, що не відповідають вимогам; і діло не йде своїм правильним шляхом — через це і горе світові.

Написано: «Бо створіння з надією чекає з'явлення синів Божих» (Рим 8,19). А Пророк Даниїл говорить: «Потім сядуть судді і відберуть у нього владу губити і знищувати до кінця. Царство ж і влада і велич царствена в усій піднебесній дані будуть народу святих Всевишнього, Якого царство – царство вічне, і всі володарі будуть служити і коритися Йому» (Дан 7,26-27).

Із цих пророчих слів та із теперішнього життя людина зі здоровим глуздом може зробити багато висновків і стати на шлях правдивого життя.

Як я вже вище написав, є такі люди, що очікують поліпшення життя – це значить, «... створіння з надією чекає на з'явлення синів Божих...» (Рим 8,19). Створіння – це не корови та коні, це – люди, які не можуть відрізнити праву руку від лівої. Син Божий – це той, хто любить іншого так, як себе, віддає себе не шкодуючи свого життя; той, хто бореться за правду, відмовившись від усіх почесей світу цього; той, хто помирає за ідею любові, сподіваючись на її здійснення. Написано: «Праведний вірою живий буде» (Рим 1,17).

Отож, для того, щоб усе найкраще збулося, нам усім потрібно прагнути ліпшого, хто як, і чим може, тільки не війною, бо Пророк

Захарій говорить: «...не воїнством і не силою, але Духом Моїм, – говорить Господь...» (Зах 4,6). Я часто нагадую, що світ страждає через несправедливих правителів. – Хто ж цьому виною? – Ми самі.

Ми вибираємо до влади фальшивих, несправедливих людей, що можуть працювати лише язиком, ба більше: обманювати бідних та сліпих. Багато хто бачить різні обмани, проте змовчує – так зло і поширюється, а мовчанням зла не викоринимо, бо світло повинне викрити пільму. Світло повинне розсіяти темряву. Правда є світло. Бог говорить через Пророка Єремію: «Вежею поставив Я тебе серед народу Мого, стовпом, щоб ти знав і стежив за шляхом їх» (Єр 6,27). І ми повинні говорити безперестанку, доки не прославимо Єрусалима на землі. «Бо від малого до великого, кожен із них відданий користолюбству, і від пророка до священника – усі діють облудно; лікують рани народу Мого легковажно, говорячи: «Мир! Мир!», а миру немає» (Єр 6,13-14).

Читаючи пророцтва і дивлячись на нинішнє життя, ми утверджуємося в істині. Пророк Амос зауважує: «А вони ненавидять того, хто викриває біля воріт, і гребують тим, хто говорить правду» (Ам 5,10); «Бо Я знаю, які численні злочини ваші і які тяжкі гріхи ваші: ви вороги правого, берете хабарі й перекручуєте у суді справи бідних. Тому розумний мовчить у цей час, бо цей час злий» (Ам 5,12-13). Так воно і є, бо я в 5-му номері мого журналу відкрив темні діла маленького сільського чиновника, то він і дотепер, як звір, хоче мене з'їсти. Рідко буває таке, що він пройде повз і відкрито не облає мене, чому є свідки. Проте я не повинен відповідати злом на зло, а викривати і викоринювати зло, щоб бути прикладом для моїх послідовників.

Є у нас правдиві слова Пророка Ісаї: «[...] у тебе є одяг, будь нашим вождем, і нехай будуть ці руїни під рукою твоєю». – А він із клятвою скаже: «Не можу зцілити ран суспільства; і в моєму домі немає ні хліба, ні одягу; не робіть мене вождем народу» (Іс 3,6-7). Нині всі зацікавлені тільки тим, щоб бути володарем. Сумний цей час: людина не може керувати собою, а хоче управляти іншими. Через таких правителів і страждає світ, і кінець прийшов світові цьому.

Кожній людині, яку коли-небудь обирають в якусь управління, я радив би відчутти та оцінити себе: чи годишся ти на вибране місце, і якщо годишся – погоджуйся, а якщо ні – подякуй виборцям за виявлену тобі

честь, і тоді знайдуться люди, які відповідатимуть своєму призначенню.

Пророк Даниїл говорить: «[...] і на крилі святилища буде мерзота запустіння» (Дан 9,27); а євангеліст Матвій каже: «[...] на Мойсеєвому сидінні сіли книжники та фарисеї» (Мф 23,2). Із Вічної Історії ми знаємо, що Мойсей – високоосвічена людина, яка здобула найвищу на той час освіту. Він виховувався як син дочки фараона, проте у нього вже був людинолюбний дух на той час, і він із любові до свого народу вчинив супротив єгиптянину, через що змушений був утікати від гніву фараона. У нього не було думок про користь, про наживу, про владу і гордість, як у теперішніх володарів.

Прикро стає на душі, коли приходиш за порадою або за якоюсь допомогою до будь-кого, хто має владу, стаєш перед ним, як покірний вівця, але через свою гордість і пихатість чиновник не звертає на тебе уваги, бо оцінює тебе за зовнішнім виглядом. Все це робиться не за совістю, а через вибіркову зневагу. Саме це і є язичницькі паперові царства, яким прийшов кінець, бо зі всіх сторін почали роздягати неправду догола, і не встояти їй більше, і коханцям її також.

Для віри потрібне діло, а без діла віра мертва. Отож я звертаюся до всіх вірян і до тих, хто очікує кращого, більш справедливого життя: «Потрібно самим навчитися ліпшого і старатися інших навчати цьому, то воно й прийде скоріше. «Краще» не звалиться з неба і не прийде з Варшави. Потрібно забути колишні часи, часи помсти, а натомість подумати про часи прощення; всім і всюди будувати новий світ на нових підвалинах. Це і є вчення Ісуса Христа, це не є помилка чи обман, це є істинно і нехитно. Лишень потрібно добре поміркувати над цим. І взагалі, хто хоче володарювати, той повинен полюбити премудрість».

Тепер потрібно придивитися до пророцтва Даниїла, де говориться, що сядуть судді (Див.: Дан 7,26), і книги будуть відкриті, тобто передові люди пишуть книги, згідно з якими робляться діла. Всі ці справи виявляються нікчемними перед вченням Ісуса Христа, тому що немає іншого імені під небом, яким можна було би спастися. Тепер ми чітко бачимо, що царі попадали, проте на їхнє місце стали парламенти, до яких здебільшого обираються говоруни, що багато обіцяють, але нічого не зроблять, а от укінці потраплять туди люди достойні та чесні, які до всіх племен та народів матимуть любов та зберігатимуть вірність у всьому. Останні, за

істиною, називатимуться святими Всевишнього, котрим надаватиметься право і влада діяти на землі. Ми просимо Бога: «Нехай прийде Царство Твоє». Звір та лжепророк будуть кинуті в озеро вогненне. От тоді не буде ні монархіста, ні атеїста, ні анархіста, ні патріота, ні інших назв, а будуть називати по-Божому: людина.

Таке царство уже не передасться іншому народові, воно стоятиме вічно. Хто має розум - нехай зрозуміє! Я беру це звідти, де не помиляються. Амінь. Отож, усім нам потрібно воскреснути з мертвих і почати будувати новий світ на любові. Не потрібно писати багато томів книг нескінченної неправди, натомість потрібно сміливо взятися за праве діло, тоді буде видно віру і всюди на землі буде Царство Боже. Тому, хто хоче царювати на небі, і тому, хто хоче летіти на небо – я їм не заважаю. Прошу ж усіх братів і сестер без різниці: «Будуймо Царство Боже на землі, то Царство скоріше і прийде. Амінь».

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

Друкарня Ф. Ріхтера Луцьк

Нова правдива дорога життя

Так сказав Господь: голос сум'яття
і жаху чуємо ми, а не миру (Єр 30,5)

Нині ми чуємо багато слухів і розмов, отримуємо різноманітні повідомлення (усні і писемні) про різні з'їзди, конференції та інше, на яких постійно роз'яснюють одне одному про мир і як його встановити. Проте, якщо уважно прислухатися до цих слів і повідомлень про мир і придивитися до руху народів, то побачимо, що все навпаки: кожен тривожиться і жахається, і ніхто не ручається за завтрашній день. Чому це так? Та тому, що в серцях людських немає миру і спокою! Мир у людей лише на язиці і на папері, а серця їхні наповнені всякою мерзотою без кінця; а любові до Бога та один до одного немає. А любов – це Бог. Спостерігаю, що з різних народних верств утворюється два класи людей, вороже налаштованих один проти одного: один клас – бідних, а другий – багатих. Багаті, навчені до всеможливих хитрощів, діють швидко та рішуче, накидуючи на бідних ярма. Бідні ж - не навчені до хитрощів, спокійно несуть те ярмо, але з думкою, як накласти його на того, хто його вигадав. Виходить те, що написав Пророк Давид: «Копав яму і викопав її, і впав у ту яму, яку сам приготував. І повернеться злоба його на голову його, і неправда його на тім'я його впаде» (Пс 7,16-17). Отже, нечестивець потрапляє у пастку, що є ділами його рук. Це є правдивий суд Божий.

Із вищезгаданих двох класів формується третій клас людей, що називається класом синів Божих. Цей третій клас людей ще називається миротворцями. Серця та думки цих людей зайняті лише творенням миру. Ми, миротворці, вірячи всьому, що написано в Законі і Пророках, а також явленому у Христі Ісусі - Господеві нашому, просимо від щирого серця всіх без винятку людей: «Повірте нам і загляньте у Книгу Вічного Життя — тоді ви чітко побачите і зрозумієте, що настав День Господній одкровення і виконання всього сказаного».

Ми чітко бачимо і розуміємо, що спіткало тих, котрі накладали непосильні ярма. Ми бачимо те, як вони зрушилися з місць своїх, як усі вони поховалися в печери й ущелини гір, як вони говорили горам і камінню (тобто царствам і владам): «Упадiть на нас і закрийте нас від лица Того, Хто сидить на престолі, й від гніву Агнця» (Див.: Одкр 6,14-17). Чи допомогло це їм? Ні, не допомогло.

Читаючи, багато хто не розуміє слів Божих, думаючи, що престол Його десь високо. Так думати – це велика помилка. Ясно написано: «[...] суд і правда – підвалини престолу Його» (Пс 96,2). Подивімося уважно: чи є тепер на землі правда і суд? Скажу правду в Господі, що немає. Правда і Суд самі не придуть. Як одне, так і інше, самі не з'являться, потрібно їх творити на землі. Хто ж повинен творити Правду і Суд на землі? Люди, які хочуть володарювати, вчити, керувати, судити, вести за собою народи – всі вони повинні творити правду і суд на землі, показуючи собою приклад усім своїм підлеглим. А чи так воно є насправді? Ні. Владолюбці показують собою погані приклади, всілякі шкоду і фальш, яких назвати поіменно і злічити ніхто не в змозі. Отже, це означає, що прийшов кінець світу цьому, тобто цим системам управління і судам.

Написано: «гори зрушилися з місць своїх» (Див.: Одкр 6,14). І справді, зрушилися гори з місць своїх. Ми бачимо на власні очі та чуємо своїми вухами, що колишні державні кордони змінилися, проте земні гори стоять на своїх місцях, за винятком тих, де були землетруси. Написано: «[...] трясуться гори від хвиль їхніх» (Пс 45,4). Ми чітко бачимо й те, що влада тремтить, тобто трясеться від хвилювання народів, бо народи дуже хвилюються, добре не розуміючи, чого хочуть. Тут потрібно лише одне: суд і правда на землі. Бог говорить через раба Свого: «...чиніть суд і правду і рятуйте скривдженого від руки гнобителя, не кривдіть, не утискуйте прибульця, сироту і вдову, і невинної крові не проливайте на місці цьому» (Єр 22,3). Отже, дуже багато уривків можна процитувати зі Святого Письма, які потрібно розуміти духовно, а не буквально, як це вчать баптисто-євангелісти, адвентисти та інші новостворені общини: це – сітка для ловлення людей. Усі колишні та нині чинні церкви гнали і женуть людей після смерті в Царство Небесне, а ці новоявлені общини – обіцяють одразу, з місця, прями́сінько в саме небо; тільки віруй і що-небудь уділяй їм за

обман. Жах! Яка ж брехня поширилася по землі! Пророк Ісая говорить: «Жах і яма, і петля для тебе, жителю землі!» (Іс 24,17).

Ісус Христос, застерігаючи та просячи учнів Своїх, говорить їм: «Пильнуйте, бо не знаєте, коли прийде господар дому, тобто не дрімайте, не пропустіть час, а зауважте, коли почне це виконуватися: сонце померкне, місяць не дасть світла свого, зірки спадуть з неба, сили небесні захитаються» (Див.: Мк 13,35-36, Мф 24,29). Дивіться сюди: Цар був сонцем – уже померк, тобто погаснув назавжди. Церква була місяцем, який холодний і не дає від себе ніякого світла, і тому від неї немає просвічення. Видатні державні люди – це зірки: письменники, правознавці і вся так звана еліта народів – впали і падають. Решта – всі ті, хто називає себе мудрим та сильним духом – засумнівалися: куди далі йти? Прийшов кінець світові цьому.

Усі заблукали, збилися з правильного шляху: ніхто не шукає миру, правди та любові. Натомість усі женуться за владою та користю, і всі скрізь і всюди лише роблять за формою, називаючи себе християнами. Майже всі європейські народи називають себе просвіченими християнами. Де ж тут є Христос? Де ж тут світло? Скрізь і всюди існує лише анти-христос та безпросвітна тьма. Народи, люди, подумайте над цим! Куди ви падаєте? А падаєте ви у бездонну загибель. Я попереджую вас: подумайте. Ще є для вас місце в Царстві Божому.

Подивіться на Начальника, який проголосив, і досі проголошує Царство Боже: Він усі форми і багато непотрібних тепер звичаїв відмінив. Він усе заснував та утвердив на любові, і завірив це Своєю пречистою кров'ю, пролитою на хресті. Він хоче всіх помилувати, Він усім хоче пробачити, Він хоче від нас лише одного: щоб ми визнали свою провину, покалися та почали нове життя не за буквою, а за духом.

Під час Російської революції чимало людей повтікало за кордон і, згідно з тимчасовими людськими законами, багатьом надали притулок, вони були нагодовані та одягнуті, хоч і недовго. Однак не потрібно бути короткозорим, а потрібно придивитися та прислухатися до того, що чекає попереду. По-перше, потрібно придивитися до слова Божого, в якому сказано: «І не буде притулку пастирям і спасіння вождям стада» (Єр 25,35). І будуть ввергнуті в озеро вогненне звір і лжепророк, і будуть мучитися день і ніч на віки віків (Див.: Одкр 20,10). Ось тепер ми вже

бачимо, що земля починає вивергати із себе мерців. Далі – море віддасть мертвих, що були в ньому, бо ж яким народам потрібні мерці, що не приносять жодної користі? Проте зараз ідеться не про тих мертвців, що знаходяться в могилах, а про тих, що знаходяться в прикрашених трунах і показують нам свою зовнішню святість, а всередині вони – звірі кровожерні, що, не розбираючись у справах, міряють усіх одною міркою. Я наведу хоча б один невеличкий приклад: у мене є шість з половиною десятин землі, а сімейство моє складається із семи людей – я ледве зводжу кінці з кінцями. А як же може жити той, сім'я якого – дев'ять душ? І це при тому, що він користується лише двома десятинами землі, або ж навіть півдесятиною! Ось тут і питання. У цьому випадку я спираюся на справедливість і правильне мислення, не захищаючи при цьому себе, а захищаючи обржених, і тих, хто не може підняти голови ввєрх. Я торкаюся тих найнижчих володарів, які бачать і знають це; вони повинні піднести голос свій за знедолених і пригнічених. Висока влада, можливо, і не бачить цього, то їй потрібно нагадувати, бо вона зайнята іншими справами: як тепер водиться, кожний зайнятий більше своїми особистими інтересами. Ці створіння (знедолені і пригнічені) очікують з'явлення синів Божих. (Див.: Рим 8,19).

Я не дивуюся тим давнім, що називають себе послідовниками Христа, переконання яких стали зовсім непридатними; проте я дивуюся тим новим послідовникам Христа, що себе називають синами Божими і новим творінням. Усе заглядають ввєрх на небо і думають, як би скоріше Господь їх забрав туди. Цього ніколи не буде; а буде їм лише стид і сором, і вічно горітимуть вони у вогні, але не буквально.

Святий Апостол Павло ясно говорить у своєму посланні до ефєсян: «[...] бо наша боротьба не проти крові і плоті, а проти начальства, проти влади, проти світоправителів темряви віку цього, проти духів злоби піднебесних» (Еф 6,12). Подивіться сюди ті, хто називає себе іменем Христовим: чи дотримуетея ви заповітів Христа? Чи боретєся ви духовно, духовним мечем, який і є слово Боже? Чи трубите ви, чи б'єте на сполох на святій горі Божій? Чи говорите ви, що настає День Господній, що цього Дня відкриються всі діла людські, і що кожний отримає по заслугах своїх? Якщо ви маєте Дух Христовий, то чи викриваетє ви світові про гріх, правду і про суд? Ні, ви не маєте Духа Христового! Ви лишєнь

зайняли місця – і то не свої, бо ви випустили з уваги те, що сказав Ісус Христос: «[...] коли будеш запрошений..., не сідай на перше місце..., сідай на останнє місце» (Лк 14,8-10). Ви забули притчу про робітників, що були найняті господарем у виноградник. Усі ви вчиняєте за наказом цього світу, тобто ви хочете бути всюди першими, але замість перших будете останніми, оскільки, за Божим встановленням, останні рахуються першими, а також плата робітникам здійснюється починаючи з останніх. Я прошу тих, хто називає себе іменем Господнім: «Подумайте і покайтеся, бо для вас залишається зовсім мало часу. Я правду говорю, що чимало тих, хто не називає себе ім'ям Господнім, попереду вас ідуть до Царства Божого».

На завершення я прошу всіх: «Зрозумійте путь Христову, покиньте вигадані Вами форми і церемоніали* – це безглуздя і дитячі забавки. Христос Ісус та Його Апостоли не практикували чогось подібного, бо ж ніде у Книзі Вічної Історії не написано про це. Це ваша вигадка, через яку ви і зазнаєте ганьби і сорому, тому що всі ваші книги розкриті, і жодна з них не узгоджується з іншою - Книгою Життя». Отож, прошу ще раз усіх: багатих, бідних, людей різної віри, різних національностей, статі, переконань і різного віку: сходьтєся, об'єднуйтєся духом віри, скріплюйтєся миром і любов'ю, озбройтєся Словом Правди – тоді ми станемо до Божої війни (тобто духовної) без гармат і мечів, разом затрубимо у Божі труби, і стіни Єрихона впадуть.

Сходьтєся, не бійтєся великої кількості людей, шо не поділяють ваших поглядів, бо написано: один із вас прожене тисячу, а двоє із вас проженуть тьму (Див.: Втор 32,30). Знайте, що злодій робить свою роботу лише вночі. Коли ж настає день – він усе залишає і біжить ховатися; біжить, кричить, інших лякає, хоч боїтьсє найбільше він сам. Тому збирайтєся всі ті, хто любить правду і суд, тоді ми все переможемо і Царство Боже тут на землі створимо, бо правда і суд є істинним нашим Богом. За звершення Правди і Суду Бог дає подвійну нагороду: по-перше, Він дає мир і спокій душі; по-друге, вічне життя і вічну славу. Шукайтє ж, усі люди, правду Божу – і знайдете, бо вона недалеко від вас. Подивітьсє: як швидко летить час! Усі ми наближаємосє до шляху всієї землі. Як ви думаєте, чи шануватимуть у майбутньому завойовників і

губителів народних? Ні, їх не шануватимуть так, як тепер шанують. Їхні імена залишаться лише для проклять та лайки.

Шануватимуть на землі лише тих, хто прагнув і прагне миру, правди, милості та любові. Їхні імена вічно пам'ятатимуть, і вони сьятимуть, неначе світила на землі, імена їхні будуть у пошані. Отож, прошу всіх: «Шукайте миру та правди – лише тоді ви успадкуєте життя вічне. Знайте, що життя наше – це одна хвилина; і все проходить безповоротно. Одна тільки правда стоїть вічно».

Нехай допоможе Бог усім людям знайти мир і правду на землі. Амінь.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

*Церемоніал – розпорядок, установлений для якого-небудь обряду, церемонії.

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

На стінах твоїх, Єрусалиме, Я поставив вартових, які не будуть умовкати ні вдень, ні вночі. О, ви, що нагадуєте про Господа! Не вмовкайте, – не вмовкайте перед Ним, доки Він не відновить і доки не зробить Єрусалим славою на землі (Іс 62,6-7)

Настав День, прийшла пора, щоб відкрилися всі діла людські: добрі вони чи погані. А тому ми, що віруємо в істинного Бога, невідступно нагадуватимемо і не вмовкатимемо перед Господом, доки не відновиться правда і суд на землі, і доки Єрусалим не зробиться славою на землі. Сьогодні людей, що прагнуть правди, доброчесності, миру і любові, називають дурними й безумними, але називають тільки ті, хто сам ні про що добре і життєве не роздумує. Але Господь через раба Свого Пророка Ісаю дає таку обітницю: «За посоромлення вам буде удвічі; за ганьбу вони будуть радіти своїй частці, тому що у землі своїй удвічі одержать; веселість вічна буде у них» (Іс 61,7). Дійсно так є: якщо чоловік любить і творить правду і суд, зберігає мир з усіма, то йому спокійно і радісно живеться у цьому короткому житті і в майбутньому ім'я його не забудеться у роді праведних. Це і є від Господа подвійна нагорода. Але погляньмо, що стається з тим, хто коїть неправду? Передовсім, йому немає спокою, бо він навкруги озирається і боїться, як би не виявилися його потаємні неправедні вчинки. А саме тепер і є той день, коли відкриються справи всіх людей: добрі вони чи погані. Але самі собою діла не відкриються, потрібні чоловіки, які б це зробили, адже написано: «І коли Він (Дух Святий – С.Б.) прийде, викриє світ за гріх, і за правду, і за суд» (Ін 16,8). А святий Апостол Павло свого учня Тимофія навчає: «А тих, хто грішить, викривай перед усіма, щоб і інші страх мали» (1 Тим 5,20).

Всі ми добре знаємо, що в доброго господаря і господарство в порядку, якщо пастух добрий, то і стадо гарне і т.д. Як я вже раніше нагадував, молодші дивляться на старших, менші зважають на великих,

нерозумні беруть приклад із розумних і так далі. Я тут хочу розповісти про те, що торкнулося і зачепило мене. Мене призначили членом окружної виборчої комісії до сейму і сенату. Прочитали нам закони, хто може вибирати і хто може бути вибраним. Я особливу увагу звернув на ту статтю, відповідно до якої, хто неправдиво свідчив, давши присягу, не має права голосувати. Віруючи всьому написаному в законі Божому і пророках і називаючи себе християнином, я повинен виконати **закон християнина, тобто грішників викривати перед усіма**, щоб і решта мали страх. Ось лист, у якому я викриваю того, хто грішить:

До пана голови Окружного суду в Луцьку

Нехай живе правда і справедливий суд у Польщі на віки. Високоповажний пане! Сам Пан Бог любить правду і суд, і всі люди незалежно від віросповідання і нації чекають на правду і справедливий суд; бо прийшла пора творити правду і справедливий суд на землі. Хто живе високо, тому не так добре видно, що робиться внизу. Я як найменший бачу всю ту несправедливість і не можу мовчати, бо боюся Вічно живого Бога-Правди, що відкрив мені очі і розум для того, щоб я жив із чистою совістю і міг іншим сказати. Написано в Святому Письмі, що вся чинна влада – від Бога. Оскільки Ви в цьому краї – вищий у суді, то я Вам і говорю, бо щиро бажаю, щоб у нашому краю – в Польщі – панувала правда і суд. Часто мені доводиться спілкуватися з різними людьми, чесними і трудящими, які говорять: «Усе було б добре, якби в нашому краї Польщі була правда і суд». А різні злочинці стверджують: «Не було в Польщі правди і суду і не буде, бо за гроші все можна зробити». Першим я відповідаю: «Почекайте, добрі люди, бо вже незабаром у нас, у Польщі, буде ліпше», а іншим кажу: «Покайтеся, бо вже близько та пора, коли вам вельми кепсько буде». Хоч я чоловік маленький, але багато людей мене знає, і знають мене з доброго боку, бо мені доводиться в моєму житті по-різному: і добре, і зле, але все-таки, як би не було, я скрізь зберігав Правду і Суд, бо це є мій Бог. Тепер людям не допомагають слова, бо вони поставали подібними до мавп: дивляться, як хто що робить, і собі роблять те саме, до прикладу, різні моди та інше. На розумніших, старших і багатших дивляться лише одиниці, здебільшого це стосується села. Будемо дивитися на тих розумніших, що вони роблять.

Закон про вибори до органів самоврядування справедливий, бо вимагає вибрати урядовця чесного, розумного і справедливого. Йдеться про солтисів. Я, знаючи села Торчинської гміни, вважаю нашу Богушівку кращою у порівнянні з іншими селами. Що вже робилося з 1917 року по 1922 рік, говорити мало буду, однак ледве не всі сільські правителі були злочинцями (бо то був такий неспокійний час). У 1922 році вибрали солтисом мого небожа Олександра Бохонюка, що служить і досі, про якого я писав у листі до п. старости Луцького в 1925 році 22 жовтня. І до п. прокурора Луцького Округного Суду в 1925 році 6 листопада. Але так як він є солтис і вміє добре лагодити справи, то все добре залагодив і залишився чистим, як правда на папері. Люди те все бачать і знають. Але питання: що ж вони думають? Те ж саме, що думають злочинці: «Можна перед судом добре збрехати і виправдатися» (і радіти, що суд обманули). Цей солтис Олександр Бохонюк, має судову справу з Яном Бухольцем у дорученому вам Суді. Суд був призначений на 29 грудня 1926 року. Солтис, передчуваючи недобре, бо свідком у тій справі, крім мене, є ще одна чесна людина, 29 грудня не встигши помиритися з Бухольцем, поїхав у Ваш суд із паперовою мировою. Але видно, що сам Пан Бог хоче, щоб у Польщі панувала Правда і Суд, бо мирової суд не прийняв, і буде виклик удруге, і є ще надія, що свята правда восторжествує. Люди не бояться присягати, бо кажуть: «Не гріх чоловіка з біди виручати»; і фальшивих свідків можна знайти, скільки хочете. Мені здається, що цей самий солтис два рази присягав фальшиво, бо каже, що Бога ніде нема, тобто його богом є хитрість. Як будете судити за ділами, діла все покажуть, у цьому моя надія. Пишу я це не через злобу, як інші думають, а пишу заради правди і суду. Написано в Святому Письмі: правда і суд є основою престолу чи царства. Якщо Ви хочете царювати, то зберігайте милість, суд і правду, то сам Пан Бог буде Вам усюди допомагати. Щиро прошу Вас: зверніть на цей лист увагу, бо це правда, і правда вічна, **і буде історична**; це не донос, а лист. До цього докладаю № 5-й журналу «Новый верный путь жизни».

Писав Стефан Бохонюк, мешканець села Богушівка Торчинської гміни Луцького повіту. 19 січня 1927 року.

На жаль, на цей лист відповідь так і не надійшла. Напевно, подумали, що якийсь безумний пише. Нехай воно буде так, але я все-таки хочу нагадати про правду і суд, хоч їх сьогодні на землі і немає. Правда і суд є

нині тільки на папері. О, як прикро і гірко думати, що всі судді землі лише лякають, що кожен дасть звіт перед Богом на страшному суді. А сами судять так, аби лише відбути належний час. І у справи замучених, знедолених, пригнічених, обманутих та ображених не вникають, посилаючись усе на Бога, що Він прийде і дасть праведний суд. Так навіщо ж ви, судді, зайняли місця і то не свої? Я відповім словами Пророка Даниїла: «[...] і на крилі святилища буде мерзота запустіння, й остаточно визначена загибель осягне спустошувача» (Дан 9,27). Те саме констатував Ісус Христос: «[...] на Мойсеєвому сидінні сіли книжники та фарисеї» (Мф 23,2). На правду, ми тепер бачимо, що так воно і є. На святому місці сіли люди невіруючі, що не визнають ні Бога, ні Його Закону. Святий Іван про цих людей відгукується так: «Хто говорить: «Я пізнав Його», але заповідей Його не виконує, той неправдомовець і немає в ньому правди» (1 Ін 2,4). Ми знаємо, що Мойсей був обранцем Божим, Він був Царем, правителем, священником і провідником, Законодавцем і Законотворцем. Він був лагідним і смиренным, і терплячим. Його дратували, але він терпів і молився за народ. Спробуй, друже, тепер: роздратуй такого провідника, – він одразу тебе вб'є, з цього вже видно, що це люди – не Божі.

Отже, друзі і братове, я нагадую всім, що ніч минає, а день настає, встаньте ж зі сну і пробудіться, спам'ятайтесь і зупиніться, подумайте, чим ви стали і куди зайшли, і що замість слави ви неславу знайшли. Я прошу вас усіх: сходьтеся в небесне місто Єрусалим (тобто в духовний Єрусалим) – там місце багатьом є, але знайте, що в те місто ніщо нечисте і прихильне до мерзоти і брехні не ввійде. Очистьмо наші душі терпінням і любов'ю Христа, щоб уже в нас не царювала порожнеча.

Скоро добігають кінця дві тисячі років, відколи Господь наш Ісус Христос відмінив клятву: «А Я кажу вам – не клястися зовсім: ні небом, бо воно є престолом Божим; ні землею, бо вона є підніжжям ніг Його; ні Єрусалимом, бо це місто великого Царя. І головою твоєю не клянися, бо не можеш жодної волосини білою або чорною зробити. Нехай буде слово ваше: «Так – так», «Ні – ні», а що зверх цього, те від лукавого» (Мф 5,34-37). Питається: де ж віра у Христа Ісуса? Він сказав: «Не клянись», а люди, що називають себе християнами, говорять: «Підніми вверх два пальці твої і клянись». Яке протиріччя і який нерозум! Подумайте, люди, самі і зрозумійте: в кого ви віруєте? А віруєте ви в лукавого, в противника

Божого, в диявола чи князя світу цього. Тому я прошу всіх: загляньте в Євангеліє, ви самі в собі здивуєтеся, що йдете ви не тим шляхом, яким треба йти. Якщо ви хоч трохи задумаєтеся над цим, то зрозумієте, що всі люди на землі згрішили і позбавлені слави Божої, і, може, почнете каятися, бо Господь хоче, щоб усі люди всюди і скрізь покалися. І тоді ви дізнаєтеся, що немає кому і немає кого вибирати у можновладці, а вийде те, про що сказав Господь: «Знову буду постачати вам пророків і суддів як колись». А Ісус Христос пообіцяв учням Своїм, що вони при відновленні світу сядуть на дванадцять престолів судити дванадцять колін Ізраїлевих. Святий Павло питав: «Хіба не знаєте, що святі судитимуть світ?» І тепер ми, віруючі у Христа, судимо Іменем Його цей світ, що він неправильно йде. Але йде він неправильно тому, що не вірують у Христа, і для того, щоб святий ще освячувався, а неправедний щоб чинив неправду ще до кінця. Істинно, ми свідчимо, що все виконується згідно з Писанням, тому і просимо всіх, а найбільше тих, хто йде попереду чи хто хоче бути передовим: «Відшукайте у книзі Господній і прочитайте; жодне з цих не проміне прийти, і одне іншим не заміниться, бо самі уста Його повеліли, і сам дух Його збере їх» (Іс 34,16).

Ті, хто складає закони, але не відповідні духові Божому, самі себе облупають ними і будуть упіймані, як птахи в силце. Тому я прошу всіх укладачів законів: насамперед мати мир і спокій у душі і, видаючи закони, передусім застосовувати їх як до себе самих, так і до інших на однакових правах, а не так як тепер. Тому дотеперішні закони всі стали непридатними, за винятком Закону Господнього. Пророк Ісая провіщає: «Горе тим, які постановляють несправедливі закони і пишуть жорстокі рішення, щоб усунути бідних від правосуддя і викрасти права у слабосилих з народу Мого, щоб удів зробити здобиччю своєю й пограбувати сиріт. І що ви будете робити у день відвідання, коли прийде загибель здалеку? До кого звернетесь по допомогу? І де залишите багатство ваше?» (Іс 10,1-3) «Бо визначене знищення звершить Господь, Господь Саваоф, по усій землі» (Іс 10,23).

Отож, на завершення всіх прошу: візьміть за керівництво Книгу Господню, за посередництвом якої ви знайдете вихід із такого заплутаного жахливого становища. Облиште читати непотрібні багатотомні книги, що не дають жодної користі, крім омани. Я думаю, ви бачите, що все

знищується, що ніщо не може встояти, і тому необхідно справедливі закони видати, але для цього потрібно покинути всі суперечки і сварки. Щонайперше треба оновити своє серце і свій дух, викинути з голови всі войовничі думки і тоді братися до видання нових законів, заснованих на любові Христа Ісуса, тоді діло встоїть, оскільки дотеперішні закони, встановлені людством, усі стали непридатними. Пишу і знаю, що мало хто зверне на це увагу, але вірю й надіюся, що від Сіону вийде закон, і слово Господнє – з Єрусалима. Той Сіон і Єрусалим – це ми, що віруємо у Христа.

Нехай допоможе нам Господь частіше нагадувати людям про це, доки не стане Єрусалим славою на землі і престолом Господа. Нехай дасть Бог розум людям розуміти те, про що ми нагадуємо. Амінь!

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє

Ось, сильні їхні кричать на вулицях; послі для миру гірко плачуть. Спорожнили дороги; не стало подорожніх; він порушив договір, зруйнував міста, – ні у що ставить людей (Іс 33,7-8).

Істинно, настав той великий і страшний **День Господній**, про котрий говорили і писали всі старозавітні Пророки. **День**, про який передбачив Сам Господь наш і Спаситель Ісус Христос; і підтвердили Його святі Апостоли. Ми, що віруємо в Бога через Ісуса Христа і визнаємо Святе Писання Богонатхненним; і наперед визначені та покликані Богом, вірою бачимо, що все передбачене здійснюється з точністю в наші дні життя. Ісус Христос, попереджуючи учнів, сказав : «так само і ви: коли побачите все це, знайте, що близько, при дверях. Як було у дні Ноя, так буде і в пришествя Сина Людського» (Мф 24,33-39).

У теперішній час «сильні» світу цього або неправедного звірячого устрою сього «кричать на вулицях» – тобто говорять про мир тільки устами, назовні, одним словом – лицемірно, «посли для миру гірко плачуть» – це значить: нібито плачуть, так хочуть миру, але хочуть вони не миру для всього світу, а хочуть вони миру класового, партійного, а саме такого, який був до 1914 року, гноблячого. «Спорожнили дороги» – це значить: у передових людей у серцях порожньо, немає любові до Бога і ближнього, немає милосердя, немає правди і суду, а тільки ними опанувала порожнеча. «Не стало подорожніх» – це значить: немає людей на землі, які йдуть прямим шляхом, від котрих можна було би навчитися правильного життя, земля нарікає, сохне. «Він порушив договір, зруйнував міста, – ні у що ставить людей» – це значить: всілякі договори порушуються, всякі суспільства і партії, як релігійні, так і політичні, руйнуються, тобто розділяються, і нема ні до кого поваги, одним словом цей світ увесь зробився порожнім або пустелею.

Господь наш Ісус Христос, котрий з'явився наперед вибраному Своему рабу та Апостолові Павлу, сказав йому: «...бо для того Я і з'явився тобі, щоб зробити тебе служителем і свідком того, що ти бачив

і що Я відкриваю тобі, визволяючи тебе від народу юдейського і від язичників, до яких Я тепер посилаю тебе розкрити очі їм, щоб вони повернулися від темряви до світла і з-під влади сатани до Бога, щоб вірою в Мене одержали прощення гріхів і долю з освяченими» (Діян 26,16-18). Святий Апостол Павло багато потрудився для Господа і спасіння душ людських; праці його залишились і для нас, котрі досягнули останніх днів, – це його Святи Писання. Він ясно нам написав, що буде після відходу його (Діян 20,29-35). Він сказав: «Бо я знаю, що після відходу мого прийдуть до вас люті вовки, які не щадитимуть стада; та і з вас самих постануть люди, які говоритимуть неправдиво, щоб повести учнів за собою. А тому пильнуйте, пам'ятаючи, що я три роки день і ніч безперестанно зі сльозами навчав кожного з вас. І нині передаю вас, браття, Богові і слову благодаті Його, Який зможе навчати вас більше і дати вам спадщину з усіма освяченими. Ні срібла, ні золота, ні одягу я ні від кого не побажав; самі знаєте, що потребам моїм і тих, що були зі мною, послужили ці руки мої. У всьому показав я вам, що, так працюючи, треба підтримувати слабких і пам'ятати слово Господа Ісуса, бо Він Сам сказав: «Блаженніше давати, ніж приймати». А Господь наш Ісус Христос сказав до учнів Своїх: «... царі народів панують над ними, і ті, хто володіє ними, добротинцями зветься. Ви ж не так: але більший між вами хай буде як менший, а старший – як слуга» (Лк 22,25-26). З цього ми ясно бачимо, що після відходу Апостолів у путь усїєї землі з'явилося багато лютих вовків, які не шкодують стада, і дійшло до того, що в наші дні за метричну випіску душпастирі беруть по 20 злотих, за шлюби по 300 злотих, за розлучення по 400 злотих, маючи при цьому по 30 гектарів землі, і все ще кричать, що мало; та на додачу називають себе християнами. Я скажу правду в Господі, що християни так не робили, читайте ви, що робив **християнин Павло**, і що заповідав Начальник і виконавець віри **Ісус Христос**. Ісус сказав: «По плодах їхніх пізнаєте їх» (Мф 7,16). Отже, немає нічого таємного, що не сталося би явним, і тепер настав час, що все приховане виявиться.

По сьому, в Ім'я Господа Ісуса Христа я всіх прошу: покайтеся і віруйте в Євангеліє. Ви, що головуєте і йдете попереду! Покажіть усякому створінню ваші діла милосердя, любові і правосуддя, тоді,

може, ви сховаєтеся від гніву Божого, тому що гнів Його вже спалахнув. Бо написано: «... дихання ваше – вогонь, який пожере вас» (Іс 33,11).

Нам зрозуміла картина – ці вибори до сейму і сенату, як ворогували один з одним, як обмовляла партія партію, як безчестили і ганьбили одне одного. Можливо, тим, що ворогували між собою, доведеться сидіти за одним столом і вирішувати одну і ту ж справу. Питання: яким же буде міркування і рішення? А виборці від своїх вибранців очікують покращення в житті. Даремне очікування. Але так повинно бути, бо і зло, й добро потрібно вивести на верх, тобто на видне місце, і розрізнити, що є зло і що є добро. Зло знищити назавжди, а добро залишити для життя в майбутньому; оскільки людина доти не заспокоїться, доки не випробує свої наміри на ділі, і не дізнається, що вона нічого сама по собі не може зробити; так і написано: «Знаю, Господи, що не у волі людини путь її, що не у владі того, хто йде, давати напрямом стопам своїм» (Єр 10,23). І всі тверезомислячі і такі, що мають страх Божий, люди, повинні дійти одного висновку, тобто до закону Христа Ісуса, позаяк у подальшому всі люди будуть розділятися з усіх цих численних партій на дві половини, одна половина буде праведних, а друга половина буде неправедних. Ці дві половини не утворяться відразу, але послідовно, коли ж дійде до того, що буде на одну тисячу неправедних один праведний (тобто той, хто любить правду), тоді перевага піде на сторону праведних, бо неправедні легші від порожнечі, і тоді зацарює на землі правда і суд: тоді праведні швидко будуть множитися, а неправедні знищаться, початок цьому вже є.

Якби всі ті, котрі читають Євангеліє, і називають себе Євангельськими Християнами, насправді були Християнами, то вже було би Царство Боже на землі, і виконувалась би воля Його на землі, як і на небі; саме так, як на прохання учнів, Ісус навчив їх молитися: «нехай прийде Царство Твоє» (Лк 11,2). Але ті, читаючи Євангеліє, говорять перевернуто, не розуміючи Писань, навчають, що вони будуть узяті на небо, а вся земля згорить. Я прошу вас, котрі називаєте себе християнами, прочитайте, подумайте про це: – «Тому і тодішній світ загинув, затоплений водою. А нинішні небеса і земля, які утримуються тим же Словом, зберігаються для вогню на день суду і погибелі нечестивих людей» (2Пет 3,6-7). Читайте, «тодішній світ», тобто небо і земля, або духовні і цивільні влади. Ще: «тодішній світ» і «нинішні

небеса і земля» – це буде одне і те ж, тобто система управлінь. Ми ясно бачимо, що тодішні небеса і земля не загинули, а загинули нечестиві люди. Так і теперішні небеса і земля, тобто повітряний простір і земна куля не загинуть, а загинуть нечестиві люди, тобто згорять; як говориться в 12 вірші, але не буквально вогнем, як думають і навчають баптисти й адвентисти та інші релігійні спільноти. Хто ж буде правий – Бог чи людина? «...і сказав Господь [Бог] у серці Своєму: не буду більше проклинати землю за людину, тому що помисли серця людського – зло від юности її; і не буду більше знищувати усе живе, як Я зробив» (Бут 8,21-22). Пророк Давид говорить: «Ти поставив землю на тверді її, не захитається вона повік віку» (Пс 103, 5). Пророк Ісаїя говорить: «Господь сотворив землю не марно, але Він утворив її для проживання» (Іс 45,12-18). Пророк Єремія говорить: «...і живіть на землі, яку Господь дав вам і батькам вашим із віку у вік» (Єр 25,5) Можна було б ще більше навести місць зі Святого Письма, але достатньо і цих. Значить, Бог – правий, а людина – брехлива; Бог правий у святих Своїх, Бог звеличиться в суді і правді. Звідси буде видно, хто від Бога, а хто не від Бога. «Бо Господь Бог нічого не робить, не відкривши Своєї таємниці рабам Своїм...» (Ам 3,7).

Тому я ще прошу всіх, хто читає Біблію, читайте і розумійте, не спотворюйте слів Господніх, як це Ви робите, різні проповідники, бо настав День Господній, що всі діла виявляться і воздасться кожному за ділами його. Бог хоче всім людям простити, але Він хоче, щоб усі люди визнали свою провину: для цього я прошу всіх узагалі, заглядайте більше у ваше серце, а не на небо, як ви робите; бо «Небо над небесами – оселя Господа, а землю Він дав синам людським» (Пс 113, 24). Оселя Божа – на висоті небес незбагненна, й оселя Божа в серці людини: на небо не можна залізти, а в серце своє можна заглянути і дізнатися, хто в ньому живе, – Бог чи біс, це будь-хто може зрозуміти.

«Пізнається Господь за судом Його, який Він звершує» (Пс 9,17). Всі провіщення Пророків, Ісуса Христа і Його Апостолів, більше за все стосувалися цього часу; і тепер ясно можна зрозуміти пророчі слова, для чого вони промовлялись. Але мало є таких людей, котрі б присвятили своє життя для дослідження пророчих слів. Багато ж є в світі вчених, які присвятили своє життя вивченню та дослідженню небесних явищ,

котрі постійно дивляться на небо, а не бачать, що робиться на землі. Пророк Ісаїя, докоряючи неправедному зборищу, говорить: «...нехай же виступлять спостерігачі небес і звіздарі й віщуни по новомісяччях, і спасуть тебе від того, що повинно статися з тобою. Ось вони, як солома: вогонь спалив їх, – не визволили душі своєї від полум'я; не залишилося ні вугілля, щоб погрітися, ні вогню, щоб посидіти біля нього» (Іс 47,13-14). І дійсно, наука цього світу дійшла до цілковитої непридатності, для чого й сказано в Писанні: «Я ще незвичайно вчиню з цим народом, чудно і дивно, так що мудрість мудреців його загине, і розуму у розумних його не стане» (Іс 29,14). Чому все так сталося? Тому що «Священики не говорили: «де Господь?», і вчителі закону не знали Мене, і пастирі відпали від Мене, і пророки пророкували в ім'я Ваала і ходили слідом тих, які не допомагають» (Єр 2,8). Так, саме так воно і є, ті, які називали себе священиками, вчителями закону і пророками, говорили: ходи до церкви, молися, давай жертви, запалюй свічки перед мертвими бездушними речами, давай побільше приношень тим, хто тебе навчає, щоби ти нічого не знав, то будеш спасеним (тобто будеш темний, як тьма) і по смерті потрапиш до раю, це наука старих церков. У недавній час подібні до старих церков з'явилися нові, які іменують себе Євангельськими Християнами, навчають своїх послідовників: не сходься з людьми світу цього, якщо зустрічаєшся з ким у дорозі, не вітай, часто ходи на зібрання, мало не кожного дня, з членами інших спільнот дружби не води і довго не розмовляй, тим більше з членами спільноти, в котрій проповідником є Бохонюк, з ними зовсім не говори, бо загинеш, без роздумів слухай своїх проповідників, побільше проповідникам давай, – то скоро живим відлетиш на небо, тому що вся земля згорить. Ось ці повчання є морока й омана, у всіх відношеннях.

Наука моя від Христа Ісуса, Господа нашого, каже: ми є образом і подобою Божою, ми представляємо лице Боже; ми – знамено Його і тіло Його, ми – сини і дочки Його, ми – обитель Його й оселя Його, ми – царство священиків Його; ми є живою церквою Його; ми – Єрусалим, нове місто Його; ми є Сіоном, Святою горою Його, звідки вийде закон і Слово Його; – просимо всіх в ім'я любові Його: прийміть у серце ваше Святого Духа Його. Для цього раджу всім полюбити читати Святе Писання, котре «богодухновенне і корисне для навчання, для викривання,

для виправляння, для наставляння в праведності» (2 Тим 3,16). З усіма живіть у мирі, до всіх будьте люб'язні, шанобливі й учительні, якщо самі навчилися, зберігайте мир і святість з усіма, то зрозумієте Господа. Він близько до вас, наблизьтеся до Нього і Він наблизиться до вас; Він Сам з'явиться вам; Він вам дасть «... білий камінь, і на камені написане н о в е ім'я, якого ніхто не знає, крім того, хто одержує» (Одкр 2,17). І «... хто хвалиться, хвалися тим, що розумієш і знаєш Мене, що Я – Господь, Який творить милість, суд і правду на землі; бо тільки це благоугодно Мені, – говорить Господь» (Єр 9,24).

Отож, друзі, якщо ми будемо дивитися на Нього й уподібнюватися Йому, то створимо на землі Царство Його, це буде нове небо і нова земля, де буде перебувати правда; тут не вимагається ні національності, ні партійності, ні патріотизму; тут вимагається свідомість людства. Нехай допоможе нам Господь, і благословить нас, щоб ми могли з успіхом будувати Царство Його тут на землі. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

Стережіться кожен свого друга, і не довіряйте жодному зі своїх братів; тому що всякий брат ставить спотикання іншому, і всякий друг розносить клепаки. Кожен обманює свого друга, і правди не говорять: привчили язик свій говорити неправду, лукавлять до втоми (Єр 9,4-5).

Дійсно, прийшла та пора, настав тяжкий час, що брату неможливо довірятися, що берегтися потрібно від свого друга; бо всякий друг розносить клепаки. Кожен обманює свого друга, аби лишень здобути для себе вигоду, славу й честь; і це робиться всюди й скрізь, починаючи з найменших людей і закінчуючи великими. Нам, віруючим у Бога через Ісуса Христа, це не дивно, бо написано: «З клятвою говорить Господь Саваоф: як Я задумав, так і буде; як Я визначив, так і відбудеться... Таке визначення, ухвалене про усю землю, і ось рука, простягнута на усі народи...». (Іс 14,24-27). В іншому місці говорять: «... згадайте, що було раніше, від початку віку, бо Я Бог, і немає іншого Бога, і немає подібного до Мене. Я звіщаю від початку, що буде у кінці, і від давніх часів те, що ще не сталося, говорю: Моя рада відбудеться, й усе, що Мені вгодно, Я зроблю» (Іс 46,9-10).

Пророк Аггей говорить: «... потрясу Я небо і землю; і скину престоли царств, і знищу силу царств язичницьких, перекину колісниці й тих, що сидять на них, і скинуті будуть коні і вершники їх, **один мечем іншого**» (Агг 2,21-22). Господь наш Ісус Христос, підтверджуючи це, говорить: «Постане бо народ на народ, і царство на царство; і будуть голод, моровиці і землетруси у різних місцях [...]. І тоді багато хто спокуситься, і видаватимуть один одного, і зненавидять один одного» (Мф 24,7-10). І ось ми ясно бачимо, що такої ненависті, заколотів і повстань народних не було; отже, прийшов кінець цьому світу чи цьому несправедливому устрою, чи цим несправедливим системам управління. Численні і майже всі народні провідники застосовують колишні системи управліннь, оздоровлень, упорядкувань своїх країн,

а найбільше шукають миру і не знаходять такого; **та скажу правду в Господі, що й не знайдуть миру, якщо не звернуться до Господа Ісуса Христа.** Коли ж і як шукають народи миру? Зрозуміло, що після війн, революцій, бунтів і різних інших повстань! Яким же чином шукають миру? Зрозуміло, що переможець хоче бути вищим і на переможеного хоче накласти тягар, іноді навіть непосильний. Скажу, так це було в свій час, тобто до 1914 року. **Але тепер так не буде.** Тепер настала нова ера або новий справедливий вік, за вченням Христа Ісуса і Його святих Апостолів. Це настала пора або настав День, коли судить Сам Бог через Ісуса Христа живих і мертвих і воздає кожному за ділами його. Хто зберігає мир і спокій, тому й дає Бог мир і спокій душевний, а хто не зберігає миру і спокою, тому й Бог не дає миру і спокою і т.д. Що ж ми тепер бачимо? Ззовні і всередині, кругом і всюди війна, так і сказав Пророк Ісая: «Не хотіли вони ходити **путями Його** і не слухали закону Його. І Він вилив на них лють гніву Свого і **лютість війни**: вона оточила їх полум'ям з усіх боків, але вони не помічали; і горіла у них, але вони не зрозуміли цього серцем» (Іс 42,24-25). **Це вогонь і черв'як вічний, він не погасне ніколи;** так сказав Бог через Пророка Єремію: «А якщо не послухаєте Мене у тому, щоб святити день суботній і не носити тягарів, входячи у ворота Єрусалима в день суботній, то запалю вогонь у воротах його, і він пожере палаци Єрусалима і не погасне» (Єр 17,27). В іншому місці той Пророк говорить: «Але Я відвідаю вас за плодами діл ваших, – говорить Господь, – і запалю **вогонь у лісі вашому**, і пожере усе навколо нього» (Єр 21,14). Хто читає, нехай розуміє це! Друзі! Всередині і навкруги вогонь і війна; рятуйтеся Христом Ісусом Господом нашим, бо немає іншого Імені під небом, котрим можна було би спастися. Не допоможе ні комунізм, ні анархізм, ні фашизм, ні соціалізм, ні демократизм, ні націоналізм, ні патріотизм, ні монархізм, ні парламентаризм і ніяка диктатура, але допоможе нам усім вчення, життя і Христова натура. Подивись, друже, усюди: ніде й нікого немає задоволеного, всюди і скрізь вогонь і війна, всюди і скрізь суди і безкінечне невдоволення. Хіба це не війна і не вічний вогонь, і чи не вічна погибель? Так, істинно, це Суд Божий. Пророк Єремія говорить: «Дивлюся на землю, і ось, вона розорена і порожня, – на небеса, і немає від них світла. Дивлюся на гори, і ось, вони тремтять, і всі пагорби

коливаються» (Єр 4,23-24). Друже читачу! Хіба земля порожня? Ні. Земля всюди населена, так що людям тісно жити, то виїжджають у різні сторони, щоб як-небудь влаштуватися на землі. Пророк говорить, що народ розорений і порожній; пророк говорить: що в тих людях, котрі називають себе небесними, тобто духовними вченими, освіченими, культурними, – в тих небесах немає світла. Наприклад: при виборах до сейму і сенату скільки було партій, і ні одна з них не створила програми, згідно з якою буде намагатися встановити Правду, Мир і справедливий Суд у тій землі, де живе. А всі наобіцяли те, що ніколи не виконають, і мудрість їхня загине. Пророк говорить: гори тремтять і пагорби коливаються. Дійсно, не гори, а високі влади тремтять, а пагорби, тобто різні партії коливаються, застосовують різні методи, системи, і встояти в правильності не можуть. Отож, як мало не всі говорять про мир і бажають миру, то тим більше ми, що віруємо у Христа Ісуса, Господа нашого, бажаємо й проповідуємо мир Божий для всього світу. Просимо всіх без винятку: вірте Богу й Ісусу Христу, тоді знайдете мир і спокій душі вашій; але для цього ми радимо кожному з вас: читайте Євангеліє і розумійте, і виконуйте, а, неграмотні, слухайте, розумійте й виконуйте те все, то знайдете спокій душам вашим, бо настав Великий славний і страшний День Господа.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє

І побачив я престоли і тих, хто сидить на них, яким дано було судити, і душі обезглавлених за свідчення Ісуса і за слово Боже, які не поклонились звірові, ні образу його, і не прийняли начертання на чоло своє і на руку свою. Вони ожили і царювали з Христом тисячу років. Інші ж з померлих не ожили, доки не скінчиться тисяча років. Це – перше воскресіння (Одкр 20,4-5).

Бог Своїм вибраним дає Себе знати. Слово «і побачив я престоли і тих, хто сидить на них» означає: зрозумів я престоли. Слово «престол» означає: Правда і Суд, основа престолу Його. Ні з дерева і не з золота влаштований Божий престол, але із Суду і Правди влаштований престол Божий. Слово «і тих, хто сидить на них» значить: Ісус Христос сказав до учнів Своїх: «[...]ви, які пішли за Мною, при відновленні світу, коли Син Людський сяде на престолі слави Своєї, сядете і ви на дванадцяти престолах судити дванадцять колін Ізраїлевих» (Мф 19,28). А Апостол Павло говорить: «Хіба не знаєте, що святі судитимуть світ?» (1 Кор 6,2). А хіба Христос не засудив світ, коли сказав: нині суд світу цьому, і тепер за готовим планом ми судимо світ цей Іменем Ісуса Христа. Слово «і душі обезглавлених за свідчення Ісуса і за слово Боже» означає: на вибранців Божих як раніше, так і тепер говорять: біс, безумствуєш, марнослов, із себе вийшов, тобто без розуму чи безголовий, «обезглавлений» означає: названий так за Ім'я Його. Слово «звір» означає: цар, правитель, властолюбець. За вченням Христа, хто хоче бути старшим, повинен бути слугою, як Він був. «Образ звіра», або знамено, або постанова – це одне і те ж, означає: постанова або порядок усіх дотеперішніх церков. «Чоло і рука» означає: думка і правильність. «Ожили або воскресли» – це одне і те ж: «Тому сказано: «Встань, сплячий, і воскресни з мертвих, і освітить тебе Христос» (Еф 5,14). Це так бачив, тобто розумів ясновидець Святий Іоан, вибранець Божий, так і ми бачимо і так розуміємо, і розум у нас Христів. На небі десь високо ми не знаємо Христа, а пізнаємо Його в серці нашому, бо Він Сам сказав: «Перебувайте в Мені, і Я у вас [...]»

і далі (Ін 15,4-7). Апостол Павло сказав: «Діти мої, для яких я знову в муках народження, доки не відобразиться у вас Христос!» (Гал 4,19). Він Сам говорить: прийду до вас і вселюсь у вас, і буду вашим Богом, а ви будете Моїм народом.

Тому ми переконливо всіх просимо: зрозумійте Бога, зрозумійте, що людина є образом і подобою Бога, Бог є мудрістю, яку до кінця не можна ні дослідити, ні виміряти, Бог з'явився в особі Господа Ісуса Христа. А Христос Ісус був подібний до нас Чоловік, але тільки без гріха. Він усіх нас закликає, кажучи: «Прийдіть до Мене, всі стружені і обтяжені, і Я заспокою вас; візьміть ярмо Моє на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і смиренний серцем, і знайдете спокій душам вашим; бо ярмо Моє – благо, і тягар Мій легкий» (Мф 11,28-30). Слово «прийдіть до Мене» означає: уподібніться до Мене чи зробіться як Я, лагідний і смиренний. «Ярмо» і «тягар» означають: вчення, характер і Заповіді Христа Ісуса, ярмо і тягар Христа дуже добрі й дуже легкі, кращого і легшого нічого в світі немає. Тому «Споживіть і побачите, що благий Господь. Блажен муж, що уповає на Нього» (Пс 33,9). Спробуй, друже, поживи хоч один день у правді, мирі й любові, то побачиш, яка радість буде на серці. А радість серця і є Бог, бо серце людини є оселею Божою. Але поглянь, друже, чим наповнені тепер серця людей, – обманом, клятвою, блудом і всілякою іншою нечистотою, і тому немає на землі миру і спокою.

У теперішній час багато великих світу цього взялися за влаштування миру спільного, міжнародного. Але якби спитати тих великих людей світу цього, чи є в їхніх серцях спокій і мир? **Скажу правду в Господі, що немає в них миру; вони і не знають дороги до миру**, а беруться робити мир. Це одна тільки морока. У тих людей, котрі взялися робити мир, у серцях живе гордість, зарозумілість, марнославство, ненависть, заздрість і всякі інші численні злі бажання і пороки. Для влаштування загального міцного і довговічного миру потрібні люди мирні, які зберігають правду і мир, люди негорді, люди, випробувані і переплавлені в приниженні, які пережили все добре і погане в своєму житті, люди безкорисливі, милосердні, які мають любов до всіх, незалежно від статі, віри й національності, які за правду не пошкоднують свого життя. Тепер же засідають люди для миру загального і міжнародного, але такі, котрі пролили багато людської крові, котрі нарobili багато вдів і сиріт, котрі багатьох скалічили й спотворили, котрі нарobili незчисленну кількість різних бід і нещасть, котрих я перерахувати не в змозі, і такі люди думають зробити загальний

міжнародний мир; то **я кажу Правду в Господі, що вони не зроблять миру**. Даремно трудяться, втрачають час і засоби, даремно обнадіюють інших, кажучи: мир, мир, а миру не буде. Це, а я черпаю звідти, де помилки не буває, і пишу для того, щоб знали, хоча знаю, що не повірять, але коли здійсняться, тоді скажуть: так, були ж люди, котрі це знали; це є справжня і вічна наша нагорода за нашу працю. Ця нагорода не згорить. Ми працюємо безкорисливо, з доброї волі для всіх і просимо всіх, тим більше начальників, наставників, учителів, проповідників, благовісників, письменників і всіх, котрі називають себе просвіченими, дайте більше світла людям, бо все залежить від пастухів. Якщо будуть пастухи хороші, то й стадо буде хороше, тобто покірне і слухняне. Дайте такого світла, як Він сказав: **Я Світло для світу**. Будьте й ви світильниками для світу, не на словах лише, а на ділі. Покиньте підлу гордість, церемонію і театральні витівки, вони довели світ цей до погибелі. Хіба ви не бачите, що прийшов кінець світу цьому, бо виходу з озера немає? Один тільки є вихід, одне лишень є Ім'я, один тільки є проект: це вчення і життя Ісуса Христа. Пам'ятайте, що, якщо ви не звернетесь до Христа, то буде вам сором і ганьба, й імена ваші будуть служити для прокляття, як до сьогодні служать для прокляття імена синів Корея – Дафана й Авірона (Чис 16,24-35), і Сигона й Ога (Пс 135,19-20) та багато інших.

Повчання і життя Ісуса Христа всім доступні, бідним і багатим без різниці, там немає іноземних слів, не потрібно ніяких словників і самовчителів, а необхідні тільки віра й послух у простоті. Коли ви послухаете і це приймете, то у вашому серці будуть мир і спокій, і тоді лише ви можете робити в світі загальний і міжнародний мир. Без цього матеріалу ніхто, ніде й ніколи не зробить миру. Це є істинно. Для цього відкрийте ширше двері для благовіщення Святого Євангелія і не забороняйте у будь-яких домах збиратися й благовістити Євангеліє, як це ви робите. Краще забороняйте різні ігри і всякі непотрібні гульбища й пиятики. Ми не проти влади, як багато хто думає; ми за владу справедливу бажаємо й голови наші покласти.

Нехай допоможе Господь усім нам стояти бадьоро і мужньо за владу справедливу, за владу правдиву, за владу Христа Ісуса, Господа нашого, Котрий життям Своїм показав нам приклад і сказав: **хто хоче бути більшим, то будь меншим**; і нехай дасть Він нам більше сили і розуміння робити й говорити про Царство Його, і нехай буде Йому слава во віки вічні. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

Отже, все, чого бажаєте, щоб вам робили люди, так і ви робіть їм, – бо в цьому є Закон і Пророки (Мф 7,12).

Дорогий читачу, кожен із нас хоче добра, тобто щоб нам хтось зробив добро. Дійсно, бажання наше добре, але подумаймо, чи багато ми зробили комусь добра? Треба правду сказати, що, якщо добре подумаємо, то виявиться, що нікому ми не зробили нічого доброго, навіть не вміємо цього робити і ближнім своїм. Так говорить і Пророк Давид: «Всі заблудили, всі нікчемні стали: нема тих, хто чинив би добро, нема жодного» (Пс 13,3). А якщо хтось із нас і робить комусь добро, то це не з любові, а через користь, зиск, славу, честь, дружбу і т.п. Значить, ми не вміємо робити добро, але ми всі добра собі бажаємо. Дорогі друзі! Це добро є одне, це Христос Ісус, Спаситель наш, це Його життя, Його вчення і Його безмежна Любов до нас, всепрощаюча, описана Його супутниками нам у настанову (науку), це Книга Вічного Життя – Біблія. Ця Книга є вічним проектом, вічною основою людського життя. Без цієї Книги, без цього проекту і керівництва ніхто ніде і ніколи не зробить правопорядку, життя і миру на землі; не допоможуть ні з'їзди, ні комісії, ні підкомісії, ні сенати, ні ліги націй і ніякі інші установи, які існують і можуть існувати; я говорю, тобто пишу для того, щоби було чутно зверху і знизу, на небі і на землі, бо це – правда і правда вічна. Я прошу всіх без винятку, зверніться до Христа Ісуса, тобто уподібніться Йому духом, лагідністю, смиренням і любов'ю; покиньте форми, обряди, наряди, звичаї, наспіви і розспіви на різні лади; облиште всі театральні витівки і виступи, **це все віджило свій вік**. Прийміть Духа Святого Його і покажіть із себе божество, бо ми є подобою Його і представники особи Його, бо Він сказав: «Оселюся в них, і ходитиму в них, і буду їхнім Богом, і вони будуть Моїм народом. [...] І буду вам Отцем, і ви будете Моїми синами і дочками» (2 Кор 6,16 і 18; див. також 1 Кор 3,16; 1 Кор 6,19; Єр 3,19).

Подумайте, друзі, над цим, до якої ницості і до якого нерозуму дійшло людство, те людство, котре нам показує Бога і Його Христа в різних бездушних мертвих речах і предметах, у різних фарбах і в різних масках, та в багатьох інших незчисленних формах і прикладах. Я прошу всіх, хто читає і слухає це, зупиніться й уважно подумайте над цим, як у точності здійснюються Слова Божі, як написано: «Немає праведного ні одного; немає, хто розумів би; немає, хто шукав би Бога; всі ухилилися з путі, негідні всі до одного; нема того, хто чинить добро, нема жодного» (Рим 3,10-12, читай до 18 вірша)

Отож, друзі, добро нам приніс і Собою показав безначальний і безкінечний, незмірний, якого язиком чи пером не описати, Господь наш і Спаситель Ісус Христос. Показав нам Собою, тобто життям Своїм, добро без користі, без слави і без честі, і показав нам Свою доброчесність задарма; це добро і є істинне, це приклад, це характер Його життя. Прошу всіх, учімся так поводитися, як Він повадився. Із Ним чинили зухвало, гордо, з хитрістю, з лукавством і з насмішкою, намагалися різним чином і способами зловити Його на словах; але Він Великий Начальник, Творець доброго і Вчитель, усіх нас від смерті Ізбавитель відповідав зі співчуттям, із жалем, з лагідністю і смиренням, не відплачуючи за зло злом, а навпаки, за зло віддаючи добро, за ненависть – любов. Ось це і є справжній Батьківський, Начальницький приклад для всього роду людського. Тому я прошу всіх батьків і матерів, усіх начальників і провідників, усіх учителів і керівників, усіх, усіх, хто хоче жити і хто хоче бачити добрі дні життя, подивіться, зрозумійте вчення і життя Його і входьте в Царство Його, тут на землі; відкиньте гордість, лицемірство і формальність, як це ви робите, а візьміть простоту і сердечну чистоту, тоді буде слава во вишніх Богу і мир на землі. Друзі, ви всі хочете миру! Але мир не прийде ні з Женеви, ні з Вашингтона, ні з Берліна і ні з Лондона, а прийде мир від Всемогутнього Бога, а Бог живе в нас, якщо ми в Ньому. Бог є Любов. А де ж у вас любов, якщо ви кожного дня, кожної хвилини вигадуете і виробляєте всеможливі пекельні машини і смертоносні отрути на того раба, котрий на вас працює? Але Бог говорить: поведінку і приготування ваші зверну на голови ваші і воздам за ділами вашими, і буду судити вас згідно з судами вашими (Див.: Єз 7,27).

«Священики не говорили: «де Господь?»», і вчителі закону не знали Мене, і пастирі відпали від Мене, і пророки пророкували в ім'я Ваала

і ходили слідом тих, які не допомагають» (Єр 2,8). Дійсно, ті, що себе назвали священиками, вчителями, пастирями й пророками, не говорили, тобто не навчали, де живе Господь, а навчали як раз навпаки: що Бог живе у великих високих прикрашених домах, які називаються церквами, храмами та іншими відповідними назвами; в бездушних предметах і речах, у різних пустелях і на островах, у різних монастирях, у золоті і сріблі, в блисківі і церемоніалах, у пишних зустрічах і на бенкетах, у стравах і напоях, та в багатьох інших різних речах. Мені згадався той час, коли я був мертвим і відвідував Почаївський монастир, і мені в той час боліла спина, то мені багато богомольців радили потертися спиною об статуї, подібні до людей, які стояли при вході до монастиря, я так і робив, але спина все-таки не переставала боліти. В тому ж монастирі я побачив діру в землю і спитав, що це таке? Мені сказали, що цю діру зробив для себе святий Іов, я й туди хотів залізти, щоб позбутися болю, бо багато хто в ту діру лазили. Але подумай, читачу, тверезо. Невже святі в землю лаять? Навпаки, вони з землі вилазять, бо вони є світло світу. А ті всі статуї і діри і т.п. – це обман і морока, там Бог не живе. Такі священики вели і ведуть народ в оману і довели народ до озера вогненного, з котрого вони виходу не можуть знайти. Ясно і зрозуміло написано: «Бог, що створив світ і все, що в ньому, Він, будучи Господом неба і землі, не в рукотворних храмах живе і не вимагає служіння людських рук [...]» (Діян 17,24-25, і далі до 32 вірша).

Однак, скажу правду в Господі, що це повинно статися, бо це були певні часи язичницьких царств, тобто такі часи, що Бог у тих людях жив тільки на язиці, я так само з язичників є. Отже: «Залишаючи часи невідання, Бог нині повеліває всім людям усюди покаятися, бо Він назначив день, у який праведно судитиме весь світ через наперед настановленого Ним Мужа, подавши свідчення всім через воскресіння Його з мертвих» (Діян 17,30-31).

Тепер же і є той наперед визначений День, що Бог судить праведно всесвіт. Але написано, що: «Отець не судить нікого, а весь суд віддав Синові» (Ін 5,22). Син же дав обітницю Своїм учням, що вони будуть судити світ (Мф 19,28). А Апостол Павло сказав: «Хіба не знаєте, що святі судитимуть світ?» (1Кор 6,2, і далі до 6 вірша). Які ж святі будуть судити світ, і де вони живуть? Ясну відповідь нам дає Пророк Давид:

«Святим, що на землі Його, сотворив Господь усі бажання Свої в них» (Пс 15,3). Згідно зі Словом Божим, святі живуть на землі, тобто Дух Божий живе в тілах людських, і такі люди судять світ. У тому числі і я суджу Іменем Ісуса Христа, що люди цього світу не зроблять миру, і що всі ці общини і церкви, котрі збираються відлетіти на небо, не полетять на небо і, якщо не розкаються у своїх ділах, то згорять тут на землі, та не в буквальному вогні. Я хочу нагадати всім, хто називає себе Євангельськими Християнами, зрозумійте з цих слів: Духа Божого (і духа облуди) пізнавайте так: всякий дух (тобто душа), який сповідує (тобто визнає) Ісуса Христа, котрий прийшов у плоті (тобто присутнього або такого, що живе або проживає у плоті) є від Бога (Див.: 1Ін 4,2). Ісус Христос говорить: «Перебувайте в Мені, і Я у вас» (Ін 15,4). Значить: Христос живе в серці і в думках. Апостол Павло говорить: «[...] Чи ви не знаєте самих себе, що Ісус Христос у вас? Хіба тільки ви не ті, ким повинні бути» (2Кор 13,5). «Христос у вас, надія слави» (Кол 1,27). Які ясні і зрозумілі слова про те, що Христос живе в серцях і думках. А баптисти й адвентисти все заглядають на небо, хочуть бачити на небі Христа – гідні жалю, в собі нічого не бачать, що близько, а хочуть бачити на небі, що не збагненно. Прошу вас, які називаєте себе віруючими і спасеними, подумайте собі і розміркуйте над словом Божим, може зрозумієте і будете будувати Царство Боже на землі, а то ви пособляєте тільки сатані тут царювати. Прошу зрозуміти це слово: Царство світу зробилось Царством Господа нашого і Христа Його, і буде царювати во віки віків. Як же ви, віруючі, говорите, що все згорить буквальним вогнем? Скажу вам: ви не розумієте Слів Божих, а пишаєтеся і бундючитеся своїм плотським розумом.

Таким чином, улюблені друзі, візьмімося робити добро скрізь і всюди, хто де живе, як і чим можемо, а тим більше творімо мир на землі, цього миру багато хто очікує і думає, що мир сам настане. Мир сам по собі не прийде, позаяк Христос сказав: «Блаженні миротворці, бо вони синами Божими назвуться» (Мф 5,9). І ось тепер настав час, що ми всі, хто хоче миру, маємо проголошувати мир, виступати проти війни, бо війна доводить до спустошення і погібелі, це вже багато хто зрозумів. Пророк Давид сказав: «Не захистить царя велике військо його, і велетня не спасе велика сила його» (Пс 32,16). Ми це бачили своїми очима, яка

була велика і сильна Росія, яка була сувора дисципліна! А що: врятувала вона царя? Ні. Не врятувало і численне військо царя від погибелі, не допомогло і вільне, царю вірне козацтво; найбільше за всіх постраждали козаки, бо не повернулися додому, а розкидані скрізь по закордонах і терплять велику нужду, даремно мріють про якусь невідому 3-ю Росію, котрої ніколи не буде, й оскільки вони не розкаюлися в своїх учинках, то кожна земля буде вивергати мертвих, які тільки і думають про смертоносні отрути й убивства.

Друзі, якщо ми бачили, як гинули великі держави, то навіщо ж ви йдете тим шляхом, котрим вони йшли і гинули, я застерігаю вас із любові до вас: не йдіть тією дорогою, бо й ви загинете. Виберіть іншу Нову правильну путь, путь миру й любові, вказану нам Самим Господом. О, яка радість і яке щастя буде тому, хто візьметься за цей правдивий і вічний шлях миру, який вказав нам Сам Христос, і про котрий благовіщує ця маленька Церква Христа! Прямо диво, всі великі вожді народів кричать на весь світ про мир, а кожен із них озброюється з ніг до голови. Озброюються – раз, союзи і договори укладають – два, й одне одного бояться. Про це написав нам ясно Пророк Божий Ісая: «Ворогуйте, народи, але тремтіть, і слухайте, усі віддалені землі! Озброюйтесь, але тремтіть; озброюйтесь, але тремтіть! Задумуйте задуми, але вони руйнуються; говоріть слово, але воно не збудеться: бо з нами Бог!» (Іс 8,9-10). Роздумайте пильно, друзі, над цими словами, і ви побачите, що все це сьогодні в наш час здійснюється. Наробили багато різних великих і малих антант, об'єднань, ліг і багато різних їм подібних і бояться одне одного, і тремтять одне перед одним, і ніхто не має миру і спокою, і так буде довгі дні, доки все нечисте згорить, і не залишиться ні вуглини, ні попелу, так сказав Господь. Я нагадую, це настав День великий страшного суду, День гніву Божого, День помсти і відплати, День погибелі нечестивих людей. Я повторю слова Пророка Давида: «Шануйте Сина, щоб Він не розгнівався, і щоб вам не загинути в дорозі, бо гнів Його незабаром запалиться. Блаженні усі, хто на Нього надіється!» (Пс 2,12).

На завершення, друзі, прошу всіх: подумайте про Христа Ісуса! Він – Нова правдива дорога життя. Він – путь миру, Він є Царем царюючих і Господом пануючих. Він є все у всьому; вшануймо Його собою – нашим

тілом і Його духом, тоді ніхто нам не завдасть зла, якщо ми будемо ревнителями добра, але без Нього ніхто не в змозі зробити добро. Прийдім до Нього і візьмім Його в себе, і скажемо те, що Він сказав, і зробимо те, що Він зробив, а Він зробив з усіх ворогуючих народів одне – Тіло Його чи Церкву Його, або Царственне Священство Його, або Царство Його, котре не передасться іншому народові, це Царство підкорить усі царства на землі і буде стояти во віки віків. Амінь.

Господи, допоможи тим, які читають це, зрозуміти Тебе і виконати Твої святі Заповіді, а супротивників Твоїх усіх засором, щоби вони пізнали, що Ти – Єдиний Бог вічний.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, буд. № 15 гміни Торчин, на Волині

Нова правдива дорога життя

Хто має розум, нехай розуміє!

Від смоковниці навчіться притчі: коли гілля її стає вже м'яким і пускає листя, то знаєте, що близько літо. Так само і ви: коли побачите все це, знайте, що близько, при дверях (Мф 24,32-33)

Любий читачу! Настав уже той визначений Великий і Страшний День гніву Божого. День воздаяння і помсти. День Господній. Пророк Амос говорить: «Горе тим, що бажають дня Господнього! Для чого вам цей день Господній? він темрява, а не світло [...] Хіба день Господній не морок, а світло? він темрява, і немає у ньому саява» (Ам 5,18 і 20). Сонце вже померкло, але, щоби розуміти, що означає сонце, потрібно бути вибраним Божим, оскільки слова Божі є загадковими, символічними. Господь наш Ісус Христос сказав Своїм учням: «Ви – світло світу»; на основі цих слів **багато хто назвав себе світлом світу** і показує нам своє світло зовнішньо: чисто одягається, сито наїдається і напивається, пристойно катається, зарозуміло і згорда ставиться до всіх і т.п., але в діла життя і житейські не вникає. Зовні такі люди показують із себе подобу нібито бога, але всередині – вовки хижі. Одним словом, яке **світло**, такий і світ, яке дерево, такий і плід. Навчилися вимиватися, одягатися, наїдатися, напиватися і т.д. – все непотрібне без кінця; так і є: що посієш, те й пожнеш, що вищий, то й нижчий; що начальник, то й слуга – і вийшла повна тьма, тобто **сонце померкло**. Місяць не дає від себе світла; слово «місяць» означає церкву. Церква – означає: зібрання званого духовенства, політиків і фінансистів. Ця триєдина трійця не дає від себе світла. Ця церква – це те зібрання, котре бачив святий Іоан: «І бачив я, що виходять з уст дракона, і з уст звіра, і з уст лжепророка три духи нечисті, подібні до жаб: це – бісівські духи, що творять знамення; вони виходять до царів землі усієї вселенної, щоб зібрати їх на битву в оний великий день Бога Вседержителя» (Одкр 16,13-14). «Жаба» – це гад: здійснюється, витріщає очі і повільно, не поспішаючи, рухається. В теперішній час триєдина трійця в усьому цьому світі так і робить: по-

перше, несуть себе надміру, з гордістю злостиво дивляться і ледве-ледве, повільно і не поспішаючи рухаються.

У теперішній час зібрання зловмисних людей так і робить: всі язиком говорять про мир усього світу, а ділом готуються до війни, й один поперед іншого озброюються з ніг до голови. Тих же мужів, котрі прагнуть словом і ділом до миру, зачиняють у тюрмах, як наприклад, ув'язнили в тюрмі трьох юнаків – Андрія Хоміка і Лаврентія Любашівського з села Великі Березолуки, та Гната Яручика з села Вичині Щуринської гміни – за те, що вони словом і ділом творять мир, не бажаючи вчитися вбивати одне одного. Правосудний Господь воздає кожному за ділами його, і діла миру не будуть забуті, бо Господь наш іде і нагороду несе. А тому ми, миротворці, побачивши чи зрозумівши Святі Писання через віру в Господа нашого Ісуса Христа, що все, сказане Ним і Його вірними слугами з точністю виконується в наші дні життя. Просимо всіх: зверніться, читайте і слухайте Святі Писання, тобто Біблію, але не талмуд і різні катехизми, в яких спотворені слова Божі, тоді земля наповниться розумінням, як води наповняють море, і прийде Царство Боже, і воля Його виконуватися буде на землі, як на небі, тобто будемо мислити добре і будемо робити добре. Іноді в нас багато думок хороших і багато слів хороших, але справ немає хороших. Тож давайте, друзі, будемо вчитися робити добрі діла. Так Бог говорить і через Свого служителя Пророка Михея: «О, людино! сказано тобі, що – добро і чого жадає від тебе Господь: діяти справедливо, любити діла милосердя і смиренномудро ходити перед Богом твоїм» (Мих 6,8).

Починай же, читачу, робити нове, добре, мирне, милосердне і все хороше без кінця, тоді ти назвешся новим творінням, началом творення Божого, началом сотворіння Божого, новим Єрусалимом, новим небом і новою землею, на котрих перебуває правда. Знай, друже, що проходить образ світу цього чи форма устрою, або управління цього; усіяка тверезомисляча людина вже говорить, що так далі жити не можна, тією дорогою далі йти не можна; що всі існуючі закони, за винятком Закону Божого, через який пізнається гріх у всі роди людські, віджили свій вік і підлягають знищенню; що вся дотеперішня наука виявляється нікчемною, бо в ній немає любові Божої. Тому потрібно вчитися, знову починати жити згідно з ученням Христа Ісуса, бо немає іншого імені під небом, щоби можна було врятуватися, тобто залишитися жити, як Ной із

першого світу. Починай же, друже, нове життя знизу, тобто будьте як діти; починай із лагідності, смирення й любові. Ти перший вкусиш плід від твоєї праці, бо Бог говорить: «Воздам вам за ділами вашими», ще говорить: «[...] і дам йому білий камінь, і на камені написане нове ім'я, якого ніхто не знає, крім того, хто одержує» (Одкр 2,17). «Він мав ім'я написане, якого ніхто не знав, крім Нього Самого» (Одкр 19,12). Ще: «[...] не дам зерна твого більше в їжу ворогам твоїм, і сини чужих не будуть пити вина твого, над яким ти трудився» (Іс 62,8). З вищенаведених місць видно, що хто потрудиться, той і користь буде мати, тобто заспокоєння духа; так говорить і Ісус, син Сирахів: «Бачите своїми очима: я трохи потрудився – і знайшов собі велике заспокоєння» (Сир 51,35-36). Це є нагорода в цьому короткочасному житті і в майбутньому - вічне життя, ім'я ваше буде жити в роді праведних во віки віків; і ім'я ваше буде благословенно. І ще: «[...] і всякий язик, який буде змагатися з тобою на суді, – ти звинуватиш. Це є спадщина рабів Господа, виправдання їх від Мене, – говорить Господь» (Іс 54,17). І ще: «У той час приведу вас і тоді ж зберу вас, бо зроблю вас іменитими і почесними між усіма народами землі, коли поверну полон ваш перед очима вашими, – говорить Господь» (Соф 3,20). Ось які дивні і дорогоцінні обіцянки Божі святим Його, тобто тим, хто любить Заповіді Його.

У теперішній час багато хто хоче, щоби хтось робив правду; такі бажання ні до чого не приведуть, бо хто творить правду, то тому і добре буде не ззовні, а всередині. Так сказав Сам Христос: «Царство Боже – всередині вас». То ми просимо всіх без винятку: шукайте Господа поки ще можна знайти; шукайте Його не на небі, не на Марсі, не в Москві, і ні в яких інших містах, а шукайте Його в своїх серцях. Подивіться навколо себе: що тепер робиться – горе і біда на землі людям від різних мод, від різних форм і кольорових матерій, і парфумерій, від різних поділів і розділів, від різних шлюбів і розлучень, від різних судів і судових витрат. Горе, біда, обман, блуд, насилля за насиллям, злодійство і грабіжництво всюди і скрізь, зверху і знизу вкрай поширилось і ще більше поширюється. Що ж ви, світила, мовчите? Що ж ви по можливості не викриваєте і не забороняєте, і не вихоплюєте ніби з вогню? Куди ж ви, віруючі, дивитесь всі вверх і хочете летіти на небо? Яке ж ви світло світу чи цього неправильного устрою, якщо причаїлися і мовчите, і говорите: не наше

тут, на землі, діло, а ваше нібито діло на небі, де ви ніколи не будете. Ви ж, баптисти й адвентисти, вже давно існуєте і живете в престольних містах, володієте потужними засобами, знайомі з великими світу цього; і ні разу не підвищуєте голосу за істину, не заступаєтеся за ображених і знедолених. Яке ж ви світло світу? Подумайте і покайтеся. Ось бідні з усіх сторін кричать про насилля і неправосуддя, і ніхто на це не звертає уваги. Ми бачимо, що мужі, вірні Богу, в усі часи були заступниками бідних і знедолених. Ось що говорить Господь до раба Свого Єремії: «Дивися, Я поставив тебе у цей день над народами і царствами, щоб викорінювати і розоряти, губити і руйнувати, творити і насаджувати» (Єр 1,10). Ісаїя говорить: «Довго мовчав Я, терпів, утримувався; тепер буду кричати, як породілля, буду руйнувати і поглинати все. Спустошу гори і пагорби, і всю траву їхню висушу; а ріки зроблю островами, і висушу озера» (Іс 42,14). В теперішній час навіть ті, котрі не називають себе віруючими в Бога, і то піднімаються для захисту поневолених, знедолених і пригноблених народів. Значить, вони йдуть попереду вас у Царство Боже.

Тому ми просимо в Ім'я Господа Ісуса Христа всіх, хто має здоровий глузд і прагне правильного життя, будьте прикладом і знаменням тим, які не вміють відрізнити правої руки від лівої, підвищить ваш голос за істину, котра потоптана, підвищить ваш голос за справедливий суд, якого тепер нема. Пророк Єремія говорить: «Бо від малого до великого, кожен з них відданий користолюбству, і від пророка до священика – усі діють облудно; лікують рани народу Мого легковажно, говорячи: «мир! мир!», а миру немає» (Єр 6,13-14). Весь цей світ говорить про мир, але передусім потрібно мати той мир у собі самому. Мир не купляється, бо це є дар Божий, як сказав Христос Ісус: «Мир залишаю вам, мир Мій даю вам; не так, як світ дає, Я даю вам. Нехай не тривожиться серце ваше і нехай не страхається» (Ін 14,27). Отож, для встановлення миру потрібні люди мирні, а не такі, які тепер зібралися, – войовничі, котрі пролили багато людської крові, наробили багато калік, вдів і сиріт, що проливають гіркі сльози. «А нечестиві – як море схвильоване, яке не може заспокоїтися, і води якого викидають мул і бруд. Немає миру нечестивим, – говорить Бог мій» (Іс 57,20-21). З цього видно, що теперішні миротворці даремно місця займають, все відтягують, але миру на землі не встановлять, бо вони не мають у собі любові до Бога і ближніх. Ближній – це той, хто робить добро

іншому. А глянь, читачу, яка тепер любов? Клас бідних всіляких професій працює на багатих, годує, напуває й одягає їх, але багаті на те не звертають уваги; у бідних же через це з дня на день посилюється зло й ненависть до багатих і сильних світу цього. І станеться те, що бачив святий Іоан: «І з'явилися блискавки, громи і голоси, і стався великий землетрус, якого не бувало з тієї пори, як люди на землі. Такий землетрус! Такий великий!» (Одкр 16,18). Друже читачу! Повір, що все, що написано в книгах Святого Письма, тобто в Біблії, є правдиво й істинно, і все виконується в свій час. Тепер же час виконання всього, визначеного Богом богів, за непослух і за непокірність народів. У часи царів Ізраїльських при царях жили святі Пророки, і царі Пророків слухали, а якщо не слухали, були покарані. Останній цар Ізраїльський був Седекія, він був недостойний і злочинний вождь Ізраїлю, його Господь відкинув. Від падіння царя Седекії і до 1914 року владу тримали язичники, тобто люди, в яких Бог живе на язиці і в різних бездушних предметах; як це є сьогодні в усіх країнах, а тим більше в Європі. При язичницьких царях жили лжепророки, котрі ввели царів і народи в повну оману, так що і виходу немає; це тому, що відкинули Книгу Законів, тобто Біблію, і не прийняли віри Христа Ісуса. Від 1914 року і далі настало повне падіння язичницьких паперових царств, і цей період чи цей День є великим і страшним, і хто в ньому устоїть? Відповідь є в 14 псалмі. Світова велика війна хоч наробила багато бід і нещасть, але разом із тим вона відкрила багатьом мужам очі і розум, а багатьом людям осліпила очі до краю й довела їх до звірства. В теперішній час паралельно йдуть два царства: одне – царство добра, друге – царство зла. Царство добра (чи Боже) читає Книгу святу і доходить до розуму, а царство зла (чи сатани) противиться тій книзі й осліплюється. Одне царство вивищується, а друге – понижується. Царство Боже приходить непомітним чином, але кожен, хто робить зусилля, входить до нього або досягає його. Це царство, або мале стадо, наповнить усю землю, тому що за ним підуть усі праві серцем. Тепер же багато хто, випробувавши неправду, відвертається від неї, роздягає її до нага і плоть її з'їдає. А що є правдою? «Правда Твоя – правда вічна, і закон Твій – істина» (Пс 118,142). Пророк Ісаїя говорить: «Звертайтеся до Закону й Одкровення. Якщо вони не говорять, як це слово, то немає у них світла» (Іс 8,20). (Про світло сказано вище). Останнього Дня сатана, бачачи падіння своє, послав численних слуг своїх

із Євангелієм у руці, щоби збивати з дороги люблячих Правду. Слуги сатани скрізь проголошують, що заповідей Божих дотримуватися не треба, говорять, що за них Заповіді виконав Господь Ісус Христос. Але Сам Христос говорить: «Я йду виконати волю Твою, Боже мій, і закон Твій у мене в серці» (Пс 39,9); а в іншому місці говорить: «Якщо любите Мене, дотримуйтеся Моїх заповідей» (Ін 14,15). А святий Іоан, котрий так багато нам написав про цей День воскресіння (про великий День) каже: «Хто говорить: «Я пізнав Його», але заповідей Його не виконує, той неправдомовець і немає в ньому правди» (1Ін 2,4). Таким чином, друзі, читаючи Євангеліє, намагайтеся виконувати Заповіді Божі, бо Заповіді Божі дають мудрість і вічне життя. Знайте, що прийшов час воздаянь Його, і Він воздає кожному за ділами його. Отож, друзі, встаньте і від вічного сну пробудіться, бо настав День Господній, а цей День відкриває все, добре і погане. Ми всі – грішники, ми всі служили гріху через незнання, бо жили без Закону, але прийнявши Закон, гріх ожив, і ми Законом умертвили гріх, і тепер намагаймося жити по правді і славити нашого Господа Ісуса Христа, який залишив нам приклад. Йому слава во віки віків. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, буд. № 15 гміни Торчин, на Волині

Нова правдива дорога життя

Бо немає нічого таємного, що не стало б явним, ні прихованого, що не стало б відомим і не відкрилося б (Лк 8,17).

Дійсно, настав той **День**, у котрий відкриваються всі діла людські, добрі вони чи погані. Подивіться, друзі, в історію євангельського віку (тобто від різдва Христового і до сьогодні) і ви особисто переконаєтеся, що дуже мало було і є серед людей мужів, які пізнали путь життя, путь правди, путь миру, путь світла, путь Царства Божого на землі. Багато є людей на землі, котрі трудилися і трудяться над багатьма відкриттями і вдосконаленнями у сфері земній і духовній; і хоча їхні діла спочатку служили і ще служать для смерті, та все-таки є ще надія, що деякі з їхніх справ, творів і відкриттів послужать у майбутньому для миру, щастя і життя правильного на землі. Яка ж користь буде від тих так званих священників і проповідників різних релігій, спільнот і сект, які проповідують Царство Боже десь високо на небі; присвоїли собі Ім'я Христове і возвисилися вище від усіх божеств? Написано: "Свят Я, говорить Господь". А ці священники себе називають блаженнішими, святійшими, і можна сміливо привселюдно сказати: **Здійснилось!** «[...] відкриється чоловік гріха, син погібелі, який противиться і звеличується над усім, що зветься Богом, або святинею [...]» (2 Сол 2,3-4). Виявляється, що в особі чоловіка, який називає себе святійшим, відкрився диявол – сатана, котрий звабив увесь всесвіт. Прочитайте, розмисліть, то зрозумієте, бо настав день воскресіння, день випробування діл людських. Все таємне, яке приховувалося численні століття, в цей День стає явним, і виявляють такі діла ті, хто хоче жити по правді, хто любить ближніх своїх, як самого себе. Де ж любов тих людей, котрі себе назвали священниками, намісниками Христа? Де ж любов тих, які беруться вилікувати наші хвороби й недуги? Де ж любов тих, що беруться клопотати за нас і захищати нас? Де ж любов усієї решти професіоналів, котрі йдуть попереду? Немає ні в кому Любові-Бога, немає. «Бог є **любов**, і хто перебуває в любові, перебуває в Бозі і Бог у ньому» (1Ін 4,16). «І

ми маємо від Нього таку заповідь, щоб той, хто любить Бога, любив і брата свого» (1Ін 4,21). Якщо ж звернешся, друже, бідний трудівнику хліборобе, до будь-якого з цих професіоналів, чи змилосердиться він над тобою і чи зробить тобі щось по совісті? Ні. Скрізь і всюди вимагають гроші, а чинять не по совісті, а лишень аби швидше з очей збути. О горе тепер бідним та знедоленим на землі, бо немає милосердя і правосуддя на землі. Пророк Михей говорить: «Глави його судять за подарунки і священники його навчають за плату, і пророки його передвіщають за гроші, а тим часом спираються на Господа, говорячи: «чи не серед нас Господь? не спіткає нас біда!»» (Мих 3,11).

Не було ще такого часу як тепер, щоб люди так судились одне з одним, як сьогодні, і за всяку дурницю. Ті, що судяться, страждають і гинуть, а заступники і посередники товстіють і торжествують у розкоші; але чи надовго? Це питання! Писання каже: «коли неправедно судять людину перед лицем Всевишнього, коли пригноблюють людину в ділі її: хіба не бачить Господь? Хто це говорить: «і те буває, чому Господь не повелів бути»? Чи не від уст Всевишнього приходить біда і благополуччя?» (Плач 3,35-38). Бог устами раба свого Давида говорить: «Коли виберу час, каже Господь, Я буду судити за правдою» (Пс 74,3). Подумай, друже читачу! Чи не сьогодні той час, про який сказав Господь? Коли виберу час, Я здійснию суд по правді. Так, істинно, сьогодні той час, що Господь судить по правді, бо Він, тобто Господь, засудив тих чоловіків, правителів і суддів великої Росії, котрі неправедно судили тих мужів, які боролися за благо народу, за мир, за щастя і за свободу; які страждали в тюрмах каторжних, на вічних засланнях у далекому Сибіру, а деякі з них отримували ганебну смерть через повішення. Господь – суддя Праведний, воздав і їм по правді, розігнав і їх по всіх країнах світу; і якщо не розкаються, то до віку не повернуться. В тому числі і мене засудили як великого злочинця і злодія на вічне заслання у віддалені краї Сибіру з позбавленням усіх прав і переваг за те, що я сказав у публічному місці на питання званого священника, що не буду поклонятися ідолам, золотим, срібним, кам'яним, дерев'яним і всіляким іншим. І за те ще, що я сказав: «Мене ніхто не переслідує, ні урядник, ні пристав і ні справник (начальник поліції), а тільки священник!» І я сказав: «А Христа хто віддав смерті? Хіба не первосвященики і книжники? Значить, і ви – Христородавці, фарисеї і шкуродери». Що воно так і справді є. Як мене судили, я сказав: «Мене судите, а самі куди побіжите?» Коли ж мене засудили, то взяли в Луцьку

тюрму, я тоді сказав: «Тюрми розваляться, і ланцюги всі порвуться, але мене не втримають». Говорячи це, я мав повну віру і надію на Всевидячого і Всемогутнього Бога, Бога Якова, Котрий живе на небі і на землі і творить все, що хоче. Відправляючи мене на етап, в документах, які були вироблені на мене, був напис: «Не знімати з мене залізних кайданів до самого місця призначення»; дозвіл був зняти кайдани тоді, коли міняли білизну; таким чином я перебував у залізних кайданах дев'ять місяців. Хоча це було для мене гірко і прикро, але з іншої сторони, – радісно й відродно страждати й переживати скорботу за Ім'я Христа, знаючи це і віруючи, що, якщо з Ним страждаємо, то з Ним і царювати будемо. І дійсно – настала та пора, що тюрми розкрились і ланцюги з рук спали, і страждаючі навчилися жити, але тільки не всі, зважаючи хто і за що страждав. Давид говорить: «Як ще не був я упокореним, я блукав, а нині я тримаюся слова Твого» (Пс 118,67). Значить, усі благовірні люди у стражданні навчаються пізнавати Бога-Правду, Мир, Радість і Любов і намагаються відновлювати Царство Боже на землі. Тому я прошу і молю в Ім'я Господа Ісуса Христа всіх люблячих Правду-Бога: «Не мстите за себе, улюблені, а дайте місце гніву Божому. Бо написано: «Мені відомщення, Я віддам», – говорить Господь» (Рим 12,19). Він веде народ здалеку, народ нахабний, котрий не вшанує ні старого, ні вдови, ні сироти, над усім насміхається, тим більше простолюдин насміхається над вельможею, все розоряє і нічого не залишає, бо це все повинно бути. Все це виконується в наші дні життя за беззаконня народів, бо пастирі вчили і навчають поклонятися мертвим бездушним богам, а не навчають творити правду і суд на землі, влаштовуючи Царство Боже на землі, Котре проголосив Сам Господь і Його святі Апостоли, і яке ми, тобто мале стадо Христове, проголошуємо всякому племені, роду і коліну.

Отож, за всіма ознаками, вказаними в Книзі Життя через святих старозавітніх Пророків, через Господа нашого Ісуса Христа і Його Апостолів, ми досягнули останніх часів і зрозуміли це через зіслання Святого Духа і через зрозуміння Святого Письма, що все, приховане у темі, відкриється і вже відкривається, то ми, християни, намагаємося проголошувати всюди і скрізь кожному, щоби кожен розкався у своїх провинах, взявся би за читання святих книг і щоби кожен відвернувся від оманливих мертвих богів і звернувся до Бога істинного, Живого, Бога – Духа Святого, і почав би творити Правду і Суд на землі. Але це все можна зрозуміти лише через Заповіді Божі, що засновані

на істині і правоті на віки і віки. Цей День відкриє діла людей, котрі керували і керують, судили і судять, вчили і навчають, які попередю йдуть і говорять, що вони путівники. Всіх тих, що видавали і видають закони, але не по духу Божому, тобто не по любові. Також відкриваються діла всіх тих, котрі себе назвали світилами світу, а між іншим виявилися повною тьмою, від яких навчитися чому-небудь доброму життєвому неможливо, бо будь-яке їхнє діло, яке пускається в хід, в житті виявляється нездатним, смертним. Отримує сором і ганьбу той, хто таке діло вигідавав, і в майбутті такі діла не будуть повторюватися. Настає і настав уже час побудови нового справедливого світу, тобто віку, де буде панувати правда, мир, щастя, радість, братство і рівність усіх народів. Настав той час, що вовк і ягня будуть лежати разом. Настав той час, що будуть будувати будинки і будуть самі жити в них; будуть садити сади і користуватися плодами їхніми. Там не буде лева і звіра, і ніщо нечисте не ввійде туди. Там ночі не буде, і сатана-диявол – батько брехні і всілякої неправди буде зв'язаний на тисячу років. Там буде царювати Сам Христос – Правда – Милість – Суд – Істина й Любов, бо Він є дивним у святих Своїх. Там плачу, голосіння і журби не буде, бо все пройде і вже проходить. Там вічне щастя-блаженство і радість усім святим Його буде. Я прошу Вас наверніться, з вічним Богом примиріться, Його духом збагатіться, серцем і думкою оновіться, ви ввійдете в місто святе і знайдете мир благий, славити будете вустами, радість Його буде з вами.

Не раз доводиться задумуватися, чому це вожді народні не дивляться на минулий час, а раз не споглядають минуле, то не знають і майбутнього. Наприклад: які були сильні деякі держави до 1914 року? Хто міг подумати про падіння таких? Але глянь, друже! Вони зовсім упали і на їхнє місце інші стали, і набагато слабшими від попередніх стали. І що ж? Усякий слабкий кричить: «Я – сильний», як наприклад, маленька Литва і подібні до неї. Але це нам дивно, а Господу Богу нашому все це було відомо, було відомо і Його вірним слугам, і нам відомо, тим що досягли останніх днів віку цього; Пророк Іоїль пише: «[...] слабкий нехай говорить: «я сильний» (Іоїл 3,10). І це потрібно для того, щоби людина пережила і зрозуміла, що вона – ніщо, і для того, щоби зарозумілі і вперті серцем були посоромлені і знищені. Для розуміння цього необхідно прочитати Пророка Іоїля 2,28-32 і всю 3 главу і тим більше треба звернути увагу на вірші 11-14, до цього додати Одкровення Іоана 16,18, де говориться, що станеться великий землетрус, тобто слід розуміти - революція, анархія

велика, якої не бувало, відколи люди існують на землі. І ось тепер увесь світ зайнятий тільки приготуванням до війни, від якої ніхто нічого не виграє, бо війна це руйнування і погибель. Я пропонував би вождям народним заглянути в минуле, наприклад, у древній Вавилон, і хоча б поглянути, як правили в той час царі, такі, як Навуходоносор, як вони перед різними подіями збирали халдеїв, чаклунів, гадалок і всіх мудреців для того, щоби передбачити подію, яка насувається, це все були ніби взірці для нас, тому що ми й тепер живемо у Вавилоні. Вавилон – це теперішні світові царства, тим більше європейські, які себе назвали Християнством і котрі впоїли вином блудодіяння свого весь світ. Із цього Вавилону Господь Сам виводить народ Свій, Він говорить: «[...] вийди від неї, народе Мій, щоб не брати вам участі у гріхах її та не зазнати покарань її; бо гріхи її дійшли до неба, і Бог пригадав неправди її» (Одкр 18,4-5). З усього видно, наскільки теперішні народи стали гіршими від тих, що раніше були ідолопоклонниками; тепер у багато разів більше язичництво та ідолопоклонство, ніж раніше було, а ще хваляться і називаються християнами.

Моя пропозиція всім: зберігати правду і суд на землі, тим більше це пропонується всім головуючим, суддям і вчителям законів – покинути національну ворожнечу, дати право голосу всім правим, тобто чесним, люблячим правду людям; встановити і виконати правильні закони без привілеїв; правого виправдати, винного не залишати без покарання; тоді лишень може встояти царство. Оскільки правдою і судом всяка влада і всіяке царство утверджується й укріплюється. Коли в країні зберігається правда і суд, то й правоохоронців та охоронців і різних агентів треба мало, значить, країна багатіє. А коли того немає, як це було в колишній Росії в 1904, 1905, 1906 і подальших роках, то ніякі охоронці не вберегли, а все впало й розсипалося. Що сіяли, те й пожали. Які квіти, такі й ягоди. Національні союзи гублять цілі країни. Союзи потрібні любові загальнолюдської, така любов утверджує країни. Бажання нас, Християн, щоб у цій країні, де ми живемо, тобто в Польщі, процвітали правда, суд, мир і любов загальнолюдська, і спокій назавжди. Але для цього ми просимо всіх при владі: зверніться до закону й одкровення, то побачите світло велике, котре просвічує будь-яку людину.

Нехай пошле Бог Мир.

Адреса редакції: с. Богущівка, буд. № 15 гміни Торчин на Волині

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

А нечестиві – як море схвильоване, яке не може заспокоїтися, і води якого викидають мул і бруд. Немає миру нечестивим, – говорить Бог мій (Іс 57,20-21).

У теперішній час багато великих світу цього збираються, змовляються і підписують золотим пером на папері мир. Такий мир – це паперовий мир або дитяча забава; і той, хто такий мир вигадав, спершу вивищується, а потім осоромлюється, бо випробування життям такий мир чи проект не витримує, тому що такий мир або проект склали не ч е с н о, тобто несправедливо, неправильно, а класово чи партійно, чи національно, чи як-небудь односторонньо. Таким чином справджується слово Боже, де сказано: «Я ще незвичайно вчиню з цим народом, чудно і дивно, так що мудрість мудреців його загине, і розуму у розумних його не стане» (Іс 29,14). «[...] Чи не обернув Бог мудрість світу цього на безумство?» (1Кор 1,20). Справді ми тепер бачимо, що Бог обернув мудрість світу цього на безумство, бо численні хлібороби проклинають мудрих світу цього інженерів і техніків, котрі зіпсували своїм розумом, окопами й іншими різними ямами і ровами, та загородами ті поля і сінокоси, на яких родили щедрі хліба і сіно на користь людям і всьому живому. Який може бути мир і спокій, коли всюди і скрізь обман, злодійство, насилля, ошуканство, п'янство і всілякі інші погані навички і приклади, котрим рахунку і кінця немає? Це нерозсудливо говорити про мир. Це очікування повної розпусти й анархії, які неминучі. Для встановлення всезагального міжнародного миру потрібні П р а в д а, М и л і с т ь і С у д. Для Правди, Милості і Суду необхідні люди, що вірують у Бога через Ісуса Христа і виконують Його Заповіді. Потрібні мужі, котрі представляють собою особу Божу. Необхідні мужі, які судять справедливо й за законом: правого виправдовувати і винного не залишати без покарання. Потрібні мужі, що карають в міру і згідно

з провиною. Необхідні мужі, котрі знають і виконують Закон Божий, як написано в Книзі Життя: «[...] вислуховуйте братів ваших і судіть справедливо, як брата з братом, так і прибулого його; не розрізняйте осіб на суді, як малого, так і великого вислуховуйте: не бійтеся лиця людського, тому що суд – справа Божа» (Втор 1,16-17). «[...] постав собі суддів і наглядачів за колінами твоїми, щоб вони судили народ судом праведним; не викривляй закону, не дивися на особи і не бери дарунків, тому що дарунки засліплюють очі мудрих і перекручують справу правих; правди, правди шукай, щоб ти був живим і оволодів землею, яку Господь, Бог твій, дає тобі» (Втор 16,18-20). Подивися, друже, на теперішні суди, чи так воно відбувається, як написано в Книзі Життя? Скажу правду в Господі, що ні, не так, а все навпаки. Як же ви, люди, хочете володіти землею і не здійснюєте суду справедливого і правди на землі тій, де ви живете? Був би я вам ворог, якщо б цього не написав. Але я не можу не писати того, що знаю і бачу, бо і я живу в цьому краї і повинен турбуватися про благоустрій його. На додачу скажу: я до того і покликаний, і маю право; і якщо не буду говорити чи писати, то мій Бог і з мене спитає; та й ви самі змушуєте присягу (клятву) давати, щоби служити і судити правдиво, і нічого не приховувати. Клятва ж наша Християнська, згідно з ученням Христа Ісуса, Господа нашого: «так – так», «ні – ні»; значить: що правда – то «так», а що неправда – то «ні» (Мф 5,37). Тому я не ворог вам, якщо правду говорю (пишу) привселюдно, бо бажаю не тільки я, але всі Євангельські Християни, які живуть на цій землі, бажаємо миру, правди, суду, довгих днів, здорового розуму і свободи думки, братства, рівності і найпаче любові Христової. Для цього молимо щоденно Бога, Отця нашого Небесного, щоби Він дарував мудрість верховним правителям землі цієї керувати народом, що населяє цю землю, мудро й розумно, здійснювати суд і правду на землі, і щоб усе древнє, котре віджило свій вік, і непридатне, вороже, національне, патріотичне, традиційне, театральнo-артистичне, зовнішнє, фарисейське, лицемірне, горделиве і багато іншого викорінювалось; а щоби насаджувалось нове, благословенне, чисте, натуральне, просте, лагідне, смиренне, покірне, слухняне, любляче, доброчинне, мирне, загальнолюдське благо, тобто Царство Правди, Миру, Любові, Суду і справедливості. Одним словом,

як молимося: «нехай прийде Царство Твоє, нехай буде воля Твоя і на землі, як на небі». Це всіх нас, Євангельських Християн, бажання, і про це підносимо наші молитви до Бога.

Через нерозум свій багато хто робить нас ворогами. Скажу правду в Господі, ми вороги до всього неправильного; а за правду і правду Христову бажаємо й життя наше покласти. Ми бачимо, що все всюди поруйновано, тобто немає ніде справедливості, ні в жодному сімействі немає миру і спокою, всюди і скрізь невдоволення, ворожнеча і всякий безлад, саме по собі воно нічого не влаштується, треба комусь будувати. Будівничим же має бути влада на місцях. Стадо саме не пасеться; для стада потрібен пастух, і пастух повинен знати своє стадо – всіх без винятку. Бо «так говорить Господь: горе пастирям Ізраїлевим, які пасли себе самих! Чи не стадо повинні пасти пастирі? Ви їли жир і вовною одягалися, відгодованих овець заколювали, а стада не пасли. Слабких не зміцнювали, і хворої вівці не лікували, і пораненої не перев'язували, і викраденої не повертали, і загубленої не шукали, а правили ними з насильством і жорстокістю. І розсіялися вони без пастиря і, розсіявшись, зробилися поживою всякому звіру польовому» (Єз 34,2-5).

Хто ж високо живе, той не бачить, що робиться внизу; то я, як той, хто живе внизу, бачу всілякі безлади в сімействах, а тим більше непокору і непослух дітей до батьків, і навпаки, – неправильне ставлення батьків до дітей; бо згідно з ученням Христа Ісуса, Господа нашого, старший повинен послужити прикладом молодшому, хто хоче бути вищим, той повинен бути нижчим. Відповідно до пророцтва Ісуса Христа все те, що тепер є, те повинно бути, бо світло погасло. Сонце перетворилося у тьму, місяць у кров перед настанням Дня Господнього – великого і страшного. Як я пам'ятаю, то ніхто з дотеперішніх владарів, учителів, батьків і матерів не жив прикладом. І тому – що сіяли, те й пожинають, які квіти, такі і ягоди, кожен отримує відповідно до своїх діл, тому що настав День суду Божого, День помсти і відплати.

Бог хоче, щоб усі люди всюди і скрізь покаялися; то ми, слуги Його, просимо в Ім'я Його всіх: покайтеся і почніть нове життя згідно з ученням Христа Ісуса. Хто хоче добра, той сам роби добро. Хто хоче послуху, той сам будь слухняним. Хто хоче покори, той сам будь покірним. Хто хоче, щоби тебе любили, той сам навчися любити. Хто

хоче, щоби тебе поважали, той сам навчися поважати і т.д. Бо прийшов кінець світу цьому, тобто системам управління чи неправильного устрою дотеперішнього.

Знайте, що звіряче управління вже закінчує свою дію. Починається ж нова ера тисячолітнього Царства Христового, де буде панувати правда і суд, де всі праведники будуть іменитими і шанованими (Див.: Соф 3,20), де огудника й кривдника вже не буде; де всяка неправда винищиться. Де будуть судити світ праведні, не тільки світ, а й ангелів судити будуть, і вже судимо Іменем Ісуса Христа, Господа нашого.

Для цього я ще прошу одних: не посилайте на небо, й інших прошу: не заглядайте на небо; одні туди не підуть, і інші нічого не побачать. А заглядайте побільше у ваше серце і дивіться на землю, що робиться, і зцілюйте людей, опанованих дияволом, і будуйте Царство Боже на землі. Сам Господь наш Ісус Христос сказав: «Від смоковниці навчіться: коли гілля її стає вже м'яким і пускає листя, то знаєте, що близько літо. Так само і ви: коли побачите все це, знайте, що близько, при дверях» (Мф 24,33-34). Ті мужі, котрі вірять, що Бог був, є і буде, і які визнають Біблію Богонатхненною, і які постійно читають і розуміють пророцтва, вони бачать і знають, що прийшов кінець світу цьому, тобто системам несправедливого устрою цього. Отже, як ми бачимо і знаємо, що прийшов кінець світу цьому, то ми повинні говорити і не замовкати, щоби почули всі, що знаходяться у гробах, і, почувши, ожили. Христос Ісус сказав: «Горе вам, книжники і фарисеї, лицеміри, що уподібнюєтесь розмальованим гробам, які зовні здаються гарними, а всередині повні кісток мертвих і всякої нечистоти. Так і ви на вигляд здаєтесь людям праведними, а всередині повні лицемірства і беззаконня (Мф 23,27-28).

Подивися і подумай, друже читачу! Мало не кожна людина сьогодні подібна до розмальованого гробу. Ззовні – подоба людини, а всередині – характер звіра кровожерного, характер брехні й ошуканства всякого. Бог сотворив людину, дав їй право над усім владарювати, але не дав їй права поневолювати іншу людину, як це тепер видно всюди і скрізь. Це сталося тому, що люди відкинули книгу Святих Писань – Біблію, і начиталися різних непотрібних книг, складених національно-патріотично і вороже одне проти одного. Одного разу я вів розмову з одним чоловіком, що називав себе набожним, про кінець світу, і сказав йому, що за всіма

ознаками видно, що настав кінець світу. Він відповів: «Ні, я з тобою не погоджуюсь, тому що в вас написано в книгах, що в кінці світу люди будуть всі однакові». Я в свою чергу спитав: «Типово однакові чи якось по-іншому?» Він мовчав. Тоді я йому сказав: «Подивися, друже, й подумай, то побачиш, що тепер люди майже всі однакові внутрішньо, бажаємо одне одного обманути для особистої вигоди, не рахуючись ні з ким і ні з чим». Тоді він, подумавши, сказав: «Так».

Я це написав тому, що багато хто в теперішній час узялися читати Святе Письмо, тобто Біблію, але, читаючи, не розуміють, і хоча розуміють, то буквально і неправдиво, як наприклад баптисти, адвентисти і багато інших, котрі влаштовують Царство Боже на небі і котрі багатьох ввели в оману. Багато хто мені кажуть, що я осуджую інших. То я скажу, що я не осуджую, а викриваю і прошу: не заглядайте на небо високо, тобто в повітря, там ви нічого не побачите, а дивіться більше на землю, що на ній робиться, і заглядайте побільше у ваше серце, і зрозумійте, хто в ньому живе. Та я скажу вам, баптисти, адвентисти й інші проповідники, що живе у вашому серці зло, тому що ви робите мене і все це маленьке стадо вашим ворогом. Невже ми – вороги ваші через те, що говоримо й пишемо, що ви неправильно тлумачите Святе Письмо? Придивіться лише добренько, то ви побачите, тобто зрозумієте, що ми вам говоримо правду. Наприклад, у псалмі написано: «Нехай шумлять і хвилями здіймаються води і трясуться гори від хвиль їхніх» (Пс 45,4). Чи можна тут розуміти буквально? Ні. Необхідно розуміти духовно. «Води» означають народи. «Гори» означають високу владу, а у виняткових випадках – царства. Чи потрібно нам дивитися на це згідно з ученням Христа Ісуса, Господа нашого, і Його святих Апостолів? Так, треба. Він сказав: «коли побачите, що все збувається, знайте, що близько, при дверях» (Мк 13,29). Друже читачу! Подивися тепер навкруги! Сильний шум і підняття вод, тобто народів. Чому вони, тобто народи, шумлять і здіймаються? І чому трясуться від хвилювання їхні гори, тобто висока влада? А ось чому. Світло погасло. Ніхто не служить прикладом. І тому, що робить більший вищий, те робить і менший нижчий. Наприклад, подивися на моди! Як одягається вельможа, так хоче наслідувати його в одязі і простолюдин. Як їсть і п'є вельможа, так хоче їсти і пити простолюдин і т.д. без кінця. Значить: які квіти, такі і ягоди; що посіяв, те й пожнеш; за ділами вашими

воздасться вам. Правильний суд Божий. Це не так добре видно в селі, де люди не знають по годинах працювати, а це видно на фабриках і заводах, де люди, тобто робітники, з освітою і без, мають свої професійні спілки, але як вони там шумлять і підіймаються! Проти кого? Проти укріплених міст і високих башт. Це бачив пророк Софонія (1,1-18). Але для кращого розуміння раджу прочитати всі три глави Пророка Софонії.

Тому ми, християни, просимо і молимо всіх, тим більше головуючих: читайте Біблію і в ній ви знайдете, що було, що є і що буде. В ній ви знайдете матеріал для встановлення миру і Царства Божого на землі, про яке багато з нас моляться: «Нехай прийде Царство Твоє; нехай буде воля Твоя як на небі, так і на землі» (Мф 6,10). Без цієї Книги, тобто Біблії, ви, правителі і головуючі, миру не знайдете; не допоможуть ні Версалі, ні Генуї, ні Локарна, ні Женеві, ні Парижі, ні Москві, ні Берліні, ні Доусі, ні Келогі і ніде і ніхто інший, говорю правду в Господі, так мені відкрив Сам Господь Бог мій. Ця Вічна Пам'ятна Книга показує, що було колись і що буде попереду, якщо тільки її з увагою і вірою у вічно живого Бога читати, розуміти і виконувати. Читаючих її вона робить розсудливими і вводить у співдружність із Богом, пам'ять про котрих не забувається, а залишається вічно.

На завершення цього просимо всіх: читайте Біблію, то ви будете задоволені і знайдете мир і спокій душам вашим; і коли ви будете читати Біблію, тоді тільки будете вірити, що все, написане в ній, є Богонатхненним і правильним для настанови, навчання і картання всім, що хочуть життя.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, буд. № 15 гміни Торчин на Волині

Нова правдива дорога життя

Бачите, яку любов дав нам Отець, щоб нам називатися і бути дітьми Божими. Світ тому не знає нас, що не пізнав Його.

Хто читає, нехай розуміє!

Улюблені! Ми тепер діти Божі, але ще не відкрилося, що будемо. Знаємо тільки, що, коли відкриється, будемо подібні до Нього, тому що побачимо Його, як Він є (1 Ін 3,1-2).

Всім людям, котрі бажають благочестиво жити, доводиться багато терпіти різних кривд, насмішок і наруг як від своїх рідних, так і від одноплемінників. Це все робиться тому, що люди не знають Бога, Бога істинного, якого відкрив нам Собою Ісус Христос, Спаситель наш. Ясне розуміння можна взяти з Євангелія від Іоана: Ісус сказав: «Коли б ви знали Мене, то знали б і Отця Мого. І віднині знаєте Його і бачили Його. Филип сказав Йому: Господи, покажи нам Отця, і нам вистачить. Ісус сказав йому: стільки часу Я з вами, і ти не знаєш Мене, Филипе? Хто бачив Мене, той і Отця бачив; як же ти говориш: покажи нам Отця? Хіба ти не віриш, що Я в Отці і Отець у Мені? [...]» (Ін 14,7-10). Які тут явні і зрозумілі слова, що Бог живе в людині. Бог тоді живе в людині, коли людина живе в Бозі, тобто в доброму розташуванні духа. Добре розташування духа означає: роздуми про вічний основний Закон Божий, що полягає в Десяти Заповідях Божих. Заповіді Божі вказують нам на наші гріхи. Без Закону гріх мертвий (Див.: Рим 7,7-12). Хто ж слухняний голосу Божому, за словом пророка Ісаї, котрий говорить: «Звертайтеся до закону й одкровення. Якщо вони не говорять, як це слово, то немає у них світла» (Іс 8,20). У теперішній же час з'явилося багато так званих віруючих, таких, як баптисто-євангелистів, п'ятдесятників та інших різнорідних найменувань, які проповідують, що Закону Божого дотримуватися не потрібно. Деякі, як наприклад, адвентисти дня сьомого, хоч і дотримуються Закону, але неправильно тлумачать Святе Письмо, бо з дня на день очікують взяття себе на небо, і що земля з усім, що є на ній, згорить буквальним вогнем.

Таке розуміння, і таке тлумачення, і проповідування ми, християни, вважаємо оманливою і шкідливою думкою. Знаємо ж, що все це повинно бути. Бо Сам Господь наш Ісус Христос сказав: «бо багато хто прийде під іменем Моїм і казатиме: «я Христос», і багатьох спокусять» (Мф 24,5).

Ясне і правильне розуміння, що небо і земля, і все, що на ній, не згорить буквальним вогнем, ми, християни, в цьому номері наводимо тексти зі Святого Письма, з яких будь-яка думаюча людина може зрозуміти. По-перше, після всесвітнього потопу Бог сказав: «[...] не буду більше проклинати землю за людину, тому що помисли серця людського – зло від юности її; і не буду більше знищувати усе живе, як Я зробив: надалі в усі дні землі сівба і жнива, холод і спека, літо і зима, день і ніч не припиняться» (Бут 8,21-22). Земля не захитається повік віку (Пс 103,5). «Рід проходить, і рід приходить, а земля перебуває повіки» (Еккл 1,4). Господь сотворив землю не даремно, але Він сотворив її для проживання (Іс 45,12-18). «Праведні будуть жити на землі [...]» (Притч 2,21, а також Єр 25,5). Ясно видно з цих слів, тобто віршів, що земля не згорить буквальним вогнем.

По-друге, ми, християни, правильно розуміємо і проповідуємо, що Христос Бог живе в серцях людських, для чого наведемо декілька віршів зі Святого Письма, із котрих будь-яка розсудлива людина може зрозуміти, що Христос – істинний Бог – живе в серці людини всюди і скрізь. «Бо так говорить Вишній і Звеличений, Який вічно живе, – Святий ім'я Його: Я живу на висоті *небес* і у святилищі, й також із упокореними і смиренними духом, щоб оживляти дух смиренних і оживляти серця упокорених» (Іс 57,15). Ісус Христос сказав: «Перебувайте в Мені, і Я у вас [...]» (Ін 15,4). «Того дня дізнаєтесь ви, що Я в Отці Моєму, і ви в Мені, і Я в вас» (Ін 14,20). «Ісус сказав йому у відповідь: хто любить Мене, той слово Моє збереже; і Отець Мій полюбить його, і Ми прийдемо до Нього і оселю сотворимо у Нього» (Ін 14,23). Святий Апостол Павло говорить: «Хіба ж не знаєте, що ви – храм Божий і Дух Божий живе у вас?» (1 Кор 3,16). «Хіба не знаєте, що тіла ваші є храм Святого Духа, Який живе у вас і Якого ви маєте від Бога, і ви не свої?» (1-е Кор 6,19). «Бо ви – храм Бога Живого, як сказав Бог: «Оселюся в них, і ходитиму в *них*, і буду їхнім Богом, і вони будуть Моїм народом» (2 Кор 6,16). «Перевіряйте самих себе, чи у вірі ви; самих себе досліджуйте. Чи ви не знаєте самих себе, **що**

Ісус Христос у вас? Хіба тільки ви не ті, ким повинні бути» (2Кор 13,5). «Діти мої, для яких я знову в муках народження, доки не відобразиться у вас Христос! (Гал 4,19). Можна було би ще багато навести місць зі Святого Письма, що Христос – Бог живе у плоті людській, але я думаю, що всяка розсудлива душа і з цього зрозуміє; добре знаючи, що невігласи не зрозуміють; вважаючи невігласами тих, котрі думають, що вони знають, як належить; і вважаючи розсудливими тих, які хоч трохи повірять і розсудять.

Численні так звані віруючі, опираючись на вірш, де сказано: “тому що побачимо Його, як Він є”. Думають, що побачать Його – блискучого, незвичайного чоловіка; забуваючи те, що написано: «Бога ніхто ніколи не бачив [...]» (1Іоана 4,12). Святий Апостол Павло написав: «Єдиний, Який має безсмертя і живе у неприступному світлі, Якого ніхто з людей не бачив і бачити не може [...]» (1Тим 6,16). Господь наш Ісус Христос, Котрий відкрив нам Собою Бога Отця, був подібний до нас чоловік, але тільки лагідний, смиренний і слухняний, навіть до смерті, і смерті хресної. Між народом не пізнавали Його. Коли прийшли арештовувати Його, Юда дав знак, поцілувавши Його. Як же ви, баптисто-євангелісти, адвентисти, п'ятдесятники і різнорідні духобори, розумієте і проповідуете, що побачите Його? Коли бачити Його не можливо, бо Він є Дух. Бог, посилаючи рабів Своїх, говорить: «Іди до народу Мого (тобто того, що називається Іменем Моїм – С.Б.) і вкажи йому на злочини його»; для цього я прошу прочитати книгу Пророка Єзекиїля 2 і 3 глави і зрозуміти. Тому я прошу всіх, котрі називають себе Іменем Господнім, якщо не вірите нам, посланцям Його, то «Дослідіть Писання, бо ви сподіваєтесь через них мати життя вічне; а вони свідчать про Мене» (Ін 5, 39).

Зрозумійте, що дні процвітання язичників закінчилися 1914 року. Світила небесні (духовні) згасли, не дають світла від себе. А Христос сказав: «Я Світло, прийшов у світ, щоб усякий, хто в Мене вірує, не залишався у темряві» (Ін 12,64). Ісус Своїх учнів назвав: «Ви – світло світу [...]» (Мф 5,14). Бог через раба Свого Іоїля говорить: Сонце перетвориться у тьму, і місяць – у кров, перше, ніж настане день Господній, великий і страшний. Сонце і місяць, і зірки означають світила духовні (тобто людину, яка показує собою світло). Але де ці люди? Таких майже немає. Для цього необхідно серце своє зробити новим, згідно з

ученням Христа Ісуса. І це потрібно зробити тим людям, що хочуть владарювати, головувати, і котрі хочуть іти попереду та вказувати іншим світло. Оскільки створіння з надією очікує одкровення синів Божих. Не безсловесне створіння очікує одкровення синів Божих, але люди, які не вміють відокремити правої руки від лівої; такі очікують одкровення синів Божих, тобто чесних, непідкупних, що люблять правду і люблять Бога, і ближніх своїх, як самих себе.

«Отже, коли побачите мерзоту запустіння, провіщену Пророком Даниїлом, яка стоїть на святому місці, – хто читає, нехай розуміє» (Мф 24,15). Дійсно, тепер чимало людей бачить, що на тому місці, де повинні стояти достойні, праведні, чесні мужі, стоїть мерзота запустіння, або мало не кожен відданий зискові, горді, зарозумілі у справи страждальців не вникають, а лишень аби свої години відбути. Головне – ті, котрі говорять, що вони послідовники Христа і наставники, й учителі народу, в таких зовсім совісті немає. А гляньте на підростаюче покоління, що з нього буде? Це питання страшне. Ніякого страху, ніякого послуху та поваги ні в кому не видно; багато хто говорить, що освіченість збільшується. За моїми спостереженнями, беззаконня збільшується з кожним днем; у зв'язку з цим треба кому належить вжити суворих заходів, щоби відвернути прийдешні біди. І це все тому робиться, що законодавці не керуються Книгою Вічних Законів, тобто Біблією. Наприклад: встановили рівні права дітей на землю як чоловічої, так і жіночої статі. І тепер ворогування, суперечок і судів без ліку, і до чого воно дійде, це важко сказати. У Книзі Вічних Законів ясно сказано: «[...] якщо хто помре, не маючи у себе сина, то передайте наділ його дочці його; якщо ж немає у нього дочки, передайте наділ його братам його; якщо ж немає у нього братів, віддайте наділ його братам батька його; якщо ж немає братів батька його, віддайте наділ його близькому його родичеві з покоління його, щоби він успадкував його [...]» (Чис 27,8-11).

Багато хто думає, що кінець цього світу настане моментально. Думають і навіть говорять, як наприклад: баптисто-євангелісти, адвентисти, п'ятдесятники та різні інші, що сонце насправді померкне, місяць не дасть від себе світла, зірки спадуть із неба, і вони всі, котрі так думають і говорять, будуть захоплені на хмарах повітрям і полетять на небо, і звідти будуть судити народи, і що земля ця і небо згорять, і

що Господь для них сотворить нове небо і нову землю. Так думати і говорити – це безумство і нерозуміння, і викривлення Господніх пророчих слів. Наприклад, для розуміння візьмімо хоча би місце зі Святого Письма Пророка Ісаї, де говориться: «Для цього потрясу небо, і земля зрушиться з місця свого у люті Господа Саваофа, у день палаючого гніву Його» (Іс 13,13). Хто бачить, що «небо тряслося і земля зрушилася з місця свого»? Ми, християни, це бачимо своїми очима, що «небо потряслося», це значить: високі духовні і будь-яка інша влада потряслась і втекла; і «земля зрушилася з місця свого», – це значить: кордони пересунуті з місць своїх. Той же Пророк Ісая говорить: «Зірки небесні і світила не дають від себе світла; сонце меркне при сході своєму, і місяць не сяє світлом своїм». Зверніть увагу на слово: «сонце меркне при сході своєму» (Іс 13,10). Це значить: коли одна влада падає, то інша влада, що займає її місце, якою б вона не була, думає і навіть обіцяє, що краще буде керувати, але коли сходить, то тим самим шляхом іде, як це і є насправді, тільки подивіться добре. Далі той же Пророк говорить: «Тоді кожен, як переслідувана сарна і як покинуті вівці, повернеться до народу свого, і кожен побіжить у свою землю» (Іс 13,14). Подивіться на колишню Росію: скільки в ній зробилося республік, значить: кожен повернувся до народу свого і побіг у землю свою. А подивіться тут: сперечаються за різні поділи, за різні автономії! Але чи дасть поділ яку-небудь користь? Говорю правду в Господі, що ні, не дасть. А дасть користь єднання, згода, любов, правосуддя згідно з ученням Господа нашого Ісуса Христа.

Тому я прошу і молю всіх, тим більше тих, котрі шукають Господа, баптисто-євангелістів, адвентистів, п'ятдесятників і різних інших; облиште ваші думки летіти на небо, проповідуйте Царство Боже на землі, і на цій землі, тобто в Польщі, де ми живемо. Бо життя наше, як одна хвилина; робіть свою справу завчасно, і Бог у свій час віддасть нашу нагороду, тобто вічне життя. На всілякі запитання про Царство Боже (небесне, духовне) я у міру можливості, наскільки мені Господь дає розуміння, даю поради, як особисто словами, так і письмові. Нехай допоможе нам усім Господь проголошувати Царство Його. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк.

Адреса редакції: с. Богушівка, буд. № 15 гміни Торчин на Волині

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

Так говорить Господь Саваоф: ось, біда піде від народу до народу, і великий вихор здійметься від країв землі (Єр 25,32).

Ніколи ще так багато всі народи не говорили і не писали про мир, як у минулому 1928 році. Але що ж вони виговорили? Одним словом, нічого, бо це були лише порожні слова. Говорять одне, а роблять інше; тобто говорять язиком про мир, а на ділі готуються до війни. Та ще й до такої війни, якої в світі ще не було і ніколи більше не буде, згідно зі Словом Божим, котре є Правдою й Істиною. Не може те не бути, що повинно бути; бо Пророк Єремія говорить: «Хто це говорить: «і те буває, чому Господь не повелів бути»? Чи не від уст Всевишнього приходять біда і благополуччя?» (Плач 3,37-38). Ще Бог через Свого раба Ісаю говорить: «Я утворюю світло і творю пільму, роблю мир і роблю біди; Я, Господь, роблю усе це» (Іс 45,7). Слухайте народи, племена й народності, **я правду говорю в Господі**: що настав той Великий і Страшний День Господа. День гніву й біди. День помсти і воздаяння. День суду Божого. У цей День Господь воздає кожному за ділами його. А саме тим, які правлять країнами, царствами, народами, племенами і різноманітними партіями; бо сказано, що головуючих чекає суворе випробування за те, що вони справедливо не судили і не дотримувалися Закону Божого (Прем 6,1-8).

Подумайте, друзі! Хто коли говорив і писав так багато про темні маси, тобто про комуністів, більшовиків і їм подібних, як сьогодні? Ні, ніхто. Тому що час ще не прийшов. Бо написано: «Усьому свій час, і час усякій речі під небом» (Еккл 3,1). Тепер же настав час виконання всього, що Бог говорив устами святих Своїх слуг – Пророків, щоби було прославлене Ім'я Його Одного Вічного Живого Самоіснуючого Премудрого Бога Єгови. Пророк Іоїль каже: «[...] як ранкова зоря, поширюється по горах (тобто царствах – С.Б.) народ численний і сильний, якого не було від віку і після того не буде у роди родів» (Іоїл 2,2). Подумайте, друзі, які точні збіги служителів Божих Пророків. Пророк Ісая говорить: біда піде від

народу до народу, і великий вихор підніметься від країв (тобто останків земель) землі. Ісус Христос говорить: море зашумує й збуриться (тобто народи зашумлять і піднімуть революції, коли побачать, що у зверхників (керівників) немає справедливості і суду, як це сьогодні і є). Ясний і точний доказ того, що сьогодні той визначений День (тобто період часу), в котрий виконується все визначене Богом і Вседержителем неба і землі, і все це ми, вірні свідки Божі, бачимо своїми очима і чуємо своїми вухами.

У свій час були різні бунти, заколоти і революції, але такого, як тепер, ще не було. Не встигнуть погасити пожежу в одному місці, як уже починає горіти в іншому і т.д. Створили Лігу Націй, і така нічого не допомагає. Про Лігу Націй написав Пророк Ісаї так: «Ворогуйте, народи, але тремтіть, і слухайте, усі віддалені землі! Озброюйтесь, але тремтіть; озброюйтесь, але тремтіть! Задумуйте задуми (тобто заключайте і підписуйте договори – С.Б.), але вони руйнуються; говоріть слово, але воно не збудеться: бо з нами Бог!» (Іс 8,9-10). З вище наведених слів будь-який розсудливий муж скаже: «Так, Пророк Божий правду написав, і ми ту правду бачимо своїми очима». Деякі держави своєю ворожнечею зв'язали німця по руках і ногах, і зв'язаного його тепер усі бояться і тремтять... Чому ж це так стається? Тому що бог віку цього осліпив розуми правлячого класу, так що вони всяке зло роблять з невиситимістю, а до вчення Ісуса Христа звернутися не хочуть. Звертаються до тих, хто їх поділив, тобто до національних колишніх і теперішніх вождів. Не розуміючи того, що той, хто їх поділив і ділить, – це лютий ворог людства.

Цей час, котрий ми переживаємо, називається великий і страшний День (значить: довгий і неспокійний період часу тим, хто не пізнав Бога в особі Ісуса Христа). Для чого ж це так Бог влаштував? А для того, щоби Його пізнали і прославили за те, що Він – Бог богів (Пс 49,1-23). І для того ще, щоби вся мудрість мудреців віку цього вичерпалася й загинула назавжди. Щоби встановити на землі світ новий, праведний і святий (тобто Царство Боже), де огудника і кривдника не буде більше.

Пророк Даниїл написав: «Царство ж і влада і велич царствена в усій піднебесній дані будуть народу святих Всевишнього, Якого царство – царство вічне, і всі володарі будуть служити і коритися Йому» (Дан 7,27). Пояснення: вже тепер здалеку можна бачити (тобто розуміти), що всі ті, хто б'ється за владу, влади не отримують. Я тут маю на увазі не цю владу, котра насильницька, загарбницька, а владу справедливую, яка буде судити

страждальців землі по правді (Див.: Іс 32,1-8). Але ця влада, про котру я пишу, не думає взяти сама в руки владу, а дано їй буде. Скажу коротко: ці дві частини суспільства, одна з них – багаті, а друга – бідні, будуть боротися, наступаючи одна на одну, але й остерігаючись одна одної, бо керівники не впевнені в масах. Так пройде декілька пророчих днів. Під час цих конфліктів і наступів утвориться третя маленька частина, яка народилася від Бога Отця й уподібнюється Сину Божому Ісусу Христу, буде творити мир і буде перемагати всяке зло добром, воювати ж учитися не буде. А буде називатися **Новим творінням**, новим Єрусалимом, звідки вийде Закон і Слово Господнє. Ці суспільні групи, які борються, зненавидять одна одну до решти, так що довіряти одна одній ні в чому не будуть. І володарів винищувати будуть, тому від влади будуть відмовлятися; хоча тепер за владу б'ються, але буде так: «[...] у тебе є одяг, будь нашим вождем, і нехай будуть ці руїни під рукою твоєю. А він із клятвою скаже: «Не можу зцілити ран суспільства, і в моєму домі немає ні хліба, ні одягу; не робіть мене вождем народу» (Іс 3,6-7). Господь зробить, «що люди будуть дорожчі за чисте золото, і мужі – дорожчі за золото офірське» (Іс 13,11-12). Тоді всі попросять мужів-миротворців і скажуть: прийдіть і керуйте нами і судіть нас, і ми будемо підкорятися вам. Тоді виконається слово Боже, сказане Пророком Ісаєю. І від усіх цих воюючих міст не залишиться нічого: ні кореня, ні гілок, ні вуглини, ні попелу, буде так, ніби їх і не було ніколи, в муках своїх помруть (Див.: 45,21-25).

Я вище написав: те, що є, те повинне бути. Так і Ліга Націй повинна бути. Пророк Божий Даниїл написав: «Потім сядуть судді і відберуть у нього владу губити і знищувати до кінця» (Дан 7,26). Згідно з пророцтвами, всі царі-правителі, починаючи від царя Седекії і дотепер називаються «звірами». Чому? Та тому, що у випадку будь-якого конфлікту вони готові, якби мали можливість пожерти, знищити весь світ. Приклад – 1914 рік. Ось тут Ліга Націй трохи сприяє: не дає спалахнути пожежі, і не гасить пожежу зовсім, але це робиться для того, щоби все непотрібне витліло. Під час цих пожеж і тління деякі мужі перероджуються, робляться розсудливими, доходять висновку, що зла злом не переможеш, а необхідно всяке зло перемагати добром, і що у випадку яких-небудь зіткнень карати потрібно тільки винних, а не цілі країни, як це дотепер робиться по-звірячому. І от я сміливо говорю Правду в Господі, що класи і партії, що борються між собою, влади не

отримають. Хоча безрозсудна людина скаже мені: «Як же не отримає, як уже отримали й отримують?». То я відповім, що це та влада, котра без зброї й охорони не може вийти з дому. Краще не владарювати, ніж жити постійно в страху і трепеті. Станеться ж те, що сказав Пророк Божий Даниїл: «Царство ж і влада і велич царствена в усій піднебесній дані будуть народу святих Всевишнього, Якого царство – царство вічне, і всі володарі будуть служити і коритися Йому» (Дан 7,27).

Для підтвердження цього наведу ще слова святого Павла: хіба не знаєте, що святі будуть судити світ? Ми, Християни, бачимо і знаємо, що мало не кожна людина – владолюбець, тобто любить над кимось владарювати, і гониться за отриманням влади, не зважаючи ні на що, не знаючи того, що буде проклятою. Візьміть, наприклад, підростаюче покоління: всі діти і юнаки, тим більше ті, котрі навчаються, тільки й думають про те, як би зайняти яку посаду. Вони прагнуть цього не для того, щоби показати собою добрий приклад тому, хто не вивчився; а для того прагнуть цього, щоби обплутувати, обманювати того, хто їх годує, поїть, одягає і всю розкіш дає. Це все вже закінчує свій термін. Настає і вже настала нова ера, тобто новий світ, де буде панувати правда. Тому ми, християни, просимо всіх в Ім'я Господа нашого Ісуса Христа, старих, малих, юнаків, багатих, бідних, високих, низьких, великих, малих, грамотних, неграмотних, будь-якої статі і віку, без різниці на віру, націю і переконання, зупиніться на дорогах ваших, подумайте і розсудіть, тоді зрозумієте, що ви йдете неправильним шляхом. Коли ж ви зрозумієте, що ви йдете неправильною дорогою, то будете шукати правильну путь. Коли ж будете шукати, то знайдете. Коли будете стукати – вам відчинять. Коли будете просити – вам дадуть. На завершення ж скажу: «Шукайте ж спершу Царства Божого і правди Його, і все це додасться вам» (Мф 6,33). Шукайте Його не високо і не далеко, бо воно близько біля вас; шукайте Його в собі, тобто в серці і думках ваших. Не слухайте тих, хто вам вказує на небо, що там Царство Боже, це майстри плутати й обманювати, вони прийняли вигляд Ангелів Божих і все посилають на небо, заглядають на небо, збираються нібито летіти на небо. Але подивіться на діла їхні: купляють на землі хати, поля, розводять сади, розкошують, нічого не роблячи, за правду бояться вуста відкрити, тільки вчаться як би без того темний народ обплутувати.

Деякі з них вибрали найкраще для себе, тобто десяту частину, як наприклад, адвентисти дня сьомого з кожного свого члена вимагають

цю частку. Подумайте тільки: ніякі уряди на землі не беруть такого податку, як вони, і то не зважаючи ні на що, чи є в тебе, чи нема, а йому давай, це, говорить, Боже. Дійсно, він то проповідник, живе, як бог віку цього, не знаючи ніякої праці і біди. А чи так жив Господь Ісус Христос, істинний наш Бог? І чи так Він навчає? Подумайте тільки над цим, то ви самі зрозумієте, що це все ошуканці й обманщики; вже вони розкриті, хто вони є. Хто вірує в Бога і в Його Христа, той знає, хто вони. Але вони повинні бути. Бо Сам Ісус Христос сказав до Своїх учнів: дивіться, щоби вас не спокусили, бо багато прийде під Іменем Моїм, і будуть говорити, я Христос, (тобто помазаник) і багатьох спокусять. Подумайте тільки, скільки тепер спокушено і зваблено людей, що підуть на небо? Це будуть мільйони. А Христос Ісус, істинний наш Бог, навчав учнів Своїх молитися: «Нехай прийде Царство Твоє; нехай буде воля Твоя і на землі, як на небі». Святий Іоан сказав: «[...] і ми будемо царювати на землі» (Одкр 5,10). Тому ми всіх просимо: не вірте сліпо нікому, а перевірте чи так воно; зробіть так, як робили Веріяни (Див.: Діян 17,10-11). І не ганяйтеся за владою, як деякі потрапляють у сіті політичних партій, я вже написав, що, хто женеться за владою, той не отримає її. Бо прийде час, що до влади будуть просити гідних людей, і цей час близько.

А краще за все намагайтеся перемогти в собі всі погані навички і тілесні примхи, значить, потрібно навчитися керувати собою. Знайте, що в новому світі не буде стільки чиновників, скільки тепер; на місці тисячі чиновників буде один тільки, тому що люди будуть соромитися робити всіляку неправду один перед одним. Знайте ж, що зло мусить дійти до свого кінця. Але під час кінця зла народжується добро. Наприклад, мудрий господар, коли дім його стає старим, готує матеріал на новий. Так, Бог наш – мудрий будівничий, те, що збирається, дасть, а Він нам обіцяв вічне життя, бо Бог – Живий і живих, у нього всі живі і ніколи не вмирають. Хто має, тому дано буде ще. Розумні зрозуміють це.

Нехай благословить Господь усю кулю земну, щоби пізнав Його весь рід людський, що Він є Миром, Радістю, Щастям і Спокоєм. Нехай дасть Він сили й засоби народові Своему підняти вище знамено. Нехай відкриє Він уста багатьом благовістити про Царство Його. Нехай чутні будуть на всіх вулицях Єрусалиму Хвала і Слава Отцю і Сину, і Святому Духу. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк

Нова правдива дорога життя

Мудрі зрозуміють це

І сказав їм притчу: подивіться на смоковницю та на всі дерева: коли вони розпускаються, то, дивлячись на це, ви знаєте, що вже близько літо. Так і ви, коли побачите, що все те збувається, знайте, що близько Царство Боже (Лк 21, 29-31)

Кінець світу цього.

Настав той визначений Богом час, що деякі мужі, які сплять у поросі земному, пробуджуються зі сну, з великим бажанням розглядають план Божий (читають і розуміють Біблію) і знають точно, що настав кінець світу цього (кінець несправедливого, лукавого, гріховного, перелюбного, невірного, звірчого устрою чи систем управління цього). Але всі інші, хто би вони і де б вони не були, якщо не читають Біблії, то не розуміють, не знають і не бачать кінця світу, і не можуть бачити, бо так визначено Вищим Існуючим Богом. Тому ми, Християни, котрі зрозуміли це і маємо любов Христову, просимо всіх в Ім'я Господа нашого Ісуса Христа, читайте, розумійте і виконуйте написане в Біблії, тоді дізнаєтеся про те, чого ви не знали, і побачите те, що ви не бачили, й отримаєте те, про що ви й не думали. Отримаєте радість Його досконали і Любов, котра – Бог. Не будете сумніватися і страхатися всього того, чого страшаться люди розпусного світу цього, бо, якщо будете читати уважно, утримуватися від усього гріховного, то будете розуміти, що всьому тому, що є, наперед визначено бути. Бо Бог Святий у Своему слові і вірний у Своему ділі. «Діла рук Його – істина й правосуддя; всі заповіді Його вірні, тверді на віки вічні, встановлені на істині й правоті» (Пс 110, 7-8).

Для цього необхідно прийняти в серце і в думки свої Закон Бога Живого (тобто Десять Заповідей Божих), зберігати Його і виконувати Його, бо Він, Ісус, дав його (Закон) і Сам виконав його, сказавши: «Не думайте, що Я прийшов порушити Закон або Пророків: не порушити прийшов Я, а виконати» (Мф 5, 17). Також сказав Ісус: «Якщо любите

Мене, то дотримуйтесь Моїх заповідей» (Ін 14, 15). А улюблений учень Його Іоан сказав: «Хто говорить: «Я пізнав Його», але заповідей Його не виконує, той неправдомовець і немає в ньому правди» (1Ін 2, 4).

Правильну ознаку нам вказав святий Пророк Божий Даниїл. «Отже, коли побачите мерзоту запустіння, провіщену пророком Даниїлом, яка стоїть на святому місці, – хто читає, нехай розуміє» (Мф 24, 15). Розглядаючи і розуміючи слова Пророка Даниїла, ми ясно бачимо, що на святому місці стала мерзота запустіння, це значить: на тих місцях, де повинні стояти мужі праведні, чесні, досвідчені, непідкупні, нелицемірні, які люблять правду і суд, зберігають істину і мають милосердя, і які пізнають Бога в особі Ісуса Христа, – стоять люди, повні всіякої мерзоти й порожнечі, котрі не знають Бога і не люблять свого ближнього. Хіба це не явна ознака завершення віку цього? Хто може відкинути це? Відкидай, якщо можеш. Пророк Божий Давид сказав: «Прийшов час відплати Твоїї, Господи, бо безбожні зневажили закон Твій» (Пс 118, 126). Немає на земній кулі жодної держави і жодної області, які керуються без закону, без порядку; і якщо хто з жителів тих держав і областей насмілиться порушити встановлені закони, то правителі країн і областей суворо їх карають. А подумайте, друзі! Яка країна, яке царство чи область дотримується Закону Божого?! Ні, ніяка країна, ні царство і ні область на земній кулі не виконує Закону Божого. І звідси видно, що настав кінець світу цьому.

Учні Господа нашого Ісуса Христа запитали Його: «[...] яке знамення Твого прищестя (присутності – С.Б.) і кінця віку?» (Мф 24, 3). Ісус, відповідаючи їм, сказав: бережіться, щоби хто не звабив вас, бо багато прийде під ім'ям Моїм і буде говорити: „Я Христос”, і багатьох зваблять. Подумайте, друзі, над цим! Скільки з'явилося в світі різних проповідників, таких як: баптисти, п'ятдесятники і численна множина інших, котрі говорять: «Вір в Ісуса Христа і Закону Божого не дотримуйся». І справді ті проповідники безліч людей звабили. Але Христос Ісус ясно говорить: «Не кожен, хто говорить Мені: Господи! Господи! – увійде в Царство Небесне (духовне – С.Б.), а той, хто виконує волю (веління, наказ – С.Б.) Отця Мого Небесного. Багато хто скаже Мені того дня: Господи! Господи! Чи не Твоїм ім'ям ми пророкували, і чи не Твоїм ім'ям бісів виганяли, і чи не Твоїм ім'ям багато чудес творили? І тоді скажу їм: Я ніколи не знав вас,

відійдіть від Мене, хто чинить беззаконня» (Мф 7, 21-23). Бо вірою Закон стверджується (Рим.: 3, 31). Численні з вище названих проповідників уподібнюються Христу своєю покорою і смиренням, але, за словами Святого Апостола Павла, це є самовільна смиренномудрість (Кол 2, 23; 2Кор 11, 13-15). Христос Ісус сказав: «Якщо перебуватимете в Мені, і слова Мої у вас будуть, то, чого б ви не захотіли, просіть, і буде вам» (Ін 15, 7). З цих останніх слів видно, що такі проповідники зовні уподібнюються Христу, але Слів Його в них немає, а тому вони і не знають таємниць Царства Божого. Сходять із правильного шляху і блукають, не знаючи Писань, ні сили Божої, таумачать, навчають неправильно, заглядають усе на небо, проповідують Царство на небі, збираються летіти на небо, а не бачать, що робиться на землі. Не бажають навернутися, щоби навчитися, такі у впертості своїй загинуть. І з цього видно, що прийшов кінець світу цього.

Продовжуючи Свою промову, Ісус Христос сказав: «Також почуєте про війни і про воєнні слухи». Подумайте, друзі! Починаючи з 1914 року, війна не припиняється на земній кулі; постійна війна, бунти і повстання не припиняються, та на додачу подивіться: чи є мир і згода в сім'ях? Ви побачите, що нема. А є так, як сказав Пророк Божий Михей: «Бо син ганьбить батька, дочка повстає проти матері, невістка – проти свекрухи своєї; вороги людині – домашні її» (Мих.: 7, 6). Хіба можна далі існувати при такому устрої (тобто при таких системах управління)? Ні, не можна. І з цього видно, що настав кінець світу цього.

«Але як було у дні Ноя, так буде і в пришествя (присутність – С.Б.) Сина Людського, бо, як у дні перед потопом їли, пили, женились і виходили заміж аж до того дня, як увійшов Ной у ковчег, і не думали, поки не прийшов потоп і не забрав усіх – так буде і в пришествя (присутність – С.Б.) Сина Людського» (Мф 24, 37-39). Розважте, друзі, над цим! Від найменшого і до великого, від бідного і до багатого, від низького і до високого, від ненавченого і до вченого, від володаря до підлеглого, всі зайняті одним: зиском і збагаченням, питтям і об'їданням, розкішшю і звеличенням, традиційним, національним, театральним-артистичним виступом, а не подумують про те, Хто Безначальний і Безкінечний, Хто робить усе те, що хоче і що Йому забажається, про Вічного Живого Самоіснуючого Бога, Єгову. Я думаю, що якби я жив у Китаї, я би

цього не писав, але я живу в Європі, яка називається християнською (тобто Іменем Господнім), то зобов'язаний це писати, бо і я називаюсь християнином і бачу, що між нами велика різниця. Слово «Християнин» взято від Христа. Тож Християнин повинен так жити, як жив Христос Ісус. Християнин мусить так робити, як робив Христос Ісус. Християнин повинен те виконувати, що виконував Христос Ісус. А Він виконував волю Отця Свого Небесного, бо сказав: «Я бажаю виконати волю Твою, Боже Мій, і закон Твій у серці Моїм» (Пс 39,9). Він є Начальником і Виконавцем віри, то якщо ви названі Християнами, то беріть начало від Нього. Він нам показав усю повноту божества Собою тілесно. Чому ж ви, християни, показуєте божество в різних високих прикрашених домах, у різних і різноманітних моделях, фігурах і чучелах, у різних одягах, модах і волоссі, в різних металах, каменях і деревах, і в усьому тому, в чому немає нічого живого? Це все роблять нерозумні діти для забави. Так, якби ви були діти, то можна було би вас навчати, але ви вважаєте себе дорослими, вченими, освіченими, культурними, знаючими, так що вчитися не бажаєте. А через те: хто думає, що він знає, то він нічого не знає. І ми, християни, те, що робимо, те повинні робити згідно з ученням Ісуса Христа і Його святих Апостолів. Подумайте, християни, до чого ви довчилися? Довчилися ви до того, щоби нічого не знати. Бог хоче всім людям простити. Бог хоче, щоби Його всі люди знали, а для того Він дав Закон, щоби його виконували. Хто Закону не виконує, той Його не знає.

Тим більше ми, християни, просимо всіх баптистів, євангелістів, адвентистів, п'ятдесятників, духоборів і всіх інших: зрозумійте Христа Ісуса і Його вчення і проповідуйте Царство Боже тут, на землі, викиньте з ваших голів нісенітницю, котрою ви облутані, що будете взяті на небо. Бо небо – Господу, а землю Він дав синам людським. Ви ж читаете Євангеліє, де сказано: «[...] і коли Він прийде, викрие світ за гріх, і за правду, і за суд. За гріх – тому, що не вірують у Мене. За правду – тому, що Я йду до Отця Мого, і вже не побачите Мене. А за суд, бо князя світу цього осуджено» (Ін 16, 8-11). Я звертаюся з моїм щирим проханням до всіх, хто буде читати це, тим більше до тих, хто називає себе віруючим у Бога, і до тих, хто шукає і хоче знати Бога. Подумайте добре над цими словами, де сказано: «[...] і коли Він прийде, викрие світ [...]». Спитаю вас, віруючих, ви хвалитеся, що маєте Духа Святого. Чому ж у

вас немає Слова Його? І чому ж ви, віруючі, не викриваєте світ, що не вірує в Нього? Якби ви вірували в Нього, то ви виконували би заповіді Його. Але скажу вам правду, що ви тільки називаєтеся віруючими, але не віруєте в Нього, бо не виконуєте діл Його (Див.: Пс 110, 7-8). Святий Дух свідчить, що йду до Отця Мого і більше не побачите Мене. А ви, віруючі, навпаки робите і розумієте, що побачите Його. Це хибне ваше розуміння і даремне ваше сподівання. Бо написано: Бога ніхто ніколи не бачив і бачити не може. Скажу вам: Бога потрібно розуміти (мати) в розумі. «Початок премудрости – страх Господній, і розум добрий мають ті, що додержуються *заповідей Його* [...]» (Пс 110, 10). Якщо ж ви опираєтеся волі Його, тобто заповідям Його, як наприклад Мудроха і подібні до нього, то ви – супротивники Його. Слово ж «супротивник» означає: диявол. Ясно нам написав святий Апостол Павло: «А як закон, ослаблений плоттю, був безсилий, то Бог послав Сина Свого в подобі плоті гріховної в жертву за гріх і осудив гріх у плоті, щоб виправдання закону здійснилося в нас, які живуть не за плоттю, а за духом. Бо ті, що живуть за плоттю, думають про тілесне, а ті, що живуть за духом, – про духовне. Помисли плотські є смерть, а помисли духовні – життя і мир, тому що помисли плотські є ворожнеча проти Бога; **бо законові Божому не підкоряються, та й не можуть**» (Рим 8, 3-7).

Ясно нам написав пророк Ісаїя: «*Звертайтеся до закону й одкровення. Якщо вони не говорять, як це слово, то немає у них світла*» (Іс 8, 20). Світло ж – Христос Ісус, бо Він сказав: «Я – Світло для світу». Учнів назвав: «Ви – світло світу». Так і Давид сказав: «Закон Твій – світильник для ніг моїх і світло на стежках моїх» (Пс 118, 105). Він же сказав: «О, як люблю я закон Твій! Цілий день думки мої про нього. Ти зробив мене мудрішим від ворогів моїх заповідями Твоїми, бо вони завжди зі мною» (Пс 118, 97-98). Скільки б ми не наводили текстів зі Святого Письма, то всі вони будуть свідчити про те, що, хто Бога знає, той повинен дотримуватися Заповідей Його. Таким чином, усі супротивники Божі виявляться і будуть кинуті в озеро вогняне, де будуть вічно горіти, але не в буквальному вогні; і вже горять. Тлумачення про вогонь: «[...] дихання ваше – вогонь, який пожере вас» (Іс 33, 11). «Світло Ізраїля буде вогнем, і Святий його – полум'ям [...]» (Іс 10, 17). «[...] за те, що ви говорите такі слова, ось, Я зроблю слова Мої у вустах твоїх вогнем, а цей народ – дровами, і цей *вогонь*

пожере їх» (Єр 5, 14). Слово Господнє – вогонь. Цим словом Його ми спалимо нечестивців землі й уже палимо. Проповідники вже горять у вогні негасимому. Діла всіх проповідників виявлені. На завершення ми, християни, всіх просимо, ніби вихоплюючи з вогню і нагадуючи: нині, тобто тепер, коли почуєте голос Його, не озлобляйте серця ваші. Ми є голосом Його. Ми є трубами гучними Його. Сам Господь через нас попереджає вас, говорячи: «Зупиніться, розмисліть і розсудіть, і до Бога істинного зверніться, і будете спасенні». Не вважайте нас ворогами, бо ми всіма силами і засобами нашими намагаємося вказати вам дорогу життя, правдиву, вічну. Нову і Святу. Хоча ми знаємо, що не всі послухають нас, бо і Його не слухали, але все-таки ми це повинні робити з любові. Листки цього дерева – для зцілення народів (Одкр 22, 2). Цей світ увесь хворіє на голову; якщо хто з вірою прикладе листок цей* до голови своєї, ми впевнені, що видужає і з нами разом хвалу Богу вознесе, кажучи: «Великі й дивні діла Твої, Господи Боже Вседержителю! Праведні та істинні путі Твої, Царю святих! Хто не убоїться Тебе, Господи, і не прославить імені Твого? Бо Ти єдиний святий. Усі народи прийдуть і поклоняться перед Тобою, бо відкрилися суди Твої». (Одкр 15:3-4). Амінь.»

Видавевець-редактор Стефан Бохонюк

*- який Ви читаєте.

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк

Нова правдива дорога життя

Хто вірує в Бога і Його Христа, той зрозуміє це.

Отже, як збирають кукіль і спалюють вогнем, так буде при кінці світу цього: пошле Син Людський ангелів Своїх, і зберуть з Царства Його всі спокуси і тих, що чинять беззаконня, і вкинуть їх у піч вогняну; там буде плач і скрегіт зубів. Тоді праведники засяють, як сонце, в Царстві Отця їхнього [...] (Мф 13:40-43).

З давніх часів існують різноманітні як релігійні, так і політичні партії. Раніше так багато партій не було. Партії почали розвиватися, поширюватися й одна від іншої відділятися в ці останні роки. Таких повинно бути за визначенням (образно) 666, рахуючи релігійні й політичні разом, бо ті й інші Бога істинного не знають. Одні хочуть захопити владу (царство) насиллям, погрозою, війною, грабунком, убивством, лукавством і всілякими зусиллями, і несправедливою хитрістю; інші під виглядом різноманітного божества проповідують Царство на небі. Як ті, так і інші Бога істинного не знають, тому що Бог один, віра одна, і хрещення (вчення терпінню і любові) одне (Еф 4, 5). Все це повинно бути за визначенням: «З клятвою говорить Господь Саваоф: як Я задумав, так і буде; як Я визначив, так і відбудеться» (Іс 14, 24, а також 46, 9-11).

Перший світ Бог винищив водою (тобто нечестивих людей знищив потопом), але небо і земля залишилися ті самі. А цей світ (тобто нечестивих людей) Бог знищує вогнем, але не буквально. До цього необхідно додати притчу про кукіль: Він сказав жінцям: «[...] зберіть спершу кукіль і зв'яжіть його у снопи (у зв'язки – С.Б), щоб спалити [...]» (Мф 13, 30). Ще сказав: «Я озброю брата проти брата; Я озброю єгиптян проти єгиптян, і будуть винищені одні одними». Зв'язки означають різні партії, як політичні, так і релігійні. Бог є Любов, де любов, там і Бог. А любов між партіями є? Скажу правду в Господі, що ні. Ці партії скрегочуть зубами одна до одної, плачуть і горять у вогненній печі, де черва їхня не

вмирає і вогонь їхній не згасає, бо лідери партій вивищуються один перед одним, не покоряються один одному; кожен із них хоче захопити владу, щоби гнітати інших. Це називається: **великий день гніву Божого**. Буде це доти, доки все нечестя виявиться, і все впишеться в історію, щоби в майбутньому справедливому віці нечестиве не повторювалося більше. Це робиться все тому, що люди не читають книги Святих Писань (тобто Біблії). Дякувати Богу, що тепер вільно можна читати Біблію, від котрої багато хто навчається правди; хоча деякі нетямущі люди називають тих, хто читає Біблію, безумними. Та воно в дійсності так має бути, бо чоловік повинен забути те, чого він навчився, і знову навчитися від Христа Ісуса, Спасителя всіх, хто Його любить. Велика радість очікує тих, хто читає, розуміє і виконує Заповіді Божі. Вони будуть іменуватися царями і священиками Бога Живого і родом святим. Вони є і будуть почесними й іменитими в будучині. Вони будуть там жити, де живе Христос Ісус. Вони царюють із Христом.

Багато покликаних, але мало вибраних; багато хто самі не навчилися, а пішли вчити інших, і багатьох людей ввели в оману своїм спотвореним ученням, що будуть царювати на небі, а земля і все, що є на ній, згорить. Проти них будуть свідчити діла їхні (діяння їхні). Вони, як наприклад, баптисто-євангелісти, адвентисти і багато інших наскладали немало книг і брошур неправильних, які будуть свідчити проти них. Вони навчають, що полетять на небо, і написали в своїх книгах це; буде їм сором і ганьба, бо не хочуть навчитися, а впираються й озлоблюються проти нас християн через те, що ми правду говоримо і пишемо. Це їм не до вподоби, тим більше великим і малим проповідникам. Чому ж це їм не до смаку? Тому що вони багато брехні поширили в світі, тобто своїх оманливих видань, котрих не можна зібрати назад. І будуть кинуті в озеро вогненне, що горить сіркою, звір і лжепророк (Див.: Одкр 19, 19-21). Багато людей не знають пояснення притч Христових, як, наприклад, Він розраховувався з робітниками, починаючи з останніх (Мф 20, 1-17). Не знають того, що останні будуть першими, а перші будуть останніми. Євреї чекали на пришестя Месії і не діждалися, бо очікували якогось незвичайного явища. Не досліджували Святих Писань, котрі ясно вказували, яким чином з'явиться Месія. Так само і покликані християни очікують Його в якомусь незвичайному блискучому вигляді і не діждуться. Він прийде таким же

чином, яким бачили Його, як Він возносився на небо. Численні нетямущі нерозважливі люди хибно розуміють слова «і Він (Ісус) прийде таким же чином, яким ви бачили Його, як Він возносився на небо» (Див.: Дії 1,11). Вони думають, що потрібно розуміти тільки той момент, коли Він піднявся в очах їхніх і хмара взяла Його з їхнього поля зору. По справедливості ж треба розуміти життя Ісуса, яке Він показав Собою учням Своїм, увесь час перебування Його з ними; таким чином Він досягнув висоти. «Він, будучи образом Божим, не вважав за захват бути рівним Богові, але принизив Себе Самого, прийнявши образ раба, зробившись подібним до людей, і з вигляду став як чоловік; упокорив Себе, був слухняним аж до смерти, і смерти хресної. Тому і Бог звеличив Його і дав Йому ім'я вище над усяке ім'я, щоб перед Іменем Ісуса схилилося всяке коліно небесних, земних і пекельних і всякий язик сповідував, що Господь Ісус Христос у славу Бога Отця» (Флп 2, 6-11).

Ми, християни, ясно бачимо і знаємо, що багато з'явилося в світі лжепророків, котрі говорили і говорять брехню. Писали і пишуть чимало книг непотрібних, через які багато людей гине, бо не знають дороги миру, дороги Правди і життя. Одна тільки є Книга, яка вказує путь миру, путь Правди і життя, – це **Біблія**, тому вона необхідна в кожній хаті і в кожній установі, і її кожен повинен читати і розуміти, тим більше володарі, судді, можновладці, наставники і вчителі. В небагатьох установах лежать Євангелія на столах, проте лише для того, щоби цілувати обкладинки цих Євангелій. Це тільки форма, а не дійсність, – сором тим, хто себе називає християнином. Спитай будь-кого, хто називає себе християнином, то він нічого не знає з Євангелія. А якщо іноді мені доводиться сказати слово з Євангелія, то ті, котрі слухають і не розуміють, говорять: «Це штунда», а попи тим тішаться, що їхнє стадо не знає нічого. Але настав час, що багато людей зрозуміють з Євангелія шлях до правдивого життя. Тоді що буде так званому християнству?

Багато мудрих віку цього хочуть установити мир і порядок на землі своїм мудруванням, але все це їхнє мудрування є безумством, бо не встановлюють суду і правди на землі. Встановлення миру і правопорядку на землі можливе тільки судом і правдою, чого тепер ніде немає. Всякі теперішні союзи і міжнародні договори, які робляться лишень на папері, означають мильні бульбашки чи дитячу забаву. Час же робить своє, а саме:

як сказав Пророк Божий Іоїль: «[...] як ранкова зоря, поширюється по горах (тобто царствах – С.Б.) народ численний і сильний (тобто робітничий рух, очолюваний войовничим атеїзмом – С.Б.), якого не було від віку і після того не буде у роди родів» (Іоїл 2, 2).

З якою ж метою поширюється по царствах цей багаточисленний і сильний народ? Пророк Божий Ісаїа говорить: «Бо *гряде* день Господа Саваофа на все горде й зарозуміле і на все звеличене, – і воно буде принижене [...] І впаде велич людська, і високе людське принизиться; і один Господь буде високий у той день [...] Перестаньте ви надіятися на людину, дихання якої у ніздрях її, бо що вона значить?» (Іс 2, 12-22). Пророк Божий Давид говорить: «Не захистить царя велике військо його, і велетня не спасе велика сила його» (Пс 32, 16). І справді варто тільки вдуматися і придивитися до життя, то побачиш, що так воно і є. Хіба врятувала множина воїнства колишнього російського царя Миколу й інших? Чи не все загинуло в один час? Хіба це не приклад для нас усіх? Чому ж це все загинуло? Та тому, що не було суду і правди в царстві! В останній час перед падінням Росії поширювався тільки союз російського народу, котрий натравлював націю на націю, і цим усім займалися лідери союзу російського народу і православне духовництво. Те ж саме і тепер робиться, наприклад: священник Береської православної церкви навчає народ називати євангельських християн не на ім'я, а еретиками; хіба це не той самий союзник російського народу, який учив: «Бий жидів...»? Той самий, а ще називає себе послідовником Христа Ісуса. Коли над Господом нашим Ісусом Христом знущалися й насміхалися, то Він за Своїх ворогів молився, говорячи: «Отче! Прости їм, бо не відають, що роблять». Євангельські християни, наслідуючи заповіді Христа Ісуса, ніякими насмішками і знущаннями над ким би то не було не займаються, прагнучи показати собою приклад правильного християнського життя. Та на додачу євангельські християни за посередництвом Святих Писань знають, що язичницьким царствам визначено було існувати до 1914 року. З 1914 року царства язичницькі поступово почали валитися, і будуть валитися доти, доки зовсім щезнуть із лиця землі. А на місце язичницьких царств стане царство Бога і Його Христа, згідно зі Святим Писанням, де сказано: «[...] царство світу стало *царством* Господа нашого і Христа Його, і буде царювати повік» (Одкр 11, 19).

Чому ж язичницькі царства валяться поступово, а не одночасно? А тому, що написано: «Неправедний нехай ще чинить неправду; нечистий нехай ще оскверняється; праведний же нехай ще творить правду, і святий нехай ще освячується» (Одкр 22, 11). Ми живемо на початку нового світу, нової ери, нового справедливого устрою і нового порядку на землі, або відновлення Царства Божого на землі. Та Царство Боже прийде непримітним чином. Царства Божого не побачать (тобто не зрозуміють) ті, котрі не шукають Його. Зло поступово закінчує своє існування. Але хто ж є злом? Злом є люди себелюбні, горді, які догоджають своїм тілесним примхам, не зважаючи на нужди інших; а тепер цих нужд є скільки завгодно, хоч відбавляй. Народ бідний страждає через холод, голод, різні інші всілякі щоденні нестачі, а багаті, не зважаючи ні на що, наїдаються, напиваються, розкішно по-новомодному одягаються, шикарно катаються, таким і на думку не спаде, що той гине, хто на них працює. А чи довго так буде? Подумайте над цим, кому слід. Пророк Божий Давид говорить: «Тому не будемо боятися, хоч би захиталася земля, і гори зрушились у безодню моря. Нехай шумлять і хвилями здіймаються води і трясуться гори від хвиль їхніх» (Пс 45, 3-4). Вічно живий Бог Єгова через раба Свого Пророка Аггея говорить: «[...] ще раз, і це буде скоро, Я потрясу небо і землю, море і сушу, і потрясу всі народи, і прийде Бажаний усіма народами [...]» (Агг 2, 6-7). Ми, християни, ясно тепер бачимо, що земля і небо, і всі народи у всіх країнах і царствах захиталися, і хитаються, шумлять і здіймаються води їхні (тобто народи), гори трясуться від їхнього хвилювання – це значить: гори (висока влада у всіх царствах) тремтять від народних повстань, бунтів, заколотів, революцій і різних інших всіляких страйків. «І прийде Бажаний усіма народами» – це значить: усі чесні трудові класи і народні маси бажають правди, справедливого суду, миру, братства, рівності, щастя, правильного життя і свободи у Христі. Але як каже прислів'я: «**Немає лиха без добра**». Так і доброго не можна зрозуміти без поганого. У ці ж останні дні, в котрі ми живемо, відбувається все недобре. Про це написано: «Навкруги нечестиві ходять, коли підносяться нікчемні з синів людських» (Пс 11, 9). Отож усе повинно прийти до свого кінця. Зло швидко народжується і викорінюється; а добро це бачить, очищається, освячується,

укріплюється, вкорінюється, оновлюється, поширюється, щоби бути вічним добром. Всі люди очікують звідкись і від когось добра. А Писання говорить: якщо ти хочеш добра, то будь сам добрим. Подивися ж, друже, сам на себе: чи добрий ти? Чи любиш ти іншого як себе самого? То я тобі скажу: «Ні, не добрий; і ближнього твого не любиш як себе». Тож послухайте, друзі, вчення Господа нашого і Спасителя Ісуса Христа, котрий сказав: «Шукайте лиця Мого завжди». Шукайте Його, малі і великі, бідні і багаті, вчені і невчені, володарі і підлеглі, вірні і невірні, всі нації, релігії; шукайте Його у ваших серцях і думках, то знайдете Його, тобто Бога – Добро.

Вічний Боже, дай Твою мудрість і розум усім можновладцям ширше відкрити двері для проголошення Царства Твого на землі; а нам, рабам Твоїм, дай сили, мудрості, терпіння і любові виконати волю Твою.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк

Нова правдива дорога життя

Для чого даєш мені бачити злодійство і дивитися на біди? Грабіжництво і насильство переді мною, і постає ворожнеча і піднімається розбрат. Від цього закон утратив силу, і суду правильного немає: оскільки нечестивий долає праведного, то і суд відбувається спотворений (Авв 1, 3-4).

Хто читає, нехай розуміє!

О, справді настав той лихий час! Куди не піди, з ким не говори, на що не дивись, всюди і скрізь, все й у всіх, високо й низько діє злодійство, грабіжництво, насильство, ворожнеча і розбрат. Все ж це робиться тому, що народи не вірують в істинного Бога, так як показав нам Сам Господь наш Ісус Христос і Його святі Апостоли. Численні вчителі, наставники і начальники показують людям Бога десь у чомусь і в комусь. Це показування – повний обман і ошуканство, дурість і мерзота, і всяка несправедливість. Це бачимо ми всі, хто вірує в Бога через Ісуса Христа і виконує Його Святі Заповіді. Стає жахливо, коли подумаєш, що всі вчителі і наставники вчилися і вчать лише для того, щоб облутувати працюючий бідний народ. Якщо ж ми звертаємося до Бога всім серцем і чуттям нашим й уважно читаємо книгу Святих Писань (Біблію), то ясно бачимо, що всьому цьому слід бути, і жах пропадає, а ревність до Бога читаючих підбадьорює. То була ніч, і можна було все робити, тобто всяке злодійство, обман і різне ошуканство.

Але настав уже День, тобто почало світати, з 1914 року відкрилася всяка неправда і обман у царюючих домах, у так званих різнорідних духовних і політичних вождях, і в усіх дотеперішніх управлінських системах й устроях. Із всього цього видно, що дотеперішні всі системи управління віджили свій вік, дійшли до знищення, і що треба створити все нове, згідно з ученням Христа Ісуса. Для цього Бог говорить: «Дивися, Я поставив тебе у цей день над народами і царствами, щоб викорінювати і розоряти, губити і руйнувати, творити і насаджувати» (Єр: 1, 10). Святий обов'язок служителів Божих возвисити свій голос за

встановлення справедливості і суду на землі, тій, де ми живемо. Але для цього потрібно спершу викрити тих, котрі чинять несправедливо, тобто в'язати сатану і благовістити Царство Боже на землі, в яке можна входити всім без різниці: полякам, українцям, росіянам, євреям, німцям, татарам, китайцям, одним словом, усім народам: східним і західним, південним і північним, чоловікам і жінкам. Вступаючим до Царства Божого необхідно мати це: «Так говорить Господь: нехай не хвалиться мудрий мудрістю своєю, нехай не хвалиться сильний силою своєю, нехай не хвалиться багатий багатством своїм. Але хто хвалиться, хвалися тим, що розумієш і знаєш Мене, що Я – Господь, Який творить милість, суд і правду на землі; бо тільки це благоугодно Мені, – говорить Господь» (Єр 9, 24). А Пророк Михей говорить: «О, людино! сказано тобі, що – добро і чого жадає від тебе Господь: діяти справедливо, любити діла милосердя і смиренномудро ходити перед Богом твоїм» (Мих 6, 8). Ісус Христос говорить: «Якщо любите Мене, дотримуйтеся заповідей Моїх» (Ін 14,15). Святий Іоан каже: «Хто говорить я Бога знаю, але заповідей Його не дотримується, той неправдомовець і немає в ньому істини» (1Ін 2,4).

«І прогримить Господь із Сіону, і дасть глас Свій з Єрусалима; здригнуться небо і земля; але Господь буде захистом для народу Свого й обороною для синів Ізраїлевих» (Іоїл 3, 16). Пророк Ісаїа говорить: Слово Господнє вийде з Єрусалима (Іс 2, 2-5). Святий Іоан бачив Єрусалим новий, влаштований із людей. Цей новий Єрусалим складаємо ми, християни, які віруємо в Бога через Ісуса Христа і дотримуємося заповідей Його. Для цього підвищуємо свій голос подібно до труби і говоримо: «Слухайте, всі вчителі, наставники, проповідники, біблійні працівники і різні благовісники, покажіть Бога людям собою тут, на землі, і проголосіть Царство Боже тут, на землі. Покажіть собою суд і правду, милість і істину, покору і смиренномудрість, а тим більше покажіть собою любов до всіх добровільно, не отримуючи за неї винагороду, а найпаче до тих, хто шукає Господа. А не так, як адвентистські проповідники наклали на своїх підданих 17 різних податків, таких податків не накладав ні Христос Ісус, ні Його Апостоли; навіть у можновладців немає такої кількості різних податків. Христос Ісус і Його послідовники встановили давати відповідно до достатку і як серце кожному призволяє, а самі трудилися фізично, наскільки це було

можливо. Від зовні злого чоловіка можна як-небудь сховатися, але ці проповідники, прикриваючись різним божеством й удаваною святістю так навчилися ласкаво, лестощами, всякою хитрістю, лукавством, привабленням і спокушанням, обіцянками і залякуванням обплутувати хисткі (не утвержені – С.Б.) душі, котрі з усією охотою останні гроші віддають їм як Богу, але це все іде для розкоші вищих проповідників. Пророк Єремія говорить так про цей час: «О, горе! великий той день, не було подібного до нього; це – тяжкий час для Якова, але він буде спасений від нього» (Єр 30, 7). Справді, настав тяжкий і скрутний час тепер: куди не подивися, кругом обман і ошуканство, злодійство і кровопролиття. Той же Пророк говорить: «І сказав я *сам у собі*: це, можливо, бідняки; вони дурні, тому що не знають шляхів Господніх, закону Бога свого; піду я до знатних і поговорю з ними, бо вони знають путь Господню, закон Бога свого. Але і вони усі розбили ярмо, розірвали кайдани» (Єр 5, 4-5). Істинно і зі мною так було: коли Господь за Своїм милосердям пробудив мене зі сну (тобто воскресив мене з мертвих), я намагався всім і всюди говорити про Ж и т т я і про смерть, але мене ніхто не розумів, кожен, насміхаючися з мене, говорив у вічі або заочно: «Ти безумець» чи «В тобі біс». Я постійно з похиленою головою відходив, наодинці плакав і молився про те, щоби Господь допоміг мені побачити таких людей, котрі би розуміли мене. Іноді говорив сам у собі: «Це, може, бідняки дурні. Поговорю я зі знатними». У той час я ще трохи був патріотом, і мені випала нагода поговорити з православним священиком. І останній мене назвав безумцем і сказав, що я заразився від когось. Я задумався, як діяти далі, бо мені потрібно говорити всім і всюди про Життя, а також говорити з вищими авторитетними людьми. В той час авторитетними людьми я вважав вищих духовних сановників і балакунів, які жили в Петербурзі, таких як: Пресвятішого Антонія Пуришкевича, Маркова 2-го, Дубровина, архімандрита Віталія і багатьох подібних до них. Всезнаючий і Всемогутній, і Вічно живий Бог Єгова прохання вуст моїх почув і всі наміри серця мого виконав. У 1913 році в годину святкування трьохсотлітньої міри ліктьової випала мені нагода бути в тому місці, де престол сатани, і бачити різноманітні диявольські зборища і вигадки, бачити богохульників і чути лжепророцтва і лженауку тих вищих сановників, котрих я назвав, і багатьох інших. Тоді дійшов я

висновку, що бідняки нерозумні через те, що не знають, і їх ніхто не учить, а знатні нерозумні через те, що не вірують в істинного Бога через Ісуса Христа. Відтоді я почав бігти з Вавилону в Єрусалим. На шляху в Єрусалим я зустрів багато вулиць, і на кожній вулиці жертівник. Тут я зупинився, не знаючи, якою вулицею мені йти. Чую голос від багатьох, кожен говорить: «За мною іди». Чую я голос окремих позаду, що каже мені: «Якщо хочеш за Мною іти, то заповіді Моїх дотримуйся». Цьому голосу я повірив і прийняв заповіді Його навек, назавжди, і не осоромлюсь. Заповіді Його – світильник нозі моїй і світло на стежці моїй. Тому я побачив, що тільки у Господа правда, а всяка людина – брехня, і раджу всім: не довіряйтеся нікому, крім Бога свого.

Багато прийшло під Іменем Ісуса Христа, і багатьох звабили і спокусили, проповідуючи Царство Боже на небі. А не бачать того, що робиться на землі, тій, де вони живуть. Незабутній наш Великий Учитель Христос Ісус сказав: «почуєте про війни і про воєнні слухи, підніметься народ на народ, і царство на царство, і будуть голод, моровиці і землетруси місцями, і повстануть лжехристи і лжепророки, і дадуть великі знамення і дива, щоби звабити, якщо можна, і вибраних, і що на святому місці постане мерзота запустіння» (Див.: Мф 24 6–15) – хто читає, нехай розуміє. Але ніде Христос Ісус не сказав: «Дивіться в повітряний простір, який не дослідити і не виміряти, і там щось ви побачите». Люб'язний читачу! Подивися, чи не все сказане Христом здійснюється в твоєму житті і на твоїх очах. Так, істинно: все сказане Христом Ісусом Господом нашим виконується сьогодні в наші дні життя. Війна як почалася, так не перестає: весь час то там, то сям спалахує. На весь світ кричать про мир, але всі гарячково готуються до війни, та ще до такої, якої не було ніколи і надалі більше не буде. Всі сильні впали, а слабкі кричать: «Я сильний». Мало не всі народи на всій земній кулі націоналізуються, щоби повстати один на одного. У багатьох місцях буває жажливий голод, услід за голодом іде мор. Піднялася велика множина брехунів, котрі обіцяють все дати, аби лише їх вибрали в різні установи. З'явилося багато в різних царствах лжепророків (тобто таких геніїв, які складають різні проекти, видають фальшиві жорстокі закони, котрих самі не виконують, а хочуть, щоби хтось виконував їхні закони). Одним словом, на святому місці постала мерзота запустіння. І вийшло

так: які квіти, такі і ягоди; що сіяли, те й пожинають. Вічний Бог воздає кожному за ділами його – це праведний суд Божий. Ми, християни, в Ім'я Його свідчимо, що інакше бути не може, як є, бо так судив Вічно Живий Бог Єгова. При таких законах і при таких системах управління ніхто нічого кращого не досягне, говорю Правду в Господі.

Для переходу від гіршого стану до кращого треба почати жити по-новому (тобто начальнику необхідно бути прикладом і зразком для всіх, тоді можна і вимагати від усіх). Але для цього потрібно принизитися, щоби возвиситися. Зразок для нас – Христос Ісус, Його Апостоли і Пророки, і багато великих мужів, що служили для нас прикладом, тобто показували нам собою живого Бога. Той же незмінний Бог і тепер поставить Своїх вибраних мужів царями і священниками в Царстві Його (Одкр 1, 6; 1Пет 2, 9-10). Він через нас закликає всіх до Себе і говорить: «Прийдіть до Мене, усі стуроджені та обтяжені, – і Я заспокою вас! Візьміть ярмо Моє на себе і навчіться від Мене, бо Я тихий і покірливий серцем, і знайдете спокій душам вашим» (Мф 11, 28-29). Він кличе всіх бідних і багатих, вивчених і невчених, всіх націй, віросповідань і релігій, будь-якої статі і віку, і хоче дати всім Свій дар, – спокій (мир). Подивися ж, друже! Чи є тепер мир і спокій на землі? І чи є в тобі мир (тобто в серці твоєму), то побачиш, що ні. Він хоче дати спокій і мир душі твоїй, поки нечестивий викопає сам собі яму. Скажу просто, хто хоче миру і спокою - сам роби мир і спокій. Всі володарі хочуть миру і спокою, то ми просимо: покажіть собою мир і спокій, то мир і спокій буде. Цей день такий, що ти робиш кому, то воно прийде тобі самому. Слухайте, всі дотеперішні путівники, всі ваші путі ведуть до вічної загибелі. Тільки Христос – істинна Дорога. Слухайте, всі дотеперішні начальники, всі ваші починання без Нього не варті нічого (порожні). Тільки Христос є Начальником і виконавцем віри і всього; до Нього звернуться всі кінці землі. І тому ми, християни, просимо всіх: беріть усякі починання від Нього, Він усе заснував на Любові і Справедливості. Робіть і ви так, тоді всі ваші починання встоять. Знайте, що звірячі Царства закінчують своє існування і більше не повторяться, загинуть на віки і віки. Всі ви, передові вожді, ідете тим шляхом, котрим ішли численні сильні царі і народи і загинули; застерігаю вас із любові: не йдіть тією дорогою, тому що і ви загинете, й ім'я ваше залишиться для прокляття. Візьміть

нову правдиву путь, яку нам указав Сам Господь наш Ісус Христос. Не думайте, що якщо вірити в істинного Бога, то не можна керувати країнами, народами і судити народи. Навпаки, Господь хоче дати право і владу тільки народу святому, тобто чесному і справедливому, який любить діла милосердя.

На завершення звертаюсь із моїм щирим проханням до всіх, тим більше до тих, які називають себе віруючими, тобто до званих: досліджуйте себе уважно, досліджуйте Святе Письмо, тоді ви знайдете, що Царство Боже треба творити на землі. Вас зловили в свої сіті лжехристи, лжепророки і псевдовчителі, щоби з вас мати зиск і розкошувати тут, на землі, а вам проповідують царство на небі. Це цілковитий обман, не слухайте таких, всі діла їхні вже виявлені, вони далеко вже не підуть. Бо всі ми молимося: «Нехай прийде Царство Твоє, нехай буде воля Твоя і на землі, як на небі».

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богущівка, пошта Луцьк.

Нова правдива дорога життя

Хто має розум, зрозуміє!

Не будуть робити зла і шкоди на усій святій горі Моїй, бо земля буде наповнена віданням Господа, як води наповнюють море (Іс 11: 9)

Любі читачі! Я в цьому номері хочу хоча би коротко вказати всім, хто прагне Правди, який буде устрій і порядок у світі, що починається (або в Царстві Христовому). А що буду говорити, те буду казати правду на основі даних, які є в Книзі Життя, в котрій написано, що було і що буде. Кожен, хто бере з цієї Книги Життя і виконує Заповіді Ісуса Христа, не помиляється. Багато так званих учених беруть із різних історій, різних періодів часу, застосовують до життя і хочуть установити кращий порядок (устрій, системи управління) на землі. Я клянуся Живим Богом, що нічого кращого вони не зроблять, якщо не почнуть брати з Історії Вічного Життя (Біблії). Але те, що тепер є, те повинно бути. Бо цей перехідний вік (чи світ) на основі даних Вічної Історії називається лукавий, невірний, перелюбний, грішний і т.п. І все невірне, несправедливе, нечисте, паскудне, огидне і тому подібне повинне в цьому світі перейти і записатися в Світову історію для пам'яті, щоби в праведному Христовому Царстві, що починається (тобто в новому віці чи на новій землі), ніяка несправедливість не повторювалася більше. Ці дні, котрі ми тепер переживаємо, чи ці системи управління Пророк Божий Даниїл зобразив страшним і жахливим звіром, якому і назви не дав. Такий звір (управління) – поганий, препоганий. Із цих коротких слів мудрі зрозуміють, що тепер останні дні звірячого устрою. Хто ж мудрий і розумний? Вічна Історія говорить: псалом 110: 10: «Початок премудрости – страх Господній, і розум добрий мають ті, що додержуються заповідей Його [...]».

У ці дні виконується провіщення пророком Іоїлем: «І буде після того, виллю від Духа Мого на всяку плоть, і будуть пророкувати сини ваші і дочки ваші; старцям вашим будуть снитися сни, і юнаки ваші будуть бачити видіння. І також на рабів і на рабинь у ті дні виллю від Духа

Мого. І покажу знамення на небі і на землі: кров і вогонь і стовпи диму. Сонце перетвориться на темряву і місяць – на кров, перш ніж настане День Господній, великий і страшний. І буде: всякий, хто прикличе Ім'я Господнє, спасеться [...]» (Іоїл 2: 28-32). Всі віруючі у Христа Ісуса бачать своїми очима, що все сказане Пророком виконується в ці дні. По-перше, земля – простодушні люди пізнають істинного Бога, того Бога, котрого відкрив нам Собою Ісус Христос. Прості некнижні люди зрозуміли, що Бог є Правда, Милість, Істина. Суд, Мир, Спокій, Згода, Єднання, Справедливість, Любов і всяка чеснота без кінця; скільки б ми не благословили і скільки б не славили Його, то Він ще вище, благословенніше і славніше. Бо Він Безначальний і Безкінечний; Його не дослідити і не зміряти; Він є найбільшою мудрістю, Котрої ніхто з людей не осягнув сповна і не осягне, але всі, які люблять мудрість в особі Ісуса Христа, осягають Її. Той мудрість осягає, хто Заповідей Його дотримується (Див.: Еккл 12,13; Ін 14,15; ІІн 2, 4-5). Істинні християни зрозуміли, що дотеперішні вожді показували і показують людям Бога в усіх тих місцях, речах, подобах, образах, знаменнях, у всіх мистецтвах, бенкетах, святкуваннях, тріумфуваннях, урочистостях, ювілеях, вбраннях, блисках, красотах і в усьому іншому зовнішньому, – його там немає. Це цілковитий обман і всяка несправедливість, котра закінчує своє існування. Справді, Бог показав нам дива: ті чоловіки, які повинні показувати світло світу, зробилися самі тьмою і тьму показують людям. Христос є істинним знаменням, а вожді народні показують людям свої брехливі фальшиві знамення – тобто проекти, лозунги, устами, закони, котрих самі не виконують. У тих законах видно кров, вогонь і дим, а Милості, Суду, Істини й Любові немає. Одним словом, настав кінець світу цьому. Висота падає вниз, а низ піднімається вверх. Настав кінець усім вигадкам людським.

Ми, християни, бачимо новий світ, тобто нове небо і нову землю, на котрих пробуває Правда. Цар буде царювати по правді, і князі будуть керувати згідно із законом. Всім вірним, чесним, люблячим Правду дається повна свобода проголошувати істину і викривати всяку несправедливість. Установиться справедливий Суд без участі адвокатів. Праві будуть виправдані, а винні будуть покарані; тоді будуть мир і спокій на землі. Не будуть лякати судом після смерті, а будуть судити правильним

судом тут, на землі, святі Божі люди (1Кор 6, 2-4; Мф 19, 28; Одрк 20,4). Коли утвердиться праведний Суд на землі, тоді будь-яка неправда, обман і хитрість зникне. Бо всіяке зло перемагається судом і правдою – так сказав Пророк Захарія: «Не воїнством і не силою, але Духом Моїм, – говорить Господь Саваоф» (Зах 4,6). Коли ж зникне всяка неправда, тоді не потрібно буде стільки чиновників і охоронців, і військ, як тепер. Пророк Ісая говорить, що воювати не будуть учитися, вовк буде разом із ягням, але тільки не лісовий вовк, а теперішній «польовий». Одним словом, у віці, що настає й уже настав (світі чи устрої, або порядкові) буде так добре, що я навіть не можу описати пером, але це буде тільки тим, хто полюбить Бога-Правду. Ісая говорить: «Тоді з місяця у місяць і з суботи у суботу буде приходити усяка плоть перед лице Моє на поклоніння, говорить Господь. І будуть виходити і побачать трупи людей, які відступили від Мене: бо черва їх не помре, і вогонь їх не згасне; і будуть вони мерзотою для усякої плоті» (Іс 66,23-24). Покійний Лев Миколайович Толстой людей світу цього, які не сповідують Ісуса Христа, назвав живими трупами; істинно, і ми це підтверджуємо.

«І буде на всій землі, – говорить Господь, – дві частини на ній будуть знищені, вимруть, а третя залишиться на ній. І введу цю третю частину у вогонь, і розплавлю їх, як плавлять срібло, й очищу їх, як очищають золото: вони будуть закликати Ім'я Моє, і Я почую їх і скажу: «це Мій народ», і вони скажуть: «Господь – Бог мій!» (Зах 13,8-9). Ми, християни, ясно бачимо, що слова Пророка Захарії виконуються в наші дні життя. Дві частини, як от: одна частина – капіталісти, політико-комерсанти і духівництво; друга частина – трудящі всього світу, – затіяли нескінченну боротьбу між собою; і будуть винищені одні одними, так що від них нічого не залишиться, ніякого плоду для життя. Третя частина, з тих і інших, котрі бадьоряться й уважно з вірою читають Святе Письмо (Біблію), утримуються від усього нечистого, скверного, несправедливого, обманного і лукавого, не соромлячись перед цим перелюбним і грішним світом, переносячи все добровільно і терпляче, маючи за зразок Христа Ісуса, Спасителя свого, – переплавляються, очищаються і закликають Ім'я Господнє, маючи надію принести добрі плоди для майбутнього життя і для вічної слави Бога свого. Ця третя частина є родом благословенним, царственным священством, Церквою Христовою, Тілом Христовим,

Новим Єрусалимом, Сіоном, Домом Божим, Храмом Божим, Новим небом і новою землею.

«І буде там велика дорога, і путь по ній назветься шляхом святим; нечистий не буде ходити по ньому, але він буде для них одних; ті, що йдуть цим шляхом, навіть і недосвідчені, не заблукають» (Іс 35,8, а також вірш 9). Велика дорога – тобто велична, чиста, свята, добра, праведна, – це є вічні Заповіді Божі. Пророк Давид говорить: «Закон Господній непорочний, душу оживляє: свідчення Господні вірні, навчають простих. Повеління Господні праведні – звеселяють серце. Заповідь Господня світла – просвітлює очі» (Пс 18,8-9), у їхньому дотриманні велика нагорода. «Хто говорить: «Я пізнав Його», але заповідей Його не виконує, той неправдомовець і немає в ньому правди» (1Ін 2: 4). Заповіді Божі легкі, Сам Христос Ісус дав їх, і Сам Він приходив і виконав їх. І тепер вибачення немає тому, хто не виконує їх; і немає йому місця в Царстві Христа. Та людина, котрій Заповіді Божі тяжкі (ярмо), в Царство Боже не ввійде, тому що Заповіді Божі – єдиний істинний праведний і святий шлях. Пророк Давид говорить: «Всі заповіді Твої – істина. Безвинно переслідують мене; поможи мені.[...] Всі повеління Твої визнаю справедливими, а дорогу неправди ненавиджу» (Пс 118,86,128). Як же можна відкинути Заповіді Божі? Пророк Єремія говорить: «А якщо не послухаєте Мене у тому, щоб святити день суботній і не носити тягарів, входячи у ворота Єрусалима в день суботній, то запалю вогонь у воротах його, і він пожере палаци Єрусалима і не погасне» (Єр 17,27). Витлумачу хоч одне слово Пророка Єремії з 27 вірша. Слово «ноша» означає: тягар або вантаж; і от багатьом сектантам четверта заповідь тяжка, і даремно вони самі себе назвали віруючими в Бога. Ісус Христос говорить: «Бо ярмо Моє легке» (Мф 11, 30). Баптисти і баптисто-євангелисти, п'ятдесятники і багато інших говорять і навчають, що Заповідей Божих не потрібно дотримуватися. Всі ви, кликані, обманюєтеся, досліджуйте уважно Святе Письмо. Ви заблукали, а якщо заблукали, то шукайте правильну дорогу.

Правильну дорогу сьогодні я вам указую. Ще є час вернутися до Закону Божого й Одкровення Його, бо скоро часу не буде. Коли ви звернетесь до Закону Божого, то побачите дива Закону Його. Побачите, що ви сліпі, кульгаві, глухі й нагі, і що ви йдете неправильним шляхом,

очі ваші побачать Бога в плоті вашій, і ви не будете заглядати на небо, а будете будувати Царство Боже тут, на землі, будете в'язати сатану, будете дорікати грішному світові, виявляти правду і нагадувати про суд. Ви чуєте, що навіть і недосвідчені не заблукають, бо Бог, щоби засоромити мудрих, вибирає немудре світу цього; значить, першопочатково не книжні люди зрозуміють Бога, а в подальшому побачить Його всяке око і ті, які прокололи. Я трохи тут витлумачу, як Його побачать: Цей День називається великий; для одних страшний, а для інших славний. Цей День – це довгий період часу, в котрому має здійснитися все, сказане в устами святих Пророків. «День гніву – день цей, день скорботи і тісноти, день спустошення і руйнування, день пільми і мороку, день хмари й імлі, день труби і військового крику проти укріплених міст і високих веж. І Я стисну людей, і вони будуть ходити, як сліпі, тому що вони згрішили проти Господа, і розметана буде кров їхня, як порох, і плоть їхня – як послід. Ні срібло їхнє, ні золото їхнє не може врятувати їх у день гніву Господа, і вогнем ревности Його пожерта буде вся ця земля, бо знищення, і притім раптове, звершить Він над усіма жителями землі» (Соф1, 15-18). Справді, як було у дні Ноя, у дні Лота, так і тепер є. Мало не всі люди кудись поспішають, метушаться, нічим невдоволені: ні хатами, ні землями, ні багатством, ні чинами і нічим іншим. Всім тісно, продають, купують, кудись їдуть, переїжджають і нічим не наситяться. Підняли великий крик-шум проти укріплених міст і високих башт (тобто проти капіталістичних організацій і проти влади неправильної), вони кричать, шумлять, а якщо самі стануть до влади, то ще гірше роблять. Чому? Та тому, що не мають Бога-Любові. Й ось тут мудрість світу цього загине і всі побачать, тобто зрозуміють, що Бог є, і що Він робить, що хоче, тобто, що визначив, бо все, що Він визначив, є записане і своєчасно збувається в точності, тому що Бог вірний у своєму слові. Мудрі зрозуміють це, а дурні мудрість зневажають.

«Отже, чекайте на Мене, – говорить Господь, – до того дня, коли Я повстану для спустошення, бо Мною визначено зібрати народи, скликати царства, щоб вилити на них обурення Моє, всю лють гніву Мого; бо вогнем ревности Моєї пожерта буде вся земля. Тоді знову Я дам народам уста чисті, щоб усі закликали Ім'я Господа і служили Йому однодушно. [...] Але залишу серед тебе народ смиренний і простий, і вони будуть уповати на Ім'я Господнє» (Соф 3,8-12)

Пророк Давид говорить: «[...] Він у день гніву Свого уразить царів. Він учинить суд над народами, покриє землю трупами, знищить голови багатьох у великій країні» (Пс 109,5-6). Подивися, як у точності все виконується. Господь осоромив царів. Знищив голову в землі великій, тобто в Росії знищив голову. По-пророчому «голова» означає: знатний і старець» (Іс 9,15). Той самий Пророк каже: «І в народі один буде пригноблений іншим, і кожен ближнім своїм; юнак буде нагло вивищуватися над старцем, і простолюдин над вельможею» (Іс 3,5). Хіба не бачите, що все, сказане Богом через уста Пророків, у точності здійснюється над гордими і зарозумілими людьми? Чи думаєте ви, до вас це не дійде? Незабаром дійде.

Застерігаємо вас усіх і просимо Іменем Ісуса Христа: подумайте, роздумайте, подивіться, яке беззаконня всюди твориться, яка брехня всюди поширюється, який обман, ошуканство і шахрайство розростається. Хто в змозі буде втримати це? Всю провину понесете ви, начальники, бо суду правдивого немає, злочинці проживають у сприятливих умовах, а народ смиренний, який прагне Правди-Бога, в важких обставинах і страждає. Ми сім років просимо легалізувати нашу спільноту християн і ніяк не можемо допроситися; а це було би плодом добрим і благополуччям цієї землі, де ми живемо, бо ми, християни, прагнемо миру і правопорядку на землі. Ми прагнемо загальнолюдської любові. Нехай буде мир і любов на землі.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

Горе тим, [...] які за подарунки виправдують винного і правих позбавляють законного! За те, як вогонь з'їдає соломку, і полум'я знищує сіно, так зотліє корінь їх, і цвіт їх розвіється, як порох; тому що вони відкинули закон Господа Саваофа і знехтували слово Святого Ізраїлевого (Іс 5,22-24)

Усього достатньо на землі. Як подумаєш, як це могла людина досягнути такої мудрості і таких усіляких удосконалень, прямо дивуєшся. Це диво двадцятого століття. Але людина ніякими досягненнями й удосконаленнями не насититься і не заспокоїться; людині тут усього того мало, вона ще прагне заволодіти іншими планетами, а саме – Марсом, чого вона, людина ніколи не досягне, згідно зі словом Божим, бо земля дана людині на віки.

Одного, і то найбільш важливого немає на землі – Суду і Правди. І ті всі досягнення й удосконалення без Суду і Правди не варті нічого, будуть знищені, зруйновані, поламані і спалені. І вся праця людства пропаде, бо немає Суду і Правди на землі. А Суд і Правда – Бог. За Судом і Правдою не потрібно летіти ні на небо, ні за море. Суд і Правда поруч із нами. Суд і Правда – основа престолу Божого. Судом і Правдою ми весь цей світ (устрій) переможемо і Царство Бога і Його Христа тут, на землі, відновимо; без рушниць, пушок і гармат увесь світ (устрій) у свій час буде взятий. Тоді настане радість, щастя, свобода, рівність, братерство, союз народів, Суд, Правда, Милість, Любов, Мир і Спокій. Коли до влади прийде народ Його Святий, тоді Суд потече, як вода, і виправдана буде всяка права душа; і не буде тут вельможі, тільки буде народ Божий; правого виправдають і винного покарають. Цим прикладом усьому всесвіту Бога істини покажуть, сатану і слуг його на тисячу років зв'яжуть. Як не буде лицеміра, тоді буде в Бога віра, народ буде в Бога вірити, і всім буде любов міряти, бо Бог є Любов (Див.: Одкр 20 гл.).

Пророк Божий говорить: «Горе тим, [...] які за подарунки виправдовують винного і правих позбавляють законного!» (Іс 5, 22-23). Чи не про цей час говорив пророк Божий? Так, про цей час казав. Подивіться, друзі, та подумайте. Чи було коли-небудь стільки судів, як тепер? Ні, не було. Наприклад: мені 55 років від народження, і як я пам'ятаю, в Луцьку адвокатів і десяти не було. Між адвокатами померлий Мануков був найсильнішим; і коли комусь доводилося звертатися за порадою до нього, то він говорив: «Те й те можна зробити, а те і те не можна зробити», тобто змушував казати правду перед ним, вислуховував уважно, давав поради, брав і вів справи, і якщо бачив явні злочини, то не особливо старався виправдовувати винних; очевидно, хотів, щоби менше було злочинів. І тоді набагато менше було вбивств і різних інших злочинів, бо все-таки злочинці боялися покарань, тому що і гроші мало допомагали. Тепер же навпаки: що завгодно зроби, тобто який злочин ти не скоїв, якщо маєш багато грошей, звернися до адвокатів, вони тобі дадуть пораду, що, якщо знайдеш свідків, то будеш виправданий чи будеш мало покараний хоча б і за великий злочин, тобто за вбивство батька чи матері. Свідки ж фальшиві мало не всі, бо захищають службу, дружбу, сватів, родичів, привілеї і т.п. Судді дотримуються тільки формальностей, прочитають, що десь на якомусь страшному суді буде злочинець покараний Богом, а самі, хоч і чують несправедливі свідчення, не карають клятвoporушників, посилаючись на якогось невідомого бога. Писання ж говорить: «Знання Бог у Юдеї, в Ізраїлі велике ім'я Його» (Пс 75, 2). Писання каже: «[...] земля буде наповнена віданням Господа, як води наповнюють море» (Іс 11,9). Тому Бога знати необхідно всім, а тим більше можновладцям, суддям і дорадникам. Бо Бог – Правда і Суд, Мир і Любов. Бог живе в раді праведних. Бог живе в зібранні святих, на землі.

Закінчуються часи пітьми, обману, лукавства, всякого ідолопоклонства і всілякої неправди; настав День пробудження (тобто воскресіння з мертвих). Тому Бог промовляє вустами Своїх рабів: «Встань, сплячий, і воскресни з мертвих, і освітить тебе Христос» (Еф 5,14). У свою чергу ми, Християни, просимо всіх без винятку: пробуджуйтеся від цього сну, не вірте ніяким мертвим богам, ні фарбам, ні маскам, ні хитрості і привабливості, і ні красі, але вірте Христу

Ісусу в Його простоті. Для цього, читаючи Євангеліє, дивіться, що діється на землі. Бо це є пересторогою Христа, щоби пізнанням Бога наповнилася вся земля, щоби наповнити Правдою всю землю. Голос чутний по всій землі. Труба Божа трубить, діти Божі звук труби чують, із усіх країн збираються, Духом Святим обновлюються, Любов'ю Христа укріплюються, новим створінням іменуються, нового життя навчаються, оспівують Христову благодать, що Єдиний Господь – Святий. Де ж буде подітися всім мудрим віку цього – Доусам і Юнгам, і подібним до них із їхніми фальшивими лозунгами і проектами? Вони будуть ховатися й переховуватися, їм буде мало всієї землі, щоби можна було де-небудь знайти притулок, вони будуть утікати, хоча за ними ніхто не буде гнатися, це буде їм заплата і всім таким від Господа в цей великий День гніву Господа.

Все створіння під тягарем мучиться, зітхаючи невимовним зітханням, очікуючи одкровення синів Божих, котрі тепер уже народжуються, радісно вигукують і співають, бо своїми очима бачать, що Господь повертається на Сіон. Що ви будете робити, баптисти, адвентисти, п'ятдесятники і всі решта вам подібних, коли вас ніхто не буде брати на небо, бо Царство Боже вже будується на землі? До кого тоді будете закликати ви? Ви всі повірили брехні, а всяка брехня є неправдою, а всяка неправда є гріхом. Ми, християни, радимо і просимо всіх, тим більше баптистів, адвентистів, п'ятдесятників і всі інші секти, пізнайте за посередництвом Закону гріх, бо тільки Законом пізнається гріх (Рим 3,20), але для кращого розуміння раджу прочитати послання до римлян усе. У багатьох місцях написано: Закон Твій – істина; як же ви, визнаючи Бога, не визнаєте Його Закону? Ви ошукалися, заблукали. А якщо заблукали, то шукайте правильного шляху; правильна дорога і є дотримання Заповідей Божих. Мені здається, що обманювати людей вам більше не вдасться. Тому ми все-таки просимо вас: якщо ви визнаєте Бога, то визнайте Його Святий Закон, бо тільки анархісти не визнають Закону; ви ж себе називаєте віруючими, то повірте Його словам, бо слова Його – істина. Закон служить не для праведників, але для беззаконних і непокірних, нечестивих і грішників, розпусних і осквернених, для кривдників батька і матері, для людиновбивць, хтивих, мужеложців, викрадачів людей, наклепників, скотоложців,

брехунів, клятвопорушників і для всього, що противне здоровому вченню, тому ми всі згрішили і позбавлені слави Божої, Бог же хоче всім грішникам простити. Але Він хоче, щоби люди усвідомили свою провину і покалися, і почали нове життя так, як Він Сам показав в особі Ісуса Христа. Бо Отець був у Синові, а Син був в Отці. Тому Закон покладений для всіх людських родів і на всі віки. Якби не було Закону, то не було би й гріха. Значить, через Закон пізнається гріх, і Закон потрібний у всі віки; «тому закон святий і заповідь свята, і праведна, і добра». (Рим 7,12). Заповіді Божі приводять до єднання всіх, які полюбили явлення Господа. Євангелист Іоан ясно написав: «Хто має заповіді Мої і дотримується їх, той любить Мене; а хто любить Мене, того полюбить Отець Мій; і Я люблю його і явлюся йому Сам» (Ін 14, 21). Я ще звернуся до того слова, що сказав Пророк: «Горе тим, котрі за подарунки виправдовують винного» (Іс 5,23). Дійсно так тепер і є по всьому світу: за подарунки виправдовують винних. До чого ж це призведе? До цілковитого хаосу беззаконня і відступництва, і повного падіння цього світу (устрою). Вдумайся, люб'язний читачу, як Вічний Бог праведно судить! Він говорить: поведінку вашу зверну на голови ваші. Згідно з вашими дорогами і вашими ділами воздам вам. Нечестивий викопав яму і сам упав у неї; злоба його звернеться на його голову. І ось сьогодні мало не кожен готує на себе згубну зброю з наріканням на когось, не знаючи того, що він сам собі ворог. Ось у яку пільму потрапив цей світ (устрій). Хто ж завів у таку пільму? Пастирі стада і керівники народу, бо їх осліпила гордість і пиха, тому те що вони готували і ще готують, то це все впаде на голови їхні. Ось до чого довели виправдання винних за подарунки і дружба зі світом. До повного падіння, цей світ уже загинув.

Хто бачить падіння цього світу, той починає будувати новий світ на основі Ісуса Христа. Основа ж Ісуса Христа – досконала нелицемірна любов. Любов всепрощаюча, яка милує, всіх грішників спасає. Бог хоче всім людям, які каються, простити задарма, ніяких подарунків не вимагає. Бог вимагає, щоби ми любили один одного, не зважаючи на племена, на мови і на ранги, бо Бог є Любов. А чи любите ви, що виправдовуєте за подарунки винних, коли здираєте з нещасних людей шкіру, з тих людей, котрі вас годують, напувають, одягають і всю розкіш

дають? Подумайте! Чи не гірша людина від звіра? Так, людина зробилася гіршою від звіра. І ось такий звір іменує себе вчителем, наставником, захисником, благодійником, правителем, визволителем, а тим більше християнином; ім'я то хороше, а діло звіряче. Христос сказав: за ділами їхніми пізнаєте їх.

Отже, друзі! Хто читає, нехай розуміє; хто розуміє, нехай виконує, виконавець нехай отримує, отримувач нехай дає охочим задарма. Ми, Християни, просимо всіх: зверніться до Того, Хто без плати прощає будь-кому провину. Хто ж є без провини? Нікого немає праведного, від малого до великого. Малі менше винні, а великі більше винні. Подивіться в дзеркало духовне – Заповіді Божі, і кожен із вас побачить свою провину. Пам'ятайте, що тільки Законом пізнається гріх (провина, поганий учинок). Якби не було Закону, не було би і злочину. Багато хто говорить, як от баптисто-євангелісти, п'ятдесятники і чимало інших, що Ісус Христос відмінив Закон. Так, Христос Ісус відмінив численні закони, які стосуються плоті, як от: їжа, церемоніальне миття, очищення зовнішні, жертвоприношення, обрізання і т.п. Але Закон духовний (Десять Заповідей Божих) Він прославив, возвеличив і утвердив. Бо сказано: «Господу вгодно було, заради правди Своєї, звеличити і прославити закон» (Іс 42,21). На підтвердження цього є написано «не вбивай» (Вих 20,13). Ісус Христос же сказав: «Ви чули, що було сказано древнім: не вбивай, а хто уб'є, підлягає суду. Я ж кажу вам, що всякий, хто гнівається на брата свого даремно, підлягає суду [...]» (Мф 5,21-22). Із цього і багато іншого ясно видно і всім, хто має здоровий глузд, зрозуміло, що Христос Ісус не відмінив Закон, але звеличив і прославив Його. Бо Закон – це Бог. Хто не має Закону, той не має і Бога.

Бог говорить: визнай тільки провину твою, повернися і Я прийму тебе і прошу тобі (Див.: Єр 3,13-16). Подивіться ж, друзі, через Закон: як багато всі згрішили. Якщо малий убив одного, то великий убив тисячу. І ось ми всі людиновбивці, бо якщо не вбивали, то даремно гнівались один на одного, не розуміючи один одного, а написано: «Усякий, хто ненавидить брата свого, є людиновбивця; а ви знаєте, що ніякий людиновбивця не має життя вічного, що в ньому перебувало б» (1Ін 3, 15). Отже, пора покінчити з войовничими думками і ділами, а почати

нове мирне життя у Христі, тоді тільки пробуватимемо у славі Його з Христом довгі дні.

Ми, християни, бачимо, що весь цей світ (устрій) прийшов до свого кінця. Вигадки і знамення цього світу залишаться на довгі дні для прокляття. Прийдешні покоління будуть дивитися на різні теперішні винаходи і зброю, котрі люди світу цього удосконалюють для винищення одне одного, будуть говорити: «Що за розум і що за мудрість була в людей світу того, якщо вони жили гірше від звірів, бо звір, якщо він ситий, то спокійно лежить; але людина, якщо відчує ситість, хоче захопити все, не шкодуючи нічого?». Будуть дивитися на різні дотеперішні святині і будуть говорити: «Що за люди були в цьому світі, що за святиню шанували різні бездушні вироби і замість Творцю поклонялися творінням, тобто виробам рук людських?». Це не те, що колись будуть говорити, вже ми говоримо тепер і вже дивимось на мудрість світу цього як на безумство; ось що значить наука без віри в Бога. Вона значить – нічого. В ці дні випробування багато людей зрозуміє, що Бог є на небесах і на землі і творить усе, що хоче, тобто що визначив, виконує. А що Він визначив, то повелів Своім вірним слугам записати в Книгу Життя (Біблію). А нам, що досягли цих днів, Він дарував розум розуміти написане в Книзі Життя, щоби спасати від погибелі тих, хто боїться Його і виконує Заповіді Його. Тому ми, християни, з почуттям любові до людей просимо всіх без винятку: читайте Книгу Життя, тоді не заблукаєте і не підете ні за якими крикунами, котрих тепер з'явилося багато, під виглядом Христа. Ті, що з'явилися під виглядом Христа, заглядають усе на небо і всім слухачам обіцяють Царство в небі; це є повний обман, бо не розуміють вони слів Божих, тому що Царство Боже на землі, сказано: «Нехай прийде Царство Твоє». І ми будемо царювати з Христом на землі. Та на додачу Ісус Христос сказав: «Дивіться: коли все це буде здійснюватися на землі, знайте, що прийшов кінець світу цьому (устрою цьому)». Тепер хто читає уважно Книгу Життя, той ясно бачить, що все руйнується, встановлене не на Любові Христа. А хто бачить, той сам очищується, до стада малого Христового долучається. Отож, просимо всіх: читайте Біблію, Біблія відкриє вам очі, й отримаєте вічне життя. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

І буде проповідане це Євангеліє Царства по всьому світу, на свідчення усім народам; і тоді прийде кінець! (Мф 24,14).

Ніколи так багато і швидко не проповідувалося Євангеліє, як у ці останні дні, тобто післявоєнні роки. З'явилося різними мовами багато Біблій і Євангелій, і різнорідних книжок і брошур. З'явилося і багато різних проповідників, що проповідують на різні лади. Тому Вічно існуючий Бог хоче, щоби всі люди розкаялися, навчилися і жили. Ще більше з'явилося різних політико-балакунів, котрі без Бога, тобто без Плану Божого (Біблії), хочуть установити Царство Боже на землі (тобто Царство Миру-Правди-Милості-Істини і Суду). Розмірковувати про це розсудливо жодна людина світу цього не може, якщо не має за керівництво План Божий (Біблію), без цього плану людина світу цього, якою б вона не була, вивчена чи невчена, блукає і правильного шляху не знайде. Взагалі ж усі вожді і керівники народні керуються різними книгами, як наприклад: більшовики керуються книгами Карла Маркса і Леніна, анархісти – книгами Кропоткіна і т.д. і т.д. Всі такі книги написані вороже, войовничо і ніколи до миру й спокою нікого не приведуть. Є тільки одна книга, Книга Життя, котра веде всіх, хто любить і розуміє читати її, до цілковитого миру і спокою, свободи, щастя і здоров'я; ця книга називається Біблія, автор цієї Книги – Бог.

Хто цю Книгу Життя (Біблію) уважно читає, розуміє і виконує, той знає, що всьому тому, що було, є і буде, – судилося бути Творцем усього. Пророк Ісаїя написав: «Відшукайте у книзі Господній і прочитайте; жодне з цих не промине прийти, і одне іншим не заміниться. Бо самі вуста Його повеліли, і сам дух Його збере їх» (Іс 34,16). Той же пророк говорить: «Згадайте, що було раніше, від початку віку, бо Я Бог, і немає іншого Бога, і немає подібного до Мене. Я звіщаю від початку, що буде у кінці, і від давніх часів те, що ще не сталося, говорю: Моя рада відбудеться, й усе, що Мені вгодно, Я зроблю» (Іс 46,9-10). І якби вожді народні звернулися до цієї Книги Життя (Біблії), то скоро би знайшли дорогу

до миру і спокою, до свободи і щастя. Ця Книга Життя, Біблія, вказує, що було і що буде. На основі цієї Книги Життя ми, християни, голосно і відкрито говоримо для того, щоби світ цей (тобто устрій цей, що закінчує своє існування) почув, що він (устрій цей, порядок, управління) загине і що треба заводити новий світ, тобто устрій, порядок, системи управліннь, згідно з ученням Ісуса Христа. Але все це робиться поступово і в один і той же час; старе, яке згнило і віджило свій вік, закінчується, а обіцяне – нове, благословенне – починається.

Нового світу ці войовничі люди не зроблять; уся робота людей цих, які взялися влаштувати мир, служить лише для знищення одне одного (тобто двох частин). **Бог через раба Свого Захарію говорить: «І буде на всій землі, – говорить Господь, – дві частини на ній будуть знищені, вимруть, а третя залишиться на ній» (Зах 13,8).** Святий Апостол Петро каже: в вірі необхідна розсудливість (2Пет 1,5-6). Дорогий читачу і слухачу, вникни в слово, розміркуй, зрозумій, подивися навколо: що тепер робиться? То пізнаєш, що настав великий День Суду Божого. Дізнаєшся, що дві частини людей на землі вже винищуються, вимирають, як сказав Бог. «Дві частини» значить: багаті і бідні, що тепер страшно ворогують одні проти одних, це два протиборчі класи, котрі борються за владу, вони будуть боротися один з одним довгий час, доти, доки влада буде дана народу святих Всевишнього, так сказав Бог (Дан 7,27). Коли ж приймуть святі владу, тоді припиниться згуба і винищення, а настане Праведний Суд Божий, Суд над начальниками, бо менший заслуговує помилювання, а сильні сильно будуть покарані (Прем 6,1-8). А що святі будуть судити цей світ, Христос Ісус так сказав рабу Своему Петру: «[...] що ви, які пішли за Мною, при відновленні світу, коли Син Людський сяде на престолі слави Своєї, сядете і ви на дванадцяти престолах судити дванадцять колін Ізраїлевих» (Мф 19,28). Підтверджуючи це Апостол Павло запитує: «Хіба не знаєте, що святі судитимуть світ? Якщо ж світ буде судимий вами, то невже недостойні ви судити незначні *справи*? Хіба не знаєте, що ми будемо судити ангелів, чи не тим більше *справи* житейські?» (1Кор 6,2-3). Суди Господні Праведні й істинні, бо ми, християни, своїми очима бачимо, що все, описане в Святому Письмі – Біблії – в точності своєчасно здійснюється. Тепер же настав День виконання всього визначеного Богом; і ми, християни, сини дня і світла, свідчимо про це, бо ми – Його

свідки. Ми просимо в Ім'я Господа всіх без винятку і попереджаємо: бережіться лжепророків і лжехристів, які проповідують Царство Боже десь високо на небі і не бачать, що твориться на землі. Лжепророк означає: той, хто говорить брехню. Хто вам говорить, що Царство Боже десь невідомо на якому небі, – той лжепророк. Лжехристос означає: лжепомазаник. Хто вам говорить, що він помазаник, і не знає значення слів Божих, той лжехристос. Наприклад, говорили: Цар – помазаник; теперішнє духовенство – помазаники, але вони не знають часу і значення слів Божих, тому вони – лжехристи. Баптисто-євангелісти, адвентисти, п'ятдесятники і багато інших проповідують Царство Боже на небі й очікують взяття себе на небо, – це лжепророцтво, тому що Царство Боже на землі; значить, і вони кажуть неправду. Візьмемо, наприклад, для роздумів хоча б це місце, де сказано: «[...] дві частини будуть знищені, вимруть, а третя залишиться на ній (землі – С.Б.). І введу цю третю частину у вогонь і розплавлю її, як плавають срібло, й очищу її, як очищують золото: вони будуть закликати Ім'я Моє, і Я почую їх і скажу: «це Мій народ», і вони скажуть: «Господь – Бог мій!» (Зах 13,8-9). Якщо сказано, що третя частина залишиться на землі, то як же вона буде взята на небо? Нехай мені хто відповість. Якщо сказано «і введу цю третю частину у вогонь», то невже Бог поведе людей у вогонь? Численні місця Святого Письма говорять: «І язик – вогонь [...]» (Як 3,6). Ісаїя мовить: «Світло Ізраїля буде вогнем, і Святий його – полум'ям, яке спалить і пожере терня його і бур'ян його в один день» (Іс 10,17). Єремія каже: «Слово Моє чи не подібне до вогню [...]» (Єр 23,29). Можна було б багато ще місць навести, що язик – це вогонь, і що слово Боже – вогонь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богущівка, пошта Луцьк

Нова правдива дорога життя

Знищений буде народ Мій за нестачу відання: оскільки ти відкинув відання, то і Я відкину тебе від священнодійства переді Мною; і як ти забув закон Бога твого, так і Я забуду дітей твоїх (Ос 4,6)

Хто вдумається в Закон досконалий, у Закон свободи, той зрозуміє це. У Законі Божому приховується вся мудрість Божа. Закон Божий зводить людину на висоту. Закон Божий дає людині знання і вселяє в її серце мудрість, робить розум її здоровим і досконалим. Законом Божим пізнається зло і добро. Закон дав Сам Господь Бог і Спаситель Ісус Христос. Ісус Христос приходив не порушити, а виконати Закон. Він залишив нам приклад, щоби ми йшли слідами Його. Він є Начальником (Началом) і виконавцем віри (Євр 12,2). Чому ви, баптисто-євангелісти, п'ятдесятники і багато інших, що називаєте себе віруючими, не робите того, що робив Начальник і виконавець віри Господь наш Ісус Христос? Нам ясно на це відповідає святий Апостол Павло: «[...] бо законіві Божому не підкоряються, та й не можуть» (Рим 8,7). І тому Господь Бог відняв від вас знання (тобто відання про Бога), і проповідуете ви брехню, заглядаєте високо на небо, а не бачите, що робиться близько – на землі, і не знаєте часу відвідання. Не знаєте, що настав великий День гніву Божого, що настав День одкровення всього: доброго і злого, що настав День випробування діл людських. Ми, християни, бачимо, що всі книги відкри-ті й інша книга відкрита, котра є Книгою Життя – Біблія. Всяка партія чи об'єднання людей мають свої діла, тобто проекти, закони, постанови, судження, рішення і тому подібне, але все що не узгоджується з ученням і життям Ісуса Христа, буде знищено чи, як висловився Апостол Павло, «діло кожного виявиться; бо день покаже, тому що у вогні відкривається, і вогонь випробовує діло кожного, яке воно є. У кого діло, яке він будував, устоїть, той одержить нагороду» (1Кор 3,13-14). Ми знаємо і бачимо, що за царів,

які були самодержцями, багато товариств і партій були нелегальними. Самодержавство поступово почало валитися, а на його місце став республіканський устрій, хоч у зменшеному масштабі, але надалі він розшириться так, що думки, устремління, проекти і різні постанови всіляких різноманітних партій можна буде пустити в хід (тобто в життя, в дію). В дії, в ходу, в житті всі ці проекти, закони і постанови виявляться порожніми, нікчемними, до життя загальнолюдського непридатними і будуть вписані в історію для пам'яті прийдешнім поколінням, щоби майбутні покоління не були безумні, як теперішні. Імена ж тих, хто їх вигадав і в дію пускав, залишаться для осоромлення і прокляття навік. Ми, християни, жаліємо тих осіб, котрі даремно трудяться, роз'їжджають іншими країнами й укладають нечувані союзи і договори: це порожні слова, як мильні бульбашки. Я наведу приклад! Яка мені буде користь, якщо я буду жити в дружбі з моїм сусідом, а з сімейством моїм вдома буду жити у ворожнечі, в розбраті, в незгоді?! Майже ніякої користі і мати не буду. По-перше, необхідно влаштувати порядок, мир, згоду в своєму сімействі, в своєму домі, а тоді і з сусідом у спілці і дружбі жити, тоді буде з усіх сторін користь (тобто повний мир). Святий Іоан удостоївся здалеку бачити цей День (цей час). В Одкровенні написано так: «І бачив я трьох духів нечистих, подібних до жаб, які виходили з уст дракона і з уст звіра і з уст лжепророка: це – бісівські духи, які творять знамення; вони виходять до царів землі всього всесвіту, щоби зібрати їх на битву того великого дня Бога Вседержителя» (Див.: Одкр 16,13-14). Я вже раніше писав, що означають ці три бісівські духи; вони означають капіталістів, політиків різних і паспортне духівництво. Ці три нечисті духи в обох частинах (класах), як от: у класі багатих, що не працюють, а задарма переводять працю, і в класі бідних, які трудяться і неповні користуються своєю працею; тільки збирають як тих, так і інших на війну, на битву, в цей День великий гніву Божого. Ще Іоан бачив, що з храму небесного від престолу пролунав гучний голос, який сказав: «Здійснилося!» І зчинилися блискавки, громи і голоси і стався великий землетрус (революція), якого не бувало з тих пір, як люди на землі. Такий землетрус! Такий великий. І місто велике розпалося на три частини (Див.: Одкр 16,17-19). Хто має розум, той зрозуміє, що очікує цей гріховний, який не бажає розкаятися, світ (устрій).

Підсумовуючи, ми, християни, від усієї душі нашої просимо всіх: читайте Біблію, розумійте і виконуйте, то, можливо, сховаєтеся в цей День від гніву Божого; бо, що визначено, те здійсниться. Хоч трохи подумайте про Закон Божий, то зрозумієте шляхи Його. В Писанні сказано, що земля вивергне мертвих. Дійсно, горе велике, якщо людина переховується, і її ніхто не хоче прийняти, як, наприклад, Троцького і подібних до нього. В подальшому, не навчившихся християнського життя, ніхто не буде приймати, бо сказано: «і море (народи) віддасть мертвих, які були в ньому». Дивися ж, друже, живий ти чи мертвий. Саме тепер настав День воскресіння, отже, встань сплячий і воскресни з мертвих, і освітить тебе Христос.

Ми безперестанку молимо Бога, Отця нашого Небесного, щоби Він дарував мудрість правителю землі цієї, щоби володар землі цієї дав повне право без перешкод проповідувати Євангеліє про Царство Боже. Тоді земля ця, де ми живемо, виповнилася би знанням живого Вічного Бога, тоді був би мир на землі і слава у вишніх Богу, і в людях було би благовоління. О, Господи, почуй, утверди це на славу Твою. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк

Нова правдива дорога життя

Бо ось, у ті дні й у той самий час, коли Я поверну полон Іуди і Єрусалима, Я зберу всі народи, і приведу їх у долину Йосафата, і там учиню над ними суд за народ Мій і за спадщину Мою, Ізраїля, який вони розсіяли між народами, і землю Мою розділили (Іоїл 3,1-2)

Хто має розум, нехай розуміє!

Ми живемо саме в ті дні, коли здійснюються Божі визначення, котрі Він визначив наперед і через Своїх рабів-Пророків у Книгу записав. Нам же, які досягнули цих останніх днів і читаємо цю святу книгу, розуміти її дарував. Ми, християни, читаючи Святе Письмо, розуміємо, що Пророк Божий Іоїль багато написав про цей час. По-перше, виливається Дух Божий на служителів Божих; по-друге, світила небесні гаснуть і не дають від себе світла; по-третє, Бог збирає всі народи в долину Йосафата. Коротке пояснення цього: «виливається Дух Святий» значить: світова евангелізація чи шукання Бога; ніколи ще не було стільки різнорідних сект, як у цей час. І всі такі секти шукають Бога, і все це повинно бути. Написано: «Багато прийде під Іменем Моїм і будуть говорити: «Я – Христос». Ознаки злиття Духа Святого на тому, хто намагається виконати Його Святий Закон (Десять Заповідей Божих) (псалом 110: 10; Ісаїя 56: 1-7; 58: 12-14; Єремія 17: 12-27; Єзекиїл 36: 23-28; Матфея 5: 17; Марка 10: 17-19; Луки 10: 25-28; Іоана 14: 15; Якова 2: 8-13; 1-е Іоана 2: 3-6; Римлянам 3: 31; 7: 7; 1-е Коринтянам 7: 19; Одкровення 14: 12; 22: 14-15).

Світила небесні (духовні), що керують, управляють народами, видають закони, навчають, тобто ті, які попереду йдуть і вказують шлях іншим, по-пророчому називаються світилами. Сьогодні всі ці світила гаснуть, можна сказати, що і зовсім згасли. Сьогодні весь цей світ (устрій) знаходиться у п'їтмі, тому що не люблять один одного. Сьогодні Бог збирає всі народи в долину Йосафата для суду, щоби посоромити мудрість мудреців. Ми бачимо, що в Женеві зібралися 53 держави і хочуть зробити мир для всього світу. Хоча ті 53 держави сидять за одним

столом і язиком говорять про мир для усього світу, але в думках їхніх і в серцях їхніх зовсім інше; вони хочуть надурити один одного, вони хочуть виторгувати побільше один в одного, вони хочуть тримати в ярмі поневолені народи. Тому ми, християни, знаємо через віру в Ісуса Христа, що такі чоловіки миру не зроблять. «Бо коли говоритимуть: «мир і безпека», тоді несподівано прийде на них погибель, подібно як біль тієї, що носить в утробі, і не уникнуть» (1 Сол 5,3). А цей час уже наближається, бо стараються робити на папері Європейські сполучені штати. Майте на увазі, що тільки на папері. Але загляньте в дух народів, які живуть у всіх державах. І зрозумієте, чим вони дихають. Дихає ж народ злобою і люттю проти укріплених міст і високих башт. «Міста укріплені і високі башти» означають: «високу владу». Ясно нам написав Пророк Іоїль: «[...] як ранкова зоря, поширюється по горах народ численний і сильний, якого не було від віку і після того не буде у роді родів» (Див.: Іоїл 2,2-13). Це значить: трудящі маси зашуміли у всіх царствах, бажаючи поглинути всіх гнобителів, капіталістів.

Цей День називається великий День і вельми страшний. Хто витримає його? Пророк Ісая дає відповідь: «Той, хто ходить у правді і говорить істину; хто нехтує користь від утиску, утримує руки свої від хабарів, затикає вуха свої, щоб не чути про кровопролиття, і закриває очі свої, щоб не бачити зла; той буде жити на висотах; притулок його – неприступні скелі; хліб буде даний йому; вода у нього не висохне» (Іс 33, 15-16).

Народи не заспокоються доти, доки вони не дізнаються, що вони самі по собі – ніщо. А сьогодні як раз той час: вигадає хто з людей який закон, почнуть застосовувати в житті, і все виявляється глупотою. Ганьбитися і той, хто такий закон вигадав. Знову знаходиться інший мудрець, котрий вигадає інший закон, нібито кращий від того, який не витримав перевірки життям. З радістю випробовують закон у житті, і знову в дії він виявляється непридатним і т.д., як, наприклад, закони Доуса і Юнга та багатьох інших. **Ось тут і здійснюється написане:** «Погублю мудрість мудреців і розум розумних відкину». Тоді продиктує Закон знехтуваний і всіма будівничими відкинутий Христос Ісус, істинний Бог наш, Котрий у нас, і ми в Ньому. І всі приймуть цей Закон, бо Закон цей досконалий, заснований на істині і правоті, і на любові, а яка душа не послухає цього

Закону, – винищиться. Закон цей не вчить воювати, губити і розоряти, а навчає жити в спокої, мирі, згоді, та любові, і Бога Якова прославляти. **І тут здійсниться написане:** «Потім сядуть судді і відберуть у нього владу губити і знищувати до кінця. Царство ж і влада і велич царствена в усій піднебесній дані будуть народу святих Всевишнього, Якого царство – царство вічне, і всі володарі будуть служити і коритися Йому (Дан 7,26-27). Настане і настав уже новий світ (устрій, ера, порядок), де не буде гнобителя, ні огудника, ні кривдника, і потече суд, як вода. Цар буде царювати по правді, і князі будуть правити згідно з законом. Сатана, що тепер царює, у всі сторони кидається, хоче втриматися при владі, але не втримається – прийшов кінець його, буде він зв'язаний на тисячу років. А ми будемо царювати з Христом на землі тисячу років (Див.: Одкр 20 гл.).

Все-таки багато людей цього не зрозуміють, доки не настане завершальний бій Армагедона. А це буде так, як було в день Пророка і Судді Гедеона (Суд 7,9-25). До цього я додаю місце, де сказано: дві частини людей будуть винищені. Як же вони будуть знищені? Ми, християни, бачимо, що дві частини людей на землі сьогодні особливо ворогують один проти одного (це труд і капітал, підлеглий і володар). Але як одна частина, так і друга дороги правди не знає, бо вчення Христа Ісуса не приймають, а не приймають тому, що не знають. А не знають тому, що не чули. А не чули тому, що не було посланих. А не було посланих тому, що треба було пройти часам язичницьких звірячих царств. Термін таким закінчився в 1914 році. З 1914 року цей світ (устрій, порядок, системи управлінь) почав хворіти і вже не видужає, помре і не буде його. Хоч і знаходяться лікарі, котрі лікують його, але це все даремна праця; всі ті лікарі немічні, і ліки їхні зіпсовані і ні до чого життєвого непридатні, тільки наближають смерть.

Цей День – день спокусу, випробувань, день виявлення всього. Тому ми часто намагаємося нагадати всім, тим більше начальникам, наставникам, священикам, проповідникам, учителям і професіоналам різнорідним: досліджуйте ваші діла, ваші шляхи, ваші помисли і ви зрозумієте, що вони не правдиві. Подумайте, що прийшов День воздаянь, кожному воздається за ділами його. Що ти приготував кому, те буде тобі самому. Подивіться: який шум народів на горах (тобто в усіх землях). Є написано, що не буде притулку пастирям і спасіння вождям стада. А

написане своєчасно здійснюється. Написано також, що буде великий землетрус (тобто революція), якого не було відтоді, як люди на землі. Такий землетрус! Такий великий. Бог через нас попереджує вас: зупиніться на ваших дорогах, розсудіть і покайтеся, тобто перестаньте робити зло і навчіться робити добро, оголошіть піст такий, який установив Сам Бог. «Ось піст, що Я обрав: зніми кайдани неправди, розв'яжи пута ярма, і пригноблених відпусти на волю, і розірви усяке ярмо; розділи з голодним хліб твій, і подорожніх бідних уведи у дім; коли побачиш нагого, вдягни його, і від єдинокровного твого не ховайся. Тоді відкриється, як зоря, світло твоє, і зцілення твоє швидко проросте, і правда твоя піде перед тобою, і слава Господня буде супроводжувати тебе» (Іс 58,6-8). Був час переступати закон, вчиняти безлад. А тепер настав час умерти для діл беззаконних і безплідних і воскреснути для діл життєвих і корисних. У той час, коли Господь збирає всі народи в долину Йосафата, Він судиться зі своїм народом, котрому хоче дати Своє право, тобто Царство на землі. Написано: всім нам необхідно постати на суд перед Христом. І оскільки Бог є Дух, Дух же Божий пробував у багатьох душах, а тим більше в єдинородному Синові Його, а нашому Господі і Спасителеві Ісусі Христі, то ми, віруючи в Сина Його, беремо приклад від Нього, бажаючи характером уподібнитися Йому. Отож, кожен із нас християн сам себе судить (1 Кор 11,31-32). Коли ж Господь погубить мудрість мудреців, і розуму у розумних не стане, тоді Він дасть владу знехтуваному і всіма будівничими відкинутому, тобто Синові Своему, Котрий у нас, і ми в Ньому. Хто має очі, щоби бачити, той бачить, що це все вже стається сьогодні.

Мені хочеться поговорити ще про те, що Бог сказав: дві частини будуть знищені на землі, вимруть, а третя залишиться на ній. Потрібно дивитися тепер, що робиться на землі. Дійсно, що дві частини винищуються, бо труд обурюється на капітал, а капітал озброюється проти труда. Капіталісти всього світу озброюються з голови до ніг усілякою зброєю проти трудящих, і та сама зброя погубить того, хто її вигадав. Борються і б'ються всі за владу, бо люблять владарювати над ким-небудь, але над собою ніякої влади з цих двох частин ніхто не визнає. Третя ж частина з тих і інших, котру Господь обіцяв залишити на землі, дивиться на те все, роздумує, розглядає план Божий і пізнає, що зла злом

не переможеш; а зло треба перемагати добром. Це є істинно і правдиво, так нам показав Собою наш Господь і Спаситель Ісус Христос. Мало того, що ця третя частина роздумує і розглядає план Божий, вона ще трубить у трубу і попереджає ті дві частини, щоби вони опам'яталися, зупинилися і розміркували, і зрозуміли, що затіяли вони не добре діло, а тільки згубу для себе. В тих двох частинах народ нерозсудливий: слухають усякого глашатая, ідуть за тим, хто тільки що обіцяє, тим більше за тим, хто обіцяє владу. Ця ж третя частина, яку складаємо ми, що віруємо в Христа Ісуса і надіємося, що все, сказане в плані Божому, здійсниться, знаючи твердо, що Господь утверджує слова рабів Своїх; попереджуємо всіх без винятку: облиште слухати різних пройдисвітів, що заманюють і спокушають неутвержені душі і ведуть на очевидну загибель недосвідчений народ. Ця ж третя частина відкриє всяку несправедливість на землі, і тоді вийде те, що сталося в день Гедеона: винищували один одного в своєму стані (Див.: Суд 7,22). Сьогодні ще деякі вірять своїм вождям у всьому, але в подальшому, коли так не здійсниться, як припускають вожді народні, – на землі станеться цілковитий хаос і безвір'я, і будуть покарані всі вожді народні, тим більше ті, які обіцяють царство на небі.

Тому ми нагадуємо всім тим, хто все заглядає на небо і не бачить, що робиться на землі: подивіться краще на землю, яка скрізь несправедливість твориться, яке лицемірство, обман, пиятика, безчинство, блуд, гноблення і тим більше в підростаючому поколінні, і зрозумійте, що з цього станеться згодом? І коли ви це зрозумієте, то перестанете заглядати на небо, а будете будувати Царство Боже на землі. Написано: «Прийде Син Людський, чи знайде віру на землі?» (Лк 18, 8). Істинно, немає віри тепер на землі. На закінчення ми всіх просимо, тим більше тих, хто себе називає віруючим: випробуйте себе – чи в вірі ви, тому що без віри Богу догодити неможливо. «Віра ж є здійснення очікуваного і впевненість у невидимому» (Євр 11,1). Вірою Закон утверджується. «[...] Покажіть у вашій вірі чесноту, в чесноті розсудливість, у розсудливості стриманість, у стриманості терпіння, в терпінні благочестя, в благочесті братолюбство, в братолюбстві любов» (2Пет 1,5-7). Це є Бог.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богущівка, пошта Луцьк

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

Знищений буде народ Мій за нестачу відання (знання – С.Б.): оскільки ти відкинув відання, то і Я відкину тебе від священнодійства переді Мною; і як ти забув закон Бога твого, так і Я забуду дітей твоїх (Ос 4, 6)

Оскільки люди забули Закон Божий, то настали тяжкі і складні часи, бо немає справедливості і правосуддя на землі. Євангелист Марко говорить: «Коли ж побачите мерзоту запустіння, провіщену Пророком Даниїлом, яка стоятиме, де не належить, хто читає, нехай розуміє [...]» (Мк 13,14). А Господь наш Ісус Христос промовляє до народу й учнів Своїх, що «на Мойсеєвому сидінні сіли книжники і фарисеї» (Мф 23,2). Справді, ми, християни, бачимо, що тепер так і є. Бо всі сильні світу цього, всі можновладці, всі начальники, всі правителі, всі законодавці, мало не всі вчителі відкинули знання Закону Божого. Євангеліє ж лежить на столах у церквах, у костелах і в судових установах для формальності. Що ж вийшло? Що сіяли, те й пожинають. Які квіти, такі і ягоди. На кого ж будемо нарікати? Ремствуй, тобто дорікай кожен сам собі за те, що відкинув знання. Не дивно, що неграмотні не знають Євангельських висловів. Але грамотні, тим більше вперті, цілковито відкидають знання Євангелія. А Євангеліє тільки і вчить правильного життя. А особливо вчить любити одне одного, поважати одне одного і прощати одне одному. У кожного так званого освіченого ми бачимо безліч багатотомних книг, але Біблію рідко можна побачити, а якщо і є вона, то лише для того, аби була; розуміти ж написане в ній мало хто розуміє. Біблія написана Боговибраними людьми – Пророками, Євангелистами й Апостолами, для докору і для настанови в праведності. Людина із Біблії по перше, навчається знати істинного Живого Вічноіснуючого незмінного Бога; по друге, заперечує в прямому значенні всі існуючі бездушні речі і предмети, що називаються святинею і божеством, іменуючи такі мерзотою і глупотою. Коли ж сама навчиться пізнавати Бога в особі Ісуса Христа,

то має ревне бажання викривати і навчати інших. Пам'ятай, чоловіче, що таланта в землю закопувати не можна... Бо Господь сказав: кому дано – з того питається. Одним словом, через читання Біблії людина виправляє як себе саму, так і слухачам дає настанови до праведності. Знати Бога є повною праведністю, і визнавати владу Його є коренем безсмертя (Див.: Прем 15,3).

Таким чином, для віри необхідне знання; знання ж береться зі Святого Письма – Біблії. Віра вимагає, щоби людина в усіх відношеннях була в усьому вірна. А не так, як дотеперішні наставники різних номінацій навчають: «Ходи до церкви, в костел, дотримуйся сповіді навушної, давай жертви, плати їм щедро за молитви, слухай тільки те, що вони тобі говорять, то потрапиш до царства Небесного, тобто прямо в рай. Для себе ж вони влаштовують тут рай. І це все відбувається тому, що люди не мають знання, і тому відвернулися від Закону Божого.

Злодій краде вночі, грабіжник засідає і підстерігає в прихованому місці, щоби пограбувати людину; але ті, котрі обіцяють царство Боже і рай на небі, – відкрито, на всіх підвищених місцях, у вмисне влаштованих для того домах, на великих зборищах і в публічних місцях, навчилися так ласкаво, захоплюючи говорити, що чоловік заколисується, від слів їхніх п'яніє й готовий віддати все за спасіння душі, іноді й віддає, сам залишаючись у наготі, холоді й голоді. Та на додачу ще поважає того, хто під виглядом святості і божества зумів скористатися його працею. Ось що робить невідання.

Ісус Христос сказав до народу: «[...] Я – Світло для світу; хто піде вслід за Мною, той не ходитиме в темряві, а матиме світло життя» (Ін 8,12). Христос був Світлом і є Світлом, і буде вічним Світлом. Він Собою показав нам Життя. Багато народів назвало себе християнами, тим більше Європейські держави. Назва то хороша, але де ж діла християнські? Христос Ісус заснував усе на справедливості і любові, не відділяв Себе від інших, але зробився слухняним до смерті, і до смерті хресної. Вирізнявся від інших вірністю і любов'ю і був не причетний до зла.

Віданню, знанню, розумінню багато перешкоджає існуюча влада. Нині аморальне життя ведуть мало не всі; тим більше молодь, підрастаюче покоління: влаштовують різні святкування, на котрих ідуть непомірна пиятика, танці, розпуста, цілими ночами гульбища, врешті-

решт сварки, бійки, ножові розправи, злочинство і всякі злочини, і до того нікому ніякої справи немає. Належні владні інстанції свідомо ігнорують ті доми, у котрих навчаються різних дурних навиків, де відбуваються гульбища і всіляка розпуста, і безчинство. У зв'язку з тим, що на це немає ніяких ні дозволів, ні заборон - зло вільно робиться і поширюється. Якщо ж збираються мирні, тихі, Богобоязливі люди, щоби вчитися спільно християнського морального життя, то обов'язково потрібний дозвіл і відповідне приміщення.

Воістину, треба б розширити проповідування Євангелія, тоді б справді настало мирне співжиття всіх народів, і всякі заколоти, бунти, безчинства й аморальність зникли би.

Господь наш і Спаситель Ісус Христос і Його святі Апостоли проголошували вчення і життя в усіх місцях у будь-яку пору дня й ночі, без визначення місця і часу і всім народам, без різниці на націю, стать і вік. І сказав Бог: «Створімо людину [...]». Побачив Бог що створив, і ось, добре воно» (Бут 1,26-31). А людство з часом поділилось на нації, ворогуючі між собою, і так воно дійшло до наших днів. Значить, не було відання (знання) тому що мало хто читав Біблію. Бог через Свого раба Ісаю говорить: **«Не будуть робити зла і шкоди на усій святій горі Моїй, бо земля буде наповнена віданням (знанням – С.Б.) Господа, як води наповнюють море»** (Іс 11,9). Не та земля, по котрій ми ходимо, буде наповнена віданням, тобто знанням Господа, але люди, які будуть читати і розуміти прочитане в Біблії, ті наповняться знанням Господа. Ніякий обманщик не обплутає вже того, хто розуміє слово Боже. І той, хто читає слово Боже, не назве вже різної мерзоти, безглуздя і вигадки людські – святістю і божеством, бо буде знати, що Бог живе не в рукотворних храмах, і не вимагає служіння рук людських.

Для цього ми, християни, просимо всіх без винятку: читайте Біблію, то отримаєте знання про Бога, Правду, Мир і Любов. Будете знати, чому саме тепер так неспокійно на землі. Коли будете читати уважно Біблію, то будете знати, що було, що є і що буде. Це єдина Книга, що не обдурить читача. Багато людей страждає, начитавшись безлічі різноманітних повстанських, революційних, національних книг. Прикро слухати, як учителі вливають отруту в дитячі душі, навчаючи національної історії. Вся дотеперішня наука зіпсована ворожнечею один проти одного; а

ще говорять про всезагальний мир. Якось недобре робиться, коли іноді доводиться читати газету і зустрічаєш різні статті про роззброєння, про мир; читаєш і думаєш, якщо би там діти збирались і так радили і робили, то не було б дивно. Але там збираються великі і сильні світу цього і несуть таку нісенітницю, говорять одне, а роблять інше. Вірте, що всі вони готують усе те на себе самих, так написано в Книзі Життя. У Книзі Псалмів написано: «І повернеться злоба його на голову його, і неправда його на тім'я його впаде» (Пс 7,17). Бог через Своїх рабів написав нам у Книзі Життя, що в останні дні вишле від Духа Свого на всяку плоть (плем'я). Пророк Божий Мойсей написав: «Полетється, як дощ, вчення моє, як роса, мова моя, як дрібний дощ на зелень, як злива на траву» (Втор 32,2). Пророк Даниїл написав: «Багато прочитає її – Біблію – і помножиться відання (знання)» (Дан 12,4). Таким чином, хто читає Біблію, той наповнюється знанням і переходить від гіршого до кращого стану, тобто являє з себе святість і божество: як і явив нам Собою Господь наш Ісус Христос, істинний наш Бог. Необхідно турбуватися, щоб мати Бога в розумі. Апостол Павло, співробітник Христовий, а наш побратим, ясно написав до римлян: «А що вони не вважали за потрібне мати Бога в розумі, то Бог віддав їх перекрученому розумові – чинити неподобства» (Рим 1,28). А Пророк Божий Давид написав: «Початок премудрости – страх Господній, і розум добрий мають ті, що додержуються заповідей Його [...]» (Пс 110,10). Той самий Пророк написав у першому псалмі, що блажен муж, котрий роздумує про Закон Божий день і ніч. Отже, коли ми будемо роздумувати про Закон Божий, то будемо мати любов до Бога й один до одного. Святий Іоан ясно нам написав: «Бо це є любов до Бога, щоб ми дотримувалися заповідей Його; і заповіді Його не тяжкі» (Ін 5,3).

Всі владарі хочуть, щоби видані ними закони виконувалися добросовісно і беззаперечно, забуваючи те, що вони самі повинні слугувати прикладом для своїх підлеглих. У Книзі Життя ясно написано: «Отже, все, чого бажаєте, щоб вам робили люди, так і ви робіть їм, – бо в цьому є Закон і Пророки» (Мф 7,12). Жаль дивитися тепер на цей устрій, який закінчує своє існування; найменший службовець у будь-якій установі знущається над тим жалюгідним хліборобом, який годує, напуває й одягає його. А скільки-то їх є тепер? Недарма Книга

Життя говорить: «Коли країна відступить від закону, тоді багато в ній начальників [...]» (Притч 28,2). І ось тепер через таку велику кількість начальників і різнорідних урядників настало нестерпне горе на землі. Бо кожен начальник і урядник вимагає на харчування, на одяг, на житло, на опалювання, на освітлювання і т.п. і працює певні години. Якби порахувати дрібному хліборобу, що йому потрібно на життя, то не з нього треба брати, а ще йому необхідно дати; та ще в такий час, як цей 1929 рік, що праця хлібороба зовсім без ціни. Працює ж він, нещасний, у всяку пору дня і ночі без обмеження в часі, тяжко зітхаючи під непосильним ярмом. Чи не вам, можновладцям, варто було би на це подивитися і полегшити долю бідних? Бо ми, бідні, трудящі хлібороби є коренем. Якщо корінь не зіпсутий, то стовбур, гілки і верхи – хороші. Але якщо корінь зіпсований, то все на ньому ні до чого не годиться. Ніхто про бідарів не турбується, а клопочуться як би лише з нужденних узяти. Знайте, що є Правлячий і всезнаючий Бог богів, котрий не подивиться на обличчя і підкупу не візьме, а судить справедливо, як малого, так і великого, як бідного, так і багатого; але начальників очікує суворе випробування (Див.: Прем 6,1-9).

Книга Життя – Біблія – всіх навчає правильного життя: великих і малих, можновладців і підлеглих, бідних і багатих, усіх-усіх-усіх. Отож, ми, християни, всіх просимо без винятку: читайте Біблію, то знайдете життя, мир, щастя, братерство, рівність і свободу у Христі, і буде Царство Боже на землі.

Редактор-видавець Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк

Нова правдива дорога життя

І багато з тих, що сплять у поросі землі пробудяться, одні для життя вічного, інші на вічну наругу і посоромлення. І розумні будуть сяяти, як світила на тверді, і ті, що навернули багатьох до правди, – як зірки, повіки, назавжди. А ти, Даниїле, приховай слова ці і запечатай книгу цю до останнього часу; багато хто прочитає її (Біблію – С.Б.), і збільшиться відання (знання – С.Б.). (Дан 12,2-4)

Хто має розум, нехай розуміє!

Сьогодні багато зі сплячих у поросі земному пробуджуються (воскресають із мертвих), не ті, котрі в землі (в могилах), але ті, які на поверхні землі, в земних храминах; як бачив (знав) Пророк Божий Єзекиїль (Див.: Єз 37,1-14). Одні пробуджуються для життя вічного: це ті, що творять мир загальнолюдський, усувають усякі суперечки, розбрати, бійки і війну. Інші пробуджуються на вічну наругу і ганьбу: це ті, котрі сперечаються, зляться один на одного, б'ються, підбурюють одного на іншого, піднімають бунти, заколоти і готують війну. Розумні – це ті, які дотримуються Заповідей Божих; вони сяють, як світила, якщо навертають багатьох до правди, а правда Його – правда вічна, і Закон Його – істина. Книга Життя (Біблія) була запечатана до останнього часу, тобто до цього часу, бо треба було пройти часам язичницьких царств, що їм визначено бути Творцем неба і землі. Таким язичницьким часам процвітання термін закінчився в 1914 році; і цей світ, тобто устрій, порядок, управління з 1914 року смертельно захворів і вже не видужає; даремно трудяться різнорідні світові лікарі; ті ліки, різні їхні засоби, котрими вони лікують цей світ, уже зовсім зіпсовані і замість видужання наближають смерть.

Правосудний Бог обіцяв в останні дні вилити на всяку плоть від Свого Святого Духа. Що сьогодні останні дні, те бачить кожна людина, яка має здоровий глузд. А що Господь виливає від Духа Свого Святого – то багато хто читає Біблію, і знання помножується. Бог устами раба Свого

Осії говорить: «Бо Я милости хочу, а не жертви, і Боговідання більше, ніж всепалення» (Ос 6,6). І так, як пророк Божий Даниїл бачив (знав), що, хто буде читати Книгу Життя (Біблію), той зрозуміє Бога, так воно і є. Ніколи так не читалася Біблія, як сьогодні. Багато людей її читають, і знання чи Богознання на землі множиться. Як сказав Пророк Ісая: «[...] земля буде наповнена віданням Господа, як води наповнюють море» (Іс 11,9). А Апостол Павло говорить: «І не буде вчити кожен ближнього свого і кожен брата свого, кажучи: «Пізнай Господа»; тому що всі від малого до великого будуть знати Мене» (Євр 8,11). Оскільки Святе Писання все Богом натхненне, то, хто таке читає, розуміє і виконує, на того виливається Святий Дух. А на кого виливається Святий Дух, той повинен від Ісуса Христа навчитися, уподібнитися Йому і докоряти світові; про гріх, про правду і про суд. На кому є Дух Святий, той називається сином людським. Написано: «Але коли прийде Син Людський, чи знайде віру на землі?» (Лк 18,8). Істинно: до 1914 року не було віри на землі. Хоча покликаних (званих) віруючих тепер є мільйони, але мало вибраних. Отець, Слово і Дух Святий єдині. (Див.: 1Ів 5,7).

На кому є Дух Святий, той викриває світ, який не вірує у Христа. Ми, християни, докоряємо світові, що він не вірує у Христа. Ми, християни, свідчимо, що світ не побачить Христа Ісуса, Господа нашого, а зрозуміють Його. Бо Він з'являється не всякому народу, а тільки вибраним. Сам Господь наш Ісус Христос сказав: «[...] **хто любить Мене, той слово Моє збереже; і Отець Мій полюбить його, і Ми прийдемо до Нього й оселю сотворимо у Нього**» (Ів 14,23). Баптисти, адвентисти, п'ятдесятники і багато інших навчають, що їх Господь забере на небо; а Бог говорить: **прийду до вас і вселюся в вас, і буду вашим Богом, а ви будете Моїм народом; буду вам Отцем, а ви будете Моїми синами і дочками** (Див.: 2Кор 6, 16-18). Апостол Павло сказав: «Хіба не знаєте, що Христос у вас? Хіба ви не те, чим повинні бути». А Христос сказав: «Перебувайте в Мені, і Я у вас. Як гілка не може приносити плоду сама від себе, якщо не буде на лозі, так і ви, якщо не будете в Мені» (Ін 15,4). Значить: учення баптистів, адвентистів, п'ятдесятників і багатьох інших сект – обман. Дух Святий у нас свідчить про правду, що Ісус Христос пішов до Отця Свого і більше не побачать Його. А мало не всі очікують

бачити Його. Бог же є світлом неприступним; Бога ніхто ніколи не бачив і бачити не може. Він з'явиться дивним в День той, у святих Своїх, в нас, що віруємо в Нього і дотримуємося Заповідей Його. (Див.: 2Сол 1,10).

По-перше, ми, християни, звертаємося до вас, покликаних, із проханням в Ім'я Ісуса Христа: якщо ви не вірите нам, то досліджуйте Писання. Всі ви, покликані, очікуєте взяття вас на небо незабаром, правду говорю в Господі: вас обманули, і ви самі ошукались, вас завели в блуд, і ви самі заблукали, не розуміючи Писань, ні сили Божої. Сказано: якщо впадуть, то невже не встають? Так, встають. Якщо заблукають, то невже не шукають дороги? Так, шукають. Ми просимо вас: шукайте і ви дорогу (шлях). А Господь наш Ісус Христос сказав: «Я є путь і істина, і життя, ніхто не приходить до Отця Мого, як тільки через Мене» (Ін 14,6). А Він дотримувався Заповідей Отця Свого Небесного; дотримуйтеся і ви, та на додачу досліджуйте пророцтва і досліджуйте себе уважно: чи ви є тим, чим ви себе називаєте? Тепер День спасіння, бо пророцтва здійснюються в наші дні життя і на наших очах. А написано: «Коли суди Твої здійснюються на землі, то ті, хто живе в світі, навчаються правді» (Іс 26,9). Якщо ви не хочете зробити за моїм проханням, то зробіть за проханням святого Петра – він сказав: «До того ж маємо найдостовірніше пророче слово; і ви добре робите, коли звертаєтесь до нього, як до світильника, що сяє у темному місці, доки не почне розвиднятися день і не засяє зірниця у серцях ваших. Знайте насамперед те, що ніяке пророцтво в Писанні не залежить від власного вирішення. Бо ніколи не було пророцтва з людської волі, а промовляли його святі Божі люди, натхнені Духом Святим» (2Пет 1,19-21). Якщо ви цьому повірите і будете досліджувати пророцтва, то запевняю вас, хто б ви не були, що будемо разом будувати новий світ згідно з ученням Христа Ісуса, і буде Царство Боже на землі. Ви дізнаєтеся, що настав великий День Господній, у котрий повинно здійснитися все визначене і вже здійснюється по порядку. Чому це так? Тому, що цей світ називається злим, лукавим і перелюбним, і все зло, все лукавство, обман, насилля, кровопролиття і всяка різноманітна несправедливість мають закінчити своє існування, і все буде записане в Світову історію для того, щоби в майбутньому (прийдешньому) віці зло не повторювалося, бо царство світу робиться Царством Бога і Його Христа. Ви дізнаєтеся, що раніше, ніж настав великий і страшний День Господній, всі світила небесні

(духовні) згасли. Христос Своїх учнів назвав світлом, сказав: «Ви – світло світу». Багато людей себе назвали намісниками Христа, послідовниками Христа, святими отцями, учнями Христа і т.п., але світла від них немає, світло в них погасло, і ввійшли вони в повну непроглядну пітьму і всі, які йшли за ними.

Ви побачите, що Господь повертає з полону народ Свій. Збирає всі народи в долину Йосафата, щоби здійснити над ними суд. Побачите (зрозумієте), що слабкі кричать: «Я – сильний». Побачите, що дві частини людей на землі вже винищуються, вимирають, а третя частина людей переплавляється й залишається на ній. Побачите (дознаєтеся), що святим Всевишнього дана буде влада (право), і вони не будуть битися за владу, як б'ються ці дві частини, котрі винищуються і вимирають. Побачите, що святі будуть судити світ, не тільки світ, але й ангелів, і вже судять. Побачите, що коханці блудницю роздягають до нага, плоть її з'їдають і у вогні спалюють. Побачите 24 престоли і тих, хто сидить на них – 24 старці. Побачите (зрозумієте) великий білий престол і Того, Котрий сидить на ньому, від лиця Якого втікали небо і земля, і не знайшлося їм місця. Побачите (пізнаєте) мертвих малих і великих, що стоять перед Богом, і книги розкриті вам будуть, і інша книга розкрита, яка є Книга Життя (Біблія), і судимі були мертві по написаному в книгах, відповідно з ділами своїми.

Ви побачите нове небо і нову землю, моря вже не буде. Зрозумієте святе місто Єрусалим, нове, котре сходить від Бога з неба, одним словом, зрозумієте слова Пророків, слова їхні всім не відкриті, а тільки тим, хто боїться Його; так написано: «Хто та людина, що боїться Господа? Він укаже їй дорогу, яку треба обирати. Душа її буде у блаженстві, і рід її успадкує землю. Сила Господня – тим, що бояться Його, і завіт Свій відкриває їм» (Пс 24,12-14).

І так у всьому: «[...] все, чого бажаєте, щоб вам робили люди, так і ви робіть їм, – бо в цьому є Закон і Пророки» (Мф 7,12). Сьогодні в усіх країнах вожді народні хочуть установити кращий устрій, ніж є тепер, застосовують всілякі системи колишніх управлінь, але нічого з того не виходить, замість кращого виходить гірше, а в народі росте невдоволення владою. І яка би влада не настала, то не зробить краще, а все гірше. Я вже

вище сказав, що цього світу ніхто не вилікує, його схопили передсмертні судами і він уже не видужає – помре.

Необхідно почати будувати новий світ згідно з ученням Христа Ісуса, бо цей новий світ буде під управлінням Христа Ісуса і буде стояти 1000 років (Див.: Оідкр 20 гл.). Для цього потрібно визнати свою провину, хто би ти, людино, не була, чи велика, чи мала, чи багата, чи бідна, володар чи підлеглий, бо всі згрішили і позбавлені слави (мудрості) Божої. Якщо ти, людино, не можеш побачити своєї провини, то візьми духовне дзеркало і подивися; духовне ж дзеркало – це Заповіді Божі. Апостол Павло говорить: «[...] бо законом пізнається гріх» (Рим 3,20). Що ж скажемо? Невже від закону гріх? Ні; але я не інакше пізнав гріх, як за посередництвом закону (Ін 7,7). Закон покладений не для праведника, але для беззаконних і непокірних, нечестивих і грішників, розпусних і осквернених, для кривдників отця і матері, для людиновбивць і т.д. Отож, як усі согрешили, то і всім необхідний Закон, щоби пізнати гріх. Покликані, такі як: баптисти, п'ятдесятники і багато інших, проповідують, що Закону Божого дотримуватися не треба. Значить: вони лживі проповідники, про котрих Христос Ісус говорив до Своїх учнів: «Бережіться, щоби вас не спокусили, бо багато прийде під Іменем Моїм і буде говорити: «Я – Христос», і багатьох людей зваблять»; так підтвердив і Апостол Павло: «Деякі, бажаючи бути законовчителями, але не розуміючи ні того, про що говорять, ні того, що стверджують. А ми знаємо, що Закон добрий, якщо хто законно застосовує його» (1Тим 1,7-8). Тому ми, християни, просимо всіх без винятку: визнайте, що Закон Божий – добрий, святий і праведний, (Див.: Рим 7,12) то ви побачите свої гріхи; а коли побачите свої гріхи, то будете каятися, і будете прощати іншим прогріхи їхні, як простив усім нам Христос.

Отже, начальники, наставники, урядники, вчителі, керівники, проповідники і благовісники, ми просимо всіх: зберіться, навчіться, один з одним примиріться, розумом і серцем оновіться, тоді всі разом ми розсудимо, як по-новому жити будемо; Книга Життя нам вкаже на вчення Христа. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богущівка, пошта Луцьк

Нова правдива дорога життя

Мудрі – зрозуміють!

Діло кожного виявиться; бо день покаже, тому що у вогні відкривається, і вогонь випробовує діло кожного, яке воно є (1 Кор 3, 13)

Справді, ми живемо саме в цей час і бачимо своїми очима, що діло кожного виявляється, чи добре воно, чи погане. Багато людей, а тим більше покликани віруючі, думають, що діло виявиться кожної окремої душі. Діло виявляється не тільки однієї особи, а цілої партії, спільноти, церкви, зібрання і т.п. Тому що в кожній окремої партії є своє діло, тобто свій статут, проект, закон; одним словом, усякі розпорядження і постанови усні, а тим більше письмові. У всякій окремій партії є вожді передові (голови), за котрими багато іде, їм довіряючи, ні про що не роздумуючи. А написано: «Проклята людина, яка надіється на людину». А все, що визначено Богом, є записано Його свідками в Книгу Життя (Біблію), і в цей День, в котрий ми живемо, котрий називається, за Писанням, – День Господній, усе в точності при нас, живих Його свідках, здійснюється.

Діла усні не так важливі, але діла письмові – важливі. День цей випробовує, чиє діло встоїть, той одержить нагороду, а чиє діло згорить, той зазнає втрати; втім сам спасеться, але так, ніби через вогонь (Див. 1-е Кор 3, 14-15). Ми тепер бачимо і знаємо, що в кожній окремої партії, секти, спільноти, церкви є свої діла (свої книги, закони і т.п.). Наприклад: православна церква (спільнота) має свої діла (письмові постанови і закони, обряди й інше). Католицька церква має свої справи (письмові постанови і закони). Лютеранська, – те ж саме. Єврейська спільнота, – також. Новозвані різнорідні секти мають свої діла ті ж самі (різні постанови, книжечки, журнали, брошури і тому подібне). Політичні різнорідні партії так само мають свої діла. Всі такі діла всіляких різноманітних партій і спільнот пускаються в хід (в життя) і випробування життям не витримують, тобто для однієї частини людей – добрі, для іншої частини – погані, нежиттєздатні. Як треба розуміти частини людей по-пророчому?

Бог Дух через уста раба Свого Пророка Захарію говорить: «І буде на всій землі, – говорить Господь, – дві частини на ній будуть знищені, вимруть, а третя залишиться на ній» (Зах 13,8). Які це дві частини, і з кого вони складаються? Одна частина складається з різнорідних багачів, політиків і духовенства, різнорідних церков. Для підтвердження наведу текст із книги Одкровення Іоана: «І бачив я, що виходять з уст дракона, і з уст звіра, і з уст лжепророка три духи нечисті, подібні до жаб: це – бісівські духи, що творять знамення; вони виходять до царів землі усієї вселенної, щоб зібрати їх на битву в оний великий день Бога Вседержителя» (Одкр 16,13-14).

Друга частина складається з трудящих землі всього світу, котрі ворогують із багачами, політиками і з духовенством, яке їх підтримує; вони ворогують і досягають готовності захопити владу: бажаючи винищити цих трьох нечистих духів, подібних до жаб; і коли захоплюють владу в свої руки, то гірше чинять, ніж попередні. На підтвердження наведу місце зі Святого Письма, Книга Пророка Іоїла: «[...] як ранкова зоря поширюється по горах (царствах – С.Б.) народ численний і сильний, якого не бувало від віку і після того не буде у роди родів» (Іоїл 2,2). Це сліпий соціалізм, комунізм і анархізм.

Ці дві частини ворогують одна з одною віддавна, а сьогодні тим більше, видно з діл і приготувань до війни (до завершальної битви). У результаті виявиться, що жодна з тих двох частин не виграє, тому що влада буде дана народу святих Всевишнього, якого Царство – царство вічне, і всі володарі будуть служити і підкорятися Йому (Див.: Дан 7,27).

Під час цієї ворожнечі і винищення цих двох частин третя частина, що їй визначено Богом залишитися на землі, переплавляється (перероджується, оновлюється, Синові Божому Ісусу Христу уподібнюється), вчиться нового життя, згідно з ученням Ісуса Христа. На підтвердження цієї думки наведу цитату з Книги пророка Захарії: «І введу цю третю частину у вогонь, і розплавлю їх, як плавають срібло, й очищу їх, як очищають золото: вони будуть закликати ім'я Моє, і Я почую їх і скажу: «це Мій народ», і вони скажуть: «Господь – Бог мій!»» (Зах 13,9).

День цей, у котрий ми живемо, випробовує діло кожного, тобто всякої спільноти. На доказ цього наведу слова з Книги Одкровення Іоана: «І побачив я мертвих, малих і великих, що стояли перед Богом, і книги

розкриті були, й інша книга розкрита, яка є Книга Життя; і судимі були мертві за написаним у книгах, згідно з ділами своїми» (Одкр 20,12). Істинно, ми, християни, сьогодні бачимо мертвих, малих і великих; не тих мертвих, які в землі, в могилах, але тих, що на поверхні землі в земних храминах. І книги нам розкриті, й інша Книга нам відкрита, котра – Біблія. З цієї Книги ми зрозуміли життя, яке нам Христос Ісус указав: «Я є життя». Читаючи книги різнорідних спільнот і звіряючи з іншою розкритою нам Книгою – Біблією, ми бачимо і розуміємо, що всі ці книги різнорідних сект, партій, спільнот і церков не узгоджуються з Біблією. І всі ті укладачі і творці таких книг будуть осоромлені і зганьблені перед Богом і Його святими Ангелами, і вже присоромлені. Всі пророцтва були таємницею до цього останнього Дня; в цей же День Господній все написане здійснюється, і рід Божий укріплюється у вірі.

Влаштуваючи з себе дім Божий, дім духовний, священство святе, і проповідуючи всім людям Царство Боже на землі, ми, християни, просимо всіх, тим більше тих, котрі називають себе іменем Господнім: зверніться до Христа Ісуса, Спасителя всіх кінців землі, то зрозумієте шляхи Його і будете проповідувати і будувати Царство Боже на землі. Навіщо вам заглядати на небо, там ви нічого не побачите. Подивіться на Христа Ісуса, Господа нашого, і вам буде відкрите небо. Бо Він сказав: «[...] віднині побачите небо відкрите і ангелів Божих, які піднімаються і спускаються над Сином Людським» (Ін 1,51).

Чому люди відступили від Бога? Тому що не дотримувалися Його Закону (Десяти Заповідей), і ще тому, що необхідно в цьому віці відкритися всьому злу, і повинне все записатися в Світову історію для пам'яті, щоби в наступному віці, в котрому буде царювати Правда, зло більше не повторювалось. Ми, християни, сьогодні бачимо, що зло відкривається в людях, які звеличують себе вище від Бога. Написано: «Святий», а чоловік гріха, син погибелі, іменує себе блаженнішим, святійшим.

Кому ж даний Закон? Закон даний не праведникам; Закон даний грішникам, як написано: для непокірних, нечестивих, розпусних, для кривдників батька і матері, для людинобивців, для клятвопорушників і т.п. (Див.: 1Тим 1,4-20). Чи є тепер праведники? Написано: «Немає праведного ні одного; немає, хто розумів би; немає, хто шукав би

Бога; всі ухилилися з путі, негідні всі до одного; нема того, хто чинить добро, нема жодного» (Рим 3,10-12; Пс 13,1-3). Дорогі друзі і браття! Подивіться тепер і подумайте, чи було коли більше беззаконь різних, клятвопорушень, розпусти, непослуху, обману, кривдження батьків і матерів, людиновбивства і т.п. так, як сьогодні. Кожен чоловік, який має здоровий глузд, скаже, що таких злочинів і беззаконь він не пам'ятає. Тому чи потрібний нам Закон Десяти Заповідей, чи ні? Істинно, необхідний для пізнання гріха. Якщо би не було Закону, то ми не знали би гріха. Отже, Законом пізнається гріх, як написано (Див.: Рим 3,20). Як же можна Заповіді Божі відкинути? Якщо святий Апостол Павло говорить: «Тому закон святий і заповідь свята, і праведна, і добра» (Рим 7,12,13).

А подивіться, друзі і браття! Скільки тепер з'явилося в світі під Іменем Христа лжехристів, лжепророків, лжевчителів і різних інших наклепників, які говорять, що Закону Божого дотримуватися не потрібно; їх слухати не треба, а необхідно звертатися до Закону й Одкровення (Див.: Іс 8,20).

Не подумайте, друзі, що таких не має бути! Вони повинні бути, за визначенням Божим. Бо Сам Господь наш і Спаситель Ісус Христос сказав учням, – **зауважте, що не всьому народу сказав**, а сказав Своїм учням: «[...] стережіться, щоб хто не спокусив вас» (Див.: Мф 24,4-16).

Мудрі зрозуміють це. «Із'явилося інше знамення на небі: ось, дракон величезний червоний з сімома головами і десятьма рогами, і на головах його сім вінців. Хвіст його захопив з неба третю частину зірок і кинув їх на землю [...]» (Одкр 12,3-4). Істинно, хвіст – це остання частина тіла звіра (звір означає: цар-правитель). Ми живемо в період четвертого останнього звірячого царства і бачимо (знаємо), що третя частина людей, котра за визначенням має залишитися на землі, хвостом захоплена з неба, тобто від духовного життя, від життя того, яке нам указав Духовний Чоловік, Спаситель Ісус Христос. По-пророчому голова – це старець і знатний, а хвіст – пророк-лжевчитель (Див.: Іс 9,14-16). Хто має, тому дано буде. Хто читає, нехай розуміє: початок – це голова, залишок – хвіст. Початок кожного царства встановлюють голови, тобто знамениті і старці, а кінець усякого царства є хвіст. Хвіст – це пророк-лжевчитель. Хвіст – це кінець. Таким чином, ми живемо в період хвоста звіра. Знамениті і старці першопочатково ввели в оману весь цей світ, а кінець – хвіст захопив

третю частину; третя частина – означає: всіх так званих віруючих, і всі вони, віруючі, захоплені і спокушені пророками-лжевчителями.

Я до всіх взагалі без різниці звертаюся із проханням, тим більше до вас, покликаних, що називаєте себе народом Божим – Іменем Господнім, зрозумійте це за посередництвом пророцтва, і ви ясно побачите, що хвіст захопив із неба третю частину зірок. Ви ж, кликані (звані), і є третьою частиною. Ви ж, звані, і є зірками. Я звертаюся до вас найбільше, тому що всі читаєте Біблію, але читаючи, не розумієте, тому що кам'янієте серцями вашими, коли чуєте Голос Його. А ми, християни, і є – Голос Його і Знамення Його.

Тим-то прошу всіх: подивіться, що ви будете і як будете, бо День цей відкриє всю вашу роботу, будівничі. Всім вам потрібно бігти з Вавилона і рятуватися якби з вогню, бо час швидко йде; царство світу робиться царством Господа і Христа Його (Див.: Одкр 11,15). Якщо царство світу робиться Царством Господа нашого і Христа Його, згідно з Писанням; то чому ви, кликані, збираєтеся летіти на небо і посилаєте багато інших; земля дана людині з віку у вік.

О, Господи, ми просимо Тебе: вилий Духа Твого за обіцянкою Твоюю на всяку плоть (плем'я), бо прийшов час, щоби Тебе прославили всі племена. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

Не захистить царя (правителя – С.Б.) велике військо його, і велетня не спасе велика сила його (Пс 32,16)

Ніколи ще з таким поспіхом народи не готувалися до війни, як цими днями нашого життя. Ніколи ще не говорили так багато про всезагальний міжнародний мир, як сьогодні. Вожді народні думають, що язиком зроблять мир. Це велика помилка так думати. Мир треба робити на ділі, а не на словах тільки. Провідники народні не зважають на колишнє, тому не знають і майбутнього. Ми, християни, в Ім'я Христа Ісуса попереджаємо всіх лідерів народних і правителів: озирніться назад, що було. Яка була Росія велика, сильна, всім узагалі багата, яка величезна була кількість війська! Де все це поділося? З шумом загинуло! Значить, не врятувався цар великим військом? Тому слово Боже виправдане. І той, хто читає і виконує слово Боже, той і знає, що всьому цьому визначено бути Вічним Всемогутнім Царем царів.

Той, хто не читає Біблії, той і не знає, і знати не може майбутнього, що визначено Богом. А все, що визначено, те в Біблії записано, щоб виявився Бог у Своему слові вірним (Див.: Пс 32,4). Написано: «Бо Господь Бог нічого не робить, не відкривши Своєї таємниці рабам Своїм, пророкам» (Ам 3,7). Істинно, Бог мені відкрив таємницю, що буде велика переміна в світі; відкриття мені було 1911 року 19-го і 20-го жовтня. Відтоді у мене постійний потяг до читання Святого Письма (Біблії). Дійсно, коли людина читає роздумуючи, вірить, то і розуміє. Так і написано: багато прочитає її (Біблію), і помножиться відання (знання).

Сатана, чи противник волі Божої, знав намір Божий, бо він був вищим ангелом Божим. Він знав, що останніми днями багато людей почнуть читати Біблію, тому ті, хто прийняв його волю, зваблять багато людей, якщо можливо, і вибранців Божих. Христос Ісус, істинний Бог наш, попереджав учнів Своїх: «[...] бережіться, щоб ніхто не спокусив вас, бо багато хто прийде під іменем Моїм і говоритиме, що це Я; і багатьох

спокусять» (Мк 13,5-6). Так воно нині і є: з'явилася сила різноманітних лжехристів, лжепророків і лжевчителів, що проповідують Царство Боже на небі, кажучи, що Закону Божого дотримуватися не потрібно, навіваючи всім, хто їх слухає, що скоро Господь Ісус забере їх на небо, а земля з іншими людьми згорить. Невдовзі їхня брехня відкриється перед усіма правдивими вірянами. На підтвердження цього наведу декілька місць зі Святого Письма: «Не кожен, хто говорить Мені: «Господи! Господи!» – увійде в Царство Небесне, а той, хто виконує волю Отця Мого Небесного. Багато хто скаже Мені того дня: «Господи! Господи! Чи не Твоїм ім'ям ми пророкували, і чи не Твоїм ім'ям бісів виганяли, і чи не Твоїм ім'ям багато чудес творили?» І тоді скажу їм: «Я ніколи не знав вас, відійдіть від Мене, хто чинить беззаконня» (Мф 7,21-23). «Чому ж ви Мене кличете: «Господи! Господи!» – а не робите того, що Я кажу? Всякий, хто приходить до Мене та слухає слова Мої і виконує їх, – скажу вам, до кого подібний ...» (Лк 6,46-47).

«Якщо любите Мене, то дотримуйтеся Моїх заповідей» (Ін 14,15). «Будьте ж виконавцями слова, а не тільки слухачами, які самих себе обманюють» (Як 1:22). «Що ми любимо дітей Божих, пізнаємо з того, коли любимо Бога і дотримуємося заповідей Його. Бо це є любов до Бога, щоб ми дотримувалися заповідей Його, і заповіді Його не тяжкі» (1 Ін 5,2-3). «Хто говорить: «Я пізнав Його», але заповідей Його не виконує, той неправдомовець і немає в ньому правди; а хто дотримує слово Його, в тому істинно любов Божа здійснилася; з цього пізнаємо, що ми в Ньому» (1 Ін 2,4-5). Тому що не слухачі закону праведні перед Богом, але виконавці закону виправдані будуть (Див.: Рим 13). «Обрізання – ніщо, і необрізання – ніщо, але все – в дотриманні заповідей Божих» (1 Кор 7,19). «[...] бажаючи бути законовчителями, але не розуміють ні того, про що говорять, ні того, що стверджують. А ми знаємо, що закон добрий, якщо хто законно вживає його» (1 Тим 1,7-8). «І розлютився дракон на жону, і пішов, щоб вступити в бій з іншими з сімені її, які зберігають заповіді Божі і мають свідчення Ісуса Христа» (Одкр 12,17). Ісус Христос святив дні суботні і навчав: «І прийшов у Назарет, де був вихований, і увійшов, за звичаєм Своїм, в день суботній у синагогу і став, щоб читати» (Лк 4,16). «І прийшов у Капернаум, місто галилейське, і навчав їх по суботах» (Лк 4,31). Апостоли, а найбільше від усіх Павло навчав по суботах (Див.: Діян 13,42-44; 17,2; 18,4).

Можна було б ще багато місць процитувати про те, що необхідно дотримуватися Заповідей Божих, та думаю, що і цих достатньо буде, щоб зрозуміти: хто любить Бога, той повинен дотримуватися Його Закону – Десяти Заповідей Божих. І хто любить Бога, тому дано знання від Нього, тобто: хто любить Бога, той розуміє слова Пророків і знає (бачить) час виконання їх.

І сьогодні настав час виконання всього, сказаного через Пророків, Ісуса Христа і Його святих Апостолів. Одне слово, настав День Господній, День помсти і відплати, День п'їтьми і мороку, День труби і військового крику проти укріплених міст і високих веж, тобто проти сильних царств і високої влади. Справді, такого шуму народного, такого повстання народного, таких бунтів, революцій, обурення, ненависті, непослуху, кровопролиття, несправедливості в судах, обманів під час купівлі і продажу, податків, насилля, знущань, банкрутств, гонитв за наживою, злодійства, грабежів і багато іншого історія не пам'ятає. З усього цього видно, що добіг кінця світ цей, тобто системи управління, світовий устрій, порядки й установи ці.

Настала пора будувати нове, добре, справедливе, єдине, загальнолюдське, життєве, законне, засвідчене і кров'ю Христа Ісуса окроплене, і Духом Святим запечатане, і нами, християнами, Його служителями, проповідуване – Царство Бога і Його Христа на землі. Це Царство вічне. До цього Царства можуть вступати всі без винятку: не зважаючи на стать, вік, націю, привілеї, віру, релігію, класи, ранги, партії і т. ін. Потрібне лишень одне: прийти до Нього, тобто навчитися від Нього й уподібнитися Йому, і виконувати волю Його, полюбити Його й одне одного, як Він заповідав. Любов Христа сильніша, міцніша і дорожча за всі кордони, окопи, фортеці, аероплани найрізноманітніших типів і форм, різнорідні задушливі гази, різнокаліберні рушниці, гармати, самостріли, бомби, гранати і всілякі вибухові смертоносні речовини. Любов Божа сильніша від усіх найновіших конструкцій підводних човнів і всього, що лише людина світу цього навігадувала. Всіма цими вигадками люди світу цього (чи віку цього) себе самих погублять. Пам'яті про них не залишиться жодної, як і про тих, що були перед потопом. Знайте, що перед потопом були люди хитрі теж.

Чому мало вчених людей вірять Святому Письму? Тому що багато нерозсудливих людей взялося читати Святе Письмо і на свій лад пере-

кручено тлумачити, викривили дорогу Господню. Написано: «Мудрі зрозуміють». А мудрий той, хто вірить Святому Письму, всебічно роздумує про нього і зберігає Заповіді Божі, та на додачу дивиться і бачить, що твориться на землі в народах. Ще тому, що багато з'явилося лжевчителів у світі, які не розуміють Слова Божі, заглядають усе на небо і збираються ось-ось відлетіти туди. Наприклад, написано, що, коли прийде Утішитель Дух Святий, то засвідчить світові про правду, що Ісус Христос пішов до Отця Свого і більше не побачать Його. А ці проповідники заглядають на небо і хочуть бачити Його. Ясні докази є в Святому Письмі. «Бога не бачив ніхто ніколи. Єдинородний Син, суцільний у лоні Отця, Він явив» (Ів 1, 18). Апостол Павло говорить: «Єдиний, Який має безсмертя і живе у неприступному світлі, Якого ніхто з людей не бачив і бачити не може [...]» (1 Тим 6,16). На мою думку, цих цитат достатньо, щоб вірному вірити Слову Божому.

Ясно написав святий Іван: «Бога ніхто ніколи не бачив. Якщо ми любимо один одного, то Бог у нас перебуває, і довершена Його любов є в нас. Що ми перебуваємо в Ньому і Він у нас, пізнаємо з того, що Він дав нам від Духа Свого. І ми бачили і свідчимо, що Отець послав Сина Спасителем світу. Хто сповідує, що Ісус є Син Божий, в тому перебуває Бог і він у Бозі. І ми пізнали любов, що має до нас Бог, і увірували в неї. Бог є любов, і хто перебуває в любові, перебуває в Бозі і Бог у ньому» (1 Ін 4,12-16).

Є ще одне важливе місце в Святому Письмі, через яке численні секти допускаються помилки, тому що не розуміють. Йдеться про уривок з Євангелія від Івана: «Нехай не тривожиться серце ваше; віруйте в Бога і в Мене віруйте. В домі Отця Мого осель багато. А якби не так, Я сказав би вам: «Я йду приготувати місце вам. І коли піду і приготую вам місце, прийду знову і візьму вас до Себе, щоб і ви були там, де Я» (Ін 14,1-4). Щоб добре розміркувати про це, по-перше, необхідно знати: чому Христос Ісус до учнів Своїх сказав: «Нехай не тривожиться серце ваше?» Відповідь: тому що помітив їхнє збентеження. Чому учні Христові занепокоїлися? Тому що він сказав: «Діти! Недовго вже бути Мені з вами. Будете шукати Мене і, як Я сказав юдеям, – «Куди Я йду, ви не можете прийти», так і вам кажу тепер» (Ін 13,33). Ми з Писання знаємо, що учні Христові думали: настав час відновлення Царства

Ізраїлю. Вони думали, що будуть у Його Царстві міністрами, що будуть сидіти по праву і по ліву сторону Його. І коли почули слово (33 вірш 13 глави) Івана, стривожилися, думаючи: «Не туди ми потрапили». Ось тут-то Христос почав утішати учнів Своїх, кажучи: «Нехай не бентежиться серце ваше... – не думайте, що тільки в одному Мені може пробувати Отець Мій Дух Святий, а може пробувати і в вас багатьох, бо Він – невмістимий, недослідимий, незмірний, безначальний, безкінечний, вічний – одне слово, Павло святий сказав: «О, безодня премудрості і відання Божого». Тоді Христос висловився: «В домі Отця Мого осель багато ...» (Ін 14,2). Ісус каже, що не я один є оселею Отця Мого, але й ви, і багато інших без кінця. Я лише прийшов показати, як треба виконувати волю Отця Мого Небесного, і залишити вам приклад, аби ви йшли слідами Моїми. У Мене переміни й обману немає. Слово Моє «так». Слово Моє «ні». Він сказав: «... а якщо би не так, Я сказав би вам» (Див.: Ін 14,2). Питання? Слово Господнє правдиве, і всі діла Його правильні.

Тому ви, баптисти, євангелисти, адвентисти, п'ятдесятники і багато інших, не розумієте Писань, ні сили Божої, хибно розумієте і тлумачите Святе Письмо, нічого не хочете робити на землі для відновлення Царства Божого. Написано, що Дух Святий засвідчить світові про гріх, про правду і про суд. Написано: «Бо наша боротьба не проти крові і плоті, а проти начальства, проти влади, проти світоправителів темряви віку цього, проти духів злоби піднебесних» (Еф 6,12). Апостол Павло, даючи настанову своєму учневі Тимофію, говорить: «Проповідай слово, наполягай вчасно і невчасно, викривай, забороняй, умовляй з усяким довготерпінням і напучуванням». Ось що повинні робити діти Божі, які мають Духа Божого: потрібно загороджувати вуста будь-якій неправді, будь-якому невігластву і будь-якій брехні, якої тепер особливо багато. Наприклад: тепер кричать багато про мир, – діти Божі повинні підняти голос свій, що ті, хто волає про мир, не зроблять його, бо в їхніх серцях немає миру, немає любові Божої, а є любов диявольська – це гордість, пиха і всяка несправедливість, таким немає миру, – говорить Бог Мій (Див.: Іс 57,21). Розумійте, що Бог «[...] робить нікчемними знамення лжепророків і виявляє безумство чарівників, мудреців проганяє назад і знання їхне робить дурістю. Який утверджує слово раба Свого і здійснює висловлювання Своїх

посланців [...]» (Іс 44,25-26). Бог не сказав, що Я прийду і візьму вас, а сказав: «[...] Оселюся в них, і ходитиму в них, і буду їхнім Богом, і вони будуть Моїм народом. І тому вийдіть із середовища їхнього і відлучіться, – говорить Господь, – і не доторкайтесь до нечистого, і Я прийму вас. І буду вам Отцем, і ви будете Моїми синами і дочками» – говорить Господь Вседержитель» (2 Кор 6,16-18).

Ми просимо всіх: зрозумійте Писання і будуйте Царство Боже на землі, бо небо – небо Господеві, а «землю Він дав синам людським» (Пс 113,24). Блаженні покірні, вони успадкують землю.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

Коли несправедно судять людину перед лицем Всевишнього, коли пригноблюють людину в ділі її: хіба не бачить Господь? Хто це говорить: «І те буває, чому Господь не повелів бути»? Чи не від уст Всевишнього приходить біда і благополуччя? (Плач 3,35-38)

Ніколи ще не було стільки бід на землі, як тепер. Найбільше потерпають бідні трудящі люди. Чому? Та тому, що володарі, багаті, політикани і всеможливі вчителі втратили будь-яку міру в забаганках своїх, у розкошах різних, у насолодах різних, наїдках, напоях, модах, вбраннях, катаннях, гуляннях і всьому іншому. Одні не знають міри в розкошуванні, інші не знають межі стражданням і нещастям своїм. Чи не є це пригнобленням людини в ділі її? Хіба цього не бачить Господь? Так, Він усе бачить, бо Він Всевидячий, бо Він живе «на висоті небес і у святині, і також із упокореними і смиренними духом, аби оживляти дух смиренних і оживляти серця упокорених» (Іс 57,15).

Для своїх щоденних пишнот багаті і мудрі віку цього забирають мало не все в бідних, які трудяться вдень і вночі і голосять до Бога Небесного. Пророк питає: «Хто це говорить: «І те буває, чому Господь не повелів бути?» Я відповідаю: «Це ті кажуть, що не знають намірів Божих». Наміри Божі висловили Пророки й Апостоли Божі у своїх пророцтвах, діяннях, посланнях і одкровенні, тому що Бог у них був і їхніми вустами промовляв, і їхніми руками записав у Біблію (у Книгу Життя). Місце Бога – в небесах, тобто в чистих душах – серцях, оскільки сказано: «Блаженні чисті серцем, вони Бога побачать (зрозуміють, пізнають – С.Б.)». Написано також: «Небеса повідають славу (мудрість – С.Б.) Богу [...]» (Пс 18,2), або чисті духи (душі) звіщають мудрість Богу. Бог той самий, що був напочатку, такий і вкінці, позаяк написано: «Я – в перших, і в останніх – Я той самий» (Див.: Іс 41,4). Бог через Своїх рабів прорік: «Полум'яний гнів Господа не відвернеться, доки Він не звершить і не виконає намірів серця Свого. В останні дні зрозумієте це» (Єр 30,24).

Так звістив Господь і через Свого раба (служителя) Матвія: «Так само і ви: коли побачите все це, знайте, що близько, при дверях» (Мф 24,33).

Ми, християни, зрозумівши за посередництвом Писань День цей, про який говорили служителі Божі – День помсти і відплати, День, коли виконуються всі наміри Божі – попереджаємо всіх, ба більше начальників, правителів, вождів народних усього світу, наставників і вчителів, і всіх загалом, хто хоче жити: зупиніться на ваших путях і подумайте, що вийде з ваших задумів войовничих? А вийде те, про що говорить сьомий ангел: «І з'явилися блискавки, громи і голоси, і стався великий землетрус (революція – С.Б.), якого не було з тієї пори, як люди на землі. Такий землетрус! (Революція, переміна – С.Б.) Такий великий!» (Одкр 16,18). «Блискавки, громи і голоси» означають швидку, блискавичну передачу людських промов із різноманітних з'їздів, мітингів, конференцій і т. ін. Через це знання, через швидку передачу промов місто велике (весь цей світ) розпалося на три частини. Нині ім'я числа їх 666 частин на землі – це число звіра, число правлячого кола (Див.: Одкр 13,18). Під час великого землетрусу (переміни) людство розділиться на три частини і вже ділиться. «Три частини» означають: одна частина – багаті володарі всього цього світу (устрою), духівництво різнорідне і політикани; інша частина – працівники і бідні всього цього світу (ладу) на чолі з їхніми вождями, правителями, духівництвом і політиканами; третя частина – тлумачі всього світу цього, що невсипно досліджують Святе Письмо і розуміють, що відбувається на землі в народах. Це значить: велике місто розпалося на три частини. І міста язичницькі впали. Це значить: всі так звані християнські європейські царства впадуть (не стане їх), і Вавилон великий спогадають перед Богом, аби дати Йому чашу вина лютої гніву Божого. «Вавилон» значить союз народів, що не розкаюються у своїх злочинах, будучи зарозумілими і гордими, бажають гнобити інших і бути над ними володарями. Таким прийшов сьогодні кінець (падіння). Перші дві частини цього Дня довго будуть битися за владу, але ні одна, ні інша володарювати довго не будуть, доти, доки третя частина переплавиться і навчиться жити від Христа, і тоді цій третій частині дана буде влада. Так повелів Сам Бог (Див.: Дан 7,27). Так відбудеться суд Божий, суд праведний над народами, коли святі візьмуть владу і будуть судити світ (Див.: 1 Кор 6,2-3).

Сьогодні Бог судиться зі Своїм народом, який називається іменем Його: християни, дім Божий, єгови́сти, адвентисти, баптисти,

євангелисти, п'ятдесятники, різнорідні духобори і багато інших. Нині йде перепис народів, кожен повинен іти записатися до свого міста, як було за першого пришествя (присутності) Христа Ісуса, Господа нашого. Отже, хто має розум, нехай розуміє, що я пишу. Кожному з нас, будівничому, необхідно стати на суд перед Христом; чи будемо ми такі, як Він? Тоді ми є в Ньому, і Він у нас. І будемо всі єдині, а не так, як сьогодні: скільки міст, стільки й богів; скільки вулиць, стільки і жертівників. Бог же Єдиний, і Ім'я Його єдине. Тому чи не пора нам усім, що віруємо у Христа Ісуса, Господа нашого, записатися в місто Давидове, в місто улюблене. Це стосується всіх ангелів церков. Потрібно поміркувати над цим, спитати Господа, і Він відповість, оскільки Він є Богом ладу і миру.

«Син нічого не може творити Сам від Себе, якщо не побачить, як творить Отець; бо, що Він творить, те так само творить і Син. Бо Отець любить Сина і показує Йому все, що Сам творить; і покаже Йому діла більші від цих, щоб ви дивувались» (Ін 5,19-20). Для кращого зрозуміння я ще наведу одне місце, де сказано: «Бог наш на небесах (в чистих душах і серцях, і думках – С.Б.) [і на землі], все, що хоче, творить» (Пс 113,11). Питання: що Бог творить? Відповідь: те, що визначив через Своїх слуг. Хто ж Його бачить і розуміє? Відповідь: ми, Його служителі, бачимо і розуміємо: все, що Бог визначив через Своїх служителів, Він у наші дні життя достеменно виконує. Із цього дізнаємося, що ми в Ньому, і Він у нас, тому що Він дав нам від Духа Свого Святого; і пізнають нас усі, що ми Його. Це і є те слово, написане в 5 главі, в 19-20-му віршах. Це є християнська надія і радість Його дітей, яка полягає в тому, що ми – діти Його – знаємо і виконуємо волю Його.

Читаючи 59-й номер газети «За свободу», на 3-й сторінці я натрапив на уривок із Євангелія від Матвія, де сказано: «Істинно також кажу вам: якщо двоє з вас дійдуть згоди на землі просити про всяку річ, то, чого б вони не попросили, буде їм від Отця Мого Небесного; бо, де двоє чи троє зібрані в ім'я Моє, там Я серед них» (Мф 18,19-20). Читаючи це, я задумався, як перекручено люди розуміють учення Христа Ісуса. Він, Ісус, учив: «А Я кажу вам: любіть ворогів ваших, благословляйте тих, хто проклинає вас, добро творіть тим, хто ненавидить вас, і моліться за тих, хто кривдить і гонить вас» (Мф 5,44). А ці роблять якраз навпаки й опираються на Христа, тепер уже пізно молитися, бо старе не повернеться. Я радив би примиритися з долею, вчити себе, дітей та інших, що за зло

треба відплачувати добром, зла злом не переможеш. То ще добре, що приймають інші держави, настає пора, що не буде сховку пастирям і вождям стада. Написано: «Тоді віддало море мертвих, що були в ньому» (Одкр 20,13). Це необхідно розуміти всім, надто емігрантам, які нічого кращого не навчилися.

Слова Христа Ісуса необхідно розуміти постійно на мирну тему, оскільки Він є мир наш, і завжди навчав і вчить жити мирно і любити одне одного так, як Він любив. У теперішній же час ті чоловіки, що себе назвали намісниками Христа, і багато інших тільки нацьковують народи ворогувати між собою, ненавидіти один одного і воювати між собою, думаючи, що вони тим переможуть і всезагальний мир на землі встановлять. Так думати – велика помилка.

Все ж це робиться через те, що люди, які називали себе світлом, відкинули Світло (тобто вчення Христа), а полюбили темряву, тобто ненависть одне до одного. Тепер ті люди, що правили, судили і багато суспільних справ творили, розсіпані по всій землі, не маючи держави в своїх руках, обіцяють усе дати, якщо вони повернуться до влади. Потрібно було тоді давати, коли в руках було, а тепер уже пізно. Старе пройшло, тепер твориться все нове. Урок для будь-якої існуючої влади. Якби можновладці звернулися до Святого Письма, то знайшли би вказівник на істинний шлях. Але володарі зі Святого Письма лише насміхаються, це все тому, що з'явилось багато брехливих тлумачів Святої Книги, згідно з інтерпретацією яких Царство Боже – на небі, тож вони і заглядають усе туди, але не бачать, що твориться на землі. Настав час, коли Господь відкриває таємницю Свою слугам Своїм. Слуги ж Його проповідують Царство Боже на землі, попереджаючи людей світу цього, що йде певна згуба на світ цей (устрій цей). Найбільша погибель іде на вождів народних, які не знають, до чого вдатися і за що схопитися; в народі ж день-у-день зростає невдоволення, позаяк народи не визнають своєї провини, а звинувачують повсякчас, поготів тепер, начальників. Хоча сьогодні б'ються за владу, але настане і настала вже пора, коли люди будуть відмовлятися від влади. Сьогодні вгодити ніхто нікому не може, тому що це такий час, що треба переходити від гіршого до кращого стану. Служитель Божий Іван ясно говорить: «Неправедний нехай ще чинить неправду; нечистий нехай ще оскверняється; праведний же нехай ще творить правду, і святий нехай ще освячується» (Одкр 22,11).

Тому ми, християни, від Імені Христа Ісуса просимо всіх, навіть більше тих, хто читає Біблію: розумійте прочитане, знайте, що Господь виконує слова всіх рабів Своїх Пророків. І все це стається на наших очах, у наші дні життя. Але ви, що читаете, звикли все дивитися на небо і не бачите, що діється на землі. Через те ще раз просимо всіх баптистів, адвентистів, п'ятдесятників і представників інших конфесій: досліджуйте Писання уважно і ви побачите, що вас вожді ваші обманули. Так і має бути. Христос у мені ясно каже: «Всі, скільки їх приходило переді Мною, є злодії й розбійники; але вівці не послухали їх» (Ін 10,8). Тому помічайте: скільки є злодіїв (що крадуть слова один в одного для того, щоб битися), це не ті крадії, що цуплять коней та всі інші предмети, і речі, а ті злодії, що викрадають слова Божі один в одного і б'ються, й не миряться. А Бог – це Мир, якщо у нас є мир, то є і Бог. Насамперед необхідно зрозуміти себе, тоді пізнаємо Бога. Бог мовить: «[...] тому, хто перемагає, дам споживати сокровенну манну, і дам йому білий камінь (чисте знання – С.Б.), і на камені написане нове ім'я, якого ніхто не знає, крім того, хто одержує» (Одкр 2,17). Книга Премудрості повідає: «Знати Тебе (Бога – С.Б.) є повна праведність, і визнавати владу Твою – корінь безсмертя» (Прем 15,3). «[...] бо земля буде наповнена віданням Господа, як води наповнюють море» (Іс 11,9). Апостол Павло наголошує: «Ось Завіт, який заповідаю дому Ізраїля після тих днів, говорить Господь: вклади закони Мої в думки їхні, і напишу їх на серцях їхніх; і буду їхнім Богом, а вони будуть Моїм народом. І не буде вчити кожен ближнього свого і кожен брата свого, кажучи: «Пізнай Господа»; тому що всі від малого до великого будуть знати Мене» (Євр 8,10-11).

Отже, хто Бога знає, той Його Заповіді дотримує. А хто Його Заповідей дотримується, тому Бог таємниці Свої відкриває. А таємниці Його – це пророцтва, які не всім відкриті, а лише нам, вибраним Його, з ласки Його. Слухайте це всі, які називаєте себе Іменем Господнім: пізнайте Бога, пізнайте Його план, пізнайте Його наміри, записані у Книзі Життя (Біблії) Його слугами – Пророками й Апостолами (ці наміри вже виконуються). Тоді ви будете знати, що не будете взяті кудись у повітряний простір, і будете проповідувати і будувати разом із нами Царство Боже на землі, оскільки царство світу стає Царством Бога і Христа Його.

Наверни ж нас до Тебе, Господи, і ми навернемося; онови дні наші, як колись. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Нова правдива дорога життя

Так говорить Господь Саваоф: «Ось, біда
Хто має розум, нехай зрозуміє!
підє від народу до народу, і великий вихор здій-
меться від країв землі» (Єр 25,32)

Улюблений читачу! Яка щаслива та людина, що читає Вічну Історію (Біблію), читає і розуміє прочитане. Вона вельми радіє, бо на власні очі бачить, що все, визначене Богом, Отцем Небесним, виконується свого часу. Наприклад: Пророк Божий Єремія, в якому жив Бог, за 2500 років знав (бачив), що великий вихор здійметься від країв землі (трудящі всього світу). Від них і стається великий вихор (шум, революція, страйки і таке інше). Для чого ж це все робиться? Для того, щоб покарати несправедливих вождів народних, правителів і лжевчителів. Бог говорить устами Пророка Ісаї: «Бо *грядє* день Господа Саваофа на все горде й зарозуміле і на все звеличене, – і воно буде принижене» (Іс 2,12).

Уже минає майже 2000 років, як приходив Той, Ким віки створені, і вказав нам Світло, Путь, Життя та Істину. До сьогодні багато людей себе називають тим самим Іменем, але йдуть зовсім іншим шляхом, показують нам світло, що згасає – пропадає життя, а Істину замінили брехнею. Той, Який і віки сотворив, показав нам Собою Світло, а ці, що себе називають світлом, показують нам темряву собою. Господь наш і Спаситель Ісус Христос Сам Собою все нам показав, а ці звані показують нам у різних мертвих фігурах і театральнo артистично. Обурюються і злостяться на когось. Наприклад: у радянській Росії із православних храмів, католицьких костелів, єврейських синагог, німецьких кірх і татарських мечетей наробили театрів. Подумайте добре: чи не самі наставники і вчителі тих церков показали собою такий приклад? Так, саме так, вони показали самі собою. Навіщо ж ремствувати, озлоблюватися і протестувати? Що сіяли, те і пожинають. Які квіти, такі і ягоди.

Сіяли вітер і пожинають бурю. А чи думаєте ви, правителі і вожді народні, і різні вчителі, що тут так не буде? Так само буде і тут, і скрізь по всій землі. Господь так сказав через Пророка Аггея: «[...] ще раз, і це буде скоро, Я потрясу небо і землю, море і сушу, і потрясу всі народи, і

прийде Бажаний усіма народами, і наповню дім цей славою, – говорить Господь Саваоф» (Агг 2,6-7). Бог промовляє через слугу Свого Ісаю: «Але не завжди буде морок там, де тепер він загуснув» (Іс 8,22). Мало не всі чуже бачать під лісом, а свого не бачать під носом. Судите інших, а себе не бачите. Краще судіть себе самих, то не будете засуджені. Бог наш почав робити діло на землі і зробить до кінця, у Нього сили і мудрості вистачить, Він ні з ким не радиться. Він – рада, і розум Його не дослідити.

Всі великі теперішні досягнення, вся техніка, культура, наука і мистецтва без духовної моральності ні до чого не придатні. А все це тому, що люди відкинули Книгу Життя, Вічну Історію (Біблію), а начиталися різних Марксів, Дарвіних і подібних до них. Це можна було читати, але Біблію не відкидати. Але врешті-решт і це повинно бути, оскільки всі позбавлені слави Божої... і всі будуть помилувані: «Щоб ніхто не хвалився» (Див.: Еф 2,8-9). Також написано: якби Господь не залишив нам останок, то ми б уподібнилися Содому і Гоморрі (Див.: Іс 1,9). І ще: «Але, як було у дні Ноя, так буде і в пришестя Сина Людського» (Мф 24,37).

Багато дотеперішніх проповідників, книгонош і різних інших, які самі не розуміють того, що читають, а інших навчають – безліч уже ввели в оману своїми неправдивими вченнями, проповідуючи, що вони і подібні до них будуть узяті на небо, а земля і всі, хто на ній, згорять буквальним вогнем. Якщо, за їхнім ученням, небо згорнеться в сувій, а земля і все на ній згорить, то на яке ж небо вони будуть узяті? І якщо б це так було, то яка би потреба була учнів Христових питати: «Яка ознака Твого пришестя (присутності) і кінця віку (цього несправедливого ладу чи систем несправедливих управлінь)?» І якщо би так було, як учать різні проповідники, що будуть забрані на небо, то яка потреба була би Христові Ісусові, Господу нашому, пояснювати і попереджати учнів Своїх, кажучи: «Бережіться, щоб хто не спокусив вас, бо багато прийде під іменем Моїм і будуть говорити: «Я – Христос», і багатьох спокусять»? Він би прямо сказав: «Ось, Я буду йти на світлих хмарах і заберу вас».

Але саме тут і приховується велика Таємниця Божа! Мудрість Божа, яка відкривається тим, хто боїться Його, і заповіт Свій Він відкриває їм (Див.: Пс 24,13; Втор 29,29; Пс 147,8-9). Не можна брати один вірш зі Святого Письма і хибно тлумачити по-своєму, як це роблять проповідники різних общин, крім нашої маленької спільноти, яка народжувалась з 1914 року.

Потрібно бути не тільки покликаним, а вибраним, тому що як можна приступити до Нього самому собою, коли сказано: «Ніхто не може прийти до Мене, якщо не притягне його Отець мій Небесний» (Див.: Ін 6,44). А якщо кого покличе Отець Небесний, той повинен узяти розкрити книжку з руки Ангела, що стоїть на морі і на землі, і з'їсти її. «І взяв я книжку з руки ангела, і з'їв її; і вона в устах моїх була солодкою, як мед; коли ж з'їв її, то гірко стало у череві (в житті – С.Б.) моєму. І сказав він мені: «Тобі належить знову пророкувати про народи і племена, і людей і царів багатьох» (Одкр 10,10-11).

Написано також: «[...] Але Син Людський, коли прийде, чи знайде віру на землі?» (Лк 18,8). Подумай, друже-читачу, про це! Сказано, що Син Людський, коли прийде, то не знайде віри на землі. А мені один проповідник адвентистський говорив ще 1921 року, що їх, тобто адвентистів, налічується 170,000 (сто сімдесят тисяч), це навіть перевищує число, якого вони очікували, – 144,000 (сто сорок чотири тисячі), то їх Господь забере на небо, а земля і все на ній згорить. Але в сподіванні своєму вони помилилися і розкаяться все-таки не бажають. Не хочуть взяти з руки Ангела розгорнутої книжки і з'їсти її. Один баптистський проповідник розказував у Луцьку на зібранні ще 1924 року, що баптистів нараховується в одній тільки Польщі 12,000 (дванадцять тисяч). Дивіться: яка велика тут різниця! Сказано: коли прийде Син Людський, чи знайде віру на землі? Гляньте на цифри: у двох малих спільнотах років сім тому і то налічувалося 182,000 (сто вісімдесят дві тисячі). Скільки ж є на землі різних спільнот, і майже всі вони запевняють, що вірують у Бога. Всі ці оманливі фальшиві віри цього великого Дня Господнього будуть ліквідовані.

Ясно написано: «Віра ж є здійснення очікуваного і впевненість у невидимому» (Євр 11,1). Ми, християни, очікуємо здійснення всього того, що Бог визначив через вірних Своїх слуг-Пророків, Сина Свого й Апостолів. А що Він визначив, то їхніми вустами говорив і їхніми руками записав у Книгу Життя (Біблію) і нам сказав, що в останні дні зрозумієте це. З усього, що нас оточує і нині звершується, а також через дослідження Святого Письма і через злиття Святого Духа згідно з обітницею Отця нашого Небесного ми бачимо, що настав той Великий День Господній, День помсти і відплати, День гніву полум'яного, День суду Божого. Одне слово, все здійснюється відповідно до визначення Божого. По-перше,

з'явилося багато різноманітних лжепророків, лжехристів та інших, що відкидають Заповіді Божі і явлення Христа у тілі, що проповідують Царство Боже на небі. По-друге, суду і правди на всій землі немає.

Ми, християни, дізнавшись з цього і багато іншого, прочитаного нами в Біблії, відкрито і явно перед усім світом і проголошуємо: «[...] бійтеся Бога і воздайте Йому славу, бо настав час суду Його, і поклоніться Тому, Хто створив небо і землю, і море, і джерела вод» (Одкр 14,7). Проголошуємо: «[...] впав, упав Вавилон, місто велике, тому що він шаленим вином розпусти своєї напоїв усі народи» (Одкр 14,8). Царство світу зробилося Царством Господа нашого і Христа Його і буде царювати на віки вічні. Хто має вуха, нехай чує, що Дух говорить церквам. Ми хочемо нагадати нашим люб'язним читачам, як потрібно читати Біблію і мудрішати.

Наприклад, тут ідеться про Суд Божий, значить, треба дослідити й проаналізувати багато місць, і тільки тоді можна з допомогою Божою зрозуміти. Я тут наведу деякі цитати про суд: «[...] Господь Саваоф звеличиться у суді [...]» (Іс 5,16), «Суд – діло Боже» (Втор 1,17), Господь приготував для суду престіл Свій (Див.: Пс 9,8-9; 95,13; 97,9). «Правосуддя і справедливість – основа Престолу Твого» (Пс 88,15). «Правда і суд – основа престолу Його» (Пс 96,2). «Престіл Твій, Господи, од вічності, споконвіку Ти єси Бог» (Пс 92,2). «І буде Він судити багато народів, і викриє багато племен» (Мих 4,3). Для суду іде Господь (Див.: Іуд 1,14-15). Учинить Господь суд у долині Йосафата (Див.: Іоїл 3,2-14). Ісус Христос «[...] буде судити живих і мертвих у явленні Його і в Царстві Його» (2 Тим 4,1). Що це таке – явлення Його? Ісус говорить: «Того дня дізнаєтеся ви, що **я в Отці Моєму, і ви в Мені, і Я у вас**. Хто має заповіді і дотримується їх, той любить Мене; а хто любить Мене, того полюбить Отець Мій, і Я полюблю його і явлюся йому Сам. Іуда, не Іскаріот, говорить Йому: «Господи, що це, що Ти хочеш явити Себе нам, а не світові?» Ісус сказав йому у відповідь: «Хто любить Мене, той слово Моє збереже; і Отець Мій полюбить його, і **Ми прийдемо до Нього і оселю сотворимо у Нього**» (Ін 14,20-23). «Як ранкова зоря – явлення Його [...]» (Ос 6,3). «Доки не відобразиться у вас Христос!» (Гал 4,19). Христос у вас – надія слави (Див.: Кол 1,27). «[...] Чи ви не знаєте самих себе, що Ісус Христос у вас? Хіба тільки ви не ті, ким повинні бути»

(2 Кор 13,5). Учні Христові судитимуть світ (Див.: Мф 19,28; Лк 22,30; Ін 12,48; 1 Кор 6,2; Дан 7,27).

Із наведених мною тут деяких уривків зі Святого Письма, думаю, сердечний читач і слухач може зрозуміти, як перекручено розуміють і тлумачать слово Боже різні проповідники, наймані агенти розмаїтих сект і спільнот, що з'явилися до 1914 року. Тепер подумайте всі добре. Невже Господь, Істинний наш Бог, не виконавши Своїх сердечних намірів, буде забирати Свою Церкву на небо? Ні, Він того не зробить, бо Він – вірний Бог у Своєму слові. Якби Бог так зробив, як ви, різні проповідники, трактуєте, то Він був би невірним Богом. Ясно написано: «Пізнається Господь за судом Його, який Він звершує: нечестивець заплутався у ділах рук своїх» (Пс 9,17).

Хоч ви всі, проповідники, мене ненавидите і нехтуєте мною, але я все-таки прошу в Ім'я Христа Ісуса, Спасителя нашого: досліджуйте себе уважно, чи в Христі ви, і чи є у вас Христос? Оскільки я достовірно знаю, що не віруєте у Христа, і вся ваша віра і надія не здійсняться, ви будете осоромлені, позаяк усі ваші діла згорять цього Дня, тому що цей День – Господній, і виявляться всі справи людські, добрі вони чи погані.

Тому розважте і розсудіть між собою, та при цьому досліджуйте Писання, і ви побачите, що ви заблукали; що і має бути з вами за Писанням. Коли схиблять, то невже не шукають дороги? Так, шукають і знаходять. Але ви вперті і не бажаєте слухати. Я сьогодні ще пропоную вам Життя і смерть, дотримаєтеся Заповідей Божих, наслідуйте життя вічне; не будете виконувати Заповіді Божі – буде мука протягом віку вашого і вічна погибель.

Знайте, що Господь наш являється дивним у Свій день у всіх, що вірували, щоб прославитися у святих Своїх. Іменем Ісуса Христа, Господа нашого, ми судимо цей світ, і не лише світ, але й ангелів. Значить, відкиньте ваші злі помисли і бажання, а об'єднаймося всі під одну главу Христа Ісуса, будемо будувати Царство Боже на землі. Про царство Боже, якщо буду живий і буде Богові угодно, я напишу в наступному номері. «Милість же Господня від віку й до віку на тих, що бояться Його. І правда Його на синах синів, що бережуть завіти Його і пам'ятають заповіді Його, щоб виконувати їх» (Пс 102,17-18). Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

№ 47-48 Ціна 10 гр. травень червень 1930 р. № 5-6

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Нова правдива дорога життя

Євангельський альманах
№ 5-6 за травень і червень
1930 року
конфісковано поліцією

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

Оголосіть у Юдеї і розголосіть у Єрусалимі, і говоріть, і сурміть трубою по землі; волайте голосно і говоріть: «Зберіться, і підемо в укріплені міста». Виставте знамено до Сіону, біжіть, не зупиняйтеся, бо Я приведу від півночі біду і велику загибель (Єр 4,5-6)

Багато людей, а майже всі, відкидають Книгу Знань і Відання (Біблію). Є частина людей, які читають і правильно тлумачать Біблію, але це дуже маленька частка – майже крапля в морі. Багато з тих, що читають Книгу Вічного Життя, розуміють і трактують її викривлено, влаштовуючи царство невідомо де, тобто на небі – у повітряному просторі. Через такі перекручені вчення і пояснення чимало з тих, що могли би розуміти і в житті втілювати взятє з Книги Знань, відхилилися вбік через лінощі, небажання трудитися і перевірити Книгу Життя особисто. Через лінє на землі утворився цілковитий Вавилон чи Єгипет (за Писанням).

Чому Біблія називається Книгою Вічного Життя чи Книгою Знань? Біблія називається так тому, що вона дає знання тому, хто її читає розважливо, до ладу, і якщо читач розуміє те, що він читає, то і життя має в собі. Так і написано: «Знати Тебе (Бога) є повна праведність» і «визнавати владу Твою – це корінь безсмертя» (Прем 15,3). Апостол Павло, повторюючи слова Пророка Єремії, говорить: «[...] усі від малого до великого будуть знати Мене (Бога – С.Б.)» (Євр 8,11). Мало не вся Біблія розповідає нам про Христа Ісуса, Господа нашого. Сам Христос сказав: «Про Мене написано в законі Мойсеевому, у пророків і в псалмах» (Див.: Лк 24,44). Він Сам сказав: «[...] Я є воскресіння і життя» (Ін 11,25). Із цих небагатьох слів видно, що Христос Ісус, істинний наш Бог, показав нам життя Собою тут, на землі. Оскільки Христос показав нам Собою життя тут, на землі, то і кожен, хто називає себе християнином, повинен показувати собою життя правильне тут, на землі. Але ми бачимо, що все робиться навпаки. Всі європейські народи назвали себе

християнами, прибрали собі Ім'я Христа, проте ділами відмовляються знати Його. Показували і показують нам Христа в різнорідних мертвих речах, речовинах і десь високо у повітряному просторі. Осліплювали народ і самі осліпли, дійсно, прийшов на них суд Божий. «Відплачу вам за ділами вашими», що сіяли, те і жнуть. Нібито хочуть добра народні вожді, а якщо хто скаже наперекір їм, таким оголошують війну, арештовують і т.д. Хіба всім цим утиском зроблять мир на землі? Ні, не зроблять, наблизять загибель, бо так визначено й інакше бути не може. Необхідно ж кому-небудь це все робити, ось Він і озброює, одного милує, іншого карає, братом брата знищує, одне слово, нечестя із землі винищує і виведе до решти, у Нього сили і мудрості вистачає; раз Він почав діяти, то доведе справу до переможного кінця. Це знає лише той, хто взяв із руки Ангела, що стоїть на морі і на землі, розкрити книгу і з'їв її. Інші пізнають це, коли здійсниться. І воно вже звершується, бо цього Дня мусить статися все, визначене через Пророків і засвідчене Самим Господом Ісусом Христом. Але бачить це тільки той, хто має очі (мудрість).

Бог згідно з визначенням Своїм наводить біду з півночі. Питання: де ця північ? Відповідь. Це не зігрітий любов'ю Христа, пригнічений народ трударів, він починає тепер бачити, що його обманули з усіх боків, він хоче звільнитися, але це складно, нелегко. Позаяк якби він швидко звільнився, то вигубив би всіх гнобителів і поневолювачів своїх, але Вічний Бог не так судив, як багато думають. Хто хоче зрозуміти це, то з'їж Книгу Життя, бо моя інтерпретація принесе користь тільки тому, хто особисто потрудився для себе, той знайде спокій для душі своєї, поки нечестивий викопав собі яму, – бо це є праведний суд Божий на землі. Це вчення може зрозуміти лише той, хто може вірити. По-перше, необхідно вірити, що я говорю в Ім'я Господа Ісуса Христа: настав День Господній, День великий і страшний, День труби і військового крику проти укріплених міст і високих веж, День збору усіх народів у долину Йосафата, День суду праведного.

Що цей День є Господнім, нам свідчить те (ми це бачимо), що всі ходять у темряві: не любить брат брата – повна пітьма. «День великий і страшний» означає: довгий період часу народ ні в чому не впевнений, ніхто не буде вірити ні словам, ні ділам людським, тремтітимуть від страху розгублені і збентежені, налякані до смерті. «День помсти і

відплати» означає: ніколи ще так не мстилися люди одне одному, як тепер, кожен що сіє, те і пожинає. «День труби і військового крику проти укріплених міст і високих веж» означає: подібно до трубного звуку скрізь поширюється лихослів'я на великих і сильних володарів світу цього, а вони не можуть і не зроблять нічого для покращення життя народу: що б не робили, то все до гіршого, оскільки без Христа роблять. «День зібрання всіх народів у долину Йосафата». Що означає долина Йосафата? Долина Йосафата означає приниження, справедливе до всіх племен і націй ставлення, справедливий суд і творення миру, навчання Закону Божого (Десятислів'я). Все це зливається в одне, потрібно ще додати одне місце зі Святого Письма: «Погублю мудрість мудреців і розум розумних відкину» (1 Кор 1,19; див. також: Іс 29,14). Бог збирає всі народи в долину Йосафата – це теперішня Ліга націй (народів), туди збираються наймудріші світу віку цього, проголошують і утверджують свої закони односторонні, які в житті не можуть належно реалізуватися, як наприклад, Версальський договір, плани Юнга та інших, проекти Бріана і т.д. Якщо людина складе проект, закон, і втілення їх у життя багатьма всебічно схвалюється, такій людині слава на довгі роки, а іноді і на віки. Якщо ж чоловік вигидає проект (закон), і його пустять у дію, а він всебічно не схвалюється, то такий чоловік ганьбитися і проклинається, мудрість його гине, стає пропашою за словом Божим, так і є тепер із мудрецьми віку чи світу цього. Пророк Ісаїя за кілька тисяч літ наперед описав сьогодишню цю Лігу націй: «Ворогуйте, народи, але тремтіть, і слухайте, усі віддалені землі! Озброюйтесь, але тремтіть; озброюйтесь, але тремтіть! Задумуйте задуми (проекти, закони – С.Б.), але вони руйнуються; говоріть слово, але воно не збудеться, бо з нами Бог! Бо так говорив мені Господь, *тримаючи на мені* міцну руку і напоумляючи мене не ходити шляхом цього народу, і сказав: «Не називайте змовою усього того, що народ цей називає змовою; і не бійтеся того, чого він боїться, і не страшіться. Господа Саваофа – Його шануйте свято, і Він – страх ваш, і Він – тремтіння ваше!» (Іс 8,9-13).

Весь світ чи люди всі віку цього лукавого відкинули Закон Божий – Десять Заповідей Божих, а самі хочуть, аби їхні несправедливі закони підлегли їм народи виконували. Та самі законоукладачі не виконують того, що постановляють. Як же можна вимагати те, чого сам не

виконуєш? Уже в цьому велика брехня і несправедливість. Пророк Ісаїя про таких говорив: «Горе тим, які постановляють несправедливі закони і пишуть жорстокі рішення, щоб усунути бідних від правосуддя і викрасти права у слабосилих з народу Мого, щоб удів зробити здобиччю своєю й пограбувати сиріт» (Іс 10,1-2). Приклад: Бог дав правильний Закон і Сам в особі Ісуса Христа виконав його, сказавши: «Не думайте, що Я прийшов порушити Закон або Пророків: не порушити прийшов Я, а виконати» (Мф 5,17). Для того, щоб завести новий правдивий справедливий порядок на землі, треба виконувати Закон Божий, який даний для всіх – багатих і бідних, для великих і малих. Всі чинні закони від падіння царів Ізраїльських до 1914 року зігнили і для загальнолюдського справедливого життя не придатні. Згідно з визначенням Вічного Бога, термін таких язичницьких законів – 2520 років, він закінчився 1914 року. Останній цар Ізраїльський Седекія впав за 606 років до Христа. Від різдва Христового до початку світової війни 1914 років + 606 років отримаємо 2520 років. З 1914 року настав суд народів і Суд Божий – це і є Великий і страшний День гніву Божого, і хто встоїть? А ось хто встоїть, – промовляє Пророк Божий Давид: «Той, хто ходить непорочно, і чинить правду, і говорить істину у серці своєму. Той, хто не улещує язиком своїм, не чинить ближньому своєму зла і не слухає наклепів на ближніх своїх. Той, в очах якого лукава людина є нікчемною, а в пошані ті, що бояться Господа, той, хто дає клятву ближньому і не відмовляється від неї. Хто не дає срібла свого на нечесний прибуток і не приймає підкупу на невинного. Хто так чинить, той не захитається повіки» (Пс 14,2-5).

Закони правильні видані давно і затверджені Святою Кров'ю, пролитою нашим Господом Ісусом Христом на Голгофському хресті, і вводяться вони в життя Його вибраними послідовниками, – нами, християнами, яких мало не всі нехтують і зневажають. Таким дана буде влада, і вони будуть судити світ цей, не тільки світ, але й ангелів, і вже судять Іменем Ісуса Христа.

Як заблукав увесь народ на всій земній кулі? Це тому, що не вивчають Святе Письмо – Біблію; це ж точний і істинний план (проект) Божий. У Біблії описано, що було, що є і що буде. З цього правдивого джерела воду життя можуть брати задарма всі бажаючі і спраглими ніколи не будуть, а ввійдуть у вічне життя. Все-таки це робиться для того, щоб

ніхто надто не мудрував від себе, і щоб на чолі у кожного був Христос, істинний наш Бог. Бо немає під небом іншого імені, яким би можна було успадкувати життя вічне, крім єдиного Імені Господа нашого Ісуса Христа. Якщо б люди дорожили цією дорогоцінною Книгою Вічного Життя, то ніколи не спотикалися б і знали би, що повинно бути. Христос сказав: «Не можна спокусам не прийти, але горе тому чоловікові, через якого спокуса приходить, краще було б йому не родитися». Далі сказав до учнів своїх: «Бережіться, щоб вас не спокусили, бо багато прийде під іменем Моїм ...». Справді, ми живемо саме тоді, коли з'явилося багато різноманітних лжевчень: баптистів, адвентистів, п'ятдесятників, духоборів і різних інших, що проповідують Царство Боже на небі, і в такий спосіб велику множину простодушних людей ввели в оману. Оскільки тепер настала доба виконання всього, визначеного Богом богів, то всі їхні очікування не зреалізуються, вони залишаться поза дверима й уже залишаються; тоді багато зрозуміють, де брехуни, де істинні вчителі. Та й тепер уже починає багато людей бачити. Якщо хто говорить, що Бога знає, а Заповідей Його не дотримується, той – неправдомовець, і немає в ньому істини, таким не можна вірити, це ошуканці, які мусять бути, відповідно до визначення, до часу.

Заповіді Божі – це знамення між Богом і Його народом на всі віки. Законом пізнається гріх. Якби не Закон, то не знав би ніхто гріха. Закон даний не праведникам, а грішникам – нам усім. Отож, коли ми через Закон пізнаємо гріх, то через Ісуса Христа отримуємо прощення гріхів, оскільки Він є кінцем Закону. Але не забувайте, що Він і законодавцем є.

Допоможи, Господи, всім людям, що шукають Тебе, пізнати Тебе, яким Ти є, а про Тебе все написано в Книзі Вічного Життя – Біблії. Значить, читайте всі Біблію, то будете знати Бога. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Нова правдива дорога життя

Нехай читач розуміє!

Землю не слід продавати назавжди, бо
Моя земля: ви прибульці і поселенці у Мене
(Лев 5,23)

Проходять роки, століття й тисячоліття, а народи й досі б'ються, борються і судяться за землю; і всі йдуть у неї, а земля залишається однаковою. Ох, людино, якби ти подумала про Творця, то не билася б за землю і не судилася б за неї, бо знала б, що ти – прибулець і поселенець на ній. Ох, людино, якби ти повірила Вічній Історії, то знала б, що створив Бог не поляка, не росіянина, не українця, не німця, не єврея і не будь-яку іншу національність, а сотворив Бог людину. Він створив її для того, щоб вона жила, обробляла землю, споживала її плоди; для того, щоб вона керувала собою, насичувалася благами життя і досягала глибокої старості як Мафусаїл, який жив 969 років.

Проте ти, людино, своєю культ-глупотою покалічила себе на віки, бо ти відмовилася від Книги Знань, від Вічної Історії – від Біблії, а постворювала власні багатотомні культ-глупотні книги, через які ти не доживаєш і до ста літ. Яка тобі користь з того, що ти заволоділа всім: водою та повітрям? Чи додала ти собі років життя, щастя і спокою? Ні. Ти вкоротила собі та іншим людям віку, бо ти своїми досягненнями ніколи не наситишся; тебе бог віку цього жене вперед доти, доки не зажене в землю – звідти ти вже ніколи не побачиш світла. Бог устами свого раба Давида сказав так: «Не бійся, коли розбагатіє людина, коли примножиться слава дому її. Бо коли помре, то не візьме з собою нічого, не піде за нею слава її. Хоч за життя вона ублажає душу свою, і славлять її за те, що догоджає собі, але піде до роду батьків своїх, які ніколи не побачать світла. Так людина, будучи в честі, не розуміє, що вона зрівнялася з тваринами і уподібнюється їм» (Пс 48, 17-21).

Нам потрібно дізнатися, хто розумний, а хто нерозумний.

Якщо подумати в загальному, то здається, що всяк розумний. Проте, якщо ми подивимося у дзеркало духовне (у Закон Божий), за

посередництвом якого пізнається гріх, то ми побачимо, що розумних у цьому віці дуже і дуже мало. Писання говорять: «Початок премудрости – страх Господній, і розум добрий мають ті, що додержуються заповідей Його» (Пс 110,10). Тепер подивімося: чи багато є людей, що дотримуються Заповідей Божих? Майже немає. Це означає, що і розумних теж немає, тому і вік цей, тобто лад, порядок та системи управління, добігає кінця. Це не так, що відразу його не стане. Люди ладу цього мучитимуться в передсмертних судах доти, доки не стане їх, бо у них немає правильного розуму. Водночас деякі люди у всіх країнах починають звертатися до Вічної Історії, до Біблії. Вони читають і знання множиться, вони до Закону Божого звертаються і правильного розуму набираються, від усього злого утримуюються, дивлячись на свого Начальника і Звершителя віри – Ісуса Христа. Вони будують із себе нове небо і нову землю, на яких живе правда. Іншими словами, «І в дні тих царств Бог небесний воздвигне царство, яке повіки не зруйнується, і царство це не буде передано іншому народові; воно скрушить і зруйнує всі царства, а саме буде стояти вічно» (Дан 2,44).

Теперішній час є кінцем цього старого лукавого віку, який став непридатним та віджив свій визначений термін тривалістю 2520 років; і водночас він є початком нового справедливого благословенного Царства Божого Христового, у якому не буде ні гір*, ні морів**. У цьому Царстві не буде війн, а буде мир, радість і спокій. Землю створив Бог, тому земля є Божа: хто працює на ній, той і буде споживати плоди від неї. Буде так, як написано: «... хто не хоче трудитися, то нехай і не їсть» (2 Сол 3,10). Сьогодні ж усе навпаки: хто мало робить, той добре їсть, п'є, і розкошує, а хто на землі гарує, той ледве не гине з голоду й холоду. Чому так? Ось чому: у Книзі притч Соломонових написано: «Коли країна відступить від закону, тоді багато в ній начальників; а при розумному і знаючому мужі вона довговічна» (Притч 28:2). «Злі люди не розуміють справедливости, а ті, що шукають Господа, розуміють усе» (Притч 28,5). Подивися, друже, на весь світ! Де був один правитель, там сьогодні їх п'ятдесят; і їх потрібно добре годувати, поїти, одягати та всю розкіш давати. А хто їх годує, напуває, одягає? Бідолаха-робітник або ж хлібороб-трудівник. Хто вникне у це, той і зрозуміє справедливість. «І приступив один із книжників, що слухав, як вони сперечалися, і бачив, як добре Ісус

відповів їм, і спитав Його: «Яка заповідь перша з усіх заповідей?» Ісус відповів йому: «Перша з усіх заповідей: слухай, Ізраїлю! Господь Бог наш є Господь єдиний. І полюби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всією душею твоєю, і всім розумінням твоїм, і всією силою твоєю, – ось перша заповідь! І друга подібна до неї: полюби ближнього твого, як самого себе. Більшої за ці заповіді немає» (Мк 12,28-31). Хоч бідні трудівники і не виховані як слід, неосвічені, не знають, як шанувати Бога, проте за природою та за звичкою вони законне вчиняють, бо люблять іншого, як самого себе, ба навіть більше.

Придивись-но, брате-читачу, до тих, хто називає себе освіченим, хто називає себе світлом, ученим, наставником, учителем, священником, намісником Христа, святим отцем і багатьма іншими відповідними іменами: чи любить він тебе так, як самого себе? Тоді ти й зрозумієш, що скрізь і повсюди брехня, пітьма й обман, як і передбачено бути згідно з Писанням. Тоді ти зрозумієш, що Бог – істинний і вірний у Своєму слові та ділі; тобто те, що Він визначив, то те Він і робить у дні твого життя. Тоді будеш із ревним бажанням читати пророцтва і розумітимеш їх, і робитимеш із себе нове творіння, подібне Христові, Господу нашому, і будеш Його вірним свідком. Тоді ти осудиш себе сам, тобто визнаєш провину свою перед Богом, Отцем Небесним, і перед другом твоїм, і Він, бачачи твоє щиросерде розкаяння, пробачить усі провини твої і дасть завіт Свій, щоб ти не грішив. Він зробить тебе царем та священником у Своєму Царстві, і судитимеш ти цей світ Іменем Його; і не тільки світ, але й ангелів. Згідно з Писанням, Бог, давши свободу вибору, допустив зло для того, щоб пізнати добро. Отож, за посередництвом зла людина пізнає добро, але лише та, яка на це здатна, тому ми бачимо, що весь світ лежить у злі (Див. 1 Ін 5,19).

Якщо ж ми бачимо та знаємо, що весь цей світ лежить у злі, то з любові нашої до людства ми від щирого серця просимо всіх, без різниці на стать, клас, нації, великих та малих, багатих та бідних, поготів тих, хто себе називає обізнаним, світлом, наставником і багатьма іншими відповідними словами: поверте - сьогодні настав День Суду Божого. Якщо ж не вірите, то перевірте Святе Письмо, подивіться на всі діла, які оточують вас і кояться в усьому цьому світі. Тоді ви зрозумієте Бога істинного, а не того бога, що створив окремо один від одного

Європу, Азію, Африку, Австралію та Америку. Ви пізнаєте того Бога, який створив небо і землю, море і все, що в них є видиме і невидиме. Ви пізнаєте того Бога, якого відкрив нам собою Христос Ісус, сказавши: «Хто бачив Мене, той і Отця бачив» (Ін 14,9).

Коли перевірите та зрозумієте це, тільки тоді можете загальний мир на землі відновити, проте не самі, а лише разом із нами. Це не упередження і не демагогія, як написав про мене дехто в газеті «За свободу» у номері 315 на 5-ій сторінці. Це є і буде дійсність, яка виконується в наші дні життя. Це я беру із правильного джерела – із пророцтв, тому що Бог у Пророках жив, їхніми устами говорив, їхніми руками Книгу Життя написав і нам у ці останні дні Своїм Святим Духом знання дарував. Написано: «Знати Тебе [Бога] є повна праведність...» (Прем 15,3). Ми нікому не перечимо, якщо про нас говорять погане або пишуть. Поготів не перечимо православним попам чи вчителям, що пишуть про мене різні нісенітниці. Вони, бідолашні, нічого з пророцтв не знають, бо їх цьому не вчили, і самі вони не вчилися. А вчили їх як одягатися, вмиватися, артистично виходити і кланятися, зачувати напам'ять деякі слова зі Святого Письма відносно поваги до них і їм подібних.

Я звіщаю від початку, що буде у кінці, і від давніх часів те, що ще не сталося, говорю: «Моя рада відбудеться, й усе, що Мені вгодно, Я зроблю (Іс 46,10)

Дійсно, ми дожили до того Дня, коли все визначене Вічним Богом через святих Пророків точнісінько виконується. Хіба це не нагорода від Бога тим, хто любить Його? Так, це нагорода неоціненна: знати і бачити виконання задумів Божих. Цього людина ні за які гроші отримати не зможе. Це і є найбільший дар Божий вибраним Його. Я пишу і прошу: читайте пророцтва, тоді ви будете задоволені, бо знатимете визначення Божі і те, що на все приходить свій час. Більше того, я прошу всіх правителів, начальників, наставників, священників, пресвітерів, проповідників, учителів і всіх тих, хто хоче жити: прочитайте із вірою і роздумами Книгу Господню, і житимете ви довгі дні на землі та в роді праведних, так як живуть усі святі від віку.

«З клятвою говорить Господь Саваоф: «Як Я задумав, так і буде; як Я визначив, так і відбудеться» (Іс 14,24). Думки і визначення Божі висловили і написали нам у Книгу Життя – Біблію, старозавітні Пророки, Ісус Христос і Апостоли. Ми, що дожили до останніх днів віку цього, ясно бачимо виконання визначеного. Ми віримо і знаємо, що один Бог Єгова в Своему слові правий та вірний, і на Нього єдиного ми надіємося, і Йому молимося, і Йому єдиному віримо: те, що Він сказав, те Він і виконає вчасно. Всі обіцянки людські, як от обіцянки царів, князів, правителів, королів, президентів, та всіх інших говорунів не виконуються. Тому й написано: «Не надійтеся на князів, на синів людських, у них нема спасіння. Вийде дух його і вернеться в землю свою; в той день загинуть усі помисли його» (Пс 145,3-4). Вдалий приклад – колишня Росія. Багато хто надіявся на царів і князів. Де ж це все поділося? Загинуло з великим шумом. Це – наочний приклад усім тим, хто нині існує. Нагадую, що сьогодні День Суду Божого, День відплати за діла, День помсти. Пророк Божий Іоїл говорить: «...день темряви і мороку, день хмарний і туманний: як ранкова зоря поширюється по горах (царствах – С.Б.) народ численний і сильний, якого не бувало від віку і після того не буде у роди родів» (Іоїл 2,2). Це трудящий люд, який групується по всіх царствах проти володарів, багатіїв та духовенства, бажаючи винищити їх, винищити докорінно. Про останній великий землетрус (про велику переміну) святий Іван звіщає: «І бачив я, що виходять з уст дракона, і з уст звіра, і з уст лжепророка три духи нечисті, подібні до жаб: це – бісівські духи, що творять знамення; вони виходять до царів землі усієї вселенної, щоб зібрати їх на битву в оний великий день Бога Вседержителя» (Див.: Одкр 16,13-21).

Під час революції в Росії майже вся керівна еліта розбіглася по різних царствах. Замість того, щоб розкаятися та інших навчити, щоб так не керувати, як вони керували, коли були при владі, вони збирають своїх із минулого царства і підбурюють їх на битву до якогось переможного кінця. Євангелист Іван бачив це на власні очі, тому що йому було показано це Господом. Він написав: «Тоді віддало море мертвих, що були в ньому, і смерть і пекло віддали мертвих, які були в них; і судимий був кожен за ділами своїми» (Одкр 20,13). Пророк Єремія передбачив: «І не буде притулку пастирям і спасіння вождям стада» (Єр 25,35). Невже я чи мої співробітники вороже ставимося до освічених людей

та до заможних класів, як написав дехто про нас у газеті «За свободу» № 315. Ми з любові до всіх, навіть більше до освічених, звертаємося з проханням подумати та розміркувати над цим, повірити істинному Богові і перестати нацьковувати один на одного народи, а проповідувати і чинити загальнолюдський мир на тій землі, де ми живемо (в Польщі). Хоч я це і пишу, але знаю, що не повірять мені, простій людині, але коли здійсниться написане мною, то тоді скажуть: «Так, він говорив правду», тому що Бог, котрому я служу, відкрив мені це через Святе Письмо. Нехай допоможе Господь багатьом душам читати і розуміти Біблію, а зрозумівши – робити. Тоді й скоріше настане Царство Його, за яке ми молимося кожного дня. Амінь.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

* Гори – гордість людська.

**Моря – масові лживі ідеології.

Адреса редакції: с. Богущівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

І ангел, що стоїть на морі і на землі, якого я бачив, підняв руку свою до неба і клявся Тим, Хто живе у віки віків, Який створив небо і все, що на ньому, землю і все, що на ній, і море і все, що у ньому, що часу вже не буде; але в ті дні, коли проголосить сьомий ангел, коли він затрубить, звершиться тайна Божа, як Він благовістив рабам Своїм пророкам (Одкр 10,5-7)

Сьогодні той час чи той День, про який писали всі Пророки, Євангелисти й Апостоли, і про який підтвердив Сам Господь наш і Спаситель Ісус Христос, «[...] бо свідчення Ісусове є дух пророцтва» (Одкр 19,10). Нам необхідно пізнати добу, про яку клявся Ангел Тим, Хто Живе во віки віків, – що часу вже не буде. Хто взяв розгорнуту Книгу з руки Ангела і з'їв її, той знає, що часу вже не буде. І мене Сам Господь пробудив (воскресив), і я з'їв Книгу (Біблію) і говорю всім і всюди, що часу вже для язичницьких царств не буде. Епоха процвітання язичницьких царств до 1914 року закінчилася. Тепер ми сміливо кажемо, що царство світу зробилося Царством Господа нашого і Христа Його, і буде царювати во віки віків (Див.: Одкр 12,1-15). Бачимо: «І розлютилися язичники, і прийшов гнів Твій і час судити мертвих і дати нагороду рабам Твоїм, пророкам і святим, і тим, що бояться імені Твого, малим і великим, і погубити тих, які губили землю» (Одкр 11,18). Хто має очі, той бачить, що всі світові правителі хочуть відновити свої колишні володіння, але не можуть і не відновлять, оскільки закінчилися їхні часи. Світові правителі кидаються в різні боки, і всі їхні діла горять, не встоять.

За всіма ознаками видно, що добіг кінця цей світ (тобто цей несправедливий лад). Наприклад: Європа зв'язала себе по руках і ногах своїми пекельними договорами, своїми фальшивими лицемірними союзами, через які вона і загине. Це бачить той, хто читає і розуміє пророцтва.

Під Іменем Христа з'явилася величезна кількість лжепророків і лжехристів, що проповідують Царство Боже десь високо на небі, що відкидають Заповіді Божі. Цей День відкриє справи всіх людей. Пророк Ісая мовить: «І очі тих, що бачать, не будуть заплющуватися, і вуха слухачів будуть уважати. І серце легковажних зрозуміє науку; і недорікуваті будуть говорити ясно. Невігласа уже не будуть називати шановним, і про підступного не скажуть, що він чесний» (Іс 32,3-5). Скоро всі обманники і брехуни, що вказують Царство Боже на небі, будуть засоромлені і покарані, позаяк їхні передбачення не звершаться. Інший свідок Божий Захарія повідає: «І буде у той день, – говорить Господь Саваоф, – Я знищу імена ідолів з цієї землі, і вони не будуть більше згадуватися, так само як лжепророків і нечистого духа вижену з землі» (Зах 13,2). Кого Господь покликав, тих і виправдав, і дарував нам мудрість Свою, щоб ми розуміли визначення Його (суди Його і наміри серця Його). Призвані і вибрані Божі бадьоряться, читають визначення Божі, читають і розуміють, благовістять Царство Боже і пришестя Ісуса Христа у славі Отця Свого Небесного і Святих ангелів Своїх.

Тому ніч буде вам замість видіння, і п'їтьма – замість пророкувань; зайде сонце над пророками і потьмариться день над ними. І посоромляться прозорливці, й осоромлені будуть ворожбити, і закриють уста свої всі вони, тому що не буде відповіді від Бога (Мих 3,6-7)

Я завжди намагаюся нагадати всім правителям, законникам, священникам, учителям і всім-всім провідникам розмаїтих партій і професій: «**Чи не вам належить знати правду?**» А ви ненавидите добро і любите зло. Тому-то Господь посилає вам темряву (оману) замість знання. Невдовзі, і то дуже скоро, ви всі, ватажки, прозорливці і ворожбити, будете засоромлені і зганьблені через свої знання (відання) і передбачення, тому що не буде вам відповіді від Господа.

Написано: «Бог наш на небесах творить усе, що хоче» (Пс 113,11). Це питання потрібно вирішити так: на небо, в невідому височінь, ніхто з людей не піднімався, і ніхто не сказав нам, хто як і що робить там. Але ми знаємо, що Бог живе в людях, які зберігають Його Закон (Десять

Заповідей), нам буде зрозуміліше, якщо ми прочитаємо послання до Євреїв Святого Апостола Павла, де сказано: «Бог, Який багаторазово й різноманітно говорив здавна отцям через пророків, в останні ці дні говорив нам через Сина, Якого поставив спадкоємцем усього, що Ним і віки створив» (Євр 1,1-2). Ще Бог провіщає вустами Пророка Ісаї: «Бо так говорить Вишній і Звеличений, Який вічно живе, – Святий ім'я Його: «Я живу на висоті *небес* і у святилищі, й також із упокореними і смиренними духом, щоб оживляти *дух смиренних* і оживляти серця упокорених» (Іс 57,15).

Із вищенаведених слів можна зрозуміти, що місце Боже – в чистому серці людини. Христос, істинний наш Бог, засвідчив: «Хто бачив Мене, бачив Отця» (Ін 14,9). Це і є істинне наше християнське знання про Бога, що Він жив, живе і буде жити в чистих людських серцях. Я вище сказав, що будуть засоромлені і зганьблені всі ватажки, вожді і путівники народні через те, що не звертаються до пророцтв, бо Бог у Пророках живе, їхніми вустами промовляє і їхніми руками пише. Він (Бог) нічого зайвого, невизначеного не робить, тому-то й написано: «Бог наш на небесах творить усе, що хоче». А що Він бажав, те і визначив через Своїх вірних служителів – Пророків і Апостолів, які записали до Вічної Історії – Біблії, щоб Йому бути вірним Богом у Своєму слові і ділі. Він Один – Вірний і Вічний на всі часи. Ми маємо тільки наслідувати Його.

Чому я говорив і пишу, що ніхто і ніяким способом не зробить на землі миру? Тому що мені Бог Духом Своїм Святим відкрив це. Написано: «Бо Господь Бог нічого не робить, не відкривши Своєї таємниці рабам Своїм, Пророкам» (Ам 3,7). Кажу правду в Господі, що закінчилися дні періоду язичницьких царств. Цей світ (устрій, порядок управлінь) перебуває у передсмертних судах, його ніхто вже не вилікує – ні Сталіні, ні Бріани і ніхто, ніхто інший.

Настала пора творити світ інший: новий, правдивий, справедливий і святий. Такий світ, яким показав нам його наш Цар і Спаситель Ісус Христос Сам Собою. У новому світі великі повинні бути меншими, начальники – слугами, за прикладом **Першоначальника** нового справедливого світу. Написано: «Не про себе лише турбуйся, але й про інших». А чи так воно є? Ні. Один зі своїх розкошів не знає що робити, а інші від злиднів, голоду й нужди гинуть. Все це тому стається,

що всі люди не знають істинного Бога-Любові-Правди-Милості-Суду-Справедливості й усілякого добра, такого добра, як показав нам Собою Ісус Христос.

Бог промовляє вустами раба Свого Давида: «Навкруги нечестиві ходять, коли підносяться нікчемні з синів людських» (Див.: Пс 11,9). Дійсно, на землі настало горе через те, що, хто був нічим, той став усім. Як іще з пана пан, – то не велика біда, але як із хама – пан, то вже б і д а велика. Яка яблуня, такі і яблука. Який господар, така й господарка. Які пастухи, така й череда. І так воно по всьому світі є тепер. А все це тому, що люди знають багато богів, а Єдиного Істинного Бога, Ісуса Христа, не знають і не хочуть знати. А написано: «Знати Бога – це повна праведність». Написано: «бо земля буде наповнена віданням (знанням) Господа, як води наповнюють море». Бог говорить устами Пророка Єремії: «[...] бо усі самі будуть знати Мене, від малого до великого [...]» (Єр 31,34). Апостол Павло повторює ті самі слова: «І не буде вчити кожен ближнього свого і кожен брата свого, кажучи: «Пізнай Господа»; тому що всі від малого до великого будуть знати Мене» (Євр 8,11).

Бог каже вустами раба Свого Осії: «Знищений буде народ Мій за нестачу відання: оскільки ти відкинув відання, то і Я відкину тебе від священнодійства переді Мною; і як ти забув закон Бога твого, так і Я забуду дітей твоїх» (Ос 4,6). Справді, всі люди понадіялися на своїх вождів і вчителів, і наставників, і батьків духовних, і ввійшли всі без винятку у цілковиту непроглядну пітьму, до вічного пекла, де плач і скрегіт зубів, де черва не вмирає і вогонь їхній не згасає. І мучитимуться день і ніч во віки віків, якщо не навернуться до Христа Ісуса, Господа нашого.

Якщо за нестачу відання Бога вигублюється народ, то сьогодні настала доба, коли можна досягнути того, щоб знати Бога чи мати поняття про Бога. Бог промовляє вустами раба Свого Даниїла: «[...] багато хто прочитає її (Біблію), і збільшиться відання (знання)» (Дан 12,4). А через уста Ісаї Бог повчає: «Тоді вовк буде жити разом із ягням, і барс буде лежати разом із козеням; і теля, і молодий лев, і віл будуть разом, і мале дитя буде водити їх» (Іс 11,6 і далі до 10-го вірша). Хіба тут ідеться про тих звірів – вовків, левів, барсів та інших, що живуть у лісах? Ні. Тут ідеться про тих звірів, що живуть у великих містах. Пророку Даниїлу все це було показано. На четвертого звіра він не знайшов назви, такий звір поганий-препоганий – це останні теперішні світові царства.

Хіба Апостол Павло був артистом-борцем, що він пише: «Коли я боровся із звірами в Ефесі, то, з людського погляду, яка мені користь, якщо мертві не воскресають? Будемо їсти й пити, бо завтра помремо!» (1 Кор 15,32). Для чого ж я страждаю, був зарахований до злодіїв, несучи безчестя і наругу від людей світу цього, якщо мертві не воскресають? Істинно, воскресають, у Христі Ісусі. Хто воскресає у Христі, над тим друга смерть уже не має права; вони переходять від смерті до життя.

Хто нині не читає Біблії, той не може знати Бога, також ті, що коли-небудь читали Біблію, але не розуміли, бо вона була закрита. Тепер потрібно читати Біблію, вона відкрита, оскільки виконуються Суди (визначення) Божі на землі. Тому я прошу в Ім'я Христа Ісуса, Господа нашого, всіх королів, президентів, міністрів, воевод, старост, комісарів, начальників, урядників, чиновників, наставників, учителів, проповідників, благовісників, як простих, так і знатних, бідних і багатих, малих і великих без огляду на стаття, релігію і національність: послухайте і читайте Біблію, то повірите і ствердите: «Так, правильно». І знайдете путь миру без Женеви.

Не думайте, що я – демагог, як написав хтось про мене в газеті «За свободу». Я беру з істинного джерела – з пророцтв, які в наші дні виконуються. Демагог той, хто про мене написав, позаяк він діє магичною паличкою, без опори і визначення, і свого часу буде засоромлений і зганьблений. Я говорю правду в Господі, що настала пора, коли всі осоромляться свого відання (знань), тому що не буде відповіді від Господа, тобто не здійсниться те, чого очікують численні громадські діячі, бо сьогодні настав той День, коли виконуються наміри серця Божого. Наміри серця Божого висловили всі Пророки, Ісус Христос і Апостоли, і записали у Книгу Життя – Біблію. Багато людей взяли цю Святу Книгу, викривили на свій лад, особливо тепер ці нові общини: адвентисти, баптисти, п'ятдесятники і безліч інших, що проповідують Царство Боже десь високо на небі.

Нас, християн, противники Божі пов'язують із комуністами, атеїстами, з тими, що сповідують юдаїзм; вигадують, що ми хочемо винищити вчених, вороже ставимося до заможних, але ми за всіх Бога, Отця нашого небесного, молимо: нехай дасть Він мудрість усім пізнати Його, ба більше, щоб пізнали правителі, і мудро та розумно керували країною, де ми живемо. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Нова правдива дорога життя

Хто читає пророцтва і вірить,
той це зрозуміє!

Дивися, Я поставив тебе у цей день над
народами і царствами, щоб викорінювати і ро-
зоряти, губити і руйнувати, творити і насаджу-
вати (Єр 1,10)

Нині майже всі люди очікують чогось усе кращого, але замість ліпшого отримують усе гірше. Всі збентежені, всі кудись поспішають, квапляться, одне слово, усі перебувають у темряві, бо не люблять одне одного всупереч Заповідям Христа Ісуса. Іменем Ісуса Христа, Спасителя нашого, я говорю правду в Господі, що настав **День** Суду Божого, тобто той день, коли виконуються наміри серця Божого чи передбачень пророчих. Це може знати тільки той, хто читає Біблію, дотримується Заповідей Божих і вірує в Ісуса Христа. І ось настала пора, коли багато хто починає читати Біблію, і знання множитья, що далі, то більше будуть люди, прості трудівники, читати цю Книгу, і знання примножитья. Люди пізнають істинного Бога-Любов, того Бога, якого відкрив нам Собою Ісус Христос. Що будете тоді робити ви, різні священники і проповідники, які осліплювали народ і самі осліпли? Ви показували людям Бога в різних бездушних предметах, тобто в розмаїтих іконах, як у явлених, так і в оновлених, у різних малих і великих дерев'яних і кам'яних церквах і монастирях, як чоловічих, так і жіночих. Це є повний блуд і обман. Такий блуд і обман віджив уже свій вік. Необхідно творити все нове відповідно до вчення Ісуса Христа. Потрібно творити нове небо і нову землю, де царюватиме Правда і Суд. Це була ніч, і можна було робити блуд і обман, і всяке злодіяння. Але тепер настав День, і всі ошуканці і блудники, і лиходії будуть покарані.

Бог каже вустами служителя Свого Павла: «Залишаючи часи невідання, Бог нині повеліває всім людям усюди покаятися» (Діян 17,30). Кому ж каятися треба? Каятися необхідно всім людям, ба більше вождям народним. Найбільше від усіх потрібно каятися різнорідним священникам і проповідникам, що вказують людям царство на небі, а собі влаштовують тут, на землі. На вас, священники і проповідники, дивляться всі

підвідомчі вам душі, не на ваші слова, а на ваші діла дивляться. Як чините ви, вожді, так роблять і ті, що за вами йдуть. Тому я прошу всіх, особливо передових людей: покажіть собою людям Бога, так покажіть, як показав нам Собою наш Спаситель Ісус Христос і Його святі Апостоли. Вони показували людям Бога особисто своїм життям, правдивим і нелицемірним.

Знайте, що невдовзі, і то дуже скоро, Правда візьме гору над неправдою. Правда буде царювати: за законом, один праведник переважить тисячу неправедних, а праведник той, хто любить правду. «Правда Твоя – правда вічна, і Закон Твій – істина» (Пс 118,142).

«Відшукайте у книзі Господній і прочитайте, жодне з цих не промине прийти, і одне іншим не заміниться [...]» (Іс 34,16). Книга Господня – Біблія – це вічна історія, яка нам розповідає, що було, що є і що буде. Блаженний той, хто її читає, оскільки він наміри Божі знає, а надто, хто її сьогодні читає, позаяк сьогодні виконується все те, що визначено Богом богів і записано в Біблію. Пророк Ісая стверджує: «[...] бо коли суди Твої звершуються на землі, тоді ті, що живуть у світі, навчаються правди» (Іс 26,9). Мудрі зрозуміють це, а нерозумні не збагнуть. Мудрий той, хто не відкидає, а читає, роздумує, знає, Заповіді Божі дотримує, той і з простолюдина мудрий буває. Нерозумний той, хто відмовляється від цього, не читає, не розважає, не знає, не дотримується Заповідей Божих; той, хоч і знатного роду і з вищою освітою, то нерозумним буває. Тому я прошу всіх: читайте Книгу Господню – Біблію, тоді буде Царство Боже на землі. Не потрібно буде ніяких союзів, ні договорів, ні гарантій. Що сьогодні настав великий і страшний День Господній, видно хоча б із цього: всі світила погасли (Див.: Іоїл 2,28-32). Бог збирає всі народи в долину Йосафата, і саме на ту пору виводить із полону народ Свій (Див.: Іоїл 3,1-2). Багато людей думає, що світила, такі як: сонце, місяць і зірки, згаснуть перед настанням великого страшного дня Господнього. Не ті світила зблякнуть, що зверху у повітряному просторі над нами, але ті світила погаснуть і вже згасли, які між нами. «[...] Бог є світло, і немає в Ньому ніякої темряви» (1 Ін 1,5). Ісус Христос сказав: «Я – Світло для світу; хто піде вслід за Мною, той не ходитиме в темряві, а матиме світло життя» (Ін 8,12). Після четвертого століття від різдва Христа Ісуса, і поготів від початку вселенських соборів, темрява почала накривати весь світ і до 1914 року на всій землі стала цілковита пітьма. З 1914 року починається великий День Суду Божого;

весь цей світ (устрій) захворів смертельно і не видужає. Настав кінець цьому світові, тобто ладові, системам несправедливого управління. Так триватиме довго, тому-то і називається цей День Великим Днем гніву Божого. Святий Іван мовить: «Неправедний нехай ще чинить неправду; нечистий нехай ще оскверняється; праведний же нехай ще творить правду, і святий нехай ще освячується» (Одкр 22,11). Водночас старий світ, тобто устрій, падає безповоротно, а новий світ народжується й освячується, до царства з Христом готується. Монархічно-капіталістичний світ, тобто лад, майже загинув; на його місце стає соціальний світ (устрій), але і цей короткочасний. Нам є ясний образ – осліплений Самсон, який зруйнував споруду чи святилище язичницьке, де загинув сам і велика кількість народу з ним. Так загине теперішній сліпий соціалізм, що будується, зі своєю будівлею (Див.: Суд 15,1-31).

Господь устами раба Свого Пророка Захарії промовляє: «І буде на всій землі, – говорить Господь, – дві частини на ній будуть знищені, вимруть, а третя залишиться на ній» (Зах 13,8). Ми живемо саме в цей час, коли дві частини людей винищуються. Одна частина – монархо-капіталісти, а інша частина – пролетаро-соціалісти. Як одна, так і інша, б'ються лише за владу, щоб панувати над кимось і гнобити когось, не маючи жодної влади Вищої над собою. Цього не буде, що задумують ці дві частини; Бог так не судив, як ці дві частини людей замишляють і хочуть робити. Бог судив так: «Потім сядуть судді і відберуть у нього владу губити і знищувати до кінця. Царство ж і влада, і велич царственна в усій піднебесній дані будуть народу святих Всевишнього, Якого царство – царство вічне, і всі володарі будуть служити і коритися Йому» (Дан 7,26-27).

Тоді як ці дві частини б'ються за владу, третя частина людей досліджує Святе Письмо, знаходить те, що це повинно бути за визначенням Вічно живого Бога, вірить через Пророків Богові Живому; оновлюється розумом і духом і служить, уподібнюючися Христу Ісусу, Спасителеві своєму. Вищевказані дві частини людей битимуться багато днів, аж їм це спротивіє. Пророк Ісая каже, що говоритимуть ті дві частини: «Хто з нас може жити при вогні, що пожирає? Хто з нас може жити при вічному полум'ї?» Той, хто ходить у правді і говорить істину; хто нехтує користь від утиску, утримує руки свої від хабарів, затикає вуха свої, щоб не чути про кровопролиття, і закриває очі свої, щоб не бачити зла; той буде жити на

висотах; притулок його – неприступні скелі; хліб буде даний йому; вода у нього не висохне» (Іс 33,14-16).

Двом частинам остогидне битися, а третя частина тим часом навчиться жити за вченням Христа – справедливо – і не вмовкатиме доти, доки новий Єрусалим не зробиться славою на землі для всіх народів, оскільки так судив Бог: «На стінах твоїх, Єрусалиме, Я поставив вартівних, які не будуть умовкати ні вдень, ні вночі. О, ви, що нагадуєте про Господа! не умовкайте, – не умовкайте перед Ним, доки Він не відновить і доки не зробить Єрусалиму славою на землі (Іс 62,6-7). Той самий пророк Ісая у 2-й главі говорить, що до народу Божого (до нас) прийдуть усі народи, і від народу Божого вийде Закон і Слово Господнє, і народ Божий навчить жити по-Божому, і воювати вчитися більше не будуть, а перекують мечі свої на орала і списи свої на серпи.

Із вищенаведених слів видно, що ми, народ Божий, не є ворогами ні вченим, ні маєтним класам, як написав про мене дехто в газеті «За свободу», а з тієї газети переписало багато інших часописів, і пішла брехня по всьому світу. Той самий «дехто» написав про мене, що моє вчення – це суміш суботників із більшовицьким атеїзмом! Це цілковита явна брехня! Як не соромно тому чоловікові писати таку безсумнівну неправду?! Та ще, здається, той, хто про мене писав, навчає інших! Якщо обман пише, то, напевно, і інших навчає брехати. Я достовірно знаю, що буде суд праведний відповідно до справ, і чиє діло встоїть, той отримає нагороду, а чия справа згорить, той зазнає збитків, – так сказав Бог. Так ось, для того, щоб нам судити когось, говорити про когось, то треба вислухати його, перевірити діла його, зрозуміти ідею його і життя його, і на додачу зрозуміти життя Христа Ісуса, Господа нашого, тоді не будемо посоромлені, як це робиться дотепер.

Я цей маленький журнал під назвою «Нова правдива дорога життя» видаю з 1926 року, і, може, він уже розійшовся по всьому світу, і в нашому краю потрапив до найвищих інституцій, зокрема: в бібліотеку Варшавського університету, про що свідчить лист бібліотеки № 1465/IV і лист бібліотеки Львівського університету №№ 1083 Е.О. I і 1157. Я думаю і знаю, що, якби це вчення було під якою-небудь маскою, то вже виявилось б назовні, але це вчення – суто християнське, взяте від Христа Ісуса, Господа нашого. Ми всі, які наслідуємо це вчення, твердо

знаємо і віримо, що Вічно живий Бог влаштує Царство Своє на землі в людях, позаяк Він Сам сказав: «[...] бо ви – храм Бога Живого, як сказав Бог: «Оселюся в них, і ходитиму в них, і буду їхнім Богом, і вони будуть Моїм народом. І тому вийдіть із середовища їхнього і відлучіться, – говорить Господь, – і не доторкайтесь до нечистого, і Я прийму вас. І буду вам Отцем, і ви будете Моїми синами і дочками» – говорить Господь Вседержитель» (2 Кор 6,16-18). Наша віра полягає в тому, що Бог сьогодні виконує передбачення всіх рабів Своїх Пророків, тому що Бог у них жив, їхніми вустами говорив і їхніми руками в Книгу Життя записав, а цими днями нам, Його рабам, Духом Своїм Святим розуміння дарував. І хто хоче судити нас, то судить за ділами нашими. Діла наші християнські не згорять і встоять вічно, бо вони в Бозі зроблені. Для того, щоб правильно судити, необхідно прочитати і зрозуміти Книгу Закону Божого. Настає і настав уже час, коли багато з володарів візьмуться за Книгу Життя і зрозуміють, але візьмуться за неї тільки тоді, коли покінчать зі своїми хитрими вигадками, оскільки що вони не вигадують, те в житті виявиться нікчемним. А ми, свідки Його, весь час будемо підносити голос і говорити: «Звертайтеся до Закону й Одкровення, оскільки пройшли вже звірячі язичницькі часи, а настав День суду Божого, позаяк святі судитимуть світ і вже судять, так сказав Сам Бог» (Див.: 1 Кор 6,2-3; Іс 8, 20-22).

Тому я прошу всіх: читайте і розумійте Святе Письмо, то знайдете життя. Читайте всі, малі і великі, не думайте, що ви знаєте. Читайте тепер, то знатимете, бо сьогодні День Господній, тобто той День, коли Господь виконує те, що визначив. Для того-то і сказано, що останніми днями зрозумієте це. Таємниця ця відкрита тим, хто любить Його і дотримується Заповідей Його, не відкрив Він іншим того, і судів Його вони не знають (Див.: Пс 147).

Боже вічний, благослови, допоможи, щоб Тебе пізнало багато людей по всій землі, а надто в цій країні, де ми живемо і проповідуємо слово Твоє, почуй і не барися заради Тебе Самого. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Нова правдива дорога життя

Священники не говорили: «Де Господь?», і вчителі закону не знали Мене, і пастирі відпали від Мене, і пророки пророкували в ім'я Ваала і ходили слідом тих, які не допомагають (Єр 2,8)

Дійсно, священники не говорили і не кажуть, де Господь. Вони розповідали і розказують, що Бог живе у бездушних церквах, костелах, кірхах і в розмаїтих школах і молільнях. Ба більше, православні священники оповідають, що Господь живе в різнорідних чудотворних іконах. Взяти це все разом, то буде одна порожнеча, блуд і обман; там Господа немає і бути не може. Згідно зі Святим Письмом, Бог живе не в рукотворних храмах і не вимагає служіння рук людських (Див.: Діян 17,24-25).

Пророк Ісаїя мовить про Бога: «[...] Я живу на висоті небес і у святині, й також із упокореними і смиренними духом [...]» (Іс 57,15). Сам Господь Бог наш і Спаситель Ісус Христос навчає: «Перебувайте в Мені, і Я у вас [...]» (Ін 15,4). І ще ясніша наука Його: «[...] хто любить Мене, той слово Моє збереже; і Отець Мій полюбить його, і Ми прийдемо до Нього й оселю сотворимо у Нього» (Ін 14,23). Двадцятий вірш цієї глави промовляє ще зрозуміліше: «Того дня дізнаєтесь ви, що Я в Отці Моему, і ви в Мені, і Я в вас». Із вищевикладених місць ясно видно і всім розсудливим зрозуміло, що Господь Бог живе у серцях людських. Сам Спаситель запевняє: «Бо, де двоє чи троє зібрані в ім'я Моє, там Я серед (всередині – С.Б.) них» (Мф 18,20). Той самий Спаситель устами раба Свого Давида навчає: «[...] Бо Господь у роді праведних» (Пс 13,5). Ті самі уста говорять: «Правда Твоя – правда вічна, і закон Твій – істина» (Пс 118,142).

Ісус Христос, Великий наш Учитель, кличе Своїх учнів і дає їм таку настанову: «[...] ви знаєте, що ті, яких називають князями народів, панують над ними, і вельможі їхні володіють ними. Але між вами нехай не буде так: хто хоче бути більшим між вами, нехай буде вам слугою. І хто хоче бути першим між вами, нехай буде всім рабом. Бо і Син Людський не для того прийшов, щоб Йому служили, але щоб послужити і віддати душу

Свою за визволення багатьох» (Мк 10,42-45). Всі священники, ксьондзи, пастирі і багато різних учителів закону називають себе намісниками і послідовниками Христа Ісуса! Чому ж ви так не робите, як чинив Христос Ісус? Він був усім слугою, а ви, різні священники й учителі, поставали князями і володарями, не вчите народ, а гнобите, не просвічуєте, а затемнюєте і без того темний нещасний люд. Христос учив прикладом і життям Своїм, а ви, священники й учителі різні, приваблюєте і зваблюєте народ вашою хитрістю й облесливими словами. Але подумайте: то була ніч, а тепер настав День Господній – Великий і страшний, День гніву Божого на тих, які не підкоряються Євангелію. День, коли відкриються і вже відкриваються всі діла людські: чи добрі вони, чи злі. Бог не хоче смерті грішника, а хоче, щоб грішник навернувся і жив (Див.: Єз 33,11; Єр 7,3; 18,11; 25,5; 35,15). Тому визнайте всі свою провину, бо всі згрішили і позбавлені слави (мудрості) Божої. Подивіться в Закон Божий, оскільки Законом пізнається гріх, Закон – це Духовне Дзеркало, якби не було Закону, то ми не знали би гріха. Апостол Павло ясно нам написав: «[...] Але я не пізнав гріх інакше, як через закон» (Рим 7,7, див. також: 7,25).

Ісус Христос і Його Святі Апостоли ніколи, ніде і нікому не встановлювали таких богослужінь, церемоній, звичаїв, обрядів, нарядів і всеможливих різних інших вигадок, як це робиться в усіх християнських спільнотах. Якщо хто себе йменує християнином, той повинен робити так, як робив Христос і його Святі Апостоли. Народи, що населяють Європу та інші країни, назвали себе християнами. А де ж діла християнські? Перевірте себе, подивіться, дослідіть Писання і ви побачите, як ви збилися зі шляху. Ви всі повірили обману і різним вигадкам. Вся та брехня і різні вигадки не узгоджуються зі Словом Божим, тому-то йдуть усілякі біди на всесвіт, за визначенням.

Всі обдурювання, обман і будь-яке ошуканство вийшли поступово від семи вселенських соборів; і так поволі дійшло до наших днів, і вже далі йти нікуди. Як не прикривається брехня, наготу її видно, позаяк настав кінець усілякій неправді і фальші. Святий Іван говорить, що коханці її (брехні) роздягнуть її до нага, плоть її з'їдять і спалять у вогні. Що ж це за брехня? Всіляка неправда в людях у всьому світі, ба більше в європейських народах, що себе назвали християнами і поширили свій обман по всій землі, вважаючи себе просвіченими і культурними.

Написано: «бо немає іншого імені під небом, даного людям, яким належало б спастися нам (звільнитися від поневолення злом – С.Б.)» (Діян 4,12).

Постійно Бог посилає на землю Спасителів; і в наші дні для людства є Спаситель Ісус Христос. Це вчення – Його, і вчення учнів Його. Нині з'явилося багато різноманітних лжеспасителів, що ведуть за собою численні партії; і замість спасіння виходить гноблення. Сьогодні хоч із ким заговориш, кожен жаліється на життя, на нестачі в усіх відношеннях, на різні податки і на різнорідні утиски, воно справді так і є. Чому воно так? Я, якщо Богові буде вгодно, напишу коли-небудь детально, але нині зроблю це коротко.

Все те, що є, те мало бути у свій час. Написано: бо немає влади не від Бога, тому чинна влада від Бога встановлена. Бог же керує як добрими, так і допускає і довготерпить злим. Будь-яка влада має право владарювати, розпоряджатися всім, що є в її віданні. Найголовніше завдання влади – розпоряджатися в царстві всюди і всім справедливо, творити суд, милість і правду на землі (Див.: Єр 9,24). Але оскільки сьогодні важко зустріти в людях правду на землі, то влада тільки й зайнята тим, аби вберегти себе від різних нападів і жити в безпеці. Для цього необхідні різнорідні охоронці і поліцейські, а для таких потрібна плата, а плата не падає з неба, – платять трударі, і всі ми ображаємося, що жити тяжко. Для того, щоб поліпшити наше життя, є Один Спаситель, Визволитель Ісус Христос і Його вчення. Тільки це вчення треба зрозуміти. А для зрозуміння необхідно читати Святе Письмо і навчитися жити згідно з Христом, мирно і спокійно, тоді не буде бунтів, суперечок, бійок, злодійства і ніякого лихварства. Тоді не потрібно буде стільки охоронців, поліцейських, суддів різноманітних і таких інших; тоді буде кожен у своїй професії трудитися і жити з власної праці. Це вчення – істинне і правдиве, оскільки воно від Ісуса Христа, Визволителя нашого. Лише Іменем Його можна звільнитися; іншого імені під небом немає і не буде у віках. Хто вірує в Нього, на тому й Ім'я Його. Живемо ж ми в республіці і спільно законне просити можна, і дасться, хоч і з труднощами. Навіть більше, живемо ми в Європі, що визнає Ісуса Христа своїм Спасителем, позаяк і літочислення ведеться від різдва Господа нашого Ісуса Христа.

Всі європейські держави свято зберігають те знаряддя, на якому постраждав наш Визволитель Христос Ісус. У всіх європейських

молитовних і судейських місцях Євангеліє лежить для церемоніалу. Євангеліє ж написано для всіх: багатих і бідних, малих і великих, підлеглих і можновладців. На основі Євангелія ми всі маємо право вимагати одне від одного виконання написаного в ньому; надто повинні нам показати собою приклад передові вожді народні, а саме: священники, псаломники, вчителі і взагалі всі законодавці, тому що молодші дивляться на старших, нижчі на вищих. Саме для того Христос Ісус приходив, аби показати нам особистий Свій приклад. Сказав нам: «Тож за їхніми плодами пізнаєте їх. Не кожен, хто говорить Мені: «Господи! Господи!» – увійде в Царство Небесне, а той, хто виконує волю Отця Мого Небесного. Багато хто скаже Мені того дня: «Господи! Господи! Чи не Твоїм ім'ям ми пророкували, і чи не Твоїм ім'ям бісів виганяли, і чи не Твоїм ім'ям багато чудес творили?» І тоді скажу їм: «Я ніколи не знав вас, відійдіть від Мене, хто чинить беззаконня» (Мф 7,20-23).

Ісус попереджав Своїх послідовників, що їх усі зненавидять через Його ім'я: «Стережіться ж ви самі, бо вас видаватимуть на судилища і битимуть у синагогах, і перед правителями і царями поставлять вас через Мене, на свідчення перед ними» (Мк 13,9). Одне слово, що робили з учителем нашим Ісусом Христом, те роблять із Його учнями. На Нього (Христа) говорили: «Біс у Тобі, Ти підбурюєш народ», провокували Його сказати, що не треба платити податків; але Він мудро відповів: «Кесареві – кесарево, а Боже – Богові». І Сам наказав Петрові заплатити за себе і за Нього. Такими самими словами називали і називають Його учнів, говорили і говорять: «Ви – ворохобники народні, ви – виразка в суспільстві». Багато людей погрожують: «Вас треба було би повбивати, то гріха не буде», і численними подібними лайливими словами ганяють і ганьблять Його учнів. Хто ж це все починає робити? Хто віддав у руки язичників Христа Ісуса, Господа нашого? Зрадили Його першосвященники, книжники і фарисеї, – так говорить Святе Письмо. Те саме робиться і тепер. Вічно живий Бог пробудив мене (воскресив) у жовтні 1911 року, відтоді я почав провадити християнське справедливе життя, але православному духівництву це не подобалося, і вони віддали мене на суд. Луцький Окружний Суд 19 лютого 1914 року засудив мене на вічне заслання до Сибіру з позбавленням усіх диявольських прав. Вічний Бог, Який правильно керує і судить, звільнив мене і виправдав,

і 2 квітня 1917 року я повернувся знову в мою рідну Богушівку. За Тимчасового російського уряду був вибраний на багато посад і так перебував до прийняття управління Польщею, не залишаючи правдивого християнського життя. Багато чесних людей долучилося до мене, і ми створили маленьку спільноту під назвою «Богушівсько-Вічинська община евангельських християн». Вона затверджена управлінням Волинського Воеводи 31 серпня 1929 року за № 4389/2/Адм, хоча я почав просити про легалізацію з лютого 1922 року. Протягом цього часу безліч людей наслухалося розмаїтих партійних говорунів, надивилося на їхні діла і побачили, що все це – одна суєта і порожнеча. Я ж безкорисливо проповідую вчення і життя Ісуса Христа як словом, так і ділом; і спільнота (Церква Христова) шириться. До мене стали надходити прохання від деяких селищ, аби до них прийти і проповідувати вчення Ісуса Христа і Його життя. На основі цього я звернувся з проханням до Волинського Воеводського Управління, де мені пан-керівник віросповідного відділу заявив, що я не отримаю дозволу через наявну у нього заяву, відповідно до якої я веду пропаганду серед людей, аби не платили податків, аби не слухалися влади і не підкорялися їй, поготів поліції, і щоб не служили у війську. Я зі свого боку запевнив, що це – явна брехня. Тоді пан керівник відповів мені, що проведе розслідування.

Цим я особливо задоволений, тільки прошу відповідну владу здійснити докладне розслідування як стосовно мене, так і моїх послідовників. По-перше, якщо я говорю людям не платити податків, то чому сам плачу, і так само всі мої послідовники. По-друге, якщо я підбурюю людей не коритися владі, ба більше поліції, то чому сам я підкоряюся всім владним інституціям, включно із сільським десятицьким, так само і мої послідовники. По-третє, я, нібито, закликаю не служити у військові! Сам я тепер у війську не служу, бо маю 58 років, але мої послідовники служать. Що ж стосується зброї, то деякі через своє особисте переконання не беруть її до рук, оскільки у Святому Письмі сказано: «Хто взяв меч, від меча і загине; не підніме народ на народ меча; і не будуть більше вчитися воювати» (Див.: Іс 2,1-4). Коли буде ретельне розслідування, я надіюся на мого Бога і на синів землі Польської, що вийде наверх правда і брехня, і згідно із законом правого належить виправдати, а винного покарати.

Бог говорить, що суд почнеться з дому Божого. Дім же Його – це ми. Отже, як усе йде відповідно до визначення Божого, то Бог благословляє правду, милість і суд на землі, тому що лишень це любе Йому.

Якщо Вам, Сини Великої Польщі, Бог визначив судити нас, Дім Його, то судіть судом праведним – Божим. А Бог відплатить за ділами кожному. Бог говорить устами служителя Свого, Царя і Судді Соломона: «Отже, слухайте, царі, і розумійте, навчіться, судді країв землі! Слухайте, володарі багатих і ті, хто пишається перед народами! Від Господа дана вам держава, і сила – від Вишнього, Який дослідить ваші діла і випробує наміри. Бо ви, будучи служителями Його царства, не судили справедливо, не дотримувалися закону і не чинили за волею Божою. Страшно і скоро Він явиться вам, – і суворий суд над начальниками, бо менший заслуговує помилування, а сильні сильно будуть покарані. Господь усіх не убоїться лиця і не устрашиться величі, бо Він створив і малого, і великого й однаково промишляє про всіх; але на начальників чекає суворе випробування» (Прем 6,1-8). Бог каже вустами раба Свого Павла: «Хіба ж не знаєте, що ви – храм Божий і Дух Божий живе у вас? Якщо хто зруйнує храм Божий, того покарає Бог: бо храм Божий святий, а цей храм – ви» (1 Кор 3,16-17). Сьогодні і завтра Бог один і той самий.

Нехай благословить Господь усіх людей пізнати Його і судити справедливо. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк, скринькапошт. 204

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

Попадали народи в яму, яку викопали, в сітці, яку потай поставили, заплуталася нога їхня. Пізнається Господь за судом Його, який Він звершує: нечестивець заплутався у ділах рук своїх (Пс 9,16-17)

Істинно, настав День Суду Божого, це ми, християни, бачимо на власні очі і чуємо на власні вуха, і розуміємо серцем, бо Сам Бог завдяки Своему благоволінню до нас відкрив нам це Духом Святим і через пророчі писання.

Пророк Давид говорить: «Пізнається Господь за судом Його, який Він звершує [...]» (Пс 9,16). Хто ж знає суди Його? Знає той, кого Він вибрав, очистив і освятив, духа Свого Святого дарував, аби він визначення Божі знав, той чоловік, що вважає Заповідь Божу праведною, святою і доброю і намагається виконувати її. Хто ж Закону – Заповідей Божих не дотримується, той Бога не знає; така людина визначень і судів Божих не знає і не може знати (Див.: Рим 8,7). Суд Божий праведним називається тому, що Бог судить людину згідно з ділами її. Пророк Ісаї каже: «Господь вступає у суд зі старійшинами народу Свого і з князями його: ви спустошили виноградник; награбоване у бідного – у ваших домах; навіщо ви утискуєте народ Мій і гнітите бідних? – говорить Господь, Господь Саваоф» (Іс 3,14-15). Ми бачимо, які великі утиски бідних сьогодні на землі. Гноблення через те, що теперішні правителі бажають будувати і будують за один рік те, що колись зводилося десятки років. Колись збирали гроші і різні матеріали для різнорідних будівель поступово, а нині все роблять швидко і на позичені гроші, і все це робиться для погибелі.

Недарма написано: «Як було у дні Ноя, так буде і в День пришествя (присутності) Сина Людського» (Мф 24,37), і ми Його живі свідки, що так воно і є. Царства сильні впали, і на їхнє місце слабкі стали, і слабкий кричить: «Я – сильний!» Подумай, нещасний: якщо сильний упав, то де ти встоїш? О, навернися до Бога і Його Закону, то Він навчить тебе, як

успадкувати землю. Написано: «А люди лагідні успадкують землю [...]» (Пс 36,11). А від вас, марнотних, не залишиться ні кореня, ні гілок, всі загинете, будете – ніби вас не було, пам'ять про вас із шумом перейде, даремно зводите пам'ятники собі і подібним до вас. Часу для вас уже немає. Зупиніться і подумайте.

Всі люди бачать чуже під лісом, а свого не бачать під носом. Багато хто говорить, що більшовики відкинули закони людські і Божі. А я говорю в Ім'я Господа мого Ісуса Христа, що всі ви знехтували Законом Божим, а тому і ваші всі закони не встоять, оскільки вони зроблені не в Бозі (любові). Це все робиться для того, щоб ви були знищені один одним, згідно з Писанням, це і є праведний суд Божий. Бог відплачує кожному за ділами його. Сьогодні на землі звершується Суд Божий, ми, християни – свідки цьому.

День цей – День великий (довгий період часу). Господь застерігає: «[...] потрясу Я небо і землю; і скину престоли царств, і знищу силу царств язичницьких, перекину колісниці й тих, що сидять на них, і скинуті будуть коні і вершники їх, один мечем іншого» (Агг 2,21-22). В іншому місці Бог обіцяє вустами раба Свого Ісаї: «[...] і знову буду поставляти тобі суддів, як раніше, і радників, як спочатку; тоді будуть говорити про тебе: «Місто правди, столиця вірна» (Іс 1,26). Ми, християни, бачимо і свідчимо, що Бог наш істинний і праведний, позаяк що сказав, те і робить у наші дні життя. Бачимо і знаємо, що святим Його дана влада судити народи. Бачимо, що Бог Єгова поставив народ Свій (християн) вище від усіх вірян. А написано: «Знати Тебе є повна праведність [...]» (Прем 15,3). А щоб знати Його, необхідно виконати волю Його (закон Його) і любити одне одного, складності немає ніякої. Багато мудрих віку цього звинувачують нас, християн: «Ви якогось бога нового вигадаете, поміж вас немає жодного освіченого ученого чоловіка? Ви – орачі, косарі, дроворуби і всі чорнороби, та ще хочете нас учити?» Я таким людям відповім словом Божим: «Хіба увірував у Нього хтось із начальників або з фарисеїв? Але цей народ, що не знає закону, проклятий він» (Ін 7,48-49). Хіба увірує в Нього той, хто розкошує, хто не знає ні горя, ні біди? Хіба увірує в Нього той, хто отримує в місяць на власні потреби велику суму грошей? Ні, такий не увірує і не пізнає Бога. А пізнають Бога в особі Ісуса Христа всі трударі, лагідні і смиренні серцем. Таких Бог хоче спасти

(тобто звільнити з рук сатани), щоб вони були вільні і утримували себе завдяки ділам рук своїх, тому що буде так, як написано: «[...] якщо хто не хоче трудитися, то нехай і не їсть» (2 Сол 3,10).

Я не раз говорю і сьогодні ще скажу, що немає під небом іншого імені, даного людям, яким би можна було спастися (звільнитися), крім Імені Ісуса Христа. Я це промовляю сміливо, тому що живу в Європі, яка йменує себе християнською, і я – християнин. Хтось із нас тут – антихристиянин. А розібратися треба тільки за посередництвом Святого Письма, бо так написано: «Дослідіть Писання, бо ви сподіваєтесь через них мати життя вічне; а вони свідчать про Мене» (Ін 5,39). О, хто буде в цьому розбиратися, той дізнається, хто правий, а хто винний. І вже розбираються, і вже бачать, хто правий і хто винний. Але Бог наш – Довготерпеливий і Багатомилостивий, і ще хоче винних помилувати; Він говорить: «Наверніться до Мене й обернуса до вас; перестаньте робити зло і навчіться робити добро, і Я помилую вас» (Мал 3,7; Іс 1,16). Але ви не бажаєте прийти до Бога через свою пиху, гордість і бундючність. Ви, хоч і тремтите, але замишляєте лукаві задуми проти вбогих і пригночених, яких Сам Бог хоче спасти (визволити з ваших рук).

Бог підбадьорює вустами раба Свого Пророка Єзекиїля: «[...] Я Сам знайду овець Моїх і огляну їх. Як пастух перевіряє стадо своє у той день, коли знаходиться серед стада свого розсіяного, так Я перегляну овець Моїх і визволю їх із усіх місць, в яких вони були розсіяні у день хмарний і похмурий. І виведу їх із народів, і зберу їх із країн, і приведу їх у землю їх, і буду пасти їх на горах Ізраїлевих, біля потоків і на всіх населених місцях землі цієї» (Єз 34,11-13). Я переконливо прошу читача прочитати всю 34 главу Пророка Єзекиїля і зрозуміти, до кого Бог звертається і кого бажає звільнити, і кого хоче розсудити, і яких звірів має намір із землі вилучити.

З одного боку прикро дивитися, слухати, читати різні теперішні випуски і видання про те, що люди хочуть язиком зробити мир на землі, натомість діється навпаки: з кожним днем все гіршає, народ увесь, за винятком малого стада, один проти іншого озлоблюється, один одного пожер би. Вожді народні щоденно роз'їжджають по закордонах і укладають неймовірні союзи і договори, що ні до чого доброго не приведуть, а лише до остаточного винищення. Якби верховні правителі

країн тверезо розсудили, та кожен із них зробив би в своїй країні загальний з'їзд голів усіх без винятку різнорідних партій, і щоб кожен провідник там міг вільно висловити свою ідею, свій законопроект. Всі їхні промови необхідно записати в книгу, вибрати комісію для розгляду всіх цих законопроектів. І якщо деякі законопроекти узгоджуватимуться з Книгою Вічного Життя – Книгою Ісуса Христа, то такі взяти до відома і невідкладного виконання. Тоді лишень може бути мир на землі. Я твердо переконаний, що все здійсниться так, як визначено. Але тільки біда в тому, що люди не вірять істині. Чому не вірять? Та тому, що так визначено, так написано у Книзі Життя. Хто почує і звернеться до Книги Життя, той увірує і скаже: «Так, що Бог визначив, так і є». Бог промовляє вустами раба Свого Єремії: «Отже, слухайте, народи, і знай, зібрання, що з ними буде. Слухай, земле: ось, Я приведу на народ цей згубу, плід помислів їх; бо вони слів Моїх не слухали і закон Мій відкинули» (Єр 6,18-19). «Бо від малого до великого, кожен із них відданий користолюбству, і від пророка до священника – усі діють облудно; лікують рани народу Мого легковажно, говорячи: «Мир! Мир!», а миру немає» (Єр 6,13-14).

Від 1917 року всі розказують про мир, а миру немає і не буде, якщо не зробляться, як діти, і не навернуться до Христа Ісуса, який навчить кожного, що приходить до Нього, як зробити мир на землі. Багато людей мені говорять і пишуть про мене в газетах, що я проповідую всесвітню революцію! А скажіть, будь ласка, хіба тепер не відбувається всесвітня революція? Від 1914 року як почалася війна, то досі ще не вщухає. Якщо згасне в одному місці, то спалахне в іншому. Так і написано: «Але Я відвідаю вас за плодами діл ваших, – говорить Господь, – і запалю вогонь у лісі вашому, і пожере усе навколо нього» (Єр 21,14). Я вже не раз казав, що все те, що є, те повинно бути в цьому несправедливому столітті, щоб уже в наступній справедливій ері не повторювалося більше, і все це, що відбувається, було записано в історію. Цей старий, гнилий світ (устрій), що віджив свій вік, має величезну множину непотрібного для майбуття, але воно потрібне для винищення себе. Наприклад: більшовики гадають, що тільки вони потрібні, і жадають зробити, щоб усі були більшовиками, а всіх інших звести зі світу. Соціалісти переконані, що вони найкращі, бажають зробити всіх соціалістами, а всіх решту знищити. Безпартійний блок думає, що вони кращі від усіх, що вони лише можуть керувати і більше

ніхто, теж хотіли би, щоб інших партій не було, крім них. І так усі партії міркують, а їх у світі багато – ім'я числа їх 666, тому що це число звіра, а воно – число людське (Див.: Одкр 13,18). Все те, що Пророки написали, те – істинне, бо Бог у них був, їхніми вустами говорив і їхніми руками у Книгу Життя записав, а сьогодні нам Свій розум дарував, аби ми Його знали і Його Заповідей дотримувалися, і щоб між усіма народами Його Святе Ім'я прославляли.

Пророк Даниїл провіщає: «І проти Всевишнього буде говорити слова і пригнічувати святих Всевишнього; навіть мріятиме відмінити у них *святкові* часи і закон, і вони віддані будуть у руку його до часу і часів, і напівчасу. Потім сядуть судді і відберуть у нього владу губити і знищувати до кінця» (Дан 7,25-26). Ми живемо в ті дні, коли на землі стається велика зміна: старе доходить поступово до знищення, а нове – до процвітання. Не подумай, читачу, що «совети» процвітають, ні. Як «совети», так і вся Європа, і не лише вона, але й усі інші країни занепадають, розоряються і розвалюються. У «советах» не визнають ніякого бога, а всюди в інших країнах нібито визнають язиком якогось бога, але я говорю в Ім'я Ісуса Христа: як ті, так і інші, не знають істинного Бога, такого, якого показав нам Собою Ісус Христос. Значить, усім їм ціна одна: як в одних – порожньо, так і в інших немає нічого. Це коханці неправди, б'ються за владу і не досягнуть її. Яка це влада, коли боїться один одного? Надходить час, що будуть відмовлятися від влади, оскільки так написано: «І у народі один буде пригнічуваний іншим, і кожен – ближнім своїм; юнак буде нахабно підноситися над старцем, і простолюдин над вельможею. Тоді вхопиться людина за брата свого, у сімействі батька свого, і скаже: у тебе є одяг, будь нашим вождем, і нехай будуть ці руїни під рукою твоєю. А він із клятвою скаже: «Не можу зцілити *ран суспільства*; і в моєму домі немає ні хліба, ні одягу; не робіть мене вождем народу» (Іс 3:5-7). Хіба ми живемо не напередодні того? Так. Не сьогодні, то завтра побачимо це і тепер уже трохи бачимо квіти, а які квіти, такі і ягоди. Сіють вітер і жатимуть бурю, позаяк настав час відплати. Настав великий день страшного суду Божого. Пророк попереджає: «І сильний буде лахміттям, і діло його – іскрою; і будуть горіти разом, – і ніхто не погасить» (Іс 1,31). Пророк наказує: «Перестаньте ви надіятися на людину, дихання якої у ніздрях її, бо що вона значить?» (Іс 2,22). Насправді, що значить людина, що ми іноді надіємося на неї. Або коли хто надіється на нас, то що ми значимо? Майже

нічого. Блаженна людина, що надіється на Бога Ізраїлевого. На наших очах це відбувається: багато надіялося на царів, на князів, і де все це ділося? Все загинуло безповоротно. Господь наш і Спаситель Ісус Христос сказав: «Я є Життя». Життя Він нам показав тут, на землі, Собою, власною плоттю, Своїм добрим ставленням до всіх, ба більше, Він нам повелів не пригнічувати інших, а любити ближніх, як себе. Нині всі народні гнобителі назвали себе християнами і нам, істинним християнам, вказують: «Ваше діло – тільки до неба». То я як християнин можу сміливо сказати: «Небо – небо Господу, а землю Він дав синам людським» (Пс 113,24). А коли Він створив землю для людини, то сказав: «Плодіться і розмножуйтеся, і наповнюйте землю, і володійте нею» (Бут 1,28). Але ніде Бог не велів гнітити одне одного, як це робиться тепер мало не в усьому світі. А це все тому, що всі брехливі вчителі вказують на життя на небі, а на землі визискувачів різноманітних не викривають, а ще підтримують їх. Але час робить своє. Настала пора пізнати Істинного Бога в особі Ісуса Христа, який указав нам Собою життя тут, на землі, і дав настанову: «Хто не хоче трудитися, той і не їж». І ще сказав: «Блаженніше давати, ніж приймати» (Діян 20,35).

Отже, оскільки тепер настав День Господній, День одкровення всього злого і доброго, День воздаяння праведним і День помсти над нечестивими, то ми, християни, в Ім'я Христа Ісуса просимо всіх: приміріться з Богом за посередництвом Ісуса Христа й одне з одним і починайте жити новим життям, за вченням Ісуса Христа. Забудьте все те, що було, а просувайтесь вперед до кращого, позаяк попереду ще багато-багато хорошого і доброго, і дивного без кінця – добрим; а злим – злого, багато-багато.

Отож, усі партії, всі люди повинні про це подумати – про проект Ісуса Христа, цього проекту не потрібно переглядати, тому що цей проект утверджений особистою Святою Кров'ю Відкупителя. Не так, як проекти Юнгів, Доусів, Бригандів, Гендерсонів, Леніних, Сталіних і багатьох-багатьох інших, які необхідно передивлятися і відхиляти або зовсім знищувати. Тому й написано, що немає іншого імені для життя, для визволення від страху і рабства, крім Імені Ісуса Христа. Іменем Його ми просимо всіх: прийдіть до Нього, то знайдете Мир душам вашим. Без цього Імені ніхто, ніде і ніколи Миру не знайде. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богущівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204.

Нова правдива дорога життя

Хто має розум, той зрозуміє!

«Бог став у сонмі богів, посеред них, щоб богів судити. «Доки будете судити неправедно і догоджати грішникам? Судіть сироту і вбогого по правді, смиренного і бідного виправдайте. Визволіть бідного й убогого, від руки грішника звільніть його»» (Пс 81,1-4)

З давніх давен усякий народ, кожне окреме плем'я мало і має свого бога (людину – вождя народного). Кожен такий окремий народний бог звеличувався один поперед іншого, кожен розширював свої володіння, кожен із них називав землю своїм ім'ям, і кожен із них старався захопити, завоювати щонайбільше; так воно дійшло до наших днів. Якщо ми відкидаємо і не читаємо Книги Знань, Вічної Історії – Біблії; то й не знаємо, що всьому свій час, за визначенням самодостатнього, вічного і незмінного Бога, який у всій своїй повноті явлений нам в особі Ісуса Христа. А коли Господь нас вибирає, – від усіх пороків очищає, Дух Святий на нас виливає, Законом Своїм нас навчає, Книгу Життя читати залучає. І коли Книгу Життя прочитаємо, тоді наміри серця Божого знатимемо, бо наміри серця Його записали в Книгу Життя слуги Його.

Тому ми, християни, знаємо і віримо Єдиному Істинному Богові богів, що все йде за визначенням Божим, бо, якщо було б не так, як визначено, то ніхто не вірив би Богу. Ми то і є Його живі свідки: Бог наш що хоче, те і робить. А робить тільки те, що Він визначив через Своїх слуг, аби Йому одному бути вірному в Своему слові і ділі. Тому всі ви, інші боги, самі побачите, що ви є ніщо і будете посоромлені. Якщо не навернетесь, – будете навіки винищені. Написано: «[...] суд і правда – підвалини Престолу Його» (Пс 96,2). Давайте суд бідному і сироті, пригніченому і бідному виявляйте справедливість. А чи так воно тепер? Немає цього в усьому цьому світі злomu й невірному. Всюди і скрізь несправедливість – і внизу й наверху. Тому настала доба Суду Божого. Настала та пора, про яку сказав Бог через Свого слугу Івана: «І розлютилися язичники; і при-

йшов гнів Твій, і час судити мертвих і дати відплату рабам Твоїм, пророкам і святим, і тим, що бояться імені Твого, малим і великим, і погубити тих, які губили землю» (Одкр 11,18). Пояснення: Бог наш судить не тих мертвих, що в могилах, але тих мертвих, що в прикрашених гробах і на поверхні землі, а особливо тих, що губили землю (всіх начальників), за те, що вони не судили справедливо. А Бог наш судить праведно, – кожному віддає за ділами його. Подумайте, любі читачі! Бог – Суддя і Захисник усіх ображених і гноблених. Пороздумуйте про минуле, про Єгипет і Вавилон, тоді побачите, що й тепер є Єгипет і Вавилон. І Бог хоче звільнити народ Свій, народ же Його – бідний пригнічений і робочий клас, що трудиться і голодує, а ви, багаті, розкошуєте, деякі з вас отримують стільки, скільки заробить 800 робітників (так писала одна газета – «Польська вольность» № 25). Бог говорить через раба свого Якова так: «Послухайте, браття мої улюблені: хіба не бідних обрав Бог бути багатими вірою і спадкоємцями Царства, яке Він обіцяв тим, що люблять Його? А ви зневажили бідного. Хіба не багаті утискують вас і хіба не вони тягнуть вас на суди? Хіба не вони зневажають те добре ім'я, яким ви називаєтесь?» (Як 2,5-7).

Я часто нагадую, якщо така буде Божа воля, і я буду живий, то й надалі нагадуватиму, бо так сказав Сам Бог: «На стінах твоїх, Єрусалиме, Я поставив вартових, які не будуть умовкати ні вдень, ні вночі. О, ви, що нагадуєте про Господа! не вмовкайте, – не умовкайте перед Ним, доки Він не відновить і доки не зробить Єрусалим славою на землі» (Іс 62, 6-7). Отож, знаючи, що настав час, аби все царство світу цього зробилось Царством Бога і Христа Його, ми, християни, сміливо перед усім світом на повен голос звіщаємо: «Кінець прийшов цьому світові (несправедливому устрою)». Ніхто, ніде, нічим, ніким, ні на чому і ніколи не відновить цього зігнилого світу (устрою), який уже став непридатним. Так судив сам Бог через Своїх слуг. Ми, християни, є Його живими свідками і вмовкати не будемо. Настала пора тисячолітньому Царству Христа Ісуса на землі. Настав час, щоб царством заволоділи Святі Божі, що вже заволоділи Царством Божим (тобто зрозуміли, збагнули Царство). Настала пора судити мертвих, великих і малих, і вже вони засуджені до озера вогненного Іменем Ісуса Христа, – ми цього всього свідки. Настав час воскресіння мертвих: хто чує голос сина Божого, – той воскресне. А чує той, хто не закам'янів своїм серцем, бо написано: «[...] «Нині, коли почуєте голос

Його, не зробіть жорстокими сердець ваших [...]» (Євр 3,7-8). Улюблений читачу! Хіба сьогодні не день ожорсточення? Хіба нині не день нарікань? Майже кожна людина на всій земній кулі озлоблюється одна на іншу гірше від звірів, немає ні дня, ні години, щоб не було вбивства, як у великих, так і в малих, як у бідних, так і в багатих, як у грамотних, так і в неписьменних – скрізь однаково. Поготів ожорсточення в багатих і мудрих світу цього (устрою цього неправильного), вони стають жорстокими і нелюдами до бідних і тих, що тяжко трудяться, тих, що їх годували, напували, одягали і всю розкіш їм давали. Стають запеклими і вигадують різноманітні машини, зброю, гази і найрозмаїтіші приспособи для винищення когось, не знаючи того, що Бог сказав: «Поведінку вашу зверну на голови ваші, воздам вам за ділами вашими» (Іоїл 3,4). Багаті і мудрі віку цього вигадують усе на свої голови. Мені пригадалася колишня царська Росія і Соловецький монастир, про який багато писали, що там спасіння. Чому сьогодні так багато звивають із Соловків до гір і каміння (до царств і твердої влади, – Ліги Націй): «Упадіть на нас і сховайте нас!»? Чому тепер немає там зцілень і спасіння? Тому що настала пора дати суд усім богам землі, відповідно до Писання. Святе Письмо говорить: «Бо ті боги народів ніщо – ідоли, а Господь небеса сотворив» (Пс 95,5). Дорогий читачу! Хіба сьогодні не день нарікань? Поглянь навкруги і побачиш, що кожен скаржить на свою долю, – і багатий, і бідний, великий і малий, той, що при владі, і підвладний, усім усього мало, всім і всюди тісно, одне слово, один одного пожерти хоче. І все те робиться в один день. **О, великий цей День!** Хто витримає його? Цей День є Днем великим і страшним – Суду Божого. Про цей День можна багато говорити й писати, та мало хто слухає. Наш Бог не поспішає, не сердиться, а робить Свою справу у Свій час, саме тоді, як Він визначив через Своїх слуг. Він Вічний, тому і має час робити все, не поспішаючи, для того, щоб Йому одному виявитися вірним у Своему слові і ділі. Кожна людина без Бога – обман. Так воно тепер і є, це кожен бачить і знає, хто має очі, але не кожен очі має, щоб бачити (розуміти). Чиє серце не ожорсточується і не нарікає, той бачить (розуміє) це. До прикладу: численні вожді народні постановляють свої проекти, закони, встановлюють різноманітні бюджети, і все хитається, не встоїть. Це для того, щоб кожна людина знала, що вона сама по собі – ніщо. Необхідно знати те, що часи язичницьких царств закінчилися, це

останні передсмертні корчі цього віку; ліків немає для цього світу; даремно трудяться різні лікарі: хочуть вилікувати цей світ. Без учення і життя Ісуса Христа, – не вилікують віку цього. Уже він загинув назавжди.

«А у великому домі є посудини не лише золоті та срібні, а й дерев'яні та глиняні; і одні у почесному, а інші у низькому вживанні» (2 Тим 2,20). Чому ж таке лихе твориться в світі? Тому що всі народи відкинули єдиний, правильний, досконалий і вічний Закон Божий (Десять Заповідей), а кожен народ (плем'я чи народність) установив свій закон. Кожен законодавець бажає бути першим, із самого переду, і хотів би, щоб усі його слухали, і якщо має силу та засоби, то нападає сильніший на слабшого і підкоряє його собі. Підкорений хоч і живе з поневолювачем у мирі, але у мирі неістинному, несправжньому, постійно думає, як би завдати шкоди гнобителеві і підкорити його. Так ворожнеча твориться постійно, а для цього визискувач тримає навколо себе величезну кількість різних ангелів (вісників), із яких більше шкоди, ніж користі, і на трудящий люд накладається тяжка ноша. Все ж це робиться тому, що всі народи відкинули Закони Божі, а нарobili своїх законів, через що і заблукали, бо жоден з усіх тих законодавців не дотримувався свого закону, а хотів і хоче, щоб хтось його законів дотримувався, але тільки не він сам. Отже, такі закони – неправильні, їм настав кінець. Є один Законодавець правильний, такий самий досконалий і правильний і Закон Його. Він Сам дав Закон і Сам приходив і виконав його, бо сказав: «Не думайте, що Я прийшов порушити Закон або Пророків: не порушити прийшов Я, а виконати» (Мф 5,17). Хто Закону цього не прийме, той у життя вічне не ввійде.

«І настануть безпечні часи твої, повнота спасіння, мудрості і відання; страх Господній буде скарбом твоїм» (Іс 33,6). Ми здалеку бачимо, що Господь готує для Своїх дітей, і радіємо, бо я не маю сили і слів, щоб передати те, що буде на землі, коли зло зникне. Я поділюся лише такими словами: «Душа сповнена любові і почуттів, але бракує сил, щоб вимовити слова подяки. Прийми зараз моє лепетання нескладне і дай мені чистоту і святість, щоб Тобі, Господи, возносити величний гімн хвали».

Про теперішній звірячий устрій буде записано в Історії, і прийдешні покоління читатимуть і прославлятимуть тих, хто зберіг вірне життя у Христі, хто ніс безчестя і наругу, як злодій, за Ім'я Христа Ісуса. Такі первороджені Церкви Христової будуть записані у Книгу Вічного Життя

на вічні часи. Господь говорить: «Серце твоє буде тільки згадувати про жахи: «Де той, хто робив перепис? Де той, хто зважував данину? Де той, хто оглядав вежі?» Не побачиш більше народу лютого, народу з глухою, нерозбірливою мовою, з мовою дивною, незрозумілою. [...] Бо Господь – Суддя наш, Господь – Законодавець наш, Господь – Цар наш; Він спасе нас» (Іс 33,18.22). Дійсно, прийдешні покоління дивуватимуться з теперішніх людей, бо від одних залишиться пам'ять для посоромлення їх. Залишаться численні їхні святині, божества, капища, стовпи, знаки різні, що сьогодні вважаються святиною, всілякі їхні справи несправедливі, лицемірні. А з іншими буде так, ніби їх зовсім і не було на землі. Це буде тоді, коли буде один праведник на тисячу грішників, тоді правда переважить усяку неправду. Влада буде дана народові праведному. Гора дому Господнього поставлена буде у главу (попереду) всіх гір (царств), і потечуть до неї всі народи, воювати вчитися не будуть, разом житимуть вовк і ягня, на місці ста правителів буде один, буде послух, бо «земля буде наповнена віданням (знанням – С.Б.) Господа», «Від малого до великого – всі будуть знати Мене», – мовить Господь (Див.: Іс 11,9).

«Так говорить Господь на пророків, які вводять в оману народ Мій, які гризуть зубами своїми – і проповідують мир, а хто нічого не кладе їм до рота, проти того оголошують війну. Тому ніч буде вам замість видіння, і п'ятьма – замість пророкувань; зайде сонце над пророками і потьмариться день над ними. І посоромляться прозорливці, й осоромлені будуть ворожбити, і закриють уста свої всі вони, тому що не буде відповіді від Бога» (Мих 3,5-7). Ми, християни, твердо впевнені в Слові Божому (у пророцтвах): усі протестанські проповідники, що ворогують проти нас, весь клір давніх релігій, будуть зганьблені, бо не буде їм відповіді від Господа. Мало того, що буде їм сором і стид, але буде ще велика помста за те, що вони своїми брехливими вченнями ввели чимало народів в оману, вказуючи Царство Боже на небі, коли, згідно зі Словом Божим, Царство Боже буде і вже твориться на землі. Святий обов'язок усякого проповідника Царства Христового викривати всіх без винятку владарів-начальників у їхніх неправильних вчинках, у всіх їхніх беззаконнях, а поготів викривати гнобителів народних, що утискують вдів і сиріт, викривати взагалі всіх, що накладають важкі тягарі на бідний, голодний трудовий клас, якого в усі часи Сам Бог через Своїх вірних слуг визволяв і тепер

звільнить, бо Він той самий - не змінився. Тому я в Ім'я Того, хто пролив Свою святу кров за нас на хресті, прошу всіх попів, ксьондзів, пастирів, раввинів, учителів різнорідних, протестанських проповідників, керівників і благовісників: зрозумійте, що настав День Господній, День воздаянь, День Суду Божого, День ожорсточення і нарікання, День усього-всього, визначеного від Бога через Своїх слуг. Невже ви не бачите виконання, що з півночі піднімається біда на всю землю? Невже ви не бачите, як бідний трудящий народ страждає, а гнобителі народні розкошують? Нагадуйте всіма засобами і способами, що настає останній рішучий бій Армагеддона. Та Бог не хоче смерті грішників, а хоче, щоб грішник навернувся і жив: як бідний, так і багатий, але щоб кожен не покладав рук і не їв дарма хліб.

Зберіться, прийдіть і розсудимо, хоч Бог визначив погибель, але, якщо ви виправитесь, Він присуд Свій відмінить. Якщо ви самі себе не розсудите, то Бог буде судити вас за ділами вашими. Погляньте ж: які діла ваші – і зрозумійте. Твердо кажу, що нині настав День Суду Божого. Я завжди говорю, що ви, будівничі, не відновите цього звірячого устрою, що впав, кінець йому настав, кінець світу цьому. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

Трясеться земля і тріпоче, бо виповнюють над Вавилоном наміри Господа зробити землю Вавилонську пустелею, без жителів (Єр 51,29)

Хто читає Вічну Історію, той знає, що Вічний Бог Єгова виконує Свої наміри, які Він визначив через Своїх слуг-Пророків, своєчасно в точності, тому що Він один вірний у Своєму слові і ділі. Коли ж Він (Бог) починає велику справу робити на землі, то таке починання оголошує Своєму рабу, щоб виконалося написане, бо Господь Бог нічого не робить, не відкривши Своєї таємниці рабам Своїм Пророкам (Див.: Ам 3,7). Тому і мені Господь відкрив 1911 року, що робить велику переміну на землі, оскільки не стало вірних між синами людськими. Написано: «Прийшов час відплати Твоєї, Господи, бо безбожні зневажили закон Твій» (Пс 118,126). «Але Син Людський, коли прийде, чи знайде віру на землі?» (Лк 18,8). Дійсно, до 1914 року віра в істинного Бога зовсім упала. Від 1914 року почався Суд Божий на землі.

Настала доба виконання передбаченого Пророком Іоїлем: «[...] виллю від Духа Мого на всяку плоть, і будуть пророкувати сини ваші і дочки ваші; старцям вашим будуть снитися сни, і юнаки ваші будуть бачити видіння» (Іоїл 2,28). А Спаситель наш Ісус Христос сказав: «[...] і коли Він прийде, викриє світ за гріх, і за правду, і за суд. За гріх – тому, що не вірують в Мене. За правду – тому, що Я йду до Отця Мого, і вже не побачите Мене. А за суд, бо князя світу цього осуджено» (Ін 16,8-11).

На кому є Святий Дух, той викриває світ у тому, що він не вірує в Христа Ісуса. Я докоряю всім, ба більше різнорідним сектантам, що силоміць на небо лізуть, а за це вони на мене гніваються. Написано: «Усякий, хто ненавидить брата свого, є людиновбивця, а ви знаєте, що ніякий людиновбивця не має життя вічного, що в ньому перебувало б» (1 Ін 3,15). «Хто каже: «Я люблю Бога», а брата свого ненавидить, той говорить неправду: бо той, хто не любить брата свого, якого бачить, як

може любити Бога, Якого не бачить?» (1Ін 4,20), позаяк Бога ніхто ніколи не бачив і бачити не може. Бог є Дух невидимий. Бог – є Любов. Святе Письмо істинне: прийшов Син Людський і не знайшов віри на землі, хоча віруючих не перелічити, але це звані, а не вибрані. Дух Святий свідчить про правду, що Ісус Христос від Бога-Отця вийшов і до Бога-Отця пішов, і більше не побачать Його. А різноманітні сектанти, лжехристи, лжепророки і брехуни очікують Ісуса Христа з неба, що Він прийде і забере всіх їх на небо, а земля та інші згорять. Православні, католики, німці і різні протестанти після смерті беруться на небо, а нові сектанти, такі як: баптисто-євангелисти, адвентисти, п'ятдесятники і багато інших невдовзі живими забираються на небо. І якщо підуть на небо одні після смерті, а інші живими незабаром заберуться, то і там між ними війна буде, і, вочевидь, усі впадуть на землю в озеро огненне, де буде плач і скрегіт зубів, де черва їхня не вмере і вогонь їхній не загасне.

Дух Святий свідчить про суд, що князь світу цього засуджений, справді, цей світ (устрій, порядок, системи управлінь) засуджений на винищення, ліку йому вже немає, і часу йому вже немає. Тепер діється те, про що говорив святий Іван: «Неправедний нехай ще чинить неправду; нечистий нехай ще оскверняється; праведний же нехай ще творить правду, і святий нехай ще освячується» (Одкр 22,11). Ми, діти Божі, судимо цей світ Іменем Ісуса Христа. Світ нас не знає, тому що Бога не знає. Хто Бога знає, той і нас знає; а «знати Бога – це повна праведність» (Прем 15,3).

Тепер на землі здійснюються два суди: суд народів і Суд Божий. Суд народів не встоїть, тому що там зібралися люди зарозумілі, горді, багаті всього цього світу, які звикли до розкошів і не переймаються становищем бідних людей. До свого керівництва беруть різні, ні до чого непридатні, прогнилі закони і проєкти, маючи на меті вилікувати цей світ, який віджив свій термін. Ми, діти Божі, Іменем Ісуса Христа говоримо, що цього ладу, порядку, систем управлінь ніхто не вилікує, він уже (світ цей) загинув назавжди. Так судив Сам Бог, ми про це свідчимо, бо віримо Слову Божому, написаному у Вічній Історії – Біблії, «бо Отець не судить нікого, а весь суд віддав Синові, щоб усі шанували Сина, як шанують Отця» (Ін 5,22-23). А Син Людський сказав Петрові, що ви, коли буде відновлення світу, судитимете дванадцять колін Ізраїлевих. Апостол Павло, в якому був Христос,

запитав: «Хіба не знаєте, що святі судитимуть світ? Якщо ж світ буде судимий вами, то невже недостойні ви судити незначні *справи*? Хіба не знаєте, що ми будемо судити ангелів, чи не тим більше справи житейські?» (1 Кор 6,2-3). Нині ми, діти Божі, судимо цей світ і навіть ангелів Іменем Ісуса Христа. Ангели – це архиєреї, біскупи, пастирі, різноманітні сектантські проповідники, богослови, професори і багато інших, які говорять, що вони є світлом для світу. Якби такі були світлом, то й було би тепер світло. Але ми бачимо, що темрява покрила землю і морок народи. Пророк Давид говорить: «Не пізнали і не зрозуміли, бо в темряві ходять. Нехай захитаються всі основи землі» (Пс 81,5). Не знають тому, що не читають Вічної Історії. У темряві ходять тому, що не люблять одне одного. Основи землі хитаються тому, що немає згоди в організаціях. Одне слово, усе тому, що необхідно виконатися всьому написаному у Вічній Історії – Біблії. І Вічний Бог, який живе в Пророках, Ісусі Христі, Апостолах і в нас, буде вірним у Своему слові і ділі. Всі ж інші боги, лжепророки, лжехристи будуть засоромлені і зганьблені на віки.

Безліч республік, мало не всі, витрачають великі кошти на розмаїті ювілеї, святкування, зустрічі богів землі і взагалі на все непотрібне, яке перерахувати неможливо, і все те жодної користі не приносить, окрім збитків. Думати з одного боку, то нібито це не потрібно, але поміркувати з іншого боку, то треба, щоб виконалось усе написане через Пророків. Виходить, народні вожді всі сліпі, тому що не читають Біблії. Біблія відкриває очі і розум і робить людину світлом: так сказав Христос: «Ви – світло світу». Пророк Даниїл запевнив: багато хто прочитає Біблію і «збільшиться відання» (Дан 12,4). Сатана (людина, що противиться і вивищується понад усе, що назване Богом чи святинею), знає це і послав своїх слуг із Біблією чи Євангелієм проповідувати Царство Боже на небі, і народи розгубилися, не знаючи, де правдива дорога життя. Сьогодні настала пора викрити таких служителів, що проповідують Царство Боже на небі, яке буде й уже здійснюється на землі, про яке ми постійно просимо Бога: «Нехай прийде Царство Твоє». Де ж буде дітись таким проповідникам і служителям? Я відповідаю словом Божим: «Ридайте, пастирі, і стогніть, і посипайте себе порохом, вожді стада; бо виповнилися дні ваші для заколення і розсіяння вашого, і впадете, як дорогий посуд. І не буде притулку пастирям і спасіння вождям стада» (Єр 25,34-35). «Шум

дійде до країв землі, бо у Господа пряз народами: Він буде судитися з усякою плоттю, нечестивих Він віддасть мечу, – говорить Господь» (Єр 25,31).

Нині нам попередження, Господь хоч і оголосив винищення нечестивим народам, але, якби народи послухали і навернулися від злих своїх діл до добрих, то Господь помилував би, бо Він багатомилостивий. «І тебе, сину людський, Я поставив стражем дому Ізраїлевого, і ти будеш чути з уст Моїх слово і напоумляти їх від Мене» (Єз 33,7). Ми, діти Божі, чуємо слова Божі з уст Його і наставляємо слухачів: звертайтеся до закону й одкровення (Див.: Іс 8,20). Закон Божий (Десять Заповідей Божих) – це Духовне Дзеркало, через яке розглядаються гріхи у всі роди і віки. Якби не було Закону, то ніхто не знав би гріха. Отже я свідчу разом з Апостолом Павлом: «Але я не пізнав гріх інакше, як через закон. Бо я не знав би і жадання, якби закон не говорив: «Не пожадай» (Рим 7,7). Тому ми просимо всіх: зверніться до Закону і ви побачите, що ви – ті, хто Закон переступив (тобто злочинці), хай ким би ви і хоч де б ви були. Чи багатий, чи бідний, чи володар, чи підлеглий – усі згрішили і позбавлені слави (мудрості) Божої. Бог же хоче всіх помилувати. Хто не послухає і не навернеться, того Господь винищить назавжди. Це може розуміти лишень той, хто стане перевіряти Святе Письмо. Хто стане перевіряти Святе Письмо, той повинен відкинути свої погані звички, насамперед, втримати язик свій від лайок і марнослів'я, божби й осуду. Усвідом свою провину і засуди самого себе і покайся, тоді Бог простить усі гріхи, і ти назвешся новим творінням. Якщо ти навернешся на правдиву путь, то приготуй себе до найрізноманітніших випробувань (спокус). Бог говорить: «Кого Я люблю, тих викриваю і караю. Отже, будь ревним і покайся» (Одкр 3,19). Завжди треба дивитися на Христа Ісуса, Спасителя нашого, Він – Праведник, а все переносив добровільно заради нашого спасіння (визволення), залишивши нам приклад.

Тоді Ісус промовив до народу і учнів
Своїх, кажучи: «На Мойсеєвому сидінні
сіли книжники та фарисеї» (Мф 2-23,1)
[...] на крилі *святимища* буде
мерзота запустіння (Дан 9,27)

Хто читає Книгу Вічного Життя, той знає і бачить, що на святому місці стала мерзота запустіння, яка тепер добігла кінця, винищення.

Знищення приходить від країв землі (від останків землі, тобто робітників фабричних і сільських). Софонія говорить: «День труби і військового крику проти укріплених міст і високих веж» (Соф 1,16). Пророчі слова не є буквальними, але символічними. Наприклад: що означає вежа? Відповідь: «Вежею поставив Я тебе серед народу Мого, стовпом, щоб ти знав і стежив за шляхом їх» (Єр 6,27). Що означає укріплене місто? Відповідь: «І місто велике розпалося на три частини, і міста язичницькі впали, і Вавилон великий згаданий перед Богом, щоб дати йому чашу вина лютої гніву Його» (Одкр 16,19). Одне слово, місто означає організацію з трьох скріплених духів – духівництва, фінансистів і політиків. Святий Іван провіщає: «І бачив я, що виходять з уст дракона, і з уст звіра, і з уст лжепророка три духи нечисті, подібні до жаб: це – бісівські духи, що творять знамення; вони виходять до царів землі усієї вселенної, щоб зібрати їх на битву в оний великий день Бога Вседержителя» (Одкр 16,13-14). Хто пильнує, той бачить, що сьогодні все, описане Пророками, виконується достеменно. Цього Дня всі ошуканці будуть суворо покарані, оскільки багато людей на них надіються, а коли так не буде, як вони розказують, тоді відбудеться останній рішучий бій, і влада буде дана народові Всевишнього, тоді тільки відновиться порядок і мир на землі. Армагедон: це буде, як було в день Пророка Гедеона: один одного вбивав у своєму стані; так буде і тепер в останньому великому бою.

Я трохи розповім про велике місто, що розпалося на три частини. До 1914 року весь світ складав велике місто, а Європа своїм блудодіянням (оманливою наукою) заволоділа всіма ринками і всім іншим, напоїла всі народи і вони спокійно спали. Світова війна пробудила багатьох, відкрила очі безлічі, показала, хто приятель і хто недруг. Багато хто побачив, що їхні наставники і вчителі вчили неправдиво, говорячи: «Бий ворога», якого чоловік ніколи не бачив і не мав із ним ніякої справи. Тоді багато людей зрозуміли, що ворог – той, хто вчить убивати інших. І те, й багато іншого відкрило багатьом очі, як сказав пророк, – знання примножиться. Світ (місто велике) розділив на три частини: дві частини – це войовничі капітал і труд, а третя частина – це зірки (світло), яких дракон захопив своїм хвостом із неба. Дві частини, що воюють сталевими мечами, від меча і загинуть, а третю частину, що її хвіст (останні фальшиві вчення всіх сект, які нехтують Законом Божим) захопив із неба (віддалив від Христа), –

«[...] введу цю третю частину у вогонь, і розплавлю її, як плавлять срібло, й очищу її, як очищають золото: вони будуть закликати ім'я Моє, і Я почую їх і скажу: «Це Мій народ», і вони скажуть: «Господь – Бог мій!» (Зах 13,9). Дві частини битимуться довго, третя частина – ми, діти Божі, повинні підвищити голос свій і говорити, що зла злом не переможеш, що необхідно все простити одне одному (зокрема довоєнні і післявоєнні борги, ліквідувати всі перешкоди на шляху до життя, створити всі нові реформи за Законом Божим, про що детально розмірковувати сьогодні не буду) і почати нове життя згідно з ученням Царя царів – Ісуса Христа.

Ісус Христос, застерігаючи нас, повчає: «Ось Я посилаю вас, як овець поміж вовків: отже, будьте мудрі, як змії, і прості, як голуби. Остерігайтеся ж людей: бо вони видаватимуть вас на судилища і в своїх синагогах битимуть вас, і поведуть вас до правителів і царів заради Мене на свідчення їм та язичникам» (Мф 10,16-18).

Господи врозуми всі народи, навіть більше тих, хто начальствує, щоб вони дали більше свободи говорити слово Твоє і проповідувати Царство Твоє. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

Бо немає іншого імені під небом, даного
людям, яким належало б спастися (звільнитися)
(Діян 4,12)

Сьогодні настав визначений День боротьби диявола з Богом. Нині настав День проби-випробування: хто сильніший, – диявол чи Бог? Сьогодні настав День помсти і воздаяння; День суду Божого, бо Суд Божий – праведний, Бог віддає кожному за ділами його. Нині День воскресіння мертвих у Христі. Сьогодні Бог судиться зі Своїм народом. Святі самі себе судять. Нині Бог за посередництвом Сина Свого судить мертвих – малих і великих; сьогодні святі Божі судять світ Іменем Ісуса Христа. Нині диявол буде зв'язаний на тисячу літ; усі лжепророки посоромляться кожен знання свого. Сьогодні кінець цьому світові (устрою); «царство світу стає царством Господа нашого і Христа Його, і царюватиме повік» (Одкр 11,15). «Веселися з цього, небо, і святі апостоли та пророки; бо звершив Бог суд ваш над ним» (Одкр 18,20).

Нині з'явилося в світі багато імен, що нібито хочуть урятувати (звільнити пригноблених людей) людство, але замість спасіння (звільнення) завели людей у глухий кут так, що виходу немає, і не можуть його знайти. Імена ці: Ленін, Муссоліні, Мак-Дональд, Бріанд, Гувер і чимало їм подібних, але не врятують цього світу, тобто не втримають цього зігнилого, непотрібного, що віджив свій певний строк, світу. Пора настала творити новий світ на землі (устрій, порядок) згідно з ученням Ісуса Христа, заснований на загальнолюдській любові; і творити не мечем, а судом і правдою, миром і любов'ю. Ті, що вели боротьбу з царями і різними правителями, мріючи бути кращими, при вступі своєму на престоли погасли, не дають від себе світла. Це для того, щоб здійснилося пророцтво. «Сонце меркне при сході своєму» (Іс 13,10). Якщо б ті особи, що правлять народами і що будуть правити, побільше

заглядали у Вічну Історію (Біблію) та слухали б Пророків істинних, а не різних распутіних, тоді і справи би їхні увічнілися на прославу, а так закарбуються у віках лише на ганьбу і посоромлення.

Важкий час настав сьогодні на землі, бо з'явилося безліч лжепророків, лжехристів, лжевчителів різних, що проповідують Царство Боже на небі; і багато людей стоять на розпутьті, не знаючи, де правда. Написано: «Горе ж вагітним і матерям-годувальницям у ті дні!» (Мф 24,19). І справді, велике горе вагітним знаннями, які радіють, що вже мають зародок, але вони не відають, що саме їм потрібно знати; зараз вагітним немає горя, але воно на них звалиться несподівано. А лихо зараз тим, кого годують грудьми, тим, хто прості, лагідні і смиренні, бо, як малі діти, бажають поживи духовної, але вони - неутвержені у справжній істині, і тому приймають від усіх, не розбираючи смаку. До прикладу: 9 січня цього року в селі Заборолі здійснювалося молитовне зібрання нас, євангельських християн. Після закінчення зібрання брат Малевич, який наближається до Бога, разом зі своєю дружиною запросили мене до себе для розмови про Ісуса Христа, Слово життя, і про Царство Боже на землі. О 5-й годині вечора я з братами Василем, Федором, Захарієм, Лук'яном і Михайлом, а також сестрами Агафією і Тетяною вирушили в дім брата Носека, куди нас запрошував брат Малевич. Прийшовши туди, ми застали в хаті запрошеного проповідника з баптистів Йосипа Новосада. Між нами почався обмін думок, і ми всі прийшли до згоди звершити молитву перед Богом Всюдисущим про об'єднання нас воедино. Після молитви я зі щирим серцем почав вияснювати про пришествя Христа Ісуса; і дійшов до того, що виявив: і я вибраний не людьми і не через чоловіка, а через одкровення Господа нашого Ісуса Христа за Його милість. Далі бесіда торкнулася того, що Бог відкриває таємницю Свою рабам Своїм згідно з Писанням (Ам 3,7; Пс 24,12-14; Лк 8,10), і що Бог нині, завтра і на віки вічні той самий. Дійшло до того, що я сказав: «Я знаю наміри серця Божого». Баптист не витримав, не встояв на суді з дітьми Божими, не зберіг миру, бо миру немає у ньому, і сказав: «Брехню кажеш». Я сьогодні говорю Іменем мого Господа Ісуса Христа перед Богом – Отцем моїм небесним, перед Його святими Ангелами і перед

усім світом, що знаю наміри Божі, а що знаю, те й розтлумачую в цьому виданні перед Богом і Його народом. Твердо знаю, що Бог мій, якому я служу, утверджує слова рабів Своїх.

Наміри серця Божого виразили словами слуги Його – Пророки, Єдинородний Син Його й Апостоли, і записали руками своїми до Книги Життя – Біблії. Нині ж настав День виконання всього, визначеного Богом через Своїх рабів. А зараз хто раб вірний Його, той пророцтво читає і Бога знає. Написано: «Знати Тебе – повна праведність, і визнавати владу Твою – корінь безсмертя» (Прем 15,3). А ви, численні баптисти, адвентисти, п'ятдесятники і багато інших, пророцтв не читаете, тому й Бога істинного не знаєте, а що Бога не знаєте, видно з того, що ви Заповідей Його не дотримуетесь.

Ви всі – лжепророки, що обіцяєте царство на небі, обманули великих і малих і довели світ цей до загибелі; виходу із загибелі нікому не вказуєте і самі не виходите. Іде на вас велика армія голодних трударів усього світу, що очікують спасіння (тобто визволення від гніту), ви дасте звіт, бо ви говорите, що знаєте Бога. Хоч би ви зрозуміли промову Ісуса Христа, що записана в Євангелії (Мф 25,31-46; Еф 6,10-20). Але ви не хочете знати Єдиного Істинного Бога в особі Ісуса Христа; а кожен із вас виділяє собі покірних овець, прагне користі від них. Але вже надходить на вас пора, Господь говорить: «Відберу з рук ваших овець Моїх» (Див.: Єз 34,10).

Ви всіх заманюєте небом, ви і сім'я таке, і народжені від Нього. Подумайте гаразд! Попи – на небо, ксьондзи – на небо, пастирі – на небо, раввини – на небо, всі штунди – на небо, але всі тут, на землі, ворогують одні з одними! Як же на небі будете жити? Звалитесь всі ви в погибіль на віки; ще є трошечки часу покаятися вам і зрозуміти, що народ, як трава (читай Пророка Ісаю 40,6-12).

О, земле, читай: «Рід проходить, і рід приходить, а земля перебуває повіки» (Екл 1,4). «Ти поставив землю на тверді її, не захитається вона повік віку» (Пс 103,5). «Бо так говорить Господь, Який створив небеса, Він, Бог, Який утворив землю і створив її; Він утвердив її, не марно створив її; Він утворив її для проживання» (Іс 45,18). «І народ твій весь буде праведний, навіки успадкує землю [...]» (Іс 60,21). «[...] і живіть на землі, яку Господь дав вам і батькам вашим із віку у вік» (Єр 25,5). «Блаженні лагідні, бо вони успадкують землю» (Мф 5,5). Бог сотворив землю на віки

й віки для проживання, а баптисти, адвентисти і п'ятдесятники, та багато інших проповідують, що земля і всі люди, які їхнього обману не слухають, – згорять. Вони сердиті, що всіх не можуть обманути, то хотіли б, аби все згоріло. Подумайте, Бог сказав: «Усе зітру з лиця землі», і винищив потопом, але земля все-таки залишилась. І тепер Господь – Той Самий: постановив знищити нечестивих людей з лиця землі (Див.: 2Пет 3,7). Із цього зрозумійте, яку брехню говорять ці проповідники, що бажають, аби все згоріло, а їх щоб забрав Господь на небо. Якщо не схаменетесь і не покаєтесь, проповідники, то місце ваше в Аду – в озері вогненному; там, куди ви інших гнали. Це для вас праведний Суд Божий: якщо ви хочете, щоб хтось горів, то будете ви горіти – це істинно і правильно. Вам тепер мало кого буде нагода обманути, бо тепер благовіщується слово правди – Царство Боже на землі, а вам, проповідникам, стид, сором і ганьба. Ви кожен посоромитесь знання свого, бо не буде вам відповіді від Господа, бо для вас немає на землі місця, якщо не розкаєтесь.

Фарисеї і книжники не любили Ісуса Христа через те, що Він викривав їх; так тепер і ви мене не любите через те, що я показую вашу справжню суть. А для чого ж приходить Христос? Подумайте! «Ось, він іде, – говорить Господь Саваоф. І хто витримає день пришествя Його, і хто встоїть, коли Він явиться? [...]» (Мал 3,1-2). Євангеліє від Івана звіщає: «І коли Він прийде, викриє світ за гріх, і за правду, і за суд. За гріх – тому, що не вірують в Мене. За правду – тому, що Я йду до Отця Мого, і вже не побачите Мене. А за суд, бо князя світу цього осуджено» (Ін 16,8-11). Написано: «[...] Але Син Людський, коли прийде, чи знайде віру на землі?» (Лк 18,8). Істину кажу у Христі, не обманюю: складно знайти на землі людину, що вірує: майже всі ошукані різнорідними оманливими пророками, котрі з'явилися під іменем Христа, кажучи, що вони послані Богом. То чому вони бояться вступати в розмову про Бога зі мною чи з моїми послідовниками? Вони знають, що заплутаються, бо не знають Писання, ні сили Божої. Ми ж, християни, вступаємо і навчаємо вступати в розмову про Бога Ісуса Христа з усіма, хто тільки бажає з нами спілкуватися. Як Бог-Отець хоче, щоб усі люди спаслися (звільнилися від гріха), так і ми, діти Його, хочемо з усіма бути в мирі й любові, і вчитися більше пізнавати Бога в житті, щоб царювати з Христом на землі.

Багато людей читають Святе Письмо, але не розуміють його і не хочуть прийти і пороздумувати про нього, щоб збагнути. До прикладу візьмімо хоч би перший вірш у цьому листі, в якому говориться, що немає іншого Імені під небом, даного людям, яким належало б нам спастися. Багато хто думає, що прочитати це слово, стати навколішки, помолитися Богові – і все буде готово, тобто – буде спасенний. О, це велика помилка так думати. Необхідно бачити, що твориться на землі в народах. Ми бачимо, що до 1914 року царства земні стояли міцно, хоч і були деякі повстання і заколоти в окремих місцях, але всі швидко ліквідовувалися. Та від 1914 року на виконання слова Божого почали падати престולי царств язичницьких, і мечем губить брат брата; так буде, поки нечестя винищиться з лиця землі. На місце правителів, що впали, встають інші, і що далі – гірші, і доведуть цей зігнилий світ (устрій, порядок, систему управління) до кінця гибелі. Водночас на землі твориться Царство Бога і Його Христа на виконання Слова Божого, як написано: «Царство світу стало царством Господа нашого і Христа Його, і буде царювати повік» (Одкр 11,15).

Улюблені читачі! Подивіться добре на цей світ, тобто устрій, порядок управління, – він зовсім упав, загинув, ледве-ледве б'ється у передсмертних корчах, спасіння йому вже немає. Праведний Суддя виконує свій присуд; ми, Його живі свідки, радіємо, бо написано: «Веселися з цього, небо і святі апостоли, та пророки, бо звершив Бог суд ваш над ним» (Одкр 18,20). А Ісаєа говорить: «Радуйтеся, небеса, і веселися, земле, і викликуйте, гори, з радости; бо утішив Господь народ Свій і помилував страдників» (Іс 49,13). О, яке горе буде тим, що вказують царство Боже вверху – високо у небі, а не бачать, що робиться близько – внизу, на землі: мало не всі ті, що тяжко трудяться, гинуть від голоду, холоду, всіяких щоденних нестатків і від незнання Бога – Любові, Милості, Суду. Бо написано: «Знищений буде народ Мій за нестачу відання [...]» (Ос 4,6). Чи не всі різnorідні проповідники прямо плачуть, кричать, проповідуючи Царство Боже у повітряному просторі, а не бачать, що робиться в народі на землі. Високі гори – багачі, вельможі, різnorідні гнобителі народні тиснуть, душать змордований усіма гострими недостачами пригнічений трудовий люд, а такі проповідники все заглядають на небо, хочуть усіх покірних їм вести

на небо і багатьох уже обманули. Я в Ім'я Того, Хто пролив Свою святу кров на хресті, прошу всіх розмаїтих проповідників: зупиніться на шляхах ваших, розсудіть і розпитайте, де путь добра, і нею йдіть. Дорога – Христос Ісус Господь наш, про Якого написано в Законі Мойсеєвому, у Пророках і Псалмах. Зверніться до Писання, тоді зрозумієте Христа Ісуса Спасителя і на мене не будете гніватися, бо ми вам указуємо шлях Його. Прошу вас: зверніться до пророцтва, тоді зрозумієте, що настав День Господній, коли ж зрозумієте, то будете разом із нами викривати цей негідний світ і будете спільно з нами будувати новий світ, справедливий, де пробуває правда і суд, де царює Сам Христос Ісус. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Нова правдива дорога життя

Господу вгодно було, заради правди Своєї,
звеличити і прославити закон (Іс 42,21)

Хто мудрий, той зрозуміє!

Прийшов час відплати Твоїї, Господи, бо
безбожні зневажили закон Твій (Пс 118,126)

У теперішній час з'явилася велика кількість різних лжепроповідників, лжепророків, лжехристів і лжевчителів різноманітних назв під Іменем Христа Ісуса з Біблією в руках. Вони проповідують царство Боже на небі і зневажають Закон Божий (Десять Заповідей), говорять, що Закону Божого (Десяти Заповідей) дотримуватися не потрібно.

Всі істинно віруючі у Христа Ісуса повинні те робити, що робив Учитель Христос Ісус. Коли Його звинувачували, що Він порушує Закон, Він сказав: «Не думайте, що Я прийшов порушити Закон або Пророків: не порушити прийшов Я, а виконати» (Мф 5,17). Бог устами раба Свого Ісаї мовить: «Господу вгодно було, заради правди Своєї, звеличити і прославити закон» (Іс 42,21). Ісус Христос навчає: «Ви чули, що було сказано древнім: «Не вбивай» (Вих 20,13 – С.Б.), а хто уб'є, підлягає суду. Я ж кажу вам, що всякий, хто гнівається на брата свого даремно, підлягає суду; а хто скаже на брата свого: «Рака» (пустий), підлягає синедріону; а хто скаже: «Потвора», підлягає геєні вогненній» (Мф 5,21-22). «Ви чули, що було сказано древнім: «Не чини перелюбу». А Я кажу вам, що всякий, хто дивиться на жінку, жадаючи її, вже вчинив перелюб із нею в серці своєму» (Див.: Мф 5,27-28). Із вищенаведених уривків ясно видно, що Христос Ісус, Учитель наш, не відмінив Пророків і Закон; а звеличив і прославив, за Писанням. Його вірні послідовники, свідки і слуги все те робили, роблять і робитимуть по віки. Вірний Його свідок Апостол Павло запевняє: «[...] Але я не пізнав гріх інакше, як через закон. Бо я не знав би і жадання, якби закон не говорив: «Не пожадай» (Вих 20,16-17 – С.Б.)» (Рим 7,7). «Тому закон святий, і заповідь свята і праведна, і добра» (Рим 7,12).

Баптисти переконують, що тільки треба вірити в Ісуса Христа. А Христос Ісус навчає: «Якщо любите Мене, то дотримуйтеся Моїх

заповідей» (Ін 14,15). Христом Ісусом і віки створені, Він говорив із Мойсеєм. Він безначальний і безкінечний. Сьогодні, завтра і на віки вічні Він Той самий.

Баптисти, п'ятдесятники та інші говорять, що Ісус Христос відмінив шанувати день суботній. Погляньмо, чи шанував Ісус Христос **день суботній**. «І прийшов у Назарет, де був вихований, і увійшов, за звичаєм Своїм, у день суботній у синагогу і став, щоб читати» (Лк 4,16). «І прийшов у Капернаум, місто галилейське, і навчав їх по суботах» (Лк 4,31). Значить, Ісус Христос у дні суботні звичайними ділами не займався, щоб не порушити Пророків, що написали: «Якщо ти утримуєш ногу твою заради суботи від виконання примх твоїх у святий день Мій, і будеш називати суботу відрадою, святим Днем Господнім, шанованим, і вшануєш її тим, що не будеш займатися звичайними твоїми справами, догоджати твоїм примхам і марнословити, – то будеш мати радість у Господі, і Я піднесу тебе на висоти землі і дам спожити тобі спадщину Якова, батька твого: вуста Господні вирекли це» (Іс 58,13-14). Так Ісус Христос дав Закон, Він Сам і виконав його, Він Сам звеличив і прославив Закон, то й учні Його робили те саме, що видно з того, що жінки в суботу залишились у спокої за заповіддю (Див.: Лк 23,56).

Якщо Ісус Христос шанував дні суботні, то так само чинили й учні Його, бо написано: «Учень не буває вищим від свого учителя; але, удосконалившись, кожен буде, як і вчитель його» (Лк 6,40). Нагадаю ще, що сказав свідок вірний Апостол Яків: «Хто дотримується всього закону і зогрішить у чому-небудь одному, той стає винуватим у всьому. Бо Той же, Хто сказав: «Не перелюбствуй», сказав і: «Не убий»; тому, якщо ти не перелюбствуєш, але уб'єш, то ти також злочинець перед законом. Так говоріть і так робіть, як такі, що мають бути суджені за законом свободи» (Як 2,10-12).

Павла вибрав Апостолом Ісус Христос після Свого вознесіння на небо; вибрав Апостолом для язичників: «Я поставив Тебе світлом язичникам, щоб Ти був на спасіння аж до краю землі» (Діян 13,47, див. також: Іс 49,6). Тому Апостол Павло написав нам багато про суботу: «[...] язичники просили їх говорити про те саме й у наступну суботу» (Діян 13,42). «Наступної суботи мало не все місто зібралося слухати слово Боже» (Діян 13,44). «Павло, за своїм звичаєм, пішов до них і

три суботи говорив з ними з Писання» (Діян 17,2). «Кожної суботи він говорив у синагозі і переконував юдеїв та еллінів» (Діян 18,4). Апостол Павло стверджує: «Обрізання ніщо, і необрізання ніщо, а *все* в дотриманні заповідей Божих» (1 Кор 7,19). Свідок Ісуса Христа святий Іван говорить: «Блажен, хто читає, і ті, що слухають слова пророцтва цього і дотримуються написаного в ньому, бо час близький» (Одкр 1,3). «І розлютився дракон на жону, і пішов, щоб вступити в бій з іншими з роду її, які зберігають заповіді Божі і мають свідчення Ісуса Христа» (Одкр 12,17). «Тут терпіння святих, які дотримуються заповідей Божих і віри в Ісуса» (Одкр 14,12). «Блаженні ті, які дотримуються заповідей Його, щоб мати їм право на дерево життя і увійти в місто воротами» (Одкр 22,14). Святий Іван каже: «Хто говорить: «Я пізнав Його (Бога – С.Б.)», але заповідей Його не виконує, той неправдомовець і немає в ньому правди; а хто дотримує слово Його, в тому істинно любов Божа здійснилася; з цього пізнаємо, що ми в Ньому» (1 Ін 2,4-5). Достатньо цих правдивих і переконливих доказів розсудливим душам, аби вірити, що необхідно дотримуватися Заповідей Божих.

20 березня цього року я зайшов на молитовне зібрання до баптистів, яке відбувається на Красному (в Луцьку). Один із проповідників почав читати Євангеліє від Луки 19:29 і далі, і сказав, що потрібно згадувати як свято вхід Господній до Єрусалиму. Я хочу нагадати такому проповіднику, що ця подія сталася не для того, щоб святкувати і згадувати, а для того, що потрібно було виконатися пророцтву Захарії (9,9) та іншим пророцтвам; такому проповіднику раджу більше читати пророцтва і навчитися, а не заводити людей у блуд. Ісус Христос і Його Апостоли не вчили день той святкувати. Інший проповідник став читати для напучування 3-й вірш 1-ї глави Одкровення Івана, вказуючи, що доба настала складна, і нам, що віруємо у Христа, треба бадьоритися і стежити за собою і за рухом народів – **що є істинно**. На завершення встав пресвітер Луцької общини, побачив, що я є, то взяв цитату з Євангелія від Івана: «Злодій приходять тільки для того, щоб украсти, вбити й погубити. Я прийшов для того, щоб мали життя, і мали в подостатку» (Ін 10,10). Вся проповідь цього пресвітера була проти нас, Євангельських християн, що виконуємо Заповіді Божі, бо не один я був там, а були й інші мої брати, а саме: пресвітер Віктор Шилов, брат Гордій Левицький і брат Атанасій Петровський. Я

раджу і прошу в Ім'я Христа Ісуса, Господа нашого, такого пресвітера і всіх інших навчитися від Ісуса проповідувати, «не робіть жорстокими сердець ваших, як під час нарікань [...]» (Євр 3,8 і далі до 19-го вірша). По-перше, цей пресвітер не знає, що говорить, називаючи когось злодієм і розбійником. Нині ж День відплати, Бог віддає кожному згідно з ділами його. Ми, християни, дотримуємося Заповідей Божих і маємо віру в Ісуса, маємо право на дерево життя і в місто входимо воротами, «а зовні – пси і чародії і любодії, і вбивці, та ідолослужителі, і всі, хто любить і чинить неправду» (Одкр 22,15). Пресвітер дорікнув нам, християнам, за суботу, що ми шануємо суботу; не нам ти дорікнув, а Синові Людському, адже написано: «Бо Син Людський є господарем і суботи» (Мф 12,8). Якщо Христом Ісусом і віки створені, і Він Один – Законодавець, Він виконав Закон, залишив нам приклад, аби ми йшли слідами Його, то як ви, пресвітери і проповідники, відкидаєте Заповіді Божі? Тоді ви є брехунами, злодіями, вбивцями, чаклунами, розпусниками, які люблять усіяку неправду.

Дайте відповідь! Де Ісус Христос відмінив суботу і постановив неділю? Він сказав: «Я є воскресіння і життя [...]» (Ін 11,25). Хіба ми, християни, встановили шанувати суботу? Як написано: «Пам'ятай день суботній, щоб святити його; шість днів працєю і виконуй [у них] усякі справи твої, а день сьомий – субота Господу, Богу твоєму [...]» (Вих 20,8-10, а також див.: Вих 31,12-18). Чи не Господь Сам написав Своїм перстом? Згадайте: коли Бог перестав розмовляти з Мойсеєм на горі Синаї, дав йому дві скрижалі одкровення, скрижалі кам'яні, на яких написано було **перстом Божим**. Прошу всіх баптистів, п'ятдесятників і всіх інших: дайте відповідь із підтвердженням зі Святого Письма, де Христос змінив суботу на неділю, щоб шанувати перший день тижня. Якщо не дасте, то ви – обманники, і правди у вас немає. Я впевнений, що не дасте. Тому-то й немає миру на землі. Якщо Закону Божого не дотримують на землі, то як ви, правителі, хочете, щоб ваші закони хтось виконав. Тому необхідно звернутися до Закону Божого й Одкровення, оскільки тут уся мудрість Божа. Я знаю і впевнений, що всі, хто тільки хоче жити, повинні обернутися до гори Божої, як написано: «І буде в останні дні, гора дому Господнього буде поставлена у главу гір і підніметься над пагорбами, і потечуть до неї усі народи. І підуть багато народів і скажуть:

Прийдіть, і зійдемо на гору Господню, у дім Бога Якова, і навчить Він нас Своїх шляхів і будемо ходити стежками Його; бо від Сіону вийде закон, і слово Господнє – з Єрусалима. І буде Він судити народи, і викриє багато племен; і перекують мечі свої на орала, і списи свої – на серпи: не підніме народ на народ меча, і не будуть більше вчитися воювати» (Іс 2,2-4).

Закінчується ера несправедливості і всілякого обману, і багато людей сходять на гору Господню (розмірковують про вишне, про Ісуса Христа) в дім Бога Якова (дім Божий – всі святі Божі, в яких жив Бог і які записані до Книги Життя – в Біблію, від них ми навчимося ходити шляхами Божими). Сіон – це Христос Ісус. Він один – законодавець, слово Господнє – з Єрусалима (вишнього світу). Єрусалим, тобто святі Божі люди будуть і вже судять цей світ, не лише світ, але й ангелів. Апостол Петро говорить: «Бо час розпочатися судові з дому Божого; а якщо перше почнеться з нас, то який кінець тих, хто противиться Євангелію Божому?» (1 Пет 4,17). Всі так звані віруючі називають себе домом Божим, тобто оселею Божою. Ставайте ж на суд перед Христом! Хто з вас устоїть, якщо ви Заповідей Його не дотримуетесь? Він Своїм учням дав нову Заповідь: «[...] щоб ви любили один одного; як Я полюбив вас, так і ви любіть один одного» (Ін 13,34). Згідно з написаним, я вас із любові викриваю, а ви мене зненавиділи. Написано: «Бо коли ви любите тих, хто любить вас, яка вам нагорода? Чи не те саме і митарі роблять? І коли ви вітаєте тільки друзів ваших, що особливого робите? Чи не так само і язичники чинять? Отже, будьте досконалі, як Отець ваш Небесний досконалий» (Мф 5,46-48). Бог промовляє вустами раба Свого Ісаї: «Волай голосно, не стримуйся; піднеси голос твій, подібно до труби, і вкажи народу Моему на беззаконня його, і дому Якова – на гріхи його. Вони щодня шукають Мене і хочуть знати шляхи Мої, ніби народ, який живе праведно і не полишає Законів Бога свого» (58,1-2). Кликати голосніше вже не можна, ніж я волаю до тих, хто себе називає вірянном, Христовим, Божим і багатьма іншими відповідними назвами, і вказуємо їм на беззаконня їхні і на гріхи їхні. Амінь.

Про силу Духа Святого

Нині багато тих, хто побував баптистами, зрозуміли свій блуд, почали перейменовуватися п'ятдесятниками, радіючи тому, що говорять незрозумілими їм самим та й усім іншим мовами, вважаючи

себе духовними. І тим багатьох не утверджених людей ввели в оману. Я прошу всіх провідників п'ятдесятників: досліджуйте Писання про силу Духа Святого, а саме: «А я сповнений сили Духа Господнього, правоти і твердості, щоб висловити Якову злочин його й Ізраїлю гріх його» (Мих 3,8 і далі до 12-го вірша). «Ось, Я зробив і твоє лице міцним проти лиць їх, і твоє чоло твердим проти їх лоба» (Єз 3,8 і далі до 11-го вірша). Уривки з Книг Єремії 1,4-10; 6:27-30; Діяння апостолів 6,5-15; 7,1-60. Диякон Степан боровся з численними релігійними громадами, такими як: лібертинці, киринейни, александрійці. І деякі з Кілікії й Асії вступили в суперечку зі Степаном, але не могли протистояти мудрості і Духу, яким він говорив. Варто порозмірковувати і над такими словами: «Але Савл, він же й Павло, сповнившись Духа Святого і глянувши на нього, сказав: «О, сповнений всякого лукавства і всякого лиходійства, сину дияволів, ворог усякої правди! Чи перестанеш ти збивати з прямих путей Господніх?» (Діян 13,9-10). Прошу перевірити і зрозуміти уривки з Писання Ін 16,8-14; Еф 6,12-24.

На завершення прошу всіх, кого це стосується, покаятися в своїх оманах і звернутися до Закону й Одкровення (Див.: Іс 8,20-22). Лише тоді буде єдність віри.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

Усі ви, що населяєте всесвіт і живете на землі! дивіться, коли знамено підніметься на горах, і, коли засурмить труба, слухайте! (Іс 18,3)

Нині чимало людей піднімають свої знамена на горах (царствах) і тим приваблюють численні неутвержені душі для загибелі. У цей час чи не у всіх народів бунтівний дух (революційний дух, один одного не хоче слухати, володар повстає проти володаря, брат проти брата і т.д.). Це відбувається все через те, що багато начиталися чи наслушалися різних войовничих геройських книг, і всі такі люди мають бунтарський дух. У всіх державах викладачі різноманітних шкіл, церков, костелів, кірх, мечетей, молельень і т. ін. в молоді душі вливають отруту, зараження – релігійно-національне вчення, що призводить до суперечок, сварок, жорстокості і війни, і всієї підлості і несправедливості на землі. Такий прапор на горах ми, діти Божі, побачили і зрозуміли, що це – блуд і обман, а світла в ньому немає. З усіх книг на землі є одна книга – Біблія, Богом натхненна, яка вказує світло кожному, хто читає її благоговійно і роздумує; автор цієї Книги – Сам Бог Дух Святий. Ми, діти Божі, піднімаємо цей стяг вище всім всюди і скрізь.

Це знак чи «знамено Сина Людського, Який гряде на хмарах небесних (свідках духовних – С.Б.) з силою і славою великою» (Мф 29,30). Як необхідно розуміти силу Божу? Читай Пророка Михея: «А я сповнений **сили** Духа Господнього, правоти і твердості, щоб **висловити** Якову злочин його й Ізраїлеві – гріх його. Слухайте ж це, голови дому Яковового і князі дому Ізраїлевого, що гребують правосуддям і викривляють усе пряме, що будують Сіон кров'ю і Єрусалим – неправдою! Голови його судять за подарунки, і священники його навчають за плату, і пророки його віщують за гроші, а тим часом спираються на Господа, говорячи: «Чи не серед нас Господь? Не спіткає нас біда!» (3,8-11). Зупинися, читачу, і подумай, чи так є тепер, чи ні! То я скажу тобі, що так і є. І кожен свідок Божий (духовний) підтвердить те, що кругом, хай би куди пішов, вимагають подарунків, тобто плату. А Христос Ісус усе дав задарма.

Бог промовляє вустами раба Свого Єремії: «Так говорить Господь: нехай не хвалиться мудрий мудрістю своєю, нехай не хвалиться сильний силою своєю, нехай не хвалиться багатий багатством своїм. Але хто хвалиться, хвалися тим, що розумієш і знаєш Мене, що Я – Господь, Який творить милість, суд і правду на землі; бо тільки це благоугодно Мені, – говорить Господь» (Єр 9,23-24).

Дорогий читачу! Тепер зупинися, подивися і застановися. Де сьогодні звершується суд і правда на землі? Можна впевнено відповісти, що ніде. Тому кінець світу цьому (устрою цьому несправедливому). Читачу, піди до будь-якого народу, що населяє землю, і скажи йому: «Ти не знаєш істинного Бога», то він готовий тебе вбити за такі слова. А поглянь: чи здійснює той народ суд і правду на землі? Побачиш, що ні. Значить, він таки не знає істинного Бога. Тому Бог говорить так: «Отже, вилю на них обурення Моє, вогнем люті Моєї знищу їх, поведінку їхню поверну їм на голову» (Єз 22,31).

Сьогодні на часі пророчі слова: «Несеться чутка: ось вона йде, і великий шум від країни північної, щоб міста Юдеї зробити пустелею, житлом шакалів» (Єр 10,22). «Північна країна» означає трудящий люд, не зігрітий любов'ю Христа, якого постійно пригнічують. Українською і польською мовами слово «північ» звучить однаково і означає, що в цьому робочому класі вже не ніч, тобто не повна темрява, а пів-ніч, тобто пів темряви, але повного дня в них ще немає. Повний день – це Христос Ісус, Спаситель наш. Ця «північ» початок узяла з Росії. І буде так, як говорить пророк Іоїль: «[...] як ранкова зоря поширюється по горах (царствах – С.Б.) народ численний і сильний, якого не було від віку і після того не буде у роди родів» (Іоїл 2,2). Так воно тепер і є: майже всі робітники, як міські, так і сільські, заряджені, і доба надходить, коли все загориться полум'яним вогнем. Якщо писати детально, то не пройде (журнал конфіскують), шкода праці і засобів, надто засобів. Якщо Богові буде до вподоби, і буду живий, то буду писати згодом, оскільки закарбовано: «Робіть справу своєчасно. Бог віддасть вам вашу нагороду». Я вірю: Бог що сказав, те і виконає, позаяк Він не змінюється.

Пізнайте ж, друзі-читачі, що всі гасла чи знамена на горах (у царствах) є брехливими, фальшивими, які ведуть усіх до смерті, таких не слухайте і не вступайте до жодних товариств і партій, тому що це – блуд і обман.

Істинним є одне лише правдиве, вічне знамення Сина Людського – це Христос Ісус, істинний Бог. Його піднімаймо вище, то настане визволення від гніту. Написано: «Бо немає іншого Імені під небом, даного людям, яким належало би нам спастися (звільнитися – С.Б.)». Іменем Христа Ісуса всі переможемо – Його Словом, Його вченням. До прикладу: весь світ здебільшого переповнений так званим паспортним християнством: усі вищі установи, пости, інстанції судейські і правлячі, займають переважно так звані християни. В усіх таких місцях, особливо в судах, на столах стоять хрести і лежать Євангелія. На основі цих двох речей – хреста, на якому страждав наш Спаситель Ісус Христос, і Євангелія, в якому описано все про Христа Ісуса, про Життя і Царство Боже, про суд і про все добре і справедливе – кожен, хто вірує у Христа Ісуса, має право звернутися до будь-кого, хоч де б він був і хай ким би він був: чи великим, чи малим, чи багатим, чи бідним: «Чи робиш ти те, що свідчать ці дві речі перед тобою – хрест і Євангеліє; якщо ж не робиш, то ти місце зайняв не своє, місце тобі не тут». Але говорити треба не злостиво, а так, як промовляв наш Спаситель Ісус Христос, тоді багато людей навчаться, а хто не бажає вчитися, покинуть займані посади, бо слово – це зброя наша для повалення твердинь. Далі опишу детальніше.

Христос сказав: «Не бійтеся тих, хто вбиває тіло, душі ж не може погубити». Я впевнений, що цього Духа-душі ніхто і ніколи не вб'є і не знищить. Тому Писання говорить: «[...] підійміть голови ваші, бо наближається визволення ваше» (Лк 21,28). Наближайтеся всі до Христа Ісуса, вступайте сміливо в бій, тримаючи світильник у руках і зброю Божу (слово Боже); настав час пробудитися зі сну, бо ніхто ніде і ніколи вас не визволить, окрім Ісуса Христа.

Зараз усі люди всюди і скрізь, хай ким був би і хоч де б жив, скаржаться на життя, на нестатки, нарікають на Бога, на Варшаву, на Москву, ніхто нічим не задоволений і постійно неспокійний, кожен чогось очікує, свого ж «я» (зла), не покидає, все ліпшого сподівається і замість раю в пекло потрапляє. Бог створив на землі рай, а люди з раю зробили пекло. Хто винен? Винні всі: від великого до малого. Писання навчає: «Так у всьому: як хочете, щоб із вами чинили люди, так поведіться і ви з ними, оскільки в цьому Закон і Пророки» (Див.: Мф 7,12). Всі теперішні люди, ба більше передові начальники, різні ужендники* – всі хочуть, аби їх шанували і

поважали. Я ж в Ім'я Ісуса Христа звертаюся до очільників, начальників, різних референтів і урядників: спочатку навчіться ви шанувати і поважати інших, позаяк менші вчаться від старших, тоді лише піде життя краще. Я говорю життям випробуване: я теж очільник у маленькій громаді, мені доводиться бути у різноманітних урядових інстанціях у rozmaїтих справах товариства, навіть більше у справах релігійних. Як радісно, коли чиновники ставляться до нас людяно і шанобливо, відповідно до закону виконують, що ми просимо в них, це вгодно Богові і людям. Але як неприємно, коли державні службовці поводяться з нами не по людському, такі ніколи не заслуговували від Бога благовоління і від людей благословення, а лишень – прокляття. Полюбіть же всі благословіння, то воно і прийде, зненавидьте прокляття – воно втече від вас.

До прикладу, мені доводиться у багатьох місцях, де мені влада дозволяє, на проповідях, робити різні висновки з життя, знаючи, що чимало людей жаліються на нужду, на гноблення, на податки і на багато тому подібного. Здебільшого у моїх проповідях ідеться про те, що не винне ні небо, ні Варшава і ні Москва, а винні всі люди, найбільше від усіх – передові вожді, особливо – пастирі, тому що не говорили, де Господь...

Не будемо ми вертатися назад, звинувачувати тих та інших, з цього нам користі мало буде, це біг на місці. Краще за все забуваймо задне, а тягнімося вперед, то до чогось кращого досягнемо. Погодимося з тим, що то був такий час, і повинно все те було звершитися.

Не так давно я проводив молитовне зібрання в селі Уляники, де було багато народу, між ними і баптисти. Як відомо, у теперішній такий важкий час кожен житель скаржить на всяке бідцтво, недорід, дешевизну виготовлених ними продуктів на базарі, різний обман, різні податки, взагалі всяку несправедливість; у підсумку виходить, що винне небо (тобто Бог), і винна влада. На основі нинішнього життя і згідно зі Словом Божим доходимо висновку: винні всі: від великого до малого. Найбільше за всіх винні ті, що говорять: «Ми – світло для світу, ми – просвітництво». Тому я, почавши промову, сказав: «Винні ми всі, поготів беззаконники, лиходії, ошуканці і всі несправедливі люди; і якщо шукати справедливих праведних людей, то виявиться, що їх тепер немає. І тому доведеться повністю погодитися з Давидом, який говорить: **«Немає праведного ні одного; немає, хто розумів би; немає, хто шукав би Бога; всі ухилилися з путі, негідні всі до одного; нема того, хто чинить добро, нема жодного»**

(Рим 3,10-12). Від нас самих залежить, щоб нам було легше. Щоб це зрозуміти вповні, необхідно детально проаналізувати наше життя.

По-перше, кожному з нас належить залишити погані звички, такі як: куріння тютюну і вживання алкоголю; по-друге, не красти, не обманювати, не битися, не свідчити ложно, не судитися через усілякі дрібниці; тоді менше потрібно буде судів з їхнім штатом, менше треба буде тюрем і в'язниць із їхніми прислужниками, менше поліції, менше паперу, менше писарів різнорідних і різномодних. А оскільки тепер багато грамотних, і книги Святого Письма дешеві, то я раджу кожному купити Євангеліє, читати і розуміти, і питати своїх так званих духовних наставників, як необхідно розуміти Святе Письмо. То хоч ті духовні особи і не розуміють Святе Письмо, але через сором будуть учитися. Не тямлять вони тому, що їх того не вчили, їх учили, як у вітварях умиватися, втиратися, вбиратися, артистично виходити і кланятися, покадити, помутити, одне і те саме тисячоліттями говорити, одне слово, обряди, наряди і розспіви на різні лади – то був усьому свій час. Такі формальності сьогодні вже не на часі. Знайте, всі народи, що коли буде один, хто знає Бога, на тисячу тих, що Бога не знають, то один важитиме більше, ніж тисяча. Одним словом, якщо станемо людьми, будемо стежити за своїми шляхами і виправлятися, та інших викривати в лице їхнє, то податків зовсім мало буде, кожен турбуватиметься і трудитиметься, і харчуватиметься від своєї праці, а не так, як тепер, і тому податки дуже малі будуть».

Наступного дня після зібрання баптисти донесли поліцейським, що я намовляв людей податки не платити. Добре, що комендант поліції – порядний чоловік і знає, що я не який-небудь дурисвіт чи шахрай, бо сам я всі повинності акуратно відбуваю, і не повірив таким брехунам. Попи зводять наклеп на мене перед вищою владою, а баптисти – перед нижчою. А я, в свою чергу, прошу вас усіх: покайтеся і віруйте в Євангеліє, оскільки ніч минає, настає день. Знайте, що доля всіх обманників і наклепників – озеро вогненне.

Хто бажає отримувати це видання, звольте присилати на пересилку поштові марки.

Нехай цей трубний заклик пробудить численні сплячі душі для зустрічі Христа Ісуса у славі, позаяк Він іде судити народи. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

*Ужєндники – польське слово, українською – чиновники, урядники.

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Нова правдива дорога життя

Хто читає, нехай розуміє!

Засурмять у трубу, і все готується, але ніхто не йде на війну: бо гнів Мій над усією безліччю їх (Єз 7,14)

Ніколи ще не було таких слухів воєнних, приготувань військових, очікувань війни, як у наші дні життя. Найбільше від усіх чекають на війну робітники, безробітні і малоземельні землевласники всіх країн і люди всеможливих професій. Такої війни, що вони сподіваються, – не буде. Я це говорю на основі Святого Письма, посилаючись на вищенаписаний вірш та інші: «Все готується, але ніхто не йде на війну». Дорогий читачу! Поміркуй сам: хто тепер піде воювати? Хто впевнений у своїх військах? Хто тепер оголосить війну? Чи вірить тепер батько синові? Чи вірить тепер син батькові? Чи вірить тепер чоловік дружині, або жінка чоловікові? Чи вірить тепер начальник підлеглому, або підлеглий начальникові? І таке інше, інше й інше. Я відповім на основі Слова Божого, а також особистих спостережень і досвіду: не вірять, ніхто ніде і нікому; на землі повний хаос. І вірити не можна нікому, тому що всі обманюють. Кожен женеться за почестями, посадами і користю. Жодне ім'я, жоден лозунг, жодна революція, ані війна не звільнить підневільного пригноченого люду. Є лише одне єдине Ім'я Вічне і Вічне – Ісус (Спаситель), яким можна спастися, тобто звільнитися. Це Ім'я стосується всіх стáтей, націй, класів, рангів і привілеїв, особливо європейців, що називають себе християнами. Кожному, хто шукає правди і життя, я раджу звернутися до Христа Ісуса і навчитися від Нього. Тоді сміливо, без лукавства і погроз, не таємно, а явно і з любов'ю можна і треба викривати беззаконників усіх без винятку: малих і великих, поготів великих, тобто начальників.

Так говорить слово Боже: «Бо наша боротьба не проти крові і плоті, а проти начальства, проти влади, проти світоправителів темряви віку цього, проти духів злоби піднебесних» (Еф 6,12). В іншому місці

Апостол Павло мовить: «Бо створіння з надією чекає об'явлення синів Божих» (Рим 8,19). Любий читачу! Хіба одкровення синів Божих із надією очікують тварини, тобто корови, коні і решта? Ні. Це люди, що не тямлять відрізнити правого від лівого. Вони чекають одкровення синів Божих. Одні ждуть із повітряної висоти, інші – з Варшави, треті – з Москви і т.д. Це все оманливі даремні сподівання.

Є одне Ім'я, за допомогою якого всі невинні і пригнічені можуть звільнитися, це Ім'я – Ісус Христос, Визволитель. Він усіх кличе, кажучи: «Прийдіть до Мене, всі струджені й обтяжені, і Я заспокою вас; візьміть ярмо Моє на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і смиренний серцем, і знайдете спокій душам вашим; бо ярмо Моє – благо, і тягар Мій легкий» (Мф 11,28-30). Будьте схожі на Нього, уподібнюйтеся до Нього не лицем, а серцем, не зовні, а внутрішньо. Починайте, всі струджені й обтяжені, уподібнюватися Йому, бо Господь починає з останніх. Сміливо і явно будемо викривати всяке беззаконня і неправду, ба більше тих засуджувати, які носять на собі Ім'я Боже: пастирів, наставників, учителів, священників, пресвітерів, благовісників, що проповідують, але прикладом своїм не служать Господеві і людям. На вас, начальники, вчителі, керівники і проповідники, дивляться всі, що за вами йдуть; беруть до уваги не ваші слова, а ваші діла. Бог – Суддя Праведний, який відплатить кожному згідно з ділами його. Я до всіх звертаюся з моїм щирим проханням: зупиніться на ваших шляхах і подумайте, погляньте на час, у якому Ви живете, на справи Ваші і інших. Судіть самі по собі і збагнете, чому належить бути. Господь загримить із висоти і з житла святині Своєї подасть голос Свій; страшно загримить на оселею Свою. А кожен назвався оселею, Іменем Його. Надто прибрала собі ім'я від Христа Ісуса християнізована Європа. Недарма написано: «І не буде притулку пастирям і спасіння вождям стада» (Єр 25,35). Подивіться на ознаки, на все, що відбувається на землі в народах, подивіться в Книгу книг, у Книгу Життя Вічного, і ви зрозумієте, що Господь виконує намір серця Свого. А намір серця Його виразили на словах і вписали до Книги Життя слуги Його; Слуги Його і розуміють її, і це пишемо, бо знаємо, що це є правда.

Настала пора виконання того, що передбачив Пророк Божий Даниїл: «Потім сядуть судді і відберуть у нього владу губити і знищувати до

кінця» (Дан 7,26). У майбутньому на зміну чинної, що тільки говорить і нічого не робить, Ліги Націй приїде інша, нова міжнародна ліга націй, що діло зробить, бо включить у себе всіх противників війни і всіх вільнодумних, чесних і правдлюбців. Здійсняться слова Пророка Ісаї: «[...] від Сіону вийде закон, і слово Господнє – з Єрусалима» (Іс 2,3). Закон вийде і виконання його буде. Відповідно до Закону судитимуть: правого виправдають, а винного засудять. Загородять уста всякій неправді, не буде стільки дурних, оманливих, розпусних, непотрібних книг, журналів, газет і т. ін. Кожен фальшивий провісник засоромиться відання (знання) свого, тому що так не буде, як він знав і говорив. І станеться те, що було в давнину, у дні Пророка Гедеона: в одному стані вбивали один одного. Так буде і тепер, у будь-якій політичній чи релігійній спільноті будуть битися; особливо погано буде ватажкам, агітаторам, наставникам, проповідникам, бо так не буде, як вони навчають. До прикладу, адвентисти, баптисти, п'ятдесятники та інші їм подібні, самі не навчившись, навчають інших, що Христос Ісус приїде і забере їх на небо, а решта згорять, але я знаю і впевнений, що так не буде, як вони вчать, і тоді станеться бій, війна на знищення один одного. Це і є місцем А-р-м-а-г-е-д-д-о-н-а. Так буде у кожному народі, у будь-якому товаристві і партії, включаючи сюди всі світові держави. **Істинно.** Всі люди сподіваються ліпшого, та його не буде, а буде лише гірше. Хто хоче, щоб йому було добре, то сам будь добрим. Хочеш, щоб тебе любили – сам навчися любити, хочеш, щоб тебе поважали – сам навчися поважати, хоч хто б ти був. Особливо начальники повинні слугувати прикладом, бо молодший дивиться на старшого, учень – на вчителя, син – на батька, дочка – на матір і т. д. Писання говорить: «Сіяли вітер і пожинають бурю». Що посієш – те й пожнеш. Які квіти – такі і ягоди, яке дерево – такий і плід. І немає на кого нарікати, суд згідно з ділами. Був час для язичників, тепер для них часу немає. Тепер доба наша: що ми скажемо в Ім'я Господа, те і буде, бо не від себе говоримо, – від Бога, що дає мудрість усім, хто просить із вірою.

Пророк Ісаї провіщає: «Не будуть робити зла і шкоди на всій святій горі Моїй, бо земля буде наповнена віданням (знанням – С.Б.) Господа, як води наповнюють море» (Іс 11,9). У 6-му та інших віршах він говорить: «Тоді вовк буде жити разом із ягням, і барс буде лежати

разом із козеням; і теля, і молодий лев, і віл будуть разом, і мале дитя буде водити їх. І корова буде пастися з ведмедицею, і дитинчата їх будуть лежати разом, і лев, як віл, буде їсти соломку. І немовля буде гратися над корою аспіда, і дитя простягне руку свою на гніздо змії» (Іс 11,6-8). Пророк Божий уподібнив гнобителів людей вовкам, барсам, левам, ведмедям, аспідам і змії. Саме ці звірі і роблять шкоду велику на землі, коли земля у невіданні (в незнанні). Пророк Божий Осія попереджає: «Знищений буде народ Мій за нестачу відання (знання – С.Б.) [...]» (Ос 4,6). Дійсно, саме ці звірі завели весь народ у такий блуд, що пожирають одне одного. Але настала вже та пора, коли багато людей читають Святе Письмо, і знання множиться, і звір та лжепророк ввергаються в озеро вогненне. Всі люди думають, що знають, а вони нічого не знають, як необхідно знати, через те і горе на землі. Подумайте, друзі, про це, зрозумійте собі, що ви не знаєте, вчіться і будете знати, тоді злий дух із землі буде видалений. Та для цього потрібно прийняти і виконати Закон Божий – Десять Заповідей Божих, у них основа життя людського, в них уся основа досконалості.

31 липня цього року в селі Доросині ми, євангельські християни, здійснювали молитовне зібрання, на яке зійшлося багато народу з того села. Оскільки теперішній час особливо важкий, поготів для нижчого класу, тобто для малоземельних селян і різноманітних робітників, а через те і всім і всюди, тобто по всьому світу; то істинні християнські проповідники мають дар від Бога, користуючись Книгою книг, робити різні життєві висновки, чому такі кризи і тяжкі часи бувають, і чим, тобто у який спосіб, усе це можна поправити, знаючи передусім, що тепер у всіх прошарках народних дух бунтарський і т.д. Для того, щоб робити життєві висновки з учення і життя Єдиного Вчителя Великого, Вождя, Царя Царів – Христа Ісуса, необхідно бути спеціальним хірургом, як Апостол Павло. Для загальної настанови я взяв деякі місця з Книги книг, а саме з книги Пророка Осії: «Знищений буде народ Мій за нестачу відання (знання) [...]» (Ос 4,6) і з Євангелія Матвія: «Отже, все, чого бажаєте, щоб вам робили люди, так і ви робіть їм, – бо в цьому є Закон і Пророки» (Мф 7,12). Справді у наш час усі люди, як старі, так і молоді, як багаті, так і бідні, як письменні, так і неписьменні, як володарі, так і їх підлеглі невдоволені всім, нарікаючи,

піднімаються один проти одного і винищують одне одного. Чому? Тому що немає відання, тобто знання, і ніхто не навчав цьому, а вчили і вчать зовнішніх форм, як наприклад роблять, різнорідні і різномодні так звані священники. Вони тільки говорять, навчають, а самі не роблять, як говорять, бо в них Бог лише на язиці, а серце переповнене мерзотами розмаїтими. Та і їх також ніхто істинного знання не вчив; навчали їх зовнішніх форм служіння, за певною програмою з різних церковних книг, що не узгоджуються з Книгою Вічного Життя, і це був такий час, щоб виконалось усе написане у Вічній Книзі. Одне слово, їх учили і ще вчать того, щоб ті люди, яких вони навчають і будуть учити, не знали нічого, і щоб була повна п'їтьма, щоб князеві світу цього – сатані – вільно було царювати. Царство сатани почало падати з 1914 року і скоро впаде остаточно. Про це в мене є багато духовного матеріалу, але рамки ще вузькі. Бєсїда триває далі, і слово звучить. Якщо ви хочете, щоб із вами люди поводитися добре, то самі поведьтеся добре. Моє звернення стосується всіх без винятку. Особливо я стараюся укрїпити Іменем Христа Ісуса, Спасителя і Визволителя нашого, пригнїчене, струджене й обтяжене населення, щоб воно не піддавалося впливу жодних агїтаторів, – таємних і нелегальних, що накладають на нас і ще більше повинностей.

Я казав людям, аби не робили ніяких злочинів, аби не ховали жодних злочинних діячів, тоді буде менше суддів, адвокатів, тюрем, арештантських домів, різнорідних охоронців, радників і тих, що псують папір – тобто незчисленних писарів, тоді і нахил до злочинів буде меншим. І безліч прикладів із життя народу і свого власного наводив для повчання. Подякувавши Богові і людям, ми закінчили зібрання. З гурту людей почувся голос: «Чи можна з вами побалакати?». Ми відповіли: «Можна». Це був місцевий священник, який зайняв місце за столом, наказав нам забрати наші книги і почав різні слова говорити не з Біблії, хоч і тримав її в руках, і все зводив на мене наклеп, називаючи мене політиком. Коли брат Онуфрїй П'ятачук прочитав цитату з книги Пророка Єремїї: «Священники не говорили: «Де Господь?», і вчителі закону не знали Мене, і пастирі відпали від Мене, і пророки пророкували в ім'я Ваала і ходили слідом тих, які не допомагають» (Єр 2,8), а брат Олексій Коробчук прочитав із Євангелія від Матвія: «Тож за

їхніми плодами пізнаєте їх» (Мф 7,20), тоді званий священник назвав нас привселюдно свиньми. На мою думку, серед мирян самий простий чоловік не насмілиться сказати таке слово. А званий священник, іменуючи себе вченим наставником, не соромиться називати людей свиньми. Я зі свого боку прошу такого священника навчитися поводитися з людьми, бо ми живемо не в монархії, а в Польській свободній республіці.

Нехай благословить Бог тих, хто творить мир і милість, правду і суд на землі. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богущівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Нова правдива дорога життя

«Доки будете судити неправедно і догоджати грішникам? Судіть сироту і вбогого по правді, смиренного і бідного виправдайте. Визволіть бідного й убогого, від руки грішника звільніть його» (Пс 81,2-4)

У теперішній перехідний час у всіх країнах, у всіх народах з'являється безліч різних спасителів (визволителів), щоб звільнити бідний пригноблений люд, але замість визволення зростає тяжкість гніту і цього світу (устрію, порядку, систем управління) падіння. Я твердо знаю і впевнений у Тому, Хто дає знання всім вірним Своїм, що цього світу ніхто ніде і нічим не вилікує. Цей світ віджив свій визначений термін і вмирає; марно трудяться численні, хочуть вилікувати його, але світ цей загине і не буде його. На його місці буде новий справедливий світ, де царюватиме милість, суд і справедливість. Є лише одне-єдине Ім'я, за допомогою якого можна всім звільнитися, це Ім'я – Ісус Христос, Його життя і Його наука. Новий світ відновлюється не воїнством і не силою, але Духом Божим і судом (Див.: Зах 4,6).

Сьогодні на землі триває два суди: суд народів і Суд Божий. Неправедний суд народів відкриває праведний Суд Божий. Цього Дня буде Один Господь Великий та Ім'я Його Єдине. У цьому ж світі, що гине, кожен хоче бути великим, а саме: бігуни, наїзники, плавці, льотчики, силачі, говоруни – всеможливі брехуни, і різномірні професіонали, що їм немає числа. Усі вони наскільки швидко робляться великими, настільки скоро і зникають, і пам'ять про них щезає з великим газетним шумом.

Союз народів, ліга народів – це і є суд народів. Відповідно до проекту колишнього американського президента Вільсона постала Ліга Націй, яка всі спірні діла повинна вирішувати судом правильним. Усі народи повинні мати рівне право на життя згідно із Законом Божим, але досі Ліга Націй нічого не зробила у відношенні цього і не зробить нічого, бо

в ній засідають мужі войовничі, що підтримують старий порядок, який умирає – сатанинський устрій. Усі народи, що живуть на землі, б'ються за землю, кожен народ говорить, що це його земля. А Бог говорить: «[...] Моя земля: ви прибульці і поселенці у Мене» (Лев 25,23). Не народи, а вожді народні кричать, що земля їхня, і тим нацьковують один народ проти іншого, щоб вони билися, - мільйони душ невинних і знедолених гинуть.

Зараз, як і визначено, багато людей читає Книгу Божу, і знання множитья, і слухом наповнюється земля, що не треба битися, а потрібно миритися, правильним судом судитися; що земля з віку у вік того, хто працює на ній. Досі ж усі загарбники і завойовники користуються неправильними законами, що доведено буде на суді розкритою Книгою Божою. Судом і правдою все переможемо і новий світ на землі відновимо. Тому ми живемо і трудимося не для себе, а для інших, закликаючи всіх до єдності віри, до лояльності, до легального явного неприхованого виступу проти всіх беззаконь, несправедливостей і безпорядків, не озброюючись і не погрожуючи нікому і нічим, лише тим погрожуючи, що написано в Книзі Божій, а саме: кожному воздасться за ділами його: «[...] вчинити над ними суд написаний. Слава ця буде всім святим Його» (Пс 149,9). Бог говорить устами раба Осії: «Знищений буде народ Мій за нестачу відання (знання – С.Б.)» (Ос 4,6), бо «[...] немає ні істини, ні милосердя, ні Богопізнання на землі» (Ос 4,1). Подумай, читачу, хто коли з цих званих священників указував на істинного Бога, такого, як відкрив нам Господь Ісус Христос? Ніхто ніде і ніколи. Сьогодні пора пізнати Господа. Нам показували Бога на небі високо і далеко, в обрядах, нарядах, жертвах, модах, у масках, фарбах, фігурах і без кінця в різних дурощах; дійшло до того, що виявилось: ніде немає нічого, і весь світ цей крутиться, як в озері, і загине за визначенням Творця.

Настав час творити новий світ згідно із життям і вченням Ісуса Христа в простоті серця; пора шукати Бога і не високо, і не далеко, а близько – у своєму серці. Дорогий читачу! Коли ти шукатимеш Бога у своєму серці, то Його там не виявиться. З'ясується, що місце зайняте богом віку цього – дияволом. Тоді потрібно тобі звести свій погляд на Христа Ісуса й уподібнитися Йому Духом Його, тоді бог віку цього вийде з тебе, і вселиться в тебе істинний Бог, і будеш храмом Божим.

Теперішній час дуже важкий, поготів тяжкий він для бідного населення всіх категорій. Тому з'являються різні явні і таємні спасителі-визволителі, і організують різні общини і партії. Одні хочуть заволодіти небом, інші - насильно землею, – і вийшло велике безладдя, що наробило багато лиха. Говоримо про Суд Правильний Божий. У Книзі Божій написано: «Турбуйтеся про добробут міста (краю, країни і т. ін. – С.Б.), в яке Я переселив вас, і моліться за нього Господу; бо при добробуті його і вам буде мир» (Єр 29,7). У тій самій книзі сказано: «Усяка душа нехай підкоряється вищій владі, бо немає влади не від Бога; чинна ж влада поставлена Богом» (Рим 13,1).

Якщо нам, селянам, тепер особливо важко, то ми не повинні обурюватися на владу і не маємо погрожувати, а відповідно до закону законне вимагати, і дасться нам. Написано: «Отже, віддавайте всім належне: кому податок – податок; кому данину продуктами – данину; кому страх – страх; кому честь – честь. Не залишайтеся винні нікому нічого, крім взаємної любови; бо хто любить іншого, той виконав закон» (Рим 13,7-8). Мусимо і ми, хлібороби, дрібні землевласники, задовільнятися хоч найнижчою категорією утримання за свою власну працю. Кожен землевласник зобов'язаний правдиво вказувати свій дохід і правильні життєві витрати. Без цього порядку багато хто залишається без шматка хліба і гнівається на владу, через що і немає миру в країні. Якщо йдеться про суд, то, читачу, розумій, що йдеться про Суд Праведний Божий, якого тепер немає, тільки початок суду. Всім закрутили голови страшним судом Божим, що Бог прийде з високого неба і сяде на престол, і судитиме народи. Така наука не узгоджується з Книгою Божою. Написано: «Бо Отець не судить нікого, а весь суд віддав Синові» (Ін 5,22). Хто ж Його син? Той, хто виконує волю Його, бо написано: «[...] Оселюся в них, і ходитиму в них, і буду їхнім Богом, і вони будуть Моїм народом. І тому вийдіть із середовища їхнього і відлучіться, – говорить Господь, – і не доторкайтесь до нечистого, і Я прийму вас. І буду вам Отцем, і ви будете Моїми синами і дочками», – говорить Господь Вседержитель» (2 Кор 6,16-18). Написано: «Хіба не знаєте, що святі судитимуть світ? Якщо ж вами буде судимий світ, то невже ви недостойні судити маловажливі справи? Хіба не знаєте, що ми судитимемо ангелів, поготів діла житейські?» (1 Кор 6,2-3). Яких це ангелів судитимемо? Хіба тих, що у

повітрі (у небі)? Ні. Цих, що на землі і прийняли вигляд святих ангелів. Різні звані священники, проповідники та всі інші, що не вказують, чим пізнається гріх, і які женуть людей високо на небо, а самі тут розкошують. Саме вони будуть горіти у вогні негасимому, де черв'як їхній не помре, і вогонь їхній не загасне.

Сьогодні тих мужів, що ведуть життя Христове, звані вірні і звані духовні отці називають політиками. Ми не дивуємося, коли нас називає політиками простолюд, бо він не знає значення слів, але звані отці духовні знають значення слів, проте говорять це для тих, які не знають, щоб налякати, тому що тепер політичних підпільних переслідують, як і завжди. «Політика» – слово грецьке: *πολιτική* від *πόλις* – місто, держава, – означає: а) наука керувати державою, б) спосіб дії уряду. Ми, діти Божі, для повчання не беремо науки від світу цього, від цього лукавого, злого і невірного устрою чи систем управління, а беремо постійно від Ісуса Христа і з Книги Божої. Сам Христос сказав: «Царство Моє не від світу цього». Тепер візьмімо Великих Мужів – Пророків, Царів Ізраїльських, Христа Ісуса і Його Апостолів. Чи були вони політиками? Так, були, бо вони показували Собою істинне управління. Чи були вони революціонерами? Так, були, бо вони зробили революцію своєї душі, тобто перероджувалися. Чи були вони комуністами? Так, були. Вони були вірними, і в них все було спільне. Ми, діти Божі, наслідуюмо їхні справи, особливо вдивляємося в Начальника і Виконавця віри Ісуса Христа, прагнемо бути такими, яким був Він.

Майже весь цей світ, а надто звані віряни, зробили Істинного Бога таким, який нічого не знає, і кажуть нам, християнам, коли ми про життя Христове говоримо: «Це політика», «Ми не повинні нічого мати до світу цього, наше діло на небі». Яке безумство! Люди світу цього, коли самі нічого не знають, то думають, що і Бог нічого не знає і не знатиме. Відповідно до істини діти Божі мають бути розумні, ділові, щоб їм жодні звірі шкоди не завдавали. Бог Отець хоче Своїх дітей зробити іменитими і почесними, царями і священниками (Див.: Соф 3,20; Одкр 1,6).

Для чого приходить Господь удруге? Відповідь: «І прийду до вас для суду, і буду швидким викривачем чаклунів і перелюбників, і тих, які клянуться неправдиво й утримують плату у найманця, пригноблюють удову і сироту, і відштовхують прибульця, і Мене не бояться, – говорить

Господь Саваоф» (Мал 3,5). У який спосіб Він прийде? Так, як бачили ви Його, коли возносився на небо, бо Він возвеличений вище небес. Яким чином Він підносився на небо? Світ не бачив Його і не знав Його. Бачили Його і знали Його тільки покликані і вибрані учні Його, так самісінько і тепер є і буде. «Коли Він прийде прославитись у святих Своїх – з'явиться дивним у день той у всіх, хто увірував, бо ви повірили нашому свідченню» (2 Сол 1,10). «Отже, пізнаємо, будемо прагнути пізнати Господа; як ранкова зоря – явлення Його [...]» (Ос 6,3). «Господи, що це, що Ти хочеш явити Себе нам, а не світові?» Ісус сказав йому у відповідь: «Хто любить Мене, той слово Моє збереже; і Отець Мій полюбить його, і Ми прийдемо до Нього й оселю сотворимо у Нього» (Ін 14,22-23). У Бога – всі живі. Вірні на Суд не приходять, а переходять від смерті до життя. Віряни самі себе судять, а опісля судять світ Іменем Ісуса Христа. «[...] Істинно кажу вам: не зробивши цього одному з менших цих, Мені не зробили» (Мф 25,45). «Від краю небес вихід Його [...]» (Пс 18,7). «Він прихилив небеса й зійшов, і морок – під ногами Його» (Пс 17,10). Священники і начальники охорони храму, і саддукеї гнівались на учнів Христових за те, що вони навчали народ і проповідували в Ісусі воскресіння з мертвих (Див.: Діян 4,1-2). Те саме і тепер відбувається: на нас, дітей Божих, мало не всі секти званих вірних сердяться за те, що ми народ навчаємо і проповідуємо в Ісусі воскресіння з мертвих. Тоді багато людей говорили, що було воскресіння, а тепер безліч говорить, що буде воскресіння з могил із землі. А ми говоримо разом із Господом нашим Ісусом Христом: «Встань, сплячий, і воскресни з мертвих, і освітить тебе Христос» (Еф 5,14). З молитвою і роздумами прошу прочитати 1 Послання Солунянам 4,13-18. Читачу! Повір і з молитвою перевір, і зрозумієш воскресіння з мертвих в Ісусі.

Дорогий читачу! Хай ким би і де б ти був, подумай, що, можливо, ти не знаєш, то тоді будеш знати, як треба знати; якщо ж ти подумаєш, що той, хто пише ці рядки, не знає, а ти знаєш, то говорю правду в Господі, що важко буде тобі досягнути істинну науку Христову.

«Народе Мій! вожді твої вводять тебе в оману і путь стежок твоїх зіпсували. Повстав Господь на суд – і стоїть, щоб судити народи. Господь вступає у суд зі старійшинами народу Свого і з князями його: «Ви спустошили виноградник; награбоване у бідного – у ваших домах;

навіщо ви утискуєте народ Мій і гнітите бідних?» – говорить Господь, Господь Саваоф» (Іс 3,12-15). Ми не дивуємося пересічним прихожанам православних і католицьких церков, що противляться нам, бо вони рідко самі читають Євангеліє, але баптисти, адвентисти, п'ятдесятники та інші читають Євангеліє і ворогують проти нас, Християн, і хочуть бути в небі. Хто не живе в мирі, то як може бути в небі? Бог наш і є Мир. Вожді баптистські наказують своїм членам не сходитися з нашими членами і не заводити розмову. Ці вожді добре знають, що в розмові з нами можна прийти до пізнання істини.

Бог промовляє через Пророка Аввакума: «Горе тобі, що подаєш ближньому своєму питво з домішкою злости своєї і робиш його п'яним, щоб бачити сором його! Ти переситився соромом замість слави; пий же і ти і показуй сором, – повернеться і до тебе чаша правиці Господньої і посоромлення на славу твою» (Авв 2,15-16).

Знайте всі, що сьогодні День Суду Божого, і кожен отримає згідно з ділами своїми, особливо провідники. Нехай допоможе Бог усім пізнати Праведний Суд Божий, аби кожен міг судити сам себе і щоб полюбив іншого, як себе.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богущівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Нова правдива дорога життя

І як було в дні Ноя, так буде і в дні Сина Людського: їли, пили, одружувалися і виходили заміж, аж до того дня, як увійшов Ной у ковчег, і прийшов потоп, і погубив усіх. Так само, як було й у дні Лота: їли, пили, купували, продавали, саджали, будували (Лк 17,26-28 і далі до 30-го вірша)

Сьогодні видно з усього, що людство увійшло в гарячково-метушливу поспішність у своїх діяннях. Так було тільки в допотопному віці (світі, устрої). Нині кожна людина, народ, царство, республіка і т. ін. намагаються побивати рекорди і таким шляхом летять у бездонну прірву, яку влаштували для себе на поверхні землі. Ніхто не впевнений у завтрашньому дні, в усіх руки опустилися, всі чогось очікують (найперше багаті – біди, бо бідні до неї вже звикли).

Про це ясно провістив нам наш Спаситель Ісус Христос, а Його вірний слуга Лука записав нам як настанову – Євангеліє від Луки вся 21 глава. Одне слово, усім людям забиті голови непотрібним острахом, якимось раптовим страшним судом і різними іншими непередбачуваними чудесами. Народ такий заляканий тим, чого ніколи не буде, що не може й до пам'яті дійти. Хто, як і чим лякає людей, видно з усього того, ким навчені люди. Ми бачимо страх людей перед грозою, бурєю, хмарою, градом, пожежею, паводком, землетрусом і перед багатьма випадковостями. Хто ж цього навчив і ще вчить, – дізнаємося, прочитавши хоча б газету «Русское Слово» №181 4.X.1932 р., зокрема заголовок «Новий землетрус у Греції». З цього можна зрозуміти, як різні наставники, ба більше ті, що називають себе духовними отцями, завели людство у повну пітьму.

Але настав час протверезіння, пробудження – воскресіння в Ісусі; чимало читають Книгу книг – Вічну Історію, і знання примножується. Одні пробуджуються-воскресають для вічного життя, інші на вічну ганьбу і посоромлення. Ті, що пробудилися-воскресли для вічного життя; побачили-зрозуміли чоловіка гріха, сина погибелі, який противиться

і вивищується понад усе, що називається Богом чи святинею, так що у храмі Божому сяде він, як Бог, видаючи себе за Бога (Див.: Дан 12,1-2; 2 Сол 2,1-4). Пророк Даниїл сказав: «[...] і на крилі *святинища* буде мерзота запустіння [...]» (Дан 19,27). А Христос Ісус підтвердив: «На Мойсеєвому сидінні сіли книжники і фарисеї» (Мф 23,2). Ісус Христос добре знав, що багато людей назвуть себе Іменем Його і навіть дива сотворять, але й попередив нас: «За ділами їхніми пізнаєте їх». Тепер бачимо, яка всюди і скрізь на святих місцях стоїть мерзота запустіння, у всьому цьому світі, устрої; і кожен узяв слова Божі в уста свої так, як описав слуга Божий, Цар і Пророк Давид: «Навіщо говориш ти про настанови Мої і завіт Мій береш у уста свої? Ти ж зненавидів настанови Мої і слова Мої відкидаєш від себе» (Пс 49,16-17).

Мало не всі називають себе Іменем Господнім, навіть більше нововірці, але настанов не люблять і Слова Божі (Десятислів'я) кидають за себе, кажучи: «Закон, заповіді – євреям дані». О, яка велика помилка! Прочитай, друже, хоча б це місце: «Діла рук Його – істина й правосуддя; всі заповіді Його вірні, тверді на віки вічні, встановлені на істині й правоті» (Пс 110,7-8). Христос Ісус не відмінив Закон, а звеличив і прославив, бо так написано. Він же ще підтвердив, наголосивши: «Про Мене написано в законі Мойсеєвому; у пророках і в псалмах» (Лк 24,44-45).

Таємниця відкрита, сина беззаконня і погибелі бачимо, хоч як він прикривається довгим одягом, – наготу і ганьбу його видно. Хай якими б словами солодкими говорив він – за ділами його пізнаєш його, немає йому місця на небі; він влаштував для себе небо тут, на землі. Ми його зруйнуємо духовним мечем і духовним вогнем, і вб'ємо його духом уст Господніх. А уста Господні – це ми, християни, що виконуємо волю (Заповіді) Його. Тому пора вже пізнати правду, об'єднатися всім вірним в одну духовну сім'ю, тоді у сатани-диявола не вистачить сили. Сила Божа – єдність; сила диявола – розділення. На часі перестати заглядати на небо високо, і бачити Бога далеко. Бога необхідно знати і бачити низько і близько, у пониженні і в смиренні. У пихатих і горділивих Бог не живе, а пробуває в них бог віку цього – диявол. Виходить, та висота і гордість залякала і ще застрашує низькі темні народні маси страшним судом і пеклом. Хто ж повинен боятися страшного суду Божого? Відповідь: усі різнірідні обманники, багаті і всі гнобителі; таких очікує страшний суд

і пекло, яке вони влаштували для бідних і беззахисних; так написано у Святому Письмі. Бог не створив пекла. Бог створив рай, а людина непослуху з раю зробила пекло і мучиться в ньому.

Тепер настав час воздаяння-відплати за діла, хто що заслужив. Сьогодні йде Праведний Суд Божий. Бог промовляє вустами Пророка Давида: «Стривожилися народи, захиталися царства: [Всевишній] подав голос Свій, і похитнулася земля» (Пс 45,7). Нехай шумлять і хвилями здіймаються води (народи), і трясуться гори (бундючна, висока влада) від хвиль їхніх (від повстання народного) (Пс 45,4).

Хіба потоп несподівано і таємно на землю прийшов? Ні. Чи проповідував благочестивий Ной про потоп? Так, проповідував, але з нього сміялися. Так і з нас, християн, сміються люди світу цього. Але ми привселюдно благовіщуємо Вічне Євангеліє «тим, які живуть на землі, усякому племені, і коліну, і народу, голосячи: **«Бійтеся Бога і воздайте Йому славу, бо настав час суду Його, і поклоніться Тому, Хто створив небо і землю, і море, і джерела вод»** (Одкр 14,6-7).

Щоб знати, чи йде Суд Божий на землі, потрібно хоча б трохи повірити в це і треба Святе Письмо перевірити; тоді, дорогий читачу, хоч ким би ти був і хай де б ти був, скажеш: «Так, істинно, Суд Божий триває».

Численні ошуканці лякають людей різноманітними стихійними бідами, стверджуючи, що це кінець світу цього. І хто не читає Святого Письма, тобто Біблії, той і не знає, і з усяким обманом погоджується. Тому ми попереджаємо всіх без винятку: не вірте нікому, а перевірте, чи так написано в Біблії. Коли ви станете перевіряти, то ви побачите, що ваші вчителі і наставники вас ввели в оману; як говорить служитель Божий: «Інших осліплювали і самі осліпли». Хто перевіряє і виконує слово Боже, той знає, що все робиться за визначенням Божим; не може порушуватися Писання. Якщо б Святе Письмо було порушене, то Бог не був би Праведним. Ось тому-то Він називається Єдиним Вічним і Незмінним у Своєму Слові Богом.

Сьогодні, особливо нині, День спасіння (визволення від рабства) для всіх, надто для молодого покоління, яке гине в різних дурних бунтівних нелегальних організаціях.

Ми Іменем Христа Ісуса, Спасителя-Визволителя, Царя царів просимо всіх беззахисних, ображених, пригноблених, обтяжених і

струджених: ідіть до Нього (до Його науки і Його характеру), тоді зло від вас відійде. Зло тоді відійде, коли ми від нього відійдемо. Зло і робить зло. А нумо станьмо ревнителами добра! Хто нам зробить зло? Ніхто. Значить, ми самі собі завдаємо зла. Ясно нам сказав Бог устами Пророка Осії: «Знищений буде народ Мій за нестачу відання (знання – С.Б) [...]» (Ос 4,6). Якого знання? Знання добра. Що таке добро? «Тому закон святий і заповідь свята, і праведна, і добра» (Рим 7,12). Христос Ісус сказав: «Заповідь нову даю вам: щоб ви любили один одного; як Я полюбив вас, так і ви любіть один одного. З того знатимуть усі, що ви Мої учні, якщо будете мати любов між собою» (Ін 13,34-35). Де любов, там і Бог.

Ми всі думаємо, що ми добрі! А Заповідей Божих дотримуємося? Ні, не дотримуємо, тому що не любимо одне одного. Чому не любимо одне одного? Тому що не знали цього, і нас не вчили. А хоч і вчили словом, але не показували на ділі. І оскільки нас не вчили ділом, тобто прикладом, то і вийшла повна невіра. Тепер зрозумій, читачу, кому будуть страшні суд і пекло. Та і сьогодні ще Господь звертається до всіх: «Покайтеся і віруйте в Євангеліє». Хто вірує і кається, сам себе судить, і на суд зі світом цим не приходить, а переходить від смерті до Життя. Всі люди носять ім'я, нібито живі, але вони мертві. Всі турбуються про тих, що у гробах, а про тих, що на поверхні землі, мало хто дбає, – велике безумство в цьому. Так Господь говорить Ангелові Сардійської Церкви: «Ти носиш ім'я, нібито живий, але ти мертвий». І насправді, мало не весь цей світ мертвий. Святий Іван розповів: «І побачив я мертвих, малих і великих» (Одкр 20,12). Істинно, цей світ майже весь мертвий, як малі, так і великі. Бог починає суд раніше з живих. Але знай, читачу, що живий сам себе судить. Якщо ти живий, читачу, чи судиш ти сам себе? Чи визнав ти себе винним? Якщо зізнався собі у своїх провинах, то будеш виправданий лише Ім'ям Христа Ісуса.

Нині багато хто бажає влади, б'ється за владу; але настає пора, що будуть відмовлятися від влади, бо що написано, те і виконається. А написано так: «Тоді вхопиться людина за брата свого, у сімействі батька свого, і скаже: «У тебе є одяг, будь нашим вождем, і нехай будуть ці руїни під рукою твоєю». А він із клятвою скаже: «Не можу зцілити ран суспільства; і в моєму домі немає ні хліба, ні одягу; не робіть мене вождем народу» (Іс 3,6-7). О, горе! Велика армія трударів голодних; на дворі Листопад, але в клуні і стодолі Квітень.

Господь обіцяє: «І знову буду поставляти тобі суддів, як раніше, і радників, як спочатку; тоді будуть говорити про тебе: «Місто правди, столиця вірна» (Іс 1,26). А Пророк Даниїл говорить: «Потім сядуть судді (не юристи, а чесні розсудливі люди – С.Б.) і відберуть у нього владу губити і знищувати до кінця» (Дан 7,26). Пророк Ісаї констатує: «Бо коли суди Твої зверхууться на землі, тоді мешканці світу навчаються правди» (Іс 26,9). Пророк Аггей мовить: «І скину престоли царств, і знищу силу царств язичницьких [...]» (Агг 2,22). Ми саме переживаємо цей час; бачимо на власні очі падіння язичницьких царств. Якою сильною була Росія, Німеччина, Австрія та інші, і всі вони впали; на їхні місця стали республіканські демократичні устрої, які також добігають до повного падіння. Тепер бачимо підготовку проти воєнних соціалістичних конгресів, зближення й об'єднання всіх проти воєнних партій, за якими всі робітники підуть. Подумай, читачу! Що тоді станеться? «З клятвою говорить Господь Саваоф: «Як Я задумав, так і буде; як Я визначив, так і відбудеться [...] бо Господь Саваоф визначив, і хто може скасувати це? (Іс 14,24-27). Знайте, що це постанова про всю землю. Якщо написати ясніше, не пропустять* оскільки не люблять Правди Божої. Час же все зробить. Якби верхи читали пророцтва, то не боялися б різних випадковостей, а відчували би страх гнітити вбогих і проливати кров і знали б, як можна уникнути різноманітних лих.

На завершення просимо і молимо всіх в Ім'я Ісуса: читайте Біблію, позаяк у ній написано, що було, є і що буде. Це Книга Вічного Життя. Це – Книга книг, читайте її і розумійте – це великий дар.

Господи, все це зверши і не забарися.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

**Не пропустить цензура – прим. укладача.*

Адреса редакції: с. Богущівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Нова правдива дорога життя

Розумні зрозуміють це!

Бійтеся Бога і воздайте Йому славу, бо настав час суду Його, і поклоніться Тому, Хто створив небо і землю, і море, і джерела вод (Одкр 14,7)

Переживаємо ми тяжкі часи, і що далі, то стає гірше жити на землі. Чому так важко жити? Тому, що всі ухилилися від Закону Божого, і всі позбавлені слави (мудрості) Божої. Всі шукають винних. Ніхто не зізнається у своїй провині, не знаючи того, що всі винні від малого до великого. Особливо винні великі світу цього, бо їм дана влада. Господь сказав: «Кому більше дано – з того більше спитають». Бог промовляє вустами Пророка Єремії: «Визнай тільки провину твою» (Єр 3,13). Друзі! Всі ми знаємо, що кожен із нас винний перед Богом і один перед одним, але мало хто з нас розкаюється.

Всі люди в світі бояться порушити свої постанови, договори та інші всілякі угоди. Чому ж Закон Божий порушили? Написано: «Прийшов час відплати Твоїї, Господи, бо безбожні зневажили закон Твій» (Пс 118,126). Як порушили Закон Божий, так і всі людські закони і договори валяться, руйнуються і доценту зруйнуються. Бог через раба Свого Єремію стверджує: «[...] устами народів – порожнеча [...]» (Єр 10,3). Воно саме так і є. До 1914 року різнорідні людські домовленості і статути мали свою силу і міць, бо то була доба язичників, визначена Богом через рабів Своїх Пророків – Даниїла, Єзекиїля та інших.

На основі Святого Письма для язичників часу немає, оскільки написано: «І ангел, що стоїть на морі і на землі, якого я бачив, підняв руку свою до неба і клявся Тим, Хто живе у віки віків, Який створив небо і все, що на ньому, землю і все, що на ній, і море і все, що у ньому, що часу вже не буде; але в ті дні, коли проголосить сьомий ангел, коли він затрубить, звершиться **тайна Божа**, як Він благовістив рабам Своїм пророкам» (Одкр 10,5-7). Тайна Божа відкривається тим, хто боїться Його. А боїться Його той, хто дотримується Заповідей Його: «[...] всі заповіді Його вірні, тверді на віки вічні, встановлені на істині й правоті» (Пс 110,7-8).

Апостол Яків застерігає: «Хто дотримується всього закону і зогрішить у чому-небудь одному, той стає винуватим у всьому» (Як 2,10). Апостол Павло напучує: «Ті, які, не маючи закону, згрішили, поза законом і загинуть; а ті, які у законі згрішили, за законом будуть засуджені, бо не слухачі закону праведні перед Богом, але виконавці закону виправдані будуть» (Рим 2,12-13). «Хто говорить: «Я пізнав Його», але заповідей Його не виконує, той неправдомовець і немає в ньому правди» (1 Ін 2,4).

У всі часи були пророки, але навіть більше було і лжепророків. В останні ж дні язичницьких царств з'явилася величезна кількість лжепророків під назвою вірян, таких як: баптистів, євангелистів, п'ятдесятників і багатьох інших звань, які проповідують Царство Боже на небі і переконують, що Заповідей Божих не треба дотримуватися. Все це робиться для того, щоб виконалося все написане, позаяк мусово виконатися всьому написаному через Пророків, Ісуса Христа й Апостолів.

Оскільки тепер настав День Господній (Див.: Рим 2,16; 2 Пет 2,10-12; Ам 5,18-20), то всі справи людей виявляться, чи добрі вони, чи погані. Я, як найменший раб Ісуса Христа, говорю всім вам, лжепророкам, що відповіді вам від Господа Бога не буде. Всі ви, розмаїті лжепророки, лжеповідники, лжепресвітери і всі-всі решта, будете зганьблені через своє відання (знання). Бог через раба Свого Михея мовить: «Тому ніч буде вам замість видіння (знання – С.Б.), і п'ятьма – замість пророкувань; знайде сонце над пророками і потьмариться день над ними. І посоромляться прозорливці, й осоромлені будуть ворожити, і закриють уста свої всі вони, тому що не буде відповіді від Бога» (Мих 3,6-7). Пророк Захарія провіщає: «І буде у той день, – говорить Господь Саваоф, – Я знищу імена ідолів з цієї землі, і вони не будуть більше згадуватися, так само як лжепророків і нечистого духа вижену з землі. Тоді, якщо хто буде пророкувати, то батько його і мати його, які народили його, скажуть йому: «Тобі не слід жити, бо ти неправду говориш в ім'я Господа [...]» (Зах 13,2-3 і далі до 5-го вірша).

Настав час винищення різних ідолів із землі, не лише тих мертвих бовванів, але тих, хто себе вважає живим, і таким що розуміє Життя. Знищення тих ідолів, які йдуть попереду і ведуть багатьох за собою, дискредитація тих великих світових політиків, які відкидають життя і науку Ісуса Христа. «Винищення» не значить знищення осіб, а знищення ідеології людства світу цього бо Христос сказав: «Царство моє не від світу цього».

Колись фарисеї, бачачи Христа Ісуса і Його Апостолів, простих не книжних бідаків-рибалок, іронічно питали: «Коли прийде Царство Боже?» Питали вони тому, що не мали уявлення про вчення Ісуса Христа. Вони добре знали про різні періоди царств, про різні устрої і т. ін., і що для таких переворотів необхідні люди видатні, войовничі, хоробрі, впливові, твердого духу, і що для такого перевороту чи влаштування царства потрібні засоби, а головне – гроші. Усього цього у нашого Вождя і Царя Ісуса Христа не було, немає і не потрібно надалі. Фарисеї через те й питали Христа з насмішкою, а Він відповідав лагідно, смиренно і з любов'ю всім усюди і скрізь: «[...] не прийде Царство Боже помітно, і не скажуть: «Ось, воно тут, або: он там. Бо Царство Боже всередині вас є» (Лк 17,20-21). Не тільки фарисеї не знали, не розуміли науки Ісуса Христа, але й учні Його також не розуміли, тому що мріяли бути міністрами, воеводами і т. ін. в Його Царстві. Все це доводить нам Писання.

Слова, сказані Ісусом Христом: «Бо Царство Боже всередині вас є» означають: «Царство Моє зовсім не таке, як ви думаєте. Ви прагнете над кимось володарювати, підпорядкувати собі всіх, аби вони без обмірковування корилися вам. Ви гадаєте і бажаєте панувати над усіма, наказувати всім і гнітити всіх. А Моє Царство не від цього світу, не від вашого устрою, не вашого вигляду і не вашого влаштування. Ось воно є між вами тут – Я й учні Мої. Я як Цар прийшов показати зразок, учні ж Мої – міністри – вчать від Мене і, коли вдосконаляться, будуть подібні до Мене, бо від Мене все будуть брати. Я прийшов не для того, щоб Мені служили, але прийшов послужити, залишити всім приклад. У Моєму Царстві не треба буде гармат, рушниць, шабель, газів різних, танків і всього-всього штучного, а в Царстві Моєму (Божому) необхідні Правда і Суд, Мир, Милість і Любов. Або як сказав Мій служитель святий Петро (Див.: 2 Пет 1,3-16)». Це була, є і буде мета нашого Господа Ісуса Христа таким шляхом установити Царство Боже на землі. Ніде й нікому Він не сказав святкувати днів Його народження, хрещення, воскресіння і вознесіння і т. ін. Ніде й нікому Він не сказав будувати дерев'яні, кам'яні та інші храми, будучи Сам Храмом Божим (Див.: 1 Пет 2,4-10).

«[...] вийди від неї, народе Мій, щоб не брати вам участі у гріхах її та не зазнати покарань її; бо гріхи її дійшли до неба, і Бог пригадав неправди її» (Одрк 18,4-5). А Пророк Даниїл передбачив: «[...] і на

крилі *святилища* буде мерзота запустіння, і остаточно визначена загибель осягне спустошувача» (Дан 9,27). Ми, християни, ясно бачимо, що на всій кулі земній і в усій піднебесній (тобто у всіх вождях, як політичних, так і духовних) царює мерзота запустіння, тобто роблять усяку мерзоту, і в майбутньому провіщають те саме. Пророк Даниїл говорить: «Потім сядуть судді і відберуть у нього владу губити і знищувати до кінця» (Дан 7,26). Для суддів же потрібні книги законів; для цього святий Іван каже: «І побачив я мертвих, малих і великих (всі люди світу цього мертві – С.Б.), що стояли перед Богом, і книги розкриті були (діла, закони, проекти, книги різноманітних партій людських – С.Б.), і інша книга розкрита, яка є Книга Життя (Біблія – С.Б.); і судимі були мертві за написаним у книгах, згідно з ділами своїми» (Одкр 20,12). Апостол Павло запевняє: «Чи будує хто на цій основі із золота, срібла, дорогоцінних каменів, дерева, сіна, соломи, – діло кожного виявиться; бо день покаже, тому що у вогні відкривається, і вогонь випробує діло кожного, яке воно є. У кого діло, яке він будував, устоїть, той одержить нагороду» (1 Кор 3,12-14). Поясню це хоча б коротко. Був час для всього, поготів для будь-якої неправди й обману; сьогодні ж настав День Господній і випробує всі діла людські. Будемо бачити, чия справа встоїть у житті, той від Бога отримає нагороду.

До вас, баптистів-п'ятдесятників різних розділень, адвентистів і всіх, хто називає себе вірянами, моє прохання: досліджуйте себе уважно – чи у вірі ви, чи у Христі ви? Оскільки правду говорю в Господі, що ви не віруєте в Істинного Бога, як і вся решта народів. Незмінний у Своєму слові Бог закликає: «Волай голосно, не стримуйся; піднеси голос твій, подібно до труби, і вкажи народу Моему на беззаконня його, і дому Якова – на гріхи його» (Іс 58,1). Всі ваші діла не узгоджуються з ділами Ісуса Христа, і всі ваші книги відкриті і не узгоджуються з Книгою Божою (Біблією). Не лише ми, діти Божі, це бачимо; це бачать уже численні політичні діячі, – вашу облуду; і навіть настає час, що вам заборонять це робити, але ви через свою впертість будете вмирати і не відступите від своїх оман.

Нині, завтра і во віки Бог – Один і Той Самий. І Він сказав мені: «Сину людський, встань та й іди до дому Ізраїлевого і говори їм Моїми словами; позаяк не до народу з мовленням невиразним і з незрозумілою мовою ти посилаєшся, але до дому Ізраїлевого, не до численних народів з нерозбірливим мовленням і з незрозумілою мовою, слів яких ти не розумів би. Та якщо би Я послав тебе і до них, то вони послушалися б тебе. А дім

Ізраїлів не захоче слухати тебе, тому що вони не хочуть слухати Мене, тому що весь дім Ізраїлів із твердим лобом і жорстоким серцем. Ось Я зробив і твоє лице міцним супроти лиць їхніх і твоє чоло затверділим проти їхнього лоба. Як алмаз, що міцніший від каменю, зробив Я чоло твоє, не бійся їх і не страшися перед обличчям їхнім, бо вони бунтарський дім» (Єз 3,4-9).

Як довго я в Ім'я Господа говорю різним новоявленим проповідникам про те, щоб вони розібралися в собі і в Писанні, але вони замість того, щоб вникнути в себе і в Писання, кам'яніють серцем, піднімають заколот проти мене, зводять наклепи на мене і ганьблять мене різними лайливими словами, найбільше проповідники Луцької общини поширюють про мене різну брехню, оскільки вони вчителі обману. Я тому не дивуюся, але все прошу і звертаюся в Ім'я Христа: зберімося і розміркуймо. Не може ж бути стільки богів, скільки тепер є. Якщо ми самі не погодимося, не зберемося і не розсудимо, то настає час, що нас змусять це зробити; краще було б, аби ми самі домовилися і розважили, й об'єдналися. Але для цього треба дотримуватися Закону Божого, тоді лишень можна дійти до єдності віри.

Поточна світова криза не зникне доти, доки люди не виправляться, особливо вождям народним необхідно позбуватися недоліків, оскільки написано: «Народе Мій! Вожді твої вводять тебе в оману і путь стежок твоїх зіпсували» (Іс 3,12). Сьогодні сільські мешканці нарікають, що сільськогосподарські продукти дешеві, – настає пора, що все буде дешево. У 3-й книзі Ездри написано: «Ось, на землі буде дешевизна в усьому, і подумують, що настав мир; але саме тоді й спіткають землю біди – меч, голод і велике сум'яття» (3Езд 16,22). Невдовзі чимало дізнаються за посередництвом кого і через кого все те робиться. Велике горе буде багатим світу цього, – так говорить Писання.

Час горам і пагорбам понизитися, оскільки йде День Господа на все горде і зарозуміле, і на все вивищене, і воно буде принижене. Один Господь буде високим у той День. І ідоли зовсім щезнуть.

Хто мудрий, той зрозуміє це.

А у кого не вистачає мудрості, нехай просить у Бога, який, даючи всім просто і без докорів, дасть і йому. Але хай просить із вірою.

Господь царює; нехай тремтять народи. Наверніться до Бога, інакше всі будете посоромлені.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богущівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Нова правдива дорога життя

Мудрі зрозуміють це!

І місто велике розпалося на три частини, і міста язичницькі впали, і Вавилон великий згаданий перед Богом, щоб дати йому чашу вина лютої гніву Його (Одкр 16,19)

Історія не пам'ятає такої доби, яку ми зараз переживаємо. Були різноманітні перевороти, повстання, бунти, революції, війни, різні спалахи і сутички, але такого, як тепер робиться, всесвітнього перевороту ще не було і надалі не буде, так говорить Вічна Біблія. Все ж здійснюється за визначенням Вічно живого Самодостатнього Бога Єгови. Цього ніхто сам по собі не може знати, якщо не буде вибраний Богом, так написано... Бог влаштував усе премудро, всьому Він назначив свою пору, тобто початок і кінець. До 1914 року були часи язичницьких (поганських) царств. Багато людей думають, що язичницькі царства були колись давно, а по суті язичницькі царства розкидані і сьогодні по всій земній кулі, ба більше в Європі. Європа себе назвала християнською, але вона є антихристиянською, язичницькою, бо Бог тільки на язиці, тобто формально, насправді ж у всіх у серцях і на думці диявол (усяка неправда й обман). Європа – Вавилон: своїм лжевченням наповнила всю землю і зайшла у глухий кут так, що виходу їй уже немає, оскільки піднялася дуже високо і впаде назавжди.

Мені пригадується 1917 рік: як численні люди кричали: «Геть війну», і деякі держави кинули зброю, **але це робили люди**. А Господь сказав: «Проголосіть про це між народами, приготуйтеся до війни, збудіть хоробрих; нехай виступлять, піднімуться всі ратоборці. Перекуйте орала ваші на мечі і серпи ваші на списи; **слабкий нехай говорить**: «Я сильний» (Іоїл 3,8-10). Фактично всі люди з'їхали з глузду. Не уявляють собі, якою великою і сильною була Росія – і в п а л а. Тепер з о д н і є ї Росії стало декілька республік, і кожна з них кричить: «Я – сильна». О, жалюгідні, нещасні народи, як ви самі собі риеєте яму, в яку самі і впадете, позаяк це праведний Суд Божий: «Віддам вам за ділами вашими». «Місто велике розпалося на три частини» – це значить: цей

весь світ (устрій, порядок правлінь) розділився на три частини. Інший свідок Божий віщує: «І буде на всій землі, – говорить Господь, – дві частини на ній будуть знищені, вимруть, а третя залишиться на ній» (Зах 13,8). Ми бачимо духовними очима (вірою і розумом), що дві частини винищуються, вимирають; одна частина – капітал і його прислужники; а друга – труд і його ватажки, вступили на всій земній кулі в реальну боротьбу, ця боротьба триватиме довго. Битися ж будуть ці дві частини нібито за покращення народного побуту, а практично б'ються тільки за владу, яка від них буде віднята, тому що як ті, так і інші люблять над кимось владарювати, комусь наказувати, когось пригнічувати, когось переслідувати і чиєсь бачити під лісом, а свого і під носом не помічати.

Як багато людей хотіли припинити війну без Божого визначення! Для цього зробили суд (Лігу Націй), теж без Божого благословення, тому й видно всюди і скрізь одну лише порожнечу. Про Лігу Націй написав нам ясно пророк Ісая: «Ворогуйте, народи, але тремтіть, і слухайте, усі віддалені землі! Озброюйтесь, але тремтіть; озброюйтесь, але тремтіть! Задумуйте задуми (різні ваші паперові договори, пакти про ненапад і всі інші лицемірні вигадки – С.Б.), але вони руйнуються; говоріть слово, але воно не збудеться: **бо з нами Бог!** Бо так говорив мені Господь, *тримаючи на мені* міцну руку і напоумлюючи мене не ходити шляхом цього народу, і сказав: «Не називайте змогою усього того, що народ цей називає змогою; і не бійтеся того, чого він боїться, і не страшіться» (Іс 8,9-12). Як усі передбачення пророків у точності виконуються на наших очах! Це для дітей Божих укріплення в вірі. Як Господь обернув мудрість мудреців світу цього в безумство! Це за те, що покинули Книгу Закону Божого.

Нині засідає Ліга Націй (суд народів). І що ж вона робить? Мильні бульбашки. Обговорюєте на словах, аби не було війни, а на ділі озброюєтеся з ніг до голови. На Сході горить, і на Заході запалюється... так і дивися, що кругом і всюди піднімається повний хаос, судять один одного без милосердя, вішають, розстрілюють, довгострокові тюрми дають. Що ж буде, коли в'язниці відкриються? О, велике горе тоді буде! Хто зможе втримати все? Ніхто не в змозі, оскільки це День помсти, мало хто про це думає. О, якби лишень подумали і зупинилися, то Господь все те припинив би.

«Бо Господь спустошить Вавилон і покладе кінець гордовитого голосу в ньому. Зашумлять хвилі їх, як великі води, пролунає гучний

голос їх. Бо прийде на нього, на Вавилон (устрій цей – С.Б.), спустошувач, і взяті будуть ратоборці його, знищені будуть луки їхні; бо Господь, Бог відплати, воздасть відплату. І напою до п'яна князів його і мудреців його, областеначальників його, і градоправителів його, і воїнів його, і заснуть сном вічним, і не прокинуться, – говорить Цар – Господь Саваоф ім'я Його. Так говорить Господь Саваоф: товсті стіни Вавилона до основи будуть зруйновані, і високі ворота його будуть спалені вогнем; отже, дарма трудилися народи, і племена мучили себе для вогню» (Єр 51,55-58).

Хіба Слово Боже стосується стін і воріт міських мурованих і дерев'яних? Ні, «товсті стіни» значать: багаті люди, що не згадують про бідних. «Високі ворота» значать: високу бундючну владу, яка судить викривлено. Таким буде велике горе, якщо не розкаються. Господь не хоче смерті грішників, а хоче, щоб грішник навернувся і жив.

Саме тоді, коли ці дві частини на землі винищуються, вимирають, третина залишиться на ній (на землі). Говорить Господь: «І введу цю третю частину у вогонь, і розплавлю їх, як плавлять срібло, й очищу їх, як очищають золото: вони будуть закликати ім'я Мое, і Я почую їх і скажу: «Це Мій народ», і вони скажуть: «Господь – Бог мій!» (Зах 13,9). Третя частина – діти Божі – християни, очищуються через Слово Боже, переплавляються ніби через вогонь, позаяк Слово Боже – це вогонь. Бог наш – вогонь поїдаючий. Ми, християни, проповідуємо Суд Божий на землі, проповідуємо Царство Боже на землі, проповідуємо друге пришестя Христа у славі з усіма святими Ангелами Його, проповідуємо воскресіння з мертвих в Ісусі і проповідуємо те, що цей світ (устрій) загинув безповоротно, що його ніхто ніколи і нічим уже не вилікує. Хоч нас, дітей Божих – християн, мало хто визнає, світ цей (устрій) вважає нас за сміття, але ми твердо віримо Богу Христу Ісусу і Його Писанню, а саме, що «в останні дні гора (мале стадо Боже – С.Б.) дому Господнього буде поставлена у главу (попереду – С.Б.) гір (Царств – С.Б.) і підніметься над пагорбами, і потечуть до неї всі народи. І підуть багато народів і скажуть: «Прийдіть, і зйдемо на гору Господню, у дім Бога Якова, і навчить Він нас Своїх шляхів і будемо ходити стежками Його; бо від Сіону вийде закон, і слово Господнє – з Єрусалима» (Іс 2,2-3). Ми, християни, голосимо сміливо привселюдно гучним трубним голосом перед усім світом, що ліків немає для цього світу (ладу), що необхідно

почати будувати новий світ (устрій справедливий): не Європейський, не Американський, не Африканський, не Азіятський, не Радянсько-більшовицький, не Гітлерівський і жодний інший, але світ праведний, чистий і святий відповідно до вчення Христа Ісуса. Цей злий і лукавий світ до неба піднісся, до пекла впав, немає вже йому місця на землі.

Господь мовить: «Я зберу всі народи, і приведу їх у долину Йосафата, і там учиню над ними суд [...]» (Іоїл 3,2 і далі до 3-го вірша). Тепер збираються представники всіх народів і національностей для відновлення миру і правопорядку на землі. Де? У Женеві. Виступали і виступають розмаїті солодкомовні оратори, диктують свої проекти і закони, всі їхні співтовариші нерозважливо погоджуються і підписують їх золотими перами, але коли такі закони пускають у хід, то випробування життям вони не витримують; тоді осоромлюються і ті, хто вигадав їх, і сходять у долину, від вивищення в приниження; і так поступово всі зйдуть у долину Йосафата, тоді можна буде Богові здійснити суд. Бог чинить суд Свій через Своїх слуг нині знехтуваних і найбільш принижених. Суд Божий твориться через синів Божих. Тому Апостол Павло написав, що творіння з нетерпінням очікує одкровення синів Божих. Той самий Павло сказав: «Хіба не знаєте, що святі будуть судити світ і не тільки світ, але й ангелів». Яких ангелів? Ангелів Церков, усіх керівників, усіх, що попереду йдуть, всіх вождів народних, які ведуть неправедно і неправедно судять, – їх судитимуть і вже судимо Іменем Ісуса Христа, тому що коли Він приходив, тоді сказав: «Нині суд світу цьому, нині князь світу цього засуджений». За Його статтями і параграфами святі судять цей світ. Мета другого Його пришествя – викрити цей світ за гріх, за правду і за суд (Див.: Ін 16,8), хто читає, нехай розуміє. Але знайте, що Господь приходить «прославитися у святих Своїх і з'явиться дивним у день той у всіх, хто увірував [...]» (2 Сол 1,10). Знайте, що за першої Його присутності мало хто з остатку євреїв Його пізнав; так і сьогодні мало хто Його пізнає з цих, які йменують себе вірянами. «Отже, пізнаємо, будемо прагнути пізнати Господа; як ранкова зоря – явлення Його [...]» (Ос 6,3).

Дві частини народів, про яких я згадував вище, битимуться тривалий період, але не такою битвою, яка була з 1914 року. Нині таку битву кожен остерігається почати. Чому? Тому що ніхто не впевнений у свої війська, бо всюди і скрізь повстають один проти одного, як сказав Бог устами

пророка Єремії: «[...] на землі буде насильство, володар повстане на володаря» (Єр 51,46). Інший свідок Божий Михей пророкує: «Не стало милосердних на землі, немає правдивих між людьми; всі чинять підступи, щоб проливати кров; кожен ставить братові своєму сіль. Руки їхні повернені до того, щоб уміти робити зло; начальник вимагає подарунків, і суддя судить за хабарі, а вельможі висловлюють злі бажання душі своєї і перекручують справу. Кращий із них – як терен, і справедливий – гірше за колючу огорожу, день провісників Твоїх, відвідання Твоє настає; нині спіткає їх сум'яття. Не вірте друзеві, не покладайтеся на приятеля; від тієї, що лежить на лоні твоєму, стережи двері вуст твоїх. Бо син ганьбить батька, дочка повстає проти матері, невістка – проти свекрухи своєї; вороги людині – домашні її» (Мих 7,2-6). Дорогий читачу! Потрібно на час зважати, а про цей час, який ми всі переживаємо, Пророки Божі писали. Треба знати, що перерви у Господа немає: оскільки Він почав справу, то доведе її до кінця, у Нього сили вистачить, Він не втомлюється і не знемагає.

Тому я говорю істину у Христі, що ще будуть відмовлятися від влади, за яку тепер б'ються. Кризи теперішньої ніхто не в змозі виправити до свого часу, ця криза приведе до загибелі цей світ (устрій). Світ цей живе напередодні нового соціального устрою, який теж нічого хорошого не зробить, посилить ще більше ворожнечу; зробить лише те, що можна буде більше правди говорити, усілякі безглузді видання і виступи припиняться. За нового соціального устрою повинні зібратися всі вожді народні і партійні разом із синами Божими, і віднята буде влада від звіра губити і винищувати до решти. Влада (право) дана буде народові святих Всевишнього. Коли таким буде дана влада, то буде суд справедливий на землі. Від народу Божого вийде Закон, рівний для всіх: правого виправдати, а винного покарати, хай ким би він був, без різниці. Вчитися воювати не будуть, і війни не буде, а будуть спалювати зброю сім (образно) років (Див.: Єз 39,7-12). Тоді, коли дана буде влада народові святому, безробіття не буде, і кризи не буде, всім буде робота і хліб, хто не працюватиме, той не їстиме. Як сумно іноді дивитися на властолюбців і начальників, що вони не люблять нас дітей Божих, а ми будемо їхніми захисниками, позаяк запалає помста. Кому ж і хто мститимуть? Читачу, розумій

сам. Сьогодні багато трударів, як сільських, так і міських наповнені злобою і гнівом проти можновладців і багатих. Ми ж, християни зі свого боку звертаємося до всіх, навіть більше до озлоблених, що був такий час, цей час минає назавжди. Наприклад, був період, коли царі і цариці змушували деяких примусово брати землю з людьми (для освоєння земель), то якби нинішні незадоволені жили в той час, і це їх стосувалося, то вони б озлоблялися, як і сьогодні. Бо насилля породжує насилля. Ми ж говоримо і будемо говорити, що зла злом не переможемо, що зло необхідно перемагати добром.

Зараз уже настала пора інша – будувати новий світ (устрій) згідно з ученням і відповідно до зразка Першонаачальника нашого Господа Ісуса Христа: від Нього вчимося, тоді житимемо, і хоч помremo, то оживемо; але хто вірує в Ісуса Христа – не вмираємо. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Нова правдива дорога життя

Мудрі зрозуміють!

Бо багато покликаних, та мало вибраних
(Мф 22,14)

В усі часи різноманітні людські спільноти намагалися називати себе славними знаменитими спасаючими іменами, ба більше в наші дні життя з'явилося багато розмаїтих об'єднань (партій, товариств, общин) під славним іменем Ісуса Христа. Всі ж такі організації не узгоджуються між собою, гніваючися одна на одну. Писання говорить: «Усякий, хто ненавидить брата свого, є людиновбивця; а ви знаєте, що ніякий людиновбивця не має життя вічного, що в ньому перебувало б» (1 Ін 3,15).

Нам необхідно зрозуміти, хто ж є вибранцем Божим. В Одкровенні Івана написано: «І побачив я мертвих, малих і великих, що стояли перед Богом, і книги розкриті були, й інша книга розкрита, яка є Книга Життя; і судимі були мертві за написаним у книгах, згідно з ділами своїми» (Одкр 20,12).

Нам добре відомо, що будь-яке об'єднання має свій статут, закон, проект і видає книги, журнали і брошури. Вибрані, діти Божі, бачать, що весь цей світ для правди мертвий: як великі, так і малі, бо до життя ніхто з людей світу цього не прагне. А життя і є Ісус Христос.

За доби царських (устроїв) правлінь численні книги, зокрема анархічні, комуністичні і багато інших були закриті, і Біблія також була закрити, оскільки і мені, живому свідкові, не дозволяли читати Біблії, коли я перебував у Луцькій тюрмі.

Сьогодні ж усі книги відкриті, різних партій, товариств, релігійних общин і т. ін., і інша книга – Біблія (Божа, Небесна, Духовна) розкрита. Всі ті книги різноманітних організацій, як політичних, так і релігійних, не узгоджуються з іншою розкритою книгою – Біблією. І судимі були мертві за написаним у книгах згідно з ділами своїми. Це і є Праведний Суд Божий. Бог говорить: «Воздам вам відповідно до діл ваших». Пильнуючи над Словом Божим й уважно досліджуючи його, ми, діти Божі, бачимо і знаємо істинно, що всі ці розкриті книги розмаїтих спільнот не узгоджуються із розкритою Книгою Життя – Біблією.

Отож, я прошу всіх повірити тому, що не узгоджуються всі книги в цьому світі з іншою розкритою книгою, яка є Книгою Вічного Життя. Повір і ретельно перевір, читачу, тоді, хоч ким би і де ти був, скажеш: «Так, правильно». Хто ж із вас не повірить цьому і не перевірить, то істинно кажу у Христі Ісусі, що осоромиться знання свого і діл своїх. Це буде для свідоцтва.

Беззаконня – і святкування (Див.: Іс 1,13).

Багато людей називають себе християнами через те, що святкують, думаючи, що в святах полягає вся святість, і так роблячи чинять беззаконня. Це наслідують численні секти. Через неробство тільки і скоюються всілякі беззаконня і безчинства. Хто ж святкування вигадав? Празники видумали всілякі високо поставлені правителі, як, наприклад, Цар Дарій і багато подібних до нього. Такі свята влаштовуються і до сьогодні. Народ трудящий бідує і голодує, через холод і голод умирає, а князь світу цього – диявол – зі своїми прислужниками бенкетує, веселиться і гуляє, називаючи себе світлом. О, розміркуйте над цим, кому слід, бо пора шукати Господа! Христос Ісус, істинний Бог наш, яким і віки створені, ніколи і нікому не велів влаштовувати таких святкувань, які ви через своє нерозуміння організуєте. Пройміться життям пригніченого трудового люду, тоді ви зрозумієте, чим такий люд дихає. Дихають трударі гнівом, злобою і сильною люттю. Проти кого? Проти укріплених міст і високих веж (Див.: Соф 2,11-18).

Бог через раба Свого Ісаю відмінив беззаконні празникування (Іс 1,2-31). Святи Апостоли самі не святкували і нам ніде не заповідали вшановувати день народження Ісуса Христа, воскресіння, вознесіння, преображення і багато інших днів, а той, хто такі дні празникує, той грішить проти Господа Ісуса Христа. Бог сказав Його свята вшановувати (Див.: Вих 35,1-3; Лк 4,16; 31,23.55-56; Ін 14,15; Одкр 12,17; 22,14). Сам Господь наш Ісус Христос святив дні суботні і у суботи багатьох зцілював, але марно часу не витрачав і нікому не заповідав проводити дні бездіяльно. Празникування вигадав чоловік гріха, син беззаконня, син погібелі, що тепер відкритий.

Мета Святого Духа і Його робота на землі (Див.: Ін 6,45)

Хто чув від Отця і навчився, той повинен бути подібний до Христа Ісуса не тілесно, а духовно, і має те робити, що робив Христос Ісус. А Христос Ісус виконував волю Бога – Отця Свого Небесного. Як написано: «Я бажаю виконати волю Твою, Боже мій, і закон Твій у серці моїм» (Пс 39,9). Апостол Павло пише в Посланні до Євреїв: «Бог, Який багаторазово й різноманітно говорив здавна отцям через Пророків, в останні ці дні говорив нам через Сина, Якого поставив спадкоємцем усього, що Ним і віки створив» (Євр 1,1-2). Із цього ми бачимо і знаємо, що Бог – це Дух Святий, який перебував і перебуває в чистих людських серцях, і що вся повнота Божества в Христі Ісусі, Господі нашому. Бачимо, що Бог через Своїх Пророків викривав світ (устрій, порядок управліннь, людей, які несправедливі закони постановляли). А Христос як істинний наш Бог приходив для того, щоб залишити нам зразок, тому що було чимало пророків, і всі вони були з недоліком; Христос же був безгрішним, і ми мусимо дивитися лише на Нього і з Нього приклад брати. Він сказав: «Але Я істину кажу вам: краще для вас, щоб Я пішов. Бо, якщо Я не піду, Утішитель не прийде до вас; а як піду, то пошлю Його до вас, і коли Він прийде, викриє світ за гріх, і за правду, і за суд. За гріх – тому, що не вірують в Мене. За правду – тому, що Я йду до Отця Мого, і вже не побачите Мене. А за суд, бо князя світу цього осуджено» (Ін 16,7-11). Виходить, як Дух Божий на мені, то я і докоряю світові, який не вірує у Христа Ісуса, оскільки, якби вірували, то на мене не гнівалися б даремно, надто нововірці, за те, що їх із любові картаю. Ще викриваю світ за правду, що Ісус Христос пішов до Отця Свого і більше Його ніхто не побачить. Його потрібно бачити в своїй плоті, як бачив Йов (Див.: Іов 19,26-27), як бачив Апостол Павло (Гал 1,15-17) та інші, і я, як останній Його раб. Про суд, – що князь світу цього засуджений; і ми Іменем Ісуса Христа судимо всіх до одного, що служать гріхові чи князю світу цього – дияволу, і якщо хто гнівається, то вже по тому видно, що служить дияволу чи князеві світу цього.

Всі повинні усвідомити, що всі винні – від малого до великого, від того, який називає себе вірним, і до невірного, і розважити: чи так я поведжуся, як поведився мій Спаситель Ісус Христос? Кожен, хай хто б

ти був, виявиш, що ти – винний, тоді покайся і віруй у цю благу звістку вічну, починай нове життя у Христі, то й буде Царство Боже на землі.

«Слухай, земле: ось, Я приведу на народ цей згубу, плід помислів їх; бо вони слів Моїх не слухали і закон Мій відкинули» (Єр 6,19). А Пророк Ісаїа каже: «З клятвою говорить Господь Саваоф: «Як Я задумав, так і буде; як Я визначив, так і відбудеться [...] бо Господь Саваоф визначив, і хто може скасувати це? [...]» (Іс 14,24-27). Хто вибраний Богом і уважно читає Небесну Книгу, Вічну Історію – Біблію, той ясно бачить, як достеменно виконуються Божі наміри (визначення), бо що Він визначив, те і виконує, щоб Йому одному виявитися вірним у всьому, як написано: «Бог наш на небесах [і на землі] творить усе, що хоче» (Пс 113,11). А Він лишень те хоче робити, що визначив, і робить сьогодні, – я Його живий свідок і ті, хто одностайний зі мною, тому що нині останній день. Так само і Пророк Божий Єремія стверджує: «Полум'яний гнів Господа не відвернеться, доки Він не звершить і не виконає намірів серця Свого. **В останні дні зрозумієте це**» (Єр 30,24).

Для виконання полум'яного **гніву** необхідні мужі; то Бог устами Пророка Ісаї мовить: «Я дав повеління обраним Моїм і закликав для **звершення гніву** Мого сильних Моїх, які торжествують у величі Моїй» (Іс 13,3). Як у господарстві треба всіляких знарядь, так і для управління цим світом використовуються люди злі і добрі. Про це Бог метафорично передає вустами служителя Свого, Апостола Павла: «А у великому домі є сосуди не тільки золоті та срібні, а й дерев'яні та глиняні; і одні у почесному, а інші у низькому вживанні» (2 Тим 2,20). Бог за посередництвом раба Свого Єремії запитує: «Хто це говорить: «І те буває, чому Господь не повелів бути»? Чи не від уст Всевишнього приходить біда і благополуччя?» (Плач 3,37-38). Значить, усе, що тепер є, те має бути за визначенням Вічно живого, але знають це тільки вибрані Божі, ми, живі свідки Його. О, якби вожді народні дослухалися до цього, тоді могли би здійснити мир на землі. Про це правильно висловився англійський старий народний ватажок Лойд Джордж на річному зібранні євангелістських церков: «Право своє на життя народи мусять узяти лише правдою, а не бунтом і повстанням», як це безумні тепер роблять.

Що ми сьогодні чуємо і бачимо? А ось що! «Великий шум на горах (царствах – С.Б.), ніби від велелюдного народу, бунтівний шум царств

і народів, які зібралися разом [...] Ридайте, бо день Господа близький, іде як руйнівна сила від Всемогутнього» (Іс 13,4-6). Всі великі світу цього вигадують різні свої закони, проекти, конституції; звертаються до різноманітних колишніх вождів, які були перед Христом і після Христа Ісуса, і нічого з цього не виходить і не вийде, **істинно**. Чому? Та тому, що добігла кінця ера поганських звірячих царств, **за визначенням**. Сучасні керманічі народні кидаються в різні боки, щоб устояти, але – ні, не встоять: **як дим, щезнуть, як віск, розтануть, – так говорить Господь**. Зараз настав День творити Нове Царство, Царство Бога і Його Христа, де немає ні юдея, ні еліна, ні раба, ні вільного, але всі – брати і сестри у Христі, де немає ні 1-го, ні 2-го і ні 3-го інтернаціоналу, а все у всьому – Христос, істинний наш Бог. Нині деякі з царств надіються на націю, як Німеччина, Італія та інші, але це веде лишень до ворожнечі і винищення. І це, протягом короткого проміжку, повинно бути, оскільки так написано: «Тоді кожен, як переслідувана сарна і як покинуті вівці, повернеться до народу свого, і кожен побіжить у свою землю» (Іс 13,14). Тепер і заговорили про націоналізм, але нерозумний той лідер, який дає привілей нації, – він уже загинув, як це видно зараз, тому що Бог не створив нації, а створив Бог людину за образом і подобою Своєю, щоб вона владарювала над усім творінням і витвором, але не над людиною, як це сьогодні робиться.

«Блаженні гнані за правду, бо їхнє є (вони розуміють – С.Б.) Царство Небесне» (Мф 5,10). «Знати Тебе (Боже – С.Б.) є повна праведність, і визнавати владу Твою – корінь безсмертя» (Прем 15,3). Хто Бога знає, той розуміє Його план. Бог від початку і до сьогодні наміри свої об'являє Своїм рабам і нічого не робить, не відкривши таємниці рабам Своїм, нам. Мені як найменшому й останньому рабові Своему Він відкрив таємницю Свою, що здійснює велику перемену у світі, цю таємницю ми розглядаємо через Його план.

А тому я напучую словом Господнім: бійтеся Бога і віддайте Йому славу, позаяк настав час суду Його. Святий Петро говорить: «Бо час розпочатися судові з дому Божого; а якщо перше почнеться з нас, то який кінець тих, хто противиться Євангелію Божому? І якщо праведник ледве спасається, то нечестивий і грішний де з'явиться?» (1 Пет 4,17-18). Пророк Давид зазначає: «Не пізнали і не зрозуміли,

бо в темряві ходять. Нехай захитаються всі основи землі» (Пс 81,5). А Пророк Аггей передбачає: «[...] ще раз, і це буде скоро, Я потрясу небо і землю, море і сушу, і потрясу всі народи, і прийде Бажаний усіма народами, і наповню дім цей славою (мудрістю – С.Б.), – говорить Господь Саваоф» (2,6-7).

Зрозумійте ж, хто має розум Христовий, що Бог посилає різних служителів (приклад: притча про пшеницю і кукуль). Злі робітники вже в'яжуться в снопи (бур'ян і кукуль) – це ті, що повстають проти Закону Божого, а всіх беззаконників доля – в озері вогненному. Такі слуги лукавого назвали себе духовними і ворогують проти Бога, тому що Законі Божому не покоряються, та й не можуть (Див.: Рим 8,5-7). У цей День останній усі діла людей виявляться і вже виявилися, бо не узгоджуються з Книгою Вічного Життя – Біблією. Усі книги, журнали, брошури, листівки і всі інші видання всіх давніх і нових, великих і малих, політичних і релігійних спільнот, партій, сект, общин і всіх інших організацій і громад не узгоджуються з Книгою Вічного Життя. У всіх них одна брехня, обман і будь-яка неправда. Хочете вірте, а не хочете вірити, то перевірте, тоді скажете: «Так».

На завершення нагадую всім великим і малим: не шукайте ваших нових законів і проєктів, і конституцій, а краще наверніться до Христа, то Він вам допоможе викинути з ваших голів усю марноту. Він утвердив Конституцію добру для всіх, і скріпив її Своєю кров'ю. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богущівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Нова правдива дорога життя

Мудрі зрозуміють це!

Батько буде проти сина, і син проти батька;
мати проти дочки, дочка проти матері; свекруха
проти невістки своєї, і невістка проти свекрухи
своєї [...] Чому ж ви і самі по собі не судите, що
має бути? (Див.: Лк 12,53.57)

Не треба глибоко задумуватися, щоб бачити і знати, що добіг кінця світ цей (порядок, устрій, системи управління). На превеликий жаль, страшно і жахливо: батьки бояться своїх дітей, а діти бояться батьків своїх. Чому це так? Тому, що немає істинного законного справедливого суду і покарання. Я пам'ятаю, як 45 років тому існувало тілесне покарання, тоді рідко проявлялися людиновбивства; тепер же не минає жодного дня, щоб не було батьковбивства, братовбивства і т. ін. Чому це так? Тому, що тоді хоч трохи притримувалися Закону Божого, бо в кожній судовій установі в кутку стояв трикутник, і на ньому написано було великими буквами з Закону Божого. Я пам'ятаю, як у нашому селі за впертий непослух батькові сина карали різками, карали так, аби всі бачили, і тоді був страх у всякій душі, і набагато менше було злочинів, хоча народ був темний і некультурний. Зараз же кожен себе вважає просвіченим, цивілізованим, ученим, мудрим, і дійшли до того, що далі йти нікуди, – скінчилась дорога, кінець світу, необхідно почати новий світ відповідно до вчення Ісуса Христа: правого виправдати, а винного покарати, але непокараним не залишати, і все те потрібно робити не за своїми вигаданими уставами й артикулами, оскільки є вічна постанова й артикули, їх треба дотримуватися, – це вічна Божа книга Біблія. І за царів справедливість утрачала свою силу, але все-таки, коли я був у в'язниці, я пам'ятаю такий випадок: син погрожував батькові, що вб'є його з рушниці, і сину за погрозу дали 6 років каторжної тюрми, а після закінчення терміну – заслання до Сибіру.

А тепер, якщо один одному хто погрожує, то нічого їм немає за те, а ще говорять: «Але ж, ще не вбив». Це я пишу з моїх особистих спостережень і переживань, і я – найменший в світі громадський діяч, і я

маю дітей, як тілесних, так і духовних, навчаю, прищепляю духовність і моральність, за погані вчинки роблю догани і, навіть, виключення з общини, але нічого не допомагає. Встановлений церковний духовний суд зовсім небагатьом запмагає; необхідно невідкладно впровадити законне урядове покарання.

Нас, християн, саме цієї маленької спільноти, якою я керую, деякі представники адміністративної і духовної влади вважають супротивниками і ворогами. Це є велика помилка тих посадовців, які нас, християн, вважають державними противниками. Якщо такі чиновники не притримуються справедливості, вірності і суду, то ми, християни особисто їм противимося, а не державі, і противимося не для того, щоб винищити, а щоб викрити і навчити, знаючи Святе Письмо і намагаючись його виконати, позаяк написано: «І турбуйтеся про добробут міста (необхідно розуміти: краю, країни, землі, панства, республіки, царства – С.Б.), в яке Я переселив вас, і моліться за нього Господу; бо при добробуті його і вам буде мир» (Єр 29,7). Вірячи всьому написаному у Святому Письмі і знаючи: що Бог визначив, те і виконає, то як ми можемо боротися проти Закону Божого. Противиться лише той, хто не знає постанов Божих, або ж, хоч і знає, але не вірить Богові, що сильний Він у Своєму слові і ділі. Дуже помиляється той, хто нам, християнам, заважає поширювати Слово Боже і проповідувати Царство Боже на землі. А перешкоджають нам найбільше ті, хто проповідує Царство на небі високо, і хто проповідує, що Христос Ісус прийде і їх забере на небо, а все і всі решта згорять, чого насправді ніколи не буде.

Політика говорить відділити церкву від держави, а Бог говорить устами раба Свого Павла: «Відкривши нам таїну волі Своєї, за Своїм благоволінням, яке Він раніше поклав у Ньому, в установлення повноти часів, щоб **усе небесне і земне з'єднати під главою Христом**» (Еф 1,9-10 і далі до 14-го вірша). А Ісая провіщає Духом Святим: «І знову буду поставляти тобі суддів, як раніше, і радників, як спочатку [...]» (Іс 1,26). Хто розважає і знає минуле, той знає і розуміє теперішнє і майбутнє; той є царем, священником, пророком, суддею, вождем і в повноті служителем Божим відповідно до вчення Христа.

Теперішні правителі, вожді і різні інші радники і дипломати не зроблять миру у світі, бо вони не мають миру в своїх серцях. Мир у світі

зроблять діти Божі, які знають визначення Божі тоді, коли мудрість мудреців світу цього вичерпається. Дотеперішні мудреці і різноманітні пророки, та вожді всі посоромляться своїх знань, оскільки так не буде, як вони говорять і роблять. Бог устами раба Свого Захарії застерігає: **«У той день, – говорить Господь, – Я уражу всякого коня сказом і вершника його божевіллям, а на дім Іудин відкрию очі Мої; всякого ж коня у народів уражу сліпотою»** (Зах 12,4). Подумай, читачу! Невже коні щонебудь зробили злочинного перед Богом? Чи коням даний Закон? Ні. Це говориться до людей. І Давид повчає: «Не будьте як кінь і мул, що розуму не мають; віжками та вуздечкою стягни щелепи їх, якщо не наближаються до тебе» (Пс 31,9). А Ісаїя докоряє: «Віл знає володаря свого, і осел – ясла господаря свого; а Ізраїль не знає [Мене], народ Мій не розуміє» (Іс 1,3). Народ став нижчим від тварин четвероногих, й істинно всі вражені сказом, безумством і сліпотою – від малого до великого. Подивися, кожен, в дзеркало духовне, яке є Закон Божий (Десятослів'я), і кожен сам себе побачиш, що твій розум неправильний, позаяк ти не дотримуєшся Заповідей Божих.

Поперед усіх втратили глузд так звані вірні, як зокрема Мурашко, який робить надрізи на тілі і тією кров'ю всілякі недуги лікує, а себе від безумствавилікувати не може. Взагалі всі інші баптисти, п'ятдесятники різних сортів і адвентисти збираються на небо летіти, чого ніколи не буде, теж збожеволіли, тому що не хочуть послухати того, хто народжений згори і розуміє слово Боже. «Бо створіння з надією чекає з'явлення синів Божих» (Рим 8,19). Хіба коні і корови мають надію й очікують одкровення синів Божих? Подумайте над цим гаразд. Чи не чекають бідні люди одкровення синів Божих? Так, це люди ждуть синів Божих, синів людських, які врятували б їх від загибелі, бо так далі жити неможливо. Не батьки керують дітьми, а діти – батьками; не пастухи правлять стадом, а стада – пастухами, і ніхто тим не переймається, ніхто не підвищує голосу за істину, немає суворості, немає закону і суду.

Сьогодні, завтра і во віки Бог один і той самий, Він говорив і тепер говорить: «Волай голосно, не стримуйся; піднеси голос твій, подібно до труби, і вкажи народу Моему на беззаконня його, і дому Якова – на гріхи його» (Іс 58,1). Я піднімаю голос за правду і промовляю це, щоб було чутно на висоті, нехай почують боги народів і дадуть суд справедливий

і правду, оскільки жити не можна: батьки з дітьми остерігаються в одній хаті ночувати, чоловік із жінкою в одній постелі спати, бояться одне одного, не довіряють одне одному, не кажучи вже про що інше, довіри немає ні в кому, ніде послуху немає. Що буде з молодим поколінням, якщо не буде строгості? Не можна буде вийти надвір. Подивіться на те, кому слід, ми ж і податки платимо на те, щоб були правда і суд. Мало того, що ви укладаєте неймовірні міжнародні угоди про ненапад, погляньте: всередині країни повна розруха, а головне – немає поваги до батьків і старших.

Батьки від дітей плачуть через різні розділення, через розмаїті моди. Якби навіть десять колосків на одному стеблі росло, і то буде недостача, чи не страждає через це країна? Зверніть увагу, кому слід, установіть суворі суди і покарання, особливо за нешанобливе ставлення до батьків, а також і за неналежне виховання дітей, адже батьки повинні бути зразком; прикладом мають бути і всі начальники, позаяк молодші дивляться на старших.

Колись страх мали і перед сільським старостою. Чому? Тому що вибирали літнього досвідченого чоловіка, якому обов'язок заставляв віддати честь і коритися, а тепер постачають солтисів мало не почергово, навіть холостяків, які не мають досвіду в житті, тому таких ніхто не поважає, а це найважливіше в селі. Не завадило б задуматися над цим кому слід, поки є ще час.

Писання свідчить, що від Сіону вийде Закон, і слово Господнє – з Єрусалима. Іван теж бачив новий Єрусалим, що сходить від Бога з неба: голос мовив: «[...] ось, скинія Бога з людьми, і Він буде жити з ними; вони будуть Його народом, і Сам Бог з ними буде Богом їхнім. І витре Бог усяку сльозу з очей їхніх, і смерті не буде вже, ні плачу, ні крику, ні недуги вже не буде, бо колишнє минуло» (Одкр 21,3-4).

Численні політичні діячі в усьому цьому світі кричали і кричать, що необхідно відділити церкву від держави. Такі думки, міркування і крики народних діячів нерозумні, дурні. Чому? Та тому, що не знають Вічної Історії Біблії, в якій записано, що було і що буде. З цієї Вічної Історії ми бачимо, що колись світ керувався Пророками і Суддями, коли ж народ через свій нерозум відкинув Пророків, а просив для себе царя, Бог дав їм його, але у гніві (Див.: 1 Цар 6,1-22). Царі були богобоязливими,

були і небогобоязливі. І за царів були пророки і радники; чимало царів слухалося пророків, і було добре, і був порядок у народі, мир у країні і любов одне до одного. Для всього ж, що відбувалося і відбувається на землі, Бог установив час через Своїх рабів Пророків і Апостолів, і знають те лише вибрані, діти Божі, що привселюдно і звіщаємо перед усім світом для свідоцтва.

Ми, свідки Божі, бачимо, що Бог у точності виконує наміри серця Свого, які записані у Вічній Його Книзі. Ба більше бачимо зараз, цього останнього Дня, тому що це День Господній. Але День цей великий і страшний, і що далі, то буде гірше для світу, але що гірше буде для світу, то краще буде для дітей Божих. У Вічній Історії записано так: «Зірки небесні і світила не дають від себе світла; сонце меркне при сході своєму, і місяць не сяє світлом своїм» (Іс 13,10). «Сонце» означає: цар (світло) ... Царі згасали, згасали, поки і зовсім погасли, на їхнє місце вибрані народом президенти стали. І що ж ми бачимо? Бачимо, що під час сходження свого меркнуть. Коли вони не були правителями, тоді вони думали: «О, якби я керував! Було би добре і справедливо». А коли стали урядувати, то кожен із них захотів бути вищим від інших царем, і нічого не змінилося на краще, а лишень усюди і кругом до гіршого. Коли такий правитель не був ще правителем, тоді він боровся за бідний і трудящий народ, виступав перед колишніми можновладцями за нові реформи, за покращення народного побуту і за все те, на що йшло багато народної праці марно. Хоча колись набагато менше витрачалося на всілякі маніфестації, ювілеї, спорт і т. ін. Тут доречний вислів премудрості: «Людина яка в честі і нерозумна, подібна до тварини, яка гине» (Див.: Пс 48,21).

Це так робиться у всьому цьому світі (устрої), що гине, щоб ніхто не хвалився своєю мудрістю. Якби читали Божу Книгу, то цього не робили би, тому що бачили би, що Цар Христос відмінив це. Він собою показав нам зразок, аби ми йшли слідом за Ним. Хоча все це мусить бути до часу, але горе тому чоловікові, через якого спокуса приходить, краще було б йому не народжуватися.

Тому до вас, правителі, передові вожді, пророки, судді, священники і проповідники, моє прохання: подивіться на час, на дух народу і в Книгу Життя і зрозумійте, чому належить бути. Для цього Вічний Бог устами Павла сказав: «**В установлення повноти часів, щоб усе небесне і земне**

з'єднати під главою Христом» (Еф 1,10). Говорю правду в Господі: ви без нас нічого не зробите, і ми без вас нічого не зробимо, для цього Бог так установив, аби ніхто не хвалився. «Тому зберіться і розсудимо», – сказав Господь. При правителях повинні бути істинні пророки, так було і так буде.

Згідно з Євангельським законом, члени, які не відповідають своєму призначенню, виключаються з Євангельських общин; а тому церковна рада Євангельських християн у Богущівці постановила: члена церкви Матвія Петрука виключити з общини за непримирення з братами і наклеп; що доводиться до відома тих, хто знає чи може знати М. Петрука.

Завершуючи, прошу всіх: читайте Святе Письмо, читайте і зрозумійте, бо час близький.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богущівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Нова правдива дорога життя

Мудрі зрозуміють!

Чи думаєте ви, що Я прийшов дати мир землі? Ні, кажу вам, а розділення. Бо віднині п'ятеро в одному домі розділені: троє проти двох, і двоє проти трьох (Лк 12,51-52)

Хто з вірою читає Книгу Вічного Життя – Біблію, той знає, що Бог благий, довготерпеливий, багатомилостивий та істинний, і дав людині вільний вибір життя чи смерті, прорікши устами Мойсея, раба Свого: «Ось, я сьогодні запропонував тобі життя і добро, смерть і зло» (Втор 30,15). Бог нікого силоміць не змушував виконувати чи не виконувати Його Закон; надав свобідний вибір кожній людині, визначивши наперед нагороду кожному за ділами, за вчинення добра чи зла. Бог постійно один і Той самий, і ніколи не змінюється, бо так сказав: «[...] Я – Господь перший, і в останніх – Я той самий» (Іс 41,4).

Вічний Бог Єгова для всього встановив свій час: пору зимову і літню, сіяння і збирання, день і ніч, і добу управління народами (язичниками, у яких Бог на язиці тільки). Відповідно до вичислення часу по-пророчому, язичники повинні керувати сім часів. Часом вважається один рік, у році – 360 днів, але пророчо день – це рік. Значить, сім часів, тобто років по 360 днів складатиме 2520 років. Бог відкинув останнього ізраїльського царя Седекію: «І ти, недостойний, злочинний вождь Ізраїля, день якого настав нині, коли нечестю його буде покладено кінець! Так говорить Господь Бог: зніми із себе діадему і поклади вінець; цього вже не буде; принижене піднесеться і високе принизиться. Скину, скину, скину і його не буде, доки не прийде Той, Кому належить він, і Я дам Йому» (Єз 21,25-27). Це було за 606 років до різдва Христового. Для того, щоб нам зрозуміти, коли закінчиться правління язичників, то необхідно до 606 додати 1914, тоді отримаємо 2520 років чи сім часів. Від 1914 року правління язичницькі почали швидко падати і впадуть до решти, ліків для них немає, вони віджили свою еру, і тепер їх хапають останні передсмертні корчі. Хто вірить Слову Божому, бадьориться і

роздумуючи читає Вічну Історію – Біблію, той бачить і знає, що Бог у Своему слові вірний, бо своєчасно виконує. Якби вожді народні вірили Ісусові Христові (оскільки свідоцтво Ісусове – дух пророцтва (Одкр 19,10)! – Він усе те підтвердив, що Пророки писали), тоді могли би встановити мир на землі. Але для того потрібно взяти Його програму (вчення) і за тією програмою встановлювати мир на землі. А Його програма – програма свободи і розділення. Він розповів про Свій прихід притчу, що коли прийде, то перед Ним зберуться всі народи і Він відділить одних від інших, як пастир відділяє овець від козлів.

Сьогодні уже народи всі збираються, але Господь обіцяє вустами раба Свого Іоїля: «Я зберу всі народи, і приведу їх у долину Йосафата, і там учиню над ними суд за народ Мій [...]» (Іоїл 3,2). Народ Його, тобто Божий – це клас трударів, який із нетерпінням очікує звільнення, щоб споживати самому від праці рук своїх. Долина Йосафата означає приниження: понизитися, залишити гордість і марнославство і бути чоловіколюбним до всіх, ба більше до знедолених і пригноблених, творити справедливий суд над усіма, однаково. Значить, долина не є місцевістю, як деякі думають. Зараз уже сходять у долину Йосафата, до прикладу, сучасна капіталістична неправосудна Ліга Націй. До складу її входять бундючні говоруни, диктують фальшиві свої односторонні проекти, що випробування життям не витримують. Коли такі після втілення в життя зазнають краху, то, хто їх диктував, сходять у долину, але ще не в Йосафатову, позаяк цар Йосафат послухав прозорливця і шукав Господа, і завів правосуддя в своїй країні без кровопролиття і без насилля чи пригнічення, тому і називається до сьогодні долина Йосафата долиною благословення (Див.: 2 Пар 19 і 20 глави).

Теперішній час – це День Господній, День відплати, День помсти, День великий, славний і страшний, День суду Божого, День тисячоліття, День випробування (проби): не віриш програмі Христовій, іди за своєю – впадеш і до мети не дійдеш, хай ким би ти був. До 1914 року правили цим світом царі-самодержці, народ гнітили і карали; від 1914 року почали царі падати, на їхнє місце інші вожді стали, тиранія і насилля ще гірші стали; в народі – невдоволення, в народі – дух бунтівний революційний, як говорить Пророк Єремія: «Володар повстане на володаря», нікому не можна вірити, всі зраджують, всі крадуть, і один

одного обманюють по всьому світу. Хто з вірою читає Небесну Книгу, той бачить, що Господь віддає згідно з ділами, як визначив. Так буде доти, доки влада буде дана святим Всевишнього, які судитимуть праведно за Законом Божим. Святі Всевишнього дадуть програму свободи, тоді буде різниця між правдолюбом і неправдолюбом. Кожен пожинатиме те, що посіяв. Тоді буде відділена теперішня церква від держави. Війни хочеш, – воюй із таким, як сам, але іншого не заставляй; хочеш молитися сам – молися, хочеш зі священником молитися – заплати йому і молися; хочеш красти – кради, тюрми будуй і тюремну адміністрацію утримуй; хочеш театри відвідувати – відвідай і артистів утримуй; хочеш відповідно до різних мод одяг носити – носи і належних спеціалістів утримуй; хочеш багато землі – бери, працюй на ній вдень і вночі; хочеш літати – лети; різним спортом займатися – займайся, лише кожен за свій рахунок. Що тепер дороге і цінне, те буде дешевим і без ціни.

Так буде для того, щоб кожен наситився, як євреї в пустелі м'ясом, бо що більше забороняти щось, то більше прагнуть забороненого, треба дати можливість, щоб наситилися і виригнули; тоді чимало пізнають правду і побачать різницю між праведником і неправедним. Що тепер славлять і звеличують, те будуть неславити і проклинати. «Серце твоє буде лишень згадувати про жахи: «Де той, хто робив перепис? Де той, хто зважував данину? Де той, хто оглядав вежі?» Не побачиш більше народу жорстокого [...]» (Іс 33,18-19).

Так буде тоді, коли буде коаліційна Ліга Націй – Союз Народів. Теперішня Ліга Націй скоро закінчує своє існування – загине назавжди і спадку після себе не залишить.

Народи світу цього, навіть більше вожді народні і душпастирі зробили Бога гнобителем: Він нібито тримає пекло і вічно мучить бідних людей. Не Бог створив пекло і муки, а зробили його (пекло) ватажки і душпастирі народні; і для того всього був свій час. Тепер же час зовсім інший настає. Бог Вічний та істинний хоче показати Свою праведність, яка полягає в тому, що Він відплачує за ділами, як написано: «Бо прийде Син Людський у славі Отця Свого з ангелами Своїми і тоді віддасть кожному за ділами його» (Мф 16,27; а також Пс 61,13). Сьогодні нам видно, що самі люди для себе влаштували пекло і муки, але не Бог.

Оскільки деякі стверджують, що Бог зробив пекло і муку, то можна почасти згодитися, що це зробив бог віку цього – диявол, який осліпив людські розуми, і все те він вчинив на свою погибель, як написано: «[...] летіть, збирайтесь на велику вечерю Божу, щоб пожерти трупи царів, трупи сильних, трупи тисячочальників, трупи коней і тих, що сидять на них, трупи всіх вільних і рабів, малих і великих» (Одкр 19,17-18 і далі до 21-го вірша).

«Шум битви на землі і велике руйнування!» (Єр 50,22). Давид говорить Духом Святим: « Він (Господь – С.Б.) у день гніву Свого уразить царів. Він учинить суд над народами, покриє землю трупами, **знищить голову в землі обширній**» (Пс 109,5-6). Дійсно, такого шуму народного, війни і руїни історія не пам'ятає, а сьогодні, в День гніву і суду Божого, вже багатьом видно, надто нам, дітям Божим, видно, що вся земля повна трупів (необхідно розуміти, що трупи означають живих людей, які не знають визначень Божих). «Знищить голову в землі обширній» значить: «земля обширна» – це Європа, яка тепер залишилася без голови, тому що не вистачає у них (у вождів народних) розуму, щоб зробити на землі мир. А істинна «голова» – це Христос Ісус, якому провідники народні не вірять. Як не вірять керманічі, так не вірять і ті, яких вони ведуть, бо завжди молодші дивляться на старших, нижчі на вищих, дурні на мудрих і т.д.

Був час, що слухали слова чоловіків, а зараз люди хочуть бачити діло того, хто говорить слово. Тому що всі оратори, які не виконували того, що говорили, – ошуканці, сьогодні вони відкриті і їхнє життя вже добігає кінця. Нині така епоха, що коли хто хоче жити, то має почати життя зразкове. У лідерів народних мусять бути не тільки слова солодкі і милозвучні, а й зразкові діла життя, оскільки закінчилися вже царювання язичників, закінчилися безповоротно, назавжди. Даремно трудяться ті, що підтримують цей умираючий світ (устрій), порядок (системи управліннь), я вже не раз говорив, що ліків для лікування його – немає, тому що закінчився його час. Якщо хочете знати, це голос Ангела, який стоїть на морі і на землі і викрикує, що часу для язичників (для світу цього) уже нема» (Див.: Одкр 10,1-11).

Настала пора оволодіти царством святим Всевишнього, і вони вже володіють! Хто має розум, той зрозуміє це!

Я можу з радістю вигукнути: «Веселися через це, небо і святі Апостоли і Пророки, позаяк здійснив Бог суд Ваш над ним – Вавилоном (цим світом)!» (Одкр 18,20) «Вавилон» означає змішання. Наприклад, візьміть сучасне так зване духівництво різних найменувань. Хто з них показує собою життя зразкове християнське? Ніде і ніхто. А звання носять, бог із язика їхнього не сходить, відділяють себе від інших святістю. Якою? Одягом, артистичним виступом і різними церемоніями. Любі читачі! Пошукайте в книгах Святого Письма, де Ісус Христос чи Його учні показали такий приклад? Якщо пошукаєте в книгах Святого Письма, то цього не знайдете і скажете, що ніде такого зразка, як показує нам собою зване духівництво різних відтінків, Ісус Помазаник та учні Його не показали. Виходить, усі народи залишилися обманутими. Ким? Званим священством. А як називають тих, що обманюють? Обманниками, які вводять людство в оману.

Бог мовить устами раба Свого Пророка Ісаї: «[...] Народе Мій! Вожді твої вводять тебе в оману і путь стежок твоїх зіпсували. Повстав Господь на суд – і стоїть, щоб судити народи. Господь вступає у суд зі старійшинами (старшими, начальниками над народами – С.Б.) народу Свого і з князями його: ви спустошили виноградник (трудящий люд, робітників – С.Б.); награвоване у бідного – у ваших домах (дорогі розцяцьковані меблі і різні непотрібні обстановки, й іграшки – С.Б.); навіщо ви утискуєте народ Мій і гнітите бідних?» – говорить Господь, Господь Саваоф» (Іс 3,12-15). О, як сумно дивитися і переживати те, що тепер робиться: одні гинуть від голоду і холоду та решти нужд, а інші з розкошів з розуму сходять, не знають що ще для свого задоволення зробити? Яка совість у таких? Немає її. А зване духівництво молиться за тих і інших! А Бог устами раба Свого промовляє: «[...] Я закриваю від вас очі Мої; і коли ви примножуєте моління ваші, Я не чую: ваші руки повні крові. Обмийтеся, очистіться; віддаліть злі діяння ваші від очей Моїх; перестаньте чинити зло; навчіться чинити добро, шукайте правди, рятуйте пригнобленого, захищайте сироту, заступайтеся за вдову. Тоді прийдіть – і розсудимо»,— говорить Господь» (Іс 1,15-18).

Ось які необхідні молитви і пости, щоб були вгодні Богові. Це повинні знати священники. А звані священники про це і язиком не ворухнуть, а ще підтримують руки беззаконників.

Багато людей, які противляться і зlostяться, читаючи це і не розуміючи, думають, що я нібито хочу вбити всіх учених, – так писали про мене у деяких газетах, то я відповім: «Глибоко помиляються». Наш Бог хоче, щоб усі люди спаслися (звільнилися), для будь-якої дії є свій час. Отже, те беззаконня і безчинство робилися, тому що був для них час, як Писання говорить: «Була ніч, а вночі лише злодії, брехуни і всякі беззаконники працюють». Наш Бог прийшов спасти загиблих. Слушайте, що Бог віщує, на кого йде загибель! «Бо *гряде* день Господа Саваофа на все горде й зарозуміле і на все звеличене, – і воно буде понижене, – і на всі кедри ливанські, високі і піднесені, і на всі дуби васанські, і на всі високі гори, і на всі підвищені пагорби, і на всяку високу вежу, і на всяку міцну стіну, і на всі кораблі фарсиські, і на всі жадані прикраси їх. І впаде велич людська і високе людське понизиться, і один Господь буде високим у той день... Тому перестаньте ви надіятися на людину, якої дихання в ніздрях її, оскільки що вона значить?» (Іс 2,12-17,22) Хіба не бачите, що сталося з тими, хто надіявся на людину, тобто царів.

Хіба б'ють убитих? Я хочу оживити вбитих.

Отож, досліджуйте Писання і зрозумійте, в яку епоху ви живете, і покайтеся всі, особливо ті, що попереду йдуть, тому що Бог навчає: не ставайте запеклими, а покайтеся і вірте Слову Божому. Амінь.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богущівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Нова правдива дорога життя

Мудрі зрозуміють це!

Відшукайте у книзі Господній і прочитайте; жодне з цих не промине прийти, і одне іншим не заміниться. Бо самі уста Його повеліли, і сам дух Його збере їх (Іс 34,16)

«З клятвою говорить Господь Саваоф: як Я задумав, так і буде; як Я визначив, так і відбудеться» (Іс 14,24). А Пророк Давид каже: «Бог наш на небесах і на землі творить усе, що хоче» (Пс 113,11). А вустами раба Свого Івана Бог мовить: «Веселися з цього, небо, і святі апостоли та пророки; бо звершив Бог суд **ваш** над ним (Вавилоном, світом цим – С.Б.)» (Одкр 18,20). «Бо Отець не судить нікого, а весь суд віддав Синові, щоб усі шанували Сина, як шанують Отця; а хто не шанує Сина, той не шанує і Отця, Який послав Його» (Ін 5,22-23). «Тоді Петро, відповідаючи, сказав Йому: «Ось ми залишили все і пішли слідом за Тобою, що ж нам буде?» Ісус же сказав їм: «Істинно говорю вам, що ви, які пішли за Мною, при відновленні світу, коли Син Людський сяде на престолі слави Своєї, сядете і ви на дванадцяти престолах судити дванадцять колін Ізраїлевих» (Мф 19,27-28). Апостол Павло запитує: «Хіба не знаєте, що святі судитимуть світ? Якщо ж світ буде судимий вами, то невже недостойні ви судити незначні *справи*? Хіба не знаєте, що ми будемо судити ангелів, чи не тим більше *справи* житейські?» (1 Кор 6,2-3). «[...] бо коли суди Твої *звершуються* на землі, тоді жителі світу навчаються правди» (Іс 26,9).

Істинно, сьогодні звершується суд Божий на землі. Хто це бачить? Бачать це вибранці Божі. «Бог обрав немудре світу, щоб посоромити мудрих, і немічне світу вибрав Бог, аби присоромити сильне, і незнатне світу і принижене, і нічого не значуще обрав Бог, щоб скасувати значуще, – щоб ніяка плоть не хвалилася перед Богом» (1 Кор 1,27-29). Сьогодні багато званих (покликаних), але мало вибраних. Бог Своїм вибранцям відкриває те, що хоче робити на землі. Оскільки написано: «Бо Господь Бог нічого не робить, не відкривши Своєї таємниці

рабам Своїм, пророкам» (Ам 3,7). «Бо Отець любить Сина і показує Йому все, що Сам творить; і покаже Йому діла більші від цих так, що ви здивуєтесь» (Ін 5,20). Завершуючи, Бог наказує: «І тому вийдіть із середовища їхнього і відлучіться, – говорить Господь, – і не доторкайтесь до нечистого, і Я прийму вас. І буду вам Отцем, і ви будете Моїми синами і дочками», – говорить Господь Вседержитель» (2 Кор 6,17-18). «Знати Тебе (Бога – С.Б.) є повна праведність, і визнавати владу Твою – корінь безсмертя» (Прем 15,3). «Так говорить Господь: «Нехай не хвалиться мудрий мудрістю своєю, нехай не хвалиться сильний силою своєю, нехай не хвалиться багатий багатством своїм. Але хто хвалиться, хвалися тим, що розумієш і знаєш Мене, що Я – Господь, Який творить милість, суд і правду на землі; бо тільки це благоугодно Мені, – говорить Господь» (Єр 9,23-24).

Оскільки Бог – вічний і незмінний, Він і сьогодні Той самий, то й мені як найменшому рабові Своему відкрив таємницю Свою, що робить у світі Велику перемену, яка записана у Вічній Його Книзі, а це може знати лише той, хто повірить і вічну Книгу Життя перевірить, як я вже писав у попередніх номерах.

Бог Господь вікрив мені за Своїм благоволінням, що робить Велику перемену на землі, але я не знав, яку саме, а не знав тому, що не читав, а не читав тому, що мав мало часу, тому що зв'язаний подружнім життям, і необхідно було більше турбуватися про тіло, ніж про душу. Але через те, що Бог Всезнаючий і Всемогутній, Він зробив так, що мене звільнили від жінки, дітей і господарства і заслали до Сибіру, де я мав час читати, затиш, що був свобідний, бо позбавили мене всіх (диявольських) прав.

Після проголошення революції і повалення царів я думав, що швидко відновиться Царство Боже на землі, а думав так тому, що хоч і читав Біблію, але слів пророчих не розумів так, як потрібно розуміти. Я про це багато молився і просив (думав, мислив), і в міру віри отримав і отримую розуміння пророцтв. Але просив із вірою без сумнівів (Див.: Як 1,2-9).

«У нагороду мені Бог дав язик, і ним я буду хвалити Його. Наблизьтеся до мене, ненавчені, й оселіться у домі навчання, бо ви маєте потребу у цьому, і душі ваші сильно жадають. Я відкриваю вуста мої і говорю: придбайте її собі без срібла; нахиліть шию вашу під ярмо її, і нехай душа ваша приймає вчення; його можна знайти близько. Бачите

на власні очі: я трохи потрудився – і знайшов собі велике заспокоєння. Придбайте вчення і за велику кількість срібла, – і ви придбаєте багато золота. Нехай радіє душа ваша за милість Його, і не соромтеся хвалити Його; робіть свою справу завчасно, і Він у свій час віддасть вашу нагороду» (Сир 51,30-38).

Просив я у Бога мудрості й отримав, і знаю, що все те, що є, те повинно бути, тільки дав би нам Бог силу все те перенести до кінця, тому що День Суду Божого великий. «І хто витримає його?» – запитує пророк. От хто витримає: «Той, хто ходить непорочно, і чинить правду, і говорить істину у серці своєму. Той, хто не улещує язиком своїм, не чинить ближньому своєму зла і не слухає наклепів на ближніх своїх. Той, в очах якого лукава людина є нікчемною, а в пошані ті, що бояться Господа, той, хто дає клятву ближньому і не відмовляється від неї. Хто не дає срібла свого на нечесний прибуток і не приймає підкупу на невинного. Хто так чинить, той не захитається повіки» (Пс 14,2-5).

Чимало тих, хто назвав себе вірним: баптисти, адвентисти, п'ятдесятники різних напрямів та інші гніваються на мене за те, що я викриваю їх: не вірують у Бога і не знають Бога. Це я маю робити, бо це – правда. Багато людей хваляться, що мають Духа Святого, тоді мусять робити те, що Духові Святому доручено, а що Йому доручено, те записане в Євангелії від Івана 16,1-33. Підкреслити треба вірші **8, 9, 10 і 11**, де сказано: «І коли Він прийде, викриє світ за гріх, і за правду, і за суд» (Ін 16,8). Діло Духа Святого – викрити світ, найперше, за гріх, що не вірують в Ісуса Христа. Гріх – це всяка неправда. Бог запевняє: «Кого Я люблю, тих викриваю і караю». Устами Давида Бог говорить: «Нехай навчає мене праведник милістю, нехай і викриває мене; елей же слів грішника нехай не намастить голови моєї» (Пс 140,5).

Як видно з усіх місць Святого Письма, викриття – це Милосердя Боже до нас. А праведник – той, хто знає Бога. А знає Бога той, кому відкриті Його визначення, як я вище описав. Соломон навчає: «Хто любить настанови, той любить знання; а хто ненавидить викриття, той невіглас» (Притч 12,1). Хто знає Бога, той прагне виконувати Його Закон, як сказав пророк Ісая: «Звертайтеся до закону й одкровення. Якщо вони не говорять, як це слово, то немає у них світла» (Іс 8,20). «Слово Боже – світильник ногам нашим. Господь – світло моє і спасіння

моє» (Див.: Пс 26,1). Святий Іван підтвердив: «Хто говорить: «Я пізнав Його», але заповідей Його не виконує, той неправдомовець і немає в ньому істини» (1 Ін 2,4). А Дух – це істина.

Виходить: оскільки Бог дарував мені мудрість, завдяки якій я можу розуміти Його Слово і Його суди, то я з любові до всіх викриваю їх, а насамперед тих, що себе назвали вірянами, – різних сектантів. Звертаюся привселюдно до всіх узагалі баптистів, адвентистів, п'ятдесятників та інших: досліджуйте Писання і досліджуйте самих себе – чи у Христі ви, тоді виявите, що ви не віруєте ні в Бога, ні в Його Христа. Коли ви самі зрозумієте, що винні, тоді Господь вас виправдає, бо Він для того і приходять, аби зробити розділення і показати «різницю між праведником і нечестивим, між служителем Бога і тим, хто не служить Йому» (Мал 3,18). Тепер настав час взяти право правим, відповідно до закону і суду, брати ж право своє необхідно правдою, розумом і судом, а не погрозою і розбоєм, як це багато хто робить і думає робити.

Читаючи Святе Письмо і роздумуючи над ним, отримуємо від Бога, Отця нашого Небесного, через Ісуса Христа одкровення про суди Божі, що повинно бути. До цього потрібно додати рух народів і досягнення у виготовленні різних авто-електро-магнітних виробів, і знати вичислення пророчих часів, тоді можна дійти висновку, що часу для язичників немає і що настала пора для встановлення Царства Божого на землі, але воно надходить непримітно. Одне зігниле руйнується, і на тому місці нове справедливе Христове відновлюється. В цей перехідний період необхідні і ті, що руйнують, і ті, що відновлюють. Значить і зла треба. Якби не було зла, то не знали б і добра. А тому зло породжує добро, а добро породжує зло. Хоч тяжко нести, але ми знаємо: що гірше, то швидше буде краще. А завершуючи скажу, що все, що є, те повинно бути, бо написано: «Я утворюю світло і творю пільму, роблю мир і роблю біди; Я, Господь, роблю усе це» (Іс 45,7). Інший свідок Божий мовить: «Хто це говорить: «І те буває, чому Господь не повелів бути»? Чи не від уст Всевишнього приходять біда і благополуччя?» (Плач 3,37-38). Наочна для нас жива картина – Росія з більшовиками: як майже всі держави нехтували нею, а тепер усі ведуть дружбу з нею. Видно, все те, що є, те повинно бути. Чому ж це все сталося? Тому що всі народи відступили від вічного Бога і Його Закону. Всі винні перед Богом.

Чому зближуються поступово різні партії одна з одною? Тому що кожна партія побачила свою помилку. «Нехай встануть народи і спустяться у долину Йосафата; бо там Я воссяду, щоб судити всі народи звідусюди» (Іоїл 3,12). Я вже писав, що означає долина Йосафата. Цей День – це День випробування (проби). З правильного шляху збилися всі народи, як релігійні, так і політичні. Всі голови партійні черпають частину з Біблії, оскільки чотири книги царств і деякі інші – всі вони історичні, там описано, як повставали правителі один проти одного і т. д., тепер не потрібно це повторювати, хто таке повторює, той нерозумний. І релігійні, що називають себе вірянами, також не розуміють написаного у Книзі Життя, позаяк усі заглядають на небо і десь високо наміряються царювати, чого ніколи не буде. Сьогодні між релігією і політикою робиться поступове примирення. Чому? Тому що й одні, й інші усвідомлюють свої помилки. Значить, час робить своє, і має звершитися Писання, бо написано: «В установлення повноти часів, щоб усе небесне і земне з'єднати під главою Христом» (Еф 1,10). І ще: «бо благоугодно було Отцю, щоб у Ньому була вся повнота, і щоб через Нього примирити з Собою все, умиротворивши через Нього, Кров'ю хреста Його, **і земне, і небесне**» (Кол 1,19-20).

Хоч народи і не бажають усвідомити своєї провини, та час примусить їх. Блаженні ті, що усвідомили свою провину і самі себе засудили, вони будуть судити народи Іменем Господа Ісуса Христа. Бог осуджує вустами раба Свого Ісаї: «Князі твої – законопорушники і спільники злодіїв; усі вони люблять подарунки і ганяються за мздою; не захищають сироту, і справа вдови не доходить до них. Тому говорить Господь, Господь Саваоф, Сильний Ізраїлів: «О, задовольню Я Себе над супротивниками Моїми й помщуся ворогам Моїм! І зверну на тебе руку Мою і, як у лузі, очищу з тебе домішки, і відокремлю від тебе все свинцеве; і знову буду поставляти тобі суддів, як раніше, і радників, як спочатку; тоді будуть говорити про тебе: «Місто правди, столиця вірна». Сіон спасеться правосуддям, і *сини* його, які навернулися, – правдою; усім же відступникам і грішникам – погибель, і ті, що залишили Господа, знищать» (Іс 1,23-28).

День цей – День великий. Пророк Захарія сказав, що кожен провісник посоромиться свого знання. Ми, свідки Божі, ясно бачимо,

що численні віщуни у всіх державах уже засоромилися своїх знань, оскільки так не сталося, як вони проектували. Тому що часу для фальшивих пророків уже немає, так сказав святий свідок Ісуса Христа Іван: «І ангел, що стоїть на морі і на землі, якого я бачив, підняв руку свою до неба і клявся Тим, Хто живе у віки віків, Який створив небо і все, що на ньому, землю і все, що на ній, і море і все, що у ньому, що часу вже не буде; але в ті дні, коли проголосить сьомий ангел, коли він затрубить (він уже трубить – С.Б.), звершиться тайна Божа, як Він благовістив рабам Своїм Пророкам» (Одкр 10,5-7).

Тому я попереджаю всіх узагалі, навіть більше різних проповідників: досліджуйте себе уважно – якому ви богу служите? Богові віку цього – дияволу – чи Вічному Богові Єгові? То я вам нині відкрито повідомляю, що ви, всі проповідники, служите богові віку цього – дияволу. Ознака цього: хто служить Вічному Істинному Богові Єгові, той отримує від Нього знання, як написано на першій сторінці цього видання.

Закінчуючи, прошу вас, проповідники, зверніть вашу увагу на пророцтва, багато з вас говорять, що вам достатньо Нового Заповіту і того, що написав Апостол Павло. Читайте хоча б 2-ге Послання коринтянам 6,14-18. Тут Апостол Павло посилається на Пророків, а саме: Лев 26,12; Іс 52,11; Єр 3,19; Ос 1,10. Як же ви, проповідники, не визнаєте Пророцтв? О, подумайте про це і покайтеся, доки є час. Господь Ісус Христос лишень і хоче, щоб усі визнали себе винними, і Він простить вам усе.

Прийдіть і розсудимо, тоді разом усі з Ним будемо.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Рік видання 9-й

Нова правдива дорога життя

Мудрі зрозуміють

З небес Ти сповістив суд; земля вжахнулася
і замовкла, коли встав Бог на суд, щоб спасти всіх
пригноблених на землі (Пс 75,9-10)

Всі мешканці землі хочуть, аби було добре жити, ба більше в теперішню добу, а саме від 1918 року. Повставали і повстають численні вожді народів, партій, готують різні проекти для поліпшення життя і т. ін., але життя не покращується, а погіршується. Чому? Тому що немає милості, суду і правди на землі, а оскільки цього немає, то немає істинного Бога Єгови у людей, а володіє ними диявол – бог віку цього зогнилого. Ми живемо в епоху Великого світового перевороту, про який знають лише святі Божі люди, а саме: «[...] царство світу стало царством Господа нашого і Христа Його [...]» (Одкр 11,15). Чому про Суди Божі знають лишень святі Божі чоловіки? Тому що Бог нас пробудив і ми ретельно досліджуємо Небесну Книгу. Бо це залежить не від того, хто бажає, і не від того, хто біжить, а від Бога, який милує і спасає (Див.: Рим 9,16).

Чимало народних лідерів були проти правителів (царів) і проти їхніх законів і постанов, вели з царями боротьбу, безліч загинуло від рук катів, а багато хто живий досі, і деякі з них тримають владу у своїх руках. Що ж з усього цього вийшло? Одне слово – нічого. На тій самій основі зводять ту саму будову. Це переливання з пустого в порожнє. Тепер настав час будувати нове відповідно до вчення Христа Ісуса, Царя царів. А для того, щоб зводити нове, то необхідно зруйнувати старе з **його основою**. Багато є різних основ на землі, зокрема різні людські несправедливі закони про землю та інші. Бог говорить: «**Тому що Моя вся земля**» (Вих 19,5). А людина немудра стверджує: «Моя власна земля». Батько до сина кричить: «Моя земля!», а син до батька волає: «А моя де земля?» Далі сварка, бійка і смерть. Ще Бог мовить устами раба свого Давида: «Вони думають, що доми їхні вічні й оселі їхні з роду в

рід, землі свої вони називають своїми іменами» (Пс 48,12). До прикладу, Божі землі назвали: Польська, Німецька, Французька, Російська і т. д. Колонії, села і міста, і вулиці називали своїми іменами, щоб увіковічнити пам'ять свою, але те було все до сьогодні. У цей великий День Господній усе нечисте, мерзенне, несправедливе зникне, знищиться, ніби згорить, перестане існувати так, ніби і не було його, але деяке ім'я, власник якого спричинився до великого пролиття невинної людської крові, – залишиться для прокляття. Наприклад: прокляття іменам царів сильних – Сигона, царя Аморрейського, й Ога, царя Васанського (Пс 135,19-20).

Вічно живий Бог постачав царів неохоче, бо написано: «І Я дав тобі царя у гніві Моєму, і відібрав в обуренні Моєму» (Ос 13,11). Якщо Господь відбирає царів в обуренні Своєму, то чому не можна змінити царські закони? Цим потрібно зайнятися кому слід і найперше змінити земельну реформу: від усіх відібрати землю і всім, охочим на ній трудитися, віддати. Це найважче і найважливіше, а водночас найболючіше питання. Цим варто зайнятися тим, хто вів боротьбу з царями за краще майбутнє для людства, тоді всім видно буде любов до людей того чоловіка, який боровся для спільного блага. Я тут говорю без ненависті і злоби до влади, як деякі думають, але говорю це від мого чистого і щирого серця, турбуючись про благополуччя цієї місцевості, де живу (Польща), оскільки так написано (Див.: Єр 29,7).

Промовляю в Ім'я Вічної Правди-Бога: коли хтось щось будує на цих непридатних до життя, зігнилих підвалинах (основах), то воно не встоїть, все провалиться і то швидко, позаяк зараз настала нова ера, і треба творити все нове на основі Христа Ісуса – Царя царів. Натомість знаю, що ви не повірите, вважатимете мене безумцем, але мені байдуже, як ви мене назвете чи за кого матимете. Я те все зобов'язаний робити в Ім'я мого Господа, якому служу від щирого мого серця, щоб це залишилося на майбутнє для свідоцтва, що Бог був, є і буде. **Я – Його живий свідок.** Я знаю, чому ви не вірите, тому що ви не засвідчені, тому що так написано: «[...] Якщо ви не вірите, то тому, що ви не засвідчені» (Іс 7,9). Для цього я постійно нагадую, щоб ви були пильними над словом Божим і молилися (мислили), тоді Він дарує вам знання Своїх визначень, це найдосконаліший і найцінніший за все дар Божий (знати визначення, суди Божі).

Багато людей через свою духовну темноту і нерозум розповідають, що наука йде вище і вище, ми ж, свідки Божі, бачимо і відзначаємо: наука що далі йде нижче і нижче, і далі нікуди. Сьогодні батьки з дітьми бояться в одній хаті спати, щоб не вбили одне одного. Подивіться: чи було коли-небудь стільки батьковбивства, матеревбивства, братовбивства, дітовбивства і людиновбивства, як нині? Ні, не було. Чому все це підле робиться? Тому що немає правильного суду і покарання. Ось що Бог зауважує: «Руки їхні повернені до того, щоб уміти робити зло; начальник вимагає подарунків, і суддя судить за хабарі, а вельможі висловлюють злі бажання душі своєї і перекручують справу» (Мих 7,3 і далі див. до 4-го вірша). «Князі твої – законопорушники і спілники злодіїв; усі вони люблять подарунки і ганяються за мздою; не захищають сироту, і справа вдови не доходить до них» (Іс 1,23). «[...] чинить суд справедливий і виявляє милість і співчуття кожен братові своєму; вдови і сироти, прибульця і бідного не пригноблюйте і зла одне проти одного не замишляйте у серці вашому» (Зах 7,9-10). «Хто виправдовує нечестивого і хто звинувачує праведного – обоє мерзота перед Господом» (Прит 17,15). «Горе тим, [...] які за подарунки виправдовують винного і правих позбавляють законного! (Іс 5,22-23).

Тепер погляньте, читачі, чи не так сьогодні робиться по всій землі, як Бог провістив через Своїх слуг? Істинно, саме так відбувається. Скількох винних виправдовують за подарунки! Це жахливо... К і н е ц ь с в і т у (устрою) ц ь о м у.

Іде праведний суд Божий. Бог віддає кожному за ділами, найбільше начальникам, бо написано: начальників чекає суворе випробування (Див.: Прем 6,5-6).

«Горе світові від спокус, бо потрібно, щоб прийшли спокуси; але горе такій людині, через яку спокуса приходить» (Мф 18,7). Дійсно, велике горе цьому перелюбному світові (устрою) від різних спокусників, що своїми чарівними словами ловлять людські душі в пастку. Надто небезпечні ті, що прагнуть летіти на небо, що приваблюють і зваблюють простодушних різним незрозумілим бурмотінням. Цей важкий час необхідно пережити, оскільки все повинно збутися. Господь говорить: «Не побачиш більше народу лютого, народу з глухою, нерозбірливою мовою, з мовою дивною, незрозумілою» (Іс 33,19).

Я не раз нагадую, що всяке зло, будь-яка несправедливість і різні безчинства мають перейти в цьому віці, що гине, і все мусить бути записане в Світову історію для пам'яті, щоб у наступному справедливому віці не знайшовся який-небудь вітрогін і не сказав: «А ось так ще не робили», – йому відмовлять: «Тобі не треба жити, позаяк ти брехню поширюєш в Ім'я Господа». Господь устами раба Свого Захарії обіцяє: «У той день [...] Я знищу імена ідолів з цієї землі (імена тих провідників, що не керуються Книгою книг, тому що вони втратили глузд – С.Б.), і вони не будуть більше згадуватися, так само як лжепророків і нечистого духа вижену з землі» (Зах 13,1-2 і далі див. до 5-го вірша).

Ідоли – це ті, що написали багато книг, безліч своїх вигадок, чимало законів партійних, національно-патріотичних; різних військових і економічних книг; численні віри і тому подібне. Через тих ідолів нароблено різних діл, суперечок, бійок і винищень. У цей великий День Господній імена всіх таких ідолів, на яких багато людей надіються, пропадуть навіки. Буде так, як сказав Бог устами Пророка: «Поникнуть горді погляди людини, і високе людське принизиться; і один Господь буде високий у той день. Бо *гряде* день Господа Саваофа на все горде й зарозуміле і на все звеличене, – і воно буде принижене, – і на всі кедри ливанські, високі і піднесені, і на всі дуби васанські, і на всі високі гори, і на всі підвищені пагорби, і на усяку високу вежу, і на всяку міцну стіну, і на всі кораблі фарсиські, і на всі жадані прикраси їх. І впаде велич людська, і високе людське принизиться; і один Господь буде високий у той день, й ідоли зовсім зникнуть [...] Перестаньте ви надіятися на людину, дихання якої у ніздрях її, бо що вона значить?» (Іс 2,11-18.22).

«Не вмовкни заради Сіону, і заради Єрусалима не заспокоюся, доки не зійде, як світло, правда його, і спасіння його – як запалений світильник» (Іс 62,1). «Судіть сироту і вбогого по правді, смиренного і бідного виправдайте. Визволіть бідного й убогого, від руки грішника звільніть його. Не пізнали і не зрозуміли, бо в темряві ходять. Нехай захитаються всі основи землі» (Пс 81,3-5). «Пізнається Господь за судом Його, який Він звершує: нечестивець заплутався у ділах рук своїх» (Пс 9,17). «Ти чуєш бажання смиренних, підкріпи серце їхнє, відкрий вухо Твоє, щоб учинити праведний суд сироті й пригнобленому, щоб не лякала їх людина на землі» (Пс 9,38-39). «Повстав Господь на суд – і стоїть, щоб

судити народи. Господь вступає у суд зі старійшинами народу Свого і з князями його: «Ви спустошили виноградник; награвоване у бідного – у ваших домах; навіщо ви утискуєте народ Мій і гнітите бідних? – говорить Господь, Господь Саваоф» (Іс 3,13-15).

Нині настав День Суду Божого, у цей Великий День Суду Господь винищить усіх гнобителів землі і звільнить бідних і знедолених із рук нечестивих. У всі часи являлися і з'являються численні оманливі визволителі, що задумують повстання і бунти, гадаючи тим урятувати людей, але замість спасіння виходило і виходить знищення, тому що погрозою і зброєю не переможемо, зла злом не подолаєш. Пророк Божий повчає: «[...] не воїнством і не силою, але Духом Моїм, – говорить Господь Саваоф» (Зах 4,6). Із усього видно, що можна здобути перемогу тільки судом праведним. А Праведний Суд лише в Ісусі Христі Господі – Цареві нашому. Кожна країна вводить суд в ім'я свого провідника, правителя, як було за царів, до прикладу: «Згідно з указом його імператорської величності такий-то суд постановив те і те, і т. д.». А сьогодні так: «В ім'я Речі Посполитої Польської такий-то суд постановив те, те і т. д.»

А ми, християни, зобов'язані судити Іменем Ісуса Христа, керуючися лише Його Законом. Але християн за ім'ям багато є, язиком шанують Ісуса Христа, літочислення ведуть від Його Різдва, зберігають і особливо шанують те знаряддя, на якому розіп'яли Господа Ісуса Христа, встановили чимало днів святкувати з нагоди різних згадок Його, наробили безліч ікон для поклоніння і всього іншого. Багато хто назвався намісником Його, послідовником Його, учнем Його і т. п. Але, дорогі читачі, подивіться і подумайте: хто з таких намісників і послідовників Його поводить ся так, як Він поведився, і хто навчає так, як Він учив і навчає до сьогодні? Скажу вам правду у Христі, що ніхто і ніде. Чому? Тому що це була така доба, коли повинне здійснитися все написане у Книзі книг.

Нині ж настав час пробудження, і Бог наш не є гнобителем чи винищувачем, тому що Він Милосердний і хоче, щоб усі люди спаслися і звільнилися від влади сатани. Це Його Суд звіщається всім вам із небес, якщо ж не пробудитесь і не навернетесь, то йдуть на вас засоби гніву Його з усіх кінців землі, зокрема і з півночі, і впадуть на голову нечестивих.

Уже судді сіли і всі книги розкриті, й інша Книга розкрита (Біблія), але всі ваші діла і ваші книги не узгоджуються з Книгою Життя. Хто з вас устоїть перед Його судом? Ніхто. Отже, я підвищую голос і говорю: «Досліджуйте себе уважно, досліджуйте, народе неприборканий, доки не прийшло визначення – день пролетить, як полова, – доки не прийшов на вас полум'яний гнів Господній, доки не настав для вас день люті Господньої. Шукайте Господа, всі смиренні землі, які виконують закони Його; шукайте правду, шукайте смиренномудрість; можливо, ви сховаєтеся у День гніву Господнього» (Соф 2,1-3).

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Рік видання -9й

Нова правдива дорога життя

Шум битви на землі і велике руйнування! (Єр 50,22). У той день, – говорить Господь, – Я уражу всякого коня сказом і вершника його божевіллям [...] (Зах 12,4). Засурмять у трубу, і все готується, але ніхто не йде на війну [...] (Єз 7,14)

Хто має вуха чути, нехай чує, і хто має розум, нехай розуміє, бо говорить Сам Бог через Своїх слуг! Історія не пам'ятає такого військового шуму на землі, як у дні нашого життя. І при тому численні божевільні народні вожді, що високо піднялися, і їхні шанувальники стверджують, що досягли висот у військовій науці і техніці. Благодетивий же людині прикро чути, ба більше дивитися на їхні дурні безумні досягнення. Безтямні вчені різних найменувань вигадують, проектують різноманітні зразки бойових машин, які їздять, літають, плавають, метають, і різні інші. Для чого? Для швидшої смерті і розрухи цього зогнилого світу (устрою, систем управління). Втім, вони думають, що роблять добро, життя. Так було перед потопом, так винищувався тодішній світ (устрій). Але подумайте, мудреці цього світу, що високо вознеслися: яку користь приносите ви трударям? Жодної, крім загибелі, оскільки від ваших вигадок страждає від холоду, голоду та інших щоденних нестатків трудове населення всього світу.

Недарма прислів'я каже: «Не дай, Боже, з хама пана». У період правління знатних і високих все будувалося повільно – роками, десятиліттями і століттями. З 1918 року впали високі гори і розсипалися, і прийшли до влади нижчі прошарки суспільства, то все стали зводити швидко: за години, дні і місяці. Доводять цей світ до знищення стрімко. Кожен правитель хоче поставити себе вище від іншого, кожен спеціаліст несе себе вище за іншого і т.д. І що ж із цього виходить? А ось що. Російські літуни хотіли полетіти вверх вище від усіх і полетіли. І що з цього? Згоріли, і немає їх – пропали навіки. А хіба ми маємо на увазі тільки

російських пілотів? Подумай про це, читачу. Сьогодні весь світ (устрій) стоїть і мислить, як Іван над сплячим зайцем*. Ось до якої глупоти дійшов цей світ, зробивши зі своїх винаходів божества.

Як не соромно всім тим, які показують Бога в різних предметах бездушних? Слуга Божий, Пророк Ісая мовить: «Чудуйтеся і дивуйтеся: вони осліпили інших і самі осліпли; вони п'яні, але не від вина, – хитаються, але не від сикери» (Іс 29,9). Христос, істинний наш Бог, показав нам у Собі Бога без усіляких церемоній і бездушних предметів. Ісус, викривши у всіх відношеннях священників і всіх служителів храму Єрусалимського, виходячи сказав: «Ось лишається вам дім ваш порожній» (Мф 23,38). Бог визначив і хоче, щоб люди Його славили на всякому місці, а попи, ксьондзи, пастирі і різноманітні оманливі проповідники хочуть славити Його в церквах, костелах, кірхах і різних молельнях, показуючи людям не собою Бога, а різними церемоніями і бездушними предметами. Суд Божий іде вже сьогодні, чим виправдаєтеся ви, обманники? Нас, свідків Божих, багато, ми вже готові покласти життя наше за Христа Ісуса, Його Святий Закон – Євангеліє.

Апостол Павло запитує: «Де мудрець? Де книжник? Де допитливий віку цього? Чи не обернув Бог мудрість світу цього на безумство?» (1 Кор 1,20). Пророк Єремія виявляє Божі наміри: «І напою доп'яна князів його і мудреців його, областеначальників його, і градоправителів його, і воїнів його, і заснуть сном вічним, і не прокинуться, – говорить Цар – Господь Саваоф ім'я Його» (Єр 51,57). Насправді, мудреці цього світу втратили розум. Росія зводить фабрики і заводи, яких у світі немає. Італія перебудовує місто Рим, аби останній був дивом на весь світ. Німці каструють людей, маючи намір завести одну націю. Америка трохи інакше думає, хоче підняти сільське господарство і всіх трудівників, як видно з промови, проголошеної 26 лютого цього року в Нью-Йорку міністром внутрішніх справ Геральдом Іксом, що висловився так: «Остаточно минув час правління багатих і сильних, яке було на шкоду народним масам. Цілковито відійшла в минуле епоха безумовної жадібності і жорстокості. Соціальна революція зводиться просто до відсторонення від влади представників багатства й експлуатації і до заміни їх людьми, що прагнуть, аби наш край був зручним місцем для життя громадян» (газета «Російське слово» № 47 від 28.02.1934 р.).

«Виходь із середовища його (Вавилону; «Вавилон» означає змішання всього: злого і доброго, дурного і мудрого, тверезого і п'яного і т. д. – С.Б.),

народе Мій, і спасайте кожен душу свою від полум'яного гніву Господа. Нехай не слабшає серце ваше, і не бійтеся поголосу, який буде чути на землі; чутка прийде в *один* рік, і потім у *другий* рік, і на землі буде насильство, володар *повстане* на володаря» (Єр 51,45-46). Дійсно, що рік, то і новина, що рік, то новий слух, і володар стоїть проти володаря, і що далі, то буде гірше, навіть більше в нових республіках. У нових республіках багато службовців, яким призначали високі оклади, платню, тепер же недостача грошей, необхідно здійснювати редукцію. Скорочують тих службовців, що отримують меншу зарплату, проте більше працюють, а великі риби, які отримують у місяць по декілька тисяч і нічого не роблять, за винятком підпису паперів, залишаються на місцях. Звільнені службовці поширюють у народних масах різні чутки, і виконується пророче слово: «Володар повстає проти володаря». Дивлячись з одного боку, нібито погано, а якщо глянути з іншого боку – добре, швидше виявить себе і пройде цей непотрібний лад. Значить, «коханці неправди роздягнуть її до нага і плоть її з'їдять, і сплять у вогні».

Теперішні народні лідери звертаються до різних систем управління, які тільки коли-небудь були, і нічого з цього не виходить, усе розвалюється і пропадає. Нині триває боротьба диявола з Богом. Дияволу дана влада на певний час, видно з усього, надто видно з Книги Життя (Біблії), що доба його добігає кінця; це записано в Книзі Пророка Даниїла та ін.: «Потім сядуть судді і відберуть у нього владу губити і знищувати до кінця. Царство ж і влада і велич царственна в усій піднебесній дані будуть народу святих Всевишнього, Якого царство – царство вічне, і всі володарі будуть служити і коритися Йому» (Дан 7,26-27). Хто ж це – диявол? Диявол – це чоловік, який противиться волі Божій і не виконує Закону Його. Христос Ісус, істинний наш Бог, є початком і кінцем Закону. Він – Цар царів і Владика владик, і показав нам Собою Царство правди, справедливості і милості. Він сказав: «Дух Господа Бога на Мені, бо Господь помазав Мене благовістити убогим, послав Мене зціляти скрушених серцем, проповідувати полоненим визволення і в'язням відкриття в'язниці проповідувати літо Господнє благоприємне і день помсти Бога нашого, утішити усіх засмучених на Сіоні» (Іс 61,1).

Дорогий читачу! Подумай гаразд, прочитай уважно Євангеліє, то побачиш, що всі люди, і не без тебе самого, служать дияволу, або в полоні в диявола. Сьогодні ж настала сприятлива пора, і можна всім і всюди звільнитися з полону (різних церковних організацій). Нині все можна

зробити Іменем Ісуса Христа, бо сьогодні День Його. Якщо я пишу Іменем Його, то, значить, не погрозою, не битвою, не терором і жодною таємною організацією, а правдою і судом справедливим усе переможемо. Христос ствердив: «[...] якщо будете перебувати в слові Моєму, то ви істинно будете Моїми учнями; і пізнаєте істину, і істина **визволить** вас» (Ін 8,31-32). Апостол Павло навчає: «Отже, стійте у свободі, яку дарував нам Христос, і не підпадайте знову під ярмо рабства» (Гал 5,1).

Ми, християни, що віруємо у Христа Ісуса, повинні бути вільними від усіх світських організацій, а також від церковних платежів, ними встановлених, але ми ще не вільні, позаяк платимо їм нарівні з усіма церковниками, навіть і більше: за запис до метричної книги про народження, шлюб і смерть**, платимо окремо від податків. Про це нам потрібно подбати і клопотатися перед чинною владою, щоб із нас це зняли. Згідно зі Святим Письмом, від податку відмовлятися не можна, і ми не відмовляємося. Але оскільки ми християни – віримо у Христа Ісуса – відмовилися від усіх світських неправильних організацій, поміж них – усіляких оманливих наставників і ними вигаданих обрядів, і різних церемоній, то й не зобов'язані ми їм платити. Але про це треба нагадувати і відповідно до закону легальним шляхом вимагати, то й отримаємо.

За історичними даними, в усі віки людства істинні християни багато страждали і терпіли від розмаїтих оманливо побожних людей, особливо від різних так званих духовних наставників-учителів, що дійшло і до наших днів. Ось що колись доносили зловмисники цареві на благочестивих людей: «Нехай буде відомо цареві, що юдеї, які вийшли від тебе, прийшли до нас у Єрусалим, будують *це* бунтівне і негідне місто, і стіни роблять, і основи *їх* уже відновили. Нехай буде ж відомо цареві, що коли *це* місто буде побудоване і стіни відновлені, то *ні* данини, *ні* податку, *ні* мита не будуть давати, і царській скарбниці буде зроблений збиток. Тому що ми їмо сіль від палацу царського, і збиток для царя не можемо бачити, тому ми посилаємо донесення цареві» (Езд 4,12-14). Нині ми, християни, будуємо новий Єрусалим, Вишній Світ, Христовий Світ. Святий Іван бачив його, коли був у душі в День Господній. День воскресіння – день цей; День Христовий – день цей; День сприятливий – день цей; День воздаянь – день цей; День гніву Божого – день цей; День темряви і мороку – день цей; День трубного звуку – день цей; День військового крику проти укріплених міст і високих веж (укріпленої капіталістичної

влади і бундючних людей) – день цей; День помсти для нечестивих – день цей і т.д. Він, Іван, бачив цей День. Він бачив святе місто – Єрусалим новий, який сходив від Бога з неба (від Духа, невидимого для людей цього світу). Він чув гучний голос із неба (голос цей), що **говорив**: «[...] ось, skinія Бога з людьми, і Він буде жити з ними; вони будуть Його народом, і Сам Бог з ними буде Богом їхнім» (Одкр 21,3 і далі до 5-го вірша). Коли в суді настане правда, то за правдою підуть усі праві серцем, але сьогодні в судах правди немає.

Ось що каже Господь устами раба Свого Єзекиїля: «[...] І покладу кінець пихатості сильних, і будуть осквернені святині їхні. Йде пагуба; будуть шукати миру, і не знайдуть. Біда піде за бідою і звістка за звісткою; і будуть просити у пророка відання (знання – С.Б.), і не стане вчення у священника і поради у старців» (Єз 7,24-26). Нині саме і виконується все, сказане Богом через Його слуг. Єремія застеріг: «Полум'яний гнів Господа не відвернеться, доки Він не звершить і не виконає намірів серця Свого. В останні дні зрозумієте це» (Єр 30,24). «Бог – не людина, щоб Йому говорити неправду, і не син людський, аби Йому змінюватися. Чи Він скаже і не зробить? Буде говорити і не виконає?» (Чис 23,19).

Сьогодні останні дні, і ми, вибрані Богом свідки Його, читаємо Небесну Книгу і розуміємо прочитане, тому і мовимо цим гучним голосом усім людям цього світу: «[...] бійтеся Бога і воздайте Йому славу, бо настав час суду Його, і поклоніться Тому, Хто створив небо і землю, і море, і джерела вод» (Одкр 14,7). Весь цей світ поклонився сатані, узурпаторові, наклепнику, кровожерному гнобителеві бідних, мучителю беззахисних. О, подумайте всі над цим. Суд Божий іде. Що ми говоримо, то говоримо істину Іменем Ісуса Христа, Царя всіх віків. Читайте пророцтво, тоді знайдете дорогу до миру.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

** Всюди у слов'ян поширені уявлення про зв'язок зайця з чортом, дияволом, з нечистим духом узагалі; заєць сприймався як тварина нечиста, демонічна, небезпечна для людини – Олександр Гура «Про символіку зайця у слов'ян».*

*** Метрична книга Богушівсько-Вічинської общини євангельських християн.*

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Рік видання -9й

Нова правдива дорога життя

Хто має розум, нехай зрозуміє!

З клятвою говорить Господь Саваоф: «Як Я задумав, так і буде; як Я визначив, так і відбудеться [...]» бо Господь Саваоф визначив, і хто може скасувати це? [...] (Іс 14,24.27)

У цей Великий і Останній День усі вожді народні всього світу збилися з правильної путі і виходу не знайдуть, бо надміру гордість оволоділа ними. Сумно дивитися на різні маніфестації, ювілеї, святкування, бенкети, церемоніали, форми, моди і всі інші розкоші, і привілеї цього цивілізованого світу, що минає. Подумаєш: «Якби це робили малі діти – таким можна пробачити. Якби це робили темні, неосвічені елементи – до таких треба бути поблажливим». Але це роблять ті, що називають себе високовченими і культурними мужами, яким дана влада керувати народами і племенами. О, доки це буде?! «Воскресни, Господи Боже [мій], нехай піднесеться рука Твоя, і не забудь убогих [Твоїх до кінця] [...] Ти чуєш бажання смиренних, підкріпи серце їхнє, відкрий вухо Твоє, щоб учинити праведний суд сироті й пригнобленому, щоб не лякала їх людина на землі» (Пс 9,33.38-39).

Чому ж у цей час немає з цих ось високовчених і культурних мужів нікого, хто би знав помисли і визначення Божі? Тому, що відкинули Книгу Знань, Книгу Помислів і Судів Божих. Бог постановив посоромити мудреців цього світу, оскільки сказав: «То ось, Я ще незвичайно вчиню з цим народом, чудно і дивно, так що мудрість мудреців його загине, і розуму у розумних його не стане» (Іс 29,14). А вустами Йова Бог мовить: «Він уловлює мудреців їхнім же лукавством, і рада хитрих стає марною: вдень вони зустрічають темряву й опівдні ходять навпомацки, як уночі» (Іов 5,12-14). Устами раба Свого Давида Бог прорік: «Язиком своїм вони вразять самих себе. Всі, хто бачить (пізнав – С.Б.) їх, відійдуть від них» (Див.: Пс 63,9). Де вони? Де твої мудреці? Нехай вони тепер скажуть тобі, нехай дізнаються, що Господь Саваоф визначив про

Єгипет (Див.: Іс 20,1-25). Цей світ (устрій, порядок, системи управліннь) називається по-духовному Єгипет.

Бог устами служителя Свого Івана навчає: «Не любіть світу, ні того, що в світі: хто любить світ, у тому немає любові Отчої» (1 Ін 2,15). Нам, дітям Божим, особливо прикро дивитися на людей цього світу, які назвали себе світлом, а показують собою темряву. Наш Спаситель і Господь Ісус Христос ствердив: «За ділами їхніми пізнаєте їх». Ви, світила землі, покажіть ваші діла. Де вони? Немає їх. Пам'ятайте, що Господь відплатить відповідно до справ кожному і вже віддає. Згадайте квіти – 1917–1918 роки і наступні, а які квіти – такі і ягоди. Гнів Божий – гнів народу. Явний приклад: села Білосток та Усичі Торчинської гміни, в яких народ страшно розгніваний на злодіїв і забиває їх до смерті. А хто ж тепер не злодій? О, над цим питанням подумай кожен. Може, той білостоцький злодій вимушений був красти, щоб наситити свій голодний шлунок, а його за це вбили. Але скільки є злодіїв денних і нічних, що обкрадають і грабують у бідаків для своїх щоденних розкошів і задоволення? Пам'ятайте: нині все таємне відкривається, тому що це – День Христовий, День Суду.

«Господь вступає в суд зі старійшинами народу Свого і з князями його: «Ви спустошили виноградник; награбоване у бідного – у ваших домах; навіщо ви утискуєте народ Мій і гнітите бідних? – говорить Господь, Господь Саваоф» (Іс 3,14-15). «Бог Отець не судить нікого, а весь суд віддав Синові» (Ін 5,22). Христос Ісус звістив: «Нині суд світові цьому; нині князь світу цього вигнаний буде геть» (Ін 12,31). Він запевнив: «Але ви були зі Мною в напастях Моїх, і Я заповідаю вам, як заповів Мені Отець Мій, Царство, щоб ви їли і пили на трапезі Моїй у Царстві Моїм, і сядете на престолах судити дванадцять колін Ізраїлевих» (Лк 22,28-30). Апостол Павло запитав: «Хіба не знаєте, що святі судитимуть світ?» (1 Кор 6,2-3). Христос Ісус дав нам, послідовникам Його, право судити світ цей Іменем Його. «Бо створіння з надією чекає одкровення синів Божих» (Рим 8,19). Сини Божі мають заступитися за пригноблених і переслідуваних, за беззахисних і невинних трударів.

З ким сини Божі мусять вступити в бій? «[...] наша битва не проти крові і плоті, а проти начальств, проти влади, проти світоправителів темряви віку цього, проти духів злоби піднебесних» (Еф 6,12). З якою зброєю сини Божі повинні виступати? «Для цього прийміть усю зброю

Божу, щоб ви змогли протистояти в день злий і, все подолавши, встояти. Отже, станьте, підперезавши стегна ваші істиною, і зодягнувшись у броню праведности, і взувши ноги в готовність благовістити мир; а понад усе візьміть щит віри, яким зможете погасити всі розпечені стріли лукавого; і шолом спасіння візьміть, і меч духовний, що є Слово Боже» (Еф 6,13-17). «Слово Боже – живе і діяльне, та гостріше від усякого меча обосічного: воно проникає до розділення душі й духу, суглобів і мізків, і судить помисли й наміри сердечні» (Євр 4,12). Значить: воювати проти всякої неправди можна лише словом Божим.

У теперішній час з'являється багато різних явних і таємних агітаторів під різноманітними назвами, переконуючи молодь не коритися старшим і владі, а виступати з погрозою, зі зброєю, терором, вивішувати прапори, розкидати дурні розмаїті противладні листівки і бити вікна в школах і т. ін. Усе це разом веде до гибелі і знищення, поготів до загибелі молодого покоління, і мук, і утисків, і пригноблення старшого покоління, об'єднуючи безчесних і чесних в одне. За посередництвом слова Божого і пророцтв ми, діти Божі і свідки Його, дізналися, що немає іншого імені під небом, яким би можна було спастися (звільнитися). Для цього просимо всіх в Ім'я Христа Ісуса, ба більше молодь (позаяк нове вино необхідно вливати в нові міхи), не слухати жодних агітаторів, а почати обдумувати нове краще життя, а кращого життя від того, яке нам Христос Ісус показав Собою, не було, немає і не буде.

А як розважити, то і потрібно за тим правилом жити, тоді буде менше різних лих, а коли буде менше різноманітних зловживань, то буде менше утисків, пригнічень і всіх дотеперішніх гноблень. Сатана любить зло, коли зло поширюється, а коли ж іще може бути більше зла, ніж уже є сьогодні? Ми знаємо, що весь світ лежить у злі. Зло це вже багатьом відкрите. Хто ж є злом? Зло – це чоловік, який не любить іншого. Зло – це гордість і пиha. Зло любить володарювати, величатися і гнітити інших. Зло і є зло, зло не любить добра. Зло любить виражати язиком Бога, але на ділі Його цурається. Дорогий читачу і слухачу! Подумай, чи немає в тобі зла? Якщо подумаєш гаразд, то добра в собі мало знайдеш, а зла знайдеш у собі скільки завгодно. Для цього послухай Слово Боже, яке промовляє: «Стримуй язик свій від зла, й уста свої від лукавих слів. Ухиляйся від всього злого і роби добро, будь мирний і пильний того» (Пс 33,14-15).

Нині багато хто говорить про добро і мир, чимало шукають цього, але говорять і шукають удавано і не розуміючи. Розповідають про добро і мир лишень для себе, а не для інших. Шукають добра і миру тільки для себе, а не для інших. У такий спосіб не знайдуть добра і миру, тому що вже та доба минула. Іменем Христа Ісуса я застерігаю сьогодні, що часу для відновлення, оновлення, підтримання цього лукавого, злого, перелюбного, невірнього, розпусного, несправедливого і непридатного для життя світу, тобто устрою, порядку, систем управління – немає. Кінець світові цьому. Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, Який відкрив мені Свою таємницю, Йому Єдиному слава во віки. Амінь.

Настала пора будувати нове, чисте, правдиве, справедливе і благословенне Царство Боже на землі згідно з накресленням і планом Архетипа і Будівничого нашого – Ісуса Христа. Заклик мій до всіх, хто з вас є з усього народу Його: нехай буде Бог його з ним і нехай він іде в Єрусалим (Вишній світ), що в Юдеї (Ісус возсіяв з коліна Юдиного), і будує дім Господеві, – вчиняйте з себе дім духовний, священство святе, щоб приносити приємні Богу духовні жертви Ісусом Христом. Єрусалим – це столиця Божа, престольне місто. «Господь будує Єрусалим, і збирає вигнанців Ізраїля» (Пс 146,2). «Єрусалим створений як місто, і доля його з народом його» (Пс 121,3). Нині зібрання дітей Божих, Гора Божа, тобто Церква Христова, поставлена буде у главу гір (на верху гір – відкрито у всіх царствах) (Див.: Іс 22). Піднімайте знамено на відкритій горі, здійміть голос (нам відкрита гора – мудрість Божа, яка є Таємницею). «Усі ви, що населяєте всесвіт і живете на землі! дивіться, коли знамено підніметься на горах, і, коли засурмить труба, слухайте!» (Іс 18,3).

Кого ж Господь приведе на святу гору Свою? Відповідь від Господа! «[...] усіх, що зберігають суботу від осквернення її і твердо тримаються завіту Мого, Я приведу на святу гору Мою й обрадую їх у Моему домі молитви [...]» (Іс 56,6-7). А тому Бог хоче і буде жити в Єрусалимі, в народі Своему, в нас, бо Він сказав: «Прийду до вас і вселюся у вас». Звідки вийде Закон для встановлення нового, правдивого, справедливого, мирного Царства? Відповідь від Бога: «[...] від Сіону вийде закон, і слово Господнє – з Єрусалима» (Іс 2,3). «Закон Божий» значить: що скажеш, те необхідно і зробити, а не так, як це чинять до сьогодні. До прикладу, теперішня Ліга Націй говорить одне, а робить інше, і не лише Ліга Націй,

але й усі інші інституції, – це закон диявольський, такому нині приходить кінець.

Всі народи трудяться для вогню, ось чого досягнули мудреці цього світу. У чому ж мудрість ваша? Відповідь від Господа! «Чудуйтеся і дивуйтеся: вони осліпили інших, і самі осліпли; вони п'яні, але не від вина, – хитаються, але не від сикери; бо навів на вас Господь дух приспання і зімкнув очі ваші, пророки, і закрити ваші голови, прозорливці. І всяке пророцтво для вас те саме, що слова в запечатаній книзі, яку подають тому, хто вміє читати книгу, і говорять: «Прочитай її»; і той відповідає: «Не можу, тому що вона запечатана». І передають книгу тому, хто читати не вміє, і говорять: «Прочитай її»; і той відповідає: «Я не вмію читати» (Іс 29,9-12).

Слуга Божий Давид мовить: «Тепер я знаю, що Господь спасає помазанника Свого; зі святих небес Своїх відповідає Йому могутністю спасаючої правиці Своєї» (Пс 19,7). Як Господь відповідає зі святих небес Своїх? Відповідь! Бог недослідимий і незмірний, і неприступний і наповнює все і всіх. Але як пізнати Його? Найближче Він жив, живе і буде жити в людях; святилище Його – в чоловікові Ісусі. Він у Пророках Своїх жив, через них говорив, через них все, що має бути, визначив, і їхніми руками в Книгу Життя записав і нам Своїм Святим Духом розуміння дав. Хто хоче знати таємниці Божі, залиши своє, вийди з Вавилону, віруй у Господа Ісуса Христа і дотримуйся Його Заповідей, а найбільше нової Заповіді: «Заповідь нову даю вам: щоб ви любили один одного; як Я полюбив вас, так і ви любіть один одного. З того знатимуть усі, що ви Мої учні, якщо будете мати любов між собою» (Ін 13,34-35).

Читай з вірою і молитвою Книгу Господню. Бог через Своє небо, тобто через Своїх вірних слуг буде тобі відповідати, тоді будеш таємниці Божі знати. І будеш свого Творця прославляти. Ця відповідь для тебе, читачу, з небес. Пам'ятайте всі, що таємниця Божа відкривається лишень тим, хто боїться Його і дотримується Заповідей Його, Заповіді Його не важкі. Чи дотримуєшся ти, друже, Заповідей Божих? Напевно, ні; то прошу: дотримуйся Його Заповідей, віруй у Сина Божого, то почувеш те, чого ніколи не чув, дізнаєшся те, чого ніколи не знав, і побачиш те, що тобі і на думку не спадало, і досягнеш вічного життя. Цього багатства Божого замінити нічим неможливо, воно вище за всі багатства цього світу. Це нагорода від Бога дітям Його. А ми – Його діти. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Рік видання -9й

Нова правдива дорога життя

Хто має розум,
той зрозуміє!

І будуть знамення на сонці, і місяці, і зірках, а на землі туга народів від раптового шуму морського і збурення. Люди вмиратимуть від страху і чекання біди, що йде на всесвіт, бо сили небесні захитаються (Лк 21,25-26)

Ми діждалися тих днів, коли виконуються всі наміри Божі, тобто ті, про які писали святі Пророки, про які говорив Господь наш Ісус Христос, і які записали Апостоли. Хто ж це бачить і знає? Бачать це і знають тільки вибранці Божі, ми – живі свідки Його. А те, що бачимо і знаємо – не можемо втаїти. Обов'язок наш і служіння наше – цьому світові благовістити, незалежно від того – послухають чи не послухають нас, бо повелів так Сам Господь Бог. Повеління Його таке: «[...] сину людський! Я посилаю тебе до синів Ізраїлевих, до людей непокірливих, які збурилися проти Мене; вони і батьки їхні – зрадники переді Мною до цього самого дня. І ці сини з огрубілим лицем і з жорстоким серцем; до них Я посилаю тебе, і ти скажеш їм: «Так говорить Господь Бог!» Чи будуть вони слухати, чи не будуть, бо вони бунтівний дім; але нехай знають, що був пророк серед них» (Єз 2,3-5). Багато людей, читаючи, думають, що це стосується євреїв, тобто синів Ізраїлевих.

Таке мислення – неправильне, необхідно «з'їсти» Книгу Життя, тоді лише можна знати, що кого стосується (Див.: Одкр 10,1-11). Бог мовить устами раба Свого Пророка Ісаї: «І буде Він (Ісус Христос – С.Б.) освяченням і каменем спотикання, і скелею спокуси для обох домів Ізраїля, петлею і сіткою для жителів Єрусалима. І багато хто з них спіткнеться і впаде, і розіб'ється, і заплутається у сітях, і буде уловлений» (Іс 8,14-15). Із цих слів можна зрозуміти, що в Бога є два доми: перший дім – євреї, другий Його дім - християни паспортні*. Як не пізнали Його євреї, так не пізнають Його і християни за буквою; не розуміли і не розуміють Його з'яви, а пізнають Його лише наперед обрані Його, яким потрібно вірити, оскільки ми свідки Його до кінця землі (Див.: Діян 10,40-42).

Сонце, Місяць і зірки означають світло. Христос Ісус теж був, є і буде Світлом для світу. Він назвав і учнів Своїх світлом, сказавши: «Ви – світло світу». Під цією от назвою чимало приховується правителів, священників званих, учителів, письменників, різнорідних проповідників – всі вони вважають себе світлом для світу. Але які знамення, знаки можна на них бачити? На них можна бачити знамення (знаки чи діла) тільки погані і дурні, такі як: гордість, усякупідлість, пияцтво і блуд, різноманітні гуляння, розмаїті непотрібні моди, знуцання, гноблення, утиски, пригнічення і всілякі різні непотрібства, позаяк все те, що не насичує, не зігріває і не дає життєздатності – дурість і глупота, і все те виходить від теперішнього світла. Все те разом означає погані знаки. Від цих знамен (знаків) на землі (нижчий клас народів) зневіра і здивування, нижчі прошарки суспільства журяться і не розуміють: «Що за боги, що ми гинемо, а вони розкошують і не зважають на нашу загибель?» Віра в Бога впала, у багатьох зовсім немає її – всюди і скрізь відступництво, атеїзм... Кінець світові цьому.

І море (народи) зашумить і збуриться. «Стривожилися народи, захиталися царства: [Всевишній] подав голос Свій, і похитнулася земля» (Пс 45,7 і далі до 12-го вірша). А Пророк Ісая вигукує: «На жаль! шум народів багатьох! шумлять вони, як шумить море. Ревіння племен! вони ревуть, як ревуть сильні води» (Іс 17,12 і див. далі до 13-го вірша). Вся земля хитається, повстання за повстанням. І що ж із цього виходить? Погибель, тому що прийшов час будувати не злістю, а любов'ю відповідно до заповіту Христа. Закінчилися ті часи, що будували захопленням і насиллям, тепер епоха миру і любові. Кругом і всюди повстає молодь, батьків своїх не шанує і старших не поважає, а думає, коли візьме владу до своїх рук, тоді буде краще керувати. О горе з такими володарями! Не думаю, щоб такі взяли владу; таким усім судилася загибель.

Ця світова війна, що минула, всіх людей зробила звірами, і далі те саме продовжується, тому що різні вчителі, інструктори, професори наповнюють дитячі юні серця військовою наукою, а письменники складають книги про розбійників, до прикладу, Чайковський про Грома. Молодь те читає і заряджається, ось тому тепер так багато грабежів і людиновбивства. Сьогодні не батьки керують дітьми, а діти – батьками. Про це варто подумати кому слід, ба більше про це повинні подумати вчителі, священники і деякі володарі. Численні різні видавництва книг,

газет, журналів і т. ін. псують звичаї людські, і виходить так: сіяли вітер і пожинають бурю, які квіти, такі і ягоди.

Я не раз писав, пишу і буду писати, якщо буду жити і Богові буде вгодно, що доба для язичників закінчується, та майже й закінчилася. Жодні вожді народні не виправлять цього світу (ладу, систем управління), цей світ уже віджив визначений свій строк. На разі цей непридатний світ мучиться у передсмертній агонії, ліків для нього вже немає, хто його (світ цей) лікує, той буде осоромлений і буде служити для прокляття довгі дні.

Нині настав час нової ери, і порядок на землі потрібно встановлювати за вченням і програмою Господа нашого і Царя царів – Ісуса Христа, хто за це відновлення візьметься, той буде у вічній пам'яті. Йому не треба буде зводити жодних бездушних пам'ятників, які будуть свого часу зруйновані з основою. Такий відновлювач буде записаний у Книгу Вічного Життя для прославлення. Святий Іван бачив цей час, цей День і провіщав: «І сьомий ангел затрубив, і залунали на небі гучні голоси, які промовляли: царство світу стало *царством* Господа нашого і Христа Його, і буде царювати повік» (Одкр 11,15). Хіба я не трублю у Божу трубу і хіба не говорю, що ніхто і жодним способом не встановить на землі миру? Дослідіть, розпитайте, розгляньте, повірте, а не повірите – то перевірте, підіть у Небесну канцелярію з чистим серцем, і вам скажуть, що епоха поганського управління добігла кінця, і що немає іншого імені під небом, яким можна було би спастися (звільнитися), крім Імені Ісуса Христа, тоді і ви, любий друже, вигукнете гучним голосом на небі, що Господь – Цар на віки і назавжди.

Я стверджую, що ніхто і жодним способом не відновить миру на землі. Так, істинно, ніхто з людей світу цього не відновить миру і правопорядку на землі, крім Святих Бога Всевишнього. Як же ми про це дізнаємося? Підемо до Небесної канцелярії, і розповість нам служитель Божий і свідок усіх приречень Божих Пророк Даниїл: «Потім сядуть судді і відберуть у нього владу губити і знищувати до кінця. Царство ж і влада і велич царствена в усій піднебесній дані будуть народу святих Всевишнього, Якого царство – царство вічне, і всі володарі будуть служити і коритися Йому» (Дан 7,26-27). А інший свідок Божий Пророк Ісаї пророкує: «І буде в останні дні, гора дому Господнього (народ Божий – С.Б.) буде поставлена у главу гір і підніметься над пагорбами, і потечуть

до неї усі народи. І підуть багато народів і скажуть: «Прийдіть, і зійдемо на гору Господню, у дім Бога Якова, і навчить Він нас Своїх шляхів і будемо ходити стежками Його; бо від Сіону вийде закон, і слово Господнє – з Єрусалима. І буде Він судити народи, і викриє багато племен; і перекують мечі свої на орала, і списи свої – на серпи: не підніме народ на народ меча, і не будуть більше вчитися воювати» (Іс 2,2-4).

Святий Іван навчає: «Не любіть світу (цього неправдивого устрою – С.Б.), ні того, що в світі: хто любить світ, у тому немає любові Отчої. Бо все, що в світі: похіть плотська, похіть очима і гордість житейська, не від Отця, а від світу цього. І світ минає, і похіть його, а той, хто виконує волю Божу, перебуває повік» (1 Ін 2,15-17). Ми, діти Божі, не любимо і не маємо любити цього грішного і перелюбного світу, бо в ньому всяка неправда і злочини, цей світ зовсім зігнів і смердить, ми не любимо і не можемо гордитися, святкувати й веселитися тоді, коли багато хто від голоду і холоду гине.

Ми мріємо про мир у всьому світі, але не про мир національний. Ми бажаємо того миру, який дає нам Господь наш Ісус Христос. Царство Христа влаштовується з усіх племен і народів без різниці на стать, клас і національність. У ньому не буде звірів (злих людей), і вовк, що живе у великих містах і розцяцькованих домах, тоді стане ягнятком, коли він зрозуміє Бога-Любов, якого проповідував Ісус Христос. У Царстві Христа не буде гнобителів, ні огудників, ні кривдників, але царюватиме правда і мир.

Пророк Ісаїя описує це так: «Ось, Цар буде царювати за правдою, і князі будуть правити за законом; і кожен із них буде як захист від вітру і покрив від негоди, як джерела вод у степу, як тінь від високої скелі у землі спраглій. І очі тих, що бачать, не будуть закриватися, і вуха тих, що чують, будуть слухати. І серце легковажних буде вміти міркувати; і недорікуваті будуть говорити ясно. Невігласа уже не будуть називати шановним, і про підступного не скажуть, що він чесний» (Іс 32,1-5). Настануть безпечні часи твої, повнота спасіння, мудрості і відання (знання); страх Господній буде скарбом твоїм. «Тоді народ мій буде жити в оселях миру й у селищах безпечних, і у покоях блаженних» (Іс 32,18; Іс 33,6).

Святі Божі встановлять порядок і мир на землі, не буде різних дурних, розгульних забав; не буде розмаїтих дурнувятих книг, газет,

журналів, що розбещують розуми людські; не буде різноманітних партій, що нападають одна на одну і б'ються за владу. Суд буде правдивим: правого виправдати, а винного покарати відповідно до провини, фальшивих свідків не буде, коли буде покарання суворе. Лінивих не буде, хто не захоче працювати, той не буде і їсти. Золото, срібло та інші дорогоцінності зміняться, і тоді не треба пролетаріату марити про винищення нероб-буржуїв – вони самі пропадуть, оскільки Бог заповідав: «Не вбий!»

Все буде нове, позаяк так сказав сам Цар і Господь Ісус Христос: «Я творю нове небо і нову землю, і попередні уже не будуть згадувані і не прийдуть на серце» (Іс 65,17). Всі святі будуть навчені Господом, будуть стояти на своїх ногах, і матимуть свої голови, а не так як тепер: люди стоять не на своїх ногах і голови мають не свої – надіються на порожнє і бачать усе брехливе (знамення, про які я писав вище). Пророк говорить: «Не побачиш більше народу лютого...». Нагадаю, що до святих Всевишнього долучиться велика кількість народу, того народу, який живе не для себе, а для інших. Христос сказав, що ніхто з тих званих не вкусить вечері його. Подумайте про це звані (покликані), прийдіть і розсудимо.

Нехай збере Господь усіх нас воєдино, і ми однодушно Його прославимо. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

**Всі, хто називає себе християнином.*

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік -9й

Нова правдива дорога життя

Хто має розум, той зрозуміє!

Душею моєю я прагнув до Тебе вночі, і духом моїм я буду шукати Тебе у нутрощах моїх з досвітнього ранку, бо коли суди Твої звершують-ся на землі, тоді мешканці світу навчаються справдливості (Іс 26,9)

Я часто пишу: хто розум має, той зрозуміє. Здається, що всі люди, які є на землі, мають розум, і не тільки люди, але й усяка тварина має свій розум. Я хочу говорити про розум добрий, який знає, що було і що ще має бути, знає слово Боже. А слово Боже, що є правдою вічною і святою, каже так: «Початок мудрости – страх Господній» (Притч 1,7); «Добрий розум у всіх, хто Заповідей Божих дотримується». Любий читачу, хай ким би ти був! Подумай собі: сповняєш ти Заповіді Божі чи ні? То я тобі наперед скажу, що – ні, не сповняєш, а як Заповідей Божих не виконуєш, то й розуму доброго правдивого не маєш; і нема тобі чого голову піднімати і хвалитися, що ти кращий від безсловесної тварини, заглянь у Книгу Вічного Життя і знайдеш слова Давида, Пророка Божого і Царя Ізраїльського: «Я був нерозумним, я як тварина був перед Тобою» (Пс 72,22).

О, до чого дожилися люди цього лихого світу? А дожилися до того, що здорового і доброго розуму немає. Що ж говорить про це Пророк Осія? «Знищений буде народ Мій за нестачу відання (за незнання – С.Б.): оскільки ти відкинув відання (знання – С.Б.), то і Я відкину тебе від священнодійства переді Мною; і як ти забув закон Бога твого, так і Я забуду дітей твоїх» (Ос 4,6). А що ж каже пророк Божий Ісаїя? «Народе Мій! Вожді твої вводять тебе в оману і путь стежок твоїх зіпсували» (Іс 3,12). О, любий читачу, пробудися з глибокого сну і воскресни з мертвих, і освітить тебе Христос! Покинь ту прадідівську, дідівську і батьківську віру сліпу, поглянь на небо та не полінуйся зайти до святого Петра, учня Христового, і він розповість про правдиву віру. Він тобі порадить прочитати його 2-й лист, пише бо він так: «Ви ж,

докладаючи до цього всю старанність, покажіть у вашій вірі **чесноту**, в чесноті **розсудливість** (**розум** – С.Б.), в розсудливості **стриманість**, у стриманості **терпіння**, у терпінні **благочестя** (**побожність** – С.Б.), у благочесті **братолюбство**, у братолюбстві **любов** (до всіх – С.Б.). Якщо це у вас є і примножується, то ви не залишитесь без успіху і плоду в пізнанні Господа нашого Ісуса Христа. А в кого цього немає, той сліпий, закрив очі, забув про очищення від давніх гріхів своїх» (2 Пет 1,5-9).

Чи бачиш, читачу, що потрібно для правдивої віри? Випробуй себе, чи є воно в тебе? Ні, немає. Чому? Бо не читав. А хоч і читав, то так собі, про людське око. Це була пора невір'я, блуду й обману, і всякого ошуканства. Тепер дивися! Хто той, що тебе учив Бога знати, жертви давати, свічки ставити, парастаси служити, на відпусти ходити і все, про що не написано в Святому Письмі, робити? І тепер ще говорять твої вчителі-духівники (відомо якого духа): «Будь такий, як і батько твій був». Не вір їм, вони тебе обманюють. Ходімо, брате, я тебе заведу на небо, там нам правду скажуть. Заходимо до Божого чоловіка Пророка Захарії, і він нас навчає: «Не будьте ж такі, як отці ваші, що до них взивали раніше колишні пророки, кажучи: «Зверніть із ледачих стежок ваших і від лихих учинків ваших»; «Та вони не слухали і не вважали на мене», – говорить Господь» (Зах 1,4). Тепер розсуди, брате, кому вірити – Богові чи ошуканцю?

Якщо ти, брате, віриш Богові, то вір і Його Пророкам, бо так написано: «І встали вони рано-вранці, і виступили до пустелі Фекойської; і коли вони виступили, став Йосафат і сказав: «Послухайте мене, юдеї і жителі Єрусалима! Вірте Господу Богу вашому, і будьте твердими; вірте пророкам Його, і буде успіх вам» (2 Пар 20,20). Чому ж ошуканці так роблять? Ходімо, брате, до Бога, і Він нам промовить устами Свого слуги – Пророка Осії: «Харч добувають вони з гріхів Мого люду і до беззаконності його змагає душа їх». Бачиш, розумієш, любий брате, для чого вони це роблять? Ще раз скажу: «Гріхами народу мого годуються». Він тебе лякає гріхом, а сам не боїться з тебе брати і за живого, і за померлого, і за різні речі, такі як: обіди жалобні, освячення домівки, поля, худоби і різних вигадок. І все те робить твоя віра, брате. Хто ж у цьому винний? Тобі кожен замаскований пройдисвіт буде тлумачити нишком: «Уряд, влада винні». Не вір скритим шептунам, жени їх від себе. У нашій державі Польщі добрий закон – Конституція, лише ми мало розуміємо як

ним користуватися. Тепер настав той День, коли кожен народ має право вибороти життя правдою, а не бунтом чи повстанням. І Святе Письмо повчає так. Не зважаючи на часи незнання, Бог тепер повеліває всім людям всюди каятися (Див.: Діян 17,30).

Усі люди в усьому світі хочуть, щоб було добре! А як буде добре, коли майже всі люди на землі злі? Для того Бог говорить: «Отже, все, чого бажаєте, щоб вам робили люди, так і ви робіть їм, – бо в цьому є Закон і Пророки» (Мф 7,12). Я часто про це нагадую, ба більше тоді, коли бачу таких слухачів, що прагнуть якогось кращого життя, хоча самі не знають, якого саме. Ліпшого життя, права, закону й управління ніхто не дав і не показав, і не дасть та не покаже собою, як дав і показав Собою наш Господь Ісус Христос. І минають уже часи всякої погані. Схаменіться, люди, тоді вже зараз краще буде, покиньте всі погані звички гніватися і повставати проти когось, позаяк це не принесе користі, тому що все це, що є, те повинно бути, інакше Бог був би не справедливий, значить, не могло би сповнитися Святе Письмо. Для того, щоб було добре, ходімо до Христа і навчимося від Нього, бо Він лагідний і смиренний серцем, тоді побачите, що буде краще; будете бачити світ, не дасте своєї праці на жодну глупоту, а лише на користь. А як будемо добре творити справедливість, то менше буде над нами сторожів, буде менше і видатків грошових і буде нам пожиток. Подумайте добре: зло і родить зло. Іноді чоловік думає, що він комусь зло робить, а не знає нещасний, що він собі зле робить, бо це є праведний суд Божий. Бог сказав: «Віддам вам за ділами вашими».

Тут усе йдеться про віру

Кожен чоловік, що живе на землі, у щось вірить. Я хоч трохи згадаю таких, що вірять у Мойсея, в Магомета, у Будду, в Гуса, у Вайт, у Фетлера, в Расселла і ще у багатьох та багатьох. Ще в Карла Маркса, у Кропоткіна, в Леніна та інших, і в Бога, і в Христа Ісуса. І все ж таки усі у щось вірять. Часом трапляється говорити з різними людьми. До прикладу, я говорю про Христа Ісуса з анархістом. Той стверджує: «Я не вірю в Ісуса Христа, я вірю Кропоткіну, він написав добрі книжки». Я відповідаю: «Але все ж ти у щось віриш». Так само з комуністом та іншими.

Перейдімо тепер до релігійних, до Божих. І я – Божий, почну говорити про Христа Ісуса з Вайтівцем. Вайтівець звинувачує: «Ти сало їси, з тобою я не спілкуюсь». Почну говорити про Христа Ісуса з

Фетлерівцем. Цей мовить: «Ти Закону дотримуєшся – суботу святкуєш, з тобою я не маю спільної мови». Почну говорити про Христа Ісуса з Расселлістом, Расселліст каже: «Ти не віриш, що померлі з могил воскреснуть, з тобою я не розмовляю», я в свою чергу говорю, що я вірую в Христа Ісуса і проповідую в Ісусі воскресіння з мертвих, і моєю вірою і надією очікую всього того, що Господь обіцяв через Своїх усіх слуг. Знаю і вірю: що Він нам, які віруємо у Нього, що обіцяв, те дає і ще більше дасть.

Він же нам обіцяв, що ми Його будемо знати, а як Його будемо знати, то будемо Заповіді Його виконувати. Слава Йому, що ми любимо Заповіді Його більше від золота, що нам Заповіді Його солодші за мед; і ми не відступимо від Нього, бо Він нас оживляє і воскрешає, і на Своему престолі поруч із Собою саджає, дає нам право називатися Його синами і дочками, дав нам право знати задуми серця Його і суди вуст Його. А суди Його нині виповнюються; і ми погоджуємося з небесним жителем Апостолом Павлом і говоримо, що «Немає праведного жодного, немає, хто розумів би, немає, хто шукав би Бога – всі відхилилися з путі, негідні всі до одного; нема того, хто чинить добро, нема жодного» (Рим 3,10-12).

Сказав Ісус: «Я – дорога, правда і життя; ніхто не приходять до Отця, як тільки через Мене» (Ін 14,6). У всі часи існування людського на землі знаходилися і знаходяться особи, що теж називають себе дорогою, правдою і життям, і дуже багато людей іде за ними; до таких осіб мало що хто має, бо то політичні. Коли ж той, хто вірує у правдивого Бога Отця й Ісуса Христа, покличе: «Ідіть за мною, оскільки я йду за Христом, я вам буду доброю дорогою і правдою, і життям», то правителі цього світу кричать: «Це політика, ти до того не маєш діла, ти тільки молись». По правді Божій, хто так говорить – у того немає здорового глузду, адже Ісус Христос і вчив, і показував Собою добре життя, а так само всі Пророки й Апостоли. Ми з Вічної Історії бачимо, що спочатку народом правили Пророки і Судді, і вони не гналися за жодними церемоніями і почестями, як царі і різні президенти. Бог у гніві дав народові царя – у гніві й забирає його.

Ми бачимо наперед, що Бог знову буде давати суддів, бо так обіцяв: «І знову буду поставляти тобі суддів, як раніше, і радників, як спочатку; тоді будуть говорити про тебе: «Місто правди, столиця вірна». Сіон спасеться правосуддям, і сини його, які навернулися – правдою; усім

же відступникам і грішникам – погибель, і ті, що залишили Господа, знищаться» (Іс 1,26-28). Виходить, що керівники цього світу зробили Бога нетямущим, а також кожного, хто в Нього вірує. Та на додачу тепер ще з'явилося багато різноманітних вірян, які показують свої різні дурощі і глупоту; і люди цього світу всіх вірних міряють єдиною міркою, але цьому буде кінець.

Надходить час, коли буде єдність головних проводирів, як небесних, так і земних, тоді буде велике горе всім брехунам, а найбільше тим, які ось тут нічого не роблять для Господа (для життя), а очікують, щоб їх Христос забрав на небо, а землю щоб спалив. Вони не знають, що вони горітимуть і вже горять (у вогні слова Божого), Бог дозволив все до пори. Він сьогодні через мене говорить: «Перевірте себе, спитайте себе»; «Досліджуйте себе уважно, досліджуйте, народе неприборканий, доки не прийшло визначення (те, що присуджено – С.Б.) – день пролетить, як полова, – доки не прийшов на вас полум'яний гнів Господній, доки не настав для вас день люті Господньої» (Соф 2,1-2).

Бог хоче тільки, щоб кожен чоловік визнав свою провину сам, і Він все простить, і не буде зараховано за гріх. Хоч ви гніваєтеся на мене, адвентисти, баптисти і різноманітні п'ятдесятники, та всі інші, але я прошу і молю вас Іменем Ісуса Христа: вникніть у себе – чи є Христос у вас? Позаяк я добре знаю – немає у вас Христа, тому що ви даремно на мене гніваєтеся. Але я на вас не гніваюся, а викриваю вас по правді. Ви ж самі читаете, що, кого Бог любить, того викриває і карає. Ще читаете: «А той (Дух істини – С.Б.), прийшовши, докорить світові за гріх, бо не вірують у Мене, за правду, бо я до Отця мого йду, і більше не побачите Мене, за суд, бо князь світу цього засуджений» (Ін 16,8-11). Якщо ви не послухаєте і не розкаєтеся, то буде вам великий стид і сором, ви будете встидатися свого знання, оскільки все те, що ви пророкуєте, не здійсниться, бо це – неправда. За марнотою не зрозуміли Слів Божих, і нині не хочете послухати. От що говорить Господь через Михея до вас: «Так говорить Господь на пророків, які вводять в оману народ Мій, на тих, що як мають що гризти своїми зубами – віщують мир, а хто нічого не кладе їм у рот, тому заповідають війну. Тому ніч буде вам замість видіння, і п'їтьма – замість пророкувань [...]» (Мих 3,5-6).

Зберіться і розсудимо. Бог є Миром і Любов'ю. Амінь.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік -9й

Нова правдива дорога життя

Хто має розум, той зрозуміє

Так говорить Господь: проклята людина, яка надіється на людину і плоть робить своєю опорою, і серце якої відходить від (цурається – С.Б.) Господа (Єр 17,5)

Були часи, коли можна було уповати на людей, і що ті люди говорили, так і було, що вони задумували, те сповнювалося, але вже ті часи пройшли і не вернуться.

Тепер настали нові часи, і будувати треба все нове на підвалині, яку заклав Сам наш Бог Ісус Христос. А щоб на тій підвалині будувати, то треба План Божий знати. Хто ж із сучасних будівничих знає той План Божий? Сказати треба правду святу, що ніхто з тих будівничих не знає Плану Божого, і даремно трудяться всі вони на землі (будівничі – керівники цього лихого світу).

Все бо це повинно сповнитися, оскільки Бог єдиний справедливий у Своєму слові. А всі інші керманічі цього світу повинні засоромитися свого знання. Бог бо говорить так: «[...] оскільки цей народ наближається до Мене вустами своїми, і язиком своїм шанує Мене, серце ж його далеко стоїть від Мене, і благоговіння їх переді Мною є вивчення заповідей людських; то ось, Я ще незвичайно вчиню з цим народом, чудно і дивно, так що мудрість мудреців його загине, і розуму у розумних його не стане» (Іс 29,13-14). А святий Апостол Павло каже так: «Де мудрець? Де книжник? Де дослідник віку цього? Чи не обернув Бог премудрість світу цього на глупоту?» (1 Кор 1,20). Пророк Михей віщує: «І посоромляться такі віщуні і стидом покриються всі ворожбити, і всі вони свої уста закриють, бо не буде їм відповіді від Господа» (Мих 3,7). Пророк Захарія підтверджує: «І соромитимуться пророки видінь своїх» (Зах 13,4).

Я не раз і не два вже писав, ще й сьогодні пишу і нагадую всім: хто має вуха, нехай чує, і хто має розум, нехай зрозуміє, що вже не буде часу; такого часу, який був до 1914 року. Від 1914 року цей злий світ мучиться у своїх

передсмертних корчах і помре назавжди. Скільки голосять і пророкують різні політичні і релігійні проводирі свої закони і проекти, але так не буває, як вони проголошують і не буде, бо вже їхній час пройшов.

Тепер настала Божа пора, коли Вічний Бог Єгова прославиться у Своїх дітях – у нас, а ми – в Ньому. Майже всі керманічі цього світу кричать, що буде ліпше, але це неправда, оскільки буде гірше. Було би краще тільки тоді, якби вони говорили і самі виконували б те, коли свої слова вони підтверджували б ділами. Але керівники цього світу навчилися лише говорити добре зі смаком, а роблять те саме, що робилося і що робиться вже третю тисячу літ. Тож я ще раз нагадую, що вже час їхній пройшов; нині настав наш час. Ви, провідники цього світу, навчитесь від нас, а ми – від Бога (Його слова), і підемо однією стежкою, позаяк ви не зробите нічого без нас, а ми нічого не зробимо без вас, так бо говорить слово Боже: «Відкривши нам таємницю волі Своєї за Своїм уподобанням, яке постановив у Самому Собі, для урядження виповнення часів, щоб усе об'єднати в Христі – тих, що на небесах (духовних – С.Б.), і тих, що на землі (політиків при владі – С.Б.)» (Еф 1,9-10). «Мені, найменшому від усіх святих, дана була ця благодать благовістити поганам про недосліджене багатство Христове і з'ясувати всім, що це спільність таємниці, закритої од віків у Бозі, що створив усе Ісусом Христом, щоб оголошена тепер князівствам (державам, краям, республікам – С.Б.) і силам на небесах (у чистих душах, духах – С.Б.) через церкву (зібране маленьке стадо дітей Божих – С.Б.) усяка премудрість Божа» (Еф 3,8-10).

Аби знати, що буде попереду, то треба знати, що було колись, до прикладу: за часів Пророків і Царів Ізраїльських. А часів, що визначені Богом для поган (язичників), не треба ні лічити, ні знати, тому що від них нічого доброго не можна взяти – це поганські часи, вони почалися перед Христом за 606 років, а закінчилися 1914 року після Різдва Христового. Від 1914 року настав День Божий (довгий період часу), і мусить все те збутися, що написали всі святі Пророки, і що підтвердив Сам наш Бог Ісус Христос і Його Апостоли. Як би то було добре, щоб керманічі цього світу (устрою) на вернулися до Вічної Історії – Біблії! Там би вони знайшли знання, як розумно правити народом.

Воно так і буде, бо час біжить швидко. Кожного дня в світі робиться Велика переміна. Коли вже повстав син на батька, а батько на сина і т. ін.,

то чого ще гіршого треба? Далі з таким правопорядком, що є зараз, жити неможливо. Треба все творити нове відповідно до науки Правдивого Вождя Ісуса Христа.

Коли ж це воно буде? Буде незабаром, бо вже розвидняється: всіх брехунів уже видно, всі вони засоромляться свого знання і закриють свої уста, оскільки не буде за їхнім задумом, про який говорили і писали. Коли вже тії діячі (керівники цього світу) передумують і перероблять все те несправедливе, і ніхто їм не стане вірити, і будуть відмовлятися від влади. Мусить це бути, бо так визначено. Тепер кожен, навіть не дуже розумний, хоче кимось правити. Приклад: молодь сільська, яка робить різні дурощі: вивішує прапори, висипає могили, розбиває таблиці та багато іншого, – думає, що добре робить, але все воно на їхню голову і на голови їхніх батьків. Адже написано: «Нехай кожна людина кориться вищій владі, бо немає влади, як не від Бога. Які ж є влади чинні – від Бога вони настановлені» (Рим 13,1). Але кожна влада за скоєну несправедливість буде Богом покарана нині, у День Божого суду. Згаданими вчинками молодь діла не направить, а ще погіршить, тому що влада мусить себе охороняти і для того винаймати собі охоронців, що ляже тягарем на всіх людей краю. О, як би Бог дав розум і мудрість усім правителям усіх країв, особливо правителям нашого краю – Польщі, щоб вони керували народом мудро і розумно, щоб винного карали, а правого щоб милували, – тоді і Бог був би з такими провідниками.

Була пора ділитися на різні партії, спільноти, секти і різні громади, певне, правителям відомо, хто до чого прагне. Але зараз настав час об'єднатися. Не завадило б правителям, і це дуже потрібно, зібрати з усього краю голів різних партій і товариств, політичних та релігійних, і проголосити справедливий закон кари і помилування. А для того, щоб закон був справедливим, то треба порозумітися з вічною Книгою книг – Біблією.

Наша християнська засада така: ми дали обітницю Богові виконувати, наскільки зможемо, все те, що написано у Книзі Книг. Написано: «Дбайте про добро того місця, куди я вас вигнав (де живете – С.Б.), моліться за нього до Господа, бо як буде тій місцевості добре, то і вам буде добре», – говорить Господь» (Єр 29,7). Написано: «Нехай кожна людина кориться вищій владі, бо немає влади, як не від Бога. Які

ж є влади чинні – від Бога вони настановлені» (Рим 13,1). Оголошую всім: хто Святого Письма не виконує, той не вірить Богові, бо Слово Боже – це Бог. Ми, християни, від Слова Божого зрозуміли: все те, що є – те повинно бути, так бо написано: «Я роблю світло й темряву, посилаю долю й недолю; Я – Господь, усе те роблю» (Іс 45,7). Написано ще й таке: «Хто це говорить: «І те буває, чому Господь не повелів бути?»» (Плач 3,37). Вищенаведені слова ми знаємо і їх дотримуємося, то як же хтось може звинувачувати, що ми, християни, протистоїмо владі? Це можуть стверджувати одні брехуни, виховані царським режимом. Але на все є пора, свого часу все відкриється, добре воно чи зле, і ми віримо, й надіємося, що не будемо встидатися, а той, хто нас обмовляв, – зганьбиться, бо настав час Суду Божого.

Для того, щоб швидше очистилася земля, треба творити суд і справедливість за Законом Божим: винного треба карати, а правого виправдовувати. А влада повинна знати настрої і скерування партій, тому не треба карати всі до однієї, а лишень ту, з якої злочин вийде. Тоді, по-перше, одні одних пильнуватимуть, і менше буде злодіянь, по-друге, будуть інші дивитися, що караються тільки ті спільноти, які зло творять, а невинні не караються, а ще й похвалу мають від влади. Тоді будуть покидати злочинні партії і переходити до громад схвалених, і буде різниця між злим і добрим. Навіть не треба буде стільки грошових видатків на різних охоронців, і порядок стане на землі, а найшвидше у тім краю, який візьметься це впроваджувати.

Хоч деякі особи говоритимуть, яке ми маємо діло до цього, ми, християни, на те не зважатимемо, позаяк достовірно знаємо, що потрібно для життя, оскільки спираємося на Святе Письмо. Написано бо так: «І буде в останні дні, гора дому Господнього буде поставлена у главу гір і підніметься над пагорбами, і потечуть до неї усі народи. І підуть багато народів і скажуть «Ходіть та зійдімо на гору Господню, в дім Бога Якового, і Він покаже нам Свої дороги і будемо ходити стежками Його, бо з Сіону вийде закон, і слово Господнє – з Єрусалиму» (Іс 2,2-3). Ми, християни, бачимо на власні очі, що Господь вертається на Сіон, і новий Єрусалим будується з живих каменів – із нас, живих людей. Знаємо також, що буде дане нам право говорити про Закон Божий широко, тільки не робиться так хутко, як говориться, бо то – Богом визначений великий

День. Про цей День писали всі Божі Пророки, говорив Ісус Христос і писали Апостоли, і нам те все відкриває Дух Святий через вічне Слово Своє. Ми ж пильнуємо слово Боже і бачимо, що робиться на землі в народах, і цілковито довіряємо Єдиному Богові Ісусові Христові, через якого і віки сотворені, і знаємо, що не засоромимося, хоча несемо від усіх безчестя і наругу, а найбільше від тих, що дивляться на небо і очікують, коли прийде Христос і забере їх на небо, а землю спалить. Але того, що вони чекають, не буде, і всі такі посоромляться свого знання, бо не хочуть послухати і перевірити Святе Письмо, до чого я їх завжди закликаю.

Я завжди нагадую всім без різниці, щоб повернулися до Книги книг, з якої можна навчитися життя, тому що воно не таке, яким живуть люди цього світу. Хіба це життя, коли один одного боїться? Доба, в якій ми живемо, така, що, розглядаючи друковану пресу, зауважуєш: немає жодного дня, щоб не було якого нападу, вбивства чи ще чого. І на кого? На багатих і на правителів. І попри це багато людей заздрять їм, міркуючи, що заможним і тим, що при владі, добре жити. Це несправедливий погляд. Зараз ще багато людей претяся до влади, але ми бачимо наперед, що будуть відмовлятися від неї, бо так написано: «І у народі один буде пригнічуваний іншим, і кожен – ближнім своїм; юнак буде нахабно підноситися над старцем, і простолюдин над вельможею (легковажний над поважним – С.Б.). Тоді вхопиться людина за брата свого, у сімействі батька свого, і скаже: «У тебе є одяг, будь нашим вождем, і нехай будуть ці руїни під рукою твоєю». А він із клятвою скаже: «Не можу зцілити ран суспільства; і в моєму домі немає ні хліба, ні одягу; не робіть мене вождем народу» (Іс 3,5-7).

Насамкінець говорю, що дуроцями і різними повстаннями життя не направиться, а стане ще гіршим. Життя зміниться на краще тоді, коли люди візьмуться за розум добрий. Але всі люди ніколи не опам'ятаються. Аби хоч пастухи були розумні, то череда (стадо) мусить слухати; так бо написано: «Потім сядуть судді і відберуть у нього владу губити і знищувати до кінця. Царство ж і влада і велич царствена в усій піднебесній дані будуть народу святих Всевишнього, Якого царство – царство вічне, і всі володарі будуть служити і коритися Йому» (Дан 7,26). Амінь.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік -9й

Нова правдива дорога життя

Мудрі це зрозуміють!
А мудрі тільки ті, яким Сам
Бог відкрив таємницю Свою
(Див: Ам 3,7)

Хто це говорить (сміє казати – С.Б.): «І те буває, чому Господь не повелів бути»? Чи не від уст (не з наказу – С.Б.) Всевишнього приходиться біда і благополуччя? Навіщо ремствує людина, яка живе? Кожен ремствуй на гріхи свої (Плач 3,37-39). Всі бо згрішили і позбавлені слави Божої (мудрості Божої – С.Б.) (Рим 3,23)

Майже всі люди у цілому світі нарікають, що все робиться не так, як вони хочуть. Велика це помилка в цих людей, бо не знають Плану Божого! О, дивний наш Бог! Він робить все те, що хоче на небі і на землі (Див.: Пс 113,11). Любий читачу! Подумай: що Бог хоче робити? Ти цього не знаєш, то я тобі скажу: Бог робить лише те, що визначив через вірних слуг. Хто ж це може знати? Знати може той, кого Сам Господь вибрав і відкриває йому Свою таємницю, яка прихована в Його Вічному Слові, і сьогодні таємниця Божа відкривається перед усякою владою і начальством. Значить, все те, що робиться на землі в людях, то так і повинно бути, бо так судив Бог.

У всіх царствах на землі люди поділилися на різні партії: як на релігійні, так і на політичні; і партія проти партії страшно ворогує, а особливо проти тієї, що править царством (краєм, державою, королівством). А як же добереться та ворогуюча партія до влади, то робить ще гірше, ніж робила попередня. Те нині і сліпі вже бачать. Той, який у стосунках з іншим – на ножах, ніколи не може бути добрим, справедливим. Можна викривати (відверто повідомляти) несправедливість влади з любов'ю, а не зі злобою і ворожістю. Погляньмо на безсловесну тварину, скажімо, на пташку: жодна в своє гніздо не паскудить. А пригляньмося ближче, як вона годує своїх пташенят: здається, всі малята однакові; коли мама принесе харч (корм), то всі вони відкривають свої роти, але пташка знає, якому дитинчаті давала їсти, а якому ще треба дати. Бог сказав устами раба Свого Ісаї: «Віл знає

володаря свого, і осел – ясла господаря свого; а Ізраїль не знає [Мене], народ Мій не розуміє» (Іс 1,3). Ще Пророк Єремія картає: «І лелека під небом знає свої визначені часи, і горлиця, і ластівка, і журавель пильнують час, коли їм прилетіти; а народ Мій не знає визначення (**розпорядку** – С.Б.) Господнього. Як ви говорите: «Ми мудрі, і закон Господній у нас»? А ось, неправдива тростина (перо – С.Б.) книжників і його перетворює на неправду (брехню – С.Б.). Осоромилися мудреці, знітилися і заплуталися у сіті: ось, вони відкинули слово Господнє; у чому ж мудрість їхня?» (Єр 8,7-9).

Бог навчає: «І турбуйтеся про добробут міста (краю, країни чи держави – С.Б.), в яке Я переселив вас, і моліться за нього Господу; бо при добробуті його і вам буде мир (добре – С.Б.)» (Єр 29,7). Ми, християни, які дотримуємося Заповідей Божих, стараємося, дбаємо про добробут нашої країни Польщі і те, що бачимо і чуємо, не встидаємося виявляти перед усіма, бо Бог наш має право до всіх: і до малих, і до великих, і до підлеглих, і до влади, оскільки Він сотворив одне й інше, але начальникам буде суворе випробування (Див.: Прем 6,1-14).

Бог робить усе через Своїх слуг. Він виголосив устами колишнього американського президента, покійного Вільсона добру промову, щоб створити союз народів (Лігу Націй) і всілякі справи вирішувати справедливим судом. Ту промову держави прийняли і створили, але не союз народів, а союз держав, і досі він нічого не зробив, тільки переводив людську працю. Сварка між німцями і французами заставляє союз держав щось зробити... А союз шістьох сильніших держав покаже, як зробити справедливу спілку народів, але не на користь цим народам... Хто має розум, той зрозуміє!

Цей 1934 рік, що минає, зробив крок далеко вперед: примирив хоча би зверху ворогів. Як майже всі держави були налаштовані проти більшовиків! 1934 рік примирив їх, тільки ще добре не видно, для чого це, але все-таки примирив.

Різні ж релігійні секти, які кричать, що вірують у Бога і в Ісуса Христа, і збираються летіти на небо, зляться одні на інших так, як більше ніхто на землі не злоститься. Подумайте про це всі вірні різних сект. Написано: «Бо гнів людини не творить правди Божої» (Як 1,20). А ви всі, звані віряни, гніваєтеся на нас, християн, свідків Божих, за те, що ми

з любов'ю виявляємо вам ваші хиби, що ви не розумієте слів Божих. Ви, покликані (звані) вірні різних сект, що з'явилися до 1914 року, не знаєте, якого ви духа, так як не знали колись і учні Ісуса Христа. Написано: коли Христос Ісус хотів зайти в одне село, і Його не прийняли, то учні Його сказали Йому: «Господи, хочеш скажемо, щоб вогонь зійшов із неба та й пожер їх»; і не любили всіх тих, що були не з ними (Див.: Лк 9,49-56). Вони так поводитися, бо ще не мали в собі Святого Духа і не розуміли Святого Письма. Так і ви робите, звані віряни, бо не знаєте, якого ви духа.

Як видно з діл і науки вашої, то ви нікого не любите, звані вірні, а любите лише тих, що слухають вашу блудну науку. Ви все ждете, що Христос забере вас на небо, а землю з усіма людьми спалить. Не буде того, що ви думаєте, вчите й очікуєте, і вам буде великий сором і ганьба. Тож я і всі мої співбрати просимо вас в Ім'я Ісуса Христа: зупиніться на ваших дорогах (науках), поміркуйте і пошукайте доброго шляху, і ним ідіть. Нема бо іншої дороги, крім тієї, яку проклав наш Господь Ісус Христос, але путь цю мало хто зрозумів. Всі ви спираєтеся на Євангеліє. А сатана-диявол-обманник із чим прийде? З Євангелієм у руках. Прийме подобу Ангела світла, буде зовні лагідний і смиренний, але, коли хто що скаже проти нього і його науки, страшно розсердиться; він не може встояти на суді. Наш учитель і Господь Ісус Христос не гнівався і не злився, коли на Нього говорили: «В тобі біс». А візьми скажи адвентистові чи баптистові, чи п'ятдесятникові: «В тобі біс», то побачиш перед собою біса. Чи як до тебе, читачу, хто скаже: «В тобі біс», то ти сам можеш побачити в собі, чи є в тобі дух біса, чи дух Христа Ісуса. Як простиш тому, хто обзиває тебе бісом чи ще якимось інакше, і не будеш озлоблюватися, то добре, то буде в тобі дух Христа; а як будеш спалахувати і прощати не будеш, то в тобі – дух антихриста. Зрозумій же, читачу, себе! Подивися, читачу! Тепер у всіх людях живе дух антихриста, а не Христа, бо гніваються всі один на одного: батько на сина, син на батька, володар на володаря і т. д. А покликані вірні чекають, що ще прийде антихрист! Він – антихрист – уже давно прийшов, і йому, і знамену (знакові) його поклонилися мало не всі. Антихрист відмінив Закон Божий і постановив свій приклад: відмінив суботу, а поставив святкувати неділю. Неділя – це знамено звіра, а звірами Святе Письмо називає царів.

У Третій Книзі Ездри розповідається: «Ось, на землі буде дешеви́зна в усьому, і подумують, що настав мир (спокій – С.Б.); але саме тоді й спіткають землю («земля» означає тих людей, що не знають Ісуса Христа – С.Б.) біди – меч, голод і велике сум'яття» (3 Езд 16,22). Початок тієї дешеви́зни ми, селяни, вже переживаємо: вся наша праця ніким не цінується, але надходить пора, коли ті, хто зараз розкошує і не співчуває тим, що бідують, самі біди не витримають, бо вони не звикли до неї, а лише до гараздів.

Зараз сільськогосподарська продукція знецінена, але вже незабаром і фабричні вироби будуть дешеві, і тоді скажуть різні брехуни: «Мир» (спокій). О, тоді і відкриється біда, бо виявиться, хто ту біду робить. Тоді від лиця Божого (клас бідних, покірних, трудових людей) будуть утікати всі, і не буде їм місця (Див.: Одкр 20,11-15).

Ми, християни, застерігаємо всіх керівників цього лихого світу: пробудіться і подивіться, що має бути, може, ви і вцілієте, бо наш Бог має над усіма людьми милосердя.

Як же можна передбачити, що має бути у майбутньому? Передбачити можна лишень завдяки Вічній Історії – Біблії, і то не всім, а тільки вибранцям Божим. Своїм вибраним Бог відкриває, що має робити на землі, так бо написано: «Бо Господь Бог нічого не робить, не відкривши Своєї таємниці рабам Своїм, пророкам» (Ам 3,7). Сьогодні виявиться, хто Божий, а хто – ні. «Хто від Бога, той слова Божі слухає; ви тому не слухаєте, що ви – не від Бога» (Ін 8,47). Той, який від Бога, знає, що Бог має робити, і коли отримує від Бога знання, то і відкриває всім, хто має вуха слухати.

Нині на землі триває Суд Божий насамперед тому, що немає тут віри. Так бо написано: «Але Син Людський, коли прийде, чи знайде віру на землі?» (Лк 18,8). Майже всі люди кричать, що вірують. А де ж діла Христової любові?

Святий Павло розмірковує: «Невже ж Бог – тільки юдеїв, а і не язичників? Звичайно, і язичників, бо є лише один Бог, який виправдовує обрізаних за вірою і необрізаних через віру. Чи ми знищуємо Закон вірою? Зовсім ні; але закон стверджуємо» (Рим 3,29-31). Я вже вище писав, що 1934 рік велике діло зробив: примирив трохи людей цього світу (устрою); а секти не миряться і не примиряться, а їм треба закрити вуста, які говорять неправду в Ім'я Господа. Як же це зробити?

Божий слуга каже так: «І побачив я мертвих, малих і великих, що стояли перед Богом, і книги розкриті були, й інша книга розкрита, яка є Книга Життя; і судимі були мертві за написаним у книгах, згідно з ділами своїми» (Одкр 20,12). Із цього видно, що невдовзі збереться громада розумних людей і перегляне різні книги, від яких приходять смерть. Подивися, любий читачу, скільки тепер умирає людей через читання тих непотрібних книг, які не дають життя, хоч назва їх і добра: «просвіта», «самоосвіта» і т. ін. Ті книги вороже написані. Їх молодь читає і починає ненавидіти одне одного, і скільки-то тепер молодих людей у в'язницях пропадає. Хто в цьому винен? Винні всі: від малого до великого. Що ж ми повинні зробити? Чи маємо одне одного звинувачувати? Ні, ми не маємо цього робити, бо як би того не було, то ми не знали б: що таке добро і що таке зло. Як же багато зараз є різних книжок, газет, журналів і всілякої іншої преси, які ведуть людство до смерті, особливо молодь! Над цим треба задуматися, кому слід, хто за цим повинен пильнувати, бо цей День все відкриє: добре воно чи зле. Для цього має бути в державі маленька громада з усіх головних проводирів, і буде видно, хто з-поміж них веде до життя, а хто – до смерті. Таке об'єднання керманців уже тепер видно, бо кожен провідник має свою власну програму і пресу, в якій її оприлюднює, зрідка йде за чиеюсь (наслідує чиюсь).

Ми, християни, свідки Божі, проти всілякого вбивства, проти війни, бо мусить же настати на землі мир, братство і свобода для людей. Мені не раз задають такі питання: «Ви, мовляв, сектанти, виступаєте проти війни, як же буде хто нападати, то мусите відбиватись?» Я відповідаю так: «Нападають лише бандити, злочинці і різні розбишаки, а краєм чи державою правлять і повинні правити найкращі люди, а ще для того вже кілька літ існує Ліга Націй, яка має правильно судити; а як би яка держава Ліги Націй не послухала, то мусить бути міжнародна союзна армія, і таку державу вона повинна стримувати.

Ми всі хочемо миру і спокою, нехай же Бог небесний поблагословить наш край – Польщу – миром, щоб наші вищі керівники правили мудро і розумно всім народом.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік -10й

Нова правдива дорога життя

Хто має розум,
той зрозуміє!
А розум має той,
хто заповіді Божі сповняє!

Отже, коли побачите мерзоту запустіння, провіщену пророком Даниїлом, яка стоїть на святому місці, – хто читає, нехай розуміє (Мф24,15). І сказав я *сам у собі*: це, можливо, бідняки; вони дурні, тому що не знають шляхів Господніх, закону Бога свого; піду я до знатних і поговорю з ними, бо вони знають путь Господню, закон Бога свого. Але і вони усі розбили ярмо, розірвали кайдани (Єр 5,4-5)

«А ти, Даниїле, приховай слова ці і запечатай книгу цю до останнього часу; багато хто прочитає її, і збільшиться відання» (Дан 12,4).

Сьогодні Святу Книгу Біблію читає багато людей, і знання більшає. Диявола, обманника, брехуна й ошуканця, який стоїть на святому місці, уже побачили, але стояти йому на тому місці залишається вже недовго. Він буде зв'язаний і вкинутий у вогненне озеро. О, дивний цей День! День цей відкриває велике диво! Диявол, сатана, дурисвіт і махляч віддавна зробився богом цього віку, і йому поклонилися майже всі народи; якби Господь не залишив остатку Собі, то цей світ був би подібний до Содому і Гоморри. Спочатку, коли я воскрес у Христі з мертвих, то думав, що, може, то не знають путі Господньої прості бідні селянські люди. Я звертався із запитанням до людей освічених, які називають себе вченими, але й вони не знали і не знають шляху Господнього, бо Книги Божої не читають. А Слово Боже мусить виконатися, написано: «Погляньте, браття, хто ви, покликані: небагато серед вас мудрих за плоттю, небагато сильних, небагато благородних; але Бог обрав немудре світу, щоб посоромити мудрих, і немічне світу обрав Бог, щоб посоромити сильне; і незнатне світу і принижене, і те, що нічого не значить, обрав Бог, щоб скасувати значуще (щоб те, що є, в ніщо обернути – С.Б.), – щоб ніяка плоть не хвалилася (не величалася – С.Б.) перед Богом» (1 Кор 1,26-29).

Написано: «І як було в дні Ноя, так буде і в дні Сина Людського: їли, пили, одружувалися і виходили заміж, аж до того дня, як увійшов Ной у ковчег, і прийшов потоп, і погубив усіх. Так само, як було й у дні Лота: їли, пили, купували, продавали, саджали, будували; а в той день, в який Лот вийшов із Содому, линули сірка палаюча й вогонь із небес і погубили всіх; так буде і в той день, коли Син Людський явиться» (Лк 17,26-30). Тепер, любий читачу, подивися, що робиться в світі (в цьому зігнілому ладі), як змагаються між собою, переганяють один одного, тобто багатше царство чи республіка починає щось собі будувати, бідніша республіка, хоч слабша, хоче перегнати першу. І одні інших хочуть завжди випереджати, і то в усьому: у формах, модах, будівництві різному, у бігові, скачках, їзді, польотах, плаванні, буйстві і різних інших сьогоднішніх дурощах, які заганяють живих людей передчасно в могилу. І те все називається високою культурою, передовою технікою, і все те виходить від учених людей!

Мертве, бездушне будують, а живе, що має душу, гублять. У чому ж мудрість їхня? Для характеристики цієї тенденції найкраще пасують такі слова Пророка Ісаї: «Господь послав у нього дух сп'яніння; і вони ввели Єгипет в оману в усіх ділах його, подібно до того, як п'яний бродить по блювотині своїй» (Іс 19,14). Коли читаємо святу Книгу – Біблію – та дивимось на людей цього лихого світу, то ясно бачимо, що всі збожеволіли, особливо ті, що мають освіту. У чому ж полягає наука їхня? Щодня газети приносять відомості про різні обмани, крадіжки. Хто ж те все робить? Здебільшого люди освічені. О горе з такою наукою! Де ж мораль? Нема. І освічені за це не беруться, а тільки змагаються між собою, хто кого пережене. О, горе! Я вже не знаю, як ще назвати це! Чи я дурний? Чи цілий цей світ для мене дурний? Іду до Бога, до Його слова. Бог каже так: «А що вони не вважали за потрібне мати Бога в розумі, то Бог віддав їх перекрученому (ледачому – С.Б.) розумові – чинити неподобства, так що вони сповнені всякої неправди, блуду, лукавства, користолюбства, злоби, сповнені заздрости, вбивства, чвар, лестоців, лихих звичаїв, обмовники, наклепники, богоненависники, кривдники, самохвали, гордовиті, винахідливі на зло, непокірні батькам, безрозсудні, непримиренні, нелюбовні, клятвoporушні, немилостиві. Вони знають праведний суд Божий, що хто чинить так, вартий смерти; однак не тільки самі таке роблять, але й тим, що роблять, сприяють»

(Рим 1,28-32). Чому ж те все прийшло на цей світ? Тому що на святому місці стоїть гидота запустіння.

Краще зрозуміємо, коли цей вірш прочитаємо: «[...] на Мойсеевому сидінні сіли книжники та фарисеї» (Мф 23,2). Ми, християни, свідки Божі, знаємо, ким був Мойсей! Мойсей – вибранець Божий. Мойсей пройшов усю науку єгипетську у статусі сина дочки царя-фараона, але не захотів розкошів і гулянок єгипетських, а вважав для себе за краще страждати з народом Божим. Не став зарозумілим, хоч і був високоосвіченим. Він ховався у чужих краях, бідував у всіх своїх життєвих напастях, пастухом був, а пастухом бути нелегка штука. У тих стражданнях і терпіннях з'явився йому Бог Єгова і поставив його вождем Свого народу. Відповідно до Закону Божого всі вірні провідники страждали і страждають досі. Ми, страждальні проводирі, знаємо: коли з Ним страждаємо, то і царювати будемо з Ним. Хто має розум, той нас зрозуміє. Ісус Христос так описав Своїм учням усі ознаки Свого приходу: «Стережіться, щоб вас не ввели в оману: бо багато прийде у Моє ім'я, кажучи, що це Я. І час цей наблизився. Отже, не йдіть слідом за ними. Коли ж почувете про війни та розрухи, не жахайтесь: бо цьому належить бути раніш; але то ще не кінець». Тоді сказав їм: «Постане народ на народ і царство на царство. Будуть великі землетруси місцями, і голод, і пошесті; і жахливі та великі знамення з неба» (Лк 21,7-11). Разом із тим засвідчив таке: «А перед усім тим накладуть на вас руки і гнатимуть вас, видаючи в синагоги і у в'язниці, і поведуть перед царів і правителів за ім'я Моє. І буде це вам на свідчення» (Лк 21,12-13). Я в Ім'я Ісуса Христа застерігаю всіх званих вірних: придивляйтесь, за ким ви йдете, чи вони мають це свідоцтво (Див.: Лк 21,12-13). Дізнайтесь про своїх головних проводирів: чи вони страждали, чи вони в темницях бували, чи кайдани носили. Ви не знаєте? То я вам скажу, що з ними того, про що розповідав Ісус Христос, не бувало, вони – самозванці, лжепророки, але й такі повинні бути. А були вони за царського правління на залізницях конторниками, в поліції урядниками, вчителями і різними царськими чиновниками; а коли упав царський режим, тоді стали сектантськими пресвітерами, які мали би просвічувати народ, а не затемняти, натомість говорять таке, що ніде не здійсниться. Цей День покаже все.

Уже тим давнім конфесіям – православним, римо- і греко-католицьким, і різним протестантським не диво, вони тримаються постанов своїх батьків церкви, те кожному відоме, вони Євангеліє тримають для покривала. Але оці нові організації баптистів, що не розлучаються з Євангелієм, зводять наклеп, стверджують те, чого не бачили. До прикладу, пресвітер Луцької громади роз'їждає скрізь і в своїх спільнотах поширює наклеп, нібито бачив мене п'яним. Якщо пресвітер справедливий, то повинен мене викривати в обличчя, в очі, і довести, де саме бачив п'яним, я завжди докір прийму і навіть подякую за це. Хто ж говорить поза очі, то той – брехун. А брехун коли бреше, то своє діло робить. Так чинить пресвітер Луцької общини.

Я казав би всім званим вірянам не свідчити фальшиво на когось, а краще студіювати слово Боже, поки ще є час, бо коли він спливе – двері зачиняться.

Ми – християни, свідки Божі – бачимо, що на святому місці стала мерзота, що порожнеча править і хоче правити народами, а Закон Божий відкинули, найбільше ті, які звать себе отцями духовними. О, подумайте про це! Бог каже: «Наверніться до Мене, і Я обернуся до вас». А Бог – це Його Слово, треба завжди обертатися до Його Слова, так навчає і святий Апостол Петро: «До того ж маємо найдостовірніше пророче слово; і ви добре робите, коли звертаєтесь до нього, як до світильника, що сяє у темному місці, доки не почне розвиднятися день і не засяє зірниця у серцях ваших. Знайте насамперед те, що жодне пророцтво в Писанні не залежить від власного вирішення» (2 Пет 19,20).

І сказав їм притчу: подивіться на смоковницю та на всі дерева: коли вони розпускаються, то, дивлячись на це, ви знаєте, що вже близько літо. Так і ви, коли побачите, що все те збувається, знайте, що близько Царство Боже (Лк 21,29-31)

Настав день воскресіння з мертвих у Христі, дехто з людей читає Святе Письмо – Біблію, і знання збільшується, і земля наповнюється пізнанням Господа. Про це свідчать три свідки Божі: Пророки Даниїл (12,4), Ісаїя (11,9) і Аввакум (2,14). «І вийдуть ті, хто творив добро, у воскресіння життя, а ті, хто чинив зло, – у воскресіння суду» (Ін 5,29). А

оскільки земля наповнюється пізнанням Господа, то вже хутко сатана – диявол і обманник – буде зв'язаний і вкинутий в озеро вогненне, з того озера виходу вже немає. Диво дивне і чудо дивовижне: сатана – противник Божий – осліпив розуми людські, як малих чоловіків, так і великих, і не знають люди, що сатані служать. Що ж і хто такий сатана? Я хоч трохи зі Святого Письма покажу дух його, діла його: перелюб, блуд, нечистота, розпуста, служіння ідолам, чарування; ворогування, сварки, ненависть, гнів, суперечки, незгода, ересі, задрість, убивство, пияцтво, бенкети і таке інше. Це наперед викладаю вам, як і раніше повідав, що хто таке робить, ті Царства Божого не успадкують. Хто ж найбільше такі діла творить? Освічені люди, які стверджують: «Ми – світло». Недарма написано: сіяли вітер – пожинають бурю.

Ми, християни, свідки Божі, звертаємося до всіх володарів землі з проханням: погляньте та подумайте, куди ви летите? Ви летите в прірву зі своїми різними вигадками і зі своїми фальшивими договорами. Була для вас пора людей обманювати, але зараз добігає кінця. Господь через нас говорить до вас сьогодні: «Перестаньте надіятися на ваші різні міжнародні договори, а починайте робити порядок у своїх країнах. Здійснюйте суд і поширюйте справедливість, рятуйте знедолених із рук їхніх кривдників, не ображайте чужинця, сироту і вдову та не проливайте безвинної крові на цій землі. Знайте, що Слово Боже стосується всіх народів і народностей на землі».

Господь наш Ісус Христос, коли викривав у Єрусалимі всіх книжників і фарисеїв, виходячи з храму, сказав: «Ось лишається вам дім ваш порожній» (Мф 23,38). Святий Апостол Павло слушно говорить: «Бог, що створив світ і все, що в ньому, будучи Господом неба і землі, не в рукотворних храмах живе і не вимагає служіння людських рук, ніби в чомусь мав би потребу, Сам даючи усьому життя і дихання, і все» (Діян 17,24-25). А Апостол – святий Петро – повчає: «Приступаючи до Нього, каменя живого, людьми відкинутого, а Богом обраного, коштовного, і самі, мов живе каміння, будуйте з себе дім духовний, святе священство, щоб приносити духовні жертви, приємні Богові, через Ісуса Христа» (1 Пет 2,4-5). Святий Апостол Павло ще запитує: «Хіба ж не знаєте, що ви – храм Божий і Дух Божий живе у вас? Якщо хто зруйнує храм Божий, того покарає Бог: бо храм Божий святий, а

цей храм – ви» (1 Кор 3,16-17). Із цього може зрозуміти і мала дитина, що Христос Ісус і Апостоли ніде не сказали і не написали, щоб будувати молитовні доми, бо в них від різдва Христа Ісуса живе один обман. Бог же наш живе на небесах і в лагідних та смиренних людських серцях. Господь наш Ісус Христос послав і тепер посилає проповідувати Його Царство на землі всім народам.

Отже, ми християни – свідки Божі – просимо всіх: покайтеся і віруйте в Євангеліє, бо близько Царство Боже.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок, біля Луцька

Рік -10й

Нова правдива дорога життя

І сказав мені Господь: відступниця, дочка
Ізраїлева, виявилася правішою, ніж віроломна
Юдея (Єр 3,11)

Для того, щоб розуміти те, що я пишу, треба вірити справедливому Вічному Богові, Його слову; Богові такому, якого нам відкрив Його Єдинородний Син, а наш Господь Ісус Христос. А до того ще треба щиро полюбити читати чи слухати Його Слово – Святе Письмо. Так бо написано: «А без віри догодити Богові неможливо, бо треба, щоб той, хто приходить до Бога, вірував, що Він є, і тим, хто шукає Його, дає винагороду» (Євр 11,6). «Блажен, хто читає, і ті, що слухають слова пророцтва цього і дотримуються написаного в ньому, бо час близький» (Одрк 1,3). І ще треба забути те, чого ти навчився від своїх родичів – різного поганства і різних богів мертвих; а треба дивитися на одного Бога Ісуса Христа, бо навіть не знали Бога правдивого і ті, що з Ним ходили. Наприклад: Пилип сказав Йому: «Господи, покажи нам Отця, і нам вистачить». Ісус сказав йому: «Стільки часу Я з вами, і ти не знаєш Мене, Пилипе? Хто бачив Мене, той і Отця бачив; як же ти говориш: «Покажи нам Отця?» Хіба ти не віриш, що Я в Отці і Отець у Мені? Слова, які Я кажу, не від Себе кажу; Отець, Який в Мені перебуває, Він творить діла. Вірте Мені, що Я в Отці і Отець у Мені. Якщо ж ні, то вірте Мені за самими ділами» (Ін 14,8-11).

24 роки тому назад я був палким прихильником православ'я, і те, чого мене навчили мої рідні, я зберігав як святиню, а також те, чого навчали православні попи, я вважав святим і Божим і велику честь віддавав усім зображенням. Змалку наслухався від темних і нерозумних людей про різні дива, про явлення божої матері, про різних саровських і чернігівських чудотворців, і я завжди молився, щоб мені Бог чи який святий явився. І ось у жовтні 1911 року було мені велике видиво, майже дві доби. Люди з мого села, які бачили, що зі мною робилося, не знали, як це розцінювати:

одні говорили, що я здурів, інші стверджували, що це якесь чародійство, треті тлумачили ще по-іншому.

У ті дві доби мені показано, що зі мною мало бути; показані були різні страхи і велика погибель. Я все молився, і як колишній патріот православ'я, мав багато образів (ікон) і до них молився, і ними захищався, але вони мені не допомогли. Коли я до них (до образів) молився, то був до них подібний, бо так написано: «Їм рівні ті, що роблять їх, кожний, що на них уповає» (Пс 115,8). Одне слово, я був такий, як написав один учений чоловік: «Як патріот – то й ідіот, а як ідіот – то патріот».

Від указанного часу мене стало тягнути до читання Псалтиря, який у мене був церковнослов'янською мовою. Я того Псалтиря читав над мертвими бідаками, які не мали чим платити дякам. Коли ж я став для себе того Псалтиря читати, то я пізнав, що я мертвий, і Він мене оживив, і я собі Біблію купив, і в Біблії все те знайшов, що бачив і чув у ті дві пам'ятні для мене доби.

Тепер бачу, що всі люди, які на землі – мертві, як і я був мертвий. А що це правда, наведу слова іншого свідка Божого Івана: «І побачив я мертвих, малих і великих, що стояли перед Богом, і книги розкриті були, й інша книга розкрита, яка є Книга Життя; і судимі були мертві за написаним у книгах, згідно з ділами своїми» (Одкр 20,12).

Що треба знати, щоб правдивого Бога пізнати, і Його Слово розуміти? Підемо до небесних жителів, вони нам скажуть. Заходимо до святого Пророка Єремії, а він закликає: «Біжіть із середовища Вавилона, і йдіть із Халдейської землі, і будьте, як козли попереду отари овець» (Єр 50,8). Інший свідок небесний – святий Павло повчає: «Яка сумісність храму Божого з ідолами? Бо ви – храм Бога Живого, як сказав Бог: «Оселюся в них, і ходитиму в них, і буду їхнім Богом, і вони будуть Моїм народом. І тому вийдіть із середовища їхнього і відлучіться, – говорить Господь, – і не доторкайтесь до нечистого, і Я прийму вас. І буду вам Отцем, і ви будете Моїми синами і дочками» – говорить Господь Вседержитель» (2 Кор 6,16-18). «І почув я інший голос з неба, який говорив; вийди від неї, народе Мій, щоб не брати вам участі у гріхах її та не зазнати покарань її» (Одкр 18,4).

«Ісус сказав їм у відповідь: Моє вчення – не Моє, а Того, Хто послав Мене; хто хоче творити волю Його, той довідається про це вчення, чи воно від Бога, чи Я Сам від Себе кажу» (Ін 7,16-17). Хай хто б із людей

на світі був: великий чи малий, бідний чи багатий, учений чи невчений, коли він із-поміж цих віросповідань і релігій, що зараз є на землі, визнає хоч одну справедливою, то не зможе пізнати науки Господа нашого Ісуса Христа. Чому? Бо так написано: «Але Син Людський, коли прийде, чи знайде віру на землі?» (Лк 18,8). Чимало є тепер віросповідань на землі, ще ніколи стільки не було, як сьогодні, але жодна з них не збігається з віровченням Ісуса Христа. Багато читачів, читаючи цей лист, скаже або, принаймні, подумає: «А що – тільки твоє віросповідання справедливе?», то я скажу правду в Господі: «Так. Саме так», бо ця наука, ця віра – не моя, а – Ісуса Христа, Який мене воскресив із мертвих і навчив. Так бо написано: «Як ще не був я впокореним, я блукав, а нині я тримаюся слова Твого» (Пс 119,67). Інший свідок Божий нагадає написане у Пророків: «І будуть усі навчені Богом. Кожен, хто чув від Отця і навчився, приходять (уподібнюється – С.Б.) до Мене» (Ін 6,45).

Нині багато людей чує від Отця, але, не навчившись, не приходять (не стають подібними до Сина Божого) до Нього. А це тому, що мусить у правді сповнитися слово Боже. Написано: «Так будуть останні першими, і перші – останніми; бо багато покликаних, та мало вибраних» (Мф 20,16). Те саме стверджує інший свідок: «Бо кажу вам, що ніхто з тих запрошених не покуштує моєї вечері, бо багато званих (які назвали себе вірними – С.Б.), та мало обраних» (Лк 14,24). Митарі і грішники швидше потраплять у Царство Боже, ніж ті, що назвали себе вірянами. Сьогодні багато людей не визнають жодного віросповідання, але краще розуміють і роблять, аніж ті, що визнають якусь блудну віру. Всі теперішні віри і релігії, що є на землі, визнають, що помруть і ще раз із могил повилазять і будуть знову жити, це хибне розуміння.

Праведні ніколи не вмирають, праведні живуть повіки. Бог не є Богом мертвих, а Бог є Богом живих, праведні хоч і помруть, але оживуть. «І пошле ангелів Своїх з сурмою гучноголосою; і зберуть обраних Його від чотирьох вітрів, від кінців неба до кінця його» (Мф 24,31).

«Чотири вітри» означають чотири духи. «Кінці неба» означають кінці порядків на землі: 1. Ноевого; 2. Лотового; 3. Жидівського; 4. Християнського віків. Нині остаток вибирається з християнського віку. Як би Сам Господь не залишив Собі остатку, то цей світ (устрій) був би подібний до Содому і Гоморри. А це все тому так, що мусить виконатися

слово Пророка Єремії: «Відступниця, дочка Ізраїлева, виявилася правішою (менш винною – С.Б.), ніж віроломна (невірна – С.Б.) Юдея» (Єр 3,11). Правда свята полягає в тому, що тоді, коли приходив Сам Бог у Своему Синові Ісусі Христі на землю, то жидівський народ ще не був таким злим, як теперішній християнський. Усе те видно нам зі святого Євангелія. За часів жидівської доби Христос Ісус проголошував скрізь Свою святу науку без жодного дозволу тодішньої влади; навіть зайшов у Єрусалимі до Храму і поперекидав столи, і прогнав усіх торгашів із храму, і Йому нічого за те не було. А візьми спробуй тепер виголосити святу правду Христову без дозволу влади, то побачиш, як тебе назвуть і що тобі зроблять; ще гірше вчинять, аніж тоді повелися з Христом Ісусом. Ото такий теперішній християнський вік. Дивися добре, читачу, як справджується слово Боже, яке провіщали Пророки. Недарма святий Петро каже: «Ми маємо найдостовірніше слово пророче, до якого повинні звертатись як до світла, поки не стане світитися рання зірка в нашому серці» (2Пет 1,19). І я теж свідчу, що «зрадниця дочка Ізраїлева виявилася менш винною у порівнянні з дочкою Юдеї» (Єр 3,11), бо наш Господь Ісус Христос засяв із коліна Юдиного, тому християнський період починається з Юдеї.

«Засурмлять у трубу, і все готується, але ніхто не йде на війну: бо гнів Мій над усією безліччю їх. Біда піде за бідою і (страшна – С.Б.) звістка за звісткою; і (марно – С.Б.) проситимуть у пророка видіння, і не стане вчення у священника і поради у старців» (Єз 7,14.26). Сумно і тяжко подумати, як порядкують великі правителі світу цього: говорять одне, а роблять інше; говорять про мир, а збираються на війну. Адаже ще ніколи стільки не йшло грошових видатків на військо і на охорону країв, як тепер. По цілій землі немає справедливості і суду, скрізь визискувачі і гнобителі народів бідних. Пророк Осія передає Господній засуд вчинків людей: «Немає ні істини (ні правди – С.Б.), ні милосердя, ні Богопізнання на землі. Клятва й обман, убивство і крадіяство, і перелюб украй поширилися, і кровопролиття йде за кровопролиттям» (Ос 4,1-2). Чому ж то така охорона по світі цілому? Тому, що всі злодії від малого до великого роблять тільки зло. Тому бояться один одного, а найбільше багаті бояться бідних, такі самі себе бояться, – їх совість мучить. Цар Давид підтверджує це: «Не захистить царя велике військо його, і велетня

не спасе велика сила його» (Пс 32,16). А святий Іван розповідає: «І побачив я великий білий престіл і Того, хто сидить на ньому, від лица Якого втікали небо і земля, і не знайшлось їм місця» (Одкр 20,11). Які ж то небо і земля втікатимуть, і місця їм не буде? Це спільний устрій політиків, купців і духівництва, які тепер несправедливо правлять суспільством на землі. Нині ж усяка несправедливість відкривається і сліпі вже бачать. Всі, які люблять несправедливість, ті зненавидять її і спустошать її, і обнажать її, і тіло її з'їдять, і спалять її в огні (Див.: Одкр 17,16). Всі, що служили блудниці (неправді, складеній із трьох елементів), – відкриють скрізь і кожному ту неправду, що самі любили; а відкриють тоді, коли будуть зредуковані (послаблені), бо мусить бути редукція* по всьому світі, бо не буде краще, а гірше. Так бо написано: «Неправедний (хто ображає – С.Б.) нехай ще чинить неправду (кривдить – С.Б.); нечистий нехай ще оскверняється; праведний же нехай ще творить правду, і святий нехай ще освячується» (Одкр 22,11).

Бог наш вельми милосердний, Він хоче, щоб усі люди покалися, Він через нас, Своїх свідків об'являє Свої суди, нікого не хоче погубити. Але нас, Його свідків, люди цього лихого світу не люблять, як не любили і Його, ми ж, свідки Божі, передбачивши все те, що має бути, з любові Христової всіх викриваємо, щоб покалися. Сам Бог кого любить, того викриває, Бог не хоче нічого робити таємно; Він нам заповідає, щоб ми все робили відкрито.

Наша повна надія на Його слово, що справджується і до решти виконається. Ми твердо віримо і знаємо, що не засоромимося, бо Слово Його нас оправдає. Хто від Бога, той слухає Слово Боже, хто ж не слухає Цього Слова Божого – той не від Бога. Ви не вірите, тому що не перевіряєте, а не перевіряєте тому, що ви ліниві. Бог лінивих не любить. Полюбіть Бога, тобто Його святе Слово. Його Слово буде в цей день усіх судити, вже судить.

Просимо всіх: судіть себе самі, то не будете засуджені Богом. Суд Божий почався з дому Божого, а дім Його – ми. Амінь.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

*Процес або дія, що призводить до зменшення, послаблення або спрощення чого-небудь, іноді до повної втрати якихось об'єктів, ознак – прим. редактора.

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік -10й

Нова правдива дорога життя

Мудрі це зрозуміють; а мудрі тільки ті,
що заповіді Божі
сповняють

Виходь із середовища його, народе Мій, і спасайте кожен душу свою від полум'яного гніву Господа. Нехай не мліє серце ваше, і не бійтеся поголосу, який буде чутно на землі; чутка прийде в *один* рік, і потім у *другий* рік, і на землі буде насильство, володар *повстане* на володаря (Єр 51,45-46)

Той, кого Сам Господь пробудив зі сну (воскресив від гріха і смерті), – любить і читає Слово Боже. А оскільки любить і читає, то й знання від Бога має, а коли знання від Бога має, то всім людям його об'являє.

Ми, християни, свідки Божі, оголошуємо всім мешканцям землі, що настав час – прийшов День суду Божого. Сьогодні Бог ділить людей, відділяє праведних від неправедних. Хто ж праведний? Той, що любить правду! Що це – правда? «Правда Твоя – правда вічна, і закон Твій – істина» (Пс 118,142). «Діла рук Його – істина й правосуддя; всі заповіді Його вірні, тверді на віки вічні, встановлені на істині й правоті» (Пс 110,7-8). Це сказав слуга і Пророк Божий Давид. А ще нам підтвердить це саме Апостол Ісуса Христа Павло: «Тому закон святий і заповідь свята, і праведна, і добра» (Рим 7,12). Святе Письмо запевняє: «Якщо два свідки говорять те саме, то це – правда». Святий Іван навчає так: «А що ми пізнали Його (Бога – С.Б.), розуміємо з того, що дотримуємося Його заповідей. Хто говорить: «Я пізнав Його», але заповідей Його не виконує, той неправдомовець і немає в ньому правди; а хто дотримує слово Його, в тому істинно любов Божа здійснилася; з цього пізнаємо, що ми в Ньому» (1 Ін 2,3-5).

Тепер дивіться, читачі і слухачі, де правда? Бо з'явилося багато проповідників під різною назвою, чимало вірних назвали себе євангелистами та іншими подібними іменами й обплутують несвідомих людей. Видають себе за святих ангелів: не курять, не п'ють, не лаються

і не проклинають, видаються такими лагідними та смиренними, коли їх слухаєш, але візьми, друже, як знаєш правду, скажи такому проповіднику, що ти, мовляв, не так тлумачиш Святе Письмо, то побачиш, який перед тобою ангелик. І оце такі ангелики обплутали і себе, і безліч людей по всій землі; що їй повинно бути до свого часу. Так нас повчає Святе Письмо: «Ісус сказав їм у відповідь: «Стережіться, щоб хто не спокусив вас, бо багато хто прийде під іменем Моїм і казатиме: «Я – Христос», і багатьох спокусять [...] і багато лжепророків з'явиться і багатьох спокусять» (Мф 24,4-5.11). На ці слова Ісуса багато хто спирається, говорячи: «Бач, написано, що придуть лжепророки і зведуть велику кількість людей». Але це говорять навіть ті, що не знають, де це написано.

А тепер подумайте, читачі і слухачі цього листа. Куди ще треба зводити православних, греко- і римо-католиків, різних протестантів та інших? Коли вони вже давно зведені з правдивої дороги і не знають, де правда, де неправда. Христос Ісус не говорив до всіх людей: «Глядіть, аби хто не звів вас». А говорив Він до Своїх учнів! Хіба будь-який чоловік є Його учнем? Ні, далеко не кожен є Його учнем, а лише той, хто читає, слухає і виконує Його Святе Письмо, Його слово.

Далі дивися, любий друже: Сам Бог промовляє вустами Свого служителя Якова: «Браття мої, не багато хто ставайте учителями, знаючи, що ми підпадемо під більший осуд» (Як 3,1). А тепер дивіться, мої друзі читачі і слухачі цього листа, скільки з'явилося різних учителів, навіть з-поміж тих, які і читати не вміють, вони скалічили самі себе та інших. Цей День відкриє, хто – від Бога, а хто – від диявола. Хто від Бога, – той слухає і зберігає Слова Божі (Десять Заповідей Божих). А хто від диявола, – той противиться словам Божим (Десяти Заповідям Божим) і переконує, що треба тільки вірити в Ісуса Христа. Ходімо до небожителя Апостола Павла, Він нас просвітить: «Чи ми знищуємо закон вірою? Зовсім ні; але закон стверджуємо» (Рим 3,31). І ще: «Обрізання ніщо, і необрізання ніщо, а *все* в дотриманні заповідей Божих» (1 Кор 7,19). А святий Іван повідає: «І розлютився дракон на жону (на правдиву церкву Христову – С.Б.), і пішов, щоб вступити в бій з іншими з роду її, які зберігають заповіді Божі і мають свідчення Ісуса Христа» (Одкр 12,17). Святий Яків говорить: «Хто дотримується всього закону і зогрішить у чому-небудь одному, той стає винним у

всьому. Бо Той же, Хто сказав: «Не чини перелюбу», сказав і: «Не убий»; тому, якщо ти не зробиш перелюбу, але вб'єш, то ти також злочинець перед законом» (Як 2,10-11).

Ісус Христос не змінив Закону, як це баптисти викривлено тлумачать. Беруть же за підставу своєї думки таке місце зі Святого Письма: «Адже зі зміною священства мусить конче бути і зміна закону» (Євр 7,12). В Книзі книг – Біблії – є багато законів про все: про священників, про жертви, про обрізання, про очищення та про все інше; треба добре розібратися з тим. У 12 вірші 7 глави до Євреїв не йдеться про Десять Заповідей, а про зміну закону про священників, про їхній одяг і церемонії. Що стосується Закону Божого – Десяти Заповідей, то вони є ділом рук Божих: «Закон Господній досконалий, душу зміцнює: свідчення Господні вірні, навчають простих (простому – С.Б). Повеління Господні праведні – звеселяють серце. Заповідь Господня світла – просвітлює очі. Страх Господній чистий і перебуває вічно. Суди Господні – істина, всі справедливі, дорожчі за золото й дорогоцінне каміння; солодші за мед із сотів. Бо раб Твій охороняється ними. І хто додержує їх, тому нагорода велика» (Пс 18,8-12).

Кінець Закону – Христос. Він же – і начало. Всі люди відкинули Закон Божий. Оскільки вони Закон Його зламали, – пора Господеві до діла. Тепер цей День усе покаже: що – справедливе, а що – несправедливе. Завжди перед тим, як Бог має яке велике діло робити на землі, то Він об'являє його Своїм рабам. Бог і мені відкрив, що робить на землі Велику перемену. Яку? Царства світу цього мусять зробитися царством Бога і Його Христа. Але це все йде поступово, тому люди цього злого віку не бачать нічого. Біда на цей світ прийде несподівано, нагло.

Святий Іван бачив це все, йому Бог-Отець Небесний відкрив у символах: «І з'явилися блискавки, громи і голоси, і стався великий землетрус, якого не було з тієї пори, як люди на землі. Такий землетрус! Такий великий!» (Одкр 16,18). Пророк Софонія передає Божі слова: «Бо Я постановив зібрати народи, скликати царства, щоб вилити на них обурення Моє, всю лють гніву Мого; бо вогнем ревности Моєї пожерта буде вся земля» (Соф 3,8). «Голоси» з наведеної цитати означають: словесні баталії є підпалювачем вогнища, який, коли розгориться, спричинить велику і запеклу боротьбу. Слова ненависті, злості і погроз є тим розпалювачем: преса проти преси,

партія супроти партії, боротьба фінансова, релігійна і політична. Це все, коли розгориться, доведе до найбільшого протистояння, якого світ ще не бачив. Тим-то в теперішніх часах вже бачимо всілякі суперечки між партіями, релігіями, робітниками і капіталістами, між державами. Бідні проти багатих, заможні проти бідняків. «Ні срібло їхнє, ні золото їхнє не може врятувати їх у день гніву Господа, і вогнем ревности Його пожерта буде вся ця земля, бо знищення, і притім раптове, звершить Він над усіма жителями землі» (Соф 1,18).

Я завжди нагадую, що цей День – День Господній. Цього Дня мусить усе збутися, про що писали Пророки й Апостоли. Так говорить Господь через Пророка Єремію: «Полум'яний гнів Господа не відвернеться, доки Він не звершить і не виконає намірів серця Свого. В останні дні зрозумієте це» (Єр 30,24). «Волай голосно, не стримуйся; піднеси голос твій, подібно до труби, і вкажи народу Моему на беззаконня його, і дому Якова – на гріхи його» (Іс 58,1). «Не надійтеся на князів, на синів людських, у них немає спасіння. Вийде дух його і вернеться в землю свою; в той день загинуть усі помисли його» (Пс 145,3-4).

Я у цей День голосно трублю, що час поганських (язичницьких) царств (правлінь) уже пройшов. Сьогодні час для Бога і Його Помазанця. Нині час Царство Боже будувати на землі, згідно з програмою Господа Ісуса Христа. А всі інші програми, проекти, такі як: комуністичні, анархічні, соціалістичні та всі решта, скільки їх є в цьому лихому світі, треба відкинути. Можна ще прийняти програму американського сенатора Лонга, що, спираючись на слово Боже, написав брошурку, прикрашену словами: «І пізнаєте істину, й істина визволить вас» (Ін 8,32). Саме сьогодні і з'являться спасителі, як колись. Приклад: «І поставив [їм] Господь суддів, які рятували їх від рук грабіжників (гнобителів, визискувачів – С.Б.) їхніх» (Суд 2,16). Сам Бог (Дух Святий) був із суддею. Нині Бог той Самий, що й колись був; і що Він обіцяв – нині зробить. А Він обіцяв оце: «І знову буду поставляти тобі суддів, як раніше, і радників, як було за предків» (Іс 1,26). Кого ж Бог буде поставляти суддею, щоб він був Царем і Священником? Підемо до Небесної канцелярії – Біблії, то нам скажуть: «І ти, недостойний, злочинний вождь Ізраїлів, день якого настав нині, коли нечестю його буде покладено кінець! Так говорить Господь Бог: «Зніми із себе діадему

і поклади вінець; цього вже не буде; принижене піднесеться і високе принизиться». Скину, скину, скину і його не буде, доки не прийде Той, Кому належить він, і Я дам Йому» (Єз 21,25-27).

Право має на це Христос Ісус і Христові. Їм дане буде право судити, управляти і керувати. О, тоді буде добре жити добрим, тим, що каються тут, на землі! Я не маю слів описати те все. Я тільки повторю слова Пророка Ісаї: «Ось, Цар буде царювати за правдою, і князі будуть правити за законом; і кожен із них буде як захист від вітру і покрив від негоди, як джерела вод у степу, як тінь від високої скелі у землі спраглий. І очі тих, що бачать, не закриватимуться, і вуха тих, що чують, слухатимуть». Прочитай, читачу, всю 32 главу Ісаї.

Все те, що тепер славлять і святкують, і називають божим, а воно не боже, – буде зруйноване, бо Господь заборонив кланятися різним малюнкам, візерункам та іншому. До сьогодні жиди не знають гробниці Мойсеевої, а те все для того, щоб не возили з собою кісток і не вважали святістю, бо належить кланятися лише Одному Богові Вседержителеві Духу Святому. Підходить той час, що встане справедливий вождь і накаже все те знищити, чому тепер кланяються і що тепер так шанують. Бог каже: «Виходь, народе Мій, від тієї гидоти, і Я прийму вас». Час робить своє. Амінь.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік 10 - й

Нова правдива дорога життя

Розумний зрозуміє!

Вірте Господу Богу вашому й будьте безпечні; йміть віру пророкам Його, і пощаститься вам (2 Пар 20,20). Віруйте в Бога і в Мене віруйте (Ін 14,1)

Всі Пророки писали про цей час, що ми його переживаємо. Але цей час вельми тяжкий і буде дуже довгим. Цей час – це час Божого Суду, суду страшного. Кожному відплатиться за його ділами.

Пророк Захарій передає Божі слова: «І станеться на всій землі, – говорить Господь, – дві третини на ній будуть знищені і вимруть, а тільки третина залишиться на ній» (Зах 13,6).

Пророк Ісая говорить так: «Підніміть знамено на відкритій горі, кличте їх голосніше; махніть їм рукою, щоб ішли у ворота володарів. Великий шум на горах, ніби від багатолюдного народу, бунтівний шум царств і народів, які зібралися разом» (Іс 13, 2.4). Пророк Софонія описує так: «Недалеко вже великий день Господа, близький, і дуже поспішає: уже чутний голос дня Господнього; гірко заволає тоді й найхоробріший! День гніву – день цей, день скорботи і тісноти, день спустошення і руйнування, день п'їтьми і мороку, день хмари й імлі, день труби і військового крику проти укріплених міст і високих веж» (Соф 1,14-16 і далі до 18-го вірша). Христос Ісус сказав: «І будуть знамення на сонці, і місяці, і зірках, а на землі туга народів від раптового шуму морського і збурення. Люди вмиратимуть від страху і чекання біди, що йде на всесвіт, бо сили небесні захитаються» (Лк 21,25-26). Святий Іван, коли був засланий за правду на острів Патмос, бачив цей День. Він оповідає так: «[...] і з храму небесного від престолу пролунав гучний голос, який сказав: «Звершилося! І з'явилися блискавки, громи і голоси, і стався великий землетрус, якого не було з тієї пори, як люди на землі. Такий землетрус! Такий великий!» (Одкр 16,17-18).

Любий читачу! Мало не всі мешканці землі запевняють, що вірують у Бога. Це неправда. Для того, щоб вірувати в правдивого Вічного Бога,

треба вірити Його Пророкам. Найвищий Пророк – це наш Бог Ісус Христос, який Єдиний був без гріха, навчав Своїх учнів так: «Нехай не тривожиться серце ваше; віруйте в Бога і в Мене віруйте» (Ін 14,1). Тепер, читачу, поглянь кругом себе та й на себе самого! Хто тепер читає пророцтва, тобто книги Пророків? Видно, що мало хто читає, бо якби читали, то про цей День знали би. Щоправда, дехто читає, як наприклад, адвентисти, але що з того? Всі вони на небо заглядають і не бачать, що робиться на землі. Адвентистські проповідники всім вірянам тлумачили і ще тлумачать, що Ісус Христос прийде і всіх їх забере на небо, а землю і всіх не адвентистів спалить вогнем. Розповідають вони одне, а роблять інше: назбирали з несвідомих людей грошей, побудували собі гарні хати, позакладали склепи в Рожищах та в Луцьку – ото зробили собі небо, і не встидаються навіть тих, хто їх знає. За те, що так обманювали неосвічених простодушних людей, горе вам, проповідники, буде; Бог усіх ошуканців вигубить.

Баптисти Євангеліє читають, але що з того? Вони також усі на небо заглядають і збираються вже хутко з землі піднятися на небо, в повітря, і там завжди бути, а земля і решта, за їхнім визначенням, повинні згоріти. П'ятдесятники зовсім подуріли, з них уже толку мало; вже вони – як полова, яку вітер розносить.

Усім, хто топче Закон Божий (Десять Заповідей), те буде, що п'ятдесятникам, так бо написано: «У той день, – говорить Господь, – Я уражу всякого коня сказом і вершника його божевіллям, а на дім Юдин відкрию очі Мої; всякого ж коня у народів уражу сліпотою» (Зах 12,4).

Ви всі, що назвали себе вірними: як адвентисти, так і баптисти, та всі інші, не розумієте Слів Божих, бо це таємниця Божа. Таємниця Божа відкривається тим, хто боїться Його.

Ви, всі звані віряни, зробили Бога несправедливим, несильним! Чому? Тому що завжди тлумачили, що Бог забере вас на небо, а землю спалить вогнем. По правді святій, так не буде, бо мусить усе здійснитися, про що писали Святі Пророки й Апостоли. Пророки й Апостоли – це Храм Небесний, у них Бог жив, живе і буде жити. Якби так було, як ви адвентисти і баптисти вчите, то ніякого Бога нема, про те все будуть свідчити ваші трактати, журнали, брошури і різні книжечки, які ви без ліку понавипускали собі на суд.

Сьогодні вірні Його служителі бачать руку Його (Божу) на землі, бо Він Сам сказав через уста служителя свого Давида: «Бог наш на небесах і на землі робить все, що хоче». Питання: «Що Він хоче?» Він хоче зробити тільки те, що визначив. Чому? Тому що Він Єдиний – вірний і незмінний у Своєму Слові. А всі інші боги (особливо в цей час) що скажуть, те не зроблять, і таким ганьба. Такі боги в цей день хочуть бути вищими один від іншого, але так не буде; бо цього Дня лише Один Бог Ісус Христос буде високий і великий на всій землі, а те все, що є, повалиться від гніву Божого (Див.: Іс 2,17).

Все ж те, що тепер є: різні партії, як політичні, так і релігійні; різні уряди, як монархічні, так і демократичні, і соціалістичні, та й усе інше мусить до свого часу бути і зробитися нікчемним, щоб уже у справедливому віці, що надходить, не повторювалося, і все те, що нині робиться, буде записано у Вічну Історію для пам'яті: які це були нерозумні люди в цьому злому віці, що минув. Але ж люди цього злого і лихого віку думають, що вони розумні, і побивають рекорди один поперед одного у різних формах і штуках, як малі, так і великі, як учені, так і невчені, бо їм дух зла осліпив розум, щоб вони не бачили світла. А Господь є світлом (Див.: Пс 26,1).

Були різні часи на землі в народах, але такого, як цей час, іще не бувало; але цей час довгий. Пророк питає: «Хто встоїть у цей час (чи день)?». «І якщо праведник ледве спасається, то нечестивий і грішний де з'явиться?» (1 Пет 4,18). Праведник той, хто розуміє (знає) Бога.

Святий Петро переконує: «Не зволікає Господь із виконанням обітниць, як деякі вважають те зволіканням; але довготерпить заради нас, не бажаючи, щоб хто загинув, а щоб усі прийшли до покаяння. Прийде ж день Господній, як злодій уночі; тоді небеса з шумом перейдуть, а стихії, розпалившись, зруйнуються, земля і всі діла на ній погорять» (2 Пет 3,9-10). Ми, християни, свідки Божі, ясно бачимо, що сьогодні Господь іде, як злодій уночі (нишком, тихо), бо ми не спимо, нас Господь уже пробудив, од смерті воскресив, із Собою на Своїм престолі посадив. Правда і суд – основа престолу Його. Небеса з шумом переходять, тобто різні передові партії, перші з передніх, що вважають себе вищими, ліпшими, розпикаються, розтоплюються, десь діваються, гинуть, як камфора.

Деякі люди, а майже і всі поголовно, думають, що воно все йде так собі. Я теж так колись думав, що все йде, робиться так собі. Т е п е р ж е

говорю: «Ні, все йде відповідно до визначення Божого, до написаного». Святий Павло повчає так: «А у великому домі є посуд не тільки золотий та срібний, а й дерев'яний та глиняний; і одні у почесному, а інші у низькому вживанні. Отже, хто буде чистий від цього, той буде посудом на честь, освяченим і потрібним Владиці, придатним на всяке добре діло» (2 Тим 2,20-21). «Великий» означає: цілий світ, усі люди цього світу, одні для інших потрібні.

Цей День – це День проби; випробується все добре і зле. Нині одні люди озлоблюються ще більше, а інші примирюються з Богом, очищуються, щоб бути чистими, справедливими, за наукою Христа Ісуса так: хто до чого здатний. Бог нікого силоміць не заставляє, Він дав усім нам свободний час рятуватися.

Отже, все, чого бажаєте, щоб вам робили люди, так і ви робіть їм, – бо в цьому є Закон і Пророки (Мф 7,11).

Настав час творити новий світ на землі: новий устрій, порядок, правління і керування народами, але жодною іншою наукою чи програмою, а лише згідно з наукою Господа нашого Ісуса Христа. Були часи для язичників керувати цим світом, але вже ті часи проходять, сказати правду: вже пройшли. Ще цей зігнилий світ (устрій, правління) борюється зі смертю, але не ожити йому, настав йому кінець, так бо визначив Сам Бог через Своїх свідків – Пророків.

Хто вірить Богові і Його Пророкам, той бачить, що все йде відповідно до написаного у Книзі Книг – Біблії. Бог править добрим і злим до свого часу.

«[...] немає влади, як не від Бога, і влади чинні встановлені від Бога» (Рим 13,1). «Тому той, хто противиться владі, противиться Божому повелінню. А ті, що противляться, самі викличуть на себе осуд» (Рим 13,2). Яка б не була влада, вона видає свої закони, і тим законам треба всім підлеглим і владарям коритися. А якщо влада видає закони проти волі чи веління Заповідей Божих, то можна й не коритися, бо так написано: коли святим Апостолам боронили говорити, учити про Ісуса, то Петро й Іван «сказали їм у відповідь: «Судіть, чи справедливо перед Богом слухати вас більше, ніж Бога? Ми не можемо не говорити про те, що бачили (що

відомо, що ми знаємо – С.Б.) й чули (чуємо, розбираємо – С.Б.)» (Діян 4,19-20; див. також 5,26-29). Більше треба коритися Богу, ніж людям. Ми бачимо, що Апостоли говорили до тих, які їх кривдили, без злоби, ніби викривали їх, на те вони мали право, і ми на це маємо право. Написано бо: «І коли Він прийде, викриє світ за гріх, і за правду, і за суд» (Ін 16,8).

«І, наблизившись, Ісус сказав їм: «Дана Мені всяка влада (право – С.Б.) на небі і на землі» (Мф 28,18). Політичне й духовне розуміння: Ісус Христос вчора, сьогодні, завтра, і повіки Той Самий; Він дав владу (права) Своїм на небі й на землі. Ми, християни, свідки Божі, маємо від Ісуса Христа право влади на небі й на землі.

Всі люди, що живуть на землі, від найменших до найбільших, хочуть, щоб їм було добре, щоб їм хтось робив добро. Як же буде людям добре, коли чи не всі вони не добрі, а злі? Слухай, кожен, малий і великий, бідний і багатий: добрий ти? О, тільки подумай про це! Хай ким би ти був, то побачиш, який ти злий! Хто ж тобі, чоловіче злий, зробить добро? С л у х а й, будь-який чоловіче чи жінко, малий чи великий, бідний чи багатий, підлеглий чи можновладцю, учися сам всякому робити добро, то й буде добро найперше в твоїй душі, у твоєму серці буде добре. Хто цього не прийме, тому повіки не буде добре. Дехто вважає, що тому добре, хто править, їсть і п'є, і по-різному розгулює! Де ж йому добре, коли він усюди боїться, щоб його не вбили?

Передусім робити добро повинні різні вчителі народні, такі як: духівництво всіх релігій, вчителі всіх вищих і нижчих шкіл і всі володарі від найменших до найбільших. Отоді-то можна буде вимагати від усіх жителів панства справедливості і добра, бо менший дивиться на більшого і від нього вчиться, діти дивляться на батьків і т. ін. Як будуть добрі пастухи, то й череда буде добра. Зла злом ніхто ніколи не переможе, будь-яке зло перемагається добром. Давайте ж, друзі, будемо вчитися робити добро, то й буде добро; облиште лихі думки нападати на когось чи звинувачувати когось. Всі винні: від малого до великого. Те, що було, – пройшло і не вернеться. Забуваймо старе, пориваймося вперед до кращого, до ліпшого, то буде добре тому, хто те добро робить.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік -10й

Нова правдива дорога життя

Розумний це зрозуміє!

Заворушилися народи, захитались царства; підняв Він Свій голос – земля розтопилась (Пс 45,7). Бо коли суди Твої звершуються на землі, тоді ті, що живуть у світі, навчаються правди (Іс 26,9).

Бували різні часи на землі: війни, революції, бунти, повстання і таке інше, але такого часу, який ми тепер переживаємо і будемо переживати, ще не було на землі. Цей час називається воскресінням із мертвих: одні воскресають для життя, інші – для погибелі. День цей називається Божим Судом: страшним – для одних, і щасливим і радісним – для інших; але День цей вельми довгий, і мало хто витримає його, недарма написано: «Якби Господь не залишив у нас останку, то ми були б подібні Содому і Гоморрі». Про цей День свідчили і писали всі Пророки, Ісус Христос і Апостоли, і ми свідчимо і пишемо.

Як не вірите, то подивіться і побачите: що ми свідчимо. Люди цього лихого світу кажуть, що вони завдяки розуму досягли високої культури і техніки, а ми зауважуємо, що люди цього лихого світу дійшли до великих дурощів, бо вся та культура і техніка спрямовані на знищення і смерть. У цей же День Бог судить людей по правді, віддає кожному за ділами його, тому зветься Суд цей справедливим Судом Божим. Так бо говорить Бог через уста Пророка Єремії: «Отже, слухайте, народи, і знай, громадо, що з ними буде. Слухай, земле: «Ось, Я приведу на народ цей згубу, плід помислів їх; бо вони слів Моїх не слухали і закон Мій відкинули» (Єр 6,18-19). А Пророк Осія говорить: «Сіяли вони вітер, то жатимуть бурю» (Ос 8,7). І ото тепер настав День Божий, День Суду Божого, і Господь відплачує кожному згідно з ділами його, тому і називається: Справедливий Суд Божий.

– Від кого ж ті діла виходять?

– Від учених освічених людей.

– Для чого ж ті діла роблять?

– Для знищення людей темних! – так думають люди з теперішньою освітою. А Бог інакше промовляє: «Поверну ті вигадки ваші, що ви комусь готуєте, на голови ваші, на вас самих». Ото Божий Суд!

Від 1918 року всі царства землі кричать про мир, на словах волають про мир, а на ділі готуються до війни, бо ще ніколи стільки не йшло грошових видатків на військо, як тепер. Пророк Ісаїя вже описував подібну поведінку: «Ворогуйте, народи, але тремтіть, і слухайте, усі віддалені землі! Озбройтеся, але тремтіть; озбройтеся, але тремтіть! Задумуйте задуми, але вони руйнуються; говоріть слово, але воно не збудеться: бо з нами Бог!» (Іс 8,9-10). Але коли заглянемо в історію, то побачимо, що такого ще ворогування між народами не було, як сьогодні є. Були ворогування між народами, але не по цілому світі, як тепер.

А воно робиться все тому, що вже цей світ (устрій, порядок, правління, різні науки теперішні) віджив свій строк, і настала йому пора згинутися; на місце ж цього лихого світу стане світ новий, справедливий, відповідно до науки Господа нашого Ісуса Христа. В тому світі вже не буде ні лиха, ні війни, ні гнобителів, ні визискувачів, ні обманників, бо буде правдивий уряд. Не Сталінський, не Гітлерівський, не Муссолінський, не комуністичний, не анархічний і жодний інший, а тільки Бога Христа Ісуса, так як написано в «Одкровенні» святого Івана: «І сьомий ангел затрубив, і залунали на небі гучні голоси, які промовляли: «Царство світу стало *царством* Господа нашого і Христа Його, і буде царювати повік» (11,15).

Але ще для цього треба звести всі народи в долину Йосафата, бо Господь бажає здійснити Суд над народами лише там. Де ж та долина, щоб увесь народ помістився? Ходімо, брате, в Небесну канцелярію (Біблію), там нам дадуть відповідь! Заходимо і підходимо до стола, де сидить Пророк Ісаїя, який нам радить: «Читай у моїй книзі 40-у главу, вірші 4-5-й, то зрозумієш, що це таке: долина, гора, горб, закрути і нерівні місця, але читай із вірою і роздумуй розумом». Не забувай, що каже святий Петро. А Він каже: «Прочитай мій другий лист, а конкретно 5-6-й вірші 1-ї глави, і зрозумієш, що потрібно для віри». А як ще для тебе мало, то не полінуйся зайти по дорозі до святого Апостола Павла. Він звернеться до тебе: «Прочитай Мій лист, що я писав до римлян, – у 1-й главі вірш

28-й, і зрозумієш Бога в розумі; а як ще цього мало, – прочитай Мій лист, який я писав до жидів, а саме: 8-у главу з 8-го по 11-й вірш». А я писав: «Не лінуйся, зайти по дорозі (бо це єдина дорога) до старого Пророка Єремії, бо і я не лінувався, а заходив до нього, і Він мені показував, покаже і тобі, прочитай із розумом, то пізнаєш Бога – Духа Святого в 31-й главі у віршах із 31-го по 34-й, де написано так: «Ось, надходить час, – говорить Господь, – що складу Новий Заповіт із домом Ізраїлевим і з домом Юдиним, не такий заповіт, який Я з їхніми батьками склав, коли взяв був їх за руку, щоб вивести з Єгипту; той заповіт вони поламали, хоч Я все зоставався їм Вірним. Ні, ось який Заповіт складу Я в той час із домом Ізраїлевим: вложу Закон Мій у нутро їм, і напишу його на серці їхньому, і буду їм Богом, а вони будуть народом Моїм».

Потім уже не будуть навчати один одного чи брат свого брата й казати: «Пізнайте Господа!», самі бо знатимуть Мене від найменшого до найбільшого, – каже Господь, – бо Я прощу провини їхні і не згадуватиму вже гріхів їхніх!» (Див.: Єр 31,31-34).

Найголовніше за все: Бог хоче, щоб Його люди знали, розуміли, що Він Бог і робить те, що хоче, а хоче зробити тільки те, що визначив, про що написали Пророки й Апостоли. Він говорить устами раба Свого Пророка Єремії «Ось, іде буря Господня з люттю, буря грізна, і впаде на голову нечестивих. Гнів Господа не відвернеться, доки Він не звершить і доки не виконає намірів серця Свого; у наступні дні (свого часу – С.Б.) ви ясно зрозумієте це» (Єр 23,19-20).

Епіграфом до цього листа я взяв цитату: «Бо коли суди Твої звершуються на землі, тоді ті, що живуть у світі, навчаються правди» (Іс 26,9). Ото сьогодні присуди Божі діються на землі! А де ж ті жителі, які б навчалися правди? Тепер лише починають оживати. На землі тісно людям, а тих, що живуть, майже нема. Тут питання. Кожен чоловік думає, що він живий, а по правді святій він – мертвий. Ось тепер День воскресіння, тепер День із мертвих возстання! Отож, устань, сплячий, і воскресни з мертвих, і освітить тебе Христос !

Подумайте над цим, усі, що назвали себе вірними. Написано: «Людина, що збилася з путі розуму, оселиться в зібранні мерців» (Притч 21,16). Хіба ж ті мерці, що в могилах лежать, збираються де? Ні. Екклезіаст навчає: «Живі знають, що помруть, а мертві нічого не знають,

і вже нема їм заплати, тому що і пам'ять про них піддана забуттю, і любов їх, і ненависть їх, і ревності їх уже зникли, і нема їм більше частки повіки ні в чому, що відбувається під сонцем» (Еккл 9,5-6).

А головне те, що люди не знають Бога. Хто знає Бога, той знає і Його присуди (Суд). Скільки тепер на світі людей, обманутих різними проповідниками, що збираються летіти на небо. Але те все мусить бути, бо так написано: «Хвіст його (дракона-звідника) захопив з неба третину зірок і кинув їх на землю. Дракон цей став перед жоною, яка мала родити, щоб, коли вона народить, пожерти її немовля» (Одрк 12,4). Тут питання: що це таке – той змії великий (дракон)? Я питав на землі, і ніхто мені не сказав, я пішов на небо і підійшов до престолу, де сидить старець Пророк Ісаїя, я спитався у нього: «Що значить хвіст змія?» Він мені відповів: «Читай і розумій мою книгу, а саме: 9 главу, вірші 14-й і 15-й». Читаю: «І відсіче Господь у Ізраїля голову і хвіст, пальму і тростину, в один день: старець і знатний, – це голова; а пророк що учить неправди – це хвіст» (Іс 9,14-15).

Як я питав і читав, то ввійшов у мене розум, і я зрозумів, що означає змії (звір) великий, червоний, як вогонь, його голова і хвіст. «Змії, що жалить своїм жалом людей» означає духівництво всіх релігій. «Голова» означає: спочатку вибиралися старці і знатні: патріархи, архієпископи, єпископи, біскупы і всі інші. Вони вчилися і вибиралися зі знатного роду, те все означало голову змія. «Хвіст» же означає остаток тіла змія, – проповідник неправди. І тепер з'явилося багато проповідників, які під різними назвами – баптисти, адвентисти, п'ятдесятники та іншими – проповідують, що Закону Божого, Десяти Заповідей Божих не треба сповняти. А Заповіді Божі – це правда, так бо написано: «Правда Твоя – правда вічна, і закон Твій – істина» (Пс 119,142). Ото тепер з'явилося багато проповідників, що самі не навчилися, а побігли вчити інших. «У Пророків написано: і будуть усі навчені Богом. Кожен, хто чув від Отця і навчився, приходять (уподібнюється духом – С.Б.) до Мене. Це не значить, що хтось бачив Отця, хіба лише Той, Хто від Бога; Він бачив Отця» (Ін 6,45-46). Бога ніхто ніде не бачив і бачити не може, бо Бога треба знати, так бо написано: «Оживить нас через два дні, на третій день підніме нас, і ми будемо жити перед лицем Його. Отже, пізнаємо, будемо прагнути (щоразу краще – С.Б.) пізнати Господа; як ранкова

зоря – явлення Його, і Він прийде до нас, як дощ, як пізній дощ зросить землю [...] Бо Я милости хочу, а не жертви, і Боговідання більше, ніж всепалення» (Ос 6,2-3.6). Цей День усе відкриє, чи воно добре, чи зле. Буде видно: хто – від Бога, і хто – не від Бога. Хто від Бога, – той слухає Слово Боже (Десять Заповідей). Христос сказав: «Ви тому не слухаєте, що ви не від Бога». Одне слово, цьому світові прийшов кінець; не допоможуть жодні ліги націй, жодні конференції, жодні договори, жодні спілки, жодні співпраці, жодні сейми, бо тому всьому правлінню несправедливому прийшов кінець; але ще будуть пручатися, як перед смертю, мусить-бо все добігти свого кінця! Це труба Божа трубить, і мертві встають у Христі і з'єднуються з усіма святими, і на власні очі бачать, що Господь вертається в Сіон (до Свого народу). Укріпи, Боже, Твоєю силою нас, і ми Тебе прославимо. Амінь.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік -10й

Нова правдива дорога життя

Насамперед знайте, що в останні дні придуть зухвалі хулители, які чинитимуть за своїми похотями і казатимуть: «Де обітниця прищезла Його? Бо з того часу, як почали вмирати батьки, від початку творіння, все залишається так само» (2 Пет 3,3-4)

Розумні зрозуміють!

Ми, християни, свідки Божі, свідчимо, що все в світі йде за визначенням Божим. І все те, що тепер робиться, є записано в Святому Письмі (Біблії). Хто ж те все бачить? Бачать і знають тільки ті, яких Сам Господь пробудив і Своім лицем освітив, і задуми Свого серця їм відкрив. Для чого те все робиться? Для того, щоб люди знали, що Бог був, є і буде, і що Він робить все те, що хоче, а хоче зробити лише те, що визначив через Своїх вірних служителів, які записали все в Біблію.

Тепер настав День Господній. «Горе тому, хто день Господній бачити хоче! Нащо він вам – той день Господній? Темрява він, а не світло [...] Хіба день Господній не морок, а світло? Він темрява, і немає у ньому сьйва. Ненавиджу, відкидаю свята ваші і не сприймаю пахощів від жертв під час урочистих зібрань ваших» (Ам 5,18.20-21). Така пітьма, як тепер, була у дні Ноя і в день Лота, і знову така сама настала в людях на землі.

Як станеш з ким-небудь говорити про Бога, Ісуса Христа, про Його Царство, про переміну правопорядку на землі, то чи не кожен говорить: «Е, все як було, так і буде, який там бог?» Ото такі люди і називаються зухвалими хулителями, бо вони не знають намірів Божих, безрозсудно те все кажуть і сміються з усього святого, подібно до того, як сміялися в дні Ноя, коли він говорив довколишнім, щоб каялися перед Богом.

Майже всі люди на землі очікують якогось кінця, але самі не знають, якого. Бог промовляє вустами Пророка Амоса: «Горе тому, хто день Господній бачити хоче! День Господній – це темрява, а не світло». Ясно розтлумачує святий Іван: «Хто говорить, що він у світлі, а ненавидить

брата свого, той ще в темряві» (1 Ін 2,9). А гляньмо, брати і сестри! Чи ще треба гіршої темряви, як є сьогодні? О, думаю, що було би досить, але буде ще гірше. Вже тепер страшно здибатися в лісі чи в тісному кутку з чоловіком знайомим чи незнайомим, бо, як побачить на тобі кращий одяг чи як знає, що в тебе є пара золотих, то готовий кожен тебе вбити. Ще мало того: батьки з дітьми своїми бояться в одному помешканні ночувати. Ну що? Ще треба більшої темряви? Вже повна п'ятьма. Оце і є День Господній. Якогось такого кінця, як люди чекають, ніколи не буде, в муках своїх помруть, черва їхня не вмре, і вогонь їхній не погасне.

Хай ким би ти був, чоловіче, то зроби своєму несправедливому життю кінець і почни нове життя відповідно до науки Христа Ісуса, то будеш мати радість у Господі (в душі), і тобі не буде на заваді (перешкоджати, заважати, непокоїти, лякати, обходити) ніщо, що робиться на землі в людях, бо будеш мати знання від Бога. Так говорить Бог: «Зупиніться на дорогах ваших і роздивіться, та розпитайте про дороги, що ними ходжено з давніх-давен, де дорога до щастя, та й простуйте нею, то знайдете спокій душам вашим» (Єр 6,16). Численні сектанти (вірні) ждуть і надіються, що Бог помирить звірів із людьми: вовків, левів, барсів, ведмедів та інших. Такі очікування і надії марні, ніколи того не буде, щоб лісові і водяні звірі мали розум і мирилися з людьми. Це Бог звертається до тих звірів, які живуть у великих містах у прикрашених домах і багато проїдають, пропивають, програють і намарно витрачають плоди народної праці. Коли ж ті звірі не будуть шкодити людям? Тоді, коли люди зрозуміють Бога-любов, Бога такого, якого проповідував Ісус Христос. Бог не вчив і не вчить убивати тих звірів зброєю матеріальною, а вбивати їх зброєю духовною (словом Божим), всяке зло перемагати добром.

Ясно сказано, що ті звірі не зроблять ні зла, ні шкоди, коли люди знатимуть Бога. Замість того, щоб сердитися на тих звірів, учімося, брати і сестри, любити їх і молитися за них, так бо повчав Сам Господь Ісус: «А Я кажу вам: «Любіть ворогів ваших, благословляйте тих, хто проклинає вас, добро творіть тим, хто ненавидить вас, і моліться за тих, хто кривдить і гонить вас» (Мф 5,44).

Пізнаваймо Бога не в святах, не в жертвах, не в чому іншому, а пізнаваймо Бога в любові, бо Бог є любов, де любов – там і Бог. Кожен

запитай себе: «Є в тебе любов, щоб любити ворога?» Та де ж вона в тебе є, коли ти не любиш батька і матері своєї, чи ти, батьку, не любиш дітей своїх, чи ти, можновладцю, не любиш своїх підлеглих? Ні, немає ні в кому любові. Ось як викриває Бог устами Пророка Михея провідників народу: «Слухайте, глави Якова і князі дому Ізраїлевого: чи не вам слід знати правду? А ви ненавидите добре і любите зло; здираєте з них шкіру їхню і плоть із кісток їхніх, їсте плоть народу Мого і здираєте з них шкіру їхню, а кістки їхні ламаєте і розтрусуете ніби у горщик, і плоть – ніби у казан [...] Глави його судять за подарунки і священники його навчають за плату, і пророки його провіщають за гроші, а тим часом спираються на Господа, говорячи: «Чи не серед нас Господь? Не спіткає нас біда!» (Мих 3,1-3,11).

Наближаються свята, яких Господь не велів робити, а встановили їх люди, що стали вищими від Бога, як і диявол-сатана. Як роздивишся: що робиться в ті свята, то побачиш лишень диявольські справи: ненажерливість, пиятику, блуд, обман і шахрайство, насильство і різне безчинство. А скільки-то буде засудження через свята і скільки вже було! Вчені люди навчили темний люд називати таку облуду святом. Подумайте про це, люди, порозуміться пора! За такі святкування Бог правдивий гнівається, а бог-диявол і його прислужники радіють, бо їм із того є користь, і деякі з тих прислужників диявольських не знають, що вони зло роблять, а думають, що роблять добре, свята. Я теж не знав, коли Святого Письма не читав, і думав, що роблю добре собі і Богу, коли святкую всі свята, такі, як: різдво, новий рік, водохреще, великдень, трійцю і всі інші свята.

Коли ж Господь мене пробудив зі сну і воскресив зі смерті, і я став читати Святе Письмо, то побачив (зрозумів), що в тих святкуваннях – блуд і обман, бо їх вигдали противники Божі. Все духівництво, яке є, – це противники Божі, бо роблять те, що Богові правдивому не подобається, бо нема такого написано в Святому Письмі – Біблії. Духівництво підвело всіх людей: замість того, щоб служити Богові, навчили людей служити дияволу, бо на світі – діла тільки диявольські, що їм тепер надходить кінець. Але те все повинно бути, бо люди відступилися від Бога (від Його слова), і мусить виконатися все те, що Пророки проголосили, і що записано в Біблії, бо цей світ (лад) називається лихим, лукавим, злим

і перелюбним. Усе те паскудство мусить в ньому закінчитися, бо настає справедливий світ (устрій), де буде царювати правда, там ошуканцям місця не буде.

Господь хоче, щоб усі люди покаялися: великі і малі. Бог – не пекельник, і не хоче людей мучити, а хоче, щоб люди жили в радості і любові одне з одним. Він дав час усім людям і всюди покаяться. Ото сьогодні той час. Я прошу всіх: читайте з вірою і страхом Божим Святе Письмо – Біблію, то побачите, якому Богові служите, а як вам здається, що ви читали і знаєте, то ви нічого не знаєте так, як треба знати. Тепер час читати і знати.

Народ гине через те, що немає знання. Якого знання? Знання Бога. Бог хоче, щоб Його знали всі люди, бо Бог є любов. Хто не любить, той Бога не знає. Нехай тебе не люблять, – ти люби, то буде тобі добре. В ці часи з'явилося і далі з'являється багато різноманітних проповідників, бунтарів під rozmaїтими назвами, що підбурюють несвідому молодь повставати проти влади. Вже ті часи минають, що вигравали різними заколотами і терорами, і революціями. Нині можна виграти лише правдою і любов'ю. Правда ж – це слово Боже. Вчіться і виконуйте слово Боже, то буде добре, бо зло й робить зло. Не думайте, що є в'язниця, яка вчить не красти. Ні, в'язниця є розсадником зла, вона вчить грабувати.

Люди всі – лиходії, звикли робити зло, як великі, так і малі, але всі хочуть, щоб їм хто робив добре. Хто тобі зробить добро, коли ти злий, чоловіче, чи великий, чи малий. Кожен учися робити добро: чи великий ти, чи малий, чи розумний, чи гупий. Як ти зробиш добро, то хтось і тобі зробить добро.

Наприклад: батьки хочуть, щоб їхні діти робили їм добро! А від кого ж діти могли навчитися робити добро, коли вони ні в кому, також і в батьках своїх, не бачили добра? Влада хоче від підлеглих добра! А підвладний люд від кого мав навчитися добра? Ні від кого! І влада сама не показала доброго прикладу. Не дарма Пророк назвав владу звіром. Пророкові Даниїлу було показано, що має бути: «[...] бачив я у нічному видінні моему, і ось, чотири вітри небесних боролися на великому морі, і чотири великі ЗВІРІ (виділення прописними літерами С.Б.) вийшли з моря, несхожі один на одного» (Дан 7,2-3).

«Тоді побажав я точного пояснення про четвертого Звіра, який був відмінний від усіх і дуже страшний, із зубами залізними і кігтями

мідними, пожирав і розтрощував, а залишки топтав ногами» (Дан 7,19). Влада завжди має звірячий настрій, бо то були такі часи. Тепер настають і настали такі часи, що звірі повинні стати ягнятами. Тож я звертаюся зі щирим проханням до всіх, а найбільше до старших та розумніших, до учених, до більш свідомих: покажіть собою добро меншим, дурнішим, змученим бідакам, щоб вони побачили і навчилися, тоді з них можна буде вимагати добра. Пастирі, учителі і всі, хто хоче, щоб було добре, покажіть собою всім добро, не словом, а ділом, бо вже досить з нас ваших обіцянок і промов солодких, а діл гірких. Ми вже бачили все це, що й диявол може слово Боже говорити, лишень діла Божого не може зробити, не може так принизитися, як принизився наш Господь і Спаситель Ісус Христос, і не може так любити, як любив і любить наш Господь. А хто не любить, той Бога не має і не знає, а має диявола і знає диявола.

А тепер подумайте всі! Всі люди согрешили: як великі, так і малі, і всім треба покаятися і почати робити добре, то й буде добре.

Найперше треба показати приклад собою всім пастирям, учителям, владарям і головним проводирям, показати приклад доброго життя. Бо Господь сказав: «Кому багато дано, з того суворо спитаю». А хто ж показав те все недобре? Відповідь буде з неба! «Священники не говорили: «Де Господь?», і вчителі закону не знали Мене, і пастирі відпали від Мене, і пророки пророкували в ім'я Ваала і ходили слідом тих, які не допомагають» (Єр 2,8). Подібно викриває провідників Іся: «Народе Мій! Вожді твої вводять тебе в оману і путь стежок твоїх зіпсували» (Іс 3,12). Як не розкається, то Бог мусить покарати тих, від кого вийшов блуд і всяка неправда, ці гріхи вийшли від вищих з учених людей, до прикладу: вселенські собори.

Отож, прошу: покажіть собою всі старші керівники добре життя, правду, то буде добре. Амінь.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік - 11й

Нова правдива дорога життя

Хто має розум, той зрозуміє?
А має розум той, хто заповіді Божі
сповняє

Поникнуть горді погляди людини, і високе людське принизиться; і один Господь буде високий у той день. Бо *гряде* день Господа Саваофа на все горде й зарозуміле і на все звеличене, – і воно буде принижене (Іс 2,11-12)

Настав День Господа, тобто – День, в який повинно виконатися все, про що писали Пророки, про що говорив Ісус Христос і про що писали Апостоли. Але День цей великий, довгий. День цей – темрява, а не світло (Див.: Ам 5,17-20). І от у цей День навіть найдурніший хоче бути великим, високим. А в Бога що високе, те буде низьким, і що низьке, те буде високим. Це провістив Господь устами Пророка Ісаї: «Поникнуть горді погляди людини, і високе людське принизиться; і один Господь буде високий у той день. Бо *гряде* день Господа Саваофа на все горде й зарозуміле і на все звеличене, – і воно буде принижене». Люди очі мають і не бачать? Були високі і горді, і вже вони принизилися, попадали і не встануть. То навіщо ж вам, що зайняли їхні місця, підносити так високо голови? Послухайте, що Бог каже: «*Пронесеться* гучний крик від Вавилонна і велике руйнування – від землі Халдейської, бо Господь спустошить Вавилон і покладе кінець гордовитого голосу в ньому. Хвилями, як великі води, пролунає гучний (розпачливий – С.Б.) голос їх, бо прийде на нього, на Вавилон, спустошувач, і взяті будуть ратоборці його, знищені будуть луки їхні; бо Господь, Бог відплати, віддасть відплату: «І напою доп'яна князів його і мудреців його, областенаачальників його, і градоправителів його, і воїнів його, і заснуть сном вічним, і не прокинуться, – говорить Цар – Господь Саваоф ім'я Його» (Єр 51,54-57). Дарма працювали народи, і люди мучилися задля вогню.

Сьогодні з'явилося багато різних брехунів, які говорять, що Господь забере їх на небо, а землю з людьми, які не вірять тим брехунам, спалить. І все те вони беруть із Біблії. І я також беру з Біблії, зокрема з

послання святого Петра: «А нинішні небеса і земля, які утримуються тим же словом, зберігаються для вогню на день суду і погибелі нечестивих людей» (2 Пет 3,7). Ми над цим маємо задуматися. Бог, коли знищив перший світ, то розкаювся й пообіцяв: «[...] не буду більше проклинати землю за людину, тому що помисли серця людського – зло від юности її; і не буду більше знищувати усе живе, як Я зробив: надалі в усі дні землі сівба і жнива, холод і спека, літо і зима, день і ніч не припиняться» (Бут 8,21-22). А Пророк Ісаїя передає слова Божі: «Ізраїль же буде спасений спасінням вічним у Господі; ви не будете посоромлені й осоромлені довіку, – бо так говорить Господь, Який створив небеса, Він, Бог, Який утворив землю і створив її; Він утвердив її, не марно створив її; Він утворив її для проживання, – Я Господь, і немає іншого» (Іс 45,17-18). А Давид закликає: «Нехай щезнуть грішники з землі, і беззаконних нехай не буде» (Пс 144,35). «Блаженні лагідні, бо вони успадкують землю» (Мф 5,5). На підставі цих святих слів земля не згорить, а тільки згинуть безбожні люди на землі. Всім же брехунам буде встид і сором.

Тепер скажу кілька слів про вічне життя. «Це ж є життя вічне, щоб пізнали Тебе, Єдиного Істинного Бога, і Того, Кого Ти послав, Ісуса Христа» (Ін 17,3). «Знати Тебе (Бога – С.Б.) є повна праведність і визнавати владу Твою – корінь безсмертя» (Прем 15,3). Пророк Осія передає бажання Божі: «Бо Я милости хочу, а не жертви, і Боговідання більше, ніж всепалення» (Ос 6,6). Пророк Єремія зауважує: «І лелека під небом знає свої визначені часи, і горлиця, і ластівка, і журавель пильнують час, коли їм прилетіти; а народ Мій не знає визначення Господнього» (Єр 8,7). Для того, щоб знати правдивого вічного Бога, Творця всього того, що ми бачимо і не бачимо, треба знати Його Сина – Ісуса Христа. А для того, щоб знати Його Сина Ісуса Христа, треба дотримуватися Його Заповідей, які написав Він Своїм перстом (Див.: Вих 31,12-18). Ісус Христос для того приходив, щоб виконати, возвеличити і прославити Закон (див.: Іс 42,21-22). До першого дому Ізраїлевого було сказано: «Хто вб'є чоловіка, той – людиновбивця», а до другого дому Ізраїлевого (до нас) Ісус сказав: «Хто гнівається на брата свого даремно, той – людиновбивця».

Відповідно до Святого Письма ми, що називаємо себе християнами, представляємо з себе дім Божий! А коли гніваємося одне на одного,

чи не є ми людиновбивцями? О, тут велике питання! Написано: «Жоден людиновбивця та інші Царства Божого не успадкують». Написано: «Царство Твоє – Царство всіх віків, і влада Твоя через усі роди» (Пс 145,13). О, треба стати та подумати, хай хто б ти був, чоловіче! Все те, що є на світі, повинно бути до свого часу, як-от: різні начальники («начальники» – від слова «начало»: початок і керівництво, начальники – це ті, що починають якесь діло і керують процесом його здійснення), уряди, різні гілки влади, партії, як політичні, так і релігійні, і все інше. Але знайте всі, що з вами говорить той, який отримав знання від Бога як подарунок, не по заслuzі, а по благодаті – по милості Божій (Див.: Рим 9,14-33). Я вже не раз писав, що цей світ (устрій, порядок гидкий, де один пухне від розкошів, а інший – з голоду і холоду) добігає кінця, вже ніби й закінчився, але перед своєю кончиною ще мучиться, ще знаходяться різноманітні нікчемні лікарі, що думають його (цей порядок) оздоровити, щоб він жив. То я клянуся Богом живим, Богом Авраама, Ісаака і Якова, і Богом-Отцем Господа нашого Ісуса Христа, що світ цей (системи державного управління) ніхто не вилікує від цього болю, смерть йому настала однозначно.

На місце цього гидкого несправедливого звірячого порядку (правління) стане Царство Бога і Його Христа, як написано в Одкровенні святого Івана (11,15). Але знайте всі, що цей День – довгий, бо весь народ упертий, противний, непокірний, завжди хоче наполягти на своєму, хоч хто б він був: великий чи малий. Оглядайтеся назад – що робилося, то знатимете, що робиться і буде робитися у м а й б у т н ь о м у, але заглядайте завжди в Книгу книг – Біблію; для мудрих і розумних вона є світлом вічним. Цей День міг би бути коротшим, якби люди порозумнішали і розсудили, і зрозуміли, для чого вони працюють, адже трудяться всі для вогню і біжать за своїми дуросщами наввипередки одне поперед одного, і все це ті великі керівники, які вчилися все своє життя і довчилися до погибелі.

Радіють і хваляться розмаїті вигадники, що видумали щось смертельне для людей, а Бог каже: «Поверну вигадки ваші на голови ваші». Всі такі керівники тішать себе, що їх вважатимуть розумними і великими, що їх люди вічно славитимуть та ще за життя пам'ятники ставлятимуть. А іншим по смерті пам'ятники ставлять і пісні співають,

надходить час, що все те буде розкидане з підвалинами. Як не вірите, то потрудіться і загляньте в Книгу книг, а також подивіться, що робиться в народах на землі. Коли будеш дивитися тільки в одну Книгу книг, то будеш сліпий і нічого не побачиш, коли будеш дивитися в народи на землю лише, то теж будеш незрячим і нічого не зауважиш. Треба дивитися на небо і землю водночас. Книга книг – це небо. Ісус Христос повідав нам: «Дана Мені всяка влада на небі і на землі». Христос Ісус дає ту владу (право) Своїм вибраним, покликаним із Його волі, щоб Він був первородним між багатьма братами (Див.: Рим 8,28-30). Бог устами Пророка Ісаї промовляє: «Слухайте, небеса, і вважай, земле, бо Господь говорить» (Іс 1,2). Подумай, читачу! Чи то Бог говорить до тієї землі, по якій ми ходимо? Ні, Бог до людей говорить, бо й люди – це земля. Тому святий Петро навчає: «До того ж маємо найдостовірніше пророче слово; і ви добре робите, коли звертаєтеся до нього, як до світильника, що сяє у темному місці, доки не почне розвиднятися день і не засяє зірниця у серцях ваших. Знайте насамперед те, що ніяке пророцтво в Писанні не залежить від власного вирішення» (2 Пет 1,19-20).

В цей День кожен хоче бути вчителем! Як же можна бути вчителем, не навчившись сам? «У Пророків написано: і будуть усі навчені Богом. Кожен, хто чув від Отця і навчився, приходять (уподібнюється духом Мені – С.Б.) до Мене» (Ін 6,45). «Уподібнюється духом Мені» означає: «Любов довготерпить, милосердствує, любов не задрить, любов не вихваляється, не пишається, не безчинствує, не шукає свого, не гнівається, не замишляє зла, не радіє з неправди, а радіє істині; все покриває, всьому йме віру, всього сподівається, все терпить» (1 Кор 13,4-7). О, любі брати і сестри, і всі люди! Як у вас те все є, то навчені ви Богом, а як нема, – то вчіться. Бог хоче, щоб Його всі люди знали.

По правді святій, треба від Отця ще навчитися чути, отоді можна стати подібним до Сина Божого. Для того Ісус Христос приходив, щоб залишити нам приклад. Бог-Отець Небесний відкрив Свого Сина святому Павлові і через нього повчав так: «Яка сумісність храму Божого з ідолами? Бо ви – храм Бога Живого, як сказав Бог: «Оселяюся в них, і ходитиму в них, і буду їхнім Богом, і вони будуть Моїм народом. І тому вийдіть із середовища їхнього і відлучіться, – говорить Господь, – і не доторкайтесь до нечистого,

і Я прийму вас. І буду вам Отцем, і ви будете Моїми синами і дочками», – говорить Господь-Вседержитель» (2 Кор 6,16-18).

«І безперечно – велика благочестя ТАЙНА (виділення прописними літерами С.Б.): Бог явився у плоті, виправдав Себе в Духові, показав Себе ангелам (учням Своїм – С.Б.), проповіданий у народах, прийнятий вірою в світі, вознісся у славі» (1 Тим 3,16). Ісус Христос є таємницею; і ми, Його брати і сестри, також для цього лихого світу є таємницею. Нас, дітей Божих, підтасовують до комуністів, до анархістів, до різних безбожників; але на ділі ніхто не доведе, бо ми, свідки Божі, ні з ким не мали і не маємо жодної спілки, ні спілкування, і не думаємо мати. А спілка і спілкування наше з Христом Ісусом і з Христовими. Хто хоче дізнатися про цей дім, то не ходи поза домом, а ввійди в нього; не ходи вулицею, а ввійди у внутрішній двір, то побачиш, що тут є. Але прийди з вірою, а не з хитрістю, як Юда та інші, які запевняють, що переконалися і краще знають. Такі Господа ніде не побачать (не зрозуміють). Написано бо: «Господь поклявся правицею Своєю і міцними м'язами Своїми: «Не дам зерна твого більше в їжу ворогам твоїм, і сини чужих не будуть пити вина твого, над яким ти трудився; але ті, що збирають його, будуть їсти його і славити Господа, і ті, що оббирають виноград, будуть пити *вино* його у дворах святилища Мого» (Іс 62,8-9).

Я завжди звертався з проханням до всіх і знову звертаюся до всіх, особливо до званих вірян: спитайте себе, перевірте себе, чи в Христі ви, чи в вірі ви, так як написано! Я вам в Ісусі Христі говорю, що ви не віруєте у Христа Ісуса, бо якби вірили, то знали б Його визначення. Ви проповідуете і вірите, що Христос прийде і забере вас на небо, це неправда. Бог хоче прийти і вселитися в нас, і жити в нас. Але нам треба в Ньому жити, тоді Він – у нас буде. Деякі проповідники баптистські, адвентистські, п'ятдесятницькі та інші вже трохи зрозуміли і помаленьку злязять з неба, але мало таких. Треба визнати свою провину, так Бог хоче і все простить (Див.: Єр 3,10-20). «І скажи їм: так говорить Господь: «Хіба, упавши, не встають і, збившись із дороги, не повертаються? Для чого цей народ, Єрусалим (теперішні вірні – С.Б.), вперті у відступництві? Вони міцно тримаються омани і не хочуть навернутися» (Єр 8,4-5). Знайте, що книги всі розкриті, і Книга книг розкрита, і вже судимо мертвих

відповідно до того, що написано в книгах, за ділами. Тільки залишається сказати: «Заблудив, винен у всьому, каюсь і до Ісуса Христа, Сина Божого, приєднуюсь, і тоді радітиме все сотворіння. «Бо створіння з надією чекає з'явлення синів Божих» (Рим 8,19).

«Як написано: «Немає праведного ні одного; немає, хто розумів би; немає, хто шукав би Бога; всі ухилилися з путі, негідні всі до одного; нема того, хто чинить добро, нема жодного»; «гортань їхня – відкритий гріб; язиками своїми обманюють; отрута гадюча на губах їхніх». «Уста їхні повні лихослів'я і гіркоти»; «ноги їхні швидкі на пролиття крові; руїни і пагуба на дорогах їхніх; вони не знають шляху миру». «Немає страху Божого перед їхніми очима» (Рим 3,10-18). Праведний суд на таких. Отож наверніться до Бога і воздайте Йому славу.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік - 11й

Нова правдива дорога життя

Розумні зрозуміють це,
а розумний той,
хто Заповіді Божі сповняє

І, наблизившись, Ісус сказав їм: «Дана Мені всяка влада на небі і на землі. Отже, йдіть, навчайте всі народи, хрестячи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все, що Я заповів вам; і ось Я з вами по всі дні, до кінця віку. Амінь (Мф 28,18-20)

Бог-Отець, Дух Святий дав усю владу (право, знання) Своєму Синови Ісусу Христу. А Син Божий Ісус Христос дає ту владу (право, знання небесного і земного) тому, хто Йому вірить і заповіді Його виконує: нам, що ми не встидаємося виконувати Слова Його («[...] всі заповіді Його (Божі – С.Б.) вірні, тверді на віки вічні, встановлені на істині й правоті» (Пс 110,7-8). Ми не соромимося Його Самого, носимо Його і ходимо в Ньому, і Він – у нас; за те Він дає нам знати суди Його (визначення Його), інші того не знають (Див.: Пс 147,8-9).

Збаламучені люди цього лихого зігнилого світу говорять до нас, дітей Божих (синів і дочок Божих): «Не ваше діло втручатися до правління (до політики), ваше діло – тільки молитися». По-їхньому виходить, що Бог і Божі (тобто ті, хто вірує в Ісуса Христа) не мають права до землі. Виходить, нібито Бог і Божі не мають розуму і не мають права роздумувати про земні справи. Це велика помилка тих людей, які так вважають. Помилка в тому, що Святого Письма не читають; а хоч і читають, то не розуміють. Наприклад: баптисти, адвентисти, п'ятдесятники і ще інші стверджують: «Не наше право розважати про земні справи, а наше право на небі». О, яка велика помилка таких людей: вони не розуміють Божих визначень (Божих судів), які сьогодні сповняються на землі, як написано: «[...] коли суди (присуди – С.Б.) Твої звершуються на землі, тоді ті, що живуть у світі, навчаються правди» (Іс 26,9).

Ісус Христос сказав учням Своїм: «Ви будете судити дванадцять колін Ізраїлевих». А Апостол Павло спитав: «Хіба не знаєте, що святі судитимуть світ? Якщо ж світ буде судимий вами, то невже недостойні ви

судити незначні *справи*? Хіба не знаєте, що ми будемо судити ангелів, а не тільки *справи* житейські? (1 Кор 6,2-3).

Отож, на підставі Святого Письма ми, діти Божі (сини і дочки), маємо владу (право) судити про все: про небесне і земне, і будемо судити, і вже судимо ангелів, – усіх проводирів цього зігнилого світу: як духовних, так і політичних. Бо всі назвалися ім'ям Христовим (християнами), а робите діла диявольські: не любите ближніх своїх, як самих себе. Говорите, пишете про різну добродетельність і все те накладаєте на тих, які не розгинаються від щоденної праці і їдять без смаку пісну страву, а ви в усьому розкошуєте і не маєте стыду. О, погляньте кругом себе: що робиться в цьому світі, який гине! Росія, Іспанія, Марокко й інші. Послухайте: що говорить Господь: «О, Ассур, жезл гніву Мого! І бич у руці його – Моє обурення! Я пошлю його проти народу нечестивого і проти народу гніву Мого, дам йому повеління пограбувати грабежем і здобути здобич і потоптати його, як бруд на вулицях» (Іс 10,5-6).

Ми тепер бачимо і знаємо, що на землі є царства безбожницькі і побожні. Коли б ті царства безбожницькі і побожні покласти на вагу, то виявилось би, що важать вони однаково: вони легші від порожнечі. Не диво безбожницьким, які всяке паскудство роблять, вони ніякого бога не визнають; вони ж і є гнівом Божим, ними численні народи будуть покарані. Але побожним треба дивуватися! На язиці і на папері, і скрізь – бог, а в серці – біс, а діла – диявольські. Євангеліє скрізь лежить, щоб закриватися ним, а чи виконується це Євангеліє? Хто буде більше винен? Чи той, що знав, чи той, що не знав? Буде винен більше той, що знав.

«І буде в останні дні, гора дому Господнього (маленька громада синів і дочок Божих – С.Б.) буде поставлена у главу гір (підніметься, буде видна, відома всім народам – С.Б.) і підніметься над пагорбами (республіками – С.Б.), і потечуть до неї (до громади – С.Б.) усі народи. І підуть багато народів і скажуть: «Прийдіть і зійдемо на гору Господню, у дім Бога Якова, і навчить Він нас Своїх шляхів і будемо ходити стежками Його; бо від Сіону (від громади дітей Божих – С.Б.) вийде закон, і слово Господнє (Десять Заповідей Божих – С.Б.) – з Єрусалима (з вишнього, небесного, Божого миру – С.Б.). І буде Він судити народи, і викриє багато племен; і перекують мечі свої на орала, і списи свої – на серпи: не підніме

народ на народ меча, і не будуть більше вчитися воювати» (Іс 2,2-4). Господь каже: «Мир Мій даю вам», тобто спокій, порядок, правильне Царство Моє даю вам.

Вже ми чули, бачили і знаємо, що безбожний народ кричав: «Геть зброю, не будемо більше воювати, зробимо вічний мир, новий порядок, хто був нічим, той стане всім». А сталося так? Ні. Чому? Тому що це говорили люди без Бога, не знаючи Його плану, Його судів, Його Писань. Ось що сказав Господь через сина чоловічого Іоїля: «Проголосіть про це між народами, приготуйтеся до війни, збудіть хоробріх; нехай виступлять, піднімуться всі ратоборці. Перекуйте орала ваші на мечі і серпи ваші на списи; слабкий нехай говорить: «Я сильний». Поспішайте і сходьтесь, усі народи навколишні, і зберіться (проти Бога – С.Б.); туди, Господи, веди Твоїх героїв. Нехай встануть народи і спустяться у долину Йосафата (принизьтеся так, як Йосафат принизився і послухав сина Божого, чоловіка Іуя; долина Йосафата називається долиною благословенною до сьогодні – С.Б.), бо там Я возсяду, щоб судити всі народи звідусюди. Пустіть у діло серпи, бо жниво дозріло; йдіть, спустіться, бо точило повне і підточилля переливаються, тому що злість їхня велика. Натовпи, натовпи у долині суду! Бо близько день Господній до долини суду!» (Іоїл 3,8-14). Ото, читачі і слухачі, як зрозумієте це, то побачите, ким ви є, кому служите, в кого вірите і в який час живете.

Подробилися великі царства на маленькі шматочки, і ті маленькі шматочки кричать: «Я сильний». О, нещасний і жалюгідний чоловік, черепок із черепків! Хробачку (черв'ячку) ти маленький, якого все може роздушити кожної хвилини! Чому ти не дивишся, що буде і що є? Які були великі, сильні і багаті царства, де вони? Де ті, що ними правили? Деяких побили, подушили, повішали, потопили і багато ще їх по світі поневіряється і мучиться, ба більше вояків, що шукають смерті, хотіли б воювати хоч би з ким на користь хоч би кого, та нема війни, бо ніхто її не об'являє.

Господь наш довготерпеливий і багатомилостивий, Він покарає частину землі, і жде покаяння від тих, що лишилися. Але де ж каяття людей тих, що правлять і навчають інших, а самі не вчаться? Апостол Павло повчає: «Навчаючи інших, боюся, щоб самому не впасти».

Суд Божий іде, Бог воздає кожному згідно з ділами його. Наприклад, Іспанія – така набожна, лякала бідний працюючий народ пеклом, а тепер печуть їх, аж страшно читати такі відомості.

В Ім'я Господа нашого Ісуса Христа я, передбачивши все те, що має бути, застерігаю всіх вас, поготів розмаїтих учителів і керівників! Принизьтеся, як принизився Цар Йосафат. Він послухав пророка Божого Іуя і розірвав свій договір із безбожним царем Ахавом, звернувся до Бога – до Його Слова (Слово Боже – це Бог) – і зробив порядок у своїм царстві, дав наказ, щоб учили Закону Божому, щоб судили справедливо всіх без привілеїв, ставилися до чужинця, як до свого, щоб були між ними братерство і рівність, він покинув думати про війну, а зайнявся встановленням справедливості всередині свого царства. Тому-то його приниження (долина) називається долиною благословення до нині.

Що ж ми бачимо тепер на землі? Мало не всі вояки при владі (керівники), у них тільки й на думці, щоб воювати.

Ото тепер усі воюють: убиває брат брата; син – батька, а батько – сина. Володар встає на володаря, і всі трудяться для вогню. Високовчені, сидячи, вигадують різноманітні військові припаси, а нужденні робітники, як фабричні, так і рільничі, працюють упроголодь і зляться. На кого? Читач і слухач, певно, сам знає. Отож Бог каже: «Поверну вигадки ваші на голови ваші, що ви вигадали на кого, то я поверну на вас самих». Ото праведний суд Божий: ви мусите самі вкусити те, що для когось приготували, інакше не може бути.

Тепер війни такої, як була, не буде, перевагу буде мати війна в повітрі, і то над великими містами і містечками. Для того я пишу, щоб почули високі, які сидять у великих містах, бо Бог наш – не пекельник і не кат, Бог наш – Любов і Милосердя. Він хоче всіх милувати: і високих, і низьких, великих і малих, багатих і бідних, Він на лице не дивиться, а дивиться на серце. Бог наш не має інтересу лише до якогось одного царства, а Бог наш має право до всієї землі і до всіх народів, що на землі, бо Він усе створив: Його земля, Його небо, Його і все те, що ми бачимо і не бачимо. І лагідні успадкують землю.

Збожеволіли всі народи, всім стало землі мало! Вистачить землі, хоч би було ще мільярд людей, вистачить усім. Хіба земля не родить, що люди голодують? Родить земля хліб і все, що треба для життя, лишень боги

народів роблять голод. Одна газета польська пише так: «1933 року вмерло з голоду 2,400,000 людей, а тоді спалено 568 вагонів збіжжя, 114,000 вагонів рису, 2 560 000 кілограмів цукру, 267 000 мішків кави, знищено в консервах м'яса 260,000 кілограмів, а свіжого м'яса знищено 1 450 000 кілограмів». Так господарюють побожні і безбожники. Безбожники – не диво! Вони не визнають ніякого Бога, таких тяжко судити; хоч Бог їх наостанку засудить по заслuzі. А ви всі, побожні, що не розлучаєтеся з Євангелієм, із Біблією, з Талмудом, ви носитеся з тими книгами кожную суботу і кожную неділю і довго молитесь, і кричите, що вам тільки дане право (влада) читати, розуміти і вчити народ. Де ваші діла, щоб люди бачили, і собі так робили? Ваші діла: блуд, вино, напої, театри, вибрики, перегони, танці, різні інші дурощі. На вас люди дивляться і так роблять, а ви їх судите і караєте. А ви не будете хіба за те покарані? Будете, якщо не покаєтеся, бо Господь наш правосудний, карає тих, які стверджують, що знають. «Діла ваші вас осудять», – так сказав Христос Ісус.

Я роблю те, що доручив мені мій Отець небесний, Бог Саваоф; талант, що від Нього отримав, у землю не закопую, даром отримав, даром і віддаю.

В Ім'я Христа Ісуса і від щирого мого серця прошу всіх: покайтеся і наверніться до Бога – Його слова, тоді Він обернеться до вас; бо гнів Божий іде і не відвернеться, доки не здійнить задумів серця Свого. Коли повірите і будете читати книгу Господню – Біблію, то скажете: «Правда те є», що пишу; а коли не повірите, то будете мучитися у темряві, і буде з вами так, ніби вас не було, як написано: «Людина, що має повагу, а розуму не має, зрівняється з твариною, що гине, і уподібниться їй» (Пс 49,20).

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік -11й

Нова правдива дорога життя

Чудуйтеся і дивуйтеся: вони осліпили інших, і самі осліпли; вони п'яні, але не від вина, – хитаються, але не від сикери (Іс 29,9)

Тільки розумні це зрозуміють!

Настав День нагороди (заплати): кожному Бог платить по заслuzі, як написано в Святому Письмі (Біблії). Зрозумій, читачу: кожному! Ото Пророк Ісаїя пише: «[...] Народе Мій! Вожді твої вводять тебе в оману і путь стежок твоїх (життя твого) зіпсували» (Іс 3,12). Але щоб зрозуміти Святе Письмо, треба його зі страхом Божим читати і розважати, розуміти і виконувати; бо Слово Боже – святе, праведне і добре! Слово Боже – високе, широке, глибоке і вічне. Згрішили всі: від найменшого до найбільшого. Відповідно до Писання, по правді святій, будуть більше відповідати ті, що навчали і вчать, що правила і правлять.

Я не підбурюю народів (людей), як деякі думають і говорять, а пишу святу правду, бо бачу і знаю, і вірю, і не можу мовчати, бо як буду мовчати, то Бог покарає мене смертю. А коли буду говорити і писати, то хоч тіло моє вб'ють, але духа не вб'ють, він (дух) житиме вічно з Богом і Його всіма святими. Те, що пишу, я не беру з вітру, а – з Книги Вічного Життя, з Книги Вічного Закону для всіх народів. «Господь прогримить з висоти і з оселі святині Своєї подасть голос Свій; страшно прогримить на оселю Свою; як ті, що топчуть у точилі, викликне на усіх, хто живе на землі. Шум дійде до країв землі, бо у Господа змагання з народами: «Він буде судитися з усякою плоттю, нечестивих Він віддасть мечу, – говорить Господь» (Єр 25,30-31).

Так говорить Господь Саваоф: «Ось, біда піде від народу до народу, і великий вихор здійметься від країв землі. І будуть уражені Господом у той День від краю землі до краю землі, не будуть оплакані і не будуть прибрані і поховані, гноєм будуть на лиці землі. Ридайте, пастирі, і стогніть, і посипайте себе порохом, вожді (влада – С.Б.) стада (громади – С.Б.); бо виповнилися дні ваші для заколення і розсіяння вашого, і

впадете, як дорогий посуд. І не буде притулку пастирям і спасіння вождям стада (головним у громаді, в общинах, у товариствах, у різних державах, сектах і ін. – С.Б.). Чутно волення пастирів і ридання вождів стада (громади, організації – С.Б.), бо спустошив Господь пасовище їх. Знищуються мирні селища від люті гніву Господнього» (Єр 25,32-37). Ще інший свідок Божий Іван пише: «І побачив я великий білий престіл і Того, хто сидить на ньому, від лиця Якого втікали небо і земля (духовні і політичні вожді – С.Б.), і не знайшлося їм місця. І побачив я мертвих, малих і великих, що стояли перед Богом, і книги розкриті були, й інша книга розкрита, яка є Книга Життя; і судимі були мертві за написаним у книгах, згідно з ділами своїми. Тоді віддало море мертвих, що були в ньому, і смерть і пекло віддали мертвих, які були в них; і судимий був кожен за ділами своїми. І смерть і пекло ввергнуті в озеро вогненне. Це друга смерть» (Одкр 20,11-14).

Сьогодні ми, свідки Божі, бачимо, що противник Бога й Ісуса Христа – Сатана-диявол є богом цього лихого вже зігнилого світу. Він, противник, зайняв скрізь святе місце, як-от: у різних церквах і монастирях усіх релігій, у громадах і сектах різноманітних віросповідань, і зайняв владу в усіх краях і державах. І його – диявола – мало хто бачив до нині. Сьогодні ж відкрилися небесні вікна, і скрізь, усюди його видно, як він лиш не прикривається своєю святістю, всюди його видно; навіть і ті, що його люблять, роздягають його, бо пора прийшла йому. Бог дав нам Свій ключ од безодні, і ми Іменем Його безодню відчинили, а вже перед ким Бог відчинить, то ніхто не зможе зачинити, бо хто ж має більшу силу, як Бог наш? Ніхто і ніколи.

«До кого мені говорити і кого напоумлювати, щоб слухали? Ось, вухо у них необрізане (затулене – С.Б.), і вони не можуть слухати; ось, слово Господнє – це в них жарт; не любе воно їм» (Єр 6,10). Господь говорить: «Народ Мій не знає про розпорядок Господній». Як це ви говорите: «Мудрі ми люди, та й закон Господній у нас»? Ні, не мудрі ви, бо перо книжника (письменницьке) перекинує його (слово Боже) в обман (у неправду). Осоромилися мудрі книжники, стуманіли і заплуталися. Вони відкинули Слово Господнє. У чому ж їхня мудрість? Як же зветься Бог, і яке Його Ім'я? Відповідь! «І бачив я відчинене небо, і ось кінць білий, а Того, що сидів на ньому, зовуть Вірним і Правдивим, а

судить Він і воює по правді... А вбраний Він в одяг, заплямлений кров'ю, а ім'я Його – Слово Боже» (Відкр 19,11-13). Бог є Слово.

Як же ви, люди, Бога знаєте, коли Його Слова не любите і не зберігаєте? Хіба ж то Бог, що ви поробили? Різні ляльки, малюнки, візерунки? Носитесь з ними, кланяєтеся перед ними самі і силуєте робити це інших, а того, хто не хоче поклонитися вашим лялькам, малюнкам, візерункам, ви готові вбити, називаєте його безбожником, комуністом і хтозна-ким. Одумайтеся, спам'ятайтеся, люди, куди ви зайшли, чого ви навчилися, від кого ви те перейняли? Ви зовсім розуму не маєте. Не дарма сказав святий Апостол Павло: «Називаючи себе мудрими, збожеволіли і славу нетлінного Бога змінили на подобу образу тлінної людини, і птахів, і чотириногих, і гадів» (Рим 1,22-23). Не раз дивишся на ті святощі і церемонії і дивуєшся! Якби це робили малі діти чи якісь безграмотні селяни, то не чудувався б, подумав би: гупі і роблять дурниці. А коли глянеш на ті святощі, то побачиш спереду званих учених, людей різних рангів і ґатунків; якби п'яні, то спотикалися б і падали; а то йдуть просто, не встидаються і не соромляться. Те все вже сліпі бачать. Вже та облуда диявола-обманника не замаскується, її видно з усіх боків. Ми вже його в'яжемо великим ланцюгом і викидаємо в огненне озеро, там же буде і звір, і лжепророк. За мертвими не плачемо, їх не прибираємо і не ховаємо, вони лежать, як гній, зверху на землі, хоч прибираються і мажуться самі пахощами, але гниють, смердять.

Майже всі звані віряни очікують, що прийде антихрист, тобто противник Христа Ісуса. Він давно вже прийшов і підвів усі народи, і йому всі вони поклонилися. Прочитайте Святе Письмо розважливо, роздивіться між народами, не поспішайте, не гарячкуйте, подумайте, що ви не знаєте так, як треба знати, хоч трохи майте віру в Ісуса Христа. Тоді зрозумієте, що вже давно прийшов антихрист, у нього тепер влада відбереться, бо настала пора для Царства Бога і Його Христа, так написано. Господь довго терпить, хоче щоб усі люди покаялись і жили.

Закінчується друга тисяча літ, як Господь Ісус Христос явився в новому нерукотворному храмі – в тілі людському. А з рукотворного храму вийшов і назвав його пусткою, сказавши: «Ось лишається вам дім ваш пустий» (Мф 23,38). Від Різдва Христа Ісуса до нині і далі в рукотворних храмах, церквах, костелах, кірхах, синагогах, різноманітних молельнях і

молитовних домах спасіння немає, а люди ще таки на те надіються і зводять для Бога дома. Христос назвав Тіло Своє Храмом Божим, сказавши: «Зруйнують храм цей, і в три дні воздвигну його». Святий Петро навчає: «Приступаючи до Нього, каменя живого, людьми відкинутого, а Богом обраного, коштовного, і самі, мов живе каміння, будуйте з себе дім духовний, святе священство, щоб приносити духовні жертви, приемні Богові, через Ісуса Христа» (1 Пет 2,4-5). Святий Павло продовжує думку: «Бо ви – храм Бога Живого, як сказав Бог: «Оселяюся в них, і ходитиму в них, і буду їхнім Богом, і вони будуть Моїм народом» (2 Кор 6,16). Подібні міркування знаходимо в «Діянні святих Апостолів»: Бог, який сотворив світ і все в ньому: небо і землю, і все, що на ній, не в рукотворних храмах живе (Див.: Діян 7,48; 17,24).

На підставі цих святих божественних слів ми, християни, діти Божі, свідки Божі, будуємо з себе Божий дім, а коли здійснимо це, то для збору на молитви є багато будівель, тож ми про це мало турбуємося, бо Ісус Христос, наш Учитель, учив скрізь: і в домах, і під відкритим небом, і будь-якої пори дня і ночі.

Мало не всі так звані християнські народи, так само, як жиди й азіяти, вірують, що вмруть, воскреснуть із могил, стануть на суд, а деякі будуть жити ще раз. Така віра і надія – нікчемна, блудна: з могили вже ніхто не вилізе. Йов гірко зауважує: «А людина вмирає і розпадається; відійшла, і де вона? Витікає вода з озера, і ріка вичерпується і висихає: так людина ляже і не встане; до закінчення неба вона не пробудиться і не встане від сну свого» (Йов 14,10-12). Давид говорить: «Чоловік, що має повагу, а розуму не має, зрівняється зі скотиною, що на заріз, ніколи вже не побачить він світла» (Пс 48,21). «Між мертвими кинутий я, – як убиті, що сплять у гробі, про яких Ти вже не згадуєш і які далеко від руки Твоєї» (Пс 87,6). «Ісус сказав їй: Я є воскресіння і життя; хто вірує в Мене, якщо і помре, оживе» (Ін 11,25).

Хто вірує в Ісуса Христа, не вмирає ніколи. В Бога всі живі. Бог не є мертвих, а Бог – живих, так стверджує Святе Письмо. Настає час, коли все те, що тепер славлять, святкують, пам'ятники будують, – розкидається, зникне, щезне з землі, не залишиться ні кореня, ні галузок. Дещо зостанеться для пам'ятки, щоб знали майбутні роди людські, які то були люди в цьому злому світі, що гине. Мало хто з людей на землі

вірити, що закінчився реченець (строк) цьому злому, лукавому, звірячому світові (устрою). Але кінець цьому світу ще довгий, і не так довгий, як деякі думають: хто доживе до того часу, той побачить новий світ (устрій, порядок) – не комуністичний, не соціалістичний, не анархічний, не демократичний, не фашистський, не гітлерівський і жоден інший, а світ (лад – порядок – правління) новий – світ Божий, Ісуса Христа. А ті всі партійні правління перейдуть хутко; але декому те «швидко» видасться вельми довгим.

Якби керівники цього лихого світу оглядалися назад, то знали б, які йти вперед; але вони не хочуть озирнутися назад, з гордості забувають, ким вони були і ким можуть бути. Як чоловіка підіймають вище, то він зараз сліпне. Правду говорю в Господі, що всі чоловіки високого становища – сліпі. Зарозумілість і пиха – це диявол, диявола немає такого, як його малюють, диявол живе в людях. Бога нема такого, як його малюють.

Бог також живе в чоловіках. Бог живе в тих людях, які лагідні, смиренні, милосердні, що трудяться не для себе тільки, а й для інших, які вважають, що Слово Боже – це Бог, і вони те слово шанують, і відповідно до слова чинять, – у таких чоловіках живе Сам Бог, бо так написано: «Хто любить Мене, той слово Моє збереже; і Отець Мій полюбить його, і Ми прийдемо до Нього й оселю сотворимо у Нього» (Ін 14,23). Диявол живе в тих персонах, які горді, пишні, хто не хоче робити, хто не має милосердя над бідним, хто любить у дорогому одязі ходити, любить почесні, завжди хоче добре їсти й пити, і блуд творити. Тепер, добрі люди, подумайте собі і пізнайте себе: в кому – Бог, і в кому – диявол.

«Чудуйтеся і дивуйтеся: вони інших осліпили, та й самі осліпли; вони п'яні, але не від вина, – заточуються, але не від сикери; Господь бо навів на вас духа сонливого, і зімкнув очі ваші, пророки, та закрив голови ваші, прозорливці. І всяке пророцтво для вас – те саме, що слова в запечатаній книзі, яку подають тому, хто вміє читати, і кажуть: «Прочитай її». А той відповідає: «Не можу, тому що вона запечатана». І передають її такому, що не вміє читати, і говорять: «Прочитай її», той же відказує: «Я читати не вмію» (Іс 29,9-12). «Бо пастирі зробилися безглуздими і не шукали Господа, а тому вони і чинили нерозумно,

і все стадо їх розсіяне». Несеться чутка: ось вона йде, і великий шум від країни північної, щоб міста Юдеї (також і християнські спільноти – С.Б) зробити пустелею, житлом шакалів» (Єр 10,21-22).

Ми, свідки Божі, бачимо, що цей світ (устрій, правління) добігає кінця, і ото при кінці цього злого віку з'явилася величезна кількість розмаїтих пастирів (проповідників) з книгами Святого Письма; лише не вміють тих книг читати, і кожен із них тлумачить по-своєму, і стало велике непорозуміння. Невже ж не спаде нікому на думку, щоб знайти мужів, які зуміли б розтлумачити Святе Письмо? А сьогодні як раз і час для цього, бо все виконується згідно з Писанням! Але правителі цього світу вважають Писання Святе нікчемним. О, то велика помилка! Для всяких непотрібних вигадок знаходять час, людей і кошти, і все те веде до погибелі. Де ж мудрість ваша, культурні мужі? А Господь усіх мудрих цього лихого світу поробив нерозумними через те, що Його слово покинули. Бог є Слово. Спочатку було Слово, і Слово було в Бога, і Бог було Слово (Див.: Ів 1,1). Отож прошу: «Дослідіть Писання, бо ви сподіваєтеся через них мати життя вічне; а вони (Писання – С.Б.) свідчать про Мене (про Бога і Його правління – С.Б.)» (Ін 5,39).

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік -11й

Нова правдива дорога життя

Розумні зрозуміють!
Розумний той, хто запо-
віді Божі виконує

Полум'яний гнів Господа не відвернеться,
доки Він не звершить і не виконає намірів серця
Свого. В останні дні зрозумієте це (Єр 30,24)

Воскресив мене Господь Бог для того, щоб голосив про Його присуди (суд). Суди Його проголосили святі Пророки, а ствердив Ісус Христос Своєю кров'ю святою на хресті. Все те, що було, є і буде, записано у Вічній Історії – Біблії. Нерозумні ті люди, що Біблію не читають і самі не знають, на яке небо заглядають, і не бачать, що робиться на землі. А тепер якраз той час настав, що можна бачити і розуміти, якщо з розумом і розважливо читати Біблію. Немає на світі миліше і дорожче, як знати Бога. Ото тепер настав час, що буде видно тих людей, які Бога знають, і тих, що Його не знають. Настав той час, коли все відкривається, добре воно чи зле.

Настав час заплатити по ділах, горе правителю і керівникам, встид і сором усім дотеперішнім і теперішнім духівникам. Завели народ у бруд; кричать: «Мир», «Мир», а миру немає. О, яке праведне й святе Слово Боже! Святий служитель Божий Іван бачив здалеку цей час: «І бачив я, що виходять з уст дракона, і з уст звіра, і з уст лжепророка три духи нечисті, подібні до жаб: це – бісівські духи, що творять знамення; вони виходять до царів землі усього всесвіту, щоб зібрати їх на битву в цей великий день Бога Вседержителя» (Одкр 16,13-14). Тлумачення: уста дракона – капіталісти; уста звіра – царі (правителі), уста лжепророка – духівництво всіх релігій. Ота трійця нечиста робить такі **ознаки** (різні проекти): системи правлінь, машини, гази, всіякі вогненні стріли, все те, що є тепер для війни. Те все впаде на голову того, хто те зробив, бо нині йде праведний Суд Божий. Страшний Суд Божий.

Останніми днями з'явилося чимало різноманітних лжепророків, політичних і релігійних: одні пророкують, що їх Господь забере на небо; інші – що якась планета впаде з неба, і буде катастрофа на землі. Що буде катастрофа на землі – це так; тільки не в такий спосіб, як оті лжепророки обіцяють.

А буде все по порядку, як написано в Святому Письмі – Біблії, тому що Бог – справедливий, і Його Слово повинне здійснитися; і тоді Бога мусять признати всі народи, позаяк написано: «[...] Бо Ти єдиний Святий. Усі народи прийдуть і поклоняться перед Тобою, бо відкрилися суди Твої» (Одкр 15,4). Тепер знаходиться багато розмаїтих віщунів лише для того, щоб осоромитися назавжди і для прокляття, але в Царстві Христа, що вже почалося, зла вже не буде. Може, дехто думав собі, що буде яка перерва, передишка цій війні – то ні, не буде, бо ясно сказано: гнів Божий не відвернеться, доки не здійсниться все пророцтво: «І сильний буде лахміттям, і діло його – іскрою; і будуть горіти разом, – і ніхто не погасить» (Іс 1,31). «Бо беззаконня, як вогонь, розгорілося, пожирає терня і колючий чагарник і палає у хащах лісу, і піднімаються стовпи диму. Лють Господа Саваофа обпалить землю, і народ зробиться ніби поживою вогню; не пощадить людина брата свого» (Іс 9,18-19). «Ось, ім'я Господа йде здаля, горить гнів Його, і полум'я його сильне, вуста Його сповнені обурення, і язик Його, як вогонь, що поїдає, і подих Його, як потік, що розлився, який піднімається навіть до шиї, щоб розвіяти народи до останку; і буде у щелепах народів вузда, яка направляє до блуду» (Іс 30,27-28).

Господь говорить через мої уста: «Станьте позаду Мене, то почуєте Мої слова і побачите Моє лице; бо спереду Бога не можна бачити і чути». Хто має розум, нехай зрозуміє! Я сьогодні говорю Іменем Христа Ісуса всім вам, нововірцям: баптистам, адвентистам, різним п'ятдесятникам, що ви не віруєте у Христа Ісуса, не йдете Його дорогою і не знаєте розпорядку; повірте мені хоч трохи, дослідіть ретельно з острахом Божим Святе Письмо – Біблію, бо нині присуди Божі справджуються на землі, і легко кожному, хто боїться Бога, зрозуміти: ваші головні проводирі завели вас у блуд. Деякі ваші проводирі зрозуміли вже, що заблудили, але встидаються зізнатися перед Богом – Творцем неба і землі, й ідуть своєю дорогою, яку вони самі собі вибрали. Але настав час розплати, кожен отримає за своїми ділами.

А діла ваші всім відомі будуть, бо не узгоджуються з Книгою Вічного Життя. Скільки ви випустили під різними назвами релігійних книжок, журналів і брошур! І всі вони будуть свідчити проти вас, а саме, що ви брехуни. А Бог тільки й хоче від вас, щоб ви визнали свою провину, і Він простить вам. Але знаю вас: ви не послухаєтеся мене, щоб визнати свою провину, а ще більше озлобитесь, бо вже були озлоблені проти мене. Але я

на те не зважаю, а застерігаю вас, бо люблю вас. Перевірте Святе Письмо, то переконаєтеся, що вам правду говорю.

Ви, різноманітні сектанти, говорите мені, і, знаю, тепер говоритимете: «Хто тебе послав до нас? Ми тебе не просимо, щоб ти говорив нам». То я скажу, що послав мене до вас Сам Бог (Його Слово), бо ви назвалися Ім'ям Його, тобто Христовими чи Християнами, і я Христовий, то маю право до вас говорити, бо Христос не розділився. А нас багато назвалося Христовими, і кожен іде своєю дорогою; то зберімося ж і розсудимо, хто – Христовий, а хто – не Христовий.

Пізнаємо по тому: Господь Бог, коли має щось велике робити на землі, то таємницю Свою відкриває слугі Своему; і мені Господь відкрив Свою таємницю, що робить Велику перемену на землі. Спочатку я не знав, якою має бути та зміна. Оскільки Бог є Духом Святим, то Той Дух вабив (тягнув) мене до своєї Пам'ятної Книги – Біблії, і мені святі свідки Божі розповіли про ту перемену: «Закінчилися часи поганських царств. Царства світу цього мусять зробитися Царством Бога і Його Христа. Цього світу вже ніхто не вилікує, світ цей вмирає. А Ісус Христос є і буде Царем по всій землі». І я те свідчу з невеличкою громадою дітей Божих, імена яких будуть записані у вічну Книгу Життя. Свідчу відкрито, голосно, щоб чули, перед усім світом. Не моя справа: послухають чи ні, – я повинен це робити.

Я не раз уже писав і нині ще пишу, що ми живемо в час Божого Суду. «Бо Отець не судить нікого, а весь суд віддав Синові» (Ін 5,22). Усі народи по всій землі: як багаті, так і бідні, як учені, так і невчені, живуть невдоволені і в неспокої. Питання: чому це так? Я вже раніше сказав: Господь мені відкрив, що робить велику зміну. Яку? Хоче зробити, щоб чоловік мав нове серце і нові думки, бо тепер у людей серця звірячі. Хоче зробити, щоб у нас були такі серця, як у Його любого Сина Ісуса Христа. Як же можна знати серце Ісуса Христа? Написано: «Я, Господь, проникаю у серце і вивідаю нутро, щоб воздати кожному за путями його і за плодами діл його» (Єр 17,10).

Ото, щоб вам мати нове серце, читайте Книгу Життя – Біблію, читайте, розумійте і виконуйте, робіть вправи для душі своєї. Сьогодні такий час настав, щоб кожен робився низьким, але йде все навпаки: кожен хоче бути великим, високим. Бог хоче своє, а диявол – своє. Але вже йому, дияволу, не встояти, добігає кінця його панування. Ще він

бореться, надіється на золото, якого зібрав багато, але воно не допоможе йому, бо настав йому час – свідчення правдиве. Цього Дня один Ісус Христос буде великий і високий по всій землі.

Всі, що є і бажають бути високими, попадають і вже впали, і падають, і позабиваються навіки, ми вже бачимо, що вони вбиті Словом Божим. Нині всі книги вже відкриті, й інша книга відкрита – Книга Життя; і всі ті книги, крім Книги Життя будуть спалені, бо то книги смерті. Всі мудрі цього світу засоромляться, бо не буде так, як вони вигадували, тож від ганьби деякі загинуть, не буде місця брехунам ніде. «Веселися з цього, небо, і святі Апостоли та Пророки; бо звершив Бог суд ваш над ним (блудницею-Вавилоном – цим зігнилим світом – С.Б.)» (Одкр 18,20). «А у вас будуть пісні, як у ніч священного свята, і веселість серця, як у того, хто йде із сопілкою на гору Господню, до твердині Ізраїлевої. І загромить Господь величним гласом Своїм і явить тяжкий м'яз Свій у сильному гніві й у полум'ї вогню, що поїдає, у бурі й у повені й у кам'яному граді. Бо від гласу Господа здригнеться Ассур, жезлом уражений» (Іс 30,29-31).

Нема на світі нічого дорожчого і солодшого, і вищого, ніж знати Бога. Бог – життя. Бог – спокій. Бог – радість. Бог веселить серце чоловіка. Бог – любов. Немає кінця слави і хвали Йому. Скільки б ми Його не піднімали, – Він завжди стоїть вище, скільки б ми Його не славили – Він ще славніший; нема кінця Його славі. Радійте і веселіться, слуги, діти, свідки Божі, бо ви знаєте розпорядок Божий (наміри Божі); нехай вас не страшить жодна комета чи планета, Бог наш – Спаситель. Усі такі, що те вигадують, будуть осоромлені, прийшов час на них. Діти Божі – свідки Божі – радіють і веселяться, бо бачать на власні очі, що Господь вертається (приходить) на Сіон (до Свого народу). Діти диявола сумують, бо так не робиться, як вони гадають і говорять, і пишуть. Ось що говорить Господь про розмаїтих віщунів цього лихого світу: «Ти стомлена безліччю порад твоїх; нехай же виступлять спостерігачі небес і звіздарі й віщуні по новомісяччях, і врятують тебе від того, що повинно статися з тобою (що **невідклично**, неодмінно прийде на тебе – С.Б.). Ось вони, як солома: вогонь спалив їх, – не визволили душі своєї від полум'я; не залишилося ні вугілля, щоб погритися, ні вогню, щоб посидіти біля нього. Такими стали для тебе ті, з якими ти трудилася, з якими вела торгівлю від юности твоєї. Кожен побрів у свій бік; ніхто не рятує тебе» (Іс 47,13-15). Цьому світові рятунку нема, він поступово вмирає і вмере навіки. Як не вірите, то

побачите: я говорю правду в Господі. Якби ви перевіряли Святе Письмо, то повірили б мені, але вам здається, що ви знаєте Святе Письмо, що ви читали його, і нічого в ньому не знайшли. То я вам раджу: сьогодні читайте, не один раз читайте, а читайте чи слухайте багато разів, і полюбіть Слово Боже читати і виконувати, то будете знати і повірите, що я говорю правду. Написано: «[...] В останні дні зрозумієте це» (Єр 30,24). Зараз останні дні цього злomu світу (ладу, правлінню). Але пам'ятайте: як було за Ноя, так буде (вже є) в присутності Сина Чоловічого. Нині Ісус Христос ясно сказав: «Всі, скільки їх приходило переді Мною, є злодії й розбійники; але вівці не послушали їх» (Ін 10,8). Тепер, кожен проповіднику, подивися на себе: чи ти часом не злодій і не розбійник? Як ти думаєш, що ти не злодій і не розбійник, то я тобі скажу Іменем Ісуса Христа: **ти** – злодій і розбійник! Злодій, тому що крадеш слова Божі в іншого і не розумієш їх. Розбійник, тому що гніваєшся на брата, на ближнього твого. Ісус Христос ясно сказав устами служителя Свого Івана: «Всякий, хто ненавидить брата свого, є людиновбивця; а ви знаєте, що жоден людиновбивця не має життя вічного, що в ньому перебувало б» (1 Ін 3,15). Гніваєтеся ви всі, проповідники різних сект, за те, що ми сповняємо Десять Заповідей Божих, а саме: що ми святимо суботу. Ви називаєте Закон Божий ярмом тяжким, а Господь так сказав: «Якщо пророк, або священник, або народ скаже: «Тягар (ярмо – С.Б.) від Господа», Я покараю ту людину і дім її. Так говоріть одне одному і брат братові: «Що відповів Господь?» або: «Що сказав Господь?» А цього слова: «Тягар від Господа» надалі не вживайте: бо тягарем буде *такій* людині слово її, тому що ви спотворюєте слова живого Бога, Господа Саваофа Бога нашого. Так говори пророку: «Що відповів тобі Господь?» або: «Що сказав Господь?» А якщо ви ще будете говорити: «Тягар від Господа», то так говорить Господь: «За те, що ви кажете слово це: «Тягар від Господа», тоді як Я послав сказати вам: «Не говоріть: тягар від Господа», – за те, ось, Я забуду вас зовсім і залишу вас, і місто це, яке Я дав вам і батькам вашим, відкину від лиця Мого і покладу на вас ганьбу вічну й неславу вічну, які не забудуться» (Єр 23,34-40).

Слово Боже святе і виконується свого часу. «Сьогодні – той час», – Господь через нас говорить. Амінь.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік -11й

Нова правдива дорога життя

Близькі дні сповнення всякого видіння пророчого. Бо вже не залишиться марним ніяке видіння пророче, і жодне пророкування не буде неправдивим у домі Ізраїлевім. Бо Я Господь, Я говорю; і слово, яке Я говорю, сповниться, і не буде відкладене; у ваші дні, бунтівний доме (християнство теперішнє – С.Б.), Я прорік слово, і виконаю його,— говорить Господь Бог (Єз 12,23-25)

Розумні зрозуміють!

Ото сьогодні настав той час, коли виконуються всі видіння пророчі. Бог – це Дух Святий, і якщо говорить, то говорить через уста Своїх Пророків. Бог від початку сповістив через Своїх Пророків, що має бути вкінці, і те, що пообіцяв, Він здійснює в наші дні життя. Як написано: «Не залишилося невиконаним жодне слово з усіх добрих слів, які Господь говорив дому Ізраїлевому; все збулося» (Нав 21,45). Багато людей, читаючи святу Божу книгу – Біблію, не розуміють пророчих слів, плутаються, блудять і викривлено тлумачать, бо їм не дано згори від Бога знання. Наприклад: як дочитаються до слова «Ізраїль», то думають і пояснюють, що воно стосується жидів*, але хто «з'їв» Книгу Господню, той знає, що під цим словом слід розуміти і християнський світ. Бо так написано: «І буде Він освяченням і каменем спотикання, і скелею спокуси для обох домів Ізраїлю, петлею і сіткою для жителів Єрусалима» (Іс 8,14).

Всі старозавітні Пророки писали про Христа Ісуса, але Його народ Божий (народ жидівський) не пізнав, не прийняв і не увірував, а ще й розп'яв. А що ж робить тепер Християнський народ? Чи пізнав Його? Чи прийняв Його? Чи увірував у Нього? Ні. Не пізнав, не прийняв і не увірував. А це тому, щоб ніхто не хвалився, а щоб обидва народи, – як жидівський, так і християнський – розкаялися і примирилися.

Бог – не тільки жидівський чи християнський. Бог є Богом усіх народів. «Бо Писання говорить: «Усякий, хто вірує в Нього, не

осоромиться». Тут немає різниці між юдеєм та еліном, Він Бог-Господь усіх, багатий для всіх, хто прикликає Його. Бо «всякий, хто покличе ім'я Господнє, спасеться» (Рим 10,11-12). Далі святий Апостол, Пророк Божий Павло пише: «Не відкинув Бог людей своїх (жидів – С.Б.), яких раніше знав [...]. Отже, питаю: «Невже вони спіткнулися, щоб зовсім упасти?» Зовсім ні. Але від їхнього падіння спасіння язичникам, щоб викликати в них ревності. Якщо ж падіння їхнє – багатство світові і занепад їхній – багатство язичникам, то поготів повнота їхня. Вам кажу, язичникам (теперішнім язичницьким паперовим** християнам – С.Б.). Як Апостол язичників, я прославляю служіння моє. Чи не збуджу ревностей у моїх рідних по плоті і чи не спасу декого з них? Бо якщо відторгнення їх є примирення світу, то чим буде прийняття їх, як не життям з мертвих?» (Рим 11,2.11-15 і далі до кінця глави).

Тож нема чого паперовим християнам вивищуватися і чванитися перед жидами: не пізнали Його ні одні, ні інші, і ніхто не може похвалитися. «Бо всіх Бог тримав у непокорі, щоб усіх помилувати» (Рим 11,32). Читачеві і слухачеві треба знати, що нині настав День, Великий, Господній, і жиди – це жива наглядна історія.

Я не раз уже писав: те, що тепер є в світі – різні організації, різноманітні вигадки: машини, гази, спорти, моди і все-все, що тільки сьогодні є, те повинно бути. Нинішній світ називається злим, лукавим, перелюбним, такого поганого світу (устрою, порядку, правління) вже не буде ніколи на землі. Пророк Єремія голосить: «О горе! Страшний той день, не було такого нещасливого часу для Якова, але йому прийде рятунок» (Див.: Єр 30,7). А Великий Пророк і Господь наш Ісус Христос говорить: «Бо тоді буде велика скорбота, якої не було від початку світу донині і не буде» (Мф 24,21).

Сьогодні чи не цілий світ повстає проти жидів. Це все для того, щоб вони шукали не гешефтів і золота, а щоб шукали Бога, Бога Якового. Знайдуть же Його, як буде їм тісно; так бо говорить Бог устами Давида: «Буде кликати Мене, Я почую його; буду з ним у скорботі, визволю його і прославлю його» (Пс 90,15). «[...] Господь із вами, коли ви з Ним; і якщо будете шукати Його, Він буде знайдений вами; якщо ж залишите Його, Він залишить вас. Багато днів Ізраїль буде без Бога істинного, і без священника, який вчить, і без закону; але коли він навернеться у скруті

своїй до Господа Бога Ізраїлевого і знайде Його, Він дасть їм знайти Себе» (2 Пар 15,2-4).

Господь наш Ісус Христос закінчує вибір Своїх із цього язичницького, так званого християнського, світу й обертається до жидів заради їхніх отців Авраама, Ісаака і Якова, яким поклявся Собою. У теперішній час, коли хто шукає Бога і знаходить Його, то виходить із тих диявольських організацій, бо вважає те все непотрібним, гидким і мерзотою, й ідолопоклонством. Тоді такого чоловіка чи жінку називають безбожником-комуністом. Того всього навчають так звані пастирі, – духовні отці розмаїтих церков; думають ще обманом своїм жити. Але не буде так, як було, – тепер настав День відплати за ділами.

Як видно, Господь вибрав Собі останок із язичників (із християн): «Бо я не хочу, щоб ви, браття, не знали цієї таємниці (щоб не були самі в собі мудрими – С.Б.), – щоб ви не думали про себе високо, – що заслплення Ізраїлю сталося частково, доки не ввійде повна кількість язичників» (Рим 11,25). Як же Бог обертається до жидів? Бог говорить: «Кого Я люблю, тих викриваю і караю. Отже, будь ревним і покайся» (Одкр 3,19). «Бо кого любить Господь, того карає і ласкавий до того, як батько до сина свого» (Притч 3,12). «[...] Сину мій, не нехтуй покаранням Господнім і не сумуй, коли Він викриває тебе, бо Господь, кого любить, того карає; б'є кожного сина, якого приймає» (Євр 12,5-6). Сьогодні майже всі народи на світі стають проти жидів, і жида, хоч би й не хотіли, то мусять обернутися до Бога, і шукати Його, і знайдуть Його. Уже шукають Його, бо хочуть переглянути ті акти, що засудили на смерть Помазаника Ісуса. Як же стануть пильно переглядати акти страти Ісуса, то є певна надія, що виправдають Його тепер. «Виправдають» значить: приймуть Його, визнають Його Месією, Царем своїм. Отоді буде воскресіння з мертвих, сповниться слово Апостола Павла: «[...] якщо відторгнення їх є примирення світу, то чим буде прийняття їх, як не життям з мертвих?»

Жида є живою наглядною історією, бо жида були спочатку Божим народом. Від жидів – Пророки, від жидів – наш Спаситель і Господь Ісус Христос. Бог наш ні з ким не радиться – робить Сам, що хоче. А робить лише те, що визначив через Своїх слуг, для того, щоб Його слуги, тобто ми, не були посоромлені. Якщо розчина – свята, то такий і заміс, так

само: коли корінь – святий, то таке ж і віття. Не жиди прийдуть до поган (язичників, олімпійських ігрищ), а погани – до жидів; не гілка коріння носить, а корінь – гілку. «Бо не той юдей, хто має такий вигляд, і не те обрізання, що зовні, на тілі; але той юдей, хто в душі такий, і те обрізання, яке в серці, за духом, а не за буквою: йому і похвала не від людей, але від Бога» (Рим 2,28-29).

Люди світу цього не знають правдивого Вічного Бога, не знають вони і нас, свідків Божих. Коли би знали Бога, то знали б і нас. Ми не дивуємося і не гніваємося на різних писак із «Нової доби» та інших газет, які нас ганьблять різноманітними словами, вважають нас за ніщо, за сміття. Але ми, свідки Божі, за них Бога молимо і говоримо: «Отче Небесний, прости їм, бо вони не відають, що роблять».

Була сівба, тепер настали жнива; що хто сів, те буде й пожинати. Так судив Бог. Божий суд – справедливий; Бог віддає кожному чоловікові за ділами його. Ба більше відплачує Бог тому, хто йде попереду і каже: «Я – світло». А святий Іван говорить: «І ось благовістя, яке ми чули від Нього і звіщаємо вам: Бог є світло, і немає в Ньому ніякої темряви» (1 Ін 1,5). Інший свідок Божий Давид говорить: «Закон Твій – світильник для ніг моїх і світло на стежках моїх» (Пс 118,105). А Ім'я Його (Боже) зветься Слово Боже. Слово Боже є Бог; а слово людей цього лихого світу – диявол. Роздивімося і розсудімо! Слово-Бог усюди і всім каже: «Люби іншого, як себе самого». Слово людей цього світу в усіх газетах, журналах і книгах не каже: «Люби іншого, як себе самого», а сіє ворожнечу, як не національну, то класову, або релігійну, – це робота диявола, бога цього зігнилого лихого світу.

Свідок Божий Даниїл пише: «Потім сядуть судді і відберуть у нього владу губити і знищувати до кінця» (Дан 7,26). Інший свідок Божий Іван описує: «І побачив я великий білий престіл і Того, хто сидить на ньому, від лиця Якого втікали небо і земля, і не знайшлося їм місця. І побачив я мертвих, малих і великих, що стояли перед Богом, і книги розкриті були, й інша книга розкрита, яка є Книга Життя; і судимі були мертві за написаним у книгах, згідно з ділами своїми» (Одкр 20,11-12). Ми, свідки Божі, оживши з мертвих, бачимо: від чого йде загибель. Погибель іде від цього людського слова «світло». Всякий писака називає себе світлом. Понаписували і пишуть розмаїтими мовами під різними

назвами величезну кількість книжок, журналів, газет і всього іншого, а все вороже, національне, класове, релігійне і патріотичне. Молодь те читає, тим заряджається і йде на погибель – у тюрми; а тюрма (в'язниця) є розсадником зла. Тепер розсудімо: хто винен? Винні ті, що себе називають світлом, а сіють (пишуть) темряву, ненависть одне до одного, нацьковують народ на народ, державу на державу, партію на партію.

Погляньте сюди: всяку гидоту, мерзоту, облуду, все, що жене до загибелі, назвали і називають святом. Наприклад: «Всі на свято на Білій горі!» Свято дитини, свято матері, свято молочарні, інші й інші, всі такі свята переписати – в мене часу нема. Роздумаймо: що в тих святах є святого? Немає нічогосінько святого, доброго! Одна гидота, музика, пияцтво, перелюб, обман, безчинство, душоубство – бійки, суди, стогін, сльози, в'язниці і ціле пекло. Але там є і порядні люди, влада, учителі, духівництво, які закладають такі свята, і ждуть, що хтось їм прийде, зробить лад. І те коїться в усіх краях і державах. Ми не дивуємося, що таке робиться в Азії в народів неосвічених, некультурних. Але нащо ж воно чиниться ось тут, у нас, адже скрізь стоять хрести: і на дорогах, і на головах, і на грудях, і в кутках, і на столах, і на вікнах, – і скрізь, де не глянь. Ще й називається християнством! Де ж у вас той Христос? Хіба ж Він у тих хрестах? Він так не вчив, ніде того немає написано в Святому Письмі. Схаменіться, люди, і покайтеся, читайте Євангеліє. Лишень не читайте так, як дочиталися п'ятдесятники, що зовсім подуріли і танцюють, бо дочиталися до того, що покидали, порвали Біблії. Відкинули Слово Боже, то Бог одібрав їм розум!

Служитель Божий Давид таврує: «Попадали народи в яму, яку викопали, в сітці, яку потай поставили, заплуталася нога їхня. Пізнається Господь за судом Його, який Він звершує: нечестивець заплутався у ділах рук своїх. Нехай зйдуть грішники в пекло – всі народи, що забувають Бога. Бо не назавжди буде забутий убогий, надія покритвджених не загине. Встань, Господи, щоб не підносилася людина, нехай перед лицем Твоїм приймуть суд усі народи. Постав, Господи, над ними страх Твій, щоб зрозуміли народи, що вони тільки люди» (Пс 9,16-21).

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

*Жида – читай: євреї.

**Паперові християни – такі, що вважають себе християнами, але насправді, за своєю суттю, не є ними.

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік 11-й

Нова правдива дорога життя

Розумні це зрозуміють.
Розумний той, хто запо-
віді Божі виконує

І сказав Ісус: «На суд Я прийшов у світ цей, щоб незрячі бачили, а зрячі стали сліпими». Почувши це, деякі з фарисеїв, що були з Ним, сказали Йому: «Невже і ми сліпі?» Ісус сказав їм: «Якби ви були сліпі, то не мали б на собі гріха, але як ви говорите, що бачите, то гріх лишається на вас» (Ін 9,39-41)

Сьогодні ми, свідки Божі, бачимо і знаємо, що всі люди в усьому світі, які не читають Святого Письма – Біблії: як великі, так і малі, як високого становища, так і низького, як учені, так і невчені – всі сліпі. Не знають, що роблять, і не знають, куди йдуть. Є й такі люди, що читають Біблію, але Заповідей Божих не сповняють, такі зовсім подуріли, наприклад, п'ятдесятники, які танцюють, п'ють горілку, курять, мають по кілька жінок, блуд творять, печатки на тілах жіночих вирізують; а також Мурашко і йому подібні, які також сліпі, ще й на додачу – глупі.

Є й такі, що читають Святе Письмо і, здається, дурниць не роблять, але пруться десь у повітря на небо – баптисти й адвентисти – і там хочуть царювати, чого ніколи з ними не буде, це теж нерозумно.

О, то все робиться в цей Господній День, який – темрява, а не світло, так бо пророк Амос говорить: «Горе тим, що бажають дня Господнього! Для чого вам цей день Господній? Він темрява, а не світло, те саме, що якби хто втік від лева, і трапився б йому назустріч ведмідь, або якби прийшов додому й обперся рукою об стіну, і змія вжалила б його. Хіба день Господній не морок, а світло? Він – темрява, і немає у ньому сяйва» (Ам 5,18-20).

Нині з'явилося під різними назвами багато книжок, журналів, газет і різноманітних видань. Кожен автор, видавець, письменник думає, хоче бути в цей День великим, але вийде навпаки: кожен засоромиться своєї роботи (свого діла) і стане маленьким. Пророк Давид провіщає: «Вони покарають себе своїми ж словами. Всі, хто побачить їх, відійдуть від них (побачать брехню, неправду їх – С.Б.)» (Пс 63,9). «І буде в цей день

Великим і Високим один Господь Ісус Христос», – так бо сказав Пророк Ісая (Див.: Іс 2,17).

Сьогодні по всьому світі влада в руках військових, генералів, і всі вони кричать і пишуть про мир, спокій! Подумайте! Хіба військовий чоловік – генерал, полковник чи офіцер – хоче спокою, миру? Ні, не хоче, він хоче вищого чину, він хоче, щоб йому вчепили грудочку землі на грудях, він сам на себе не надивиться, він сам не знає, що про себе думає. Він думає, що на нього всі люди дивляться і хвалять його, а не знає, що він, нещасний чоловік, пролив багато людської крові, і на нього нині дивляться не як на чоловіка, а як на великого кровожерного звіра. Ото так сьогодні люди осліпли і стали без розуму.

Нині по всій землі постало чимало національних, політичних, патріотичних вождів, таких, як Гітлер, Муссоліні і їм подібних, що сіють у народах велике замішання, сум'яття і все лихо, а думають, що роблять своєму народові добро. Яке ж це добро? Подумайте: націоналісти – це явне зло. Ви, патріоти, націоналісти, думаєте, що вас будуть прославляти? Ні, проклинати, і вже проклинають. «Петро відкрив уста і сказав: «Істинно пізнаю, що Бог не дивиться на особу, але в усякому народі той, хто боїться Його і робить по правді, угодний Йому» (Діян 10,34-35). На все треба мати підставу, а не на вітер писати, і підстава повинна бути правдива, від Бога (Його слова). Що не від Бога, все те в цей День знищиться і вже нищиться, треба мати очі, щоб бачити, й очі треба мати духовні, сердечні, очі Ісуса Христа.

Настала велика свобода на землі; свобода віри, свобода слова та ін.; а то все для того, щоб ніхто не нарікав на те, що хтось ніби забороняв. За цієї свободи відкриється Бог; відкриється і диявол (противник Божий). Бог – не якийсь предмет (візерунок), Бог – це Дух Святий, Бог – це світло неприступне, Бог – це мудрість невимовна і неописана. Його треба завжди шукати. Хто Його шукає, той завжди радість і спокій має, і втіху невимовну. Сьогодні Його, Бога, легко знайти, бо суди Його на землі звершуються. Тільки треба читати, вірити і надіятися.

Для цього кожен, хай ким би ти був, чоловіче: чи великий, чи малий, чи бідний, чи багатий, чи високого, чи низького становища, чи вчений, чи невчений, – повір слову Божому, що ти сліпий, то зараз будеш бачити інший світ, світ Божий.

Чоловіче! Визнай лише провину твою, що ти не бачиш, як треба знати. Христос Ісус відразу ж зніме з тебе гріх, і ти будеш бачити і знати, як по правді треба знати і бачити. Грішний чоловік не може бачити і знати Бога. А всяка неправда є гріхом.

Чоловіче! Хай хто б ти був! Ти сам нині чуєш, бачиш і знаєш, що Бог із тебе нічого не хоче, хоче лишень, щоб ти визнав свою провину, ото вся сповідь твоя. І Він прощає все тобі, і ти робишся новим чоловіком, втікаєш від гріха, а гріх біжить за тобою. Борися – побореш. Ще нагадую: знай, що всяка неправда – гріх. Отож і є неправда: ти кажеш, що знаєш Його (Бога), а ти зовсім Його не знаєш. О, то на тобі гріх, бо ти неправду говориш, чоловіче! Подумай гаразд над цими словами, розсуди сам із собою, зі своїм Богом, із рідним братиком – із твоїм розумом, і побачиш, зрозумієш і звеселишся...

Господь говорить: «І ангелові Лаодикійської («Лаодикія» означає: справедливість людську, але не Божу – С.Б.) Церкви напиши: «Так говорить Амінь, свідок вірний і істинний, початок створіння Божого: «Знаю твої діла; ти ні холодний, ні гарячий; о, якби ти був холодний або гарячий! Але оскільки ти теплий, а не гарячий і не холодний, то викину тебе з уст Моїх. Бо ти говориш: «Я багатий, розбагатів і ні в чому не маю потреби»; а не знаєш, що ти нещасний і жалюгідний, і вбогий, і сліпий, і голий. Раджу тобі купити в Мене золото, вогнем очищене, щоб тобі збагатитися, і білий одяг, щоб одягтися, і щоб не видно було сорому наготи твоєї, і мазю для очей помаж очі твої, щоб бачити. Кого Я люблю, тих викриваю і караю. Отже, будь ревним і покайся» (Одкр 3,14-19). Ото тепер, у цей час, у цей день мало не кожному здається, що він багатий розумом, що він справедливий, що він може щось краще зробити. Одне одного переганяє, і всі летять у безодню: як малі, так і великі, як високого, так і низького становища.

Треба прийняти пораду Господню і купити в Господа Ісуса Христа золото, вогнем очищене, про яке говорить Давид: «Я ж полюбив заповіді Твої більше, аніж золото і дороге каміння» (Пс 118,127). Я раджу всім людям, визнаним і невизнаним, багатим і бідним, учителям і учням, можновладцям і підлеглим: беріть тепер, сьогодні те золото – Слово Боже – читайте, розмірковують над ним, то побачите, чого ви не бачили, і почувете, чого ви не чули, і будете мати радість Божу досконалу.

Судді сидять, усі книги розкриті: всякої партії, всякого товариства, всякої організації, всякої секти – діла, книги, проекти, закони, всі, які є письмена, суддям, тобто нам, християнам – свідкам Божим – явно відкриті. Вони не узгоджуються з іншою книгою – Біблією – яка для нас, що ожили з мертвих, відкрита, і мертвих судять згідно з їхніми ділами, записаними в їхніх книгах, а в них написано все про смерть. І йдуть вони всі на муку вічну, де плач і скрегіт зубів, бо всім усього мало, злоба і заздрість осліпила їх. Христос – Сонце Правди – не освітив їх.

Написано: «З уст же Його виходить гострий меч, щоб ним уражати народи (поган – народи теперішні, в яких Бог тільки на язиці – С.Б.). Він пасе їх жезлом залізним; Він топче точило вина лютої гніву Бога Вседержителя» (Одкр 19,15).

Найперше треба диявола зв'язати. В'язати його треба ланцюгом великим (ланцюг – це Слово Боже). Слово Боже є мечем, гострим з обох боків. Слово Боже – це зброя, яка переможе всі народи. Передусім треба зачинити ворота (вуста) всім, що говорять і пишуть неправду. Пророк Єзекиїль передбачає: «Ось, це прийде і збудеться, – говорить Господь Бог, – це той день, про який Я сказав. Тоді жителі міст Ізраїлевих вийдуть, і розпалять вогонь, і будуть спалювати зброю, щити і лати, луки і стріли, і булави і списи; сім років будуть палити їх» (Єз 39,8-9). Цілий світ заповнений непотрібними церковними, політичними смертними книгами, які треба буде знищити. Народ ті багатотомні книги читає, особливо молодь, запалюється гнівом, гордістю, любощами; одне слово, всім, що тягне до погибелі, і гине, бо це диявольська зброя противника Божого – диявола, злого духа, який живе в найбільш противних, гордих, пихатих і непокірних Слову Божому.

Коли ми досліджуємо книгу Пророка Даниїла, то знаходимо таке: «І проти Всевишнього буде говорити слова і пригнічувати святих Всевишнього; навіть мріятиме відмінити у них *святкові* часи і закон, і вони віддані будуть у руку його до часу і часів, і напівчасу. Потім сядуть судді і відберуть у нього владу (право – С.Б.) губити і знищувати до кінця» (Дан 7,25-26). Тепер настав найгірший час на землі, якого ще не було: підходить все до свого кінця. Я вище написав, що судді сидять, і до тих суддів ще сідають подібні їм судді і радять, як відібрати від звіра право (владу), щоб не вигублював більше людей. Але воно не так скоро

робиться, як говориться, все йде своєю чергою. Бог визначив, що знищити і що залишити; потім ясніше побачимо. Бог любить свій порядок.

Я вже кілька літ говорю, що настав День Господній, що Бог випробує діло кожного. Так запевнив і святий Апостол Павло: «Діло кожного виявиться; бо день (Господній – С.Б.) покаже, тому що у вогні відкривається, і вогонь випробує діло кожного, яке воно є. У кого діло, яке він будував, устоїть, той одержить нагороду. А в кого діло згорить, той зазнає втрати; а втім, сам спасеться, але так, ніби через вогонь. Хіба ж не знаєте, що ви – храм Божий і Дух Божий живе у вас? Якщо хто зруйнує храм Божий, того покарає Бог: бо храм Божий святий, а цей храм – ви» (1 Кор 3,13-17).

Тепер явне діло кожного; деяких діло вже згоріло, а деяких горить, бо то День Божий, День великий; Бог для того і назначив великий День, довгий час, бо любить нас. Він зветься Многомилостивий, бо якби не був Многомилостивий, то ніхто з людей не залишився би на насіння. Він назначив суд із дому Божого, бо кого Він вибрав, того уподібнює до Себе, щоб Його слуга всіх любив, як любить Він Сам; і щоб Його слуга прощав усім, як прощає Він нам.

Є нині добрі журнали, наукові, життєві, раджу моїм братам, кому дозволяють засоби, виписати і читати, все пробувати і доброго триматися. Журнал «Sumienie Społeczne». Адреса ред. і адм. Warszawa 1, skr. Pocz. 807. Red. і wyd. Marian Lubecki, на 1 рік – 2 зл. 50 гр. «Wolna Religijna» – кварталник. Krakow, ul. Straczewskiego 2, m. 7. Red. і wyd. Karol Chrycz Smilowski, на 1 рік – 3 зл. 50 гр.

Все читайте, але від слова Божого не відступайте, бо слово Боже є Бог.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік -12й

Нова правдива дорога життя

«Чи сурмить у місті труба, – і народ не злякався б? Чи буває у місті біда, яку не Господь попустив би? Бо Господь Бог нічого не робить, не відкривши Своєї таємниці рабам Своїм, пророкам» (Ам 3,6-7). «І Він вилив на них лють гніву Свого і лютість війни: вона оточила їх подум'ям з усіх боків, але вони не помічали; і горіла у них, але вони не зрозуміли цього серцем» (Іс 42,25). «Але Я відвідаю вас за плодами діл ваших, – говорить Господь, – і запалю вогонь у лісі вашому, і пожере усе навколо нього» (Єр 21,14). «Я Господь, і немає іншого; немає Бога, крім Мене; Я перепоясав тебе, хоча ти не знав Мене, щоб дізналися від сходу сонця і від заходу, що немає, крім Мене; Я Господь, і немає іншого. Я утворюю світло і творю пільму, роблю мир і роблю біди; Я, Господь, роблю усе це» (Іс 45,5-7).

Розумні зрозуміють, що я пишу правду Божу! А розумний той, хто Заповіді Божі зберігає і виконує. Хто ж Заповідей Божих не зберігає і не виконує, той – безумний і не може цього розуміти.

Наш Господь Бог Єгова таємно не робить нічого. Коли перший світ (устрій, порядок, правління) винищував, то дав знати про це слuzі Своему Ною. Як знищував Содом і Гоморру, виявив таємницю Свою слuzі Своему Аврааму. Коли хотів залишити останок від жидівського віку, послав слугу Свого Івана. А як хоче зоставити останок од християнського віку і створити Царство Боже на землі зо всіх народів і народностей, то об'явив мені як найменшому й останньому з останніх в цьому злому, лукавому і перелюбному віці слuzі Своему.

Свого часу Господь мені сказав, що робить велику зміну на землі. Коли Господь говорив зі мною, тоді я Його не розумів і не знав; люди, які

те бачили, але нічого не чули, говорили, що я здурів. Я те не заперечував, думав, може, й так. Але мене вабило до себе Святе Письмо, я читав і плакав, тому що спочатку не розумів того, що читав. Тоді ще я Біблії не мав, – тільки Псалтир і Євангеліє. Я про те велике диво, що говорив до мене Господь, розказував багатьом чоловікам різних націй, і один із них сказав до мене: «Купи собі Біблію, читай, то все там знайдеш, що до тебе говорено і що тобі показано». Я тому чоловікові повірив, купив Біблію, читаю і правдивого Вічного Бога Єгову знаю. А знаючи Бога, всім людям Його розпорядок оголошую. Іншими словами скажу: устави Його і присуди Його звіщаю. Для чого? Для того, що наш Бог – Вельми Милостивий і хоче, щоб усі люди покаялись і жили; наш Бог не хоче смерті грішників, хоче, щоб усі люди жили.

Я не раз говорю (пишу): те, що є, те повинно все бути до свого часу, бо про те все писали Пророки. Так Пророк Єремія сказав: «Хто це говорить: «І те буває, чому Господь не повелів бути»? Чи не від уст (не з наказу – С.Б.) Всевишнього приходить біда і благополуччя? Навіщо ремствує людина, яка живе? Кожен ремствуй на гріхи свої. Випробуємо і дослідимо путі свої, і звернімося до Господа» (Плач 3,37-40).

Бог – Вічний і незмінний, Він і сьогодні мовить: «Наверніться до Мене, – говорить Господь Саваоф, – і Я навернуся (обернуся – С.Б.) до вас, – говорить Господь Саваоф» (Зах 1,3). Як же до Нього обернутися? Наверніться до Його Слова, Бог є Слово Боже. Слово Боже поведе нас до тіла і до духа, до такого духа, який (Дух) був у нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа. Хто не читає і не виконує Слова, той не може знати Бога.

Пророк Ісаїя навчає так: «Звертайтеся до закону й одкровення. Якщо вони не говорять, як це слово, то немає у них світла» (Іс 8,20). Ще святий Іван повчає: «Хто говорить: «Я пізнав Його (Бога – С.Б.)», але заповідей Його не виконує, той неправдомовець і немає в ньому правди, а хто дотримує слово Його, в тому істинно любов Божа здійснилася; з цього пізнаємо, що ми в Ньому (в Бозі – С.Б.)» (1 Ін 2,4-5).

А тепер з'явилася велика кількість різних проповідників, які говорять і вчать, що Заповідей Божих не треба сповняти. Ми ж добре знаємо, що Закон – це провідник дітей до Христа. Якщо немає Закону, то немає гріха, бо Законом пізнається гріх. Оберніться до Закону Божого, то побачите в собі гріх, а як побачите в собі гріх, то будете каятися.

Господь так допустив, що всі люди згрішили, щоб усіх помилувати, щоб ніхто не хвалився своєю праведністю. Ніколи не буде єдності, якщо люди не звернуться до Закону Божого. Ми, свідки Божі, не спонукаємо навернутися до нас, а говоримо: «Наверніться до Закону Божого, то будете спасенні, звільнені від зла».

Знайте, що сьогодні – День суду Божого. Бог воздає за ділами кожному. Цей День дуже довгий, великий, страшний для беззаконників, бо вони всі будуть винищені, не залишаться від них насіння, будуть деякі, ніби їх не було, а деякі зостануться для прокляття, поготів вояки і різні провідники.

Замість того, щоб покаятися у цей Судний День Божий, багато різноманітних лицарів повстало, кожен із них хоче бути цього Дня великим, високим, знатним, благословенним, а виходить навпаки: стає проклятим, бо не зробить так, як каже. Те все мусить збутися, бо так написано: «Поникнуть горді погляди людини, і високе людське принизиться; і один Господь буде високий у той день» (Іс 2,11). Хіба сьогодні не так? Скільки за всі часи було підписано розмаїтих міжнародних договорів? Де вони? Порушені, поторощені, а де є які, то й ті зламуються; бо настала пора згинутися цьому гидкому світові (ладові). А ті різні договори, проекти, закони видумували великі, високі мужі цього лихого зігнилого світу. Коли вони їх вигадували, то про них різноманітні газети писали, а тепер і імен їхніх не чути, всі встидаються своїх несправедливих видумок, і так потрохи все несправедливе зникне з лиця землі. Це значить, що ті всі великі, високі, які сьогодні правлять цим зігнилим порохнявим світом, не знайдуть місця на землі, бо так про них написано в Одкровенні святого Івана. Значить: не знайдуть згоди із жодним суспільством (товариством, громадою), бо їх неправда відкриється перед усіма людьми, і їх ніхто не прийме. От що буде тим різним теперішнім лицарям, що несправедливо правлять.

Знайте, що Господь вертається, входить у Свій народ, бо прийшла визначена пора. Його місце ось де: «[...] «Оселюся в них, і ходитиму в них, і буду їхнім Богом, і вони будуть Моїм народом» (2 Кор 6,16). Ще Бог говорить устами слуги Свого Ісаї так: «[...] Я живу на висоті небес і у святилищі, й також із упокореними і смиренними духом, щоб оживляти дух смиренних і оживляти серця упокорених» (Іс 57,15). Ото знайте:

Бог вертається в Свій народ, а Його народ – уся чесна працююча біднота: білошкірі, чорношкірі, жовтошкірі і які тільки є трудящі чесні люди на землі. Настав час для нового світу (устрою, правління). Буде цей світ (лад, правління) не комуністичний, не анархічний, не фашистський і жоден інший, а буде визначений Богом, як написано: «[...] царство світу стало царством Господа нашого і Христа Його, і царюватиме повік» (Одкр 11,15). Царюватимуть совість, милосердя, спокій, радість і правда, справедливий суд, любов до Бога (до Його Закону) і любов до ближнього. А вся гидота, що тепер царює, зникне, пропаде з лиця землі, і не буде її. А де ж ви подінетеся, які любите ту гидоту? Розтопитеся, як віск від вогню, і розсієтеся, як дим, як пил од вітру. Це для вас визначено Вічним Богом Творцем.

Я сьогодні свідчу всім вам, люди, живим Богом, що не врятуєте ви нічим цього вмираючого, зігнилого, лукавого, перелюбного, лихого і несправедливого світу (устрою, правління), немає для нього лікарів, немає і ліків. Не допоможе йому те, що ви їздите і літаєте один до одного, і змовляєтеся один з одним, як би обманути когось, те вернеться на ваші голови. Не допоможуть вам ні озброєння, ні газу, ні маски, жодні фарби, бо добіг кінця цей світ (правління), – так мені Сам Бог Ісус Христос відкрив. Знаю, що не повірите, знаю, що зненавидите нас ще гірше, ніж досі; але оскільки я – свідок Божий, то повинен говорити і писати те, що знаю і бачу. Не можу мовчати, бо інакше Господь Бог і мене знищить із лиця землі так, що й сліду не залишиться після мене, а як буду говорити і писати, то хоч би тілу довелося загинути, то душа зостанеться жива на вічні віки, як і всіх свідків Божих.

Оце є віра наша у Христа Ісуса. Ми виправдовуємося вірою в Бога Отця і Господа нашого Ісуса Христа. Законом ніхто перед Ним не виправдається, а лише вірою. У тому наша праведність, що ми знаємо Бога. Написано: «Знати Тебе є повна праведність, і визнавати владу Твою – корінь безсмертя» (Прем 15,3). Ми, свідки Божі, свідчимо, що влада (право) Божа – по всі часи.

Бог визначив усьому початок і кінець. Завдяки Його Слову і Його Святому Духові ми, свідки Божі, те все бачимо, що Бог творить долю й недолю, призводить до війни і до миру. Тепер настав кінець цьому світові, цей світ помаленьку конає, а це для того помаленьку конає, щоб дехто

з жителів землі побачив визначення Божі, присуди Божі. А бачать усе те лишень свідки Божі і голосять, що йде Суд Божий. Хоч нас, свідків Божих, не визнають за народ, вважають нас нічим, сміттям, але Бог утверджує слова свідків Своїх, і коли те станеться і вже стається, то мусять повірити і мусять визнати нас народом Божим. Чому мусять визнати нас народом Божим? Тому що ми знаємо наміри Божі! Хто не знає розпорядку Божого, той – не Божий, той – не вірний, це вони самі себе назвали вірянами. У цей День відкриється, хто – Божий і хто – не Божий, хто – вірний і хто – невірний.

Віра наша виправдає нас. Ми віримо, надіємося і любимо, а оскільки любимо, то викриваємо світ за гріх, і за правду, і за суд: Буде стид і сором усім, хто не знає Бога, не знає Його розпорядку. Менші будуть безчестя і ганьба тим, які ще живуть за язичницькими обрядами, бо не читають Святого Письма – Біблії; але велика буде неслава і наруга тим, що читають Святе Письмо (Біблію), а розпорядку Божого не знають і не хочуть знати. Проповідники різноманітних сект наказують своїм членам, щоб із нами, християнами, свідками Божими, не говорили і до нас на зібрання не ходили, бо будуть відлучати таких. І є такі нещасні члени розмаїтих сект, що бояться з нами в розмову вступати.

Я говорю в Ім'я Господа до всіх: сходьтеся і майте мир із кожним чоловіком. Бог тільки того й хоче, щоб ми мали мир, Бог хоче всіх людей помилувати, Бог і є мир. Бог – це не якась річ, Бог є Дух Святий, хоче вселитися в людину. Святий Павло сказав: «Хіба не знаєте, що тіла ваші є храм Святого Духа, Який живе у вас і Якого ви маєте від Бога, і ви не свої? Бо ви куплені дорогою ціною. Отже, прославляйте Бога в тілах ваших і в душах ваших, які є Божі» (1 Кор 6,19-20).

Ще раз підтверджую, що цього світу вже ніхто не вилікує, він захворів смертельно, даремно над ним лікарі мучаться, користі з того не буде, цей світ вмирає і вмере навіки. Не говорю вам вигадки мого серця, а говорю вам від Бога, а Бог – це Слово Боже. Так і пізнають люди, що Бог у Своїм Слові вірний. Святий Іван передав нам такі слова посланого Богом ангела, що показував йому те, чому належить бути: «Не запечатуї слів пророцтва Книги цієї; бо час близько. Неправедний нехай ще чинить неправду; нечистий нехай ще оскверняється; праведний же нехай ще творить правду, і святий нехай ще освячується. Ось, прийду

скоро, відомщення Мое зі Мною, щоб воздати кожному за ділами його» (Одкр 22,10-12). Усі Пророки Божі звіщали про цей День (час). Пророк Божий Даниїл так написав: «І в дні тих царств Бог небесний воздвигне царство, яке повіки не зруйнується, і царство це не буде передано іншому народові; воно скрушить і зруйнує всі царства, а саме буде стояти вічно» (Дан 2,44).

Оце сьогодні настала пора для Царства Божого, про яке Він навчив молитися: «Нехай прийде Царство Твоє». Тож подивімося на нашого Царя царів Ісуса Христа й утверджуємо Його Царство на землі, тоді не боятимемося ні війн, ні революцій, ні бунтів, ні різних страйків і нічого іншого. Нехай бояться ті, що влади хочуть, бо вони нападають один на одного і бояться один одного, і вбивають один одного за владу, як у Росії, в Іспанії. І скрізь воно дійде так, бо люди не хочуть вірити Ісусу Христу і не хочуть Його Царства, а Його Царство – це Мир, Спокій, радість, любов одне до одного. Те їм надоїсть, мусять покинути ту бійню і мусять прийти до Христа Ісуса, бо так написано: «До Мене наверніться, і будете спасенні, усі кінці землі, бо я Бог, і немає іншого» (Іс 45,22).

Читайте Біблію всі, тоді зрозумієте цей День.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік -12й

Нова правдива дорога життя

Хто має правдивий розум,
той зрозуміє!
А розум правдивий має той,
хто Заповіді Божі виконує
і Святе Письмо зі страхом
і вірою читає!

Великий шум на горах, ніби від багатолюдного народу, бунтівний шум царств і народів, які зібралися разом [...] (Іс 13,4). [...] Це день труби і військового крику проти укріплених міст і високих веж. І Я стисну людей, і вони будуть ходити, як сліпі, тому що вони згрішили проти Господа (Соф 1,16-17)

Оце сьогодні хто Святе Письмо з вірою читає, розум справедливий має і дивиться, що діється в цьому світі поміж народами, той бачить і свідчить, що Бог Єгова у Своему слові Вірний, бо все виконує у свій визначений час. А коли бачить, знає і вірить, то всюди і всім людям голосить, як тільки може, бо всіх любить: як приятелів, так і ворогів, відповідно до Заповіді Христа Ісуса, любого Вчителя свого. Ото і я це роблю: свідчу, бо Бога в серці маю і Його розпорядок знаю. А хто Його розпорядку не знає, той і Бога в своєму серці не має. І цей День Божий відкриє все, і вже відкриває. Бог говорить устами служителя Свого – Пророка Ісаї: «Гучний крик по горах (по царствах), зворушення царів (правителів) та народів, зібраних разом» (Див.: Іс 13,4). Погляньмо трохи назад: що було, скажімо, в 1917 і 1918 роках. Деякі народи кричали: «Геть зброю, не будемо більше воювати, зробимо вічний мир (спокій), нехай буде братерство і рівність!», для того заклали Лігу Націй (Союз народів), щоб усі конфлікти, що з'являються, вирішувати через суд. Тепер уже 1937 рік. Чи справдилось те, що говорили, закладали і робили? Де ті договори Доусів, Юнгів та інших балакунів? Пропали! І назвиськ їхніх не чути! Де ті щасливі міста, у яких збиралися боги народів і підписували різноманітні несправедливі договори і закони? Мало про них уже в пресі згадується! І люди не зрозуміють і не встидаються. Які ж то люди? Це боги народів, що правлять цим лихим світом! Чому ж це так сталося? Бо вони покинули Бога (Його слово) і поробилися вищими від Бога: «Називаючи себе мудрими, збожеволіли» (Рим 1,22). Ото в цей День буде великим,

високим і славним Один Бог Ісус Христос, бо Його Одного слова вірні і незмінні.

Народи говорили, кричали: «Геть війну!» А Господь ось як сказав: «Проголосіть про це між народами, приготуйтеся до війни, збудіть хоробрих; нехай виступлять, піднімуться всі ратоборці. Перекуйте орала ваші на мечі і серпи ваші на списи; слабкий нехай говорить: «Я сильний». Поспішайте і сходьтесь, усі народи навколишні, і зберіться (проти Бога – С.Б.). Туди, Господи, веди Твоїх героїв. Нехай встануть народи і спустяться у долину Йосафата; бо там Я сяду, щоб судити всі народи звідусюди. Пустіть у діло серпи, бо жниво дозріло; йдіть, спустіться, бо точило повне і підточилля переливаються, тому що злість їхня велика. Натовпи, натовпи у долині суду! бо близько день Господній до долини суду! Сонце і місяць потьмаряться і зірки втратять блиск свій. І прогримить Господь із Сіону, і дасть глас Свій із Єрусалима; здригнуться небо і земля; але Господь буде захистом для народу Свого й обороною для синів Ізраїлевих. Тоді пізнаєте, що Я Господь Бог ваш, Який живе на Сіоні, на святій горі Моїй; і буде Єрусалим святинєю, і не будуть вже іноплеменники проходити через нього» (Іоїл 3,9-17).

О любі брати! Зрозумійте хоч ції слова пророчі! Тоді вам буде легко йти в небесне місто Єрусалим. Хоч нас зараз цей світ не визнає, має нас за ніщо, бо ми не від цього світу, але коли це здійсниться (та й уже збувається), тоді нас мусять визнати, і не так, як якусь секту, а як народ, і то народ Божий. Тоді справдиться слово Пророка Ісаї: «І буде в останні дні, гора дому Господнього буде поставлена у главу гір і підніметься над пагорбами, і потечуть до неї усі народи» (Іс 2,2). Це наша певна надія і потіха, це наша будучність, вічність і слава, бо ми є свідками Вічного Бога Єгови і знаємо Його розпорядок, бо Він нам Його об'явив, не зробив Він того іншому народові, і судів (визначень Його) вони не знають (Див.: Пс 147,9). «Але хто хвалиться, хвалися тим, що розумієш і знаєш Мене (розпорядок Його – С.Б.), що Я – Господь, Який творить милість, суд і правду на землі; бо тільки це благоугодно Мені, – говорить Господь» (Єр 9,24).

Тепер, любі читачі, розсудіть! Чи так робиться в народах, як сказав Господь устами слуги Свого Іоїля? Народи від себе говорили: «Покиньмо війну, зробімо спокій поміж собою на землі». Говорили, бо

не знали, не вірили і не вірять, що є Бог, який милує і карає. Нині за судом Його пізнають Його, бо Він один у Своєму слові Вірний. Написано: «Пізнається Господь за судом Його, який Він звершує: нечестивець заплутався у ділах рук своїх» (Пс 9,17).

Говорили і говорять язиком про мир (про спокій), а на ділі готуються до війни, і до війни нечуваної. Майже всі скрізь кричать: «Усе віддаймо на оборону царства (держави)!», і готують такі штуки воєнні, що їх не можна буде ні вдягнути, ні взути, ні вкусити, ні до якого життя не пристосувати. І хто те все найбільше вигадує? Вигадують це все вчені люди цього лихого світу! Яка ж це наука? Це наука смерті! Це наука злого духа, що панує в синах противних і підказує їм: «Оце ти прославишся на війні, оце тебе будуть вічно пам'ятати і славити», а виходить навпаки: не будуть довго пам'ятати, а будуть проклинати, та й уже проклинають. Хто читає, нехай розуміє!

Підписують із сусідніми народами розмаїті спільні договори, щоб у війні допомагати один одному, а до Господа прийти не хочуть. Хто тобі допоможе, якщо тепер не хоче допомогти батько синові, а син – батькові? Бо злоба їхня велика.

Не дивляться вожді народні назад. Які були великі й сильні царства (держави)! Де вони? Пропали безповоротно! Великі царства покололися на малі, і граються, як малі діти, тішаються і кричать: «Я сильний». Сміятися не можна, але й плач нічого не зарадить! А сказати треба: «Отямтеся, нерозумні люди, доки ви блудитимете, виходьте на дорогу життя; а дорога життя – це Ісус Христос і Його вічна наука в Біблії. Невже ж ви ще не пізнали балакунів-брехунів? Пора буже пізнати; Господь хоче, щоб усі люди жили». Написано: «І не буде вчити кожен ближнього свого і кожен брата свого, кажучи: «Пізнай Господа»; тому що всі від малого до великого будуть знати Мене» (Євр 8,11).

Господь скасовує Свій присуд, якщо люди до Нього навертаються, для того треба спуститися в долину Йосафата, бо долина Йосафата до сьогодні називається долиною благословення. Щоб нам зрозуміти долину Йосафата, не вертаймося до свого дому, а здіймімося на небо, спитаймо старця – Пророка Ісаї, і Він дасть зрозуміти долину: «Голос волаючого в пустелі: «Приготуйте путь Господу, прямими зробіть у степу стежки Богу нашому; всякий діл нехай наповниться, і усяка гора і пагорб

нехай понизяться, кривизни випрямляться і нерівні путі зробляться гладенькими»; і явиться слава Господня, і побачить усяка плоть [спасіння Боже]; бо уста Господні вирекли це. Голос говорить: «Звіщай!» А я сказав: «Що мені звіщати? Усяка плоть – трава, й уся краса її – як цвіт польовий. Засихає трава, в'яне цвіт, коли дуне на нього подув Господа: так і народ – трава» (Іс 40,3-7).

Чуєте, читачі, що ви – трава? Нащо ж вам мучити один одного? Нащо вам боятись один одного, якщо ви – трава. Засихає трава, в'яне квітка. Слово ж Бога нашого триває по всі віки. Вас поділили. Вас облудно навчили! Хто? Нам небо скаже: «Гнобителі народу Мого – діти, і жінки панують над ним. Народе Мій! Вожді твої вводять тебе в оману і путь стежок твоїх зіпсували. Повстав Господь на суд – і стоїть, щоб судити народи. Господь вступає у суд зі старійшинами народу Свого і з князями його: «Ви спустошили виноградник; награбоване у бідного – у ваших домах; навіщо (яким **правом** – С.Б.) ви утискуєте народ Мій і гнітите бідних?» – говорить Господь, Господь Саваоф» (Іс 3,12-15).

Численні народи назвали себе християнами від імені Христа. І Євангеліє в них лежить на столах у церквах, у костелах, у кірхах, у молитовних домах, і в кожного так званого народного духовного проводиря в руках Євангеліє! Де ж там те право написано, що ви тиснете, визискуєте народ Божий, народ убогий? У Євангелії написано зовсім інакше право: провідник повинен бути прикладом для того, кого веде. А де ж так є? Нема! Бог наш – Вельми милостивий, і тепер ще до вас говорить: «[...] наверніться до Мене, – говорить Господь Саваоф, – і Я навернуся до вас [...]» (Зах 1,3).

Невже ж ви не бачите, як стають реальністю Слова Божі. Пророк Божий бачив здалека цей День, він промовляє: «Це день труби і військового крику проти укріплених міст і високих веж». Хто тепер може правити?! Хто може заспокоїти ту розбурхану безробітну велич людську? Ніхто не може і ніхто не в змозі. Один Господь може втихомирити бурхливе море.

Проти кого ж той натовп вирує? Проти тих, що чуються утвердженими, оточеними різними охоронцями! Чи ж те що допоможе?! Ні, не допоможе! Бо написано: «Не захистить царя велике військо його, і велетня не спасе велика сила його» (Пс 32,16). «Ні срібло їхнє, ні золото

їхне не зможе врятувати їх у День гніву Господнього, і вогнем ревности Його пожерта буде вся ця земля, бо знищення, і притому раптове, звершить Він над усіма жителями землі» (Соф 1,18.)

Нині мало не всі люди хотіли би ще правити, стояти при владі, але недалекий той час, і вже він прийшов, що люди будуть відмовлятися від влади, від правління, так бо написано: «І дам їм юнаків у начальники, і діти будуть панувати над ними. Й у народі один буде пригнічуваний іншим, і кожен – ближнім своїм; юнак буде нахабно підноситися над старцем, і простолюдин над вельможею. Тоді вхопиться людина за брата свого, у сімействі батька свого, і скаже: «У тебе є одяг, будь нашим вождем, і нехай будуть ці руїни під рукою твоєю». А він із клятвою скаже: «Не можу зцілити *ран суспільства*; і в моєму домі немає ні хліба, ні одягу; не робіть мене вождем народу» (Іс 3,4-7). Коли те станеться, то тоді краще почнеться. А тепер і осла вибирай на посла, то не відмовиться, піде. Оце треба мати добрих пастухів, тоді й череда (стадо) буде добра. От коли засоромляться негідні пастухи, що не пасуть овечок, а пасуть тільки себе, а розігнані по горах овечки зберуться в одну череду, тоді буде пасти один пастир – наш Господь Ісус Христос.

Сьогодні наука і техніка, і мистецтво досягли високого рівня, що далі вже, здається, немає куди. Не буду різну дрібницю іменувати, а скажу загалом: завоювали землю, всі її скарби, завоювали моря і ріки, завоювали повітря, можуть зміряти і зважити різноманітні тіла, з'ясувати, що і які відсотки містить. Залишається ще зміряти і зважити людину (чоловіка чи жінку). Вага і міра, і розмаїті відсотки цього лихого світу – не справедливі для чоловіка, бо важать, міряють і цінують людину за зовнішніми характеристиками: чи хороший, вродливий, міцний, узутий і вдягнений у дорогий одяг, уміє добре, улесливо говорити, хоч і не правду, а різну брехню; то такого важать і цінують дорого і ставлять високо, вище від Бога, а він і росте догори, і спігне.

Нині ж настав час поважати і шанувати людину не за зовнішністю, а за розумом і серцем, відповідно до міри і ваги Божої. «Початок премудрости – страх Господній, і розум добрий мають ті, що додержуються заповідей Його» (Пс 110,10). «Бо немилостивий суд тому, хто не творив милости; милість же підноситься над судом» (Як 2,13). Вага людей цього лихого світу виявилася легшою за порожнечу.

Господь говорить так: «Я покараю світ за зло, і нечестивих – за беззаконня їхні, і покладу кінець зарозумілості гордих, і принижу пихатість гнобителів; зроблю те, що люди будуть дорожчі за чисте золото, і мужі – дорожчі за золото офірське» (Іс 13,11-12).

Протягом усієї історії були різноманітні нападки на жидів*. Хто історію читає, той знає. Але вони все-таки залишаються народом, не викорінилися. Сьогодні ми живемо в такий час, коли більшість людей говорить, що через жидів уся біда, що жида обманюють! Я не захищаю і не звинувачую, може, воно і так, вони за непослух отримали кару Божу, позбулися свого царства і розсіпані по всій землі, можливо, життя їх заставило й обманювати. Але що змусило християн обдурювати? Вони мають свої царства, маєтки, землі і все! А загляньте в суди і в тюрми. Кого ви там побачите?! Християн, так званих хрещених. Жид – нехрист, жид – невіра, йому й дивуватися не треба. Християнин – хрещений, має віру, його варто засуджувати. Схаменіться, люди: всі згрішили, всі винні, а найбільше ті, хто сіє той хаос, неспокій, безчинство, а сіє той бунт розмаїте попівство і політиканство, щоб люди гризлися, а вони з того користь мають. Але настає всьому кінець. Знайте всі: кого Бог любить, того й карає, б'є кожного сина, якого приймає; а кого Він не карає, той – не Його син, непокараний – це син диявола. Про це потрібно говорити ширше, лише рамки вузькі. Як буде Богу вгодно, і будемо живі, то поговоримо більше.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

- На жидів – читай: євреїв.

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік -12й

Нова правдива дорога життя

Шум битви на землі і велике
руйнування! (Єр 50,22).

Кому Господь відкрив розум розуміти Писання, той бачить, чує і розуміє, і всім людям відверто з вірою говорить, що настав Суд Божий, суд страшний. Суд страшний для тих, хто несправедливо править і неправедно судить у цьому несправедливому злому світі. За підрахунком Божим уже закінчується час робити зло. У Бога все зміряно, зважено і пораховано, і термін тим поганським часам добіг кінця 1914 року, відтоді шум військовий по всій землі не перестає і не перестане, доки не зробить всього того, що визначено Богом через Пророків. Для того, щоб Боже діло знати, треба Богу вірити і Його Святе Письмо щиро читати, тоді можна розпорядок Божий знати. Хто Богу не вірить, той і Його Святого Письма не читає, тому і розпорядку Божого не знає, хай яким би він був: ученим чи невченим.

«Так говорить Господь Саваоф: пригноблені сини Ізраїля, як і сини Юди; і всі, хто полонив їх, міцно тримають їх і не хочуть відпустити їх. Але Відкупитель їхній сильний, Господь Саваоф ім'я Його; Він розгляне діло їх, щоб заспокоїти землю і привести у тремтіння жителів Вавилону» (Єр 50,33-34 і далі). Я неодноразово кричу голосно, що цього лихого світу вже ніхто не вилікує від цієї хвороби, бо він захворів смертельно і вмере на вічні віки, бо прийшов його час. Усі трудящі люди в полоні в диявола. Хто ж той диявол, і де він є? Диявол не є таким, як його малюють, диявол – це людина, що не має милості, жалю, страху Божого, щирості і любові до Бога і до ближнього свого; це людина, що хоче добре їсти і пити, і нічого не робити – такий диявол. Тепер подумай кожен, хоч ким би ти був – чоловіком чи жінкою, багатим чи бідним, високого чи низького становища, далеким чи близьким, ученим чи невченим: де і в кому диявол? Як станеш добре думати, то знайдеш диявола в собі самому.

Бог Вельми милостивий: не хоче тебе карати, не хоче, щоб ти вмер, а хоче, щоб ти визнав провину твою, покаювся та й жив. Бог наш – не пекельник і пекла не зробив, як учать попи, ксьондзи і різні проповідники. Він не хоче палити землі. Він хоче, щоб усі люди покаялись і жили в любові: як великі, так і малі. Якщо ж не визнають себе винними і не покаються, то будуть грішники горіти від стиду і сорому, бо вже земля (люди) пізнає Бога. Так написано: «На всій святій горі Моїй одні одним шкодити не будуть, бо земля так буде наповнена розумінням Бога, як водою море» (Див.: Іс 11,9). Багато людей читає Біблію, і більшає знання Бога, тільки не того, що десь там живе у повітрі; а того Бога, що жив і живе, і буде жити в людях, у серцях людських, як написано: «[...] Я живу на висоті *небес* і у святилищі, а також із упокореними і смиренними духом, щоб оживляти дух смиренних і оживляти серця упокорених» (Іс 57,15).

Нам, дітям Божим, сміливо треба говорити правду Божу, що цей світ (устрій, порядок, правління) віджив свій вік і вмирає назавжди. Цього світу ніхто вже вилікувати не може, бо він захворів смертельно. Лікарі, що лікують цей хворий світ, усі зганьбляться, бо не знають, які ліки цьому світові призначити; а ліки є – це наука Христа Ісуса – Великого Лікаря. Наука Христа Ісуса повинна бути не на словах лиш і в шатах, в обрядах і церемоніях різноманітних, а повинна бути в Дусі Святому і силі. Хто Духа Христового не має і не приймає, той і не Його. Дух Христа Ісуса спокійний, мирний, лагідний, ласкавий, милостивий, смиренний, всепрощаючий, всіх люблячий. Тепер подумайте, всі люди, ба більше подумайте, всі правителі, провідники, керівники, вчителі і всі-всі вожді – як духовні, так і політичні: чи є у вас дух Христа Ісуса? Хоч би ви всі сказали, що маєте Духа Христового, то я один в Ім'я Бога скажу всім вам, що не маєте Духа Христового, а маєте Духа антихристового. Уже ви зважені на вазі Божій і зробилися дуже легкими, порожніми і ні до чого не придатними. Я прошу в Ім'я Христа Ісуса: спам'ятайтеся всі, особливо головні, що йдете попереду, бо час короткий. Як не одумаєтеся, не розкаєтеся і не навернетесь до Бога правдивого, що сотворив небо і землю, і все, що ми бачимо і не бачимо, знаємо і не знаємо, то для вас місця вже нема ні на небі, ні на землі, – так говорить Сам Господь.

Покиньте ви своїх богів бляшаних, залізних, мідяних, дерев'яних, срібних, золотих та різних інших, перестаньте надіятися на чоловіка, що

подібний до трави, а покладіть ви надію на Бога, на Його вічне Слово, тоді зрозумієте життя, пізнаєте суди Божі і дізнаєтеся, що ви нічого не знаєте так, як треба знати. А сьогодні саме час пізнати Бога, бо суди Його відкрилися. День Його настав, усі народи придуть і поклоняться перед Тобою, Господи (Див.: Одкр 15,1-4).

Нині з'явилося багато розмаїтих баламутів під ім'ям Христа: одні розповідають, що їх забере Бог на небо, а землю і все спалить, **інші**, наприклад п'ятдесятницькі танцюристи, мають по кілька жінок, п'ють горілку, танцюють, творять блуд відкрито, як скотина, хулители зухвалі, про яких писав святий Петро у своєму 2-му посланні (2 Пет 3,1-4). Я прошу і наказую своїм однодумцям-співпрацівникам: з тими **іншими** не майте ніякого спілкування, справ, відвертайтеся від них, не приймайте їх у доми ваші і не їжте з ними, бо це люди, які втратили розум. Бог дурних людей не вибирає Собі. Отак говорить святий Петро: «А ви – рід обраний, царственне священство, народ святий, люди відновлення, поставлені для того, щоб сповіщати чесноти Того, Хто покликав вас із темряви у чудове Своє світло; колись не народ, а нині народ Божий; колись непомилені, а нині помилувані. Улюблені! Прошу вас, як пришельців і подорожніх, сторонитися тілесних похотей, які повстають проти душі, і провадити добродієсне життя ваше між язичниками, щоб вони за те, що лихословлять на вас, як злочинців, побачивши добрі діла ваші, прославили Бога в день відвідання» (1 Пет 2,9-17). Бог вибирає Собі людей чесних, покірних, смиренних, милосердних, терпеливих, що люблять Бога, Його Слово і ближнього свого, як себе самого.

Погляньте трохи назад хоч на пару років і ви побачите: які всі люди несправедливі. Коли вибирають якого чоловіка керівником – правителем (до прикладу прем'єр міністром), то він обіцяє багато. А чи зробить те, що говорить? Ні, не зробить. Чому не зробить? Бо це настав День Господній, і треба робити тільки діло Господнє, тоді встоїть.

Ото ми, діти – свідки Бога Єгови, піднімаємо свій голос, голос Божий, і виголошуємо, щоб ви чули, як маєте вуха: хай хто б із вас був яким мудрецем на землі, то спокою без Бога не зробить, а кожен зробить на свою голову, і справдиться слово Боже: «Воздам вам за ділами вашими». Оце справедливий Суд Божий. І сьогодні Суд іде.

«Бо ось на місто це, на якому наречене ім'я Моє, Я починаю наводити біди; і чи ви залишитеся непокараними? Ні, не залишитеся непокара-

ними; бо Я закликаю меч на усіх, хто живе на землі», – говорить Господь Саваоф. Тому проречи на них усі слова ці і скажи їм: «Господь прогрімить із висоти і з оселі святини Своєї подасть голос Свій (ото це Його голос – С.Б.); страшно прогрімить на оселю Свою (зване християнство, ба більше Європу – С.Б.); як ті, що топчуть у точилі, викликне на усіх, хто живе на землі. Шум дійде до країв землі (до трударів – С.Б.), бо у Господа змагання з народами: Він буде судитися з усякою плоттю, нечестивих Він віддасть мечу», – говорить Господь» (Єр 25,29-31).

«Так говорить Господь Саваоф: «Ось, біда піде від народу до народу, і великий вихор здійметься від країв землі (найнижчі трудящі народи – С.Б.). І будуть уражені (побиті) Господом у той день від краю землі до краю землі, не будуть оплакані і не будуть прибрані і поховані, гноєм будуть на лиці землі (майже всі люди цього лихого світу мертві для добра, живі лише для зла, це називається «побиті Господом» – С.Б.). Ридайте, пастирі, і стогніть, і посипайте себе порохом, вожді стада (в організаціях і товариствах, у різноманітних партіях: як релігійних, так і політичних; «посипання порохом голів» означає науку цього світу: Маркса, Кропоткіна і різних інших – С.Б.); бо виповнилися дні ваші для заколення (буде вас поділено – С.Б.) і розсіяння вашого (не буде єдності – С.Б.), і впадете, як дорогий посуд (з дорогого посуду не видно жодних уламків, так ті значніші десь подінуться, і їх не буде видно: отруюються, вішаються, стріляються, бо до праці вони не здатні – С.Б.). І не буде притулку пастирям і спасіння вождям стада (очільникам громад і партій – С.Б.)» (Єр 25,32-35). Отак буде богам цього лихого світу, доброчинцям фальшивим, усім проводирям, а найбільше заступникам і намісникам Ісуса Христа.

Ми не дивуємося всім політичним керівникам, але дивуємося покликаним духовним провідникам, наступникам і намісникам Ісуса Христа: попам, ксьондзам, пастирям, равинам, розмаїтим сектантським проповідникам. Чому вони не підносять голосу за правду, за життя, за добробут для всіх народів? Вони ж ніколи не розлучаються з Євангелієм! Що ж вони бачать у ньому? Нічого не бачать, «вони інших осліпили та й самі осліпили; вони п'яні, хоч не від вина, заточуються, хоч не від напою... Тим і Я з людьми такими незвичайно дивне диво-чудо витворю, так що

мудрість у премудрих їхніх зникне, і розуму в їхніх розумних не стане» (Див.: Іс 29,9-14).

Знайте всі, що говорю правду в Ім'я Господа нашого Ісуса Христа: вже цього світу (правління, порядку, ладу) ніхто не відновить, кінець настав цьому світові. Перед смертю своєю цей світ ще попомучиться, вмере і ніколи вже не встане знову; все поганське зруйнується, а настане царство Боже, Царство Христа Ісуса відповідно до Його програми. Царство буде не анархічне, не соціалістичне, не гітлерівське, не ендецьке, не бебецьке і жодне інше; лишень буде нове Царство Боже, буде царювати Христос і Христові. Уже Христос Ісус показав нам, як буде правити, Він сказав: «Хто із вас хоче бути більшим, нехай буде всім слугою!» (Мф 20,26).

Христос Ісус кожного, хто до Нього приходить, не проганяє, а приймає і вчить, тобто Він усякому служить. Війни не буде, і не будуть учитися воювати, а будуть учитися, як здоров'я для життя зберігати і для загалу працювати. Всю зброю перекують на плуги і серпи – на всякий добробут, щоб кожен розумний чоловік повіки не був забутий. Люди будуть довго жити, бо будуть Господеві служити і за все Йому дякувати. Всі люди розумними стануть, бо до Заповідей Божих пристануть. Ходімо тепер до Закону, нам Закон гріх наш покаже і дорогу життя вкаже. Христос є дорогою правди і життя. Як ми прийдемо до Нього, то і Він прийде до нас, ми будемо жити в Ньому, а Він буде жити в нас. Так нам завжди треба знати: коли ми в Ньому, тоді Він у нас, дух нечистий, дух лукавий не вселиться ніколи в нас.

У цьому світі більшість має силу, а в наступному силу буде мати Правда. Один праведний поборе тисячу неправедних. У цих переломних роках, починаючи з 1933 року, багато чоловіків і жінок почнуть пізнавати Бога справедливого, Бога життя, Бога милосердя, Бога спокою, Бога тихості, Бога Любові. Бога нашого не зміряти, не зважити, Він є Вельми Великий, містичний. Бог відкривається тому, хто Його шукає зі щирим серцем. Хоч скільки б ми славили Бога, Бог завжди ще славніший. Скільки б ми не возвеличували Бога, Бог стоїть величніший і вищий. Так до кого ж ви уподібните Бога? І хто Йому рівня? Нема подібного Тобі, Боже. «Ми пізнаємо Його; будемо намагатись щораз краще пізнавати Господа; Він же явиться ранньою зорею, і прийде до нас, мов той пізній дощ, що скроплює землю» (Ос 6,1-3).

«Знаємо, що ми від Бога, і весь світ лежить у злі. Знаємо ж, що Син Божий прийшов і дав нам розум, щоб ми пізнавали Бога правдивого, і ми – в правдивому Сині Його Ісусі Христі» (1 Ін 5,19-20). «Бо усе творіння очікує одкровення синів Божих» (Рим 8,22). І сьогодні, Слава Господеві, відкриваються сини Божі з усіх націй і суспільних станів і класів, а для того вчімося всі від Нього, будьмо в Ньому, і Він буде в нас. Він вертається жити на землі в нас. Шукаймо Його завжди в собі, спішімо виконувати Його Заповіді, вони не тяжкі. «Виконувати волю Твою, мій Боже, – моя радість: і закон Твій у глибині серця мого» (Пс 39,9).

«Хто говорить: «Я пізнав Його», але заповідей Його не виконує, той неправдомовець і немає в ньому правди» (1 Ін 2,4). Закон Божий веде до Христа, обернімось до Закону, тоді пізнаємо Бога.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік -13й

Нова правдива дорога життя

Хто має розум, той
зрозуміє!
А має розум той, хто
Заповіді Божі сповняє

З клятвою говорить Господь Саваоф: «Як Я задумав, так і буде; як Я визначив, так і відбудеться [...] бо Господь Саваоф визначив, і хто може скасувати це? Рука Його простягнута, – і хто відверне її? (Іс 14,24.27)

Живемо ми наприкінці і напочатку, тобто: наприкінці цього гидкого звірячого устрою і на початку справедливого ладу Христового Царства, де правда царюватиме, а неправда зникне. Все ж це робиться так, як задумав і призначив Господь. Як же ми можемо дізнатися про задуми і призначення Божі?

Ми можемо пізнати задуми і призначення Божі тоді, коли будемо пророцтва читати; бо Бог у Пророках жив, їхніми вустами говорив і в Книгу Життя (Біблію) їхніми руками записав, і нам у ці останні дні розуміти дав. Оскільки дав нам зрозуміти; то і від нас вимагає того самого: щоб ми давали зрозуміти іншим безкорисливо.

Ми, діти Божі, свідки Божі, сини і дочки Божі, зрозумівши визначення Божі і побачивши погибель цього світу (устрою), говоримо всім людям і просимо їх усіх: «Зупиніться на ваших дорогах життєвих і подумайте: куди ви так квапливо йдете?» Як ви станете і подумаете, то самі побачите, що ви йдете на загибель. Тільки подумайте хоч трохи про Бога, про Його слово, бо Бог є Слово. Бог сказав: «Не вбивай», а мало не весь цей світ (устрій) готується до вбивства: всі свої сили, весь розум, усі свої здобутки віддають на вбивство. У всіх державах кричать проводирі: «Все віддаймо на оборону країни». Як на здоровий глузд: тож те все йде на вогонь, від того буде загибель державам, а не оборона. От що значить жити без Бога-Слова: людина дуріє і не знає, що робить.

Кожна людина готує сама собі Життя чи смерть. Ото нині настав День Божий, День Суду Божого, кожен отримає згідно зі своїми ділами й уже отримує. Подумай про життя всяк, хай ким би ти був: чоловіком чи

жінкою, багатим чи бідним: «Хто живе тепер спокійно?» Ніхто. Багатий хоче бути багатшим, високий чином хоче бути вищим, і так кінця немає ні багатству, ні славі цього світу. Щасливий той, хто задоволений тим, що має.

Нема на землі чоловіка, щоб знав, що він хоче. Як немає в нього нічого, то він хоче хоч що-небудь. Скажімо так: у чоловіка нема хати, він хоче хату, як побудує хату, то хоче ще чогось – і так без упину. Людина ні в чому не знайде спокою, спокій можна знайти тільки в Бозі, так сказав Цар і Пророк Божий Давид (Див.: Пс 61,1-12). А Спаситель і Господь Ісус Христос закликає: «Візьміть ярмо Моє на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і смиренний серцем, і знайдете спокій душам вашим; бо ярмо Моє – благо, і тягар Мій легкий» (Мф 11,29-30).

Настав День проби: як немає віри в людини, то вона мусить усе спробувати, а віри тепер якраз і нема. Написано: «Прийде Син Людський, чи знайде Він віру на землі?» (Див.: Лк 18,8). Немає віри на землі. Вірою Закон утверджуємо. А де ж ті вірні, що Закон утверджували б? Нема? З'явилося чимало так званих вірних, але всі вони Закон Божий (Десять Заповідей) відкидають, найбільше їм субота тяжка. Адвентисти хоч суботу святкують, але вимагають обов'язково десятину, хто ж десятини не дає, той і не їхній, такого відкидають. Наука ж адвентистів, баптистів, розмаїтих п'ятдесятників блудна, бо всі пруться вверх на небо, не розуміючи: що це таке – небо. Я завжди таким нагадую, що вони блудять, та вони замість подумати і краще зрозуміти, сердяться на мене, і не лише на мене, а на всіх однодумців моїх, і не хочуть навіть говорити з нами.

Ми тому не противимося, а ще такі говоримо і просимо всіх званих вірян і невірян: одумайтеся, спам'ятайтеся, протверезітьте як слід, полюбіть Бога, Його слово. Ми промовляємо разом із Пророком Давидом: «О, як люблю я закон Твій! Цілий день думки мої про нього [...] Ти зробив мене мудрим заповідями Твоїми, тому зненавидів я всяку дорогу неправди [...] Неправду я зненавидів і гидує нею, закон же Твій я люблю» (Пс 118, 97.104.163). Ще є коротенький час для вас, покликаних вірних, бо йде грізна буря на тих, що десь високо поза хмарами Бога мають і до Нього хочуть летіти, а не бачать, що робиться на землі, і не шукають того, що Бог любить. От що Бог любить: «Але хто хвалиться, хвалися тим, що розумієш і знаєш Мене, що Я – Господь, Який творить милість, суд і правду на землі; бо тільки це благоугодно Мені», – говорить Господь» (Єр 9,24).

А де ж те, що Богу до вподоби? Де є милість, суд і справедливість на землі? Де? В якому краю? Немає ніде. Якого ж ви, люди, Бога знаєте? Хіба це Бог, що ви робите різні хрести і відпусти, і різноманітні інші вигадки і церемонії? Вже день, ніч минула, ви всі п'яні, хоч не від вина; ви п'яні від блудної науки званої християнської церкви, яку в розмаїтих видах бачив служитель Божий Іван і описав в Одкровенні: «Після цього я побачив іншого ангела, який сходив з неба і мав владу велику; і земля освітилася від слави його. І вигукнув він сильно, гучним голосом, кажучи: «Упав, упав Вавилон, велика блудниця; він зробився житлом бісів і пристановищем усякому нечистому духові, пристановищем усякому нечистому й огидному птахові; бо лютим вином блудодіяння свого вона напоїла всі народи, і царі земні любодіяли з нею, і купці земні розбагатіли від великих розкошів її» (Одкр 18,1-3). Усі люди, так звані християни, випилися блудною наукою і не можуть ніяк протверезіти, але, слава Господу, настав День Божий, що відкріє все: зле і добре, й уже відкриває. Хоч ще багато хто намагається втримати цей світ (устрій, порядок), але це не вдасться, бо настав йому кінець; так бо написано в Книзі Божій (Див.: Одкр 10,1-7).

Чимало людей часто питають і хочуть знати, який буде кінець цьому всьому. Даремне те питання; не може людина бачити і знати, якщо не навернеться до Бога-Слова й Ісуса Христа. Сам Ісус Христос, Бог-Слово, сказав: «Очі маєте – не бачите, вуха маєте – не чуєте, серце маєте – не розумієте, і не обернетесь, щоб Я зцілив вас» (Мф 13,14-15). Для того, щоб бачити і знати Божий розпорядок, Божий план, Боже визначення, треба визнати, що всі постанови і різні обряди, і святощі цього лихого світу не справедливі, не узгоджуються зі Святим Письмом.

Як же ти будеш знати, що різноманітні обряди і святощі цього лихого світу, який минає, – не справедливі, коли не будеш читати Святого Письма? Найперше треба читати чи слухати Святе Писання, те, що написано в Біблії, і думати про Закон Божий (про Десять Заповідей); покинути всі погані звички, лайку, божбу, брехню, гордість, лукавство, куріння, пияцтво і всякий непотріб. Прийняти на себе, понад те – в себе – образ Христа Ісуса, не зовнішній, а внутрішній: лагідний, смиренний і слухняний дух, тоді Господь відкріє очі, вуха і розум, і будеш новим творінням, тоді побачиш Бога, побачиш і диявола, зрозумієш, що ти сам служив дияволу, виконував усі його постанови. Бога ніде ніхто не бачив і

бачити не може, бо Бог – це Дух Святий; явив нам Собою істинного Бога Син Божий, Син людський Ісус Христос. І ми, сини людські, як приймемо Святого Духа, то станемо синами Божими, і в нас буде два єства: людське і Боже, матимемо право знати небесне і земне.

Сьогодні «відкривається чоловік гріха, людина беззаконня, син погібелі, який противиться і звеличується над усім, що зветься Богом, або святинею, так що засяде, як бог у храмі Божому, показуючи себе, що він є Бог» (Див.: 2 Сол 2,3-4). Глядіть, дивіться добре, щоб розпізнати, де Бог і де диявол! У період жидівського* віку первосвященники і священники жидівські поробилися богами, але чинили зле, виконували тільки різні обрядові церемонії. При кінці жидівського віку з'являється син Божий, наш Спаситель Ісус Христос, викриває всіх в особі вождів і первосвященників кажучи: «Ваш батько є диявол; і ви хочете виконувати похоті батька вашого. Він людиновбивцею був споконвіку і не встоїть в істині, бо істини немає в ньому. Коли він говорить неправду, від себе говорить, бо він неправдомовець і батько неправди» (Ін 8,44). Так само в період цього християнського віку первосвященники і священники християнські поробилися богами, але роблять зле, виконують лише різноманітні обрядові церемонії, ще гірше, ніж було в жидівському віці. І їм не видно, вони не бачать, бо високо підняли голови, гордяться, а Бог гордим противиться, смиренним же дає благодать.

Наробили розмаїтих днів святкування: Іванів, Петрів, Миколаїв, Іллів, Анн, Параскевій, Варвар, різних матерів Божих: Почаївських, Озденежських, Казанських, Смоленських та інших без ліку. Що ж робиться в ті святі дні? Різноманітні забави, ігрища, музика, танці, пияцтво, блудодійство, крадіжки, душогубство, сміх, плач, слідство, розбирання, суд, тюрми і погібель. Показують людям святість у вбраннях, у хрестах, у великих прикрашених домах, у розмаїтих милозвучних молитвах і словах, у велелюдних процесіях і в різних штуках. І зветься християнами, взяли назву від Христа. Зветесь ви християнами?! А де ж діла Христові? Христос народився у хліві, вчився в нижчій школі, у дванадцятилітньому віці вже знав добре Святе Писання, так що й жидівські священники дивувалися, бо казали: «Як він знає Писання, не учившись?» Був покірний і слухняний своїм батькам: як тілесним, так і духовному Отцю – Богу, допомагав у праці: був теслярем до тридцяти літ. Прийняв хрещення від Івана і став

учителем. Не вдягався ні в який особливий одяг, бо як би вдягався в якийсь інший одяг, то був би значний. Коли хотіли на Нього напасти, то сховався в народі так, що не могли Його впізнати, і коли був проданий, і прийшли Його взяти, то не могли Його впізнати, бо був одяг на Ньому такий, як і на всіх Його учнях.

Була ніч, коли прийшли Його взяти зі списками і ліхтарями. Його шукали, Він міг би сховатись, але не ховався, а спитався: «Кого шукаєте? Може, Ісуса? То це Я і є» (Див.: Ів 18,4). Правда не ховається, Правда-Бог не боїться ні ночі, ні темних людей, а все робить із любові Своєї. Син людський, Син Божий і співробітники, учні Його, не будували ніде жодних молитовних домів і не говорили будувати, а вчили народ, де їм трапилося: на горі і на долині, під голим небом і в домі, і в човні на воді. Так повинно бути тепер, як було тоді. Так воно і буде, коли народ блудну науку забуде, і коли прийдуть до Христа, від людей відійде пустота, а вийде свята простота, і буде в серці чистота, а чисті серцем побачать Бога.

У цей День відкривається Бог, відкривається і противник Божий – диявол. «Диявол» означає: противник. Бог явився в натуральній простоті – в чоловікові. Все в Його натурі було просте: зверху і всередині. Погляньте, як з'являються теперішні вчителі християнські: зверху одне, а всередині інше! Чи це не противники Божі? Так. Так, істинно: противники Божі. Диво. Диво. Диво. Диво. Диво. Диво з див: чоловік вважав себе богом, із того бога стався біс. Так написано: «Звір, якого ти бачив, був, і нема його, і вийде з безодні, і піде у погибель; і здивуються ті з живих на землі, імена яких не вписані до Книги Життя від початку світу, коли побачать, що звір був, і нема його, і з'явиться» (Одкр 17,8).

Для чого я пишу і прошу всіх, хай ким би він був: «Пізнай себе: хто ти є? Чи син Божий, чи син диявола?» Горе буде тому, хто над собою не попрацює, буде йому сором і сором, буде горіти у вогні (у ганьбі), найгірше буде тим, що себе вважають мудрими.

Прошу: пробудіться, люди, таємниця Божа відкрита, сина гріха і беззаконня видно, він уже ніде не сховається, кінець йому, ми його в'яжемо Іменем Христа Ісуса. Амінь.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

*Жидівського – читай: єврейського.

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік -13й

Нова правдива дорога життя

Розумні зрозуміють!

Споконвіку було Слово, і Слово було у Бога, і Слово було Бог. Воно було споконвіку в Бога. Все через Нього сталося, і без Нього ніщо не сталося, що сталося. У Ньому було життя, і життя було світлом людям (Ін 1,1-4)

Біжать години і хвилини,
А дні зливаються в роки,
Усе закрито у незнанні,
людським умам це невтямки.
А всяк хотів би більше знати:
і звідки це і як взялось,
яка це сила править світом,
що в ньому жити довелось.
А відповідь знайти не важко,
не так цей світ уже й складний-
її шукать в природі треба,
і легко буде віднайти.
Закону хто не знає – той риється в науках,
скрізь носить з питанням він.
Відгадка ж поряд з ним:
Спочатку було Слово,
і Слово було в Бога,
і Слово було Бог.

Яків Руднев

Ми, свідки Божі, намагаємося часто нагадувати всім людям без різниці, що цей світ (правління) закінчується, віджив свій термін. А беремо ми те все з Вічної Книги Життя, бо створив її наш Бог Єгова:

ніколи не помилявся і не помилиться, як написано: «Бог не людина, щоб Йому говорити неправду, і не син людський, щоб Йому змінюватися. Чи Він скаже і не зробить? Буде говорити і не виконає?» (Чис 23,19). Це ж не ми – химерні люди. Що Він сказав, то те виконає. Він, мій Бог і Отець Небесний, у свій час сказав до вух моїх: «Роблю у світі Велику переміну». Він, Бог мій, сказав мені не уві сні, а наяву, і говорив до мене при багатьох свідках, які думали (а деякі думають так і зараз), що я втратив розум. І дійсно: я для людей цього світу став дурний, і люди цього світу для мене стали зовсім не розумними. Ще Бог мій показав мені, скільки я повинен постраждати за Ім'я Його, і коли я спитався Його, Бога мого: «Що буде мені за те страждання?», – відповідь отримав таку: «А буде в тебе голос, якого ще нема на землі». Отримавши таку відповідь від мого Господа Бога, я зараз хотів чути свій голос, але не міг, бо захрип.

Захриплий був тому, що кричав і взивав, і молив Бога Спасителя мого, щоб визволив Він мене від злих людей світу цього, бо хто до мене не підходив тоді, голос Бога мого говорив мені: «Це біс». До того часу, тобто до того достопамятного дня, до 19 і 20 жовтня 1911 року, я так думав і так знав, і так вірив, що біси (чорти) – чорні з рогами, з хвостами, що живуть вони в болоті, в очереті, в лісах, у пущах і різних нетрях. І був я великим патріотом православ'я*, разом зі світською літературою – байками, піснями, різноманітними повістями, газетами, журналами – любив читати книжки розмаїтих вигаданих святих: Александрів Невських, Серафимів Саровських, Йосафів Білгородських і різних інших. Любив молитися з православного молитовника різноманітні молитви: ранні, полуденні, вечірні, розмаїті акафісти; часом читав Євангеліє протяжно розспівуючи, як піп, але все те читав чи співав, чи молився по-казенному: так, ніби повинність відбував. Читав і Псалтир над мерцями, тоді читав стараючись, бо Бога боявся, намагався більше прочитати, щоб мене Бог не покарав. Читав так, як читає у православній церкві дяк: 40 разів «Господи, помилуй» так швидко, що замість одного «Господи, помилуй!» у мене їх виходило два з половиною. Одне слово, читав і не розумів, як і всі решта.

Після того видива, що я бачив і чув у ті незабутні для мене дні, я став остерігатися людей: своїх селян та інших, що мені показані бісами, покинув різну спілку з ними, і стало мене тягнути читати насамперед Псалтир, що перед тим я читав над мерцями. Коли після того видива я

став читати Псалтир, то побачив, що це я – мрець. Усі слова Псалтиря торкалися мене й оживляли мене. Я радів і плакав, що мене, такого грішного чоловіка, Бог-Слово оживляє, і я пізнав, що Ім'я Бога – це Його Слово. Так написав нам святий Іван в Одкровенні: «І побачив я відкрите небо, і ось кінь білий, і Той, Хто сидить на ньому, називається Вірний і Істинний, Який праведно судить і воює. Очі в Нього, як полум'я вогненне, і на голові Його багато вінців. Він мав ім'я написане, якого ніхто не знав, крім Нього Самого. Він був одягнений в одяг, окроплений кров'ю. Ім'я Йому: «Слово Боже» (Одрк 19,11-13).

Хто ж Слова Божого не читає, не слухає і не виконує, той Бога правдивого не знає, хай би ким він був: багатим чи бідним, ученим чи невченим. Для того написано так: «А ти, Даниїле, заховай ті слова й запечатай цю книгу на останній час; багато прочитає її – побільшає знання» (Дан 12,4). Ми, свідки Божі, читаємо книгу Божу – Біблію, читаємо і розуміємо, що живемо в останні часи цього звірячого ладу (світу), що цей увесь порядок, правління (світ) зникне, загине, пропаде і не буде його. Замість цього лихого звірячого світу настане справедливий світ (порядок, правління) Христа Ісуса, й уже настає, хто має очі, той бачить. Написано: «Ось, Цар буде царювати за правдою, і князі будуть правити за законом; і кожен із них буде як захист від вітру і покрив від негоди, як джерела вод у степу, як тінь від високої скелі у землі спраглий. І очі тих, що бачать, не будуть закриватися, і вуха тих, що чують, будуть слухати. І серце легковажних буде вмти міркувати; і недорікуваті будуть говорити ясно. Невігласа вже не будуть називати шановним, і про підступного не скажуть, що він чесний. Бо невіглас говорить дурне, і серце його думає про беззаконне, щоб діяти лицемірно і промовляти хулу на Господа, душу голодного позбавляти хліба і віднімати питво у спраглих. У підступного і дії згубні: він задумує підступи, щоб знищити бідного словами неправди, хоч би бідний був і правий. А чесний і думає про чесне і твердо стоїть у всьому, що чесне» (Іс 32,1-8).

У ці переломні роки, починаючи з 1933 року, уже можна здибати чи то людину, чи то яку книжку, чи журнал чи брошурку, що говорять чи пишуть про правдивого Бога-Слово, і є нам надія, що небавом поліпшає на землі. Кому ж стане краще на землі? Поліпшає на землі кращим, добрим, справедливим, які люблять інших, як себе самих.

Написано: «Отже, все, чого бажаєте, щоб вам робили люди, так і ви робіть їм, – бо в цьому є Закон і Пророки» (Мф 7,12). Всі люди на землі не відразу стануть вірні, справедливі. Треба, щоб були правителі справедливі, тоді буде порядок на землі. Цей безлад, ця криза багатьом відкриє очі: чимало побачать і вже бачать, хто той безпорядок і рейвах робить! Роблять те все світоправителі темряви віку цього. Для чого? Щоб кінець настав цьому світові. І повинно все здійснитися відповідно до написаного, бо Святе Письмо – це Бог. Хто Святе Письмо знає, тобто читає і розуміє, той Бога правдивого знає, і Його план знає, знає, як той увесь безлад, хаос, кризу можна направити – лише на засаді правди Святого Письма, бо написано: «Потім сядуть судді і відберуть у нього владу (право – С.Б.) губити і знищувати до кінця. Царство ж і влада і велич царствена в усій піднебесній дані будуть народу святих Всевишнього, Якого царство – царство вічне, і всі володарі будуть служити і коритися Йому» (Дан 7,26-27).

Святі Пророки здалеку те все бачили і нам написали так: «В останні дні те все зрозумієте» (Єр 30,24). Пророк Даниїл написав так: «Оце ж, як побачите гидоту запустіння, яка стоїть на місці святому» (хто читає, нехай розуміє) (Дан 9,27; Мт 24,15). Ми, свідки Божі, читаємо Святе Письмо і розуміємо, що святе місце зайняла гидота, мерзота, порожнеча, ошуканство. Одне слово, диявол (противник Божий) зробився богом цього світу (устрою, порядку). Всі релігійні постанови, обряди, традиції, церемонії, різноманітні процесії цього лихого світу не узгоджуються зі Словом Божим, всі ті обряди противні Слову Божому – Богу. Їх видумали і досі виконують противники Божі – люди, що божество, всяку свою святість показують у вбранні, в довгому і в короткому волоссі, у великих розкішних хоромах, у розмаїтих флягах, у ляльках, у цяцьках, у малюнках і в різних візерунках, а те все, за Словом Божим, називається «гидотою і порожнечею».

Христос Ісус показав нам Собою правдивого Бога в Дусі Святому: у простоті, в чистоті, у святості, у тихості, у смиренні, в милосерді, у любові і в прощенні. Зовні у Нього не було ніякого відмінного одягу і жодних цяцьок, візерунків, а були в Нього всередині – в серці – святість, Божество і чистота, такого Бога ми знаємо, Його в серце своє приймаємо і всім людям Його зичимо, пропонуємо.

Настав час, коли вже численні люди: високі, низькі, вчені, неуки читають Святу Книгу – Біблію, і знання більшає, а противник Божий – диявол і сатана – через це великим ланцюгом в'яжеться. Написано: «І побачив я великий білий престіл і Того, хто сидить на ньому, від лиця Якого втікали небо і земля (правителі: духовно-релігійні і політичні – С.Б.), і не знайшлось їм місця (брехунам, обманникам і подібним до них місця ніде не буде, їх буде видно, хто вони – С.Б.). І побачив я мертвих, малих і великих, що стояли перед Богом (люди цього світу живі до всякого зла, бо для добра – мертві, і стоять не позаду Бога, а спереду перед Богом, зробили Бога нічого не значущим, а йдуть наперед, Бог позаду у них – С.Б.), і книги (різні наукові книги цього лихого світу, на які люди цього світу надіються, бо від них навчилися і від них колись сп'яніли – С.Б.) розкриті були, й інша книга розкрита, яка є Книга Життя (Біблія – С.Б.); і судимі були мертві за написаним у книгах, згідно з ділами своїми» (Одкр 20,11-12).

Пророк Ісаїя про цей час висловився так: «[...] бо коли присуди Твої звершуються на землі, тоді мешканці світу навчаються справедливості» (Іс 26,9). Ще сказав: «Коли земля (люди) наповниться розумінням (знанням) Бога, та один одному шкодити не будуть, тоді буде вовк (злий пастир, правитель, учитель та ін.) вкупі з ягнятком жити (ягнятко – це Христос Ісус і Христові: бідні, лагідні і смиренні рільники і робітники), лев (злий, сердитий правитель) із козеням лежати буде».

Щоб зрозуміти, що значить козеня (козел), я наведу уривок зі Святого Письма: «Біжіть із середовища Вавилона, і йдіть із Халдейської землі, і будьте, як козли попереду отари (стада, череди – С.Б.) овець» (Єр 50,8). «Вавилон» означає: змішання до купи всього – доброго й злого, так само, як робиться і в цьому світі: різні обряди, богослужіння, забави, молитви, пісні, пиятика і бійка – все на купу.

Господь кілька разів говорить: «[...] вийди від неї (блудниці), народе Мій, щоб не брати вам участі у гріхах її та не зазнати покарань її; бо гріхи її дійшли до неба, і Бог пригадав неправди її» (Одкр 18,4-5).

Ми, свідки Божі, читаємо Книгу Божу, і нам Бог – Дух Святий – відкриває таємницю Свою, що була захована до свого часу. Якщо Господь відкриває нам таємницю Свою, що саме має статися, то ми, в свою чергу,

кличемо до всіх: «Наверніться до Бога, до Його Слова і ви оживете, бо Слово Боже оживляє всіх, хто до Нього звертається. Коли обернетесь до Бога-Слова, тоді побачите, що все так іде, так робиться, як присудив Бог через уста слуг Своїх Пророків. Коли ви повернетесь до Бога-Слова, вас буде тягнути, вабити до живих, до святих, чії імена записані в Книгу Життя – Біблію. І ви будете пізнавати новини чудні і дивні, яких люди світу цього не знають, і ви будете мати радість, якої люди цього світу не мають. Яке б вас випробування не спіткало, ви все з радістю перенесете, будете знати: кого Бог любить, того карає, б'є кожного сина, якого приймає.

Хоч нас зараз мають за ніщо і не вважають нас народом, але надходить пора, коли нас визнаватимуть за народ, і то народ Божий, бо ми знаємо визначення Божі, суди Божі. Ми маємо право сказати разом з Іваном-Богословом: «Веселися над ним (Вавилоном – С.Б.), небо і святі Апостоли, і Пророки, Бог бо суд ваш судив над нею (блудною церквою – С.Б.). І підняв один сильний ангел великого каменя, наче млинового, і кинув у море, кажучи: «З таким розгоном буде кинутий Вавилон, велике місто (цей світ, устрій, правління – С.Б.), і вже більше його не знайдуть» (Одкр 18,20-21). Читайте Святу Книгу – Біблію, читайте і розумійте, читайте добрі брошури і книжки польською мовою: *Sumienie społeczne*, Warszawa 1, skr. poczt. 807. *Wolna Mysl religijna*, kwartalnik Krakow, red. i wyd.: Karol Grycz-Smiłowski. *Hejnal*, Adres red. i adm. Yisła (Slask Cieszynski). *Działalność nowej grupy służebników świata* Henryk Münch Adres: skr. poczt. 327, Warszawa.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

Патріот православ'я – відданий прихильник православ'я.

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік -13й

Нова правдива дорога життя

Розумні зрозуміють це, а розумні ті, хто Заповіді Божі виконує. Всі інші не зрозуміють цього; бо в Заповідях Божих уся Мудрість Небесна

Бог наш – на небесах і на землі, творить усе, що хоче (Пс 115,3). З клятвою говорить Господь Саваоф: «Як Я задумав, так і буде; як Я визначив, так і відбудеться, щоб знищити Ассура у землі Моїй і розтоптати його на горах Моїх; і спаде з них ярмо його, і зніметься тягар його з рамен їхніх». Таке визначення, ухвалене про усю землю, і ось рука, простягнута на всі народи, бо Господь Саваоф визначив, і хто може скасувати це? Рука Його простягнута, – і хто відверне її? (Іс 14,24-27)

Любі мої читачі! Кожен із вас легко може прочитати: «Бог наш на небесах», але подумай, чоловіче чи жінко: «Хто був на небі? Хто бачив Бога, щоб міг нам що-небудь про Нього розказати?» Нема ніде такого чоловіка, який би був на небі і щось би нам пояснив про Бога.

Тут треба подумати? Але думай скільки хочеш і нічого не надумаєш. Ходімо, читачу, брате, до Бога. Ім'я Бога – Слово Боже; так нам сказав служитель Божий Іван (Див.: Одкр 19,13). Слово Боже недалеко від нас, написано: «[...] Не кажи в серці твоєму: «Хто зійде на небо?», тобто Христа звести додолу. Або: «Хто зійде в безодню?», тобто Христа з мертвих підняти. Але що говорить Писання? «Близько до тебе слово, в устах твоїх і в серці твоїм», тобто слово віри, яке проповідуємо, бо якщо вустами твоїми будеш сповідувати Ісуса Господом і серцем твоїм вірувати, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся» (Рим 10,6-9).

Тепер ми дізналися, що ім'я Бога – Слово Боже. Що ж ми повинні робити зі Словом Божим? «Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всією душею твоєю, і всією силою твоєю, і всім розумом твоїм, і ближнього твого – як самого себе» (Лк 10,27). Хіба це нова заповідь? Ні. Ця заповідь вічна; бо вона дана давньому Ізраїлю: «Слухай, Ізраїлю: «Господь, Бог наш, Господь єдиний є; і люби Господа, Бога твого, усім

серцем твоїм, і всією душею твоєю і всіма силами твоїми. І нехай будуть слова ці, які Я заповідаю тобі сьогодні, у серці твоєму [і в душі твоїй]» (Втор 6,4-6). Читачу-брате, чи є в тебе в серці Заповідь Божа? Як нема, то прийми її сьогодні. Ми вже пізнали, що Бог називається Словом Божим. Нам треба ще пізнати небо. Читаємо: «Бог наш живе на небесах», а в іншому місці читаємо: «Я живу на висоті *небес* і у святилищі, і також із упокореними і смиренними духом, щоб оживляти дух смиренних і оживляти серця упокорених» (Іс 57,15). Ісуса Христа звинувачували, що Він – самарянин, що має в Собі біса. Відказав Ісус: «Я біса не маю, а шаную Отця Мого; ви ж не шануєте Мене». З цього робимо висновок, що є біси і не біси. Бог наш живе у Пророках, у повній святині – Ісусі Христі і в Апостолах – це і є небеса. Для кращого зрозуміння наведу ще слово Боже: «І Я вкляду слова Мої у уста твої, і тінню руки Моєї покрию тебе, щоб упорядкувати небеса й утвердити землю і сказати Сіону: «Ти – Мій народ» (Іс 51,16).

Читачу, брате! Чи ж нема небес, що їх треба будувати? Подумай. Тут мудрість! А тому остерігайся навчати іншого, доки сам не навчишся. «У Пророків написано: «І будуть усі навчені Богом. Кожен, хто чув від Отця і навчився, приходять до Мене» (Ін 6,45). Подивися! Скільки побігло брехунів і обманників із Євангелієм у руках і скількох підвели людей, і відвернули від Заповідей Божих, а поставили свої: воскресіння і свята і т. ін. Що говорить до таких Христос? «Горе вам, книжники і фарисеї, лицеміри, що обходите море і сушу, щоб повернути хоч одного; і коли це станеться, робите його сином геєни, удвічі гіршим за вас» (Мф 23,15).

Слава Богу, ми пізнали Бога, дізналися, на яких небесах Він живе. Ще нам треба дізнатися, що Він хоче робити на землі. Тепер можемо говорити ясно, голосно, на цілий світ, що Бог-Отець, Дух Святий, у Пророках, в Ісусі Христі й Апостолах жив, їхніми вустами промовляв і їхніми руками у Книгу Життя – Біблію записав, а нам у ці останні дні зрозуміти дав. Так засвідчив наш Господь Ісус Христос: «Того дня знатимете, що Я в Отці Моїм, і ви в Мені, і Я у вас».

«Так говорить Господь Саваоф: «Не слухайте слів пророків, які пророкують вам – вони обманюють вас, розповідають мрії серця свого, а не від уст Господніх. Вони постійно говорять тим, які зневажають Мене: «Господь сказав: «Мир буде у вас». І всякому, хто чинить за впертістю свого серця, говорять: «Не прийде на вас лихо» (Єр 23,16-17).

Ми, свідки Божі, через Слово Боже пізнали Бога, через Пророків пізнали Його визначення (плани, наміри), пізнали День суду Його, що Суд Божий уже йде: Бог віддає кожному за його ділами. Але оскільки Бог довготерпеливий і багатомилостивий, і не хоче таємно нічого робити, нікого не хоче таємно засудити, то ще через нас навчає: «[...] так говорить Господь Саваоф: «Наверніться до Мене, – [...] і Я наведу вас [...] наверніться від злих шляхів ваших і від злих діл ваших» (Зах 1,3-4). Без Бога-Слова всі люди цього лихого світу поставали безумними, бо Слово Боже правильно гласить: «Погублю мудрість мудреців і розум розумних відверну». Літають, їздять, укладають різні пакти, договори, союзи, об'єднання, співпраці і т. ін. і кричать: «Мир, мир!», а миру немає; і всі без пам'яті готуються до війни. Думають когось побороти; комусь яму копають, а не знають, що самі в ту яму впадуть: ото праведний суд Божий; так і буде, Бог слова Своїх слуг утврджує. А тому те, що нам відомо, що нам Бог відкриває – ми, свідки Божі, ні перед ким не приховуємо, а всіх просимо: наверніться щирим серцем до Бога, до Його Слова, тоді самі побачите і зрозумієте. Але де ж гордий і бундючний у своєму серці обернеться до Бога-Слова, коли він думає, що знає все, і Книгу Святу, Книгу Божу, Книгу Життя Вічного не цінує, і зі Слова Божого насміхається. О, буде вам великий стид і сором, і місця вам не знайдеться ніде.

Господь так говорить через Пророка Єремію: «До кого Мені говорити і кого напоумлювати, щоб слухали? Ось, вухо у них необрізане, і вони не можуть слухати; ось, слово Господнє в них у посміянні; воно неприємне їм. Тому Я переповнений люттю Господньою, не можу тримати її у Собі; виляю її на дітей на вулиці і на зібрання юнаків; узяті будуть чоловік із дружиною, літній із тим, хто віджив літа. І доми їхні перейдуть до інших, також поля і дружини; тому що Я простягну руку Мою на жителів цієї землі, – говорить Господь. – Бо від малого до великого, кожен із них відданий користолюбству, і від пророка до священника – усі діють облудно; лікують рани народу Мого легковажно, говорячи: «Мир! Мир!», а миру немає. Чи соромляться вони, роблячи мерзоти? Ні, ніскільки не соромляться і не червоніють. За те впадуть між убитими, і під час відвідування Мого будуть повалені», – говорить Господь.

[...] І поставив Я вартових над вами, сказавши: «Слухайте звук труби». Але вони сказали: «Не будемо слухати». Отже, слухайте, народи, і знай, зібрання, що з ними буде. Слухай, земле: ось, Я приведу на народ цей згубу, плід помислів їх; бо вони слів Моїх не слухали і закон Мій відкинули» (Єр 6,10-15.17-19).

Сьогодні ми бачимо і чуємо, як пручаються різні політики в усіх державах, хочуть підперти цей світ (порядок, правління), а він усе-таки валиться і на віки вічні щезне, пропаде з великим шумом. Приклад: «І один сильний ангел узяв камінь, подібний до великого жорна, і кинув у море, кажучи: «З такою швидкістю повержений буде Вавилон, велике місто, і вже не буде його» (Одрк 18,21). «Вавилон» – змішання всього в купу: богослужінь, молитов, святощів різних, співів набожних разом з усякими обідами, пиятикою, музикою, танцями, перелюбом, бунтом і всяким іншим безчинством, що в ньому беруть участь правителі як світські, так і «звані» духовні, – хто знає якого духа (звичайно, злого диявольського духа). «Велике місто» – цей увесь устрій, порядок, правління.

Тепер День Господній, День великий. Для одних – славний, а для інших – страшний. День примирення Господнього і День помсти Бога нашого. І ми свідчимо всім людям і просимо всіх: як великих, так і малих, як високих, так і низьких, як далеких, так і близьких – примиріться з вічним Богом, Його Словом і один з одним, то побачите світ Божий. Ба більше звертаємося ми до правителів, суддів, керівників, учителів і до всіх можновладців: «Вам це треба знати, так бо написано: «Усяка душа нехай підкоряється вищій владі, бо немає влади не від Бога; існуючі ж власті поставлені Богом» (Рим 13,1, читай також вірш 2-й). Ви, владолюбці, цим задоволені, що так написано, але написано ще й інше про вас: «Від Господа дана вам держава, і сила – від Вишнього, Який дослідить ваші діла і випробує наміри. Бо ви, будучи служителями Його царства, не судили справедливо, не дотримувалися закону і не чинили за волею Божою. Страшно і скоро Він явиться вам, – і суворий суд над начальниками, бо менший заслуговує помилування, а сильні сильно будуть покарані» (Прем 6,3-6)».

Не сотвори собі кумира
ні на землі, ні в небесах!
Так повелів Владика всього,

коли в зачерствілих серцях
були і сумніви й зневіра,
про Того, Хто створив людину,
про джерело життя живущих,
і про правителя всіх сущих.
І стали всі ми забувати:
і звідки все, і як постало,
не намагаємось дізнатись,
що так від нас давно пішло.
А всюди лиш нам дай забави:
в гулянні «танго» і «фокстротів»,
в розгулі пиятик, куріння,
в цинізмі жартів сороміцьких,
у різних іграх і змаганнях,
які розпалюють бажання,
по кілька днів підряд.
Згадаймо краще ми про Того,
Хто вище всіх стоїть над нами,
і молитовно все просімо
щоб керував Він нашими мізками.
*Поет без «зовнішніх всіх знаків»
Слуга Христів, раб Божий Яків.*

Кумир чи ідол – це не тільки якийсь бездушний візерунок, це також чоловік чи жінка. Таких ідолів у всі часи багато, а сьогодні їх найбільше. Тому Бог говорить: «Не надійтеся на князів, на синів людських, у них нема спасіння. Вийде дух його і вернеться в землю свою; в той день загинуть усі помисли його» (Пс 146,3-4). Оце такі ідоли, як легальні, так і нелегальні, своїми улесливими хитрими промовами затягують, заманюють усілякими фальшивими обіцянками темних людей (хто не знає Бога-Слова, той – темний, хоч би він осягнув і найвищу у цьому світі науку) у свої партії, блоки, товариства, організації, общини, секти, кооперації, корпорації і т. ін. Ідоли ті (голови різних спільнот) сіють велику ворожнечу і ненависть поміж людьми, між ними панує безбожність. І таке безбожництво називають святом. У такому святі беруть участь біскупи, ксьондзи, митрополити, священники, пастори, рабини і проповідники

найрізноманітніших сект. А чи хоч один із них відкрив коли уста свої і сказав: «Це не свято, а гидота»? Того ще не чути. А Господь говорить так: «Бо уста священника повинні зберігати відання, і закону шукають з уст його, тому що він вісник Господа Саваофа» (Мал 2,7). «Вони (священники – С.Б.) повинні навчати народ Мій відрізнити святе від несвятого і пояснювати їм (людям – С.Б.), що нечисте і що чисте. При спірних справах вони повинні бути присутніми у суді, і за уставом Моїм судити їх, і зберігати закони Мої і постанови Мої про всі свята Мої, і свято зберігати суботи Мої» (Єз 44,23-24). «Отже, ми – посланці від Імені Христового і мовби Сам Бог умовляє (вас – С.Б.) через нас; від Імені Христового просимо: «Примиріться з Богом» (2 Кор 5,20).

Просимо вас: покиньте гризню, сварки, заздрість і всілякий поділ, а з'єднаймося всі до купи, бо Бог не сотворив ні поляка, ні українця, ні жида, ні німця, а сотворив Бог людину, щоб вона жила, користувалася всім добром і Творця свого благословила. Женімо від себе всіх ідолів-брехунів, а приймімо науку Христову, що дає мир, спокій, радість і свободу. «Отже, якщо Син визволить вас, то справді будете вільними» (Ін 8,36). А ніхто інший нас не звільнить: жодні блоки, держави, партії, жодні соціалісти чи демократи, комуністи чи анархісти і ніякі інші, бо будь-який поділ – від диявола-сатани, противника Божого.

Ходімо всі до Христа Ісуса, тоді відбіжить від нас уся та спокуса.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік -14й

Нова правдива дорога життя

Ворогуйте, народи, але тремтіть, і слухайте, усі віддалені землі! Озброюйтесь, але тремтіть; озброюйтесь, але тремтіть! Задумуйте задуми, але вони руйнуються; говоріть слово, але воно не збудеться: бо з нами Бог! (Іс 8,9-10)

Розумні зрозуміють

Любий читачу! Подумай собі, почитай історію життя народів, поговори з розумними побожними людьми. А та історія і ті розумні побожні люди – це **Біблія, Пророки й Апостоли**, в яких Бог жив, їхніми вустами говорив, Духом Своїм і їхніми руками в Книгу Життя записав, а нам у ці останні дні Своїм Святим Духом зрозуміти дав. А тепер, любий читачу, поглянь на життя народів! Здається, є всього досить, заволоділи всім: і землею, і водою, і повітрям, досягли високого рівня культури, значного прогресу у техніці, і врешті-решт дійшли до великої й остаточної одури.

Поглянь і зрозумій! Чи була коли така ворожнеча між людьми, як сьогодні? Чи були такі обман, ошуканство, бандитизм, душогубство, зневіра, боговідступництво, змертвіння від страху та дождання чогось ще жахливішого?! Ще не було подібного до цього. Тільки прошу: поглянь широко – почитай газету чи якийсь журнал, але особливо тримай у розумі Слово Боже, тоді побачиш правду і неправду. Я вже сказав і ще скажу: поговори з розумним побожним чоловіком – Пророком Ісаєю: «Душею моєю я прагнув до Тебе вночі, і духом моїм я буду шукати Тебе у нутрощах моїх із раннього ранку, бо коли суди Твої звершуються на землі, тоді ті, що живуть у світі, навчаються правди» (Іс 26,9). А цар і Пророк Давид так говорить: «Які величні діла Твої, Господи, і які дивні помисли Твої. Безумний не збагне їх і нерозумний не зрозуміє» (Пс 91,6-7). Читачу! Знай і вір, що «[...] розум добрий мають ті, які додержуються Заповідей Його» (Пс 110,10). Хто не сповняє Заповідей Божих, той – обманник, брехун, і в тому немає правди (Див.: 1 Ін 2,4).

Тепер, читачу і слухачу, поглянь униз і ввєрх: чи багато є тих чоловіків, що дотримуються Заповідей Божих?! Вельми мало. Нас на Волині – маленька громадка, що голосимо, гукаємо в цьому лісі, щоб той, хто заблукав, почув голос наш і вийшов на правдиву дорогу життя. Хвала Господу Ісусу Христу, нашому Спасителеві, що деякі чують наш голос і відкликаються. Не буду згадувати в цьому листі давніших, а згадаю цих недавніх: одізвилися на цей голос трубний вірні Богу душі з Варшавського Воеводства – п. Бежунь, емерит учитель Станіслав Грєшкевич, із міста Варшави Едмунд Ліпко. Але голос цей – не наш голос, а Божий голос, бо ми кличемо всіх: «Звертайтеся до закону й одкровення. Якщо вони не говорять, як це слово, то немає у них світла» (Іс 8,20). Христос Ісус навчає: «Якщо заповідей Моїх дотримаєтесь, то будете в любові Моїй, як і Я, дотримавшись заповідей Отця Мого, перебуваю в Його любові» (Ін 15,10).

Господь у Своїй великій милості відкрив нам вуха наші – і ми чуємо, відкрив нам очі наші – і ми бачимо, відкрив нам розум наш – і ми розуміємо, а оскільки чуємо, бачимо і розуміємо, то й любимо інших, як себе самих, тому всіх рятуємо і просимо: втікайте з вогню, бо вже цей світ (устрій, порядок, правління) горить полум'ям і не погасне, бо так судив Сам Бог. Написано: «І Він вилив на них лють гніву Свого і лютість війни: вона оточила їх полум'ям з усіх боків, але вони не помічали; і горіла у них, але вони не зрозуміли цього серцем» (Іс 42,25). «Але Я відвідаю вас за плодами діл ваших, – говорить Господь, – і запалю вогонь у лісі вашому, і пожере усе навколо нього» (Єр 21,14). А святий Петро пише так: «А нинішні небеса і земля, які утримуються тим же словом, зберігаються для вогню на день суду і погібелі нечестивих людей [...] Прийде ж день Господній, як тать уночі, і тоді небеса з шумом перейдуть, а стихії, розпалившись, зруйнуються, земля і всі діла на ній згорять» (2 Пет 3,7.10).

Ми, свідки Божі, ясно бачимо, що теперішні небеса з шумом переходять, тобто правителі, керівники народні, з шумом переходять, як буря яка перейде, а нині такі бурі морські часті: значить, часто змінюються парламенти, різні міністри, проекти, закони, різноманітні об'єднання, організації. Стихії розпеклися, топляться, як віск од вогню, або як сніг од сонця, і нічого від них не залишається. Всі стихії трудяться для вогню. Ліга народів підрахувала, що на озброєння щодня витрачається двісті

мільйонів злотих; вони озброюються, але хто піде на війну? Написано: «Прийшов час, настав день: хто купив, не радій, і хто продав, не плач; бо гнів над усією безліччю їх, бо хто продав, не повернеться до проданого, хоч би і залишилися вони у живих; бо пророче видіння про всю безліч їх не відміниться, і ніхто своїм беззаконням не укріпить свого життя. Засурмлять у трубу, і все готується, але ніхто не йде на війну: бо гнів Мій над усією безліччю їх» (Єз 7,12-14).

На підставі вище написаного ми, свідки Божі, свідчимо перед усім цим світом, що його, злого, ніхто вже не виікує, настав йому вже остатній кінець, отримає він визначене йому від Бога. Хто не вірить, то піди до Бога-Слова і до всіх святих Його, – вони тобі скажуть; але йди з вірою, бо хто вірить, тому все дається, а без віри нікому немає нічого. Хто йде до Бога, той мусить вірити, що Він був, є і буде, і що всякого, хто Його шукає, – нагороджує: дає Себе знайти і знати Його. Знати Його – Бога – це повна праведність. Пророк Осія говорить: «Бо Я милости хочу, а не жертви, і Боговідання більше, ніж всепалення» (Ос 6,6). А перед тим Пророк передає такий заповіт Бога: «Знищений буде народ Мій за нестачу відання: оскільки ти відкинув відання, то і Я відкину тебе від священнодійства переді Мною; і як ти забув закон Бога твого, так і Я забуду дітей твоїх» (Ос 4,6). Ходімо, брати і сестри, всі до Закону Божого, тоді не буде такого розділення, як тепер є. А понад те візьмімо нову Заповідь Христову: полюбімо одне одного щирим серцем, тоді справді будемо учнями Христовими, і нас численні люди пізнають. Нині ж панує велика ворожнеча поміж сектами, і це повинно бути, бо, як би не було так, як тепер є, то був би Бог не справедливий, – Писання Святе повинно повністю здійснитися.

Наш Великий Учитель Ісус Христос відкрито і ясно сказав: «Багато бо приходитиме в ім'я Моє кажучи: «Я – Христос» і зведуть багатьох» (Мт 24, 5). Так і сталося, бо один Господь Бог у Своему Слові вірний, а кожен чоловік – неправдивий.

Ми, свідки Божі, завжди нагадуємо і сьогодні в цьому листі не полінуємося нагадати, що 1914 року язичницько-поганські часи закінчилися. Настала пора творити Царство Боже на землі, про яке Христос Ісус навчив молитися: «Нехай прийде царство Твоє, нехай буде воля Твоя на землі, як і на небі».

Численні думають і говорять, і дожидають, що Царство Боже прийде, і всі люди будуть бачити його. Так думати, говорити й очікувати –

велика помилка. Написано: «[...] не прийде Царство Боже помітно, і не скажуть: «Ось, воно тут, або: он там», бо Царство Боже всередині вас є» (Лк 17,20-21). Подумайте, читачі і слухачі, добре про це слово: «[...] бо Царство Боже у вас усередині». Христос Ісус так відповідав фарисеям! Хіба ж у фарисеїв усередині, тобто в серці, було Царство Боже? Ні, не було. В їхньому серці було зло і лукавство, вони завжди ловили Його на словах, щоб віддати в руки влади.

Усе завдання Христа Ісуса було благовістити Царство Боже (Див.: Мк 1,14; Мф 4,12; Лк 8,1; Діян 28,3). Фарисеї і правителі були не вдоволені тим, що проповідував Христос Ісус, бо тоді була така сама несправедливість, як і тепер, вони вважали, що Ісус підбурює народ до повстання, до бунту, іншим разом думали і поширювали серед інших, що Він обезумів, одне слово, не знали Його, як не знають і нас. Фарисеї зверталися до Ісуса з насмішкою: «Коли ж то вже прийде те царство, яке Ти проповідуєш? Ми знаємо, що коли треба зробити який переворот, установити новий лад, устрій, правління, то необхідні гроші, військо, мусово бути знайомим із багачами-визискувачами! А в Тебе що є? Ти Сам бідний і роду бідного. Твій батько – тесля, і Ти позбирав навколо Себе бідаків-рибалок, і проповідуєш про якесь там царство! Щось для нас незрозуміло...» Наш учитель смиренно і ласкаво відповідав усім фарисеям: «Я зовсім не про таке царство помишляю, про яке ви собі гадаєте! Я Сам – Цар, нема на мені ні корони, ні стрічки, ні погонів, ніяких хрестів, ні жодних цяцьок-бляшок і жодної знатної свити; а ці бідарі-рибалки – це Мої міністри, судді, що судитимуть цілий цей світ злий і перелюбний». Оце Ми між вами є початком того Царства, про яке Я проповідую і воно приходить непомітно. Свідок вірний Божий говорить: «І знову буду поставляти тобі суддів, як раніше, і радників, як спочатку; тоді будуть говорити про тебе: «Місто правди, столиця вірна» (Іс 1,26).

Ісус Христос обіцяє: «[...] істинно говорю вам, що ви, які пішли за Мною, при відновленні світу, коли Син Людський сяде на престолі слави Своєї, сядете на дванадцяти престолах судити дванадцять колін Ізраїлевих» (Мф 19,28). Апостол Павло запитує: «Хіба не знаєте, що святі світ судитимуть?» (2 Кор 6,2). «Неправедний нехай ще чинить неправду; нечистий нехай ще оскверняється; праведний же нехай ще творить правду, і святий нехай ще освячується» (Одкр 22,11). Робиться все разом: одне валиться, інше зводиться. Цей світ руйнується, а водночас інший світ, згідний з наукою Ісуса Христа, будується.

Затрублять у трубу, все готується, але ніхто не вийде на війну. У точній відповідності все те робиться тепер: усі готуються й один одного бояться, і укладають паперові договори про ненапад один на іншого. Одне слово, як малі діти, граються, бавляться. Але якби це були малі діти, то не було б дивно, а то найперші, найзначніші цього злого світу (стихії розжарилися), наймудріші, що себе поробили богами, до яких приступити не можна. От що говорить Господь про них: «Погублю мудрість мудреців і розум розумних відкину». Де мудрець? Де книжник? Де допитливий віку цього? Чи не обернув Бог мудрість світу цього на безумство?» (1 Кор 1,19-20). Усі трудяться для вогню.

Слово Боже – це вогонь, і слово диявола, противника божого – теж вогонь. Слово Боже – зброя, меч обосічний; і слово диявола – зброя. У Бога-Духа Святого писання мало – Біблія; а в диявола – різного писання багато: різноманітних церковних книг, книг політичних, таких як: соціалістичних, комуністичних, анархічних, а також любовних, лицарських, спортивних, військових та інших без ліку. А скільки розмаїтих газет і журналів? І всі вони не узгоджуються з Біблійно-Євангельською наукою. І суджено буде мертвих відповідно до того, що написано в книгах, за ділами їхніми (Див.: Одкр 20,12-15). «Ось, це прийде і збудеться, – говорить Господь Бог, – це той День, про який Я сказав. Тоді жителі міст Ізраїлевих вийдуть і розпалять вогонь, і будуть спалювати зброю, щити і лати, луки і стріли, булави і списи; сім років будуть палити їх. І не будуть носити дров із поля, ні рубати у лісах, але будуть палити тільки зброю; і пограбують грабіжників своїх, і обберуть оббирачів своїх, – говорить Господь Бог» (Єз 39,8-10).

«Так говорить Господь Саваоф: «Ось, біда піде від народу до народу, і великий вихор здійметься від країв землі. І будуть уражені Господом у той день від краю землі до краю землі, не будуть оплакані і не будуть прибрані і поховані, гноєм будуть на лиці землі» (Єр 25,32-33).

Ми, свідки Божі, нині бачимо, що всі люди побиті Господом, за ними ніхто не плаче, їх ніхто не ховає, гноєм лежать зверху на землі, – розумні це зрозуміють.

Встань, сплячий, і воскресни з мертвих, і освітить тебе Христос.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

*Емерит – відставний, колишній.

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік -14й

Нова правдива дорога життя

Розумні зрозуміють!

Ось, приходить день Господа лютий, з гнівом і палкою люттю, щоб зробити землю пустолею і знищити з неї грішників її. [...] Тоді кожен, як переслідувана сарна і як покинуті вівці, повернеться до народу свого, і кожен побіжить у свою землю (Іс 13,9.14)

День цей, день Господній, День суду Божого, День гніву палкого, День примирення Господнього і День помсти Бога нашого вже почався. Знають цей День Господній тільки сини дня – сини світла – сини Божі, сини, що полюбили Бога-Слово більше за все, воно для них дорожче від життя їхнього.

Живемо ми в час Великого перевороту, Великої переміни на всій землі; живемо в добу, коли численні люди хочуть себе зробити великими, високими, мудрими, славними і знатними. Але по правді святій, відповідно до Писання, один тільки Господь буде високий у той День, а всі ідоли щезнуть – ідоли-брехуни, що відкинули Книгу Божу – Біблію. А деякі ту Книгу читають, по-своєму тлумачать, але воно так не збувається. А коли лише один Господь буде високий у цей День, тоді ще Він, Господь наш, обіцяв через слугу Свого Пророка Софонію таке: «У той час приведу вас і тоді ж зберу вас, бо зроблю вас іменитими і почесними між усіма народами землі, коли поверну полон ваш перед очима вашими, – говорить Господь» (Соф 3,20).

Визволяйтеся, люди, з неволі, з різних церковних обрядів, співів на різні лади – цього Бог не встановив, у Святій Книзі немає того написаного. Наприклад, надходить Великдень, так зване велике свято, всі готують їжу, пиття, одяг. Багатим, середнім людям то ще нічого: є за що все купити, але загляньте до малоземельних і безземельних: як там святкують? За їжу вже не будемо говорити, але у декого є дорослі діти, що вимагають від своїх рідних, батьків та матерів одяг, взуття і все інше. Яке там приходить свято? Сварня і гризня, бійка, плач, сутички, суди і

ціле пекло! Але всього цього ще мало! Поглянь, що діється після свята: поліція веде зв'язаного хлопа, батько везе в перинах півмертвого сина або дочку до лікаря у лікарню, та везе фіру збіжжя продати, адвоката найняти свого сина рятувати, та останню худобину свою продає, щоб рятуватися. Отут уже пекло й темрява непроглядна. І ту всю мерзоту, гидоту називають святом. Як ще вам цього мало, то підіть на Великдень до церкви, там кругом церкви побачите свято: малі, середні і великі, і навіть старі б'ються спочатку яйцями, потім кулаками і палками, на що з усмішкою дивляться святозапроваджувачі і його служителі. Оту всю нечистоту-гидоту-порожнечу назвали святом. Як можна назвати те все святом? О, схаменіться, запроваджувачі і служителі свята! Знайте, що День Божий настав і відкриває ваші всі діла! О, хутко настане велика битва армагеддону! Прочитайте, як було в час Пророка Гедеона у своїй спільноті: в партії, в общині один бив іншого. Це все були прообрази для нас.

Сьогодні Господь говорить до бідних людей так: «Народе Мій! Вожді твої вводять тебе в оману і путь стежок твоїх зіпсували. Повстав Господь на суд – і стоїть, щоб судити народи. Господь вступає у суд зі старійшинами народу Свого і з князями його: ви спустошили виноградник; награване у бідного – у ваших домах; навіщо ви утискуєте народ Мій і гнітите бідних? – говорить Господь, Господь Саваоф» (Іс 3,12-15). Оскільки я отримав від Бога – Отця Небесного – владу (право), я також запитаю вас, святовстановлювачі: «Де взяли ви те право (владу)?» Бог-Слово, Бог-Дух Святий, Бог Сил ніколи нікому такої влади не давав, щоб тиснути і топтати бідних. Дав вам ту владу противник Божий – диявол, бо про те, що ви робите, ніде не написано у Книзі Божій. Господь наш Ісус Христос відкрив нам небо: «І побачив я великий білий престіл і Того, хто сидить на ньому, від лиця Якого втікали небо і земля, і не знайшлось їм місця. І побачив я мертвих, малих і великих, що стояли перед Богом, і книги розкриті були, й інша книга розкрита, яка є Книга Життя; і судимі були мертві за написаним у книгах, згідно з ділами своїми» (Одкр 20,11-12). І ми так само це все бачимо.

У цьогорічному першому номері я вже нагадував, що це таке – зброя Божа і зброя диявола. Одна повна Біблія – це зброя Божа, а всі інші книги, якими б вони не були – це зброя диявола. Хто ще не бачить, просить Бога – побачите, але тільки тоді, коли будете просити з вірою. Просіть, як святий

Пророк Давид просив: «Відкрий очі мої, і зрозумію дива закону Твого» (Пс 118,18). «Закон Твій – світильник для ніг моїх і світло на стежках моїх» (Пс 118,105).

Любий читачу і слухачу, хай ким би ти був: ученим чи не вченим, високим чи низького становища – коли ти прийдеш до Бога-Слова, найперше ти знайдеш себе сліпим, глухим, кульгавим і нерозумним. Як ти себе таким побачиш, то ти щасливий! Молися Богу-Духу Святому, не кланяйся ніяким образам, тоді побачиш світ Божий. А якщо будеш молитись і кланятись якимсь образам-візерункам, тоді й сам будеш стільки знати, скільки знає твій образ-візерунок, бо так написано: «Їм рівня ті, що роблять їх, кожний, хто на них уповає» (Пс 115,8). Хто приходить до Закону Божого, тому Закон Божий відкриває його гріх. Так і Апостол Павло написав: «Законом пізнається гріх». Як ти пізнаєш через Закон (Десять Заповідей Божих) гріх, то йди до Христа Ісуса, і Він тобі простить твій гріх, тільки більше вже не гріши. Як же йти до Христа Ісуса? Учися бути лагідним і смиренным серцем, тоді Він дасть тобі спокій душі твоєї у серце твоє: «Будьте в Мені (у дусі лагідності і смирення) і Я у вас буду».

Ніяк у нас не може бути Христос, якщо ми не у Христі. Отже, любі читачі і слухачі, не заглядайте на небо, як вас навчили ваші голови-вожді, а заглядайте більше у ваші душі і серця, щоб там було місце для нашого Господа Ісуса Христа, бо блаженні чисті серцем – вони Бога побачать (зрозуміють, бо Його бачити не можна).

З великим острахом треба читати Книгу Божу, і кого Бог любить і для себе вибирає, того б'є ще й карає, піднімає його, принижує його, випробовує його і тоді до служіння його допускає, – таке дав свідоцтво: «А перед усім тим накладуть на вас руки і гнатимуть вас, видаючи в синагоги і у в'язниці, і поведуть перед царів і правителів за ім'я Моє. І буде це вам на свідчення» (Лк 21,12-13). Хто цього свідчення не має, той не є Його вибранцем, а є ошуканцем, обманником, але такі повинні бути, бо Христос Ісус так сказав: «Бо багато хто прийде під іменем Моїм і казатиме: «Я – Христос», і багатьох спокусять» (Мф 24,5).

Хто вибраний Богом, той наvertsє всіх людей, що хочуть слухати, до Закону Божого, як написано: «Звертайтеся до Закону (Десяти Заповідей Божих – С.Б.) й Одкровення. Якщо вони не говорять, як це слово, то немає у них світла. І будуть вони бродити по землі, жорстоко пригноблені і голодні; і під час голоду будуть злоститися, хулити царя свого і Бога

свого. І глянуть угору, і подивляться на землю; і ось – горе і морок, густа пітьма, і будуть скинуті у пітьму [...]» (Іс 3,20-22).

Нині ми, свідки Божі, все те бачимо: вже чимало тих, що Біблію читали і від Закону Божого людей відвертали, блукають по землі голодні і навіть утікають за кордон, і там потрапляють у темряву, бо кожен, хто не любить брата свого, той у темряві ходить. Задля цього звертаюся до всіх із проханням: хто любить Бога, ходімо всі до Його Закону, тоді не буде ні Стефанівців, ні Фетлерівців, ні Шендеровців, ні Гецевців і жодних інших, а Закон приведе нас усіх до Христа. Тоді будемо Христові, бо Закон був і є, і буде провідником дітей до Христа.

Нащо деяким казати, що Христос Ісус відкинув Закон? Він не відкинув, а виконав і возвеличив, і прославив (Див.: Мф 5,17; Іс 42,21-23). Бачивши нерозуміння Своїх учнів, які хотіли бути в Його Царстві старшими, вищими один від іншого, Христос Ісус дав їм і нам ще нову Заповідь: «[...] щоб любили ви один одного, як Я полюбив вас, так і ви любіть один одного. З того знатимуть усі, що ви Мої учні, якщо будете мати любов між собою» (Ін 13,34-35). «Сталася ж між ними і суперечка – хто з них має вважатися за більшого. Він же сказав їм: «Царі народів панують над ними, і ті, хто володіє ними, добротинцями зветься. Ви ж не так: але більший між вами хай буде як менший, а старший – як слуга, бо хто більший: чи той, хто возлежить (за столом), чи той, хто usługовує? Чи не той, хто возлежить (за столом)? А Я посеред вас, як слуга» (Лк 22,24-27).

Знайте всі, що Господь нагороду дає, бере з останніх Своїх членів-робітників (Див.: Мф 20,1-16).

На початку моїх звертань у друкованих листах я писав, що кожен побіжить до народу свого, шукатиме сховища в землі своїй. Якраз ми живемо в цю пору, що те здійснюється: нація від нації відділяється чи хоче відділитися, і це мусить бути. Але, чи ж тоді вже буде добре? Ні, не буде добре. Колись то було так, і воно мусило бути так, але тепер так довго не буде, бо настає нова ера: твориться новий світ, новий лад, устрій, правління, і не яке інше, а лишень згідне з наукою Христа Ісуса, бо це чистий справедливий для всіх людей лад. Але, звичайно, багачам, визискувачам і всім гнобителям такий устрій не подобається, і вони всі свої сили та засоби застосовують і ще будуть застосовувати, щоб до такого ладу-порядку-устрою-правління не допустити. Але тут побачать вони самі і всі люди, що вони – ніщо. «Ні срібло їхнє, ні золото їхнє не

може врятувати їх у день гніву Господа, і вогнем ревности Його пожерта буде вся ця земля, бо знищення, і притім раптове, звершить Він над усіма жителями землі» (Соф 1,18). Бо це прийшов час. Господь наш визначив усьому свою пору. Доба поганська, коли диявол підкорив собі всі народи, і вони всі йому поклонилися, добігає кінця. Явні ж діла тілесні (диявольські) такі: перелюб, блуд, нечистота, розпуста, ідолопоклонство, чарування, сварки, ненависть, гнів, суперечки, незгода, єреси, заздрість, убивство, пияцтво, бенкети і таке інше. Хто робить це, той Царства Божого не успадкує (Див.: Гал 5,20-21).

Тепер думай, кожен! Робиш ти те чи ні? Якщо робиш, то загинеш, хоч ким би ти був. З того видно, що майже всі люди покорилися дияволу, бо то була ніч, тепер настає День. «Залишаючи часи невідання, Бог нині повеліває всім людям усюди покаятися; бо Він визначив день, у який праведно судитиме весь світ, через наперед настановленого Ним Мужа, подавши свідчення всім через воскресіння Його з мертвих». Почувши про воскресіння мертвих, одні глузували, а інші говорили: «Про це послухаємо тебе іншим часом» (Діян 17,30-32).

Ісус Христос сказав: «Воля ж Отця, Який послав Мене, є та, щоб з усього, що Він дав Мені, нічого не погубити, а все те воскресити в останній день. Воля Того, Хто послав Мене, є та, щоб кожен, хто бачить (знає – С.Б.) Сина і вірує в Нього, мав життя вічне; і Я воскрешу його в останній день» (Ін 6,39-40). Пізнайте і повірте, що сьогодні останній День, і Ісус Христос воскрешає, зокрема воскресив Він і мене. Тому я всіх прошу в Ім'я Його: вставайте, прокидайтеся зі сну, і воскресить вас, і освітить вас Христос, бо ми проповідуємо воскресіння з мертвих в Ісусі так само, як і святий Апостол Павло (Див.: Діян 4,2). Я знаю, що деякі сміятимуться з моїх слів: «Серед них і мене Ісус Христос воскресив», але мені до того байдуже: я повинен говорити святу Божу правду, що нині – День воскресіння. Вже скоро мине дві тисячі літ, як Ісус Христос у розмові з самарянкою сказав, що справжнє поклоніння Богу відбуватиметься не в якомусь рукотворному храмі, й показав нам Свій новий храм, храм Свого Тіла. Його слуги нам передають так: «Приступаючи до Нього, каменя живого, людьми відкинутого, а Богом обраного, коштовного, і самі, мов живе каміння, будуйте з себе дім духовний, святе священство, щоб приносити духовні жертви, приємні Богові, через Ісуса Христа» (1 Пет 2,4-5). Йому слава навіки. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: село Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік 14 – й

Нова правдива дорога життя

Розумні зрозуміють
дорогу Христову!

І сказав Господь: Позаяк цей народ устами тільки наближається до Мене, і язиком тільки Мене шанує, серце ж його далеко стоїть від Мене, а страх їх переді Мною походить із науки заповідей людських. Ось і Я з цим народом незвичайно, дивно-чудно вчиню, так, що мудрість у мудреців їхніх зникне, і розуму в їхніх розумних не стане (Іс 29,13-14)

Сьогодні – день Господній, День останній, в який Сам Господь воскрешає людей. Одних – для вічного життя, а інших – для вічного сорому і прокляття. Ми, народжені від Бога-Слова, Бога-Духа Святого, бачимо тепер і знаємо, що всі люди в цьому світі вчилися і продовжують вчитися, щоб нічого не знати, і тому не знають так, як треба знати. Пророк Єремія сказав так: «І будуть смерті віддавати перевагу перед життям усі інші, які залишаться від цього злого племені в усіх місцях, куди Я вижену їх, – говорить Господь сил небесних» (Єр 8,3). Ми, діти Божі, свідки Божі, повіривши Богу, послухавши Його святих, ясно бачимо на власні очі, що всі люди цього лихого світу полюбили більше смерть, ніж Життя; а найбільше це виходить від так званих освічених культурних людей. Мало не всі люди, від найбільшого до найменшого шукають собі смерті, бо видумують різноманітні смертоносні засоби і привчаються воювати майже всі, від того і самі загинуть, бо так судить Сам Бог. А Суд Божий іде вже сьогодні. Бог сказав, що віддам вам відповідно до діл ваших, і хто на кого яму копає, той сам у цю яму впаде.

Бог устами святого Апостола Павла говорить: «Погублю мудрість мудреців, і розум розумних відкину. Де мудрець? Де книжник? Де допитливий віку цього? Чи не обернув Бог мудрість світу цього на безумство?» (1Кор 1,19-20). Ми, свідки Божі, ясно бачимо: Бог що сказав, то те і зробив, і ми Йому твердо віримо – тільки Він Один – справедливий (вірний) у Своєму Слові. А всі інші боги – брехуни.

Скільки вже всякі боги наговорили, наобіцяли. Де воно? Нема. І не буде. Пора бо вже таким богам-говорунам мати сором, та й повернутися до Бога, до Його Святого Слова, до Біблії. Там написано все, що було, що є, і що ще буде.

Вічний Бог Єгова, коли має щось історичне велике робитись на землі, Свою таємницю відкриває слугам Своїм, щоб вони свідчили про Нього всім людям, аби вони знали визначення Божі. За Своїм великим милосердям і мені Всевишній відкрив Свою велику таємницю, що робить Велику переміну на всій землі. Описати всього я не можу, бо це є вже описано в Книзі Життя – в Біблії; тільки можу сказати правду в Господі Ісусі Христі, що вже цього світу (устрою, порядку, правління) ніхто не вилікує; бо йому прийшов кінець. Був час для безбожжя і для поганства (язичництва), але вже пройшов; до 1914 року доба та закінчилася. З 1914 року захворів цей світ смертельно, і ніхто вже його не вилікує. Всі лікарі цього зігнилого світу будуть засоромлені, бо їх рецепти і ліки не допоможуть.

Настав час творити новий світ (устрій, порядок, правління) згідно з наукою Господа нашого Ісуса Христа. Бог устами Пророка Ісаї говорить так: «Бо ось, Я творю нове небо і нову землю, і попередні уже не будуть згадувані і не прийдуть на серце. А ви будете веселитися і радіти повіки за те, що Я творю: бо ось, Я творю Єрусалим веселістю і народ його радістю. І буду радіти за Єрусалим і веселитися за народ Мій; і не почувете у ньому більше голосу плачу і голосу воання» (Іс 65,17-19).

Погляньмо! Говорять, що і сьогодні творять новий світ, чи лад. Але це тільки говорять, що новий світ, а на ділі, в дійсності, він дуже старий; розумні це розуміють. Хіба тільки тим новий, що хочуть поміняти календаря, і відмінити семиденний тиждень творення Божого. Уже змінювали кілька разів; змінювали в часи французької революції; поміняли в Росії на п'ятиденний тиждень; змінює і Ліга Націй. Тільки їм всім це не вдалося і не вдається; бо якщо відмінити семиденний тиждень творення, то нема ніякого Творця-Бога. У другій книзі Мойсея говориться: «Шість днів нехай роблять справи, а сьомого – субота спокою, посвячена Господу: усякий, хто робить справи в день суботній, нехай буде відданий на смерть; і нехай зберігають сини Ізраїлеві суботу, святкуючи суботу в роди свої, як завіт вічний; це – **знамення** між Мною і синами Ізраїлевими повік, тому що в шість днів сотворив Господь небо і землю, а дня сьомого спочив і заспокоївся» (Вих 31,15-18).

Оце є для народу Божого **знамено** і потіха, що настає сьома тисяча літ і буде царювати Христос і Христові. В Бога один день як тисяча літ, і тисяча літ як один день. Ми, діти Божі, святимо суботу, тому що це пам'ятка творення Божого; бо як не будемо того робити, то нема ніякого Бога-Отця-Творця. Тут велика Божа таємниця, субота не для того тільки, щоб її святкувати, а ще й для того, що це є з н а м е н о семиденного тижня творення Божого. Хто не святить суботи як знамена творення, той не знає Бога-Творця-Отця. Такий не отримає від Бога відкриття і не буде знати Божого визначення-присуду (тобто Бога). Мало не всі люди цього лихого світу кажуть, що знають Бога; але це неправда. Хто Бога знає, тому Бог Свою таємницю відкриває. Вся та таємниця записана в Книзі Вічного Життя, в Біблії, і сьогодні та таємниця відкрита народові Божому, дітям Божим, нам – свідкам Його. Ми, діти Божі, говоримо, голосимо, трубимо, проповідуємо всім людям, що настав День Божий, День Суду Божого, День відкриття доброго і злого, День вставання (воскресіння) з мертвих, праведних і неправедних, одне слово, це День, коли буде все видно зверху. І всякому буде відплата згідно з учинками його. Тут засвідчення, знайомства, матури*, легітимації, протекції родини, привілеї роду, племені, раси, класу і таке інше не допоможуть, всякого діло буде перед ним. Написано так: «І побачив я мертвих, малих і великих, що стояли перед Богом, і книги розкриті були, й інша книга розкрита, яка є Книга Життя; і судимі були мертві за написаним у книгах, згідно з ділами своїми. Тоді віддало море мертвих, що були в ньому, і смерть і пекло віддали мертвих, які були в них; і судимий був кожен за ділами своїми» (Одкр 20,12-13).

Цього останнього Дня Ісус Христос багатьох воскресить із мертвих, як написано: «Оце ж воля Того, Хто послав Мене, щоб з усього, що дав Мені Він, Я нічого не стратив, але воскресив те останнього дня. Оце ж воля Мого Отця, щоб усякий, хто Сина бачить та вірує в Нього, мав вічне життя, і того воскресу Я останнього дня» (Ін 6,39-40). А той, хто ожив, бачить, знає, чує, розуміє і говорить; говорить голосно, щоб усі чули – малі і великі, що сьогодні День Суду Божого. День цей не двадцятичотирьохгодинний, а День довгий – тисячолітній, в який всі безбожники вигубляться, згорять, щезнуть і не буде їх, бо так судив Сам Бог. Хто про це хоче знати, то йди до Бога-Слова, спустися вниз, в долину Йосафата то будеш знати. Долина Йосафата називається долиною благословення до сьогодні. Хто розум має, нехай розуміє; а має розум той, хто Заповіді Божі виконує.

Тепер читачу і слухачу! Слухай, дивись і розумій! Якщо дотримуєшся Заповідей Божих Христових, то маєш розум добрий, і пізнаєш Бога і Його присуди (визначення). А як не сповняв Заповідей Божих-Христових, то тобі сьогодні ще дається шанс навернутись. Христос Ісус говорить: «Якщо любите Мене, бережіть Заповіді Мої» (Ін 14,15). Будеш любити і берегти Заповіді Божі-Христові – то розумітимеш Бога і Його присуди-визначення, бачитимеш кінець цього злого світу і початок нового світу – Царства Божого-Христового.

Всі винаходи, техніка, культура і все інше – потрібне, але без Божої мудрості воно все – ніщо. Хоча всякий, хто все те вигадує, виробляє, пускає в дію (у життя), думає здобути славу, похвалу, хоче бути великим, високим, але так не буде, тому що ті всі винаходи, техніка, культура, видумуються здебільшого для знищення, смерті людей. Але в кінці цього все буде створюватись для слави Божої; і той візьме похвалу, той буде високий, хто всі потрібні винаходи пустить в життя для слави Божої, для добробуту всіх людей, і час той близький.

В наш час з'явилося багато людей під різними іменами, які говорять, проповідують, свідчать, що знають Бога, знають до Нього дорогу; і нібито здобули багато для Бога людей. Але, скажу правду в Господі, вони не знають Бога істинного, бо гризуться між собою, ненавидять один одного; надіються на різні обряди, які наш Спаситель і Господь Ісус Христос відмінив. Він дав нам нову Заповідь говорячи: «Заповідь нову даю вам: щоб ви любили один одного; як Я полюбив вас, так і ви любіть один одного. З того знатимуть усі, що ви Мої учні, якщо будете мати любов між собою» (Ін 13,34-35). Де ж та любов? Де ж та милість і ласка один до одного? Нема. Значить, не пізнали Бога. Чому не пізнали Бога? Щоб виконалося сказане Господом нашим Ісусом Христом: «Бо багато хто прийде під іменем Моїм і казатиме: «Я – Христос», і багатьох спокусять» (Мф 24,5). Так воно і сталося. Багато з'явилося званих вірних, які тільки й знають гніватися один на одного. Ясно сказано: «Але Син Людський, коли прийде, чи знайде віру на землі?» (Лк 18,8).

Кому не скажи, що, мовляв, ти не віруєш в Бога Христа Ісуса, то зараз на тебе сердиться, гнівається і готовий за правду бити. А то найперше діло Христа (помазанця) Божого – викривати-докоряти світові, що не вірують в Христа Ісуса, бо якби вірили, то любили б Заповіді Божі. Написано: «Неправду я зненавидів і гидую нею, Закон же Твій я люблю. Семикратно

кожного дня я прославляю Тебе за суди правди Твоєї. Великим миром утішаються ті, що люблять закон Твій, і не спотикаються вони. Я уповаю на спасіння Твоє, Господи, і сповняю заповіді Твої. Душа моя додержує свідчень Твоїх, бо вельми люблю їх. Я охороняю заповіді Твої і свідчення Твої, бо всі дороги мої перед Тобою, Господи. Нехай дійде молитва моя до Тебе, Господи, за словом Твоїм врозуми мене. Нехай прийде благання моє до Тебе, Господи, за словом Твоїм визволи мене. Висловлять уста мої пісню хвали, коли навчиш мене заповітів Твоїх. Язик мій буде голосно провіщати слова Твої, бо всі заповіді Твої – правда» (Пс 118,163-172). Хто Заповіді Божі відхиляє, не виконує, не любить, той не має Духа Святого Христового і не знає Бога. Бо насправді ніхто його і ніколи на небо не забере, а як дух із нього вийде і покладуть його в землю, то з землі вже він не вилізе. Якщо такий вірянин не чує цієї Божої сурми, поки в ньому дух є, то в могилі вже не почує. Тепер устань, сплячий, і воскресни з мертвих, і освітити тебе Христос. Весь цей світ мертвий для Бога; і чи не всі так звані вірні – мертві для Бога. Будь тим, для кого вже сьогодні День воскресіння мертвих у Христі.

Бог із самого початку освятив День сьомий – суботу (Див.: Бут 2,2-3). Вклав її до Закону (Заповідей Своїх) всередину, але так звані віряни не святять суботу. А це ж **знамено** між нами і Богом-Творцем нашим, що Він створив все за шість днів. «І звершив Бог до сьомого дня діла Свої, які Він робив, і спочив у день сьомий від усіх діл Своїх, які чинив. І благословив Бог сьомий день, і освятив його, бо спочив від усіх діл Своїх, які Бог чинив і створював» (Бут 2,2-3). «І синів іноплемянників, які приєдналися до Господа, щоб служити Йому і любити ім'я Господа, бути рабами Його, усіх, що зберігають суботу від осквернення її і твердо тримаються завіту Мого, Я приведу на **святую гору Мою** й втішу їх у Моєму домі молитви; всепалення їхні й жертви їхні *будуть* приємні на жертovníку Моєму, бо дім Мій назветься домом молитви для всіх народів. Господь Бог, Який збирає розсіяних ізраїльтян, говорить: «До зібраних у нього Я буду ще збирати інших» (Іс 56, 6-8). Сам Господь збирає нас на святую гору Свою, як написано: «Станеться в останні часи, що над усі гори гора Господня вознесеться, і підійметься понад горби, і поспішать до неї всі народи. І підуть багато народів і скажуть: «Ходіть, вийдемо на гору Господню, в дім Бога Якового, а Він покаже нам Свої дороги й будемо ходити стежками Його, бо з Сіону вийде закон, і слово Господнє – з Єрусалиму» (Іс 2,2-5).

Неправда закінчує своє життя, а правда починає своє життя в Ісусі Христі. Коли назбирається народу Божого сто сорок чотири тисячі від землі, у яких Ім'я Отця написано буде на їхньому чолі, і які розумітимуть і співатимуть пісню Мойсея, слуги Божого, і пісню Агнця – буде дана їм влада судити і царювати з Ісусом Христом (Див.: Відкр 14,1-5). Ми, християни, діти Божі, свідки Божі, вже розуміємо і співаємо пісню Мойсея і Агнця.

Багато людей надіються на своїх вождів, але це марна надія, все це веде до Армагеддону, тобто буде така битва, яка була в дні Гедеона, а саме: коли в своєму стані один одного вбивав. Горе буде вождям народу. Пророк Єремія: «Бо ось на місто це, на якому наречене ім'я Моє, Я починаю наводити біди; і чи ви залишитеся непокараними? Ні, не залишитеся непокараними; бо Я закликаю меч на усіх, хто живе на землі, – говорить Господь Саваоф. Тому проречи на них усі слова ці і скажи їм: «Господь прогримить з висоти і з оселі святині Своєї подасть голос Свій; страшно прогримить на оселю Свою; як ті, що топчуть у точилі, викликне на усіх, хто живе на землі. Шум дійде до країв землі, бо у Господа змагання з народами: Він буде судитися з усякою плоттю, нечестивих Він віддасть мечу», – говорить Господь (Єр 25,29-32).

Так говорить Господь Саваоф: «Ось, біда піде від народу до народу, і великий вихор здійметься від країв землі. І будуть уражені Господом у той день від краю землі до краю землі, не будуть оплакані і не будуть прибрані і поховані, гноєм будуть на лиці землі. Ридайте, пастирі, і стогніть, і посипайте себе порохом, вожді стада; бо виповнилися дні ваші для заколення і розсіяння вашого, і впадете, як дорогий посуд. І не буде притулку пастирям і спасіння вождям стада. Чутно воання пастирів і ридання вождів стада, бо спустошив Господь пасовище їх. Знищуються мирні селища від люті гніву Господнього. Він залишив оселю Свою, як лев; і земля їхня зробилася пустелею від люті спустошувача і від полум'яного гніву Його» (Єр 25, 32-38).

Минули рік і два місяці, як відійшов у вічність наш брат у Христі Ісусі Феодосій Богдан, проживши на землі 29 літ. Останні свої роки життя він багато часу посвячував Господу, трудився духовно, знав Господа, а знати Господа – повна праведність. Нехай пам'ять про брата Феодосія буде в народі святих Всевишнього вічно. Амінь.

Редактор-видавець Стефан Бохонюк

*Матура – іспит на атестат зрілості.

Адреса редакції: село Богушівка, пошта Княгининок, біля Луцька

Рік -14й

Нова правдива дорога життя

Хто Бога знає, той це зрозуміє!

Бо створіння з надією чекає з'явлення синів Божих (Рим 8, 19)

Прийшла година суду і відплати.
Христос іде у славі поміж нас,
Щоб місця не лишилося пихатим
Між нас навіки й повсякчас.
Постане світ, постане кращий,
Де буде правда і любов,
Де буде вічність благодаті
Святим в дарунок знов і знов.
Де не прийдеться їм страждати,
Ідучи шляхом за Христом,
А будуть славити й бажати
Йти дорогою з Творцем.
Останні дні уже приходять,
Нове життя гряде ось-ось,
Над безкінечним небосхилом
Зоря здіймається у вись.
Тремтить вся грішная земля,
Бо йде найсправедливіший Суддя.

Яків Руднєв

У цей період часу, в якому ми живемо, майже всі люди очікують чогось кращого, нового, правдивого; але деякі очікують того, чого й самі не знають. Правда, що настав час для нової ери, для нового порядку, для нового правління. Але тут питання. Хто ж те все нове, ліпше, правдиве буде робити? Для цього потрібні чоловіки, яких ще є замало, які повинні народитися від Бога-Слова, Бога-Духа Святого, та ще й треба навчитися від Нього, бо Він так сказав: «Прийдіть до Мене, всі струждені і обтяжені,

і Я заспокою вас; візьміть ярмо Моє на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і смиренний серцем, і знайдете спокій душам вашим, бо ярмо Моє – благо, і тягар Мій легкий» (Мф 11,28-30). Щоб навчитися, потрібний час, сьогодні саме та доба. Щасливий той чоловік чи жінка, які сьогодні навчаються від Господа нашого Ісуса Христа. Так говорить Цар і Пророк Божий Давид: «Блаженна та людина, яку врозумляеш Ти, Господи, і навчаєш закону Твого, щоб у тяжкі дні вона мала спокій, доки нечестивому викопають яму. Бо не відкине Господь народу Свого і не забуде насліддя Свого. Бо в суд прийде правда, і за нею *прийдуть* усі праведні серцем» (Пс 94,12-15). Сьогодні йде Суд Божий. Найперше судиться Бог із правителями землі всієї. Суд Божий іде, відповідно до Писання: «Вчинити над ними суд написаний. Слава ця буде всім святим Його» (Пс 149,8-9).

«Повстав Господь на суд – і стоїть, щоб судити народи. Господь вступає у суд зі старійшинами народу Свого і з князями його: «Ви спустошили виноградник; награване у бідного – у ваших домах; навіщо ви утискуєте народ Мій і гнітите бідних?» – говорить Господь сил небесних» (Іс 3,13-15). У тих пророчих словах від Бога – істинна свята правда, яка в наші дні життя здійснюється. Ми твердо віримо, що все написане в Книзі Вічного Життя, Біблії, – свята правда.

Я завжди пишу, що сьогодні – День суду Божого, День повного гніву Божого і т.д. Господь наш вступив у суд із начальниками, з царями, бо «в гніві Він дав їх, в гніві і скидає їх» (Ос 18,11). «Отже, слухайте, царі, і розумійте, навчіться, судді країв землі! Слухайте, володарі багатьох і ті, хто пишається перед народами! Від Господа дана вам держава і сила від Вишнього, Який дослідить ваші діла і випробує наміри, бо ви, будучи служителями Його царства, не судили справедливо, не дотримували закону і не чинили за волею Божою. Страшно і скоро Він явиться вам, і суворий суд над начальниками, бо менший заслуговує помилування, а сильні сильно будуть покарані. Господь усіх не убоїться лиця і не устрашиться величі, бо Він створив і малого, і великого, й однаково промишляє про всіх; але на начальників чекає суворе випробовування» (Прем 6,1-8).

«Господь у день гніву Свого уразить царів. Він учинить суд над народами, покриє землю трупами, знищить голови багатьох у великій

країні» (Пс 109,5-6). Хіба все це не робиться сьогодні, у день, в якому ми живемо і бачимо це? Так, дійсно, саме так і діється цього Дня. На те ми, свідки Вічного Бога Єгови, покликані, щоб це довести і підтвердити Святим Писанням.

Сьогодні Господь і до мене говорить, бо Він вічний Бог: «Волай голосно, не стримуйся; піднеси голос твій, подібно до труби, і вкажи народу Моему на беззаконня його, і дому Якова – на гріхи його» (Іс 58,1). Я пишу і говорю всім, найперше правителям, всім керівникам: «Не йдіть тією дорогою, якою ходили перед вами царі, вони через це попадали, бо йшли несправедливою дорогою, попадаєте і ви». Але ніхто не слухає, ще гіршу зробили дорогу, як була. Ну що ж? Попадають, по написаному. Ясна річ. Які були великі і сильні царства в наші дні життя! Де ж вони? Попадали, розсипались, з одного царства зробилось кілька; і кожне таке царство говорить: «Я – сильне». Справджується пророче слово Бога: «Проголосіть про це між народами, приготуйтеся до війни, збудіть хоробрих; нехай виступлять, піднімуться всі ратоборці. Перекуйте орала ваші на мечі і серпи ваші на списи; слабкий нехай говорить: «Я – сильний» (Іоїл 3,9-10). Пророк Ісая докоряє: «Та ви про минуле не згадуєте, про давнє не думаєте» (Іс 43,18).

Щоб розуміти людське життя – правильне воно чи неправильне, обов'язково треба часто заглядати в Книгу Вічного Життя – Біблію, там є все, що було, що є, і що буде. **Завжди треба дивитись на кінець закону; кінець Закону – Ісус Христос.** За наукою Христа Ісуса царство треба творити по-новому, тоді воно устоїть. «По-новому» значить: у любові. Основу (фундамент) Ісус Христос заклав – любов. Царство, побудоване на любові і милості до кожної людини незалежно від її статі, релігії, національності, мови, раси, племені і кольору шкіри, – стоятиме вічно.

Святий Апостол Павло говорить так: «Бо знаємо, що всі істоти (творіння – С.Б.) разом стогнуть і мучаться донині; і не тільки вони, але й ми самі, маючи початок Духа, і ми самі в собі стогнемо, чекаючи усиновлення, відкуплення тіла нашого» (Рим 8,22-23). Творіння (бідні люди, які не можуть відрізнити правого від лівого, правди від неправди), очікують з'явлення синів Божих (справедливих вірних чоловіків, які люблять Бога і ближнього свого як себе самого). Але ще таких синів мало, бо вони родяться від води і Духа, від Бога-Слова. Сини Божі не

думають брати владу в свої руки, або битися за владу. О, ні! Їм буде дана влада-право за Писанням. Бо написано: «А царство і влада і величність царська по всьому піднебесі дана буде народові святих Всевишнього, що Його царство – царство вічне, і всі володарі будуть служити і коритися Йому» (Дан 7,27). Нам і сьогодні владу-право дано Богом, щоб ми говорили правду Божу всім людям, як написано в Святому Письмі (Біблії), особливо начальникам-володарям, щоб вони знали, що Вічний Бог Творець і Вседержитель все це наперед визначив, через Своїх слуг-Пророків звістив і їхніми руками записав у святу Вічну Книгу – Біблію, а нам свого часу зрозуміти дав. А якщо дав нам зрозуміти Свої суди-визначення, то це є для нас повна свята праведність, бо написано: «Знати Бога є повна праведність» (Прем 15,3).

В усі часи коли має завершуватися якийсь вік, до прикладу, кінець якомусь правлінню має бути, тоді Вічний Бог-Дух Святий відкриває таємницю Свою слугам Своїм, бо так написано: «Бо Господь Бог нічого не робить, не відкривши Своєї таємниці рабам Своїм, Пророкам» (Ам 3,7). Милостивий Господь зі Свого благовоління до мене відкрив і мені Свою таємницю, що має робити велику перемену на всій землі. Таємницю Свою Господь сил Небесних відкрив мені 1911 року в жовтні. Я ще тоді не знав Бога правдивого Вічного, Якого нам відкрив Собою наш Спаситель і Господь Ісус Христос, а знав тільки бога паперового, бляшаного, дерев'яного, залізного, мідного, срібного, золотого і таке інше, щиро до них молився і їм жертви давав. Відкриття від Господа Бога я одержав неясне, загадкове, бачив і чув різні видіння і слова, про які не пишу. Навіть не знав від доброго Духа чи від злого це, бо односельці стали про мене говорити, що я здурів. Мене тягнуло читати Святе Письмо. Найбільше читав псалми Царя і Пророка Давида; бо я ці псалми часто читав над мерцями. А коли я став читати «Псалтир» після відкриття, то я побачив сам себе: це я – мертвий. Що більше я читав Слово Боже, то більше оживав, став розуміти і говорити, і своїми ногами ходити. І зрозумів Живого Бога Духа Святого, Якого нам відкрив Собою Ісус Христос: коли я входжу в Нього – Він входить у мене. Оскільки я заробляв на шматок щоденного хліба дрібним рільництвом, то мав мало часу, щоб прочитати, тобто «з'їсти» ту Святу Книгу, щоб відчутти її смак. Смак її добрий, але в животі (в житті) гірко. Бог – Отець

мій Небесний – знає, що я хотів «з'їсти» ту Книгу, і дав час «їсти» її. Мене засудили на вічне заслання до Сибіру в Іркутську губернію з позбавленням усіх диявольських прав. Тож у мене з'явився час її їсти, і тепер я її завжди їм.

Прочитавши цю Вічну Книгу Життя, я дізнався і зрозумів, в якому часі ми живемо. Читаючи цю Книгу, треба дивитись, що робиться в народах і судити по самому собі, бо так сказав наш Спаситель Христос Ісус. Живемо ми в час Великого перевероту на всій землі, в час Дня Господнього, а День Господній – темрява. Так говорить Бог устами пророка Амоса: «Хіба ж день Господній не темрява, а світло? Ні, він – пітьма, нема в ньому просвітку» (Ам 5,20). Ясно, праведно бачимо сьогодні, як усі безумці хваляться різними вигадками, найбільше різними виробами для війни, гігантськими літаками, безглуздими видами спорту, масовими бійками, перегонами, перескоками, перетанцями, переспівами і всім таким непотрібним. Кожен із них хоче бути цього Дня великим, почесним, славним і не знає, нещасний, що буде проклятий; засоромиться свого знання, своєї професії і своїх винаходів. У Законі Божому, в усіх артикулах сказано, що один Господь цього Дня буде великий, а всі ідоли-брехуни і всякі візерунки щезнуть із лиця землі, не буде їм місця ні на небі, ні на землі, бо вікна небесні вже відчинились і не зачиняться, аж поки не звершиться все, так сказав Господь.

Господь вказав як поводитися через Пророка Єремію: «Нехай не хвалиться мудрий мудрістю Своєю і сильний силою своєю, нехай не хвалиться багатий багатством своїм. А хто хвалиться, нехай хвалиться тим, що він розуміє і знає Мене, що Я Господь, Який творить милість, і суд, і справедливість на землі, бо це до вподоби Мені, говорить Господь» (Єр 9,23-24). Запитання. Де ж тепер на землі є милість, суд і справедливість? Де, в якому царстві чи в республіці? Де їх знайдете? Нема ніде. Скрізь шахрайство і повний, аж переливається за край, обман. Забиває син батька, платить гроші вченому чоловікові, і той неправдою виправдовує винного. І так вирощують зло, але одночасно кричать: «Нема порядку на землі!» Хто ж той порядок зробить? Може, хто з неба злетить, чи з-за океану приїде? І там те саме! Послухайте, що говорить Господь: «Обмийтеся, очистіться; віддаліть злі діяння ваші від очей Моїх; перестаньте чинити зло; навчіться чинити добро, шукайте правди,

рятуйте пригнобленого, захищайте сироту, заступайтесь за вдову. Тоді прийдуть – і розсудимо», – говорить Господь. «Якщо будуть гріхи ваші, як багряне, – як сніг, убілю; якщо будуть червоні, як пурпур, – як вовну, убілю. Якщо захочете і послухаетесь, то будете споживати блага землі; якщо ж зречетесь і будете чинити опір, то меч пожере вас: бо уста Господні говорять» (Іс 1,16-20).

Небо відчинилося, всі святі з Ісусом Христом судять цей світ; і він засуджений на загибель, але в Бога ще є милість. Він хоче милувати. Покайтеся, віруйте в Ісуса Христа, бо милість вища від суду. Але... але ніхто не хоче каятися, всі вперто летять у безодню. Чекають спасіння то зі сходу, то із заходу! Там спасіння нема. Марксистично-більшовицькі, коли їхали із сибірського заслання, то співали пісню: « Відречемося від старого світу..., і зруйнуємо все до основи». Протиник-диявол хитрий! Чому з основою не руйнують? Бо то основа диявольська, то вони на ній знову будують. Всі республіки і республіканці не любили і не люблять царів, а основу царську люблять і на ній будують знову. Будуйте, будуйте, воно розвалиться все одно.

Я раджу всім, бо люблю всіх Вас: будуйте на нових підвалинах, які заклав наш Спаситель і Господь Ісус Христос, будуйте на милості, любові, суді і справедливості, тоді така будівля встоїть, тому що ці підвалини Сам Бог заклав. Усе, що я говорю, кажу правду в Господі. Завжди нагадую, що цього світу (устрою, порядку, правління) ніхто не вилікує, кінець йому прийшов. Я підтверджую слова Божі, сказані Давидом: «Доки будете судити несправедливо і догоджати грішникам? Судіть сироту і вбогого по правді, смиренного і бідного виправдайте. Визвольте бідного й убогого, звільніть його від руки грішника. Не пізнали і не зрозуміли, бо в темряві ходять. Нехай захитаються всі основи землі» (Пс 82, 2-5).

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: село Богушівка, пошта Княгининок, біля Луцька

Рік -14й

Нова правдива дорога життя

Господня земля і все, що наповнює її; всесвіт і всі, що живуть у ньому (Пс 23, 1). Якщо ви будете слухатися Голосу Мого і дотримувати заповіт Мій, то будете Моїм уділом з усіх народів; бо Моя вся земля (Вих 19, 5). А люди лагідні успадкують землю і будуть втішатися великим спокоєм (Пс 36, 11). Блаженні тихі, бо такі осягнуть землю (Мф 5, 5).

Хто розум має, той розуміє!

Господь створив землю і дає її, кому хоче. Землеробська праця є благословенна. Сам Господь цю працю благословив і сказав: «Плодіться, розмножуйтеся, наповнюйте землю, і володійте нею». Погляньмо сьогодні і розсудімо. Правитель будь-якого народу кричить: «Моя земля!», б'ється за неї, заставляє підневільний народ битися. Батько до сина кричить: «Моя земля!», а син до батька у відповідь: «А моя де?» І сьогодні всі разом б'ються за землю, б'ються несправедливо, бо земля – Божа, і Бог землю дає кому хоче. Вище написано: «Лагідні осягнуть землю і будуть радіти повним спокоєм». Ми, покликані Богом, зрозуміли зі Святого Письма справедливого Бога і противника Божого – диявола. І знаємо, що до визначеного Богом часу править цим світом диявол. Час той сьогодні закінчується, і диявол буде вкинутий в озеро вогненне сірчане, так бо написано: «А диявол, що спокушав їх (людей – С.Б.), ввергнутий в озеро вогненне і сірчане, де звір і лжепророк, і будуть мучитися день і ніч на віки віків» (Одкр 20,10). Як потрібно знати Бога? Щоб Бога знати, треба Заповіді Його виконувати – Десять Заповідей Божих, бо це – діло Його рук (Див.: Вих 31, 18). А Пророк Давид засвідчує таке: «Діла рук Його – істина й правосуддя; всі заповіді Його вірні, тверді на віки вічні, встановлені на істині й правоті. Початок премудрости – страх Господній, і розум добрий мають ті, що додержуються заповідей Його» (Пс 110,7-10). Бог наш, Якому ми віримо, дуже великий і високий, не можна Його виміряти, зважити, бо Він є скрізь і все наповнює. Скільки б ми Його

не славили – Він ще славніший, скільки б ми Його не вивищували – Він вищий, Йому кінця немає. Відкрив нам Його Син Божий – Господь Ісус Христос. Учень Ісуса Христа Пилип думав, що вже все знає, тільки ще хотів би бачити Бога-Отця. Тоді він звернувся до Ісуса з проханням кажучи: «Господи, покажи нам Отця і нам вистачить». Рече йому Ісус: «Стільки часу Я з вами і ти не знаєш Мене, Пилипе? Хто бачив Мене, той і Отця бачив; як же ти говориш: «Покажи нам Отця?»» (Ін 14,8-9). Значить, Ісус Христос відкрив нам Собою Бога-Отця. Ісус Христос народився так само, як кожен із нас, високих шкіл не закінчував, та дивувалися мудреці: «Як же Він знає Писання, коли не вчився?» До тридцяти літ був теслею. Видно, що працював з бідним народом, бо й бідаків вибрав учнями, які, окрім Апостола Павла, були малограмотні. І в Ньому, в такому простому чоловікові, був Отець. Апостол Павло стверджує, що в Христі Ісусі була вся повнота Божества тілесно. Ісус Христос сказав: «Того дня пізнаєте, що Я в Отці Моїм, і ви в Мені, а Я в вас» (Ін 14,20). Ми знаємо, що Бог-Отець живе в нас, ми – Його дім.

А де живе диявол – противник Божий? Колись нам говорили, ще й до цього часу дехто говорить, що диявол живе в повітрі, в лісі, в болоті і проявляє себе найбільше вночі. Те, що він проявляє себе вночі, – це правда; бо він сам – ніч (темрява). Ця ніч-пільма завела людей у темряву і морок. Так говорить і Пророк Божий Ісая: «Ось бо, темрява покриє землю, і морок – народи; а над тобою засяє Господь, і слава (мудрість – С.Б.) Його явиться над тобою» (Іс 60,2). Апостол Павло говорить: «Вони запаморочені розумом, відчужені від життя Божого за неуцтво, що в них, за стверділість їхніх сердець» (Еф 4, 18). Як таку ніч називає наш Господь Ісус Христос? «Ваш батько є диявол; і ви хочете виконувати похоті батька вашого. Він людиновбивцею був споконвіку і не встоїть в істині, бо істини немає в ньому. Коли він говорить, неправду від себе говорить, бо він неправдомовець і батько неправди» (Ів 8,44). До кого тоді говорив Ісус Христос? До письменних книжників-фарисеїв, які зверху були пишні, надуті, ситі, в дорогих шатах і думали (думають так і зараз), що в них живе Бог, а не знали і не знають, що в таких живе диявол. Ото сьогодні настав день, і стало видно Бога і диявола (чорта). Була ніч, і ніхто не міг робити. Наш Спаситель Ісус Христос сказав про це так: «Мені належить робити діла Того, Хто послав Мене, доки день є; прийде

ніч, коли ніхто робити не зможе. Доки Я в світі, Я Світло для світу» (Ін 9,4). Ця ніч довга була – до 1914 року. Тепер вона – немічна і хвора, хоче вилікуватися, але для неї ліків нема, – мусить померти, бо настав День, і День Божий. Бог говорить устами Апостола Павла до вірних: «Про часи ж і терміни, браття, нема потреби вам писати, бо ви самі достовірно знаєте, що день Господній так прийде, як злодій уночі. Бо коли говоритимуть: «Мир і безпека», тоді несподівано прийде на них погибель, подібно як біль тієї, що носить в утробі, і не уникнуть. Але ви, браття, не в темряві, щоб день застав вас, як злодій; бо всі ви – сини світла і сини дня: ми – не сини ночі, ані темряви. Отже, не будемо спати, як і інші, а пильнуймо і будьмо тверезі» (1Сол 5,1-6)

Слова «день і ніч»; «світло і темрява» стосуються людей, але також – Бога і диявола. Немає такого Бога, в якого вірили до цього часу люди, і нема такого диявола в лісі чи в очереті, якого люди боялись, боялися там, де не потрібно боятися. Бог є Днем, Світлом; диявол – ніччю, темрявою. День Господній відкриває в людях Бога, відкриває в них і диявола. Я не суджу, а коли і суджу, то суд мій – справедливий. Пізнай, чоловіче, сам себе. Пізнай, хто живе в тобі. Бог є Духом; диявол – також дух. Як тягне тебе дух, що живе в тобі, до читання і виконання слова Божого, то це добре, ти є помешканням Божим. А якщо дух, що живе в тобі, тягне тебе добре випити, закусити, блуд творити, розкішно жити, та ще в такий час, як тепер, то ти – помешкання диявола. Виходить, мало не всі люди по всьому світі поклонилися дияволу – противникові Божому, так описав служитель Божий Іван у книзі Одкровення. Чоловік є звіром, дияволом, чоловік є лжепророком, левом, барсом, ведмедем, псом, свинею та ін. Напрошується багато зневажливих імен, щоб назвати чоловіка, який не виконує Заповідей Божих, не любить Бога і ближнього свого. Чоловік є червоний дракон! Тепер поглянь, читачу! В усьому теперішньому світі править червоний дракон. Чому червоний? Тому що крові жадає, кровожерний, задля крові нікого й нічого не щадить, вся праця людська йде для здобування крові. Звір-чоловік дуже хитрий, називає себе червоним, чорним, білим, зеленим. Але він червоний, бо крові хоче. Тепер ми бачимо, що весь цей світ є червоним драконом, якого описав святий Іван. Усі світом не правлять, не керують. Є кілька осіб, які правлять, керують цим лихим світом; і не знають нещасні, що ними керує бог цього

лихого світу – диявол. Для нас, синів Божих, це не диво, бо мусить збутися все, написане у Святій Книзі – Біблії, бо якби так не було, як написано, то був би Бог несправедливим. Ось по цьому Бога мусять пізнати всі народи на землі. Погляньте: що робиться! Чоловік, який керував світом чи його частиною, вважав себе божим, як бог, святим, чесним, справедливим, на останку виявляється, що він – диявол. Сьогодні – День відкриття доброго і злого. Де сховаєшся чоловіче, як побачиш сам себе, хто ти є? О, горе! І горе велике! Буде тобі сором і ганьба, бо місця для тебе нема ні на землі, ні на небі; місце тобі в озері вогненному і сірчаному, де звір і лжепророк мучитимуться по віки вічні. Суд Божий справедливий іде, Бог-Єгова віддає і відплатить за ділами-вчинками. Ви, керівники цього лихого світу, судите відповідно до своїх несправедливих артикулів; а ви ж називаєтеся християнами і захищаєтеся Святим Письмом – Євангелієм, воно у вас лежить на столах, у судах, у церквах, костелах, кірхах, молитовних домах. Для чого воно (Євангеліє) лежить у вас? Хіба для того, щоб обманювати людей? Так! Ви обманули Євангелієм людей! Хіба тільки людей ви обманули? Ні. Ви самі себе ошукали і матимете кару заслужену за Писанням. Ми, сини Божі, називаємося християнами. Це звання вийшло від нашого Господа і Вчителя Ісуса Христа; Христос – християни. Якщо ж усі ми визнаємо Ісуса Христа нашим Спасителем і Господом і взяли собі ймення Його і науку Його в наші вуста, то і будемо суджені, і вже судимося згідно з Писанням. Вся Європа християнська. Захід говорить: що схід безбожний. Але як бачимо ми, діти Божі, то скрізь безбожжя, що і має бути відповідно до визначення Божого, щоб ніхто не хвалився: ні єврей, ні християнин, що знає Бога. Як не пізнали Його одні, так не пізнали Його й інші, за **Писанням**. Сьогодні час пізнати Господа. Знати Бога – повна праведність. Сам Спаситель Ісус Христос говорить: «Не пізнали ні Мене, ні Отця Мого, якби пізнали Мене, то пізнали б і Отця Мого, бо Я в Отці, а Отець у Мені» (Ін 14,11).

Чоловіче, який називаєшся християнином, пізнай сам себе: в якому ти Отці, і який отець у тобі. У житті є два отці: Бог-Отець, який створив небо і землю, і все, що на них і в них; і бог – диявол цього злого світу, що обманув усіх людей, як написано. Твердо знайте всі люди, що Божий суд іде згідно з Писанням Святим, згідно з тим, що в Книзі Життя – Біблії – написано. Того, хто називається християнином і хоче судитися з нами,

християнами, за Святим Писанням, просимо: судися – будеш засуджений, хай ким би ти був – чоловіком чи жінкою, багатим чи бідним, високим чи низьким, далеким чи близьким. За Законом, за Писанням, згрішили всі, всі без винятку винні, немає відповідної жертви за гріх. Єдинородний Син Божий, а наш Господь і Визволитель Ісус Христос, іде з милістю. Іде з милістю в жертву за нас, і викупає нас, грішників, що каються, від смерті, дає нам нове вічне життя, говорячи: «Бо Я милости хочу, а не жертви, і Боговідання більше, ніж усепалення» (Ос 6,6). «Блаженні милостиві, бо вони помилувані будуть. Блаженні миротворці, бо вони синами Божими назвуться» (Мф 5,7-9). Створіння з надією чекає з'явлення синів Божих, щоб зробили мир-спокій на землі.

А миротворці цього світу зроблять мир-спокій? Ні... у жодному разі, бо вони використовують обман, фальш, ошуканство, один одного зачаровує, баламутить. Ми живемо в останні дні цього зігнилого, злого і лукавого, безбожного, світу і бачимо те все; бо нам Бог Духом Своїм Святим відкрив через Слово Своє – Біблію. Бог нас воскресив із мертвих, відкрив нам очі – і ми бачимо, відкрив нам вуха – і ми чуємо, дав нам нове серце – і ми Його, Бога, розуміємо. А як розуміємо, то з любов'ю Христовою до всіх звертаємось, ба більше до керівників цього вмираючого світу (устрою, правління) з проханням: «Пізнайте, якого ви духа, пізнайте, в який час ви живете, погляньте, що ви сіяли і сієте; бо що сієте, то те і жатимете! Сіяли вітер – пожнете бурю; а вже дуже шумить, і буде велика буря; якої не було від настання світу і більш такої не буде, так бо написано; а що написано – мусить сповнитися, бо то є Бог-Слово.

Бог не пекельник, пекла не зробив, мучити людей в Його намірах не було, нема і не буде. Пекло зробив бог цього лихого світу і його служителі, які пеклом лякали і лякають людей; а не знали і не знають, і не хочуть знати, що самі в ньому будуть пектися-горіти. Згорять і нічого від них не залишиться, як не залишилось нічого від допотопного світу, крім **Ноя з сімейством**. Даремно вони роблять собі різні пам'ятники, кажу правду в Господі, бо так написано. Ніхто не сперечайся, – заглянь у Книгу Життя – Біблію. Для чого вона в тебе лежить на столі, в суді, і в божниці твоїй? Хіба тільки для форми, для гонору? Навіщо ти назвав себе християнином? Ти ж нею будеш осуджений! Питай себе: хто ти – християнин чи антихристиянин? Так і є! **Що ж хоче від нас Бог? Щоб ми**

визнали свою провину і більше так не робили. Хіба Він, Бог наш, Який був, є і буде у Христі Ісусі, хоче кидати нас у пекло і мучити? Ні, неправда. Він, наш Господь, з ласкою нас приймає, говорячи: «Прощаються гріхи твої, іди і більше не гріши».

То був такий час робити те лихо, те різне ошуканство, бо це була ніч, а вночі вся марнота, нечистота, паскудство і все інше недобре робиться. Але сьогодні вже – День, День Божий, народилися від Бога сини Божі і бачать те все. Не так швидко те зло перестане робитися, але перестане і то незабаром. Хоч ким би ти був, чоловіче, перестань робити зло, і його в тобі не буде! Не чекай, щоб усі люди перестали робити зло, ти того не дочекаєшся. Ти сам не роби зла, то тобі зараз – сьогодні – буде добре. Поглянь на Христа Ісуса: Який Він був лагідний, смиренний і милосердний, і ласкавий до всіх розкаяних грішників. Подумай! А ти такий? Якщо ні – то можеш бути, потрудися над собою. Він і приходив для того, щоб залишити нам приклад. Він – Бог, а зробився чоловіком, подібним до нас, тільки ніякого зла Він не зробив, в Нього і думки злої не було. Прочитай Його історію: як народився, як учився, як працював, як навчав, і за що Його замучили, і хто Його замучив. І тепер Його мучать.

Ти ж, чоловіче, називаєшся християнином, а нічого не знаєш про Христа Ісуса Спасителя мого і твого! Ось пізнай сам себе, а то іншого ти бачиш і знаєш; а себе самого не бачиш, не знаєш! Такий і я був, коли був мертвим в Адамі. Тож я тобі не дивуюсь, а прошу: встань, пробудися, на себе подивися. Що ти є? Шматочок глини, не знаєш, що через хвилину може з тобою статися. А Господь усіх людей до себе кличе, хоче дати життя в радості, щоб ми не боялись один одного так, як тепер є. Чоловік став звіром, їсть один одного; надто поставали звірами ті, що себе називали і називають світлом. О, то не світло, а повна темрява. Але і цьому належить бути, написано бо так: «Я роблю і світло і темряву, посилаю долю і недолю; Я, Господь усе це роблю» (Іс 45,4).

На завершення прошу всіх: не нарікайте одне на одного, ні менший на більшого, ні більший на меншого, бо всі винні, кожен отримає заслужене ним, якщо не розкається, бо Бог відплатить за все. Краще взаємно простімо один одного і починаймо нове життя в Ісусі Христі. Так ми вийдемо на правдиву дорогу життя. Амінь.

Редактор-видавець Стефан Бохонюк

Адреса редакції: село Богущівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік -14й

Нова правдива дорога життя

Отже, не зважаючи на незнання, Бог тепер
повеліває всім людям усюди каятись (Діян 17,30)

Над кожним словом потрібно подумати, щоб його зрозуміти, поготів над словом Божим треба розміркувати широко-високо і глибоко, щоб його докладно і справедливо зрозуміти. Ім'я Самого Бога – Слово. Так нам свідчить святий Іван (Див.: Одкр 19,13). Ім'я Бога дуже велике: скільки б ми Його не славили, – Він ще славніший; скільки б ми Його не звеличували, – Він ще вищий; немає Йому ні початку, ні кінця.

Оце сьогодні настав час, щоб усі люди каюлися, бо не знають справедливого Бога, Який створив те, що ми бачимо і чого не бачимо, що знаємо і чого не знаємо, Який являв Себе в Пророках, а в останні дні явив Себе в Сині – Ісусі Христі. Ми не засуджуємо незнання Бога, бо написано: «Священники не говорили: «Де Господь?», і вчителі Закону не знали Мене, і пастирі відпали від Мене, і пророки пророкували в ім'я Ваала (неправди – С.Б.) і ходили слідом тих, які не допомагають» (Єр 2,8). Цей самий Пророк говорить: «Бо скільки у тебе міст, стільки і богів у тебе, Юдо, і скільки вулиць в Єрусалимі, стільки ви наставили жертovníків ганебному, жертovníків для кадіння Ваалу (неправді – С.Б.)» (Єр 11,13).

Якщо вірити Богові, то необхідно вірити і Його Пророкам. Так бо написано: «Став Йосафат і сказав: «Послухайте мене, юдеї і жителі Єрусалима! Вірте Господу Богу вашому, і будьте твердими; вірте пророкам Його, і буде успіх вам» (2 Пар 20,20). Так бо навчає святий Петро: «До того ж маємо найдостовірніше пророче слово; і ви добре робите, коли звертаєтесь до нього, як до світильника, що сяє у темному місці, доки не почне розвиднятися день і не засяє зірниця у серцях ваших» (2 Пет 1,19).

«Господь відкрив мені, і я знаю; Ти показав мені діяння їх» (Єр 11,8). Господь учора, сьогодні, завтра і по віки Той Самий. Він і мені об'явив, що ніхто в Нього не вірує; і що Він робить Велику переміну на землі. Я довго думав, плакав і молився, питаючи: що означає та об'ява, що ніхто

не вірить в справедливого Бога, і яка це Велика переміна буде на землі? Я з великою охотою став читати Святу Небесну (духовну) Книгу. Після довгих роздумів зрозумів з Книги-книг – Біблії, що ми живемо в кінці цього лихого віку, чи як написано: в останній День цього світу (шостого дня). Цього останнього Дня мусить виконатися все пророче писання, бо якби не виконалося, то був би Бог не справедливий. За Його присудами мусять усі визнати, що Бог один вірний у Своему Слові. Так бо написано: «Пізнається Господь за судом Його, який Він звершує: нечестивець заплутався у ділах рук своїх» (Пс 9,17).

Правду пишу, що люди цього лихого світу сплять, а правителям ніби сниться, що вони щось таке добре, велике, славне для себе і для свого народу зроблять! Але нічого вони доброго для себе і для людей не зроблять. Всі трудяться для вогню, і для загибелі, – так написано.

Візьміть до уваги: майже всім цим світом правлять-керують військові люди, які хочуть зробити мир-спокій на землі. Це іграшка-байка! У військового чоловіка одне на думці: чини, хрести, медалі і різні ознаки, написано бо так: «Меч на халдеїв, – говорить Господь, – і на жителів Вавилона, і на князів його, і на мудрих його; меч на знахарів, і вони збожеволіють; меч на воїнів його, і вони устрашаться; меч на коней його і на колісниці його, і на всі різноплемінні народи серед нього, і вони будуть, як жінки; меч на скарби його, і вони будуть розкрадені» (Єр 50,36-37). «І напою доп'яна князів його і мудреців його, областеначальників його, і градоправителів його, і воїнів його, і заснуть сном вічним, і не прокинуться, – говорить Цар – Господь Саваоф ім'я Його» (Єр 51,57). «І побачив я одного ангела, який стояв на сонці; і він викликнув гучним голосом, кажучи усім птахам, що літали в небі: «Летіть, збирайтесь на велику вечерю Божу, щоб пожерти трупи царів, трупи сильних, трупи тисячоначальників, трупи коней і тих, що сидять на них, трупи всіх вільних і рабів, малих і великих» (Одкр 19,17-18).

Ото все те, що написано у Вічній Книзі Життя, виконується в наші дні. Ми те бачимо і чуємо, і знаємо. «Отже, ми – посланці від Імені Христового і мовби Сам Бог умовляє через нас; від Імені Христового просимо: примиріться з Богом, бо Того, Хто не знав гріха, Він зробив жертвою за гріх, щоб ми в Ньому стали праведними перед Богом» (2 Кор 5,20-21).

Сьогодні на світі робиться все непотрібне, всюди і в усьому одне одного випереджує, одне слово, всі не знають, щороблять і що хочуть. Через ті перегони один одного страшисться, один одного боїть. Підписують між собою різні угоди, і з усього того виходить на воді булька. Бог те все передбачив і через Свого слугу Пророка Ісаю звістив: «Ворогуйте, народи, але тремтіть, і слухайте, усі віддалені землі! Озброюйтесь, але тремтіть; озброюйтесь, але тремтіть! Задумуйте задуми, але вони руйнуються; говоріть слово, але воно не збудеться: бо з нами Бог! Бо так говорив мені Господь, тримаючи на мені міцну руку і напоумляючи мене не ходити шляхом цього народу, і сказав: «Не називайте змовою усього того, що народ цей називає змовою; і не бійтеся того, чого він боїть, і не страшисться. Господа сил небесних – Його шануйте свято, і Він – страх ваш, і Він – тремтіння ваше! І буде Він освяченням і каменем спотикання, і скелею спокуси для обох домів Ізраїля, петлею і сіткою для жителів Єрусалима. І багато хто з них спіткнеться і впаде, і розіб'ється, і заплутається у сітях, і буде вловлений» (Іс 8,9-15).

Ми, служителі Божі, просимо всіх, особливо правителів цього вмираючого світу (устрою): погляньте, що було позаду, то будете бачити, що буде попереду, і будете знати, яким чином діяти. Де всі ті змови, союзи, договори, пакти і все інше, що ви домовлялись і підписували, та ще й золотими перами? Їх немає, вони пропали. Де ті Бріани, Доуси, Юнги та інші, і хто згадує їх добрим словом? Ніхто і ніколи!

Що Бог наш сказав, то те і зробіть! Він один у Своєму слові і ділі вірний. Він сказав: «Я зберу всі народи і приведу їх у долину Йосафата, і там учиню над ними суд за народ Мій і за спадщину Мою, Ізраїля, який вони розсіяли між народами, і землю Мою розділили... Нехай устануть народи і спустяться у долину Йосафата; бо там Я воссяду, щоб судити всі народи звідусюди» (Іоїл 3,2.12).

Бог до нас говорить так: «Дбайте про добро того краю (де живете), куди Я вас позасилав, і моліться за нього Господеві, бо добробут цього краю – ваш добробут». Ми, християни, живемо в Польщі і дбаємо про добробут усіх людей, які живуть у цьому краї. І не тільки про цих, а всіх людей, які живуть на всій землі. Ми разом з Богом нашим говоримо: «Рушайте, народи, у долину Йосафата!» Це значить: покиньте всяку непотрібну спілку, змову, договори, ба більше військові союзи; а

починайте робити порядок у своєму краї: не класовий, не расовий, не національний, не патріотичний і жодний інший! А робіть такий порядок, який робив Цар Йосафат. Для цього прочитайте історію про Царя Йосафата; тоді зрозумієте долину Йосафатову, бо вона називається долиною хвали-благословення до сьогодні. А як не зрозумієте, то спитайте нас, і ми вам скажемо-розтлумачимо Слово Богопророче, бо ми народилися від Бога-Слова, Бога-Духа Святого, і розуміємо ту Духовну Книгу. А сьогодні прийшов час розуміти цю Небесну Книгу Біблію, так бо написано: «Полум'яний гнів Господа не відвернеться, доки Він не звершить і не виконає намірів серця Свого. В останні дні зрозумієте це» (Єр 30,24).

Сьогодні разом іде суд народів і Суд Божий. Так ми, християни, чуємо через друковане слово, радіо й інші інформаційні джерела про присуди, постанови високопоставлених мужів цього вмираючого світу-устрою; і ці присуди, постанови, проекти і таке інше не сходяться, не узгоджуються з присудами і постановами Господа нашого Ісуса Христа, Його Пророків і Апостолів. На підставі цього ми говоримо, пишемо, свідчимо всім людям, що так не буде, як ті мужі судять, а буде так, як судив наш Господь Ісус Христос, Його Пророки та Апостоли. За цими судженнями пізнають нас усі люди, що ми – народ Божий, бо знаємо Суди Божі, бо нам сам Бог відкрив і відкриває, бо ми завжди до Нього звертаємося з молитвами. Хто чує і бажає, спробуйте: зверніться до Бога з молитвою, Він і вам відкриє, і ви будете також свідчити, як і ми. Це не байка і не мрія! Це правда, і правда свята і вічна. Це наша християнська віра, і та віра нас виправдає. Ми живемо не тим, що бачимо, а живемо вірою і повною надією в те, що не бачимо, а знаємо, що буде; бо так написано.

Тому ми просимо всіх: зверніться до Закону Божого, до Десяти Заповідей Божих, то ви побачите через Закон гріх; а як побачите в собі гріх, то візьме вас страх, і ви звернетесь до Ісуса Христа (Його науки), і Він пробачить ваш гріх, який би він не був. Подумайте: вже закінчується друга тисяча літ, як Христос явився в тілі людини і відмінив рукотворні храми, а показав Собою храм Божий – оселю Божу; а фальшиві і невірні слуги понабудувували храмів-церков і жертovníків для своєї користі. Так сказав Бог устами Єремії: «Скільки бо міст у тебе, Юдо, стільки і богів у

тебе». Наш Спаситель Господь Ісус Христос народився із коліна Юдиного, тому ми, що віруємо в Ісуса Христа, називаємося домом Юдиним. Таким способом, на папері багато людей себе назвали християнами; тільки від стародавніх звичаїв не відступають; а набудували і ще будують багато різних святинь, щоб обманювати людей. До прикладу візьміть: скільки є Божих матерів? Скільки є чудотворців і чудотворинь? Звідки вони те все взяли? Чи ж то не є облуда? Чи те все не буде свідчити проти вас, облудники? Тоді чим ви оправдаєтесь? Господь говорить так: «І скажи їм ще: «Хіба ж коли хто впаде, то не встає? Або якщо хто збочить з дороги, то не вертається? Чого ж цей люд, Єрусалим, зостається вперто в відступі?» Вони міцно тримаються заблуду свого і не хочуть навернутись. Я ж пильно прислухався: не говорять вони правду, ніхто не кається у своєму нечесті, щоб казати: «Що це я накоїв?» Усі звертають на свою путь, мов той кінь, що рветься у бій. Осоромилися мудрі книжники, знітилися і заплуталися у сіті; вони відкинули Слово Господнє; в чому ж мудрість їхня?» (Єр 8,4-9).

Даремно численні кричать: «Усе віддаймо на оборону панства!» У кого сильна й добре озброєна армія, той виграє. Все це так не буде, як говорять, але буде так, як написано. Ми все це бачили на ділі, на факті. Написано: «Не спасе царя велике військо його, і не визволиться лицар великою силою своєю» (Пс 33,17). Чи спаслися царі великим військом? Де вони? Нема і не буде. Уже їх час пройшов. Написано: «Тому то Я потрясу небом, і земля порушиться зі свого місця від гніву палкого Господа Саваофа, в день палаючого гніву Його. Тоді кожний, мов сарна, що за нею гонять, мов вівці, пустопаш лишені, – розбіжиться поміж народ свій, шукати сховища в землі своїй» (Іс 13,13-14).

Це все робиться на наших очах у нашому житті. У батька один син, і той відокремлюється. Народ від народу, раса від раси відокремлюються; ніхто нікому не хоче підкорятися. Ніхто не хоче няньки, всякий хоче бути самостійним! Хіба, думаєте, надовго? Ні, не надовго! Написано: «Глянь, як добре і як любо, коли брати живуть у згоді» (Пс 132,1).

Як той поділ пройде, і люди будуть навчені Богом, тоді побратаються у Христі. І розділяться на два народи, буде один народ праведний, а інший – неправедний. Написано: «І знову тоді побачите відмінність між праведником і нечестивим, між тим, хто служить Богу і тим, хто Йому не служить» (Мал 3,18).

Якщо б люди не назвали себе християнами, то ми б не мали права до них говорити. Оскільки ми, увірувавши у Христа Ісуса через Його слово, назвалися християнами, взявши назву від Імені Його, тому мусимо говорити, бо написано: «Клич голосно, не стримуйся, підними голос твій, мов у трубу, і вкажи Моему народові на беззаконня його і дому Якова на всі гріхи його» (Іс 58,1). Ми, сини Божі, отримавши від Бога, Отця нашого небесного, дар Святого Духа і розум Христовий, говоримо правду: всі ті, які назвали себе Ім'ям Його, не вірять Йому і не знають Його, бо не знають судів Його, визначень Його, таємниць і задумів Його. Написано: «Сила Господня – тим, що бояться Його, і завіт Свій відкриває їм» (Пс 24,14). Кому тайна Божа відкрита, той порухується за народ Божий; «колись непомилювані, а тепер помилювані» (1 Пет 2,10).

Отож, хто хоче жити, – візьміться читати, слухати і виконувати те, що написано в Книзі Вічного Життя, тоді будете мати радість у Господі і будете з нами хвалити завжди Господа. Пам'ятайте, що сьогодні День Суду Божого, всі люди будуть судимі згідно з Писанням. Амінь.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адреса редакції: село Богущівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік -15й

Nowa prawdywa doroga zyttia Нова правдива дорога життя

Хто вірує в Ісуса Христа
і читає Слово Боже,
той зрозуміє

Люди будуть мертвіти від страху й чекання
того, що йде на весь світ, бо сили небесні пору-
шаться (Лк 21,26)

Мало хто вірить, що ми живемо в останні дні цього вмираючого світу (устрою, правління). Вічна Історія ясно свідчить, що Бог створив світ і все, що є в ньому, за шість днів. За літочисленням, ми живемо в останній день тижня – шостого дня тижня творчості Божої, дня творення чоловіка Божого. Як розглянемо добре, це свята правда, що нема на землі чоловіка. Багато є людей, аж їм тісно жити на землі, а чоловіка нема. Ось у цей День твориться чоловік. Згадалися слова щирого брата поляка Karla Trusza-Smilowskiego, що сказав так: «Czlowiek jestym i czlowieka szukam» («Я є людина і шукаю чоловіка»). Бог устами пророка Єремії говорить так: «Помандруйте по вулицях Єрусалиму і подивіться, та розвідайте, і пошукайте на майданах його: чи не знайдете кого, чи нема того, хто дотримується правди, хто шукає істину, Я пощадив би Єрусалим!» (Єр 5,1 і до кінця). Прошу прочитати з розумом.

Чому гине цей світ? Тому що немає в ньому милості, суду і справедливості! Так навчає Господь: «Нехай не хвалиться мудрий мудрістю своєю і сильний силою своєю, нехай не хвалиться багатий багатством своїм. Але, хто хвалиться, хвалися тим, що розумієш і знаєш Мене, знаєш, що Я – Господь, Який творить милість, суд і справедливість на землі, бо тільки це до вподоби Мені», – говорить Господь» (Єр 9,23-24). Давид закликає: «Бог стоїть серед громади Божої, серед суддів судить Він: доки будете судити не по правді, будете дивитись на лице беззаконних. Признайте правду бідному і сиротині; виправдайте нужденного і вбогого. Визволяйте бідолашного і нужденного, спасайте його з руки беззаконних» (Пс 82,1-4). А цар Соломон погрожує: «Слухайте царі і розумійте, навчіться судді

кінців землі! Вважайте, правителі народами і горді тим. Від Господа дана вам влада і сила, Який дослідить ваші діла і випробує наміри, бо ви, будучи служителями Його царства, не судили справедливо, не дотримували закону і не чинили за волею Божою. Страшно і скоро явиться Він, вчинить строгий суд над начальниками, бо менший заслуговує помилування, а сильні сильно будуть покарані» (Прем 6,1-6).

Ми бачимо і знаємо, що в кожній державі найвищим правом є суд; що і повинно бути за Законом Божим. Над судом є ще вище право – милість. Уже кілька років минуло з часу створення Ліги Націй, тобто «суду народів». А чи є там милість, суд і справедливість? Ні, нема. Це всякому відомо і видно. Як ви думаєте, правителі цього світу, чи так може бути довго? То я вам скажу, що так буде не довго, бо прийшов час творити Царство Боже на землі, про яке завжди молимося: «Нехай прийде Царство Твоє, нехай буде воля Твоя і на землі, як на небі». Це буде Царство не більшовицьке, не меншовицьке, не народних соціалістів, не фашистів, не монархістів, не республіканців і жодне інше, а буде Царство царів Христа Ісуса, Спасителя нашого, якого всі скривджені і бідні чекають. Нас, свідків Божих, за це не люблять, кривдять, насміхаються, називаючи нас еретиками, противниками краю, комуністами і т. п. Але ми за всіх наших гонителів молимося, кажучи: «Отче Небесний, прости їм, бо вони не відають, що чинять» (Лк 23-34). Так бо говорить Господь: «Іди і скажи цьому народові: «Слухом почуєте – і не зрозумієте, і очима будете дивитися – і не побачите, бо огрубіло серце народу цього, і вухами насилу чують, і очі свої зімкнули, нехай не побачать очима, і не почують вухами, і не зрозуміють серцем, і не навернуться, щоб Я зцілив їх». І сказав я: «Чи надовго, Господи?» Він сказав: «Доки не опустіють міста і залишаться без жителів, і доми без людей. І далеко займе Господь людей (в неволю – С.Б.) і пусто-глухо на землі стане» (Іс 6,9-12).

Перед світовою війною, дійсно, пусто-глухо було на землі. Тепер уже можна почути голос чоловічий по всій землі. Дякуємо Найвищому Творцеві-Богу, що також у нашому краї, Польщі, є люди, які гідні Царства Божого, як із великих, так і з малих. Є такі серед генералів, полковників, професорів, лікарів і простих рільників-робітників, бо час підходить, що «судді сядуть і відберуть у звіра право нищити та вигублювати до кінця» (Дан 7,26).

Сьогодні – День Бога знати і в собі Його мати. Хто Бога знає і в собі Його має (в серці своєму), той свідчить, що Бог виконує те, що визначив. «Того дня будете знати, що Я в Отці Моїм, і ви в Мені, а Я в вас» (Ін 14,20). «Хто має заповіді Мої і дотримується їх, той любить Мене; а хто любить Мене, того полюбить Отець Мій, і Я полюблю його і явлюся йому Сам». Каже Йому Юда, не Іскаріот: «Господи, що це, що Ти хочеш явити Себе нам, а не світові?» Ісус сказав йому у відповідь: «Хто любить Мене, той слово Моє збереже; і Отець Мій полюбить його, і до нього прийдемо, і оселю в нього сотворимо» (Ін 14,21-23). Із цих слів ясно видно, що люди не вірять і не знають Ісуса Христа і Його науки; бо якби знали, то не було б так, як сьогодні є, що один одного їсть. Навіть звірі лісові так не роблять, як сьогодні роблять люди, ще й назвалися християнами. Не хочуть, щоб їм говорили правду про Христа Ісуса.

Але ми, християни, свідки Божі, звертаємося до всіх з проханням: пізнайте Христа Ісуса, Його науку, Його любов до нас усіх. Він нікому не давав такого права, щоб убивати чи палити. А дав зовсім інше право Своїм учням, сказавши: «Проповідайте Євангеліє всім людям. Хто увірує й охреститься, – буде спасений, а хто не увірує – буде осуджений» (Мк 16,16).

Даремно люди хваляться своєю мудрістю, своїми досягненнями, своїми різними виробами, своєю технікою, – воно все обернеться в ніщо. Перший світ загинув від води; цей другий злий світ гине від вогню, а третій – справедливий, будується і всяке зло знищиться у ньому. «Ось, цар буде царювати за правдою, і князі будуть правити за Законом; і кожен із них буде, як захист від вітру і покрив від негоди, як джерела вод у степу, як тінь від високої скелі у землі спраглий. І очі тих, що бачать, не будуть закриватися, і вуха тих, що чують, будуть слухати. І серце легковажних буде вміти міркувати; і недорікуваті будуть говорити ясно. Невігласа уже не будуть називати шановним, а про підступного не скажуть, що він чесний» (Іс 32,1-5).

Нині ще всякий хоче бути великим, високим, знатним, але всі такі гордії будуть засоромлені, бо відкинули Слово Боже, Книгу книг – Біблію. До таких Бог говорить через уста Пророка Ісаї: «Поникнуть горді погляди людини, і високе людське принизиться; і один Господь (і Господні – С.Б.) буде високий у той день. Бо гряде (уже прийшов – С.Б.)

день Господа Саваофа на все горде й зарозуміле, і на все звеличене, – і воно буде принижене, і на всі кедрі ливанські, високі і піднесені, і на всі дуби васанські, і на всі високі гори, і на всі підвищені пагорби, і на всяку високу вежу, і на всяку міцну стіну, і на всі кораблі фарсиські, і на всі жадані прикраси їх» (Іс 2,11-17). А той День – уже сьогодні. Хто ж про це повинен знати і навчати? Священники повинні про це знати і людей вчити!

Сьогодні водночас відбувається суд народів і Суд Божий. Приклад: Ліга народів насправді – не Ліга народів, а Ліга держав. Чи там є милість, суд і справедливість? Ні, нема. Хто сильніший – того правда; а чи довго так буде? Ні, так не буде довго, бо це чиниться не за правдою Божою. Бог говорить устами Пророка Амоса: «Ой ви, що ненавидите того, хто викриває біля воріт, і гребете тим, хто говорить правду... ви ж вороги правого, берете хабарі й перекручуєте у суді справи бідних. Тому розумний мовчить у цей час, бо цей час злий» (Ам 5,10-13). Бог – Суддя праведний. Бог Отець є Дух, нікого Сам не судить, а «віддав увесь суд Синові, щоб усі шанували Сина, як шанують Отця. Хто не шанує Сина, той не шанує Отця, Який послав Його» (Ін 5,22-23). Коли прийшов Син Божий на землю і вибрав для Себе учнів, то вони запитали: «Що ж нам буде, оскільки ми залишили все і пішли слідом за Тобою?» Ісус сказав їм: «Істинно говорю вам, що ви, які пішли за Мною, при відновленні світу, коли Син Людський сяде на престолі слави Своєї, сядете і ви на дванадцяти престолах судити дванадцять колін Ізраїлевих» (Мф 19,28). Через уста святого Апостола Павла Ісус сказав: «Хіба не знаєте, що святі судитимуть світ? Якщо ж світ буде судимий вами, то невже не достойні ви судити незначні справи? Хіба не знаєте, що ми будемо судити ангелів, чи не тим більше справи житейські?» (1 Кор 6,2-3).

Нині святі Божі мужі судять не тільки цей світ (устрій, правління), але й ангелів, які керують цим злим світом. Останній судовий вирок буде прочитано у долині Йосафата. Сьогодні ще не можна читати судового присуду, бо грішні ангели ще стоять на горі Йосафата і не хочуть слухати посланців Божих так, як послухав посланця Божого цар Йосафат (Див.: 2 Пар 19,1-11). «Слухай, (**народе** – С.Б.), що Бог говорить: «Сиди мовчки, заховайся у темноті ти, дочко Халдейська, тебе бо вже не будуть царицею царств величати. Я прогнівався на народ Мій, принизив

спадщину Мою і віддав їх у руки твої. Ти не виявила милосердя до них, і на старця накладала у край тяжке ярмо твоє. Міркувала собі: «Я до віку царицею буду», а не уявляла того у розумі твоєму, не подумала, що станеться опісля. Тепер же вислухай оце, зніжена, що живеш безжурно, приговорюючи у серці своєму: «Ось я – іншої такої немає; вдовицею сидіти не буду та й втрати в дітях не зазнаю». Але раптово, в один день прийде на тебе одне й друге – вдівство і бездітність; у повній мірі вдарять вони на тебе; дарма, що в тебе повно чародіїв та знахарів без ліку, бо ти сподівалася на лиходійство твоє, говорила: «Хто бачить, хто знає?» Мудрість твоя і знання твоє – вони звели тебе з путі так, що ти в серці твоєму говорила: «Я і ніхто крім мене». Отже, прийде на тебе лиха година: ти й не знатимеш, звідки воно візьметься; і нападе на тебе біда, якої ти не годна відвернути; і раптово прийде на тебе згуба, про яку ти і не думаєш. Залишайся ж із твоїм знахарством та з безліччю чародійств твоїх, якими ти займалася від юности твоєї; можливо, допоможеш собі, можливо, встоїш. Ти стомлена безліччю порад твоїх; нехай же виступлять ті дослідники небес і зіздарі, і віщуні по новомісяччях; нехай вони врятують тебе від того, що повинно статися з тобою. Ось вони, як солома: вогонь спалив їх; не змогли врятувати душі своєї від полум'я; не лишилося ні вугілля, щоб погрітися, ні вогню, щоб посидіти біля нього. Ось чим стали всі ті, з якими ти трудилася та торгувала змолоду. Кожен побрів у свій бік, ніхто не рятує тебе» (Іс 47,1-15).

Це Суд Божий для християнських народів, бо вони назвали себе християнськими, а їх діла – поганські, ідолопоклонницькі. Є ще порятунок; треба навчитися від царя Йосафата і спуститись у долину Йосафата, і зробити так, як він зробив. Для цього я прошу всіх, хто любить правду і хто хоче жити і володіти землею: прочитайте 2 книгу Пар. 19 і 20 глави, послухайте і зробіть кожен такий порядок у своєму краї. Ось це буде називатися долиною благословення назавжди.

Видавець-редактор Стефан Бохонюк

Адрес редакції: село Богущівка, пошта Княгининок біля Луцька

Рік -15й

Nowa prawdywa doroga zyttia Нова правдива дорога життя

Хто ж є вірним і мудрим рабом, якого господар його поставив над челяддю своєю, щоб роздавав їй їжу у пору? Щасливий той раб, господар якого прийшовши, застане, що він робить так. Істинно кажу вам, що поставить його над усім добром своїм (Мф 24,45-47)

Усе те, що тепер робиться, передбачено Богом, тобто Його вірними свідками, і все записане у Книгу Вічного Життя – Біблію. Сьогодні йде Суд Божий. Бог віддає кожному згідно з учинками його. Він не дивиться на обличчя, бо створив малого і великого і всім відплатить за заслугами. З 1914 року цей світ захворів невиліковно і поступово конає. Ліків для його зцілення, яких він хоче, немає. Є нові ліки, які можутьвилікувати цей світ (устрій-правління) – **це віра в Господа нашого – Ісуса Христа, Сина Божого**. Оце ми, християни, свідки Божі, роздаємо їжу своєчасно всім, хто бажає її. Хто бере і споживає з вірою в Ісуса Христа цю поживу, той, як би тяжко не хворів, – видужає. Я сам був хворий 38 літ, нічим не мігвилікуватися від цієї смертельної хвороби. Вічний Великий наш Лікар – Сам Бог Ісус Христос, Його Дух Святий покликав мене і дав мені їсти той харч, і я видужав від смертельної хвороби. Його цілюще Слово – Слово Боже, яке всіх хворих лікує. Тому ми, свідки Божі, просимо всіх хворих цього лихого вмираючого світу: наверніться до Бога-Слова. Через Бога-Слово ви побачите себе, що ви сліпі, глухі, кульгаві і нерозумні, тому що бог-диявол цього злого світу засліпив вас. Бог устами слуги Свого – Пророка Єремії – говорить так: «Хіба, упавши, не встають і збившись із дороги, не повертаються? Для чого цей народ, Єрусалим (теперішнє християнство – С.Б.), зостається вперто у відступництві? Вони міцно тримаються омани і не хочуть навернутися. Я ж пильно прислухався: не говорять вони правди, ніхто не кається в своєму нечесті, ніхто не

говорить: «Що я накоїв?». Усі звертають на свою путь, мов той кінь, який кидається у бій. І лелека під небом знає час перельоту свого; і горлиця, і ластівка, і журавель пильнують часу, коли їм вертатися; а народ Мій не знає визначення Господнього. Як ви говорите: «Ми мудрі, і закон Господній у нас»? Ні, бо неправдиве перо книжника перекручує і його (Закон – С.Б.) у неправду. Осоромилися мудрі книжники, знітилися і заплуталися у сіті: ось, вони відкинули Слово Господне; у чому ж мудрість їхня?» (Єр 8,4-9).

Любий читачу! Чи ж не заметушилися і не заплуталися книжники-політики цього злого світу? Подумай та розсуди, то скажеш: «Це правда, так воно і є». Чому ж воно так сталося? Бо вони відкинули Слово Боже, тому Бог «віддав їх перекрученому розумові». Так сказав Сам Бог устами Апостола Павла: «Називаючи себе мудрими, збожеволіли, і славу нетлінного Бога змінили на подобу образу тлінної людини і птиць, і четвероногих, і гадів» (Рим 1,23). «Він розбиває задуми підступних, і руки їх не доводять до кінця те, що почали. Премудрих ловить Він їхнім лукавством, і рада хитрих не вдається» (Йов 5,12-13).

Це все ми, свідки Божі, тепер бачимо і переживаємо, і з любов'ю Христовою всіх попереджаємо: наверніться до Бога-Слова, до Бога-Духа Святого, то побачите, зрозумієте, в який час живете, і вилікуєтеся від своїх різних смертельних захворювань. Вам Бог-Слово скаже: «Дім же Юдин (правдиве християнство – С.Б.) помилую і спасу їх у Господі Бозі їхньому, спасу їх не луком, не мечем, не війною, не конями і вершниками» (Ос 1,7). «Ні воїнством і не силою, але Духом Моїм, – говорить Господь сил небесних» (Зах 4,6).

Були часи лицарські: фараонів, Навуходоносорів, Валтасарів, Іродів, Александрів Македонських, Петрів перших, Наполеонів та інших. Це були часи язичницьких-поганських царств; у ті часи робилося все вавилонське, тобто змішання доброго і злого. Сьогодні зовсім інший час. Час творити Царство Боже на землі з усіх народів, народностей і племен. Не за проектами Маркса, Леніна, Сталіна, Гітлера, Мусоліні, Чемберлена, Рузвельта чи інших осіб, а за проектом Господа нашого Ісуса Христа, бо він для всіх буде добрий.

Всього є на світі достатньо! Але хто задоволений тим усім? Дуже і дуже мало людей задоволені тим, що мають. Християни, свідки Бога Єгови, задоволені, тому що вони одержали дар від Бога – віру і Духа

Святого. Хто це має, той задоволений. Він Бога прославляє і всім людям добру новину звіщає, що Господь Ісус людей із полону визволяє і Свою оселю – Новий Єрусалим – на землі відновлює. Бог говорить так: «На стінах твоїх, Єрусаліме, Я поставив вартових, які не будуть умовкати ні вдень, ні вночі. О, ви, що нагадуєте про Господа! Не вмовкайте, – не вмовкайте перед Ним, аж доки не відновить Він Єрусалима, та доки не зробить Його (живих вірних людей, у яких Бог жив, живе і буде жити; через яких говорив, говорить і буде говорити; які писали, пишуть і будуть писати – С.Б.) славою на землі. Покаявся Господь правицею Своєю і міцними м'язами Своїми: не дам більше зерна твого ворогам твоїм у їжу, і сини чужих не будуть вина твого пити, над яким ти трудився; але ті, що збирають зерно, будуть їсти його, вихваляючи Бога, і ті, що оббирають виноград, будуть пити вино його у святому дворі Його. Проходьте, проходьте у ворота і дорогу народів рівняйте! Рівняйте, рівняйте дорогу, геть усе каміння з дороги прибирайте, підніміть знамено для народів! Ось, повідомляє Господь з краю до краю землі: «Скажіть дочці Сіону: гряде твій Спаситель; нагорода Його з Ним і воздаяння Його перед Ним. І назвуть їх народом святим, відкупленим Господом, а тебе назвуть знайденим містом, незалишеним» (Іс 62,6-12).

Хоча нас, християн, свідків Божих, безчестять окремі священники (так звані душпастирі деяких церков), ми тому не противимось, бо наш Господь і Учитель Ісус Христос не чинив опору, а просимо з любов'ю Христовою: покайтеся, душпастирі і не обдирайте ваших овечок, і не лякайте, а навчайте їх словом і ділом вашим, покажіть їм добрий приклад собою; але не так, як показав собою приклад один із душпастирів на провідну неділю в Богущівці. Слово Богопророче тепер виконується: сіяли вітер і пожинає бурю.

Від 1918 року постійно говориться і пишеться: як би зробити спокій на землі поміж народами; але спокою нема. Що далі, то більша ворожнеча і приготування до війни. Бог устами Пророка Єремії сказав: «Бо від малого до великого, кожен із них відданий користолюбству, і від пророка до священника – всі діють облудно; лікують рани народу Мого легковажно, говорячи: «Мир! Мир!», а миру немає. Чи соромляться вони, роблячи мерзоти? Ні, немає у них сорому, не червоніють та й не тямлять уже, що то таке сором. За те впадуть вони між убитих, і під час

відвідання Мого (як надійде година Моєї кари – С.Б.) будуть повалені», – говорять Господь» (Єр 6,13-15).

Якщо говорити чи писати: «Спасіння! Мир, спокій!», тоді і робити потрібно мир і спокій; і вони запанують. А то говорять про мир, а готуються до війни, і не соромляться неправду говорити, ще й називають себе апостолами миру. А ось що говорить Бог устами раба Свого Єзекиїля: «Засурмять у трубу, і все готується, та ніхто не рушає до бою; бо гнів Мій над усією безліччю їх» (Єз 7,14). Час дуже важкий, заметушився весь світ, і виходу нема. Є вихід з такого становища, але люди не приймають його, бо це треба принизитись, а тут гордість не дає, бо всякий – слабкий, а кричить: «Я – здоровий!» Кричить: «Я – здоровий», а один одного боїться. Борються не на ділі, а – на язиці, звідси і назва: язичники. Як поглянеш з одного боку, то подумаєш, що цього не треба; як поглянеш з іншого і ще звернешся зі щирим серцем до Бога-Слова, то побачиш, що так Бог судив, бо так написано, і мусить Писання Святе звершитися, оскільки, якби не сталося так, як написано, тоді хто міг би вірити Богові? А написано: «І буде на всій землі, – говорить Господь, – дві частини на ній будуть знищені, вимруть, а третя залишиться на ній» (Зах 13,8).

Я постійно нагадую, пишу, що сьогодні йде Суд Божий, і що сьогодні – День дуже великий, цей День – визволення для одних і загибель для інших, позаяк сьогодні триває Суд Божий: «Бо коли присуди Твої діються на землі, тоді ті, що живуть на світі, навчаються справедливості» (Іс 26,9).

Щоб зрозуміти Біблію, треба її з'їсти, бо так написано: «І я підійшов до Ангела, кажучи йому: «Дай мені книгу». І рече Він мені: «Візьми і з'їж її, і буде вона гірка в животі (в житті – С.Б.) твоєму, а в устах твоїх буде солодка, як мед». І взяв я книжку з руки Ангела, і з'їв її, і була вона в устах моїх, як мед солодка; і коли з'їв її, то стало гірко в животі (в житті – С.Б.) моєму. І говорить мені: «Мусиш ти знов пророкувати про людей і народи, і племена, і царів багатьох» (Одрк 10,9-11).

Отже, я мушу говорити, писати те, що знаю, що мені Бог відкрив через Своє Святе Писання і через Свій Святий Дух. Говорю, пишу до всіх із любов'ю Ісуса Христа: наверніться до Бога-Слова, до Царя царів – Ісуса Христа, до Його Закону, до Його науки, то побачите світло й отримаєте життя вічне, бо хто вірить в Ісуса – не вмирає.

У всьому світі проводирі б'ються не за справедливість, а за владу. Влада відбереться від них, та й вони самі ще будуть відмовлятися від влади, бо так написано: «Знайте, що Господь сил небесних відніме в Єрусалима і в Юди (теперішнє християнство – С.Б.) всяку підпору – посох і тростину, всяке підкріплення хлібом і всяке підкріплення водою, хороброго воеводу і воїна, суддю і пророка, прозорливого і старця, п'ятдесятника і князя, і дорадника, і мудрого художника, і майстерного у слові. А дам їм хлопчаків за старшину, і діти пануватимуть над ними. І у народі один буде пригнічуваний іншим, і кожен – ближнім своїм; юнак буде нахабно підноситися над старцем і простолюдин над вельможею. Тоді вхопиться людина за брата свого, у родині батька свого, і скаже: «У тебе є одяг, будь нашим вождем, і нехай будуть ці руїни під рукою твоєю». А він відкаже клянучись: «Не могу я зцілити рани; бо і в моєму домі немає ні хліба, ні одягу; не робіть мене вождем народу» (Іс 3,1-7).

Із вище вказаних Бого-пророчих слів видно, хто має правдивий розум: той, хто відмовлятиметься від влади, хоч тепер за неї б'ються. А що написано в Святому Письмі – Біблії, то мусить цього Дня виконатися, бо цей День – День Господній, і цей День знають тільки Господні – ми, християни, свідки Живого Бога, Духа Святого, Духа Христового. Хто Духа Христового не має, той і не Його, той не знає Його. Сам по собі чоловік не може знати розпорядку Божого, бо це велика таємниця Божа. Написано: «Приязнь Господня до тих, хто боїться Його, і Свій заповіт Він звістить їм» (Пс 24,14). Таємниця Господня для тих, що Його бояться, а заповіт Його на те, щоб звістити їм.

Бог ніколи такого великого нічого на землі не робив і не робить, не об'явивши Своєї таємниці слугам Своїм (Див.: Ам 3,7; Пс 147,18-20). Коли знищував перший світ, то виявив таємницю Свою слугі Своему Ною, а як знищував Содом і Гоморру, то звістив слугі Своему Аврааму. А як творив інші великі діла Свої, то відкривав таємницю Свою Мойсееві, всім старозавітнім Пророкам і новозавітнім Апостолам. Відкрив Він і мені, як самому останньому і найменшому слугі – свідкові Своему, що робить Велику перемену на землі, і та вся перемена описана в Святому Писанні – Біблії. Хто читає Біблію зі страхом Божим і з вірою в Ісуса Христа, той бачить, знає і свідчить про це. Ми, християни, свідки Божі, читаємо ту Святу Небесну Книгу – Біблію – і свідчимо перед вічним

незмінним Богом, Творцем неба і землі і Сином Його, нашим Господом Ісусом Христом, і ангелами Його, а також перед усім цим світом, що вже цього світу (устрою, правління) ніхто і нічим не вилікує, бо йому прийшов визначений Богом кінець. Амінь.

Просимо всіх, хто хоче жити і бачити добрі дні: наверніться до Бога-Слова, до Бога-Сина Ісуса Христа, до Бога-Духа Святого, до Його проекту-Євангельської науки. Вам відкриється світ новий, і ви самі станете новим творивом, і будете творити все нове, яке будується на нових підвалинах: на любові, милості, суді і справедливості – це буде стояти вічно; і той, хто на цих підвалинах буде, буде жити вічно. А підвалини гітлерівські, муссолінські, сталінські і всі-всі інші – зовсім гнилі; вони згорять, і не буде їх, і ті, які будують на цих підвалинах, будуть мучитись і в муках своїх згинуть, і не буде їх. А чиє ім'я залишиться, то лише для прокляття; як колишніх царів: Гореба, Зеба, Зебака і Зальмука (Див.: Пс 83,10-12).

Особливо просимо всіх, хто живе в краї польським: піклуймося про благоустрій нашого краю, бо так написано (Див.: Єр 29,7; 1 Тим 2,1-7). А більше всього це потрібно знати священникам різних релігій, професорам, учителям, наставникам і всім, хто дбає про добробут для всіх людей у краї. І коли Ви вчитеся і вчите, то треба мати при собі Книгу Закону Божого – Біблію, бо так добрі люди робили (Див.: 2 Пар 19,1-11; Нав 1,5-10).

Редактор і видавець Стефан Бохонюк

Адреса редакції: село Богущівка, пошта Княгининок біля Луцка
Adres Redakcji: wies Boguszowska, poczta Kniahininek k Lucka

Рік -15й

Nowa prawdywa doroga zyttia Нова правдива дорога життя

Блаженні миротворці, бо такі синами Божими назвуться. Бо твориво (люди –С.Б.) з нетерпінням очікує відкриття (явлення –С.Б.) синів Божих(Єв Мт. 5, 9; Рим 8, 19-23)

Усі люди чекають миру-спокою на землі! Хто ж його нам дасть? Може, думаєте, дасть мир-спокій на землі Гітлер, Муссоліні, Сталін чи які воєначальники, чи хто інший? Ні. Такі чоловіки миру-спокою не дадуть, не зроблять, бо вони самі його не мають. Такі чоловіки не в Бозі (без Бога), вони – безбожники, тобто не мають в собі Духа Божого-Христового. «А хто Духа Христового не має, той і не Його» (Рим 8, 9). На таких чоловіків надіятись не можна. «Проклята людина, що надіється (покладається – С.Б.) на таких людей» (Див.: Єр 17,5). Написано: «Не надійтеся на князів, на синів людських, у них немає спасіння. Вийде дух його і вернеться в землю свою; в той день загинуть усі помисли його. Блажен, кому Бог Якова – помічник його; у кого надія на Господа Бога свого, що створив небо і землю, море і все, що в них; Він береже істину повік, творить суд покривдженим, дає поживу голодним. Господь визволяє закованих, Господь умудряє сліпців, Господь підносить повалених, Господь любить праведників; Господь охороняє пришельців; сироту і вдову прийме, а путь грішників погубить. Царюватиме Господь повіки, Бог твій, Сіоне, з роду в рід» (Пс 145,3-10).

Якщо б вище описані мужі навернулися до Бога-Слова, то зрозуміли б, у який час ми живемо; тоді б не говорили того, що говорять, і не робили б того, що роблять. Вони говорять одне, а роблять інше. Говорять, пишуть, кричать: «М и р - с п о к і й», а ділом готуються до війни. Це навіть діти малі бачать і знають, що це неправда! Але мусить все це так бути, щоб

сповнилося слово Бого-пророче, бо написано: «Вони покарають себе своїми ж словами. Всі, хто побачить їх, відійдуть від них. І нападе страх на всіх людей, вони сповістять про діла Божі, бо зрозуміють, що то – Його діло» (Див.: Пс 63,9-1). Ото цього дня посоромляться всі брехуни, бо так не буде, як вони говорять. Тому я пишу і прошу: наверніться до Бога-Слова, тоді побачите, як ви заблукали, як зійшли з дороги, спіткнулись і впали. Ще є для вас порятунок, тільки прислухайтеся, і зробіть так, як Бог говорить: «Хіба, упавши, не встають і, збившись із дороги, не повертаються?» (Єр 8,4). Якщо впав – уставай; збився з дороги – вертайся, шукай дорогу, то знайдеш. Але, ч о л о в і ч е! Пиха-гордість тебе тримає, не пускає тебе принизитись, щоб ти сам визнав свою провину; ти краще згинеш, аби тільки не зізнатися у своїй провині. Але подумай про Того, хто для мене й для тебе принизився, прийшов на землю, народився у хліві, ще маленьким був у матері на руках, а вже втік від тиранів – катів – людодів. До повноліття працював Своїми руками на шматок насущного хліба, а як досягнув повноліття, почав навчати людей справедливого життя. Бідні люди за те Його любили, а багаті і високі правителі за те Його вбили (засудили на хресну смерть). Але смерть не змогла забрати Його, Він був живий і є Живий у нас, якщо ми в Ньому. Він Вічний Син Чоловічий, але Його треба знати. Хто Його знає, той правдивий. Ми, християни, свідки Божі, Його знаємо і всім людям Його звіщаємо, що тільки в Ньому життя. Без Нього немає життя, бо Він Сам сказав: «Я є життя».

Сьогодні люди смерть вважають за життя: ворогують між собою, судяться між собою, готуються до війни один з одним і думають у такий спосіб налагодити життя. О ні! Це велика помилка так думати, позаяк бог віку цього злого осліпив усіх людей, тому вони не знають, що роблять. Людям, а надто правителям цього лихого вмираючого світу здається, що вони добре роблять, бо вони не знають, що добре, а що зле; не знають, що є гріх, а що не є гріхом. Бог устами Пророка і царя Давида говорить так: «Відкрий очі мої, і зрозумію чуда закону Твого» (Пс 118,18). «Закон Твій – світильник для ніг моїх і світло на стежках моїх» (Пс 118,105). Пророк Ісаїя говорить так: «Звертайтеся до закону й одкровення. Якщо вони не говорять, як це слово, то немає у них світла» (Іс 8,20). «Що ж скажемо? Невже від закону гріх? Зовсім ні. Але я не пізнав гріх інакше, як через закон, бо я не знав би і жадання, якби закон не говорив: «Не

погадай». Але гріх, узявши привід від заповіді, викликав у мені всяке жадання: бо без закону гріх мертвий. Я жив колись без закону; але коли прийшла заповідь, то гріх ожив, а я помер; отак заповідь, що мала бути для життя, послужила мені на смерть, тому що гріх, узявши привід від заповіді, звабив мене і нею умертвив. Тому закон святий і заповідь свята, і праведна, і добра» (Рим 7,7-12).

Ми знаємо, що Закон дав Бог, Бог – Святий, і Закон Його – святий. Хіба дев'ять заповідей святі, а четверта не свята? Нехай не буде так, – четверта заповідь також свята, бо вона дана Святим Богом. Бог Святий. Законом пізнається гріх. Без Закону гріх мертвий. Хто і що воно – той гріх? Апостол Павло говорить: «Відкриється чоловік гріха, син погібелі» (2 Сол 2,3). Заповідь нам відкриває чоловіка гріха, сина погібелі. Христос прийшов не порушити Закон і Пророків, а виконати; мало того, – звеличити і прославити (Див.: Мф 5,17; Іс 42,21). Тепер же знаходяться під різними назвами віряни і говорять, що Закону Божого не потрібно виконувати. Якщо ти кажеш, що Закону Божого не потрібно виконувати, то ти – беззаконник, людина гріха і син погібелі. І тебе Господь заб'є Духом уст Своїх, а вуста Його – ми. Хто відкидає Закон Божий – уже вбитий, бо він не знає, що – гріх, а що – не гріх; поклоняється звіру й образу його. Такий боїться Закону Божого, бо Закон відкриє в ньому гріх, і він буде називатися чоловіком гріха. Чи просто такий диявол-звідник, що з'явився під Іменем Ісуса Христа. А таких звідників сьогодні є багато, як не покається, то місця для вас не знайдеться: ні на небі, ні на землі.

Сьогодні мусять віднайтися миротворці! Чому? Тому що всі народи збираються для війни, а ці інші мусять збиратися для миру-спокою; життя вимагає. Хто ж із них буде блаженний-щасливий? Звичайно, той, хто мир-спокій на землі творить! Хто ж мир-спокій на землі творить? Той, хто його має! А має мир-спокій той, хто Божі Заповіді виконує. «Хто має заповіді Мої і дотримується їх, той любить Мене; а хто любить Мене, того полюбить Отець Мій; і Я люблю його і явлюся йому Сам. Юда, не Іскаріот, говорить Йому: «Господи, що це, що Ти хочеш явити Себе нам, а не світові?» Ісус сказав йому у відповідь: «Хто любить Мене, той слово Моє збереже; і Отець Мій полюбить його, і Ми прийдемо до Нього й оселю сотворимо у Нього. А хто не любить Мене, слів Моїх не береже; слово ж, яке ви чуєте,

не Моє, а Отця, Який послав Мене. Це сказав Я вам, перебуваючи з вами. Утішитель же, Дух Святий, Якого пошле Отець в Ім'я Моє, навчить вас усього і нагадає вам усе, що Я говорив вам» (Ін 14,21-26). Він, Учитель наш сказав: «Мир залишаю вам, мир Мій даю вам; не так, як світ дає, Я даю вам. Нехай не тривожиться серце ваше і нехай не страхається» (Ін 14,27). Чоловіки цього світу говорять: «Мир, мир», а самі бояться один одного; підписують різні договори і все-таки бояться один одного. А хто має мир Божий, той не лякається, так як не лякався наш любий Учитель – Господь Ісус Христос. Так триватиме довго, що будуть боятись один одного. Аж поки сини Божі навчатяться і зберуться на Суд, «і відберуть у нього владу губити і знищувати до кінця. Царство ж і влада і велич царствена в усій піднебесній дані будуть народу святих Всевишнього, Якого царство – царство вічне, і всі володарі будуть служити і коритися Йому» (Дан 7,26-27).

Хто з вірою в Ісуса Христа і щирим серцем цю святу Небесну Книжку читає, тому Господь розум відкриває. І такий чоловік Божі визначення знає; а як сам знає, то ще й усім людям відкриває. Не відкрити він не може, бо на те він – слуга Божий. Бог устами Пророка Ісаї говорить так: «Довго мовчав Я, терпів, стримувався; тепер буду кричати, немов породілля; буду руйнувати і поглинати усе» (Іс 42,14). Пророк Єремія продовжує: «Дивися, Я поставив тебе у цей день, над народами і царствами, щоб викоринювати і розоряти, губити і руйнувати, творити і насаджувати» (Єр 1,10). Багато мужів хочуть втримати цей світ (устрій, правління), але не втримають, бо йому прийшов визначений Богом кінець; але це кінець дуже довгий. Усі люди чекають якогось кінця, та самі не знають якого; і не будуть знати, якщо не обернуться з вірою до Бога-Слова – Ісуса Христа.

Через уста пророка Захарії так говорить Господь сил небесних: «Наверніться до Мене, говорить Господь Саваот, то і Я наведу вас до вас, – говорить Господь сил небесних. – Не будьте ж такі, як отці ваші, що до них промовляли попередні пророки, кажучи: «Так говорить Господь сил небесних: «Зверніть із ледачих стежок ваших і від лихих учинків ваших»; та вони не слухали і не вважали на Мене, – говорить Господь. – Отці ваші – де ж вони? Та й пророки – чи ж вічно їм жити? Слова ж Мої і присуди Мої, що Я заповідав через слуг Моїх пророків, чи ж не справджувались на отцях ваших? І вони наvertsались та й говорили: «Як визначив Господь Саваот учинити нам після стежок

наших і по вчинках наших, так і зробив» (Зах 1,3-6). Бог-Пророк – Слово Боже говорить нам: «Не будьте такі, як батьки ваші!» А теперішні лжепророки говорять: «Будьте такі, як були батьки (отці) ваші!» Кого ж слухати? Звичайно, треба послухати Бога! Бог є Дух Святий! Як же Духа слухати? Ісус Христос сказав: «Слова, що Я говорю вам, це дух і життя». Щоб вірити Богові, треба слухати Його Пророків. Написано бо так: «Майте віру в Господа, Бога вашого, і будьте безпечні; вірте пророкам Його, та й пощастить вам» (2 Пар 20,20).

Після цієї війни мусить обов'язково настати новий світ (устрій-порядок-правління): не більшовицький, не фашистський, не гітлерівський і жодний інший, а тільки Божий – Христа Ісуса. Для того сьогодні діти Божі родяться і зразу ж говорять, кричать, пишуть, ходять, їздять, літають і з радістю виголошують, що настає і вже настав новий світ – Божий. Не бачить цього і не знає тільки князь цього світу сатана-диявол, бо дуже високо голову свою підняв, як той пустопорожній колосок. Але це ще довга війна.

Для цього ми завжди просимо всіх, хто хоче жити і бачити добрі дні: наверніться до Бога-Слова, до Книги книг – Біблії. З цієї Книги ви тепер зрозумієте, що Господь завжди царює і робить те, що визначив через Своїх Пророків, бо Він один у Своему слові вірний. Сьогодні вже можна бачити, скільки то вже було таких мужів, що говорили: «Зробимо те чи це, щоб був мир»? А є мир? Нема і не буде. Мир є велике діло. Мир є Бог. Саме слово за себе говорить! Мир – це спокій, тихість, справедливий розум. До такого миру сьогодні час приготуватися. Приказка говорить так: «Коли говорять про мир-спокій – готуйся до війни, а коли говорять про війну – готуйся до миру». Сьогодні ця приказка справджується, бо її сказав розумний чоловік, розумний ту приказку і зрозуміє. Ми твердо віримо, що прийшла пора, зберуться мирні мужі і зроблять на землі мир і спокій.

Навіщо слабкому ще кричати: «Я – сильний-здоровий!»? Бо як сильні, так і слабкі – хворі і мусять умерти, бо на все свій час, і мусить усе збутися, що написано в Святому Письмі – Біблії. Бо як би так не було, як тепер є, то Бог був би не справедливий. Про те все знають ті, які тепер родяться від води і Духа, і зразу ж устають на свої ноги, ходять і святу правду голосять. Правду про Царство Боже. Для цього я завжди нагадую

всім, що цей світ захворів смертельно і мусить померти, бо лікування для нього немає. Потрібно роздумати і творити третій справедливий світ за наукою-проектом Христа Ісуса, те буде стояти вічно, і той, хто приєднається до цієї праці, буде жити вічно, як живуть усі праведні мужі.

Прошу моїх співробітників, одновірців – усіх, кому приходиться журнал «Вільна думка релігійна», редагований братом Карлом Гричем-Сміловським, надсилати передплату. Цей журнал для тих, хто його розуміє – життєвий, напрямком його – до Царства Божого на землі. Раджу всім людям доброї волі виписувати цей журнал; він дуже науковий, подібного йому в нашому краї ще нема. Нехай Бог додає більше мудрості видавцеві-редактору, брату Карлу Гричу-Сміловському, для цієї святої праці, а також і його співробітникам і прихильникам. Адреса: Краків, вулиця Страшевського, 2, пом. 7.

«Благо мені, що Ти упокорив мене, щоб я навчився заповітів Твоїх» (Пс 118,71). Пригадую, коли я бесідував на цю тему з братами, то один брат, тепер уже він у Бозі спочилий, засвідчив: «Дійсно, справедливо, бо і я під стражданням навчився і зрозумів Бога Ісуса Христа». Це був брат Феодосій Богдан. На жаль, недовго довелося йому працювати, він відійшов від нас у путь усієї землі. Нехай пам'ять про нього не буде забута в роді праведних. Читайте Біблію, розумійте і виконуйте, то будете жити вічно; бо цю Книгу писали святі мужі, які живуть вічно в роді праведних.

Редактор-видавець Стефан Бохонюк

Адреса редакції: село Богушівка, пошта Княгининок біля Луцька
Adres redakcji: wies Boguszowska, poczta Kniahininek k Lucka

Рік -15й

Nowa prawdywa doroga zyttia Нова правдива дорога життя

Розумний буде розуміти

Так бо говорить Господь Саваот: «Ще раз, і це буде скоро, Я потрясу небо і землю, море і сушу, і потрясу всі народи, і прийде Бажаний усіма народами, і наповню дім цей славою» – говорить Господь сил небесних (Агг 2,6-7)

Живемо ми в той День, коли здійснюються всі визначення Божі, всі задуми Божі. Про цей День говорили і писали всі Пророки. Про цей День говорив Сам Господь наш Ісус Христос; говорили і писали Його святі Апостоли. У цей День говоримо, пишемо і ми, живі свідки Божі. І що говоримо і пишемо, то так і буде, бо робимо це в Ім'я Господа нашого Ісуса Христа. Говоримо і пишемо не якусь брехню-байку, а святу Божу правду, що прийшов визначений Богом-Творцем кінець цьому світові (устрою, системам управління), і що ніхто вже його вилікувати не зможе, бо йому прийшов визначений Богом-Творцем кінець. Цей День є дуже великий. Цього Дня одне руйнується, а інше будується – старий світ (устрій-правління) руйнується, а новий будується. Старий світ, поганський-шайтанський-грішний-перелюбний-злий-невірний-гордий і кровожерний гине; а новий – Божий – Пророчий – Ісуса Христа – Апостольський – наш, істинно Християнський, встає. І те все робиться сьогодні, бо це є День Господній.

Бог устами служителя Свого Пророка Амоса говорить так: «Горе тому, хто день Господній бачити хоче! Нащо він вам, той день Господній? Темрява він, а не світло...» (Ам 5,18-20). Хіба ж це неправда, що сьогодні темрява, а не світло? Правда! Правда свята! Правда Божа! Хто може сказати із правителів цього світу, що він світло для світу? А Христос Ісус сказав: «Я є світло для світу!» Христос Ісус до учнів Своїх сказав: «Ви –

світло світові» (Мф 5, 14). Святий Апостол Іван звістив: «Бог є світло, і немає в Ньому ніякої темряви» (1 Ін 1,5). Якщо Бог був, є і буде Світлом, то Він людей любив, любить і буде любити; бо Бог є Любов і Світло. Чоловіче! Хай ким би ти був: високим чи низьким, далеким чи близьким, багатим чи бідним, учений чи невченим, – подумай! Любиш ти іншого, як себе самого? Якщо любиш, то є в тобі світло, а як не любиш, то в тобі – темрява. Ось тобі явний і ясний приклад! Може, ти, чоловіче, сказав би, що любиш і маєш у собі світло. Нащо ж ти замишляєш убити, втопити, замордувати, спалити, отруїти, зовсім знищити, занастити такого ж чоловіка, як ти сам. То хіба в тобі, чоловіче, є світло? Ні, немає в тобі світла. В тобі – повна темрява. А п'ятьма має багато імен-назвиськ. Вона, тьма, має такі назви: антихрист, диявол, чорт, люцифер, сатана, дракон, звір, звір кровожерний і ще багато-багато інших. Це такий страшний звір, що Пророк Даниїл навіть і назви йому не знайшов. Мало того, ти, чоловіче, не тільки замислив це все смертоносне нищівне! Ти наробив того матеріалу пекельного досить і ще робиш! Запитання. На кого ти все це готуєш? Зупинися! Подумай! Подумай, чоловіче! Бо як не одумаєшся, то те все обернеться на тебе самого. Бо так судив Сам Бог. Він сказав: «Віддам вам заслужене вами, і буду судити вас згідно з ділами вашими. Будемо судити вас за написаним про вас у ваших книгах». А подумай, чоловіче, скільки то було і є мудреців цього злого світу, які змагаються між собою, як би-то ухитритись і зробити щось ще більш нищівне, таке, якого ще немає, й отримати премію-нагороду. Для чого так робила людина? Бо іншого кращого не знала, і ніхто з учителів її не говорив їй, бо любила славу світу цього, не задумуючись, що робить: чи зле, чи добре. Бо бог злого цього світу засліпив мало не всім очі і розум.

Чоловіче! Пізнай сам себе: хто ти є? І що в тобі живе? Живе в тобі Бог-Любов чи бог-зло? Розсуди сам. Бог є Дух; і диявол – дух. Куди тебе тягне? Чи тебе дух, що живе в тобі, тягне вчинити милість кому чи вчинити підлість кому? Але зважай сам: милість – широка, і підлість – широка.

Христос Ісус дав нам Закон не букви, а Духа. Сказав: «Будьте в Мені, і Я буду в вас». Апостол Павло говорить Духом святим так: «По тих днях дам закони Мої в думки їхні і на серцях їхніх напишу їх, і буду їм Богом, а вони будуть Мені народом» (Євр 8,10).

Устаньте на ноги ваші, погляньте на себе і в себе, і навколо себе, не забудьте взяти в руки святу Книгу-книг – Біблію; дослідіть її і розсудіть,

чи ви бачите що-небудь, чи ні? Якщо ви мирні і тихі, і маєте страх Божий, то побачите і скажете: «Господь є і робить все, що хоче; а хоче тільки те, що визначив через Своїх вірних слуг». Чому Він робить все, що хоче? Щоб Йому одному залишитися правдивому у Своему слові і ділі. Свідок Божий, Цар-Пророк Давид сказав, а інший свідок Божий Павло підтвердив, кажучи: «Нема праведного нікого, нема, хто розумів би, нема, хто шукав би Бога, всі ухилилися з путі, не гідні всі до одного; нема, хто чинив би добро, нема жодного. Гріб відкритий – гортань їхня, язиками своїми обманюють; отрута гадюча на губах їхніх. Уста їхні повні лихослів'я і гіркоти; швидкі ноги їхні на пролиття крові; руїни і пагуба на дорогах їхніх, а шляху мирного не пізнали. Немає страху Божого перед їхніми очима» (Рим 3,10-18). Подумай, чоловіче, і розсуди, хто буде справедливий: Бог чи людина?

Наприкінці світової війни вояки і всі скрізь говорили, кричали: «Геть війну, покиньмо зброю». І кидали, валялася зброя. І кричали: «Влаштуємо мир-спокій на світі, а для того створимо суд народів, тобто Лігу Націй, яка б вирішувала всі конфлікти судом справедливим». Таке говорили люди, що не знали Бога, не знали Його судів-визначень. А чи збулося те, що кричали, говорили, роблять і робили? Ні, сталося все навпаки! Зараз говорять язиком про мир-спокій, а ділом готуються і готуються до війни! Чому? Бо так Бог судив! Читай, розумій, то переконаєшся. Якщо б так було, як люди кричали, говорили, робили і ще роблять, то був би Бог не справедливий, а це значить, що Святе Письмо не справдилось би. Я прошу всякого: прочитайте уважно Євангеліє від Матвія 24 главу і Книгу Пророка Іоїля, і зрозумійте це. В 1918 і 1919 році вже дехто зі штика зробив ножа або серпа, і вже деякі думали, і я також думав, що то вже прийшла пора робити зі зброї серпи і лемеші. Так думав, бо ще був дитиною у Христі; так як і сказав Апостол Павло (1 Кор 13,9-13).

Але розгляньмо добре Святе Письмо, тоді зрозуміємо: що Бог говорив через Своїх Пророків, те мусить здійснитися. Написано: «Для цього потрясу небо, і земля зрушиться з місця свого від гніву палкого Господа Саваота в День палаючого гніву Його. Тоді кожен, як переслідувана сарна (дика коза – С.Б.), і як покинуті вівці, розбіжестя поміж народ свій, і кожен побіжить у землю свою. Але хто попадеться, буде проколотий, і кого схоплять, той упаде від меча» (Іс 13,13-15).

Любий читачу! Подумай, розсуди, подивися, що робиться в народах по всій землі; але це зроби з Богом (Бог – чиста Думка-Слово). А ту чисту Думку-Слово ти можеш почерпнути з Біблії, в якій написано, що було, є і буде. Коли ти це зробиш, що я тобі сьогодні раджу, будь певний, що скажеш: «Один Бог справедливий у Своєму слові і ділі, а все інше неправда-брехня. Бо сьогодні – День Господній, в який виконуються визначення-задуми Божі. А ці задуми-визначення Божі, виражали-виголошували словами святі Пророки, Ісус Христос і Апостоли. Бог-Дух Святий у їхніх думках і серцях жив, їхніми вустами говорив, і їхніми руками в Книгу Життя записав, і нам цього останнього Дня Своім Святим Духом знати-розуміти дав.

Ми, бачимо, знаємо і віримо, і свідчимо перед усім цим світом, що буде тільки так, як Господь визначив. А Він визначив, що земля зрушиться з місця свого, і народ побіжить до свого народу в свою землю. Хіба сьогодні не так? Істинно, що так! Земля зрушилася, границі поламалися і руйнуються і ще будуть нищитися. Народ біжить до свого народу і в свою землю сховатись; як би ще не біг, а помаленьку йшов, то може б і до чогось дійшов; а то біжить, його зустрічають, пробивають, хапають і він від меча гине. Цей поділ за національністю – ціла біда. Бог-Слово говорить: «Остерігайтеся тих, що роблять розділення». Як добре і як приємно, коли брати живуть в єдності. Тепер іде розділення, але настає і вже настала пора, що будуть жити в єдності всі народи: не буде ні поляка, ні українця, ні жида, ні німця, ні іншого, а буде братство у Христі. Один пастир, одне стадо.

Як закінчувалась світова війна в 1917 і 1918 роках, і почали вояки кидати зброю, я подумав, напевне, вже не будуть учитися воювати, бо написано в Книзі Пророка Ісаї: «Не будуть учитися воювати». Але я ще не знав, що написано, як розділяться народи, і як слабкий, маленький народ, буде кричати: «Я сильний-здоровий». Бог говорить устами Пророка Іоїля: «Оповістіть це поміж народами, приготуйтеся до війни, збудіть завзяття у хоробрих; нехай виступлять, піднімуться всі ратоборці. Перекуйте орала ваші на мечі і серпи ваші на списи; слабкий нехай говорить: «Я – сильний» (Іоїл 3,9-10).

Любий читачу! Розкрий очі, поглянь і подумай! Робиться сьогодні так, як сказав Бог через Пророка? Робиться так! Навіть підліток скаже,

що діється згідно зі словом Бога. Приклад. Чехи на папері писали на цілий світ, що культурні, сильні, озброєні найновішою військовою технікою і всім! Де ж те все? Ні одного разу ані пукнули. А хіба не збирають сьогодні скрізь по панствах старі серпи та старі лемеші на мечі і списи? Хто скаже, що ні, то буде брехуном.

Ото що Бог сказав через уста Своїх слуг, те сьогодні виконується все, бо то Його День. Написано: «Відшукайте у книзі Господній і прочитайте; жодне з цих не промине прийти, і одне іншим не заміниться, бо Самі вуста Його повеліли, і Сам дух Його збере їх. І Сам Він кинув їм жереб, і Його рука розділила їм (землю – С.Б.) своєю мірою; повіки будуть вони володіти нею, з роду у рід житимуть на ній» (Іс 34,16-17). Для кращого розуміння прошу прочитати всю 34 главу. Усі люди сьогодні б'ються за землю. А Бог говорить: «А земля не буде продаватися назавжди, бо Моя земля, бо ви прибульці і поселенці у Мене» (Лев 25,23). Христос Ісус сказав: «Блаженні лагідні, бо вони успадкують землю.» (Мф 5,5). Ніколи не говорив Господь битись за землю чи за щось інше, а як народ Його не слухає, то б'ється завжди, поготів сьогодні, бо сьогодні цей світ (устрій) гине.

Хоч народи не хочуть навернутись до Бога Слова – Ісуса Христа, Духа Святого, але мусять, кому що призначено, так мусить бути. «Бо так говорить Господь, Творець небес, Він, Бог, Який утворив землю і створив її; Він утвердив її, не марно створив її; Він утворив її для проживання: Я бо Господь, а іншого нема; Я говорив не таємно, не в темному закутку землі; та й чи не говорив Я племені Якова: «Марно шукаєте Мене»; Я бо Господь, що виповідає тільки те, що справедливе, що саму правду відкриває. Зберіться усі та й прийдіть, наблизьтеся всі, вцілілі з народів (що спаслись від невірних – С.Б.). Невігласи ті, які носять дерев'яного свого ідола, і моляться богу, який не спасає. Розсудіть між собою та й скажіть явно: «Хто це звістив ще з давних давен, хто прорік це наперед?» Чи ж не Я Господь? І немає іншого Бога крім Мене, ані Бога справедливого і спасительного нема крім Мене. До Мене наверніться і будете спасенні, всі краї землі, бо Я Бог, і немає іншого. Мною клянуся; з уст Моїх виходить тільки слово справедливе; слово незмінне, що переді Мною схилиться всяке коліно, та Моїм ім'ям будуть присягатись усі язики (народи). «Тільки у Господа, – будуть

говорити про Мене, – справедливість і сила; до Нього поприходять засоромлені всі, що ворогували проти Нього. Господом буде виправдане і прославлене все плем'я Ізраїлеве» (Іс 45,18-25).

О, цього Дня великого, славного і страшного, являється Бог у народі Своему, а диявол являється у своєму народі. Чоловіче! У кому ти живеш? І хто в тобі живе? Якщо добре подумаєш, то знайдеш у собі Бога чи диявола. З Богом той живе, хто любить Слово Боже і виконує його. Знай же, що диявол і лжепророк вкинуті будуть в озеро вогняне, що тепер розпалюється. Бог устами Пророка Захарії говорить: «Я знищу імена ідолів з цієї землі, і вони не будуть більше згадуватися, так само як лжепророків і нечистого духа вижену з землі» (Зах 13,2).

Редактор-видавець Стефан Бохонюк

Релігійне видання

Стефан БОХОНЮК

Євангельські Альманахи

**Видання друге,
виправлене та доповнене**

Технічний редактор

Лілія Борсук

Комп'ютерна верстка та дизайн обкладинки

Мирослави Крищук

Формат 70x100 1/16. Ум. друк. арк. 46,34.

Наклад: 200 прим. Зам. 201.

Верстка, друк та палітурні роботи –

ПП «Волинська друкарня»,

43025, м. Луцьк, просп. Волі, 27. Тел. (0332) 71-03-01.

Свідоцтво про державну реєстрацію

ДК № 7154 від 23.09.2020 р.

С 79

Стефан Бохонюк. Євангельські Альманахи : видання друге, виправлене та доповнене – Луцьк: ПП «Волинська друкарня», 2022. – 572 с.

ISBN 978-617-8018-22-1

Оскільки Бог дарував мені мудрість, завдяки якій я можу розуміти Його слово і Його суди, то я з любов'ю до всіх прошу: зверніться до Христа Ісуса, Спасителя всіх кінців землі, бо Він – Нова правдива дорога життя.

Ми, християни Богушівсько-Вічинської общини, віримо і проповідуємо що Христос – Бог живе в серцях людських, і влаштовує Царство Боже на землі, яке складається з усіх народів, народностей і племен без різниці на стать, клас і національність, позаяк Він Сам сказав: «Бо Ви – Храм Бога Живого».

Нехай послужать ці євангельські альманахи для зцілення і укріплення всіх смиренних і сокрушених серцем.

УДК 27-28
ББК 68